

ÎNTRU SLAVA SFINTEI ȘI CELEI DE O FIINȚĂ
ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

APOSTOL

TIPĂRIT ACUM A DOUA OARĂ
ÎN ZILELE PĂSTORIEI
PREA FERICITULUI PATRIARH

JUSTINIĂN

CU APROBAREA SFÎNTULUI SINOD
AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

BUCUREȘTI
EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
1974

SFÎNTUL EVANGHELIST LUCA

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA DUMINICĂ A PAȘTILOR

LA LITURGHIE

Prochimen, glasul al 8-lea

Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Stih: Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(I, 1—8)

In cartea cea dintâi am scris, o Teofile, despre toate câte a făcut și a învățat Iisus, de la început pînă în ziua cînd S-a înălțat la cer, după ce prin Duhul Sfînt a dat poruncile Sale Apostolilor, pe care i-a ales. După patima Sa, Iisus li S-a arătat pe Sine viu, prin multe semne doveditoare, și li S-a făcut văzut timp de patruzeci de zile, vorbindu-le despre cele privitoare la împărăția lui Dumnezeu. Și cînd era împreu-

nă cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui, pe care, a zis El, ați auzit-o de la Mine. Că Ioan a botezat cu apă, iar voi în curînd, după aceste zile, vă veți boteza cu Duhul Sfînt. Atunci ucenicii care erau adunați acolo L-au întrebat și au zis: Doamne, oare, în vremea aceasta vei așeza Tu, la loc, împărăția lui Israel? Iar El le-a spus: Nu este al vostru ca să știți vremurile sau sorocurile pe care Tatăl le-a pus întru a Sa stăpînire. Ci voi, cînd

va veni Duhul Sfânt a s u p r a voastră, veți lua putere și Îmi veți fi Mie martori în Ierusa-

lim și în toată Iudeea și în Samaria și pînă la marginea pămîntului.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Sculîndu-Te vei milui Sionul, că vremea este să-l miluiești pe el, că a venit vremea.

Stih: Domnul din cer pe pămînt a privit.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA CEA LUMINATĂ

Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(I, 12—17, 21—26)

In zilele acelea, de la muntele ce se cheamă al Măslinilor și care este aproape de Ierusalim, cale de o sîmbătă, Apostolii s-au întors în Ierusalim. Și îndată ce au ajuns, s-au suit în foișor, unde locuiau: Petru și Ioan și Iacov și Andrei, Filip și Toma, Vartolomei și Matei, Iacov al lui Alfeu și Simon Zelotul și Iuda al lui Iacov. Toți aceștia stăruiau într-un cuget, în rugăciune, dimpreună cu femeile și cu Maria, mama lui Iisus, și cu frații Lui. În aceste zile, sculîndu-se Petru în mijlocul fraților, iar numărul celor strînși acolo era ca la o sută douăzeci, a zis: Bărbați frați, se cădea să se împlinescă acea Scriptură pe care Sfîntul Duh, prin gura lui David, a rostit-o de mai înainte despre Iuda, care s-a făcut că-

lăuza celor ce L-au prins pe Iisus. Acela era numărat între noi și f u s e s e ales la această slujbă. Deci trebuie ca unul din acești bărbați care s-au adunat cu noi, în tot timpul petrecerii între noi a Domnului Iisus, începînd de la botezul lui I o a n pînă la ziua cînd S-a înălțat de la noi, să fie împreună cu noi martor al învierii Lui. Atunci au pus înainte pe doi: pe Iosif numit Barsaba, zis și Iustus, și pe Matia. Și s-au rugat și au zis: Tu, Doamne, Cel ce cunoști inimile tuturor, arată pe care din aceștia doi l-ai ales, ca să ia locul a c e s t e i slujiri și al apostoliei de la care Iuda a căzut, ca să meargă în locul lui. Deci au aruncat sorți și sorțul a căzut asupra lui Matia și s-a socotit împreună cu cei unsprezece Apostoli.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMINA CEA LUMINATĂ

Prochimen, glasul al 3-lea :

Mărește sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu
Mîntuitorul meu.

Stih:

Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că iată de acum mă vor ferici
toate neamurile.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(II, 14—21)

In zilele acelea, stînd Petru cu cei unsprezece, a ridicat glasul și le-a zis: Bărbați iudei, și toți cei ce locuiți în Ierusalim, aceasta să vă fie cunoscut, și ascultați cuvintele mele că a c e ș t i a nu sînt beți, după cum s o c o t i ț i voi, fiindcă este de-abia ceasul al treilea din zi. Dar aceasta este ceea ce s-a spus prin proorocul Ioil: Iar în zilele din urmă, zice Domnul, voi turna din Duhul Meu peste tot trupul și fiii voștri și fiicele v o a s t r e vor

prooroci și cei mai t i n e r i ai voștri vor vedea vedenii și bătrînii voștri vise vor visa. Și încă peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în acele zile, din Duhul Meu și vor prooroci. Și minuni voi face sus în cer, și jos pe pămînt semne: sînge, foc și negură de fum. Soarele se va schimba în întuneric și luna în sînge, mai înainte ca să vină ziua Domnului, cea mare și strălucită. Atunci, oricine va chema numele Domnului se va mîntui.

Aliluia, glasul al 3-lea:

Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale.

Stih:

Juratu-S-a lui David adevărul, și nu-l va lepăda.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA CEA LUMINATĂ

Prochimen, glasul al 6-lea :

Pomeni-voi numele Tău în tot neamul.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE :

(II, 22—38)

In zilele acelea, zis-a Petru către popor: Bărbați israeliteni, ascultați cuvintele acestea: pe Iisus Nazarineanul, bărbat adevărat între voi de Dumnezeu, prin puteri, prin minuni și prin semne pe care le-a făcut prin El Dumnezeu în mijlocul vostru, după cum voi înșivă știți, pe Acesta, fiind dat, după sfatul cel rându-it și după știința cea dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați luat și, răstignindu-L, prin mâinile celor fără de lege, L-ați omorât. Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegînd durerile morții, întrucît nu era cu putință ca El să fie ținut de moarte. Căci David zice despre El: Pururea am văzut pe Domnul înaintea mea, că El este de-a dreapta mea, ca să nu mă clatin. De aceea s-a bucurat inima mea și s-a desfătat limba mea; chiar și trupul meu se va odihni întru nădejde. Căci nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe cel sfînt al Tău să vadă stricăciune. Făcutu-mi-ai cunoscute căile vieții; cu fața Ta mă vei umple de bucurie. Bărbați frați, cuvine-se a vă

grăi fără sfială despre strămoșul David, că a murit și s-a îngropat, iar mormîntul lui este la noi, pînă în ziua de azi. Dar David, fiind prooroc și știind că Dumnezeu i S-a jurat cu jurămînt să așeze pe tronul din rodul coapselor lui, mai înainte văzînd el, a vorbit despre învierea lui Hristos: că n-a fost lăsat în iad sufletul Lui și nici trupul Lui n-a văzut putreziciune. Dumnezeu a înviat pe Acest Iisus, pentru Care noi toți sîntem martori. Deci, înălțîndu-Se prin dreapta lui Dumnezeu și primind de la Tatăl făgăduința Duhului Sfînt, L-a revărsat pe Acesta, cum vedeți și auziți voi acum. Căci David nu s-a suit la ceruri, dar el a zis: Zis-a Domnul Domnului meu: șezi de-a dreapta Mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale. Cu neclintire să știe deci toată casa lui Israel că Dumnezeu pe Acest Iisus, pe Care voi L-ați răstignit, L-a făcut Domn și Hristos. Auzind ei acestea, au fost pătrunși la inimă și au zis lui Petru și celorlalți Apostoli: Bărbaților și fra-

ților, ce să facem? Petru le-a răspuns: Pocăiți-vă! Și să se boteze fiecare dintre voi în nu-

mele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre și veți primi darul Duhului Sfânt.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Mărește sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu
Mîntuitorul meu.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA CEA LUMINATĂ

Prochimen, glasul al 3-lea:

Cîntați Dumnezeului nostru, cîntați; cîntați Împăratului nostru, cîntați.

Stih:

Popoare bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(II, 38—43)

In zilele acelea, zis-a Petru către popor: Pocăiți-vă! Și să se boteze fiecare dintre voi în numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre și veți primi darul Duhului Sfânt. Căci vouă este dată făgăduința și copiilor voștri și tuturor celor de departe, pe oricîți îi va chema Domnul Dumnezeu nostru. Și prin alte multe vorbe, Petru mărturisea Evanghelia și-i îndemna pe ei,

zicînd: Mîntuiți-vă de neamul acesta abătut de la Dumnezeu. Deci cei ce au primit cuvîntul lui s-au botezat; și în ziua aceea s-au adăugat ca la trei mii de suflete. Și stăruiau în învățătura Apostolilor și în cuminecare, în frîngerea pîinii și în rugăciuni. Și tot sufletul era cuprins de teamă, căci multe minuni și semne se făceau în Ierusalim prin Apostoli, și frică mare îi stăpînea pe toți.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Sporește și împărățește pentru adevăr.

Stih:

Iubit-ai dreptatea și ai urît fărădelegea.

V I N E R I ÎN SĂPTĂMÎNA CEA LUMINATĂ

Prochimen, glasul al 4-lea :

Cît s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate întru înțelepciune le-ai făcut.

Stih: Binecuvîntează suflete al meu pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(II, 1—8)

In zilele acelea, Petru și Ioan s-au suit la Templu, pentru rugăciunea din ceasul al nouălea. Și era un om olog din naștere, pe care-l aduceau și-l puneau în fiecare zi, la poarta Templului, zisă Poarta frumoasă, ca să ceară milostenie de la cei ce intrau în Templu. Acesta, văzînd pe Petru și pe Ioan că vor să intre în Templu, le-a cerut milostenie. Și Petru, căutînd spre el împreună cu Ioan, a grăit : Uită-te la noi ! Iar

ologul i-a privit cu luare aminte, așteptînd să capete ceva de la ei. Atunci Petru a zis : Argint și aur nu am ; dar ce am, aceea îți dau : În numele lui Iisus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă. Și apucîndu-l de mîna dreaptă, l-a ridicat și îndată picioarele și încheieturile i s-au înzdrăvenit și, sărînd, a stat în picioare și a început să umble. Și a intrat cu ei în Templu și umbla și sărea și lăuda pe Dumnezeu.

Aliluia, **glasul al 8-lea :** Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

S Î M B Ă T Ă ÎN SĂPTĂMÎNA CEA LUMINATĂ

Prochimen, glasul al 3-lea :

Domnul este luminarea mea și Mîntuitorul meu.

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa ?

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(III, 11—16)

In zilele acelea, fiindcă ologul cel vindecat se ținea de Petru și de Ioan, tot poporul, uimit, a alergat la ei, în pridvorul numit al lui Solomon. Iar Petru, văzînd aceasta,

a rostit către popor : Bărbați israeliteni, de ce vă minunați de acest lucru, sau de ce stați cu ochii ațintiți la noi, ca și cum cu a noastră putere sau cucernicie l-am fi făcut pe acest om să umble ? Dumnezeul lui

Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov, Dumnezeuul părinților noștri a preaslăvit pe Fiul Său Iisus, pe Care voi L-ați dat prins și L-ați tăgăduit în fața lui Pilat, care găsi se cu cale să-L libereze. Dar voi v-ați lepădat de Cel sfânt și drept și ați cerut să vă dăruiască un ucigaș. Ați omo-

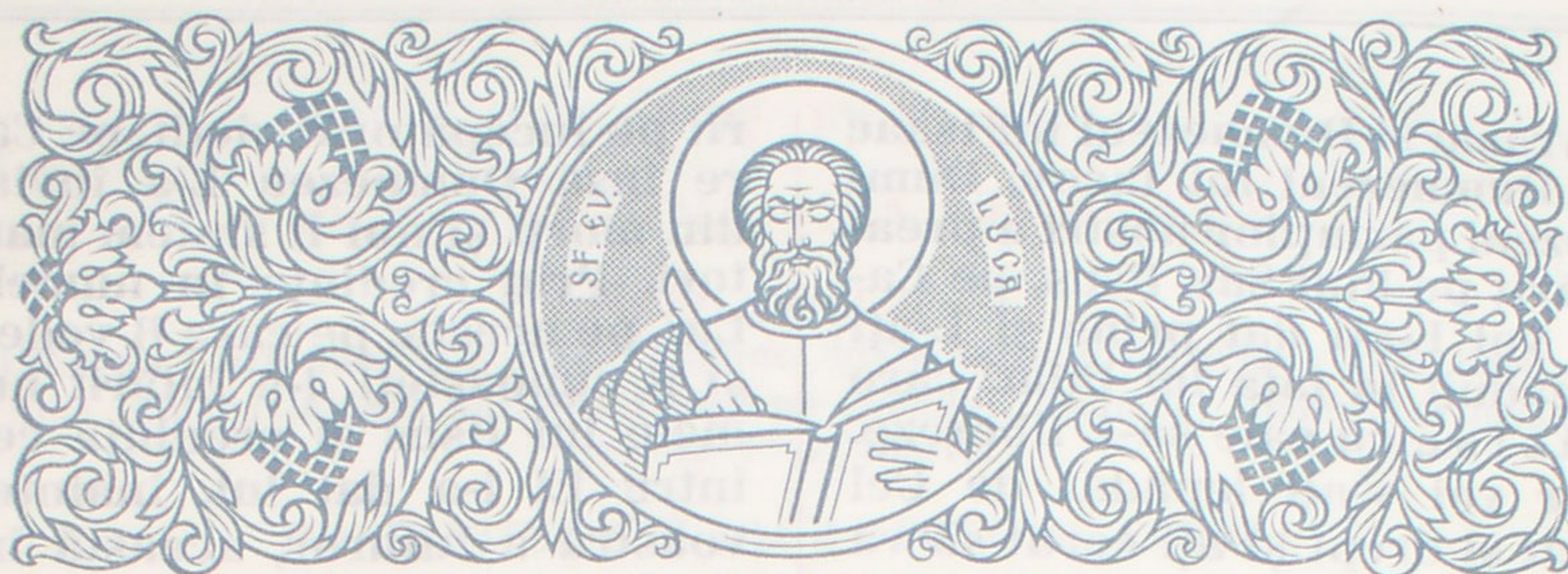
rît pe Începătorul vieții, pe Care însă Dumnezeu L-a înviat din morți și noi îi sîntem martori. Prin credința în numele Lui, pe acesta, pe care îl vedeți și îl cunoașteți, l-a întărit numele lui Iisus și credința cea întru El i-a dat lui, înaintea voastră a tuturor, această întregire a trupului.

Aliluia, **glasul al 5-lea:**

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Stih: Că a întărit lumea, care nu se va clinti.

DUMINICA

A DOUA DUPĂ PAȘTI, A LUI TOMA

Prochimen, glasul al 3-lea:

Mare este Domnul nostru și mare este tăria Lui și priceperea Lui nu are hotar.

Stih: Lăudați pe Domnul, că este bun.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(V, 12—20)

In zilele acelea, prin mîinile Apostolilor, se făceau semne și minuni multe în popor, și erau cu toții, într-un c u g e t, în pridvorul lui Solomon. Și ni-meni dintre ceilalți nu cute-za să se alăture de ei, dar po-porul îi lăuda. Și din ce în ce mai mult sporeau cei ce cre-deau în Domnul, mulțime de bărbați și de femei; așa încît scoteau pe cei bolnavi în ulițe și-i puneau pe paturi și pe nă-sălii, ca, venind Petru, măcar umbra lui să umbrească pe vre-

unul dintre ei. Și se aduna și mulțimea din cetățile dimpre-jurul Ierusalimului, aducînd bolnavi și bîntuiți de duhuri necurate, și toți se tămăduiau. Atunci s-a sculat arhiereul și toți cei împreună cu el, care țin de eresul saducheilor, și s-au umplut de pizmă. Și au prins pe Apostoli și i-au pus în temnița obștească. Dar un înger al Dom-nului, în timpul nopții, descuind porțile temniței și scoțîndu-i a-fară, le-a poruncit: Mergeți și stați în Templu și vorbiți po-porului toate cuvintele acestei vieți.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Veniți să ne bucurăm de Domnul.

Stih:

Că Dumnezeu mare este Domnul, și Împărat peste tot pămîntul.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(III, 19—36)

In zilele acelea, Petru a zis către popor: pocăiți-vă și vă întoarceți, ca să se șteargă păcatele voastre și să vină de la fața Domnului vremuri de ușurare, trimițând pe Cel propovăduit mai dinainte vouă, pe Iisus Hristos, pe Care trebuie să-L primească Cerul pînă la anii așezării din nou a tuturor celor despre care a grăit Dumnezeu prin gura sfinților Săi prooroci din veac. Moise a zis, într-adevăr, către părinți: Domnul Dumnezeu va ridica vouă între frații voștri prooroc ca mine. Pe El să-L ascultați, în

toate cîte vă va spune. Și tot sufletul care nu va asculta de Proorocul Acela va fi nimicit din popor. Iar toți proorocii de la Samuil și ceilalți cîți au grăit mai înainte au vestit zilele acestea. Voi sînteți fiii proorocilor și ai Legămîntului pe care l-a încheiat Dumnezeu cu părinții noștri, grăind către Avraam: Și întru seminția ta se vor binecuvînta toate neamurile pămîntului. Dumnezeu, înviind pe Fiul Său, L-a trimis întîi la voi, să vă binecuvînteze, ca fiecare să se întoarcă de la răutățile sale.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(IV, 1—10)

In zilele acelea, cînd Apostolii vorbeau către popor, au venit asupra lor preoții, căpetenia gărzii Templului și saducheii, fiind tulburați că Apostolii învață poporul și vestesc, întru Iisus, învierea din morți. Și punînd mîna pe ei, i-au pus sub pază, pînă a doua zi, căci atunci era seară. Însă mulți din cei ce auziseră cuvîn-

tul au crezut, astfel că numărul bărbaților credincioși s-a făcut ca la cinci mii. Iar a doua zi s-au strîns laolaltă mai-marii lor și bătrînii și cărturarii din Ierusalim și Anna arhiereul și Caiafa și Ioan și Alexandru și cîți erau din neamul arhieresc. Și i-au adus în mijlocul sindriului și i-au întrebat: Cu ce putere sau într-al cui nume ați făcut voi aceasta? Atunci Pe-

tru, umplîndu-se de Duhul Sfînt, le-a vorbit: Mai-mari ai poporului și bătrîni ai lui Israel, fiindcă noi sîntem astăzi cercetați pentru o facere de bine către un om bolnav, ca să răspundem în ce chip s-a făcut el sănătos, cunoscut să vă fie vouă

tuturor și la tot poporul Israel că în numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, pe Care voi L-ați răstignit, dar pe Care Dumnezeu L-a înviat din morți, în numele Lui stă acesta sănătos în fața voastră!

M I E R C U R I ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFÎNȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(IV, 13—22)

In zilele acelea, văzînd căpeteniile îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, erau în mare mirare, fiindcă își dădeau seama că sînt oameni fără carte și simpli; dar îi cunoșteau că fuseseră împreună cu Iisus. Și văzînd pe omul cel tămăduit stînd cu ei, nimic n-aveau ce să zică împotriva, ci le-au poruncit să iasă afară din sinedriu și s-au sfătuit unii cu alții și au zis: Ce vom face acestor oameni? Căci este știut tuturor locuitorilor din Ierusalim că printr-înșii s-a făcut o minune cunoscută și nu putem să tăgăduim. Dar ca aceasta să nu se răspîndească mai departe în popor, cu amenințare să le po-

runcim să nu mai vorbească, în numele acesta, nimănui. Deci, chemîndu-i, le-au poruncit ca nicidecum să nu mai grăiască, nici să mai învețe în numele lui Iisus. Petru și Ioan, răspunzînd, le-au zis: J u d e c a ț i de este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm de voi mai mult decît de Dumnezeu. Căci noi nu putem să nu v o r b i m cele ce am văzut și am auzit. Dar ei, după ce i-au amenințat din nou, le-au dat drumul, negăsind nici un chip cum să-i pedepsească, din pricina poporului, fiindcă toți preaslăveau pe Dumnezeu, pentru c e e a ce se făcuse. Iar omul cu care se făcuse această minune a vindecării avea mai mult ca patruzeci de ani.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(IV, 23—31)

In zilele acelea, după ce au fost sloboziți, Apostolii au venit la ai lor și le-au spus câte le-au vorbit lor arhieriei și bătrînii. Ci ei, auzind, într-un cuget au ridicat glasul lor către Dumnezeu și au grăit: Stăpîne, Dumnezeule, Tu care ai făcut cerul și pămîntul și marea și toate cele ce sînt întrînsele, Tu ești care prin Duhul Sfînt și prin gura părintelui nostru David, slujitorul Tău, ai zis: Pentru ce s-au întărit neamurile și popoarele au cugetat cele deșarte? Ridicatu-s-au împărații pămîntului și stăpînitorii s-au adunat laolaltă împotriva Domnului și împotriva Hristosului Său. Căci, cu adevărat, în ceta-

tea aceasta, asupra Sfînt-Fiului Tău Iisus, pe Care Tu L-ai uns, s-au adunat împreună și Irod și Ponțiu Pilat, cu păgînii și cu neamurile lui Israel, spre a face toate câte mîna Ta și sfatul Tău mai dinainte au rînduit să fie. Și acum, D o a m n e, caută spre amenințările lor și dă robilor Tăi să propovăduiască cuvîntul Tău cu toată îndrăzneala, întinzînd dreapta Ta spre vindecare și săvîrșind semne și minuni, prin numele Sfînt-Fiului Tău, Iisus. Și pe cînd se rugau astfel, locul unde erau adunați s-a cutremurat și s-au umplut toți de Duhul Sfînt și vesteau cu îndrăzneală cuvîntul lui Dumnezeu.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(V, 1—11)

In zilele acelea, un om oarecare, anume Anania, cu Safira, femeia lui, și-au vîndut țarina și, în înțelegere cu femeia lui, a oprit din preț, o parte, iar partea ce a rămas a adus-o și a pus-o la picioarele Apostolilor. Petru a grăit atunci: Anania, pentru ce a um-

plut S a t a n a inima ta, ca să minți tu Duhului Sfînt și să dosești din prețul țarinei? Dacă n-o vindeai și rămînea, nu-ți rămînea ție? Și dacă ai vîndut-o, prețul ei nu era în stăpînirea ta? Cum de ai pus în inima ta lucrul acesta? N-ai mințit oamenilor, ci lui Dumnezeu. Și Anania, auzind aceste vorbe, a

căzut și a murit. Și frică mare i-a cuprins pe toți ascultătorii. Atunci, sculându-se cei tineri, au înfășurat pe Anania și, scoțându-l afară, l-au îngropat. Și după un răstimp, ca de trei ceasuri, a intrat și femeia lui, neștiind cele întimplale. Iar Petru a întrebat-o: Spune-mi mie, cu atîta ați vîndut țarina? Iar Safira a răspuns: Da, cu atîta. Atunci Petru i-a grăit: De ce

v-ați învoit voi să ispițiți Duhul Domnului? Iată picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău sînt la ușă și te vor scoate afară și pe tine. Iar Safira a căzut deodată la picioarele lui Petru și a murit. Cînd au intrat tinerii, au găsit-o moartă și, scoțînd-o afară, au îngropat-o lângă bărbatul său. Și s-a făcut frică mare peste toată Biserica și peste toți cei ce auzeau acestea.

S Î M B Ă T Ă

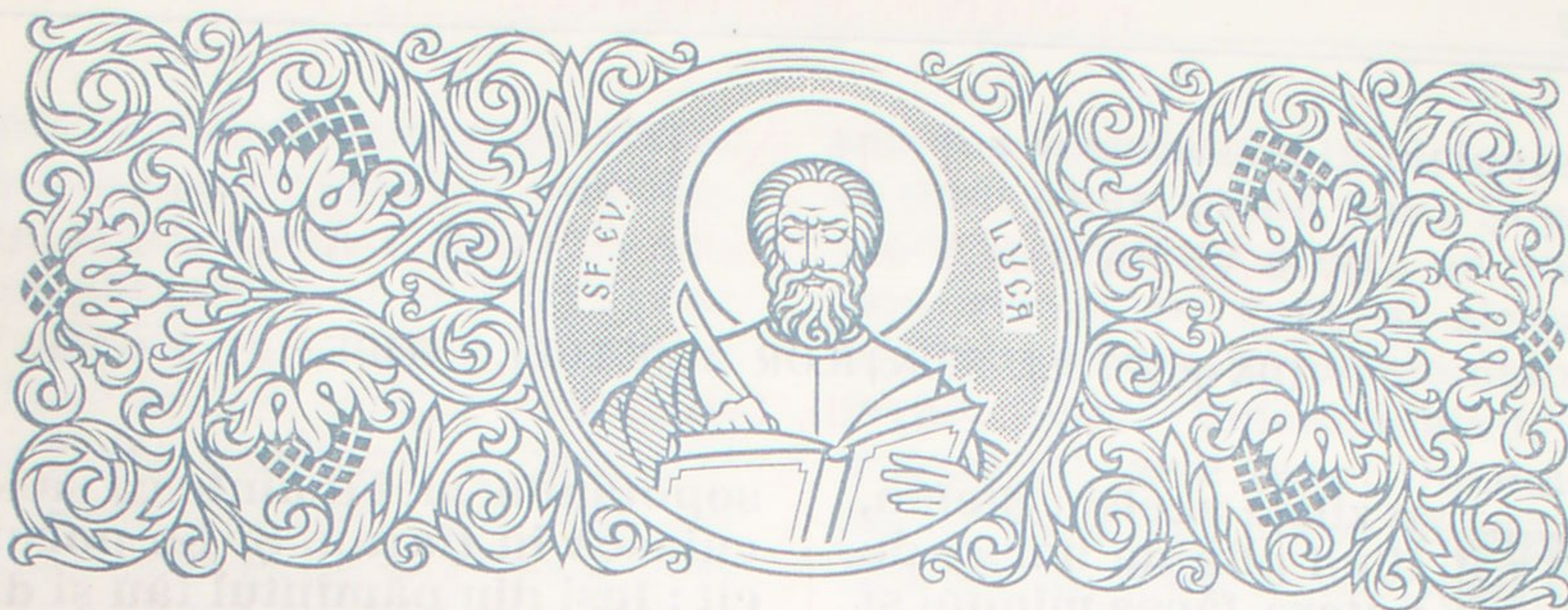
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(V, 21—32)

In zilele acelea, Apostolii au intrat de dimineață în templu și învățau poporul. Ci venind arhiereul și cei ce erau cu el, au adunat soborul și pe toți bătrînii fiilor lui Israel și au trimis la temniță să-i aducă pe Apostoli. Dar, ducîndu-se slujitorii, nu i-au găsit în închisoare. Deci s-au întors și, dînd de veste, le-au spus: Temnița am găsit-o încuiată cu toată strășnicia și pe paznici stînd la ușă; dar, cînd am descuiat înăuntru n-am găsit pe nimeni. Cînd au auzit aceste cuvinte, căpetenia gărzii Templului și mai-marii preoților nu știau ce să creadă despre ei și ce poate să fie aceasta. Dar venind cineva, le-a dat de veste: Iată, oamenii, pe care i-ați pus în închisoare, sînt în Templu, stînd și învățînd poporul. Atunci s-a dus căpetenia

gărzii cu slujitorii lui și i-a adus, dar nu cu sila, căci se temeau de popor să nu-i omoare cu pietre. Și aducîndu-i, i-au pus în fața sinedriului și arhiereul i-a întrebat, zicînd: Au nu v-am poruncit vouă, cu tot dinadinsul, să nu mai învățați în numele Acesta? Și iată că ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și voiți să aduceți asupra noastră sîngele acestui Om! Ci Petru și Apostolii, răspunzînd, au zis: Trebuie să ascultăm pe Dumnezeu mai mult decît pe oameni. Dumnezeuul părinților noștri a înviat pe Iisus, pe Care voi L-ați omorît, spînzurîndu-L pe lemn. Pe Acesta, Dumnezeu, cu dreapta Sa, L-a înălțat Stăpînitor și Mîntuitor, ca să dea lui Israel pocăință și iertarea păcatelor. Și pentru acestea sîntem martori noi și Duhul Sfînt, dat de Dumnezeu celor ce-L ascultă.

DUMINICA

A TREIA DUPĂ PAȘTI, A MIRONOSIȚELOR

Prochimen, glasul al 2-lea:

Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mîntuire.

Stih: Certînd, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(VI, 1—7)

In zilele acelea, înmulțindu-se ucenicii, eliniștii iudei au început să murmure împotriva evreilor că, la împărțirea zilnică de hrană, văduvele lor erau trecute cu vederea. Atunci cei doisprezece au chemat mulțimea ucenicilor și le-au zis: Nu este potrivit ca noi, părăsind cuvîntul lui Dumnezeu, să slujim la mese. Drept aceea, fraților, căutați șapte bărbați dintre voi, cu nume bun, plini de Duhul Sfînt și de înțelepciune, pe care noi să-i rînduim la

această slujbă; iar noi vom stărui în rugăciune și în slujirea cuvîntului. Sfatul a plăcut întregii adunări și au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duh Sfînt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena și pe Nicolae, prozelit din Antiohia. Pe aceștia i-au înfățișat înaintea Apostolilor, care, după ce s-au rugat, și-au pus mîinile peste ei. Și cuvîntul lui Dumnezeu creștea și numărul ucenicilor din Ierusalim sporea foarte și mulțime mare de preoți ^{se supuneau} veneau la credință.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacob.

Stih: Doamne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi
Te vom chema.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(VI, 8—15; VII, 1—5, 47—60)

In zilele acelea, Ștefan, fiind plin de har și de putere, făcea minuni și semne mari în popor. Atunci, din sinagoga ce se zice a libertinilor și a cirenienilor și a alexandrinilor și a celor din Cilicia și din Asia, s-au sculat unii și au început să se sfădească cu Ștefan. Dar nu puteau să se măsoare cu înțelepciunea și cu duhul cu care el vorbea. Atunci au pus la cale pe niște oameni, care să zică: Noi l-am auzit spunând cuvinte de hulă împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu. Și au întăritat poporul și pe bătrâni și pe cărturari și, năvălind asupra-i, l-au luat pe sus și l-au dus la sine-driu. Acolo, au pus m a r t o r i mincinoși, care au zis: Acest om nu contenește cu vorbele lui de hulă împotriva locului celui sfânt și împotriva Legii. Căci l-am auzit zicând despre I i s u s Nazarineanul că El va strica locul acesta și va schimba datinile pe care le avem predanie de la Moise. Și ațintindu-și ochii asupra lui Ștefan, toți cei ce ședeau în sine-driu au văzut fața lui, ca fața unui înger. Atunci arhiereul a întrebat: Adevărate sînt acestea? Iar Ștefan a grăit: Bărbați frați și părinți, ascultați! Dumnezeu slavei S-a arătat părintelui nostru Avraam, cînd era în Me-

sopotamia, mai înainte ca să locuiască în Haran. Și i-a poruncit: Ieși din pămîntul tău și din rudeniile tale și vino în pămîntul pe care ți-l voi arăta. Atunci a ieșit din pămîntul caldeilor și a locuit în Haran. Iar de acolo, după moartea tatălui său, l-a strămutat în această țară, în care locuiți voi acum. Dar aici nu i-a dat să stăpînească nici un picior de pămînt, iar Solomon l-a zidit Lui casă. Dar Cel preaînalt nu locuiește în clădiri făcute de mîini omenesti, precum zice proorocul: Cerul este tronul Meu și pămîntul așternutul picioarelor Mele. Ce fel de casă veți clădi pentru Mine? — zice Domnul — sau care este locul odihnei Mele? Au nu mîna Mea a făcut toate acestea? Voi cei tari în cerbice și netăiați împrejur la inimă și la urechi, voi pururea stați împotriva Duhului Sfînt, precum părinții voștri, așa și voi! Pe care dintre prooroci nu l-au prigonit părinții voștri? Omorîtau pe cei ce au v e s t i t de mai înainte sosirea Celui drept, Căruia vînzători și ucigași v-ați făcut acum voi, care ați primit Legea cu rînduială de la îngeri și n-ați păzit-o! Auzind ei acestea, fremătau de furie și scrișneau din dinți împotriva lui. Dar Ștefan, fiind plin de Duh Sfînt și căutînd la cer, a văzut

slava lui Dumnezeu și pe Iisus, stînd de-a dreapta lui Dumnezeu. Atunci a zis : Iată văd cerurile deschise și pe Fiul Omului stînd de-a dreapta lui Dumnezeu ! Iar ei, strigînd cu glas mare, și-au astupat urechile și au năvălit asupra lui toți într-un cuget. Și după ce l-au scos afară din cetate, au început să-l bată cu pietre. Și martorii și-au

pus jos veșmintele, la picioarele unui tînăr, numit Saul. Și pe cînd ucideau cu pietre pe Ștefan, acesta se ruga și zicea : Doamne Iisuse, primește duhul meu ! Apoi îngenunchind, a strigat cu voce tare : Doamne, nu le socoti lor acest păcat ! Și grăind acestea a adormit. Iar Saul se învoise la uciderea lui Ștefan.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(VIII, 5—17)

In zilele acelea, Filip, coborîndu-se într-o cetate a Samariei, propovăduia pe Hristos. Și mulțimile erau cu luare aminte și în același cuget la cele spuse de către Filip, ascultîndu-l și văzînd semnele pe care le săvîrșea. Căci din mulți care aveau duhuri necurate, duhurile răcneau cu putere și ieșeau și mulți slăbănogi și ologi se tămăduiau. Deci, în acel oraș era mare bucurie. Dar acolo era, de mai înainte, un bărbat anume Simon, care era vrăjitor și amăgea poporul Samariei, zicînd cum că este cineva de seamă. Și toți, de la mic și pînă la mare, ascultau de el și ziceau : Aceasta e puterea lui Dumnezeu, numită cea mare. Și ascultau de el, fiindcă, de

multă vreme, cu vrăjile lui, îi uimise. Iar cînd au crezut lui Filip, care le binevestea despre împărăția lui Dumnezeu și despre numele lui Iisus Hristos, bărbați și femei s-au botezat. Atunci Simon a crezut și el și s-a botezat și era mereu cu Filip. Uitîndu-se la semnele și la marile minuni ce se făceau, era peste măsură de mirat. Atunci Apostolii din Ierusalim, auzind că Samaria a primit cuvîntul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe Ioan. Aceștia, pogorîndu-se, s-au rugat pentru ei ca să primească Duhul Sfînt, căci nu se pogorîse încă peste nici unul din ei, ci erau numai botezați în numele Domnului Iisus. Atunci și-au pus mîinile peste ei și au primit Duhul Sfînt.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(VIII, 18—25)

In zilele acelea, Simon, dacă a văzut că Duhul Sfânt se dă prin punerea mâinilor Apostolilor, le-a adus bani și le-a zis : Dați-mi și mie puterea aceasta, ca pe oricine voi pune mâinile să primească D u h u l Sfânt. Dar Petru a zis către el : Banii tăi, cu tine odată, să fie spre pierzare ! Căci ai socotit că darul lui Dumnezeu se agonește cu bani. Tu n-ai parte, nici moștenire la chemarea aceasta, pentru că inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dum-

nezeu. Drept aceea, pocăiește-te de această răutate a ta și te roagă lui Dumnezeu, doară ți se va ierta cugetul inimii tale, căci văd că ești fiere de amărăciune și prins în legăturile nedreptății. Simon a răspuns și a zis : Rugați-vă voi la Domnul pentru mine, ca să nu vină asupra mea nimic din cele ce ați zis. Iar ei, mărturisind și grăind cuvântul lui Dumnezeu, s-au întors la Ierusalim și în multe sate ale samarinenilor au propovăduit Evanghelia.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(VIII, 26—39)

In zilele acelea, îngerul Domnului a grăit către Filip și i-a zis : Scoală-te și mergi spre miazăzi, pe calea care coboară de la Ierusalim la Gaza. Și s-a sculat și a mers. Și iată un bărbat din Etiopia, famen, mare dregător al Candachiei, împărăteasa Etiopiei, vistiernic peste toată vistieria ei, care venise la Ierusalim să se închine, se întorcea acasă și, șezînd în căruța lui citea pe proorocul

Isaia. Iar Duhul i-a zis lui Filip : Apropie-te și ține-te de carul acesta. Și alergînd, Filip l-a auzit cum citea pe proorocul Isaia. Atunci l-a întrebat : Înțelegi, oare, ce citești ? El a răspuns : Cum aș putea să înțeleg, de nu mă va călăuzi cineva ? Și a rugat pe Filip să se urce și să șadă lîngă el. Iar locul din Scriptură pe care-l citea era acesta : Ca un miel care se aduce spre junghiere și ca o oaie fără glas înaintea celui ce o tunde, așa

nu și-a deschis gura Sa. Întru smerenia Lui, judecată Lui s-a ridicat și neamul Lui cine-l va spune? Că se ridică de pe pământ viața Lui. Și famenul, răspunzînd, a întrebat pe Filip: Rogu-te, despre cine zice proorocul acesta, despre sine ori despre altcineva? Iar Filip, deschizînd gura sa și pornind de la scriptura aceasta, i-a binevestit lui pe Iisus. Și pe cînd mergeau pe cale, au ajuns la o apă; iar famenul a zis: Iată

apă; ce mă oprește ca să mă botez? Filip a rostit: Dacă crezi din toată inima, este cu putință. Iar el a răspuns și a zis: Cred că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Și a poruncit să stea căruța; și s-au pogorît amîndoi în apă, Filip și famenul, și l-a botezat. Iar cînd au ieșit din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip și famenul nu l-a mai văzut. Ci el s-a dus în calea lui cu bucurie.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(VIII, 40, IX, 1—19)

Sn zilele acelea, Filip s-a aflat în Azot; și, mergînd, binevestea în toate cetățile, pînă ce a sosit la Cezareea. În vremea aceasta, Saul suflînd mereu amenințare și omor împotriva ucenicilor Domnului, s-a dus la arhiereu și a cerut de la el scrisori către sinagogile din Damasc, că, dacă va afla acolo pe vreunii, atît bărbați cît și femei, că sînt pe calea aceasta, să-i aducă legați la Ierusalim. Dar pe cînd călătorea el și era aproape de Damasc, o lumină din cer l-a învăluit deodată ca într-un fulger. Și Saul, căzînd la pământ, a auzit un glas care-i zicea: Saule, Saule, de ce Mă prigonești? El a zis: Cine ești Tu, Doamne? Iar Domnul a zis lui: Eu sînt Iisus,

pe Care tu Îl prigonești. Greu îți este să izbești în țepușă cu piciorul. Ci el, tremurînd și fiind îngrozit a răspuns: Doamne, ce voiești să fac? Iar Domnul i-a grăit: Scoală-te și intră în cetate și ți se va spune ție ce trebuie să faci. Iar bărbații, care mergeau cu el pe cale, stăteau înmărmuriți, căci glasul îl auzeau, dar nu vedeau pe nimeni. Și Saul s-a sculat de la pământ, dar, deși avea ochii deschiși, nimic nu putea să vadă. Atunci l-au luat de mînă și l-au dus în Damasc. Și trei zile a fost fără vedere, și n-a mîncat, nici n-a băut. Iar în Damasc era un ucenic, anume Anania, și Domnul i-a zis, în vedenie: Anania! Și el a răspuns: Iată-mă, Doamne! Iar Domnul a zis către el: Scoală-te, mergi pe

ulița care se cheamă Ulița dreaptă și la casa lui Iuda întreabă de un om din Tars, cu numele Saul; căci iată, este în rugăciune. Și a văzut, în vedenie, pe un bărbat, anume Anania, intrînd la el și punîndu-și mîinile peste el, ca să-și capete iar vederea. Ci Anania a răspuns: Doamne, despre omul acesta am auzit de la mulți cîte rele a făcut sfinților Tăi, în Ierusalim. Și aici chiar are putere de la arhieriei să lege pe toți care cheamă numele Tău. Ci Domnul a zis către el: Mergi, fiindcă acesta îmi este vas ales,

ca să poarte numele Meu înaintea păgînilor și a împăraților și a fiilor lui Israel. Căci Eu îi voi arăta cîte trebuie să sufere el pentru numele Meu. Deci s-a dus Anania și a intrat în casă și, punîndu-și mîinile pe el, a grăit: Frate Saule, Domnul Iisus, Cel ce ți S-a arătat pe calea pe care tu veneai, m-a trimis ca să-ți primești vederea și să te umpli de Duh Sfînt. Și îndată au căzut de pe ochii lui ca niște solzi; și iarăși a văzut și, sculîndu-se, a fost botezat. Apoi, luînd de mîncare, s-a întărit.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(IX, 19—31)

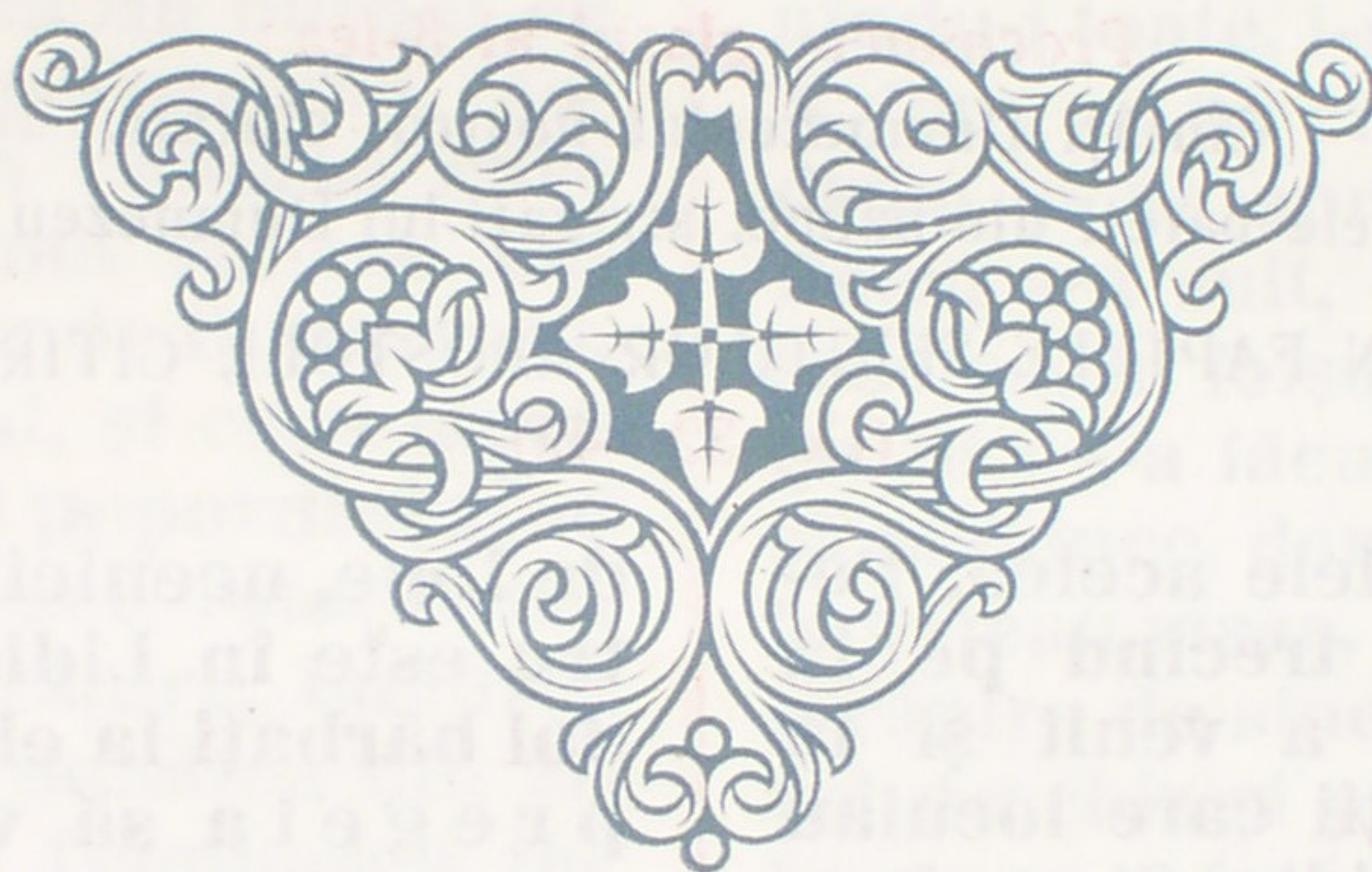

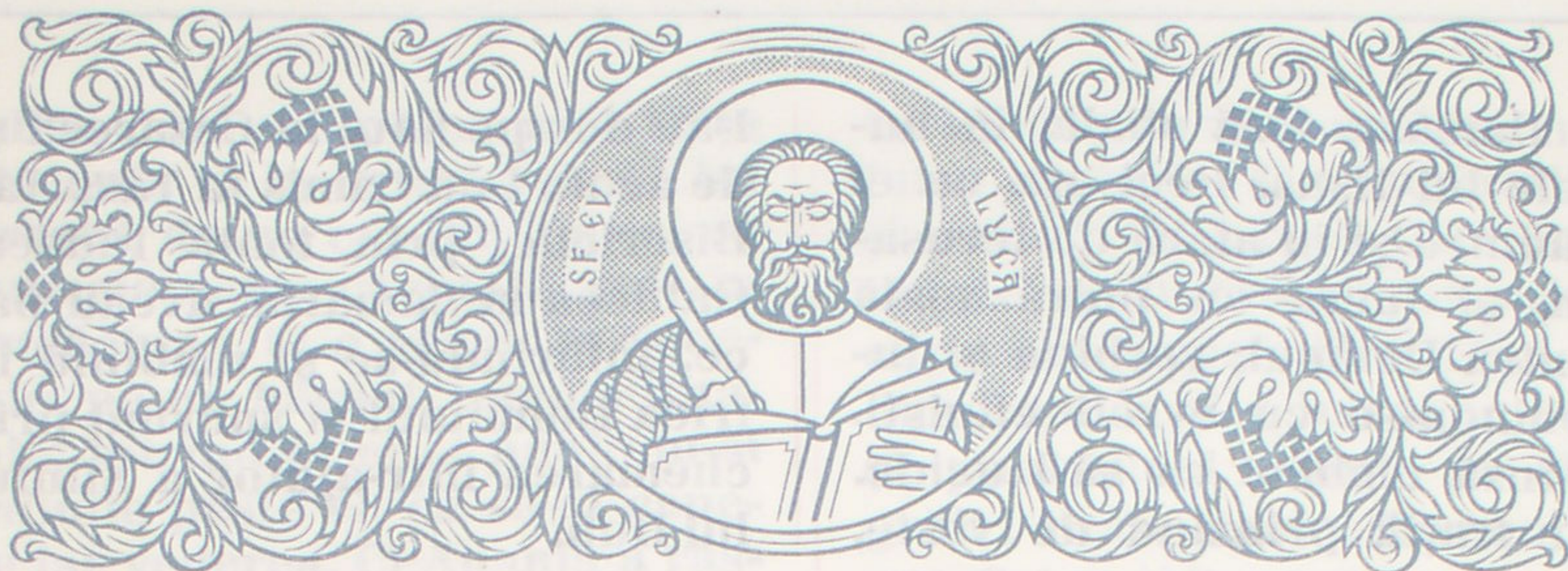
In zilele acelea, a stat Saul cu ucenicii din Damasc cîteva zile. Și degrabă, în sinagogi, a propovăduit pe Iisus, că El este Fiul lui Dumnezeu. Iar toți care îl auzeau se mirau foarte și ziceau: nu este, oare, acesta cel care schingiua în Ierusalim pe cei ce cheamă acest nume și n-a venit aici pentru aceea ca să-i ducă pe ei legați, la arhieriei? Și Saul se întărea din ce în ce mai mult și-i pune la încurcătură pe iudeii care locuiau în Damasc, dovedind că Acesta este Hristos. Și după ce au trecut zile

mai multe, iudeii s-au sfătuit să-l omoare, însă uneltirea lor a ajuns la cunoștința lui Saul. Dar ei păzeau zi și noapte la porțile Damascului ca să-i ridice viața. Ucenicii lui însă, luîndu-l noaptea, l-au pogorît peste zid, lăsîndu-l jos într-o coșniță. Și venind în Ierusalim, Saul încerca să se alăture de ucenici, dar toți se temeau de el, necrezînd că este ucenic. Atunci Varnava, luîndu-l pe el, l-a dus la Apostoli și le-a istorisit cum a văzut în cale pe Domnul, cum a vorbit Domnul cu el și cum a predicat

în Damasc, fără sfială, în numele lui Iisus. Deci era cu ei înăuntru și în afară de Ierusalim, și lucra cu îndrăzneală pentru Domnul, vorbind și întrebându-se cu evreii eliniști. Ei însă umblau ca să-l ucidă. Dar frații, prinzând de veste,

l-au dus pe Saul la Cezareea și de acolo l-au trimis la Tars. Iar Bisericile, prin toată Iudeea, Galileea și Samaria, aveau pace, întărindu-se și umblând în frica Domnului și sporind prin chemarea într-ajutor a Sfântului Duh.

DUMINICA

A PATRA DUPĂ PAȘTI, A SLĂBĂNOGULUI

Prochimen, glasul al 3-lea :

Cîntați Dumnezeului nostru, cîntați, *cîntați împăratului nostru*

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(IX, 32—42)

In zilele acelea, Petru, trecînd pe la toți, a venit și la sfinții care locuiau în Lidia. Și acolo a găsit pe un om, anume Enea, care de opt ani zăcea în pat, fiindcă era paralytic. Atunci Petru i-a zis : Enea, te vindecă Iisus Hristos. Scoală-te și strînge-ți patul. Și s-a sculat numaidecît. Și l-au văzut toți cei ce locuiau în Lidia și în Saron, care s-au întors la Domnul. Iar în Iope era o ucenică cu numele Tavita, care, în talmăcire, înseamnă căprioară ; aceasta era plină de fapte bune și de milosteniile ce făcea. Și s-a întîmplat, în acele zile, că ea s-a îmbolnăvit și a murit. Și după ce au scaldat-o, au pus-o în foișor. Ci Lidia fiind aproape

de Iope, ucenicii, auzind că Petru este în Lidia, au trimis pe doi bărbați la el, rugîndu-l : Nu p r e g e t a să vii pînă la noi. Atunci, Petru s-a sculat și a venit cu ei. Iar cînd a sosit, l-au dus sus în foișor și lîngă el au stat plîngînd toate văduvele, care îi arătau cămășile și veșmintele cîte le făcea Căprioara, pe cînd era cu ele. Și Petru a scos pe toți afară, a îngenunchiat și s-a rugat și, întorcîndu-se către trup, a zis : Tavita, scoală-te ! Și ea și-a deschis ochii și, văzînd pe Petru, a șezut. Și dîndu-i mîna, Petru a ridicat-o. Apoi a chemat pe sfinți și pe văduve și le-a dat-o vie. Iar minunea aceasta s-a făcut cunoscută în întreaga Iope și mulți au crezut în Domnul.

Aliluia, glasul al 3-lea:

Întru Tine, Doamne, am nădăjduit să nu mă rușinezi în veac; întru dreptatea Ta scapă-mă și mă scoate.

Stih:

Fii mie Dumnezeu apărător, și casă de scăpare, ca să mă mîntuiești.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(X, 1—16)

In zilele acelea, în Ceza-reea era un bărbat cu numele Corneliu, su-taş din cohorta care se chema Italica, cucernic și temător de Dumnezeu, cu toată casa lui, și care făcea multe milostenii poporului și se ruga lui Dumnezeu totdeauna. Și a văzut în arătare, lămurit, pe la ceasul al nouălea din zi, un înger al lui Dumnezeu intrînd la el și grăindu-i: Corne-liu! Iar Corneliu căutînd la el și înfricoșîndu-se, a răspuns: Ce este, Doamne? Și îngerul a zis: Rugăciunile tale și milosteniile tale s-au suit, spre po-menire, înaintea lui Dumnezeu. Și acum, trimite oameni la Iope și cheamă să vină pe unul Si-mon, care se numește și Petru. Acesta găzduiește la un tăbă-car, Simon, a cărui casă este lîngă mare. Petru îți va spune ce trebuie să faci. Și după ce s-a dus îngerul care vorbea cu el, Corneliu a chemat pe doi din oamenii săi de casă și un ostaș

cucernic din straja lui, și, spu-nîndu-i toate, i-a trimis la Iope. A doua zi, pe cînd mergeau pe drum și se apropiau de oraș, Petru s-a suit, către ceasul al șaselea, în foișor, ca să se roa-ge. Și i s-a făcut foame și voia să mănînce, dar pe cînd gazde-le găteau masa, a venit peste el o răpire de sine. Și a văzut ce-rul deschis și pogorîndu-se un lucru ca o față mare de pînză, legată în patru colțuri, lăsîn-du-se pe pămînt. În ea erau toa-te dobitoacele cu patru picioa-re și tîrîtoarele pămîntului și păsările cerului. Iar un glas a strigat către Petru: Scoală, Pe-tre, junghie și mănîncă. Ci Pe-tru a răspuns: N i c i d e c u m, Doamne, căci niciodată n-am mîncat nimic spurcat sau necu-rat. Și iar, a doua oară, i-a zis glasul: Cele ce Dumnezeu a cu-rățit, tu să nu le numești spur-cate. Și aceasta s-a făcut de trei ori și îndată pînza s-a ridicat la cer.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE :
(X, 21—33)

In zilele acelea, Petru, s-a coborît la bărbații trimiși la el de Corneliu, și le-a zis : Iată, eu sînt acela pe care îl căutați. Care este pricina pentru care ați venit ? Iar ei i-au zis : Corneliu sutașul, om drept și temător de Dumnezeu și cu mărturie bună de la tot neamul iudeilor, a primit poruncă prin sfîntul înger să trimită să te cheme acasă la el, ca să audă cuvinte de la tine. Atunci Petru i-a chemat înăuntru și i-a ospătat. Și a doua zi s-a sculat și a ieșit cu ei ; iar cîțiva din frații cei din Iope l-au însoțit. În ziua următoare, au intrat în Cezareea. Iar Corneliu îi aștepta și chemase acasă la el rudele sale și prietenii cei mai de aproape. Și cînd a fost să intre Petru, Corneliu, ieșindu-i înainte, a căzut la picioarele lui și i s-a închinat. Dar Petru l-a ridicat și i-a zis : Scoală-te. Și eu sînt om. Și, vorbind cu el, a intrat și a găsit mulțimea celor adunați. Și a grăit către ei : Voi

știți că nu se cuvine unui bărbat iudeu să se întovărășească sau să se apropie de cel de alt neam, dar mie Dumnezeu mi-a arătat să nu zic de nici un om că e spurcat sau necurat. Drept aceea, chemat fiind să vin, am venit fără îndoire. Deci vă întreb : Pentru care cuvînt ați trimis după mine ? Corneliu a răspuns : Cu patru zile în urmă, postisem pînă la ceasul acesta și îmi făceam rugăciunea de ceasul al nouălea din zi, la mine în casă ; cînd iată un bărbat, în veșmînt alb strălucitor, a stat în fața mea. Și el a zis : Corneliu, auzitu-s-a rugăciunea ta și milosteniile tale au fost pomenite înaintea lui Dumnezeu. Trimite, dar, la Iope și cheamă pe Simon, cel ce se numește Petru ; el găzduiește în casa lui Simon Tăbăcarul, lângă mare. Deci îndată am trimis la tine ; și tu ai făcut bine că ai venit. Iar acum sîntem toți de față înaintea lui Dumnezeu, ca să ascultăm toate cîte sînt poruncite ție de la Dumnezeu.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

LA ÎNJUMĂTĂȚIREA PRAZNICULUI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XIV, 6—18)

In zilele acelea, Pavel și Varnava au înțeles primejdia și au fugit în orașele Licaoniei: Lистра și D e r b e și prin împrejurimi; și acolo propovăduiau Evanghelia. Iar în Lистра, un om, neputincios de picioare ședea jos, că era olog din pîntecele maicii sale și nu umblase niciodată. Acesta asculta la Pavel cum vorbea. Iar Pavel, căutînd la el și văzînd că are credință ca să fie vindecat, a zis cu glas puternic: Scoală-te, drept, în picioare. Și acesta a sărit și a umblat. Iar mulțimile, văzînd ceea ce făcuse Pavel, au strigat în limba licaonă și au zis: Zeii, luînd asemănare omenească, s-au pogorît la noi. Și ziceau de Varnava că e Z e u s, iar de P a v e l că e Hermes, fiindcă el era purtătorul cuvîntului. Iar preotul lui Zeus, al cărui templu era înă-

intea cetății, aducînd la porți tauri și cununi, voia, împreună cu mulțimile să le aducă jertfe. Ci Apostolii Pavel și Varnava, cînd au a u z i t, și-au rupt veșmintele, au sărit în mulțime și au strigat, zicînd: O bărbaților, de ce faceți aceasta? D o a r și noi sîntem oameni, cu aceleași slăbiciuni ca voi; însă noi vă vestim vestea cea bună, ca să vă întoarceți de la aceste deșertăciuni către Dumnezeuul cel viu, Care a făcut cerul și pămîntul, marea și toate cele ce sînt într-însele; și Care, în veacurile trecute, a îngăduit ca toate neamurile să meargă în căile lor, deși El nu S-a lăsat pe Sine nemărturisit, făcîndu-vă bine, dîndu-vă din cer ploi și vremuri roditoare, umplînd de hrană și de veselie inimile voastre. Și vorbind ei acestea, de-abia au potolit mulțimile, ca să nu le aducă jertfă.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(X, 34—43)

In zilele acelea, Petru deschizîndu-și gura, a grăit: Cu adevărat cunosco că Dumnezeu nu este părtinitor, ci, în orice neam, cel ce se teme de Dumnezeu și face dreptate, primit este înaintea Lui, ca să asculte cuvîntul pe care El l-a trimis fiilor lui Israel, binevestind pace, prin Iisus Hristos. Acesta este Domn peste toate. Voi știți despre cele petrecute în toată Iudeea, cu începere din Galileea, după botezul pe care l-a propovăduit Ioan, a d i c ă despre Iisus din Nazaret: cum L-a uns Dumnezeu cu D u h u l Sfînt și cu putere și cum a umblat El din loc în loc, făcînd bine și vindecînd pe toți cei asu-

priți de d i a v o l u l, pentru că Dumnezeu era cu El. Și noi sîntem martori pentru toate cîte a făcut, și în țara iudeilor și în Ierusalim, El pe Care L-au omorît, spînzurîndu-L pe lemn. Dar Dumnezeu L-a înviat a treia zi, și l-a dat să Se arate, nu la tot poporul, ci n o u ă martorilor mai dinainte rînduiți de Dumnezeu, care am mîncat și am băut cu El, după învierea Lui din morți. Și ne-a poruncit să propovăduim poporului și să mărturisim că El este Cel rînduit de Dumnezeu să fie judecător al c e l o r v i i și al c e l o r morți. Despre Acesta mărturisesc toți proorocii: că tot cel ce crede în El va dobîndi iertarea păcatelor, prin numele Lui.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(X, 44—48; XI, 1—10)

In zilele acelea, pe cînd grăia încă Petru, Duhul Sfînt S-a pogorît peste toți care ascultau cuvîntul. Iar credincioșii tăiați împrejur, care veniseră cu Petru, au rămas uimiți, văzînd că darul Duhului Sfînt s-a vărsat și peste păgîni; căci îi auzeau pe ei vorbind în

limbi și slăvind pe Dumnezeu. Atunci Petru a grăit: P o a t e, oare, cineva, să-i oprească de la apa botezului, pe aceștia care au luat Duhul Sfînt, ca și noi? Deci a poruncit să fie botezați în numele lui Iisus H r i s t o s. Atunci l-au rugat pe Petru să rămînă la ei c î t e v a zile. Și Apostolii și frații care erau prin

Iudeea au auzit că și păgînii au primit cuvîntul lui Dumnezeu. Deci, cînd Petru s-a suit în Ierusalim, credincioșii tăiați împrejur se priceau cu el, zicîndu-i: Ai intrat la oameni netăiați împrejur și ai mîncat cu ei. Atunci Petru a început să le pună înaintea faptelor pe rînd și a zis: Eu eram în cetatea Iope și mă rugam; și am văzut, întru uimirea minții, o vedenie: un lucru pogorîndu-se ca o față mare de pînză legată în patru colțuri, lăsîndu-se jos din cer și a venit pînă la mine. Mă uitam

bine la ea și luam seama; și am văzut dobitoacele cele cu patru picioare ale pămîntului și fiarele și tîrîtoarele și păsările cerului. Și am auzit un glas care-mi zicea: Scoală-te, Petre, junghie și mănîncă. Ci eu am răspuns: Nicidecum, Doamne, căci nimic spurcat sau necurat n-a intrat vreodată în gura mea. Dar glasul mi-a grăit din cer a doua oară: Cele ce Dumnezeu a curățit, tu să nu le numești spurcate. Aceasta s-a făcut de trei ori și au fost luate iarăși toate în cer.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(XII, 1—11)

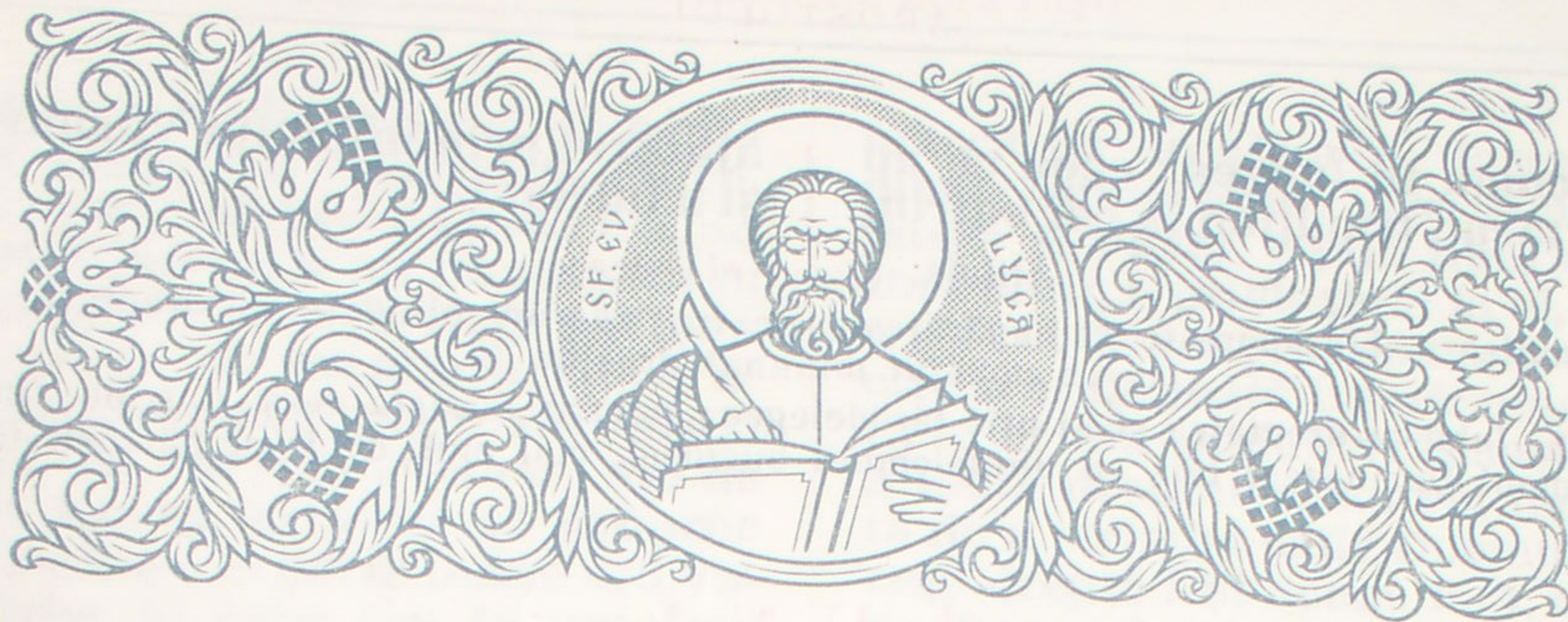
In zilele acelea, regele Irod Agripa a pus mîna pe cîtiva din fruntașii Bisericii, ca să-i piardă. Și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. Și, văzînd că este pe placul iudeilor, a mai luat și pe Petru, și erau tocmai zilele Azimilor; deci, prinzîndu-l, l-a băgat în închisoare, dîndu-l la patru străji, de cîte patru ostași, ca să-l păzească, hotărît fiind ca, după Paști, să-l aducă înaintea poporului. Deci Petru era păzit în închisoare, pe cînd, de către Biserică, necontenit se făceau pentru el rugăciuni la Dumne-

zeu. Dar cînd Irod era să-l scoată afară, Petru dormea în noaptea aceea între doi ostași, legat cu două lanțuri, iar înaintea ușii paznicii păzeau temnița. Și iată îngerul Domnului a venit deodată, iar în casă a strălucit lumină. Și, lovind pe Petru în coastă, îngerul l-a deșteptat și i-a zis: Scoală-te degrabă! Iar lanțurile i-au căzut de la mîini. Apoi îngerul a rostit către el: Încinge-te și încălță-te cu sandalele. Și Petru a făcut așa. Și i-a mai zis: Pune haina pe tine și vino după mine. Și, ieșind, a mers după în-

ger, dar nu ştia că ceea ce se făcea prin înger este adevărat, ci i se părea că are o vedenie. Şi, după ce a trecut de straja întâi şi de a doua, au ajuns la poarta cea de fier, care duce în cetate, şi poarta s-a deschis singură. Apoi, ieşind, au mers

înainte cât a ținut o uliță şi îndată îngerul a pierit de lângă el. Atunci Petru, venindu-şi în sine, şi-a zis : Acum ştiu cu adevărat că Domnul a trimis pe îngerul Său şi m-a scos din mîna lui Irod şi din toate cîte aştepta poporul iudeilor.

D U M I N I C A

A CINCEA DUPĂ PAȘTI, A SAMARINENCII

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cît s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut.

Stih: Binecuvîntează suflete al meu pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XI, 19—30)

n zilele acelea, Apostolii, cei ce se risipiseră din tulburarea întîmplată cu Ștefan, au pătruns pînă în Fenicia și în Cipru și în Antiohia, nimănui grăind cuvîntul, fără numai iudeilor. Dar au fost printre ei cîțiva din Cipru și din Cirene, care, venind în Antiohia, au vorbit și elinilor și le-au binevestit pe Domnul Iisus. Și mîna Domnului era cu ei și mare număr au crezut și s-au întors la Domnul. Iar vorba despre ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim și au trimis pe Varnava pînă la Antiohia. Și sosind acesta și văzînd harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și îndemna pe toți să stăruiască întru Dom-

nul cu tot dinadinsul în inimii, căci era bărbat bun și plin de Duhul Sfînt și de credință. Și s-a adăugat mulțime multă credincioșilor Domnului. Apoi Varnava a plecat la Tars, ca să caute pe Saul și, aflîndu-l, l-a dus la Antiohia, și au stat acolo un an întreg, adunîndu-se în biserică și învățînd mult popor. Și în Antiohia, întîia oară, ucenicii s-au numit creștini. În acele zile au venit, din Ierusalim în Antiohia, prooroci. Și unul dintre ei, cu numele Agav, s-a sculat și a arătat, prin Duhul, că peste toată lumea va să fie o foamete mare, care s-a și întîmplat în zilele lui Claudiu. Atunci ucenicii au hotărît ca fiecare dintre ei, după putere, să trimită ajutor fraților care

locuiau în Iudeea; ceea ce au
și făcut, trimițând la cei bătrâni

ajutorul prin mîna lui Varnava
și a lui Saul.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Încordează, binesporește și împărățește pentru adevăr, blîndețe și dreptate, și
te va povățui minunat dreapta ta.

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urît fărădelegea; pentru aceasta te-a uns pe tine,
Domnul Dumnezeuul tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decît pe părtașii tăi.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(XII, 12—17)

In zilele acelea, gîndin-
du-se Petru la cele pe-
trecute cu el, a mers
acasă la Maria, mama
lui Ioan, numit și Mar-
cu, unde erau a d u n a ț i mulți
frați și se rugau. Și bătînd Pe-
tru în ușa de la poartă, o sluji-
toare, cu numele Rodi, s-a dus
să asculte și, cunoscînd vocea
lui Petru, de bucurie nu a des-
chis ușa, ci alergînd înăuntru
a spus că Petru stă înaintea

ușii. Ei însă i-au zis: «Nu ești în
toată firea». Ci ea stăruia că
este așa. Iar ei ziceau: «Este
îngerul lui». Dar P e t r u bătea
mereu în p o a r t ă. Deschizînd
deci l-au văzut și au rămas ui-
miți. Și, făcîndu-le cu m î n a
semn să tacă, le-a povestit în ce
chip Domnul l-a scos pe el din
temniță. Apoi a zis: Spuneți
aceasta lui Iacov și fraților. Și
a ieșit și s-a dus în alt loc.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(XII, 25; XIII, 1—12)

In zilele acelea, Varna-
va și Saul, după ce au
îndeplinit slujba lor,
s-au întors de la Ieru-
salim la Antiohia, luînd
cu ei pe Ioan, numit și Marcu.
În Biserica din Antiohia erau
prooroci și învățători: Varna-
va, Simeon, căruia îi zicea Ni-
ger, Luciu Cirineul, Manain cel

ce fusese crescut împreună cu
Irod tetrarhul, și Saul. Și, pe
cînd slujeau Domnului și pos-
teau, Duhul Sfînt a grăit: Ose-
biți-Mi pe Varnava și pe S a u l
pentru lucrul la care i-am che-
mat. Atunci, postind și rugîndu-
se, și-au pus mîinile peste ei și
i-au lăsat să plece. Deci aceș-
tia, mînați de Duhul Sfînt, au

coborât la Seleucia și de acolo au plecat cu corabia la Cipru. Și ajungînd în S a l a m i n a, au vestit cuvîntul lui Dumnezeu în sinagoga iudeilor. Iar pe Ioan îl aveau de ascultare. După aceea au străbătut toată insula pînă la Pafos și acolo au dat de un iudeu, vrăjitor și prooroc mincinos, al cărui nume era Variisus, și care era în preajma dregătorului Serghie Paul, bărbat înțelept. Acesta, chemînd la sine pe Varnava și pe Saul, a căutat cu tot dinadinsul să audă cuvîntul lui Dumnezeu. Dar le stătea împotriva Elimas vrăjitorul, căci așa se tălmăcește numele lui, străduindu-se să în-

toarcă pe dregător de la credință. Atunci Saul, care se numește și Pavel — plin fiind de Duh Sfînt, a privit țintă la el, și a zis: O, tu cel plin de toată viclenia și de toată înșelăciunea, fiule al diavolului, vrăjmașule a toată dreptatea, nu vei înceta de a strîmba căile Domnului cele drepte? Și acum, iată, mîna Domnului te-a lovit. Și orb vei fi și soarele nu-l vei mai vedea pînă la o vreme. Și, îndată a căzut peste el pîclă și întuneric și, dibuind împrejur, căuta cine să-l ducă de mîna. Atunci dregătorul, văzînd ce s-a făcut, a crezut, mirîndu-se foarte de învățătura Domnului.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XIII, 13—24)

In zilele acelea, de la Pafos, Pavel și cei ce erau împreună cu el s-au urcat în corabie și au venit la Perga Pamfiliei. Ioan însă despărțindu-se de ei, s-a întors la Ierusalim. Ci ei, plecînd din Perga, au ajuns la Antiohia, în Pisidia, și, intrînd în sinagogă într-o zi de sîmbătă, au șezut. Iar după citirea Legii și a proorociilor, mai-marii sinagogii au trimis la ei, zicîndu-le: Bărbați frați, dacă aveți vreun cuvînt de mîngîiere p e n t r u p o p o r, vorbiți. Atunci, sculîndu-se Pavel și făcîndu-le cu mîna semn să tacă, a grăit: Bărbați israe-

liteni și voi cei ce vă temeți de Dumnezeu, ascultați: Dumnezeu acestui popor al lui Israel a ales pe părinții noștri și pe popor l-a înălțat, cînd era străin în pămîntul Egiptului, și cu braț înalt i-a scos de acolo; și vreme ca de patruzeci de ani i-a hrănit în pustie, și nimicind șapte neamuri în țara Canaanului, pămîntul acelora l-a dat lor spre moștenire. Și au trecut ca la patru sute cincizeci de ani. Și după aceasta le-a dat lor judecători, pînă la Samuil proorocul. Și după aceea au cerut împărat și Dumnezeu le-a dat, timp de patruzeci de ani, pe Saul, feciorul lui Chiș, bărbat

din seminția lui Veniamin. Iar după ce l-a înlăturat, le-a ridicat ca împărat pe David, căruia i-a zis, mărturisind: «Aflat-am pe David al lui Iesei, bărbat după inima Mea, care va face toate voile Mele». Și din urmașii

acestuia, Dumnezeu, după făgăduință, i-a adus lui Israel un Mîntuitor, pe Iisus, după ce Ioan a propovăduit, înaintea venirii Lui, botezul pocăinței la tot poporul lui Israel.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(XIV, 20—28; XV, 1—4)

In zilele acelea, înconjurîndu-l ucenicii, Pavel s-a sculat și a intrat în cetate. A doua zi însă a ieșit cu Varnava către Derbe. După ce au propovăduit și în acel oraș și au făcut ucenici mulți, s-au înapoiat la Listra, la Iconia și la Antiohia, întărind sufletele ucenicilor, îndemnîndu-i să stăruiască în credință și arătîndu-le că prin multe suferințe ni se cade nouă să intrăm în împărăția lui Dumnezeu. Apoi, cu rugăciuni și cu ajunări, le-au hirotonit preoți în fiecare biserică, și i-au încredințat pe ei Domnului în care crezuseră. Iar după ce au străbătut Pisidia, au venit în Pamfilia și, propovăduind cuvîntul încă o dată în Perga, au coborît la Atalia. De acolo au mers pe apă la Antiohia, de unde fuseseră dați în seama harului lui Dumnezeu, pentru lu-

crul pe care-l împliniseră. Iar cînd au sosit și au adunat Biserica, au vestit toate cîte a făcut Dumnezeu cu ei și că a deschis păgînilor ușa credinței. Și au petrecut acolo cu ucenicii multă vreme. Și unii, pogorîndu-se din Iudeea, învățau pe frați zicînd că: dacă nu vă tăiați împrejur, după datina lui Moise, nu puteți să vă mîntuiți. Pavel și Varnava au avut cu ei multă pricină și împotrivire. Atunci frații au rînduit ca Pavel și Varnava și alți cîțiva dintre ei să se ducă, pentru aceste neînțelegeri, la Apostolii și la preoții din Ierusalim. Deci ei, trimiși fiind de Biserică, trecură prin Fenicia și prin Samaria, istorisind despre întoarcerea păgînilor și făcînd mare bucurie tuturor fraților. Sosind în Ierusalim, au fost primiți de Biserică, de Apostoli și bătrîni, și au spus cîte a făcut Dumnezeu cu ei.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XV, 5—12)

In zilele acelea, unii din erezul fariseilor, care trecuseră la credință, s-au ridicat și au grăit: Trebuie să-i tăiați împrejur și să le porunciți să păzească *L e g e a* lui *M o i s e*. Atunci, Apostolii și preoții s-au adunat ca să cerceteze acest lucru. Și după multă cercetare, s-a sculat Petru și le-a spus: Bărbați frați, voi știți că, din primele zile, Dumnezeu m-a ales *d i n t r e* voi ca, prin gura mea, neamurile să audă cuvîntul Evangheliei și să creadă. Și Dumnezeu, Cel ce cunoaște inimile, le-a dovedit aceasta, dîn-

du-le Duhul Sfînt, ca și nouă, și, prin credință curățînd inimile lor, între noi și ei n-a făcut nici o deosebire. Acum deci pentru ce ispitiți pe Dumnezeu și vreți să puneți pe grumazul ucenicilor un jug pe care nici părinții noștri, nici noi n-am putut să-l purtăm? Ci, prin harul Domnului nostru *I i s u s* Hristos, credem că ne vom mîntui în același chip ca și aceia. Atunci toată mulțimea a tăcut și a dat ascultare lui Varnava și lui Pavel, care au istorisit cîte semne și minuni a făcut Dumnezeu prin ei, între neamuri.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XV, 35—41)

In zilele acelea, Pavel și Varnava petreceau în Antiohia, învățînd și binevestind, împreună cu mulți alții, cuvîntul Domnului. Dar, după un timp, Pavel a zis către Varnava: Întorcîndu-ne, să *c e r c e t ă m* pe frați, în fiecare oraș în care am vestit cuvîntul Domnului, și să vedem cum se află. Și Varnava ținea să ia împreună cu ei și pe Ioan, care se numește Marcu. Pavel însă socotea că pe Mar-

cu, care se despărțise de ei din Pamfilia și nu venise alături la lucrul Evangheliei, nu trebuie să-l ia cu ei. Deci s-a iscat neînțelegere între ei, așa că s-au despărțit unul de altul. Și Varnava a luat pe Marcu și a plecat cu corabia la Cipru, iar Pavel, alegîndu-și pe Sila, a plecat încredințat de către frați harului Domnului. Și străbătînd Siria și Cilicia, a întărit Bisericile.

DUMINICA

A ȘASEA DUPĂ PAȘTI, A ORBULUI

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta în veac.

Stih: Mîntuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s-a împruținat adevărul de la fiii oamenilor.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(XVI, 16—34)

In zilele acelea, cînd ne duceam noi, Apostolii, la locul de rugăciune, ne-a înîmpinat o slujnică, care avea duh pitonicesc și care, ghicind, aducea mult cîștig stăpînilor ei. Această, ținîndu-se după Pavel și după noi, striga zicînd: Acești oameni sînt slujitori ai Dumnezeului celui preaînalt, care vă vestesc vouă calea mîntuirii. Și aceasta a făcut-o mai multe zile. Iar Pavel, mîniindu-se, s-a întors și i-a zis duhului: În numele lui Iisus Hristos, îți poruncesc să ieși din ea. Și în acel ceas a ieșit. Iar cînd au văzut stăpînii roabei că s-a dus nădejdea cîștigului lor, au pus mîna pe Pavel și pe Sila și i-au dus în piață, înaintea dregăto-

rilor. Și, ducîndu-i la judecători, au zis: acești oameni, care sînt iudei, tulbură cetatea noastră; ei ne învață obiceiuri care nouă, ca romani, nu ne este îngăduit să le primim, nici să le facem. Și s-a ridicat și mulțimea împotriva lor. Atunci judecătorii le-au rupt veșmintele și au poruncit să-i bată cu vergi. Și, după ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în închisoare, poruncind temnicherului să-i păzească cu grijă. Acesta, primind o asemenea poruncă, i-a băgat în fundul temniței și le-a strîns picioarele lor în butuci. Și, către miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cîntau cîntece de laudă lui Dumnezeu; iar cei închiși ascultau la ei. Și deodată, s-a făcut cutremur mare de pămînt, așa că s-au zguduit te-

meliile temniței și într-o clipă s-au deschis toate ușile și legăturile tuturor s-au dezlegat. Atunci, deșteptându-se temnicerul și, văzînd deschise ușile închisorii, a tras sabia, gata să-și ia viața, căci credea că cei închiși au fugit. Dar Pavel a strigat cu glas puternic și a zis: Să nu-ți faci nici un rău, că toți sîntem aici. Iar el, cerînd lumină, s-a repezit înăuntru și, tremurînd, a căzut înaintea lui Pavel și a lui Sila; și, scoțîndu-i afară, după ce pe ceilalți i-a ză-

vorît la loc, le-a zis: Domnilor, ce trebuie să fac ca să mă mîntuiesc? Ci ei au răspuns: Crede în D o m n u l Iisus și te vei mîntui, tu și casa ta. Și i-au predicat lui cuvîntul Domnului și t u t u r o r celor din c a s a lui. Atunci el, luîndu-i la sine, într-acel ceas al nopții, a spălat rănile lor și s-a botezat el și toți ai lui îndată. Apoi, ducîndu-i în casă, a pus masa și s-a veselit cu toată casa, crezînd în Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Îndurările Tale, Doamne, în veac voi lăuda; în neam și în neam voi vesti adevărul
Tău în gura mea.

Stih: Că ai zis: În veac mila se va zidi, în ceruri se va găti adevărul Tău.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘASEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(XVII, 1—9)

In zilele acelea, Pavel și Sila, după ce au trecut prin Amfipoli și prin Apolonia, au sosit la Tesalonic, unde era o sinagogă a iudeilor. Și după cum îi era obiceiul, Pavel a intrat la ei și în trei sîmbete le-a grăit din Scripturi, dovedindu-le că Hristos trebuia să pătimească și să învieze din morți, și că Acest Iisus, pe Care vi-L vestesc eu, este Hristos. Și unii dintre ei au crezut și au trecut de partea lui Pavel și a lui Sila; și tot așa, mare mulțime de elini, temători de Dumnezeu, și nu puține dintre femeile de frunte. Deci iudeii care nu crezuseră, umplîndu-se de pizmă,

au luat cu ei pe cîțiva oameni răi din pleava tîrgului, au adunat gloate și au ridicat orașul în picioare. Apoi, năvălind în casa lui Iason, căutau pe Apostoli să-i scoată afară înaintea mulțimii. Dar, negăsindu-i, au tîrît pe Iason și pe cîțiva frați, la mai-marii cetății, strigînd că cei ce au tulburat toată lumea au venit și aici și Iason i-a primit. Și toți aceștia lucrează împotriva rînduielilor Cezarului, zicînd că un altul este împărat, anume Iisus. Și au t u l b u r a t mulțimea și pe mai-marii orașului, c a r e ascultau acestea. Dar, după ce a luat cheazășie de la Iason și de la ceilalți, le-au dat drumul.

M A R Ţ I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞASEA DUPĂ PAŞTI

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XVII, 19—28)

In zilele acelea, atenienii au luat cu ei pe Pavel, şi ducîndu-l în Areopag, i-au zis: Putem să ştim şi noi, care este această învăţătură nouă, pe care o înveţi tu? Căci tu aduci la auzul nostru ceva străin; voim deci să ştim ce poate fi aceasta. Căci toţi atenienii, ca şi străinii care stăteau în Atena, cu nimic nu-şi petreceau vremea decît să spună ori să audă ce mai este nou. Şi Pavel, stînd în mijlocul Areopagului, a zis: Bărbaţi atenieni, voi sînteţi în ochii mei, după toate cîte văd, osebit de cucernici; Căci, străbătînd oraşul vostru şi privind la ce vă închi-naţi voi, am aflat şi un altar, pe care este scris: Necunoscutului Dumnezeu. Deci eu vă ves-

tesc vouă pe Acela pe care voi îl cinstiţi, fără să-L cunoaşteţi. Dumnezeu, Care a făcut lumea aceasta şi toate cele ce sînt într-însa, fiind Domnul cerului şi al pămîntului, nu locuieşte în temple făcute de mînă omenească, şi nici nu-L slujesc mîini omeneşti, căci n-are nevoie de nimic, de vreme ce El dă tuturor viaţă şi suflare şi toate. El a făcut dintr-un sînge tot neamul omenesc, ca să locuiască peste toată faţa pămîntului, şi a aşezat de mai înainte vremurile şi hotarele aşezării lor, făcîndu-i să caute pe Dumnezeu, doar L-or simţi şi L-or afla pe El, măcar că nu e departe de fiecare dintre noi. Căci întru El viem şi ne mişcăm şi sîntem.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞASEA DUPĂ PAŞTI

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XVIII, 22—28)

In zilele acelea, Pavel, coborîndu-se din corabie, la Cezareea, s-a suit la Ierusalim şi, după ce s-a întîlnit frăţeşte cu cei din Biserică, a coborît la Antiohia. Şi după ce a

stat cîtăva vreme, a plecat, străbătînd de-a rîndul ţinutul Galatiei şi Frigia şi a întărit pe toţi ucenicii. Iar un iudeu cu numele Apolo, născut în Alexandria, bărbat învăţat, care era tare în Scripturi, a sosit la Efes. Aces-

ta primise învățătură despre calea Domnului și cu inimă fierbinte vorbea și învăța fără greș cele despre Iisus, dar cunoștea numai botezul lui Ioan. Și el a început să vorbească fără sfială, în sinagogă. Auzindu-l, Priscila și Acvila l-au luat cu ei și i-au lămurit și mai cu de-amănuntul calea lui Dum-

nezeu. Și i-a fost vrerea ca să treacă în Ahaia, iar frații au scris ucenicilor și i-au îndemnat stăruitor ca să-l primească bine. Și, sosind în Corint, a fost de mare ajutor, prin harul Domnului, celor ce crezuseră, căci, cu tărie și de față cu toată lumea, el înfrunta pe Iudei, dovedind din Scripturi că Iisus este Hristos.

J O I
ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘASEA DUPĂ PAȘTI
LA
ÎNĂLȚAREA DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Prochimen, glasul al 7-lea:

Înălță-Te peste ceruri, Dumnezeuule, și peste tot pământul slava Ta.

Stih: Gata este inima mea, Dumnezeuule, gata este inima mea.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(I, 1—12)

In cartea cea dintâi am scris, o Teofile, despre toate câte a făcut și a învățat Iisus de la început, pînă în ziua cînd S-a înălțat la cer, după ce, prin Duhul Sfînt, a dat poruncile Sale Apostolilor pe care i-a ales. După patima Sa, Iisus li S-a arătat pe Sine viu, prin multe semne doveditoare, și li S-a făcut văzut timp de patruzeci de zile, vorbindu-le despre cele privitoare la împărăția lui Dumnezeu. Și, cînd era împreună cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui, pe care, a zis El, ați auzit-o de la Mine. Că Ioan a botezat cu

apă, iar voi, în curînd după aceste zile, vă veți boteza cu Duhul Sfînt. Atunci ucenicii care erau adunați acolo L-au întrebat și au zis: Doamne, oare, în vremea aceasta vei așeza Tu, la loc, împărăția lui Israel? Iar El le-a spus: Nu este al vostru ca să știți vremurile sau soroacele pe care Tatăl le-a pus întru a Sa stăpînire. Ci voi, cînd va veni Duhul Sfînt asupra voastră, veți lua putere și Îmi veți fi Mie martori în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și pînă la marginea pământului. Iar după ce a grăit acestea, S-a înălțat, cu ei de față, și un nor L-a luat din ochii lor. Și, pe cînd se ducea El, iar ei priveau la cer cu ochii ațintiți, iată doi

bărbați au stat lîngă ei, îmbrăcați în haine albe; și aceștia au zis: Bărbați galileieni, de ce stați, uitîndu-vă la cer? Acest Iisus, Care S-a înălțat de la voi la cer, astfel va și veni, pre-

cum L-ați văzut ducîndu-Se la cer. Atunci ei, de la muntele ce se cheamă al Măslinilor și care este aproape de Ierusalim, cale de o sîmbătă, s-au întors la Ierusalim.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Stih: Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul S-a suit în sunete de trîmbiță.

Chinonicul, glasul al 4-lea:

Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul S-a suit în sunete de trîmbiță.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘASEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XIX, 1—8)

In zilele acelea, cînd Apolo era în Corint, Pavel, după ce a străbătut părțile de sus ale Asiei, a coborît la Efes. Și, găsind cîțiva ucenici, i-a întrebat: Primit-ați voi Duhul Sfînt, cînd ați crezut? Ei însă i-au răspuns: Nici n-am auzit măcar că este Duh Sfînt. Zis-a Pavel: Dar cu ce botez v-ați botezat? Ei au spus: Cu botezul lui Ioan. Atunci Pavel a grăit: Ioan a botezat cu botezul pocăinței, spunînd poporului să

creadă în Cel ce avea să vină după el, adică în Iisus. Auzind ei așa, s-au botezat în numele Domnului Iisus. Iar cînd Pavel și-a pus mîinile peste ei, Duhul Sfînt a venit asupra lor și vorbeau în limbi și prooroceau. Și erau cu toți ca la doisprezece bărbați. Apoi a intrat în sinagogă și a propovăduit cu îndrăzneală timp de trei luni, vorbind cu ei și căutînd să-i convingă despre împărăția lui Dumnezeu.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘASEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(XX, 7—12)

In zilele acelea, în ziua întâi a săptămîinii (adică Duminică), adunîndu-se ucenicii ca să frîngă pîinea, Pavel, care avea de gînd să plece a doua zi, a început să le vorbească și a prelungit cuvîntul lui pînă la miezul nopții. Iar în foisor, unde erau adunați, erau multe făclii aprinse. Ci un băiat, cu numele Eutihie, șezînd pe fereastră, pe cînd Pavel ți-

nea lungul său cuvînt, a adormit adînc și astfel, doborît de somn, a căzut jos de la catul al treilea și l-au ridicat mort. Atunci Pavel, dîndu-se jos, s-a plecat peste el, l-a luat în brațe și a zis: Nu vă tulburați, căci sufletul lui este într-însul. Apoi s-a suit, a frînt pîinea, a mîncat și a mai vorbit încă mult, pînă la ziuă. După aceea a ieșit. Iar pe băiat l-au adus viu și peste măsură s-au mîngîiat.

DUMINICA

A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI, A SFINȚILOR PĂRINȚI

Prochimen, glasul al 4-lea:

Bîne ești cuvîntat, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci.

Stih: Că drept ești, de toate care ai făcut nouă, și toate lucrurile Tale sînt adevărate.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(XX, 16—18, 28—36)

In zilele acelea, Pavel hotărîse să treacă pe apă pe lîngă Efes, ca să nu i se întîmple să întîrzie în Asia, pentru că se grăbea să fie, dacă i-ar fi cu putință, la Ierusalim, de ziua Cincizecimii. Însă din Milet a trimis la Efes și a chemat la sine pe preoții Bisericii. Și, cînd au venit la el, le-a grăit: Drept aceea, luați aminte de voi și de toată turma, întru care Duhul Sfînt v-a pus pe voi Episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a cîștigat-o cu însuși sîngele Său. Căci eu știu aceasta că, după plecarea mea, vor intra, între voi, lupi crînceni, care nu vor

cruța turma. Și dintre voi înșivă se vor scula bărbați, grăind învățături greșite, ca să tragă pe ucenici după ei. Drept aceea, priveghiați, aducîndu-vă aminte că, timp de trei ani, n-am încetat, noaptea și ziua, să vă îndemn cu lacrimi pe fiecare dintre voi. Și acum, fraților, vă încredințez pe voi lui Dumnezeu și cuvîntului harului Său, cel ce poate să vă zidească desăvîrșit și să vă dea moștenire între toți cei sfințiți. Argint, sau aur, sau haină, n-am poftit de la nimeni. Voi înșivă știți că mîinile acestea au lucrat pentru nevoile mele și ale celor ce erau cu mine. Întru toate v-am dat vouă pildă că, ostenindu-vă astfel, cade-se să

ajutați pe cei slabi și să țineți minte cuvintele Domnului Iisus, căci El a zis: Mai fericit

este a da decât a lua. Și, zicând acestea, a îngenunchiat și s-a rugat cu ei toți.

Aliluia, **glasul 1:**

Dumnezeul dumnezeilor Domnul a grăit, și a chemat pământul de la Răsărit pînă la Apus.

Stih: Adunați Lui pe cuvioșii Lui, cei ce așază așezămîntul de lege al Lui pe jertfe.

L U N I ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XXI, 8—14)

In zilele acelea, pornind a doua zi, noi și cei ce eram cu Pavel, am venit în Cezareea. Și intrînd în casa lui Filip binevestitorul, unul dintre cei șapte diaconi, am rămas la el. Ci el avea patru fiice, fecioare, care erau proorocițe. Și rămînînd acolo mai multe zile, a coborît din Iudeea un prooroc cu numele Agav și, venind la noi, a luat brîul lui Pavel, și-a legat cu el picioarele și mîinile și a zis: Acestea zice Duhul

Sfînt: Pe bărbatul al cui este acest brîu, așa îl vor lega iudeii în Ierusalim și-l vor da în mîinile păgînilor. Cînd am auzit acestea, l-am rugat și noi și cei din Cezareea, ca să nu se ducă la Ierusalim. Atunci Pavel, răspunzîndu-ne, a zis: Ce faceți, de plîngeți și-mi sfîșiați inima! Eu sînt gata nu numai să fiu legat, ci să și mor, în Ierusalim, pentru numele Domnului Iisus. Deci, nevoind să asculte, ne-am p o t o l i t și am zis: Facă-se voia Domnului.

M A R Ț I ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XXI, 26—32)

In zilele acelea, Pavel, luînd cu el patru bărbați, s-a curățit împreună cu ei și a doua zi a intrat în Templu, să vestească în ce zi se împlinesc zilele de curățire și deci cînd trebuie să fie adusă jertfa

pentru fiecare dintre ei. Și, cînd era să se îplinească cele șapte zile, iudeii din Asia l-au văzut pe Pavel în Templu, au întăritat toată mulțimea și au pus mîna pe el, strigînd: Bărbați israeliți, dați a j u t o r! Acesta este omul care propovăduiește

la toți și pretutindeni împotriva poporului și a Legii și a locului acestuia, ba încă și elini a băgat în Templu și a spurcat locul acesta sfânt. Căci ei văzuseră mai înainte pe Trofim din Efes, cu Pavel, în oraș, și pe acesta gîndeau ei că Pavel l-a băgat în Templu. Și s-a mișcat toată cetatea și poporul a dat năvală și, prinzîndu-l pe Pavel,

l-au scos afară din Templu și îndată au închis porțile. Dar, cînd căutau ei ca să-l omoare, i-a venit veste căpitanului cohortei, că tot Ierusalimul s-a tulburat. Acela, luînd îndată ostași și sutași, a alergat la ei; iar ei, cînd au văzut pe căpitan și pe ostași, s-au oprit și n-au mai bătut pe Pavel.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(XXIII, 1—11)

Sînt zilele acelea, Pavel, privind sinedriul în față, a grăit: Bărbați frați, eu mi-am dus viața mea, înaintea Domnului, pînă în această zi, cu deplin cuget curat. Atunci arhiereul Anania a poruncit celor ce ședeau lîngă el să-l bată peste gură. Dar Pavel a zis către el: Te va bate Dumnezeu, perete vărut! Că tu șezi și mă judeci după Lege și poruncești să mă bată împotriva Legii! Iar cei ce stăteau lîngă el au zis: Pe arhiereul lui Dumnezeu îl faci tu de ocară? Pavel răspunse: Fraților, nu știam că este arhiereu; căci este scris: pe mai-marele poporului tău să nu-l vorbești de rău. Dar Pavel, știind că o parte erau saducheii și, cealaltă, fariseii, a strigat în sinedriu: Bărbați frați! Eu sînt fariseu, fecior de farisei. Pentru nădejdea și învierea morților

sînt eu în judecată. Cînd a grăit aceasta, între fariseii și saducheii s-a iscat neînțelegere și mulțimea s-a dezbinat. Căci saducheii zic că nu este înviere, nici înger, nici duh, iar fariseii mărturisesc și una și alta. Atunci s-a făcut mare strigăt și, sculîndu-se unii cărturari din partea fariseilor, se certau și ziceau: Nici un rău nu aflăm în acest om. Iar dacă i-a vorbit lui un duh sau înger, să nu ne împotrivim lui Dumnezeu. Deci făcîndu-se mare dezbinare și temîndu-se căpitanul ca Pavel să nu fie sfîșiat de ei, a poruncit ostașilor să se pogoare, să-l smulgă din mijlocul lor și să-l ducă în tabără. Iar în noaptea următoare, a stat Domnul lîngă el și i-a zis: îndrăznește, Pavle! Căci, precum ai mărturisit despre Mine la Ierusalim, astfel trebuie să mărturisești și la Roma.

J O I ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(XXV, 13—19)

In zilele acelea, regele Agripa și Berenice au sosit în Cezareea, ca să ureze lui F e s t u s bun-venit. Și pentru că au rămas acolo mai multe zile, Festus, în fața regelui, a deschis vorba despre Pavel și a zis : Este aici un bărbat, lăsat de Felix în închisoare, în privința căruia, când am fost în Ierusalim, mi s-au jeluît arhieriei și bătrînii i u d e i l o r și au cerut osîndirea lui. Eu î n s ă le-am răspuns că romanii n-au obicei-

iul să osîndească un om, pînă cînd învinuitul n-are în față pe pîrîșii lui și nu i se dă putința să se apere de învinuire. Atunci ei au venit aici. Iar eu, fără nici o amînare, a doua zi, am stat la judecată și am poruncit să-l aducă pe bărbat. Dar pîrîșii, care s-au ridicat împotriva lui, nu i-au adus nici o învinuire dintre cele rele, precum socoteam eu, ci aveau cu el niște neînțelegeri pentru credința lor și pentru un Iisus mort, de Care însă Pavel zicea că este viu.

V I N E R I ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(XXVII, 1—44; XXVIII, 1)

In zilele acelea, după ce s-a hotărît să plecăm pe apă în Italia, au dat în primire pe Pavel și pe alți cîțiva întemnițați unui ostaș cu numele Iuliu, din cohorta Augusta. Și intrînd într-o corabie de la Adramit, care avea să treacă prin locurile de pe coasta Asiei, am plecat; iar cu noi era Aristarh, macedonean din Tesalonic. Și a doua zi, am ajuns la Sidon. Iuliu, purtîndu-se față de Pavel cu omenie, i-a dat voie să se ducă la prieteni și să primeas-

că purtarea lor de grijă. Pornind de acolo, am plutit pe lîngă Cipru, pentru că vînturile erau împotriva. Apoi am străbătut marea Ciliciei și a Pamfiliei și am sosit la Mira-Licie. Acolo, sutașul a găsit o corabie din Alexandria, în drum spre Italia, și ne-a suit în ea. Multe zile am plutit cu încetineală și am a j u n s de-abia în dreptul Cnidului și, fiindcă vîntul nu se slăbea, am trecut pe sub Creta, pe lîngă Salmona. Și, cu multă greutate, mergînd noi pe lîngă ea, am sosit într-un loc

numit Bune-Limanuri, de care este aproape orașul Lasea. Și trecînd multă vreme și călătoria fiind acum primejdioasă, fiindcă trecuse și postul (sărbătorii ispășirii, care se ținea la evrei, toamna), Pavel îi îndemna și le zicea : Bărbaților, văd că mergerea pe apă va să fie cu necaz și cu multă pagubă, nu numai pentru încărcătură și pentru corabie, ci și p e n t r u viețile noastre. Dar sutașul se încredea mai mult în cîrmaci și în stăpînul corăbiei decît în cele spuse de Pavel. Iar limanul nefiind bun de iernat, cei mai mulți dintre ei au dat sfatul să plecăm de acolo și, dacă s-ar putea, să ajungem și să iernăm la Fenix, un liman din Creta, deschis spre vîntul de miazăzi-apus și spre vîntul de miazănoapte-apus. Și cînd a început să sufle un vînt de miazăzi, au crezut că sînt stăpîni pe punerea lor la cale, au ridicat ancora și au vîslit cît mai aproape de țărmul Cretei. Însă, nu după multe vreme, s-a năpustit asupra insulei un vînt viforos, care se numește Euroclidon, și, smulgînd corabia, iar ea neputînd să meargă împotriva vîntului, ne-am lăsat duși în voia lui. Iar cînd t r e c e a m pe lîngă o insulă mică, numită Clauda, am izbutit cu greutate să prindem luntrea. Apoi, după ce au ridicat-o, au pus mîna pe odgoane și au încins corabia pe dedesubt. Iar de frică să nu cadă în Sirta, au lăsat pînzele în jos și vîntul îi ducea așa. Și, pentru că furtuna ne împresura cu strășnicie, în ziua urmă-

toare au lepădat povara din corabie ; iar a treia zi, cu mîinile lor, aruncară uneltele corăbiei. Mai multe zile, nici soarele, nici stelele nu se arătară, iar furtuna bîntuia fără scădere ; drept aceea, orice nădejde de scăpare ni se luase ; apoi, fiindcă multă vreme nu mîncaseră nimic, Pavel, stînd în mijlocul lor, le-a grăit : Trebuia, o bărbaților, să ascultați de vorba mea și să nu plecați din Creta și n-ați fi îndurat nici primejdia aceasta, nici această pagubă. Dar acum, vă îndemn să fiți cu inimă bună, căci nici un suflet din voi nu va pieri, fără numai corabia ; căci, astă noapte, un înger al Dumnezeului al Căruia sînt eu și Căruia Îi slujesc, a stat înaintea mea, și mi-a zis : Nu te teme, Pavele. Tu trebuie să stai înaintea Cezarului ; și iată, Dumnezeu ți-a dăruit pe toți cei ce sînt în corabie cu tine. De aceea, bărbaților, fiți cu inimă bună, căci am încredere în Dumnezeu, că așa va fi, după cum mi s-a spus, și trebuie să dăm de vreo î n s u l ă. Iar în a paisprezecea noapte, de cînd vîntul ne purta încoace și încolo pe Adriatica, pe la miezul nopții, corăbierii își dădură cu bănuiala că un pămînt oarecare este în apropiere. Atunci, lăsînd măsura în jos, găsiră douăzeci de stînji și, trecînd puțin mai departe, măsurară din nou și găsiră cincisprezece stînji. Deci, temîndu-se ca nu cumva să cădem în loc stîncos, au aruncat patru ancore, de la partea din urmă a corăbiei și au așteptat cu nerăbdare să se

facă ziuă. Dar corăbierii căutau să fugă din corabie și au coborât luntrea în mare, sub cuvînt că vor să întindă ancorele de la partea dinainte. Pavel a spus sutașului și ostașilor: Dacă aceștia nu rămîn în corabie, voi nu puteți să scăpați. Atunci ostașii tăiară funiile luntrei și o lăsară să cadă. Pînă să se facă ziuă, Pavel i-a rugat pe toți să ia și să mănînce, zicîndu-le: Paisprezece zile sînt astăzi de cînd n-ați mîncat, așteptînd și nimic gustînd. De aceea, vă rog să mîncăți, căci aceasta este spre scăparea voastră. Căci nici unuia din voi un fir de păr din cap nu-i va pieri. Și, grăind acestea și luînd pîine, a mulțumit lui Dumnezeu înaintea tuturor, a frînt și a început să mănînce. Atunci toți, prinzînd inimă, au luat și ei de mîncare. Și erau în corabie, de toți, două sute șaptezeci și șase de suflete. După ce s-au săturat, au ușurat corabia, aruncînd grîul în mare. Cînd s-a făcut ziuă, ei n-au cu-

noscut pămîntul, ci vedeau un sîn de mare, avînd țărm de nisip. Și au hotărît să scoată corabia într-acolo, de le va fi cu putință. Atunci au deznodat ancorele și le-au lăsat în mare; în același timp au slăbit legăturile cîrmelor. Apoi au ridicat vetrica din frunte în bătaia vîntului și au ținut către țărm. Dar au nimerit într-un dîmb de nisip și au înțepenit corabia, așa încît partea dinainte, înfingîndu-se, stătea neclintită, iar partea dinapoi se sfărîma de urgia valurilor. Iar ostașii sfătuiră să omoare pe cei legați, ca să nu scape vreunul, înotînd. Sutașul însă, voind să ferească pe Pavel, i-a oprit de la gîndul lor și a poruncit ca aceia, care știu să înoate, să se arunce în mare și să iasă la țărm, cei dintîi; iar ceilalți, care pe scînduri, care pe cîte ceva de la corabie. Și astfel au ajuns cu toții să scape, la uscat. După ce am scăpat, am aflat că insula se numește Malta.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XXVIII, 1—31)

In zilele acelea, după ce am scăpat de pe corabie, cei ce eram cu Pavel am aflat că insula se numește Malta. Iar locuitorii din insulă ne arătau osebită dragoste, căci, aprinzînd foc, ne-au luat pe toți la ei,

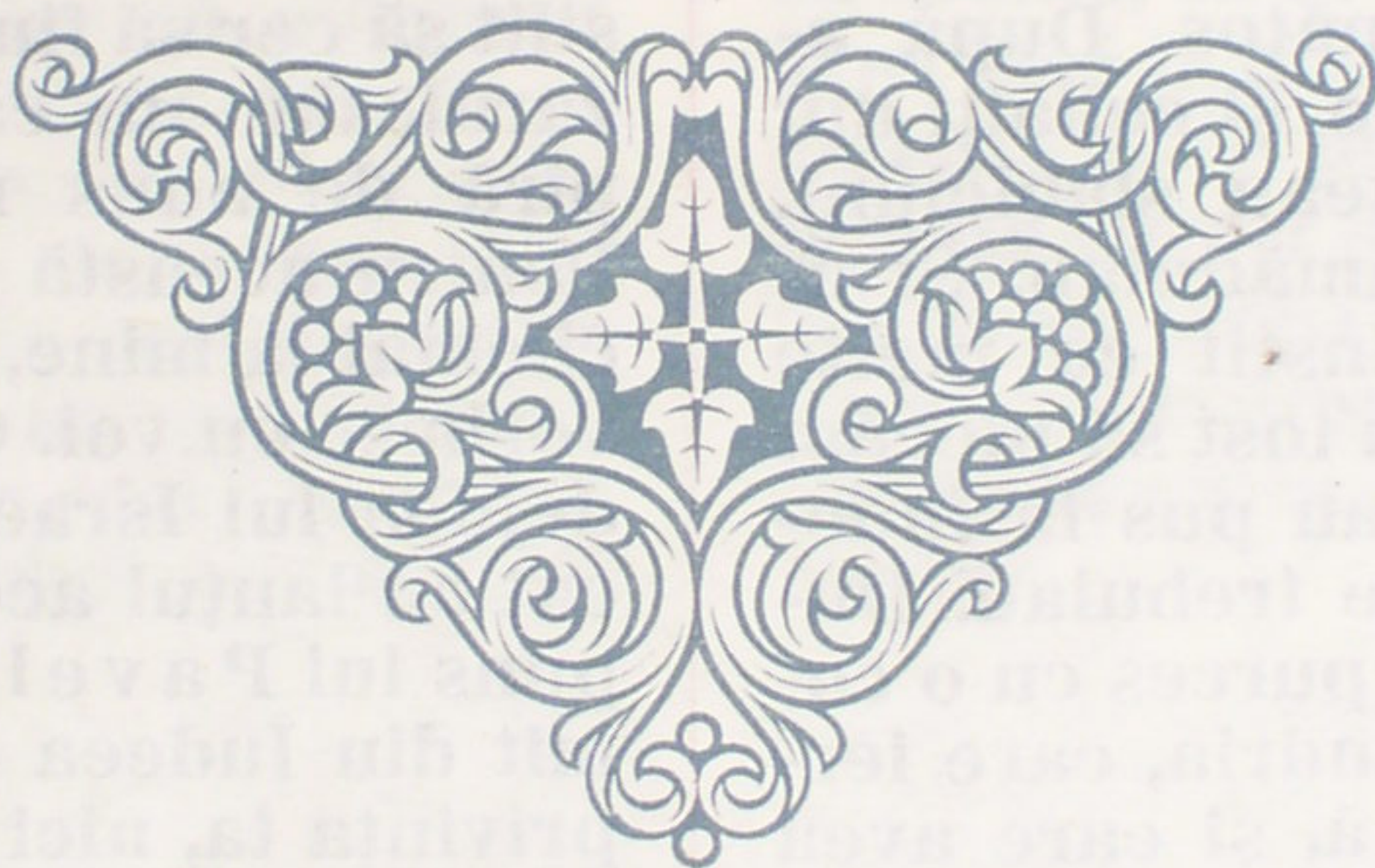
din pricina ploii care era și din pricina frigului. Ci Pavel, strîngînd grămadă de găteje și punîndu-le pe foc, o viperă a ieșit de căldură și s-a agățat de mîna lui. Cînd locuitorii au văzut vipera spînzurată de mîna lui, au zis unii către alții. Ne-

greșit că acest om este un uci-
gaș, pe care dreptatea lui Dum-
nezeu nu l-a îngăduit să mai
trăiască, măcar că din valuri a
scăpat. Însă Pavel, scuturînd
vipera în foc, n-a pățimit nici
un rău; dar ei se așteptau că
el va să se umfle, ori să c a d ă
deodată mort. Ci, după ce au
așteptat multă vreme și au vă-
zut că nu i se întîmplă n i m i c
rău, și-au schimbat cugetele și
ziceau că el este un zeu. Împre-
jurul acelui loc, avea țarine un
anume Publius, mai-marele in-
sulei. Acesta ne-a primit la el și
ne-a găzduit, prietenește, trei
zile. Și s-a întîmplat că tatăl lui
Publius zăcea în pat, bîntuit de
friguri și de urdinare cu sînge.
Ci Pavel, intrînd la el și rugîn-
du-se, și-a pus mîinile peste el
și l-a făcut sănătos. După a-
ceastă vindecare, și ceilalți din
insulă, care aveau slăbiciuni,
veneau și se tămăduiau. Și a-
ceștia ne-au cinstit cu multe
daruri și, cînd a fost să plecăm
cu corabia, ne-au pus la înde-
mînă cele ce ne trebuiau. Du-
pă trei luni, am purces cu o co-
rabie din Alexandria, care ier-
nase în i n s u l ă, și care avea
semnul fraților dioscouri, Castor
și Pollux. Și ajungînd în Siracu-
za, am rămas acolo trei zile, de
unde, înconjurînd, am sosit la
Regium. Și după o zi, suflînd
un vînt de miazăzi, a doua zi am
ajuns la Puteoli. Acolo am gă-
sit frați care ne-au rugat să ră-
mînem la ei o săptămînă. Și a-
șa am venit la R o m a. Auzind
despre noi, frații de a c o l o au
venit întru întîmpinarea noas-
tră pînă la Forul lui Apiu și la

Trei Taverne. Iar Pavel, văzîn-
du-i, a mulțumit lui Dumnezeu
și s-a îmbărbătat. Cînd am in-
trat în Roma, sutașul a dat pe
cei legați în primire voievodu-
lui oastei, iar lui Pavel i-a îngă-
duit să locuiască singur, cu os-
tașul care îl păzea. Și, după trei
zile, Pavel a chemat la el pe cei
care erau fruntașii iudeilor. Iar
cînd s-au adunat laolaltă, a ros-
tit către ei: Bărbați frați, deși
eu n-am făcut nimic împotriva
poporului nostru, sau a datine-
lor părintești, am fost dat din
Ierusalim, fiind legat, în mîinile
romanilor. A c e ș t i a, după ce
m-au cercetat, voiau să-mi dea
drumul, fiindcă nu se dovedea
la mine nici o pricină vrednică
de moarte; dar iudeii s-au ros-
tit împotriva. Atunci, am fost
silit să cer să fiu judecat de Ce-
zarul, dar nu că aș avea vreo
pîră de adus neamului meu.
Pentru această pricină v-am
chemat la mine, să vă văd și să
vorbesc cu voi. Căci pentru nă-
dejdea lui Israel stau eu fere-
cat cu lanțul acesta. Ei au răs-
puns lui P a v e l: Noi n-am pri-
mit din Iudeea nici scrisori în
privința ta, nici vreunul dintre
frați nu a venit care să ne dea
de știre sau să spună ceva rău
despre tine. Găsim însă cu cale
să auzim de la tine ceea ce gîn-
dești; căci despre eresul acesta
ne este cunoscut, că pretutin-
deni se vorbește împotriva-i.
Deci, rînduindu-i o zi, au venit
la el, la gazdă, mai mulți, și, de
dimineața pînă seara, P a v e l
le-a lămurit și le-a mărturisit
împărăția lui Dumnezeu, cău-
tînd să-i încredințeze despre

Iisus din Legea lui Moise și din prooroci. Și unii dădeau crezare celor spuse, iar alții nu credeau. Deci, fără să se înțeleagă unii cu alții, au plecat. Ci Pavel a mai spus un cuvânt: Bine a grăit Duhul Sfânt, prin I s a i a proorocul, către părinții voștri, când a zis: Mergi la poporul acesta și zi: Cu auzul veți auzi și nu veți înțelege, și, uitându-vă, veți privi, dar nu veți vedea. Căci inima acestui popor s-a învîrtoșat și cu urechile au auzit greu și ochii lor și i-au închis. Ca nu cumva să vadă cu ochii și să audă cu urechile și

cu inima să înțeleagă și să se întoarcă și Eu să-i însănătoșez. Drept aceea, cunoscut să vă fie, vouă, că această mîntuire a lui Dumnezeu trimisă a fost neamurilor; și ele vor asculta. Și, după ce a zis el acestea, iudeii au plecat, avînd între ei mare neînțelegere. Iar Pavel a rămas doi ani întregi, în casa luată de el cu chirie, și primea pe toți care veneau la el, propovăduind împărăția lui Dumnezeu și învățînd despre D o m n u l Iisus Hristos, cu toată îndrăzneala și fără nici o opreală.

D U M I N I C A

POGORÎRII DUHULUI SFÎNT, A RUSALIILOR SAU A CINCIZECIMII

Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih:

Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(II, 1—11)

In zilele acelea, cînd a sosit ziua Cincizecimii, Apostolii erau toți adunați laolaltă. Și din cer, fără de veste, a venit un vuiet, ca de suflare de vînt ce vine repede, și a umplut toată casa unde ședeau ei. Și li s-au arătat limbi împărțite ca de foc și au șezut pe fiecare din ei. Și s-au umplut toți de Duhul Sfînt și au început să vorbească în alte limbi, precum Duhul le dădea a grăi. Ci în Ierusalim locuiau oameni cucernici, iudei din

toate neamurile care sînt sub cer. Și făcîndu-se glasul acela, s-a adunat mulțimea și a stat uimită, căci fiecare îi auzea pe ei vorbind în limba lui. Și își ieșeau din cumpăt toți, și se minunau, zicînd: Iată, nu sînt ei galileieni, toți aceștia care vorbesc? Atunci, cum auzim noi fiecare limba noastră, în care ne-am născut? Parți și mezi și elamiți și cei ce locuiesc în Mesopotamia, în Iudeea și în Capadocia, în Pont și în Asia, în Frigia și în Pamfilia, în Egipt și

în părțile Libiei cea de lîngă
Cirene, și oaspeți veniți din
Roma, iudei și prozeliți, cre-

tani și arabi, îi auzim pe ei
grăind în limbile noastre mări-
rile lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Cu Cuvîntul Domnului cerurile s-au întărit și cu Duhul gurii Lui toată puterea lor.

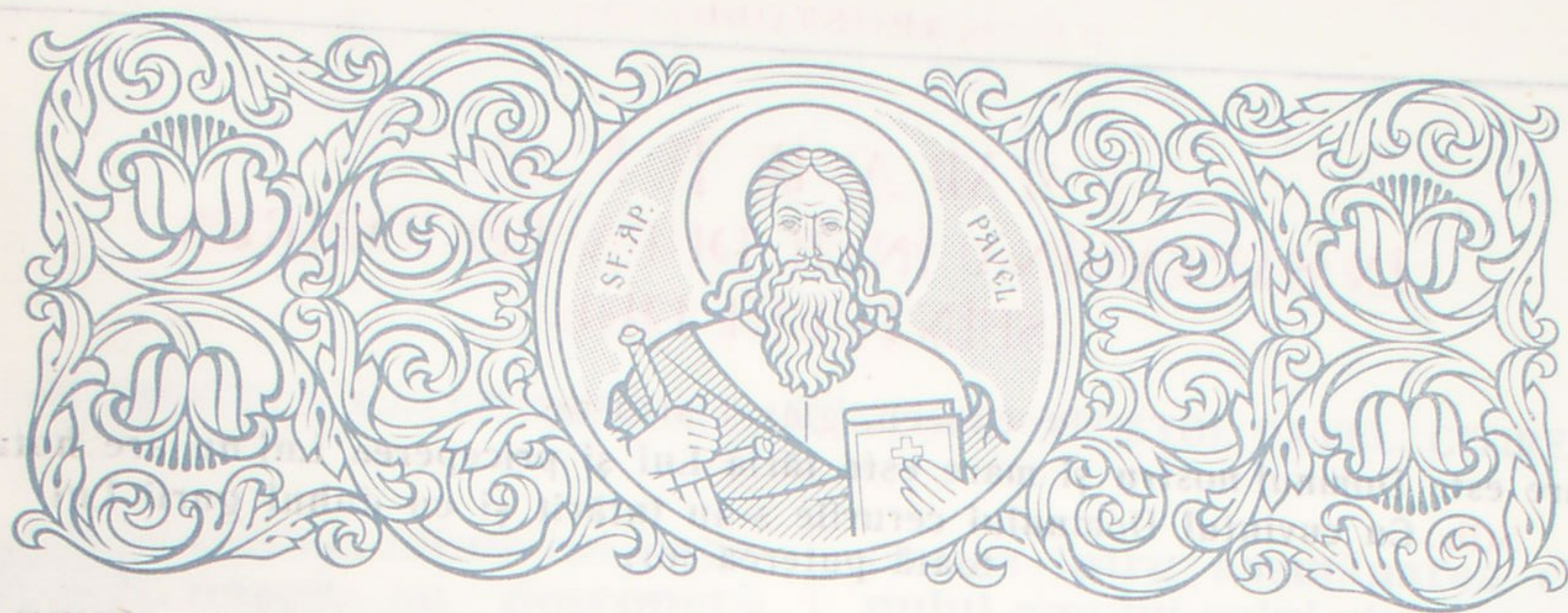
Chinonicul:

Duhul Tău cel bun mă va povățui la pămîntul cel drept.

SFÎNTUL APOSTOL PAVEL

L U N I ÎN SĂPTĂMÎNA ÎNTÎI DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Prochimen, glasul al 8-lea:

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvîntează moștenirea Ta.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeuul meu, pomeneste-mă.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(V, 8–19)

Fraților, ca fii ai luminii să umblați, pentru că roada Duhului e în orice bunătate, dreptate și adevăr. Cercați ce este bineplăcut Domnului, și nu vă amestecați în faptele cele fără de roadă ale întinericului, ci mai virtos să le osîndiți pe față. Căci cele ce se fac întru ascuns de ei, rușine este a le grăi. Toate cele ce se osîndesc pe față se învederează prin lumină, căci tot ce se învederează e lumină. Pentru aceea zice: Deșteaptă-te cel ce dormi

și te scoală din morți și te va lumina Hristos. Deci luați seama cu grijă cum umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți, răscumpărînd vremea, căci zilele rele sînt. Drept aceea, nu fiți fără de minte, ci înțelegeți care este voia Domnului. Și nu vă îmbătați de vin, întru care este desfrînare, ci vă umpleți de Duhul. Vorbiți între voi în psalmi și în laude și în cîntări duhovnicești, lăudînd și cîntînd Domnului, în inimile voastre.

Aliluia,

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfînt nu-L lua de la mine.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA ÎNTÎI DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Prochimen, glasul al 3-lea:

Mare este Domnul nostru și mare este tăria Lui și priceperea Lui nu are hotar.

Stih: Cu cuvîntul Domnului cerurile s-au întărit și cu duhul gurii Lui toată puterea lor.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 1—7; 13—17)

Pavel, slujitor al lui Iisus Hristos, chemat de El Apostol, rînduit spre vestirea Evangheliei lui Dumnezeu, pe care a făgăduit-o mai înainte, prin proorocii Săi, în Sfintele Scripturi, despre Fiul Său cel născut din sămînța lui D a v i d, după trup, și rînduit Fiu al lui Dumnezeu întru putere, după Duhul Sfînțeniei, prin învierea Lui din morți: adică despre Iisus Hristos, Domnul nostru, prin Care am luat harul și apostolia, ca să aduc, în numele Său, la ascultarea credinței toate neamurile, între care sînteți și voi, prin chemarea lui Iisus Hristos: tuturor celor ce sînteți în Roma, iubiți ai lui Dumnezeu, sfinți chemați de El: har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nos-

tru și de la Domnul Iisus Hristos! Fraților, nu vreau ca voi să nu știți că, de multe ori, mi-am pus în gînd să vin la voi, dar am fost pînă acum împiedicat ca să am și între voi oarecare roadă, ca și între celelalte neamuri. Dator sînt și elinilor și barbarilor și învățaților și ne-învățaților; astfel că, despre mine, eu sînt prea bucuros să vă vestesc Evanghelia și vouă, celor din Roma. Căci nu mă rușinez de Evanghelia lui Hristos, pentru că este p u t e r e a lui Dumnezeu, spre mîntuirea oricui crede, atît iudeu mai întîi cît și elin, și în ea se descoperă acea dreptate de la Dumnezeu, care vine din credință și e pentru credință, precum este scris: iar dreptul din credință va fi viu.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA ÎNTÎI DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 18—27)

Fraților, mînia lui Dumnezeu se descoperă din cer peste toată fărădelegea și peste toată nedreptatea oamenilor, care țin adevărul lui Dumnezeu în robia nedreptății. Fiindcă, ceea ce se poate ști despre Dumnezeu, vădit este în inimile lor și Dumnezeu este cel ce le-a vădit-o. Într-adevăr, cele nevăzute ale Lui se văd de la facerea lumii, înțelegîndu-se din fapte, adică veșnica lui putere și Dumnezeire, așa ca ei să fie fără cuvînt de apărare. Pentru că ei, cunoscînd pe Dumnezeu, nu L-au slăvit ca pe un Dumnezeu, nici nu I-au mulțumit, ci s-au rătăcit în închipuirile lor și inima lor cea neînțelegătoare s-a întunecat. Ținîndu-se că sînt înțelepți, au ajuns nebuni, și au schimbat slava lui Dumnezeu Celui nestri-

căcios întru asemănarea chipului omului celui stricăcios și a păsărilor și a dobitoacelor cu patru picioare și a tîrîtoarelor. De aceea Dumnezeu i-a dat necurăției, după poftele inimilor lor, ca să-și pîngărească trupurile lor între ei, ca unii care au schimbat adevărul lui Dumnezeu în minciună și s-au închinat și au slujit făpturii, în loc să-I slujească Făcătorului, Cel ce este binecuvîntat în veci, amin! Pentru aceea Dumnezeu i-a dat unor patimi de ocară, căci la ei femeile au schimbat fireasca rînduială cu cea împotriva firii; asemenea și bărbații, lăsînd rînduiala cea după fire a părții femeiești, s-au aprins, în pofta lor, unii pentru alții, bărbați cu bărbați, săvîrșind rușinea și luînd în trupul lor răsplata cuvenită rătăcirii lor.

J O I ÎN SĂPTĂMÎNA ÎNTÎI DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 28 — II, 9)

Fraților, precum n-au găsit păgînii cu cale să-L cunoască pe Dumnezeu de aproape, așa și Dumnezeu i-a lăsat la mintea lor fără judecată să facă cele ce nu se cuvin, fiind plini de toată nedreptatea, de desfrînare, de viclenie, de lăcomie, de răutăți; plini de pizmă, de ucidere, de ceartă, de înșelăciune, de purtări rele, bîrfitori, grăitori de rău, urîtori de Dumnezeu, ocărîtori, semeți, trufași, lăudăroși, născocitori de rele, nesupuși părinților, neînțelepți, călcători de cuvînt, fără iubire firească, fără milă. Aceștia, deși au cunoscut hotărîrea lui Dumnezeu, că cei ce fac unele ca acestea sînt vrednici de moarte, nu numai că le fac, dar le și încuviințează celor care le fac. Pentru aceea, oricine ai fi, o, omule care judeci, ești fără cuvînt de apărare, căci în ceea ce judeci pe altul, pe tine însuși te osîndești, de vreme ce tu, cel ce judeci,

făptuiești aceleași lucruri. Noi însă știm că judecata lui Dumnezeu este după adevăr, față de cei ce fac unele ca acestea. Și socotești tu, oare, omule care judeci pe cei ce fac unele ca acestea, dar le faci și tu, că tu vei scăpa de judecata lui Dumnezeu? Sau disprețuiești tu bogăția bunătății Lui și a îngăduinței și a îndelungii Lui răbdări și nu știi că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință? Ci după împietrirea ta și după inima ta nepocăită, îți agonisești mînie în ziua mîniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu, Care va da fiecăruia după faptele lui: adică viață veșnică celor ce, prin stăruință în faptă bună, caută mărire, cinste și nestricăciune, dar mînie și urgie iubitorilor de ceartă, care nu se supun adevărului, ci se supun nedreptății. Într-adevăr, necaz și strîmtorare va fi peste sufletul oricărui om care făptuiește răul, peste iudeu mai întîi, dar și peste elin.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA ÎNTÎI DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 14—29)

Lraților, cînd păgînii, cei ce nu au Legea, din fire fac ce poruncește Legea; așa lipsiți de Lege, ei singuri își sînt lege, ca unii care arată fapta Legii scrisă în inimile lor, prin mărturia cugetului lor și prin cercetarea de sine, care îi și învinovățește și dezvinovățește, ceea ce se va vedea în ziua cînd Dumnezeu va judeca, prin Iisus Hristos, după Evanghelia mea, cele ascunse ale oamenilor. Ci dacă tu te numești iudeu și te reazimi pe Lege și te lauzi cu Dumnezeu, și cunoști voia Lui și știi să încuviințezi cele bune, căci ai învățat din Lege; tu care te crezi pe tine călăuză orbilor și luminezi celor ce sînt în întuneric, povătuitor celor fără minte, dascăl celor nevîrstnici, ca unul care ai în Lege dreptarul cunoștinței și al adevărului; tu, în sfîrșit, care înveți pe altul, pe tine însuși nu te înveți! Tu propovăduiești: să nu furi, și tu furi! Tu zici: să nu fii desfrînat, și tu ești desfrînat. Tu,

cel care urăști idolii, furi cele sfinte! Tu, care te lauzi cu Legea, îl necinstești pe Dumnezeu, prin călcarea Legii! Căci numele lui Dumnezeu, din pricina voastră, este hulit între neamuri, precum este scris. Tăierea împrejur folosește, într-adevăr, dacă păzești Legea; dacă însă ești călcător de Lege, tăierea ta împrejur se face netăiere împrejur. Și atunci, dacă cel netăiat împrejur păzește hotărîrile Legii, netăierea împrejur nu va fi, oare, socotită ca tăiere împrejur? Iar el, din fire netăiat împrejur, dar împlinitor al Legii, nu te va judeca, oare, pe tine care, prin litera Legii și prin tăierea împrejur, ești c a l c ă t o r de Lege? Pentru că nu cel ce se arată pe dinafară e iudeu, nici adevărată tăiere împrejur nu este cea de dinafară, în trup; ci este iudeu cel întru ascuns, iar tăiere împrejur este aceea a inimii, în duh, nu în literă; și lauda lui nu vine de la oameni, ci de la Dumnezeu.

S Î M B Ă T Ă

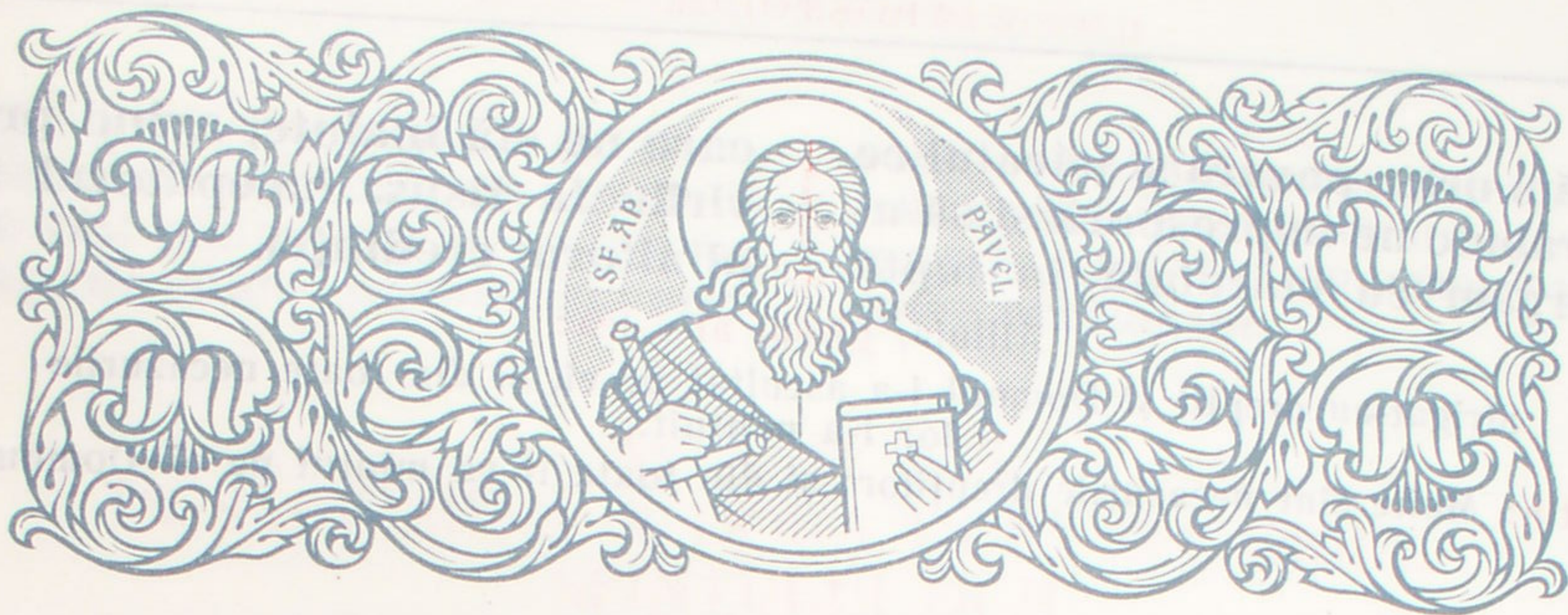
ÎN SĂPTĂMÎNA ÎNTÎI DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 7—12)

Rărilor, har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Domnul nostru Iisus Hristos! Mai întâi, mulțumesc Dumnezeului meu, prin Iisus Hristos, pentru voi toți, fiindcă credința voastră este vestită în toată lumea; căci martor îmi este Dumnezeu, Căruia îi slujesc cu duhul meu, întru Evanghelia Fiului Său, că

vă pomenesc neîncetat, cerînd, în rugăciunile mele, pururea să am, prin voia lui Dumnezeu, vreodată, bun prilej de a veni la voi. Pentru că doresc cu mare dor să vă văd, ca să vă împărtășesc vreun dar duhovnicesc, spre întărirea voastră, și aceasta, ca să mă mîngîi împreună cu voi, prin credința noastră laolaltă, a voastră și a mea.

DUMINICA

ÎNȚII DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH, A TUTUROR SFÎNȚILOR

Voscreasna 1

Prochimen, glasul al 4-lea:

Dați slavă lui Dumnezeu. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi,
Dumnezeul lui Israel.

Stih: În biserici binecuvîntați pe Dumnezeu.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 33—XII, 2)

Fraților, proorocii, prin credință, au biruit împărății, au făcut dreptate, au dobîndit făgăduințele, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au împuternicit, din slabi ce erau s-au făcut tari în război, au întors taberele vrăjmașilor în fugă. Prin ei, unele femei și-au luat pe morții lor înviați. Unii au fost chinuiți, neprimind izbăvirea, ca să dobîndească mai bună înviere; alții au suferit batjocură și bici, ba chiar lanțuri și închisoare. Au

fost uciși cu pietre, au fost tăiați cu fierăstrăul, au fost ispițiți, au murit uciși de sabie, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strîmto-rați, rău primiți. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii și în munți și în peșteri și în crăpăturile pămîntului. Și toți aceștia, care pentru credința lor au fost de po-menire, n-au primit ceea ce le fusese făgăduit, pentru că Dumnezeu rînduise pentru noi ceva mai bun, ca ei să nu ia fără noi desăvîrșirea. Drept aceea și noi, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii, să lepă-

dăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară și să alergăm cu stăruință în lupta

care ne stă înaintea, avînd privirile la Iisus, începătorul și plinitorul credinței.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Strigat-au dreptii și Domnul i-a ascultat pe ei, și din toate necazurile lor i-a mîntuit.

Stih: Multe sînt necazurile dreptilor; și din toate îi va mîntui pe ei Domnul.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 28 — III, 18)

Fraților, nu cel ce se arată pe dinafară e iudeu, nici adevărata tăiere împrejur nu este cea de dinafară, în trup; ci este iudeu cel întru ascuns, iar tăiere împrejur este aceea a inimii, în duh, nu în literă; și lauda lui nu vine de la oameni, ci de la Dumnezeu. Atunci, care este întîietatea iudeului, sau care este folosul tăierii împrejur? Este mare în toate privințele, mai întîi, pentru că lor li s-au încredințat cuvintele lui Dumnezeu. Căci ce este dacă unii n-au crezut? Oare, necredința lor va nimici credincioșia lui Dumnezeu? Să nu fie! Ci rămîne Dumnezeu adevărat în cuvîntul Lui, iar orice om mincinos, precum este scris: Ca să Te îndreptezi întru cuvintele Tale și să biruiesti cînd vei judeca Tu. Dar de vreme ce nedreptatea noastră învederează dreptatea lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu cumva

că Dumnezeu e nedrept, cînd revarsă mînia Lui? Omeneste vorbesc. Să nu fie! Căci, atunci, cum va judeca Dumnezeu lumea? Ce vom zice? Că de vreme ce adevărul lui Dumnezeu, prin minciuna mea, a prisosit spre slava Lui, pentru ce, dar, mai sînt eu judecat ca păcătos? Și, iarăși, de ce n-am face cele rele, ca să vină cele bune? Precum sîntem huliți și precum spun unii că zicem noi. Osînda acestora este dreaptă. Așadar, ce este? Avem noi vreo precădere? Nicidecum. Căci am învinuit mai înainte și pe iudei, și pe elini, că toți sînt sub păcat, după cum este scris: Nu este drept nici unul; nu este cine să înțeleagă, nu este cine să caute pe Dumnezeu; toți s-au abătut, împreună netrebnci s-au făcut. Nu este cine să facă binele, nici măcar unul nu este; mormînt deschis este gîtlejul lor; cu limbile lor vorbit-au viclenii; venin de aspidă e sub buzele

lor ; gura lor e plină de blestem și de amărăciune ; grabnice sînt picioarele lor spre vîrsare de sînge ; pustiire și nenorocire sînt în drumurile lor ; și calea păcii ei nu au cunoscut-o ; nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lor.

rocire sînt în drumurile lor ; și calea păcii ei nu au cunoscut-o ; nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lor.

M A R Ț I ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 4—12)

Fraților, celui care face fapte nu i se socotește plata după har, ci după datorie ; iar celui care nu face fapte, ci crede în Cel ce îndreptează pe cel păcătos, credința lui i se socotește ca dreptate. Întocmai cum și David fericește pe omul căruia Dumnezeu îi socotește îndreptarea fără fapte : Fericiți aceia cărora li s-au iertat fărădelegile și li s-au acoperit păcatele ! Fericit bărbatul căruia Domnul nu-i va socoti păcatul ! Deci fericirea aceasta este ea numai pentru cei tăiați împrejur sau și pentru cei netăiați împrejur ? Căci zicem încă

o dată : i s-a socotit lui Avraam credința ca dreptate. Dar cum i s-a socotit ? Cînd era tăiat împrejur sau cînd era netăiat împrejur ? Nu cînd era tăiat împrejur, ci cînd era netăiat împrejur. Iar semnul tăierii împrejur l-a primit ca pecete a dreptății pentru credința lui din vremea netăierii împrejur, ca să fie părintele tuturor celor ce cred, deși netăiați împrejur, socotindu-li-se și lor credința ca dreptate ; apoi și părinte al celor tăiați împrejur, dar nu al celor ce sînt numai tăiați împrejur, ci și umblă pe urmele credinței pe care o avea Avraam, cînd era netăiat împrejur.

M I E R C U R I ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 13—25)

Fraților, Avraam și seminția lui nu prin Lege au primit făgăduința că vor moșteni lumea, ci prin dreptatea dobîndită prin credință. Căci, dacă moștenitorii sînt cei ce

au Legea, atunci credința a ajuns zadarnică, iar făgăduința s-a desființat ; că Legea pricinuește mînie ; dar unde nu este Lege, nu este nici călcare de Lege. De aceea, moștenirea făgăduită este din credință, ca să

fie din har și ca făgăduința să rămână sigură pentru toți urmașii, nu numai pentru cei ce se țin de Lege, dar și pentru cei ce se țin de credința lui Avraam, care este părintele nostru al tuturor, precum este scris: Pusu-te-am pe tine părinte al multor neamuri. El e părintele nostru în fața Celui în care a crezut, adică a lui Dumnezeu, Care în viază pe cei morți și cheamă la ființă cele ce încă nu sînt. Avraam este cel care, mai presus de nădejde, întru nădejde a crezut că el va fi într-adevăr părintele multor neamuri, după cum i s-a spus: Așa va fi seminția ta. Și, fără să slăbească în credință, deși s-a văzut pe sine amorțit cu trupul,

căci era aproape de o sută de ani, și deși a văzut amorțirea pîntecelui Sarei, totuși, nu s-a îndoit, prin necredință, despre făgăduința lui Dumnezeu, ci s-a întărit în credință, dînd slavă lui Dumnezeu, ca unul care a crezut desăvîrșit că puternic este să și îplinească ceea ce a făgăduit. De aceea, credința lui i s-a socotit ca dreptate. Dar nu s-a scris numai pentru el că i s-a socotit ca dreptate, ci și pentru noi; căci și nouă va să ni se socotească, nouă care credem în Cel ce a înviat din morți pe Iisus, Domnul nostru, Care S-a dat pentru păcatele noastre și a înviat pentru îndreptarea noastră.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 10—16)

Fraților, dacă, vrăjmași fiind noi, ne-am împăcat cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu atît mai mult, împăcați fiind, ne vom mîntui prin viața Lui, și nu numai atît, ci ne și lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin Care am primit acum împăcarea. Drept aceea, precum printr-un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, așa moartea, a trecut la toți oamenii, prin acela în care toți au păcătuit. Căci, pînă la Lege, pă-

catul era în lume, dar păcatul nu se socotește cînd nu este Lege. Ci moartea a domnit de la Adam pînă la Moise și peste cei ce nu păcătuiseră, după asemănarea greșelii lui Adam, care este chipul Celui ce avea să vină. Însă nu e cu greșeala, cum e cu harul, căci dacă, prin greșeala unuia, a căzut moartea pe cei mulți, cu atît mai vîrtos harul lui Dumnezeu și darul Lui au prisosit, spre mîntuirea celor mulți, prin harul unui singur om, Iisus Hristos. Și ce aduce darul nu seamănă cu ce a

adus acel unul, care a păcătuit; căci, pe cînd judecata, pornind de la el unul, se face osîndire,

darul care iartă, pornind de la multe călcări de Lege, se face izbăvire.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 17 — VI, 2)

Rărilor, de vreme ce, prin greșeala unuia, moartea a împărățit prin unul singur, cu atît mai vîr_t_o_s cei ce primesc prisosința harului și a darului dreptății vor împărăți în viață, prin unul Iisus Hristos. Așadar, după cum printr-o singură greșeală a venit osînda pentru toți oamenii, tot așa prin dreptatea Unuia a venit pentru toți oamenii îndreptarea care dă viață; și precum din neascultarea unui om toți s-au fă-

cut păcătoși, tot așa din ascultarea Unuia mulți se vor face drepti. Iar Legea a intrat ca să se înmulțească greșeala; unde însă păcatul s-a înmulțit, harul a prisosit; așa că, precum a împărățit păcatul prin moarte, tot așa și harul să împărățească prin dreptate, spre viața veșnică, prin Iisus Hristos, Domnul nostru. Ce vom zice a t u n c i? Vom rămîne, oare, în păcat, ca să se înmulțească harul? Să nu fie! Noi, care am murit păcatului, cum vom mai trăi în păcat?

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 19—26)

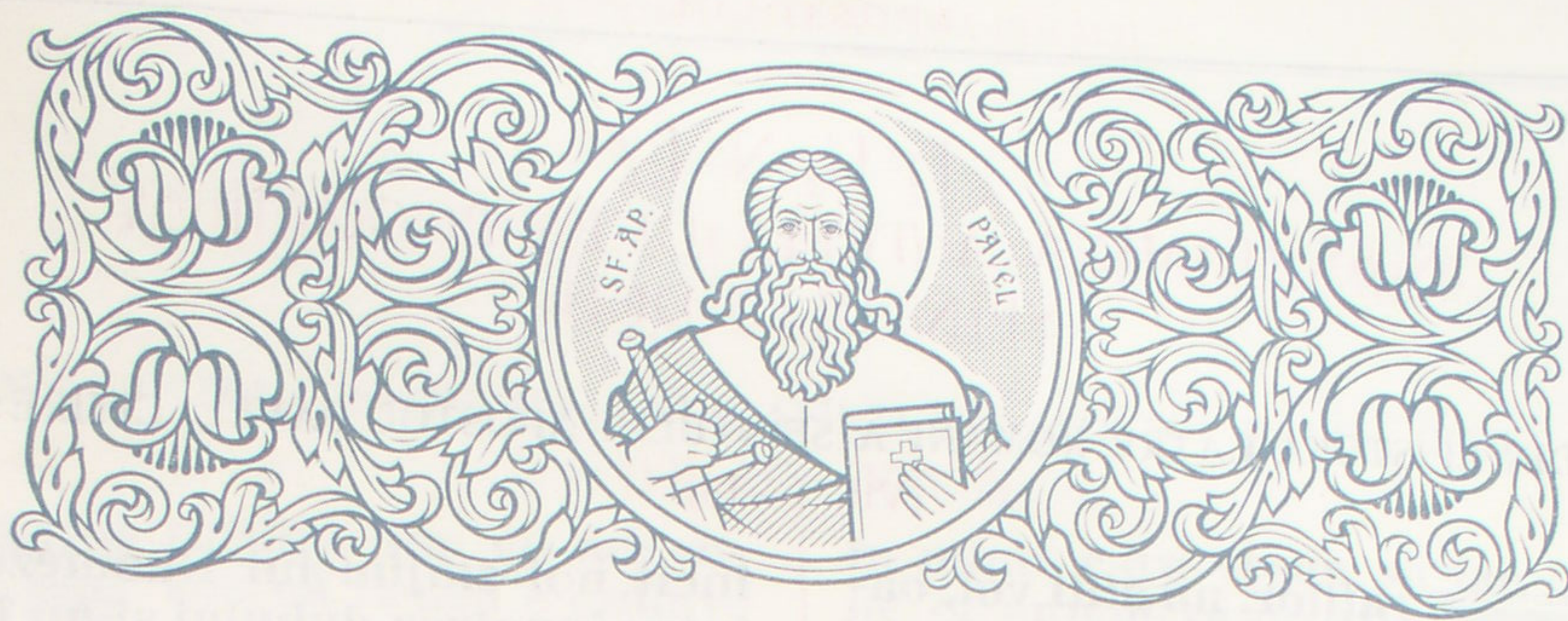
Rărilor, știm că toate, cîte zice Legea, le grăiește pentru cei care sînt sub Lege, ca orice gură să fie închisă și ca toată lumea să fie vinovată înaintea lui Dumnezeu. Pentru

că, din faptele Legii, nici un om nu se va îndrepta înaintea Lui, de vreme ce, prin Lege, vine cunoștința păcatului. Dar acum, în afară de Lege, s-a arătat dreptatea de la D u m n e z e u, mărturisită de Lege și de proo-

roci, adică dreptatea care vine de la Dumnezeu, prin credința în Iisus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred, căci nu este deosebire, fiindcă toți au păcătuit și sînt lipsiți de slava lui Dumnezeu, îndreptîndu-se în dar, cu harul Lui, prin răscumpărarea cea în Hristos Iisus. Pe El, Dumnezeu L-a rîn-

duit jertfă de ispășire, prin credința în sîngele Lui, ca să-și arate dreptatea Sa, căci trecuse cu vederea păcatele făcute mai înainte, în vremea făgăduinței lui Dumnezeu, ca să-și arate dreptatea Sa, în zilele de față, dovedindu-Se pe Sine drept și îndreptînd pe cel ce este din credința în Iisus.

DUMINICA

A DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 2-a, Prochimen, glasul 1:

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Stih: Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul; celor drepti li se cuvine laudă.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 10—16)

raților, mărire, cinste și pace oricui face binele, mai întâi iudeului, tot așa elinului. Căci Dumnezeu nu caută la fața omului! Cîți deci fără să aibă Legea, au păcătuit, fără Lege vor și pieri; iar cîți au păcătuit avînd Lege, prin Lege vor fi judecați. Fiindcă nu cei ce aud Legea sînt drepti la Dumnezeu, ci cei ce îndeplinesc Le-

gea se vor îndrepta. Cînd păgîni, cei ce nu au Legea, din fire fac ale Legii, aceia neavînd Lege, ei singuri își sînt lege. Aceștia arată fapta legii scrisă în inimile lor, prin mărturia cugetului lor și prin cercetarea de sine, care îi și învinovățește, îi și dezvinovățește. Lucrul acesta se va vedea în ziua cînd Dumnezeu va judeca, prin Iisus Hristos, după Evanghelia mea, cele ascunse ale oamenilor.

Aliluia, glasul 1:

Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat izbîndire și mi-ai supus popoare.

Stih: Cel ce mărești mîntuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ POGORÎREA SPÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 1—13)

Rărilor, nu știți voi, oare, căci vorbesc unor cunoscători ai Legii, că Legea are putere asupra omului, atîta timp cît el e în viață? Femeia măritată e legată de bărbatul său, prin Lege, atîta cît el trăiește; iar dacă a murit bărbatul, este dezlegată de Legea care o lega de bărbat. Așa dar, cît el e în viață, dacă se mărită cu alt bărbat, se va numi preadesfrînată; iar dacă a murit bărbatul, este slobodă de Lege ca să nu fie preadesfrînată, măritîndu-se cu alt bărbat. Așa că, frații mei, și voi ați murit Legii prin trupul lui Hristos, spre a fi ai altuia, ai Celui ce a înviat din morți, ca să aducem roade lui Dumnezeu. Căci, pe cînd eram sub stăpînirea cărnii, patimile păcatelor, care erau prin Lege, lucrau în mădularele noastre, ca să aducă roade morții. Dar acum ne-am desfăcut de Lege și am murit față cu ea, care ne ținea în silnicie, așa

încît noi slujim lui Dumnezeu întru înnoirea duhului și nu întru vechimea slovei. Așadar, ce vom zice? Este Legea păcat? Să nu fie! Dar păcatul nu l-am cunoscut, fără numai prin Lege. Căci n-aș fi știut pofta, dacă Legea n-ar fi zis: Să nu poștești! Ci, prilej luînd păcatul prin poruncă, a lucrat în mine tot felul de poște. Căci, în afară de Lege, păcatul este mort. Odinioară, trăiam fără Lege, dar, cînd a venit porunca, păcatul a prins viață, iar eu am murit! Și porunca dată spre viață, tocmai ea la mine s-a aflat a fi spre moarte, pentru că păcatul, luînd în demn prin poruncă, m-a înșelat și m-a ucis prin ea. Așadar, Legea e sfîntă și porunca e sfîntă, și dreaptă, și bună. Atunci, ce era bun a fost pentru mine moarte? Să nu fie! Ci păcatul, ca să se arate păcat, mi-a pricinuit moartea, chiar prin ceea ce a fost bun, ca păcatul să se facă peste măsură de greu, prin poruncă.

M A R Ţ I ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 14 — VIII, 2)

Fraţilor, ştim cu adevărat, că Legea e duhovnicească, dar eu sînt trupesc, vîndut sub păcat, pentru că nu ştiu ce fac ; căci nu ceea ce voiesc săvîrşesc, ci ceea ce urăsc tocmai aceea fac ! Dacă însă fac ceea ce nu voiesc, recunosc că Legea este bună. Ci acum nu eu fac acestea, ci păcatul care locuieşte în mine. Ştiu că în mine, adică în trupul meu, nu locuieşte ce este bun, fiindcă de voit voiesc, dar de lucrat binele nu-l lucrez ; căci nu fac binele pe care îl voiesc, ci răul pe care nu-l voiesc, pe acela îl săvîrşesc. Şi atunci, dacă fac ceea ce nu voiesc, nu mai sînt eu făptuitorul, ci păcatul care locuieşte întru mine. Găsesc deci această lege

în mine, care vreau să fac bine, că anume răul se ţine de mine. După omul cel lăuntric, mă bucur de Legea lui Dumnezeu, dar văd în mădularele mele o altă lege care se luptă împotriva minţii mele şi mă face rob legii păcatului, care este în mădularele mele. Om nenorocit ce sînt ! Cine mă va izbăvi de trupul morţii acesteia ? Mulţumesc lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos, Domnul nostru ! Deci, dar, eu însumi, cu mintea mea, slujesc Legii lui Dumnezeu, iar cu trupul : legii păcatului. Drept aceea, asupra celor ce sînt în Hristos Iisus, nu este acum nici o osîndă, căci legea duhului vieţii lui Iisus Hristos m-a eliberat de Legea păcatului şi a morţii.

M I E R C U R I ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 2—13)

Fraţilor, legea duhului vieţii lui Iisus Hristos m-a liberat de Legea păcatului şi a morţii, pentru că ceea ce era cu neputinţă Legii, căci era slabă prin trup, a săvîrşit Dum-

nezeu : trimiţînd pe Fiul Său întru asemănarea trupului păcatului şi pentru păcat a osîndit păcatul în trup, pentru ca dreptatea Legii să se împlinească în noi cei ce nu umblăm potrivit trupului, ci potrivit Duhului.

Căci cei ce sînt după trup cugetă cele trupesti, iar cei ce sînt după Duh, cele ale Duhului. Pofta cărnii este moarte, pe cînd cugetul Duhului este viață și pace, deoarece pofta cărnii este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, fiindcă nu se supune legii lui Dumnezeu și nici nu poate. Cei ce sînt în carne nu pot să placă lui Dumnezeu. Voi însă nu sînteți sub puterea cărnii, ci a Duhului, dacă într-adevăr Duhul lui Dumnezeu sălășluiește întru voi. Și dacă cineva nu are Duhul lui Hristos, a-

cela nu este al Lui. Iar dacă Hristos este în voi, trupul este mort pentru păcat, căci Duhul viază pentru dreptate. Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Iisus din morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Iisus din morți va face vii și trupurile voastre muritoare, pentru Duhul Său care sălășluiește în voi. Drept aceea, fraților, nu sîntem datori trupului, ca să viețuim după trup, căci dacă viețuiți după trup veți muri, iar dacă ucideți, cu Duhul, faptele trupului veți fi vii.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(VIII, 22—27)

raților, știm că toată făptura suspină laolaltă și este pînă acum ca în dureri de naștere; și nu numai atît, ci și noi, care avem pîrga Duhului, și noi înșine suspinăm în noi, așteptînd cu nerăbdare înfieri-rea, răscumpărarea trupului nostru. Căci prin nădejde ne-am mîntuit; dar nădejdea care se vede nu mai e nădejde. Cum ar nădăjdui cineva ceea

ce vede? Iar dacă nădăjduim ceea ce nu vedem, așteptăm prin răbdare. Asemenea și Duhul vine slăbiciunii noastre în-tr-ajutor, căci nu știm să ne rugăm cum trebuie, ci singur Duhul se roagă pentru noi cu suspinuri negrăite. Iar cel ce cercetează inimile, știe care este năzuința Duhului, căci El se roagă pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.

V I N E R I

ÎN SAPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 6—19)

Fraților, nu se poate să cadă cuvîntul lui Dumnezeu. Căci nu toți care sînt din Israel sînt și israeliți; nici, pentru că sînt sămînța lui Avraam, sînt toți și fii, ci s-a zis: urmașii lui Isaac vor fi urmașii tăi, adică: nu copiii trupului sînt copiii Domnului, ci fiii făgăduinței se socotesc urmași. Căci al făgăduinței este cuvîntul acesta: voi veni iarăși pe vremea aceasta și Sara va avea un fecior. Dar nu a fost așa numai cu Sara, ci și cu Reveca, zămislind ea cei doi gemeni de la Isaac, părintele nostru. Căci, mai înainte de nașterea lor și fără să fi făcut ei ceva bine ori rău, ca rînduiala lui Dumnezeu cea după alegere să rămînă nu pe temeiul faptelor, ci din alegerea Celui care cheamă, i s-a

zis Revecăi: Cel mai mare va sluji celui mai mic, precum este scris: Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urît. Ce vom zice dar? Nu cumva că la Dumnezeu e nedreptate? Să nu fie! Căci grăiește către Moise: Milui-voi pe care vreau să-l miluiesc și îndura-Mă-voi de cine vreau să Mă îndur. Așadar, nu este nici de la cel care voiește, nici de la cel care aleargă, ci de la Dumnezeu care miluiește. Căci Scriptura zice lui Faraon: Pentru aceasta chiar te-am ridicat, ca să arăt în tine puterea Mea și ca numele Meu să se vestească în tot pămîntul. Deci, dar, Dumnezeu pe cine voiește, îl miluiește, iar pe cine voiește, îl împietrește. Tu, acum, îmi vei zice: Atunci de ce mai bagă vină? Căci voinței Lui cine poate să-i stea împotrivă?

S Î M B Ă T Ă

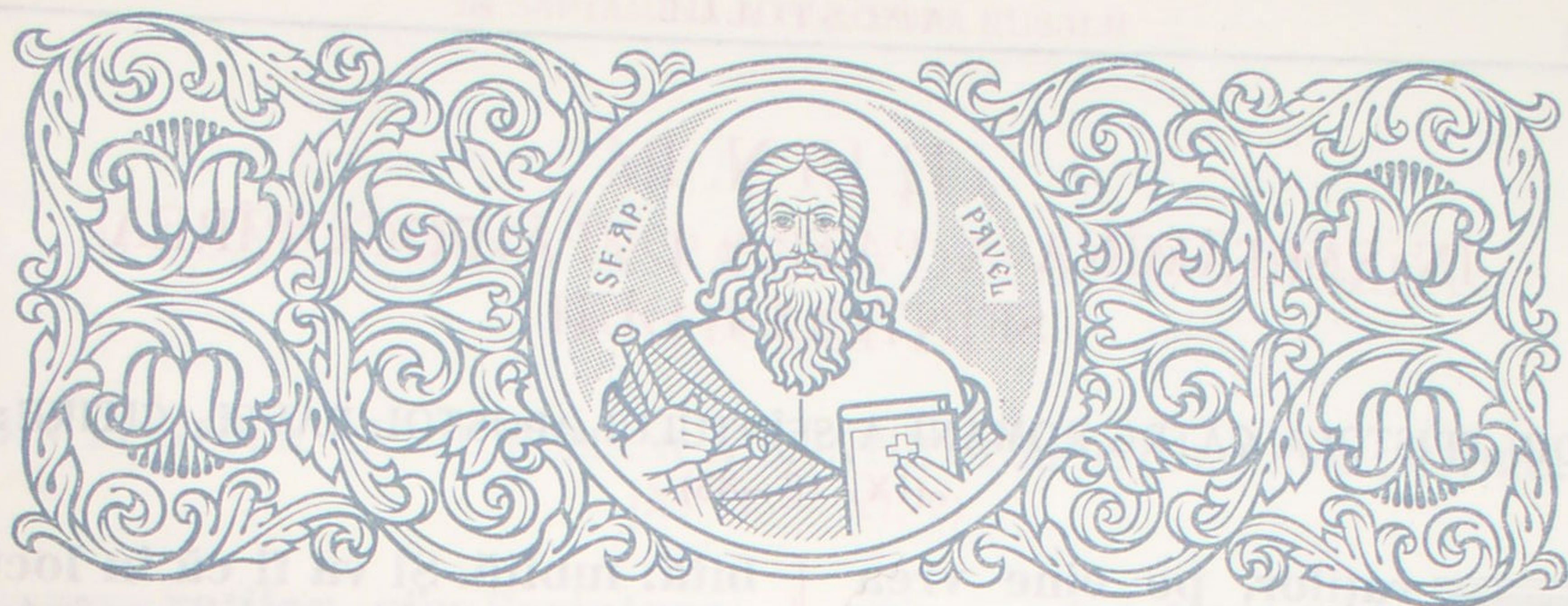
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 28 — IV, 3)

Lraților, noi credem că omul se îndreptează prin credință, fără faptele Legii. Oare, Dumnezeu este numai al iudeilor? Nu este El și Dumnezeul păgînilor? De bună seamă și al păgînilor, de vreme ce unul este Dumnezeu, Care va îndrepta, din credință, pe cei tăiați împrejur și iarăși prin credință, pe cei netăiați împre-

jur. Dar nu cumva, prin credință, noi desființăm Legea? Să nu fie! Dimpotrivă, întărim legea. Deci ce vom zice că a dobîndit Avraam, strămoșul nostru după trup? Dacă Avraam s-a îndreptat din fapte, are cuvînt de laudă, dar nu înaintea lui Dumnezeu. Căci ce spune Scriptura? Și Avraam a crezut lui Dumnezeu și i s-a socotit lui ca dreptate.

D U M I N I C A

A TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 3-a.

Prochimen, glasul al 2-lea:

Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mîntuire.

Stih: Certînd, m-a certat, Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 1—10)

Fraților, fiind îndreptați din credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Iisus Hristos, Căruia datorîi îi sîntem că am dobîndit prin credință apropiere la harul acesta, în care stăm, și ne lăudăm întru nădejdea slavei lui Dumnezeu. Și nu numai atît, ci ne lăudăm și în suferințe, bine știind că suferința aduce răbdare, și răbdarea încercare, și încercarea nădejde; iar nădejdea nu rușinează, pentru că iubirea lui Dumnezeu s-a vărsat în inimile noastre, prin Duhul Sfînt, cel dăruit nouă. Căci

Hristos, încă fiind noi neputincioși, la timpul hotărît, a murit pentru cei necredincioși. Căci pentru un drept cu greu va muri cineva, dar pentru cel bun poate se hotărăște cineva să moară. Însă Dumnezeu arată dragostea Lui către noi prin aceea că, pentru noi, Hristos a murit cînd noi eram încă păcătoși. Cu atît mai vîrtos, prin urmare, fiind acum îndreptați prin sîngele Lui, ne vom izbăvi prin El de mînie. Căci dacă, pe cînd eram vrăjmași, ne-am împăcat cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu atît mai mult, fiind împăcați, ne vom mîntui prin viața Lui.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Auză-te, Domnul, în ziua necazului.

Stih: Mîntuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvintează moștenirea Ta.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 18—33)

Fraților, pe cine vrea Dumnezeu îl miluiește, iar pe cine vrea, îl împietrește. Tu, acum, îmi vei zice: Atunci, de ce mai bagă vină? Căci voinței Lui cine i-a stat împotrivă? Dar, mai întâi, cine ești tu, o omule, ca să te cerți cu Dumnezeu? Oare, făptura va zice Celui ce a făcut-o: De ce m-ai făcut așa? Sau nu are olarul putere peste lutul lui, ca din aceeași frământătură să facă un vas de cinste, iar altul de necinste? Și ce pot zice dacă Dumnezeu, voind să-și arate mînia și să-și descopere puterea Sa, a suferit cu multă răbdare vasele mîniei Sale, gătite spre pieire? Și în același timp și-a arătat bogăția slavei Sale, către vasele îndurării, pe care mai dinainte le-a gătit spre slavă, adică pe noi, pe care ne-a și chemat, nu numai dintre iudei, ci și dintre păgîni, precum zice și la Osea: Chema-voi pe cine nu era poporul Meu: poporul Meu, și pe cine nu era iu-

bită: iubită. Și va fi că în locul unde li s-a zis: Voi nu sînteți poporul Meu, acolo chema-se-voi fii ai Dumnezeului celui viu. Iar Isaia strigă despre Israel: Dacă numărul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, rămășița numai se va mîntui. Pentru că, împlinind și scurtînd, Domnul va îndeplini, pe pămînt, cuvîntul Său. Și precum a proorocit Isaia: Dacă Domnul Savaot nu ne-ar fi lăsat nouă sămînță pentru noul Israel, am fi ajuns ca Sodoma și am fi fost la fel cu Gomora. Ce vom zice atunci? Că păgînii care nu umblau după dreptate, au dobîndit dreptatea, însă dreptatea din credință; iar Israel, umblînd după Legea dreptății, n-a ajuns la Legea dreptății. Pentru ce? Pentru că nu o căutau din credință, ci ca din faptele Legii, s-au poticnit de piatra poticnirii, precum este scris: Iată pun în Sion piatră de poticnire și piatră de sminteală; și cine va crede în El, nu se va rușina.

M A R Ţ I

ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 11 — XI, 2)

Rărilor, zice Scriptura: Tot cel ce crede în Dumnezeu nu se va ruşina. Căci nu este deosebire între iudeu şi elin, pentru că Acelaşi Hristos este Domnul tuturor, Care îmbogăţeşte pe toţi cei ce-L cheamă pe El. Căci: Oricine va chema numele Domnului se va mântui. Dar cum vor chema numele Aceluia în Care încă n-au crezut? Şi cum vor crede în Acela de Care n-au auzit? Şi cum vor auzi fără de propovăduitor? Şi cum vor propovădui, de nu se vor trimite? Precum este scris: Cît de frumoase sînt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc lucrurile bune! Dar nu toţi s-au supus Evangheliei, căci Isaia zice: Doamne, cine a crezut celor auzite de la noi? Prin urmare, credinţa este din auzire, iar auzirea

prin cuvîntul lui Hristos. Dar întreb: Oare, n-au auzit? Dimpotrivă: «în tot pămîntul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor». Atunci întreb: Nu cumva Israel n-a înţeles? Moise spune cel dintîi: Voi întărîta rîvna voastră prin cel ce nu este poporul Meu şi voi aţîţa mînia voastră cu un popor nepriceput. Iar Isaia îndrăzneşte şi zice: Am fost aflat de cei ce nu Mă căutau şi M-am făcut arătat celor ce nu întrebau de Mine. Şi către Israel rosteşte: Toată ziua întins-am mîinile Mele către un popor neascultător şi împotrivă grăitor. Întreb, deci: Oare, lepădat-a Dumnezeu pe poporul Său? Să nu fie! Căci şi eu sînt israelit, din urmaşii lui Avraam, din seminţia lui Veniamin. Dumnezeu n-a lepădat pe poporul Său pe care mai înainte l-a cunoscut.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 2—12)

Fraților, nu știți, oare, ce zice Scriptura, unde e vorba de Ilie, cum se roagă el la Dumnezeu împotriva lui Israel, zicînd: Doamne, pe proorocii Tăi i-au omorît, jertfelnicele Tale le-au surpat și eu am rămas singur și eu caută să-mi ia viața. Dar ce-i spune răspunsul dumnezeiesc? Mi-am pus deoparte șapte mii de bărbați, care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal. Deci tot așa și în vremea de acum: este o rămășiță, aleasă prin har. Iar dacă este din har, nu mai este din fapte; altfel harul nu mai este har. Iar dacă este din fapte, nu mai este har, altfel fapta nu mai este faptă. Atunci ce s-a întîmplat? Ceea ce căuta Israel, toc-

mai aceea n-a dobîndit, pe cînd cei aleși au dobîndit, iar ceilalți s-au împietrit. *P r e c u m* este scris: Dumnezeu le-a dat duh de împietrire, ochi ca să nu vadă și urechi ca să nu audă, pînă în ziua de azi. Iar David zice: Facă-se masa lor cursă și laț și sminteală și dreaptă răsplătire! Întunece-se ochii lor ca să nu vadă și spinarea lor ține-o pururea încovoiată. Așadar, întreb: S-a poticnit, oare, ca să se prăbușească? Să nu fie! Ci, prin căderea lor, neamurilor le-a venit mîntuirea, ca Israel să rîvnească la ele. Și dacă greșeala lor a fost bogăție pentru lume și împuținarea lor bogăție pentru neamuri, cu cît mai mult ar fi venirea tuturor la credință!

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 13—24)

Fraților, vă spun vouă, care sînteți credincioși veniți dintre păgîni: Întrucît sînt Apostolul neamurilor, dau slujbei mele toată slava, doar voi izbuti să ațiț rîvna celor din

neamul meu și să mîntuiesc pe unii dintre ei. Căci, dacă înlăturarea lor a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea lor la loc, dacă nu o înviere din morți? Fiindcă, dacă este pîrga de făină sfîntă, și frămîntătura

este sfântă ; și dacă rădăcina este sfântă, și ramurile sînt la fel. Iar dacă unele din ramuri au fost tăiate și tu, care erai măslin sălbatic, ai fost altoit în locul lor și părtaș te-ai făcut rădăcinii și sucului măslinului, nu te mîndri față de ramuri ; iar dacă te mîndrești, să știi că nu tu porți rădăcina, ci rădăcina pe tine. Dar vei zice : Aceste ramuri au fost tăiate ca să fiu altoit eu. Prea bine ! Din pricina necredinței au fost tăiate, iar tu stai prin credință. Nu gîndi lucruri înalte despre tine, ci teme-te ; căci, dacă Dumne-

zeu n-a cruțat ramurile firești, nici pe tine nu te va cruța. Vezi deci bunătatea și asprimea lui Dumnezeu : asprimea Lui către cei ce au căzut și bunătatea Lui către tine, dacă vei stărui în această bunătate ; altfel, vei fi și tu tăiat. Dar și aceia, dacă nu vor stărui în necredință, vor fi altoiți ; căci puternic este Dumnezeu să-i altoiască iarăși. Căci, dacă tu ai fost tăiat din măslinul cel din fire sălbatic și împotriva firii ai fost altoit în măslinul bun, cu atît mai vîrtos aceștia, care sînt după fire, vor fi altoiți în chiar măslinul lor.

V I N E R I

ÎN SAPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 25—36)

Rărilor, nu voiesc să nu știți voi taina aceasta, ca să nu vă socotiți pe voi înțelepți ; că împietrirea s-a făcut lui Israel în parte, pînă ce va intra tot numărul păgînilor. Și astfel întregul Israel se va mîntui, precum este scris : Din Sion va veni Izbăvitorul și va îndepărta nelegiuirile de la Iacov. Acesta este legămîntul Meu cu ei, cînd voi ridica păcatele lor. E adevărat că ei, cu privire la Evanghelie, sînt vrăjmași pentru voi, dar cu privire la alegere, ei sînt iubiți, pentru părinții lor. Căci Dumnezeu nu-Și mai ia înapoi darurile și chemarea Lui. După cum voi, altă dată,

n-ați ascultat de Dumnezeu, dar acum ați fost miluiți prin neascultarea acestora, tot așa și aceștia n-au ascultat acum, ca, prin mila Lui, dăruită vouă, miluiți să fie acum și ei. Căci Dumnezeu i-a închis pe toți în neascultare, pentru ca pe toți să-i miluiască. O, adîncul bogăției și al înțelepciunii și al științei lui Dumnezeu ! Cît sînt de nepătrunse judecățile Lui și cît de neurmăte căile Lui. Căci cine a cunoscut gîndul Domnului sau cine a fost sfetnicul Lui ? Sau cine mai înainte I-a dat Lui și va lua înapoi răsplată ? Căci de la El și prin El și întru El sînt toate. A Lui să fie slava în veci. Amin.

S Î M B Ă T Ă

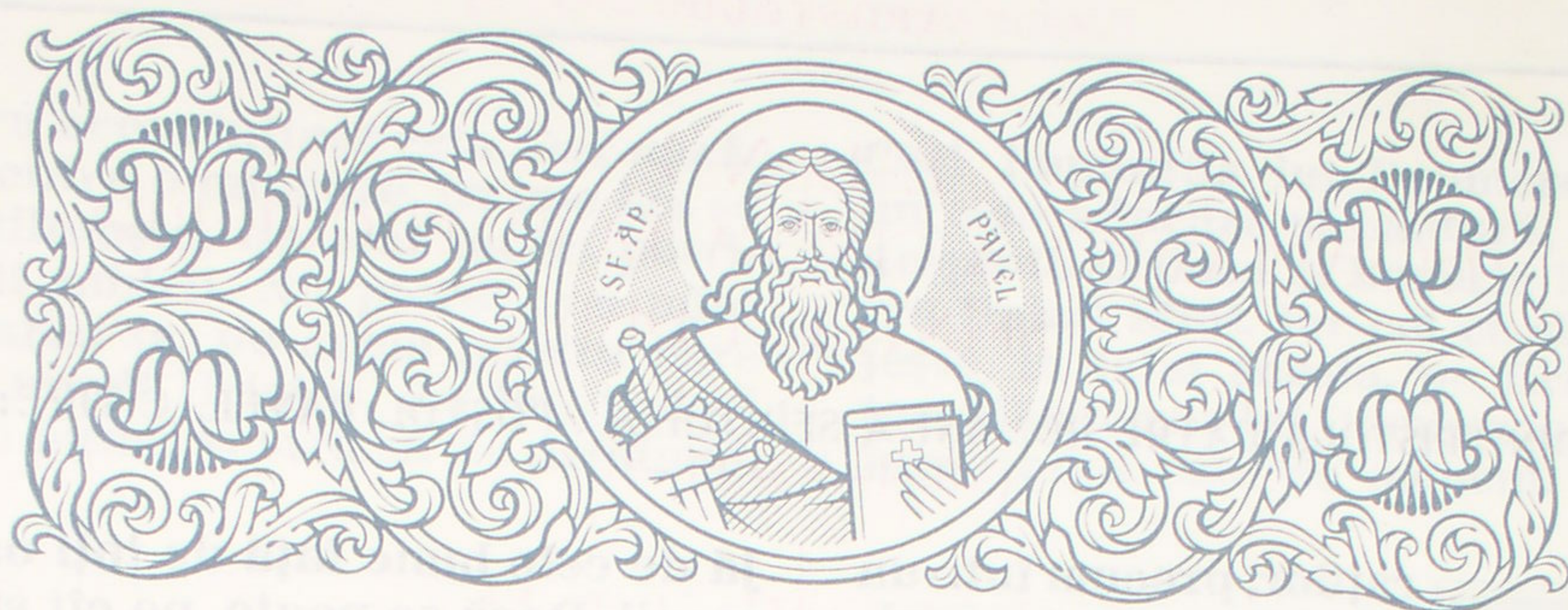
ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 11—17)

Rărilor, socotiți-vă că sînteți morți păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru. Drept aceea, să nu împărățescă păcatul în trupul vostru cel muritor, ca să vă supuneți porocelor lui și nu dați păcatului mădularele voastre, făcîndu-le arme ale nedreptății, ci înfățișați-vă pe voi lui Dumnezeu, ca vii, sculați din morți, și mădularele voastre ca arme de dreptate pentru Dumnezeu. Căci păcatul nu va avea stăpînire asu-

pra voastră, pentru că nu mai sînteți sub Lege, ci sub har. Ce dar? Să păcătuim fiindcă nu sîntem sub Lege, ci sub har? Să nu fie! Au nu știți că, dacă vă dați cuiva pe voi robi de ascultare, robi sînteți cui vă supuneți: fie p a c a t u l u i spre moarte, fie ascultării de Dumnezeu spre dreptate? Dar, mulțumim lui Dumnezeu că, deși erați robi ai păcatului, v-ați supus din toată inima dreptarului învățăturii căreia ați fost încredințați.

DUMINICA A PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 4-a.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Cîntați Dumnezeului nostru, cîntați; cîntați Împăratului nostru, cîntați.

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(VI, 18—23)

Fraților, scăpați fiind din robia păcatului, v-ați făcut robi dreptății. Omenesc te vorbesc, din pricina neputinței trupului vostru. După cum ați făcut mădularele voastre roabe necurăției și fărădelegii, spre fărădelege, tot așa faceți acum mădularele voastre roabe dreptății, spre sfințire. Căci atunci când erați robi ai păcatului,

erați liberi față de dreptate. Deci ce roadă aveți atunci? Roade de care acum vă e rușine; pentru că sfîrșitul aceluia este moartea. Dar acum, izbăviți fiind de păcat și robi făcîndu-vă lui Dumnezeu, aveți roada voastră în sfințenie, iar sfîrșitul: viața veșnică. Pentru că plata păcatului este moartea, iar harul lui Dumnezeu: viața veșnică, întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinezi în veac.

Stih: Fii mie Dumnezeu apărător și loc întărit ca să mă mîntuiești.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 4—5 și 15—21)

raților, precum într-un singur trup avem multe mădulare și mădulele nu au toate aceeași lucrare, așa și noi, cei mulți, sîntem în Hristos un trup, iar fiecare dintre noi mădulare sîntem unii altora. Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plîngeți cu cei ce plîng. Cugetați același lucru unii pentru alții; nu cugetați la cele înalte, ci lăsați-vă duși spre cele smerite. Nu vă socotiți voi înșivă înțelepți. Nu răsplătiți nimănui rău cu rău. Purtați gri-

jă de cele bune față de toți oamenii. Dacă se poate, pe cît stă în puterea voastră, trăiți în bună pace cu toți oamenii. Nu vă răzbunați singuri, iubiților, ci lăsați loc miniei lui Dumnezeu, căci scris este: A Mea este răzbunarea; Eu voi răsplăti, zice Domnul. Deci, dacă vrăjmașul tău este flămînd, dă-i de mîncare; dacă îi este sete, dă-i să bea; căci făcînd aceasta vei grămădi cărbuni de foc pe capul lui. Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul cu binele.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIV, 9—10)

raților, pentru aceasta a murit și a înviat Hristos, ca să stăpînească și peste morți și peste vii. Tu, dar, de ce judeci pe fratele tău? Și tu, de ce disprețuiești pe fratele tău? Toți ne vom înfățișa înaintea judecății lui Dumnezeu. Căci scris este: Viu sînt Eu!, zice Domnul. Orice genunchi se va pleca înaintea Mea și orice

limbă va da slavă lui Dumnezeu. Așadar, fiecare dintre noi va da pentru sine seama lui Dumnezeu. Deci să nu ne mai judecăm unii pe alții, ci mai degrabă judecați aceasta: să nu dați fratelui prilej de poticnire sau de sminteală. Știu și sînt încredințat în Domnul Iisus, că nimic nu este întinat prin sine, decît numai pentru cel care gîndește că e ceva întinat; pen-

tru acela întinat este. Dar dacă, pentru o mîncare, fratele tău se mîhnește, nu mai umbli potrivit iubirii. Nu pierde, cu mîncarea ta, pe acela pentru care a murit Hristos. Nu lăsați deci ca bunul vostru să fie defăimat.

Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mîncare și băutură, ci dreptate și pace și bucurie întru Duhul Sfînt. Iar cel ce slujește, în felul acesta, pe Hristos, plăcut este lui Dumnezeu și încuviințat este de oameni.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 7—16)

Fraților, primiți-vă unii pe alții, precum și Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu. Căci spun că Hristos S-a făcut slujitor al tăierii împrejur pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să împlinească făgăduințele date părinților, iar păgînii preaslăvesc pe Dumnezeu pentru mila Lui, precum este scris: Pentru aceasta Te voi lăuda între neamuri și voi cînta întru slava numelui Tău. Și iarăși zice Scriptura: Veseliți-vă, neamurilor, împreună cu poporul Lui. Și iarăși: Lăudați pe Domnul toate neamurile; lăudați-L pe El toate popoarele. Iar Isaia zice iarăși: Din rădăcina lui Iesei va odrăsli un vlăstar care se va

ridica să domnească peste neamuri; întru Acela neamurile vor nădăjdui. Iar Dumnezeul nădejzii să vă umple pe voi de toată bucuria și pacea în credință, ca să prisosească nădejdea voastră, prin puterea Duhului Sfînt. Și, frații mei, sînt încredințat eu însumi despre voi, că și voi sînteți plini de bunătate, plini de toată cunoștința și în stare să vă povățuiți unii pe alții. Și v-am scris, fraților, mai cu îndrăzneală, ca să vă amintesc în parte despre harul ce mi-a fost dat de Dumnezeu, ca să fiu slujitor al lui Iisus Hristos la neamuri, slujind Evanghelia lui Dumnezeu, pentru ca prinosul neamurilor, fiind sfințit în Duhul Sfînt, să fie bineprimit.

J O I ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 17—29)

raților, în Hristos Iisus am cuvînt de laudă, în slujba mea către Dumnezeu. Căci n-aș putea să spun că a fost vreun lucru pe care să nu-l fi săvîrșit Hristos prin mine, spre aducerea neamurilor la credință, prin cuvînt și prin faptă, prin puterea semnelor și a minunilor, prin virtutea Duhului lui Dumnezeu, așa încît, de la Ierusalim și din ținuturile de pîmprejur pînă în Iliria, am împlinit propovăduirea Evangheliei lui Hristos. Și așa mi-a fost rîvna, să binevestesc nu acolo unde numele lui Hristos ajunsese, ca să nu clădesc pe temelia altora, ci precum este scris: Căroră nu li s-a vestit despre El, aceia Îl vor vedea și cei ce n-au auzit despre El, aceia Îl vor cunoaște. Aceasta m-a și împiedicat, de atîtea ori, ca să vin la voi. Acum însă, nemaiavînd loc în aceste ținuturi

și avînd dorința să vin la voi de mulți ani, voi veni cînd mă voi duce în Spania. Căci nădăjduiesc să vă văd în trecere și, de către voi, să fiu călăuzit pînă acolo, după ce, mai întîi, voi îndestula măcar în parte dorința mea să vă văd. În ceasul de față, mă duc la Ierusalim, cu o sarcină în folosul sfinților. Căci Macedonia și Ahaia au binevoit să facă o strîngere de ajutoare pentru săracii dintre sfinți care trăiesc în Ierusalim. Așa a fost buna lor voință, dar sînt și datori față de ei. Pentru că, dacă neamurile s-au împărtășit de cele duhovnicești ale iudeilor, datori sînt ca să-i slujească și ei cu cele pămîntești. După ce voi fi sfîrșit cu această sarcină și voi fi încredințat în mîna lor roada aceasta, voi merge, trecînd pe la voi, în Spania. Și știu că, venind la voi, voi veni întru plinirea binecuvîntării lui Hristos.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XVI, 1—16)

Fraților, vă dau în grijă pe Febe, sora noastră, care este diaconiță la biserica din Chenhrea, ca s-o primiți în Domnul, cu vrednicia cuvenită sfinților și să-i fiți de ajutor la orice ar avea nevoie de ajutorul vostru. Căci și ea a ajutat pe mulți și chiar pe mine. Îmbrățișați pe Priscila și Acvila, tovarășii mei de lucru întru Hristos Iisus, ca unii care, pentru viața mea, au pus jos grumazul lor și cărora nu numai eu le dau mulțumită, ci și toate Bisericile dintre păgîni; asemenea și pe cei ce se adună în casele lor. Îmbrățișați pe Epenet, iubitul meu, care este pîrga Asiei, în Hristos. Îmbrățișați pe Maria, care s-a ostenit mult pentru noi. Îmbrățișați pe Andronic și pe Iunian, rudele mele și împreună închiși cu mine, care sînt fruntași între Apostoli și au fost în Hristos înaintea mea. Îmbrățișați pe Ampliat, iubitul

meu în Domnul. Îmbrățișați pe Urban, tovarășul meu de muncă în Hristos, și pe Stahis, iubitul meu. Îmbrățișați pe Apelles, cel încercat în Hristos. Îmbrățișați pe cei ce sînt din casa lui Aristobul. Îmbrățișați pe Irodion, rudenia mea. Îmbrățișați pe cei din casa lui Narcis care sînt în Domnul. Îmbrățișați pe Trifena și pe Trifoa, care s-au ostenit în Domnul. Îmbrățișați pe iubita Persida, care mult s-a ostenit în Domnul. Îmbrățișați pe Ruf, cel ales întru Domnul și pe mama lui, care este și a mea. Îmbrățișați pe Asincrit, pe Flegon, pe Hermes, pe Patrova, pe Herma și pe frații care sînt împreună cu ei. Îmbrățișați pe Filolog și pe Iulia, pe Nereu și pe sora lui, pe Olimpan și pe toți sfinții care sînt împreună cu ei. Îmbrățișați-vă unii pe alții cu sărutare sfîntă. Vă îmbrățișează pe voi toate Bisericile lui Hristos.

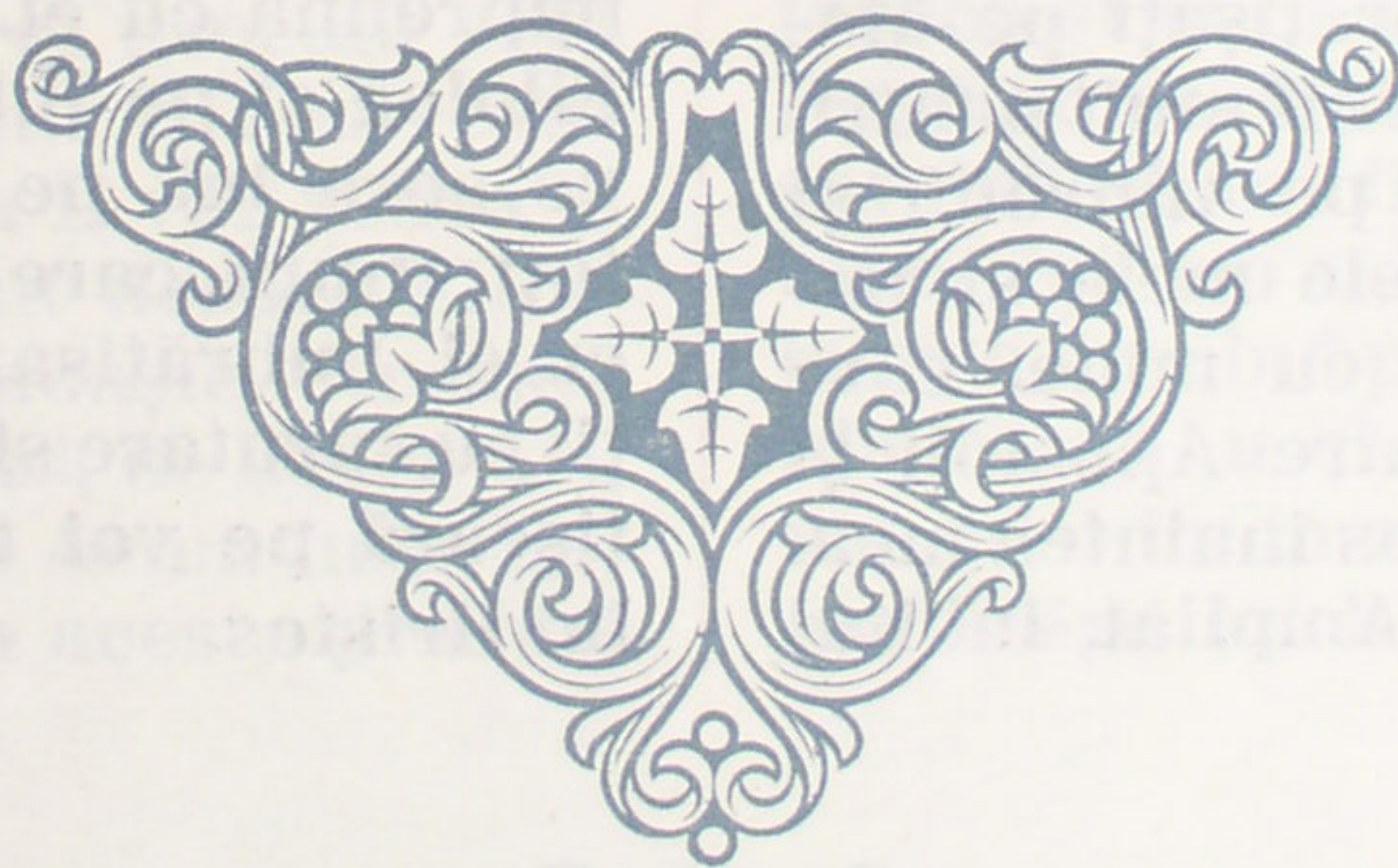
S Î M B Ă T Ă

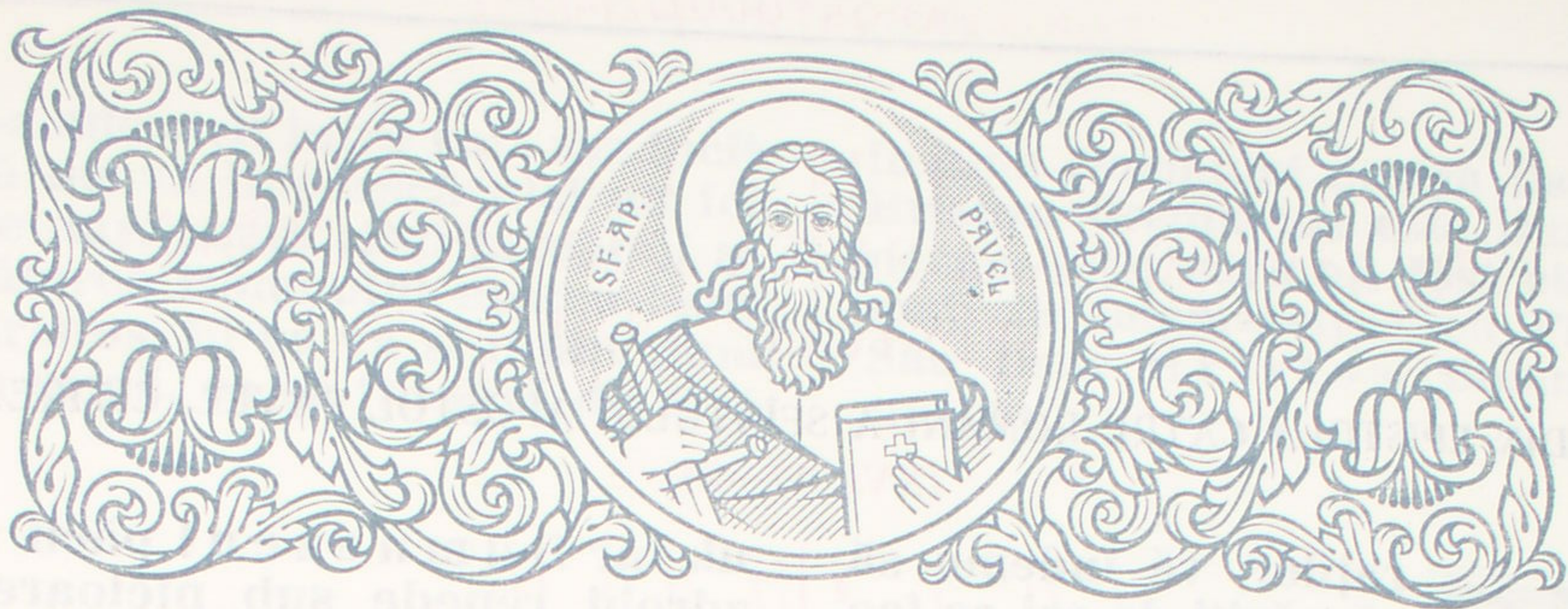
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 14—21)

Fraților, toți cîți sînt mînați de Duhul lui Dumnezeu, fiii lui Dumnezeu sînt. Într-adevăr n-ați primit duh de robie, ca să vă fie iarăși frică, ci ați primit Duhul înfierii, prin care strigăm: Avva! Părinte! Duhul însuși mărturisește împreună cu duhul nostru că sîntem fii ai lui Dumnezeu. Și dacă sîntem fii, sîntem și moștenitori, moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Hristos, dacă într-adevăr suferim împreună cu El, ca împre-

ună cu El să ne și preamărim. Pentru că socotesc că durerile ceasului de față nu pot să stea în cumpănă cu slava care va să se arate pentru noi, pentru că dorul statornic al făpturii așteaptă cu nerăbdare descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Căci făptura a fost supusă deșertăciunii, nu de voia ei, ci din pricina aceluia care a supus-o, dar cu nădejdea că și făptura aceasta va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să se bucure de libertatea măririi fiilor lui Dumnezeu.

DUMINICA

A CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 5-a. Prochimen, glasul al 4-lea:

Cît s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate într-o înțelepciune le-ai făcut.

Stih: Binecuvintează suflete al meu pe Domnul. Doamne, Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 1—10)

raților, bunăvoința inimii mele și rugăciunea mea la Dumnezeu, pentru Israel, este spre mîntuire. Căci le mărturisesc că au rîvnă pentru Dumnezeu, dar fără de pricepere, deoarece, necunoscînd dreptatea lui Dumnezeu și căutînd să statornicească dreptatea lor dreptății lui Dumnezeu, ei nu s-au supus. Căci Hristos este sfîrșitul Legii, spre îndreptarea a tot celui ce crede. Într-adevăr, Moise scrie despre dreptatea care vine din Lege, că: omul care va îndeplini-o, viu va

fi prin ea. Iar dreptatea din credință grăiește așa: Să nu zici în inima ta: Cine se va sui la cer? ca adică să coboare pe Hristos! Sau să zici: Cine se va pogorî într-o adînc, ca să ridice pe Hristos din morți! Dar ce zice Scriptura? Aproape de tine e cuvîntul, în gura ta și în inima ta. Acesta este cuvîntul credinței, pe care-l propovăduim: dacă mărturisești cu gura ta că Iisus este Domnul și crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat pe El din morți, te vei mîntui. Căci cu inima se crede spre dreptate, iar cu gura se mărturisește spre mîntuire.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Sporește și împărățește într-o adevăr.

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urît fărădelegea.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XVI, 17—24)

Praților, vă îndemn să vă păziți de cei ce fac dezbinări și sminteli împotriva învățaturii pe care ați primit-o. Depărtați-vă de ei. Pentru că unii ca aceștia nu slujesc Domnului nostru Iisus Hristos, ci pîntecelui lor și, prin vorbele lor frumoase și măgulitoare, înșeală inimile celor fără de răutate. Căci ascultarea voastră a ajuns la auzul tuturor, de aceea mă bucur de voi. Dar voi iesc să fiți înțelepți spre bine și nevinovați în ce privește ră-

ul. Iar D u m n e z e u l păcii va zdrobi repede sub picioarele voastre pe Satana. Harul Domnului nostru Iisus, cu voi! Vă îmbrățișează Timotei, tovarășul meu de lucru, și Luciu și Iason și Sosipatru, cei de un neam cu mine. Vă îmbrățișez în Domnul eu, Terțiu, cel ce am scris epistola aceasta. Vă îmbrățișează Gaiu, gazda mea și a toată Biserica. Vă îmbrățișează Erast, vistiernicul cetății și fratele Cvartu. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toți. Amin.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 1—9)

Pavel, Apostol al lui Iisus Hristos, chemat prin voia lui Dumnezeu, și fratele nostru Sostene, Bisericii lui Dumnezeu celei care este în Corint, credincioșilor sfințiți în Iisus Hristos, celor numiți sfinți, împreună cu toți cei ce cheamă numele Domnului nostru Iisus Hristos în tot locul, și

al lor și al nostru: har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la D o m n u l Iisus Hristos. Mulțumesc Dumnezeu-lui meu, în privința v o a s t r ă, pururea, pentru harul lui Dumnezeu, pe care vi l-a dat în Hristos Iisus. Căci prin El v-ați îmbogățit deplin în orice învățătură și în orice cunoștință, precum mărturisirea lui Hristos

s-a adevărit într-o voi ; așa încît să nu vă lipsească nici un fel de dar, acum cînd așteptați arătarea Domnului nostru Iisus Hristos. El vă va și întări pînă la urmă, ca să fiți fără de vină

în ziua Domnului nostru Iisus Hristos. Credincios este Dumnezeu, prin care ați fost chemați la împărtășirea cu Fiul Său Iisus Hristos, Domnul nostru.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(II, 9 — III, 8)

Fraților, precum este scris : Cele ce ochiul n-a văzut și urechea n-a auzit și la inima omului nu s-au suit, acestea le-a gătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc pe El. Iar nouă ni le-a descoperit Dumnezeu, prin Duhul Său, fiindcă Duhul toate le cercetează, chiar și adîncurile lui Dumnezeu. Că cine dintre oameni știe ale omului, fără numai duhul omului care este în el ? Așa și cele ale lui Dumnezeu, nimeni nu le-a cunoscut, fără numai Duhul lui Dumnezeu. Iar noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul cel de la Dumnezeu, ca să cunoaștem cele dăruite nouă de Dumnezeu. Și acestea le și grăim, dar nu în cuvinte învățate ale înțelepciunii omenești, ci în cuvinte învățate de la Duhul Sfînt, lămurind lucruri duhovnicești oamenilor duhovnicești. Omul neduhovnicesc nu primește adevărurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el

sînt nebunie și nu poate să le înțeleagă, fiindcă trebuie judecate duhovnicește. Dar omul duhovnicesc toate le judecă, pe el însă nu-l judecă nimeni ; pentru că cine a cunoscut gîndul lui Dumnezeu, ca să-l învețe pe el ? Noi însă avem gîndul lui Hristos. Și eu, fraților, n-am putut să vă vorbesc ca unor oameni duhovnicești, ci ca unor trupești, ca unor prunci în Hristos. Cu lapte v-am hrănit, nu cu bucate, căci nu puteați mîncă, și încă nici acum nu puteți, fiindcă sînteți tot trupești. Cîtă vreme este între voi pizmă și ceartă și dezbinări, nu sînteți, oare, oamenii trupului și nu umblați voi ca toți cei de rînd ? Cînd zice unul : eu sînt al lui Pavel, iar altul : eu sînt al lui Apollon, nu sînteți trupești ? Dar ce este Apollon ? Și ce este Pavel ? Slujitori prin care ați fost aduși la credință ; fiecare după cum i-a dat Dumnezeu. Eu am sădit ; Apollon a

udat ; dar Dumnezeu a făcut să crească. Astfel, nici cel ce sădește nu e ceva, nici cel ce udă, ci numai Dumnezeu care face

să crească. Cel care sădește și cel care udă sînt între ei deopotrivă ; și fiecare va lua plata lui, după osteneala lui.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 18—23)

raților, nimeni pe sine să nu se amăgească : dacă cineva, între voi, gîndește că e înțelept în veacul acesta, să se facă nebun, ca să fie înțelept. Căci înțelepciunea lumii acesteia este nebunie înaintea lui Dumnezeu, de vreme ce scris este : El prinde pe cei înțelepți întru viclenia lor. Și i a r ă ș i :

Domnul cunoaște gîndurile înțelepților, că sînt de ș a r t e. Drept aceea, nimeni să nu se laude cu oameni, căci t o a t e sînt ale voastre : fie Pavel, fie Apollo, fie Chefa, fie lumea, fie viața, fie moartea, fie cele de față, fie cele viitoare, toate sînt ale voastre. Iar voi sînteți ai lui Hristos, iar Hristos al lui Dumnezeu.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 5—8)

raților, să nu judecați nimic mai înainte de vreme, adică pînă ce nu va veni Domnul, care va aduce la lumină cele ascunse în întuneric și va da pe față sfaturile inimilor. Atunci fiecare va avea de la

Dumnezeu lauda cuvenită. Acestea, fraților, le-am zis ca despre mine și despre Apollo, dar ele sînt pentru voi, ca să învățați, din pilda noastră, să nu treceți peste ce e scris, să nu vă făliți unul cu altul împotriva celui alt. Căci cine te alege pe

tine? Ce lucru ai pe care să nu-l fi primit? Și dacă l-ai primit, de ce te fălești ca și cum nu l-ai fi primit? Iată, sînteți

sătui, iată, v-ați îmbogățit, fără de noi ați împărățit; și, o, de ați împărățit, ca și noi împreună cu voi să împărățim.

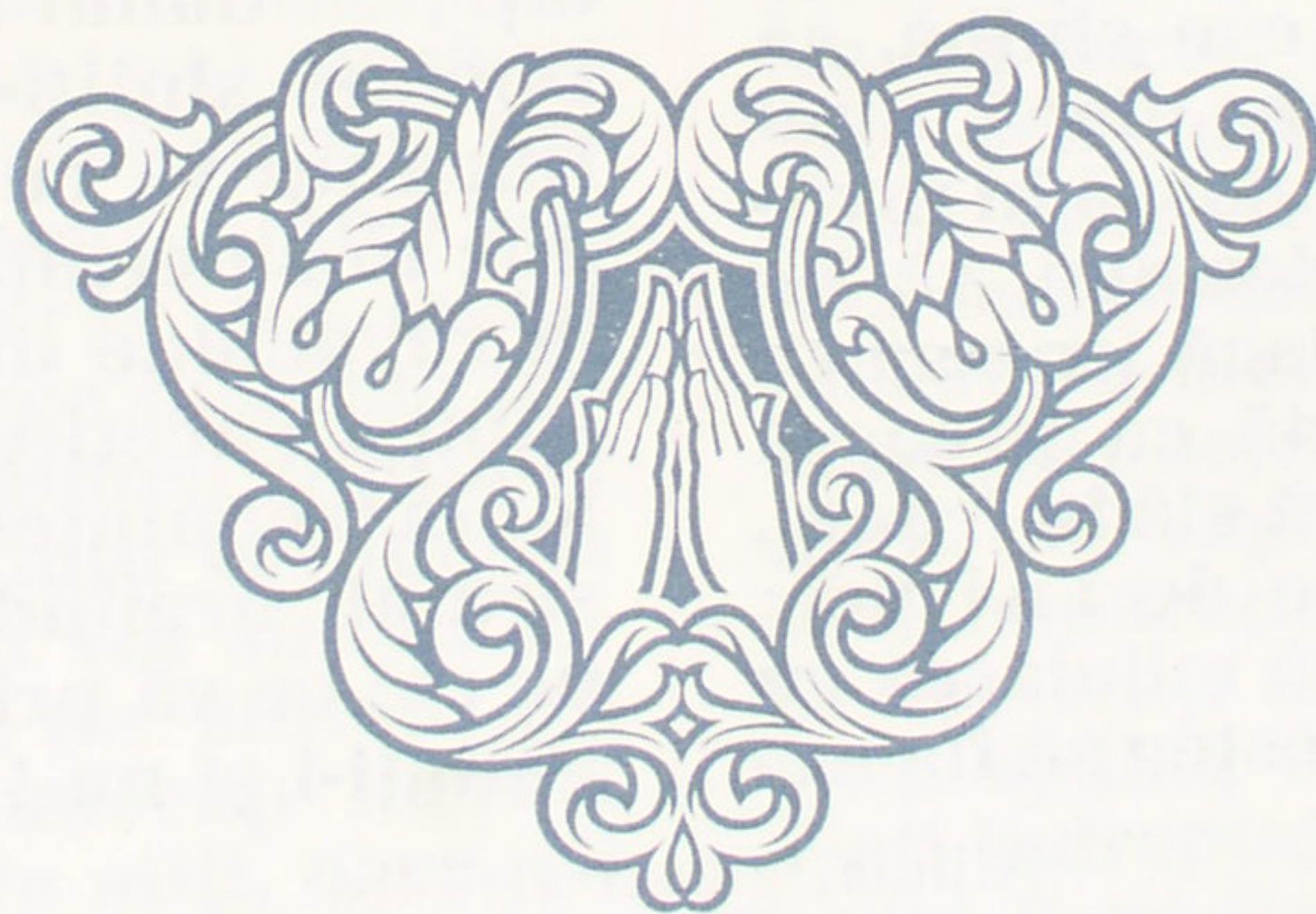
S Î M B Ă T Ă

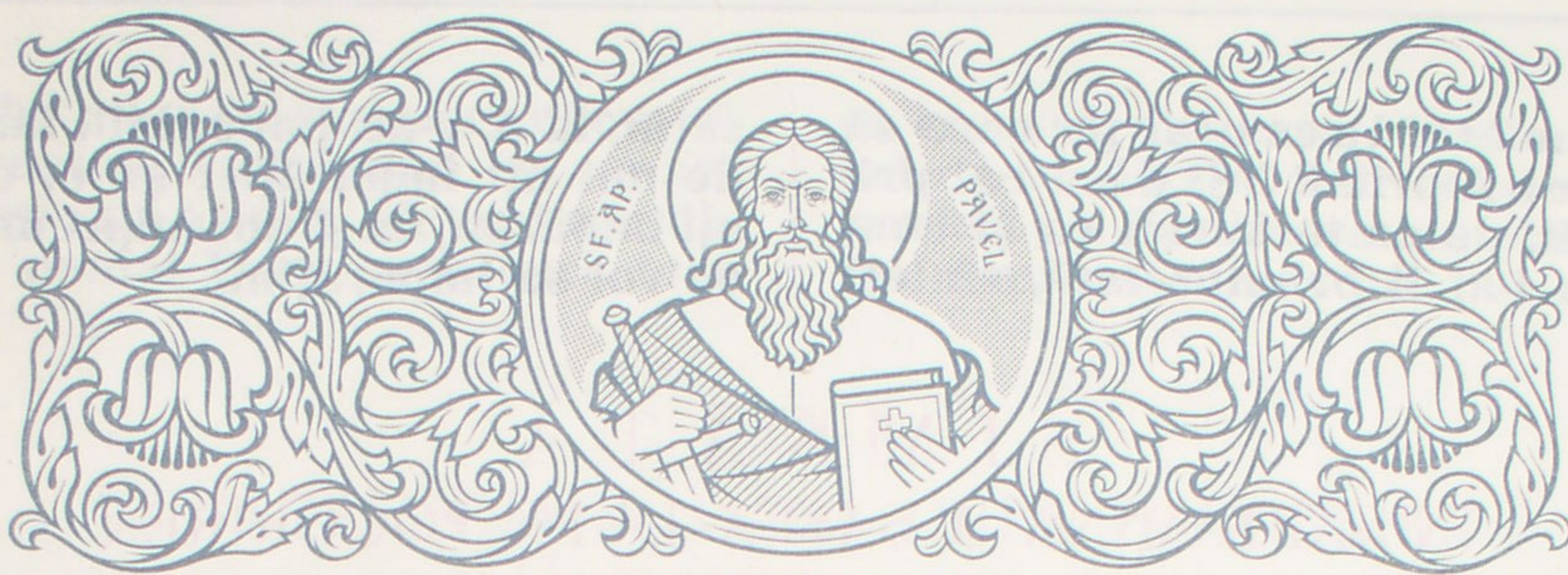
ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 1—5)

Fraților, spun adevărul în Hristos, nu mint, martor fiindu-mi conștiința mea în Duhul Sfînt, că mare îmi este întristarea și necurmată durerea inimii. Pentru că aș dori, de s-ar putea, să fiu eu însumi anatema, departe de Hristos, pentru frații mei, pentru rudele

mele după trup, care sînt israeliți, ale căroră sînt înfierea și mărirea și așezămintele și rînduiala Legii și slujba dumnezeiască și făgăduințele, ai căroră sînt părinții din care după trup este Hristos, Cel ce este peste toate Dumnezeu, binecuvîntat în veci. Amin.

DUMINICA

A ȘASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 6-a.

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta și în veac.

Stih: Doamne, Dumnezeuul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 6—14)

raților, avem felurite daruri, după harul ce ni s-a dat. Dacă avem proorocie, să proorocim după măsura credinței; dacă avem slujbă, să stăruim în slujbă; dacă unul învață, să se sîrguiască în învățatură; dacă îndeamnă, să fie la îndemnare; dacă împarte altora, să împartă cu firească nevinovăție; dacă stă în frunte, să fie cu tragere de inimă; dacă miluiește, să miluiască cu voie bună! Dragostea să fie ne-

fățarnică. Urgisiți răul. Alipiți-vă de ce e bine. În iubire frățească, unii pe alții iubiți-vă; în cinste, unii altora dați-vă înțietate. La sîrguință, nu pregetați; cu duhul fiți fierbinți; pe Domnul slujiți-L ca robii Lui. Bucurați-vă cu bucuria nădejdii; în suferință fiți răbdători; la rugăciune dați-vă toată stăruința. Faceți-vă părtași sfinților la trebuințele lor, iubirea de străini urmînd. Binecuvîntați pe cei ce vă prigonesc, binecuvîntați-i și nu-i blestemați.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.

Stih: În veac mila se va zidi, în ceruri se va întări adevărul Tău.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 9 — VI, 11)

Fraților, v-am scris în epistola mea să nu vă amestecați cu desfrînații; dar nu cu toți desfrînații acestei lumi sau cu agonisitorii lacomi, sau cu jefuitorii, sau cu slujitorii idolilor, căci atunci ar trebui să ieșiți afară din lume. Ci eu v-am scris vouă să n-aveți amestec cu vreunul care, frate fiind cu numele, este desfrînat, sau zgîrcit, sau se închină la idoli, sau e rău de gură, sau bețiv, sau e răpitor. Cu unul ca acesta nici să nu ședeți la masă. Căci ce am eu ca să judec pe cei dinafară? Dar pe cei dinăuntru, oare, nu-i judecați voi? Iar pe cei dinafară îi va judeca Dumnezeu. S c o a t e ț i afară pe cel rău din mijlocul vostru. Cu tează, oare, vreunul dintre voi, când are vreo pricină cu alt frate, să se judece înaintea păgînilor și nu înaintea sfinților? Au nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și, dacă voi sînteți judecătorii lumii, nu sînteți voi destoinici să judecați lucruri atît de mici? Nu știți, oare, că noi vom judeca pe îngeri? Cu cît mai vîrtos cele lumești? A-

șadar, dacă aveți judecați lumești, pe cei nebăgați în seamă din Biserică, pe aceștia să-i puneți să vă judece! O spun spre rușinea voastră. Nu este, oare, între voi nici un om înțelept, care să fie în stare să judece pricinile dintre frați? Ci frate cu frate se j u d e c ă și aceasta înaintea necredincioșilor! Negreșit, și aceasta este cădere pentru voi, că aveți j u d e c ă ț i unii cu alții. Pentru ce nu suferiți mai bine strîmbătatea? Pentru ce nu vă lăsați mai bine păgubași? Ci voi înșivă faceți strîmbătate și aduceți pagubă, și aceasta fraților! Nu știți, oare, că nedreptii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu? Nu vă faceți socoteli greșite: nici desfrînații, nici slujitorii idolilor, nici preadesfrînații, nici malahienii, nici sodomiții, nici furii, nici nesățioșii de avere, nici bețivii, nici cei răi de gură, nici răpitorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu. Și așa erați unii dintre voi. Ci v-ați spălat, ci v-ați sfințit, ci v-ați îndreptat în numele Domnului Iisus Hristos și în Duhul Dumnezeului nostru.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 20 — VII, 12)

Lraților, preaslăviți pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, ca unele care sînt ale lui Dumnezeu. În privința celor ce mi-ați scris, vă răspund că e bine pentru om să nu se atingă de femeie. Dar ca pază împotriva desfrînărilor, fiecare bărbat să-și aibă femeia lui și fiecare femeie să-și aibă bărbatul ei. Bărbatul să dea femeii iubirea datorată, asemenea și femeia bărbatului. Femeia nu e stăpînă pe trupul său, ci bărbatul; asemenea și bărbatul nu e stăpîn pe trupul lui, ci femeia. Să nu vă lipsiți unul pe altul, fără numai cu bună învoială pînă la o vreme, ca să vă îndeletniciți cu postul și cu rugăciunea. A p o i să fiți iarăși împreună, ca să nu vă ispitească Satana, din pricina neînfrînării voastre. Aceasta o

spun din îngăduință, nu din poruncă. Eu aș vrea ca toți oamenii să fie cum sînt eu însumi. Dar fiecare are de la Dumnezeu darul lui, unul într-un fel, altul într-altfel. Celor ce sînt necăsătoriți și văduvelor, le spun: Bine este pentru ei să rămînă ca și mine. Dacă însă nu pot să se înfrîneze, să se căsătorească. Fiindcă mai bine este să se căsătorească decît să ardă. Iar celor ce sînt căsătoriți le poruncesc, nu eu, ci Domnul: Femeia de bărbat să nu se despartă; iar dacă s-a despărțit, să rămînă nemăritată, ori să se împace cu bărbatul său; tot așa, bărbatul să nu-și lase femeia. Celorlalți le grăiesc eu, nu Domnul: Dacă un frate are o femeie care nu crede și ea vrea să viețuiască cu el, să nu o lase.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 12—24)

raților, dacă un frate are o femeie care nu crede și ea voiește să viețuiască cu el, să nu o lase. Și dacă o femeie are un bărbat care nu crede și el voiește să viețuiască cu ea, să nu-și lase bărbatul. Căci bărbatul necredincios se sfințește prin femeia credincioasă și femeia necredincioasă se sfințește prin bărbatul credincios. Altmintrelea, copiii voștri ar fi necurați, pe cînd acum ei sînt sfinți. Dacă însă cel necredincios se desparte, să se despartă. Într-o asemenea împrejurare, fratele sau sora nu sînt legați; căci Dumnezeu ne-a chemat spre pace. Căci de unde știi tu, femeie, că nu-ți vei mîntui bărbatul? Sau de unde știi tu, omule, că nu-ți vei mîntui femeia? Însă fiecăruia precum i-a împărțit Dumnezeu și fiecare precum l-a chemat

Dumnezeu, așa să-și meargă drumul. Astfel orînduiesc în toate Bisericile. De este cineva chemat fiind tăiat împrejur, să nu se ascundă. Este unul chemat în netăiere împrejur? Să nu se taie împrejur. Tăierea împrejur nu e nimic; netăierea împrejur nu e nimic, ci paza poruncilor lui Dumnezeu este totul. Fiecare, în felul de trai în care a fost chemat, în acela să rămîna. Fost-ai chemat fiind rob? Fii fără grijă. Ci, de poți, cu toate acestea, să fii slobod, mai degrabă folosește-te. Căci robul, care a fost chemat de Domnul, este liberat al Domnului. Tot așa, cel chemat liber este robul lui Hristos. Cu preț ați fost cumpărați. Nu vă faceți robii oamenilor. Fiecare, fraților, în starea în care a fost chemat, în aceea să rămîna înaintea lui Dumnezeu.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(VII, 24—35)

Fraților, fiecare în stare în care a fost chemat, în aceea să rămână înaintea lui Dumnezeu. În ce privește pe fecioare, n-am poruncă de la Domnul. Vă dau însă sfatul meu ca unul care am fost miluit de Domnul să fiu vrednic de crezare. Socotesc deci că aceasta este bine pentru nevoia ceasului de față: Bine este pentru oricine să fie așa cum se găsește. Legat ești cu femeie? Nu căuta desfacere. Dezlegat ești de femeie? Nu căuta femeie. Dacă însă te vei însura, n-ai greșit. Și fecioara de se va mărita, n-a greșit. Numai că unii ca aceștia vor avea suferință în trupul lor. Și eu aș vrea să vă cruț pe voi. Aceasta v-o spun, fraților: de acum vremea s-a scurtat. Așa încât și cei ce au femei să fie ca și cum nu ar a-

vea; și cei ce plîng să fie ca și cum n-ar plînge; și cei ce se bucură, ca și cum nu s-ar bucura; și cei ce cumpără, ca și cum n-ar stăpîni; și cei ce se folosesc de lumea aceasta, ca și cum nu s-ar folosi deplin de ea. Căci fața acestei lumi se trece. Ci eu aș vrea ca voi să fiți fără de grijă. Cel necăsătorit se îngrijește de ale Domnului, cum să placă Domnului; cel ce s-a căsătorit se îngrijește de ale lumii, cum să placă femeii, și astfel e împărțit. Femeia nemăritată și fecioara poartă grijă de cele ale Domnului, ca să fie sfîntă și cu trupul și cu duhul. Care s-a măritat însă poartă grijă de cele lumesti, ca să placă bărbatului. Aceasta o spun chiar în folosul vostru, nu ca să vă întind cursă, ci spre bunacuviință și alipire neclintită de Domnul.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 35 — VIII, 7)

Fraților, aceasta o spun în folosul vostru, nu ca să vă întind cursă, ci spre bunacuviință și alipire neclintită de Domnul. Iar de gîndește cineva că nu e cinstit, pentru fiica lui, să-și treacă floarea vîrstei și astfel trebuie să fie măritată, facă ce voiește. Nu greșește; căsătorească-se. Dar cine are inimă neclintită și nu este silit, ci are stăpînire peste voința sa și a hotărît aceasta în inima lui ca să-și ție fecioara, va face bine. Deci, dar, cel ce-și mărită fata bine face; dar cel ce n-o mărită și mai bine face. Femeia este legată de Lege, atîta vreme cît trăiește bărbatul ei. Dacă bărbatul va muri, slobodă este să se mărite cu cine vrea, numai întru Domnul. Dar mai fericită este dacă rămîne așa cum o sfătuiesc eu. Și socot că și eu am Duhul lui Dumnezeu. Cît despre cele jertfite idolilor, știm că avem cu toții cunoștință. Cu-

noștința însă semetește, iar iubirea zidește. Dacă cineva își închipuiește că cunoaște ceva, încă n-a ajuns să cunoască cum se cuvine să cunoască. Dacă însă iubește cineva pe Dumnezeu, acela cunoscut este de Dumnezeu. Despre mîncarea cărnurilor de la jertfele idolești știm că, în lume, nu este nici un idol și că nu este alt Dumnezeu decît unul singur. Căci, deși sînt destui așa-numiți dumnezei, fie în cer, fie pe pămînt, întrucît sînt, cu belșug, și dumnezei și domni, totuși, pentru noi, este un singur Dumnezeu, Tatăl, din Care sînt toate și noi întru El, și un singur Domn, Iisus Hristos, prin Care sînt toate și noi prin El. Dar nu toți au această cunoștință. Ci unii, cu obișnuința lor de pînă acum de a crede în idoli, mîncîncă din aceste cărnuri ca într-adevăr jertfite idolilor și cugetul lor, fiind slab, se întinează.

S Î M B Ă T Ă

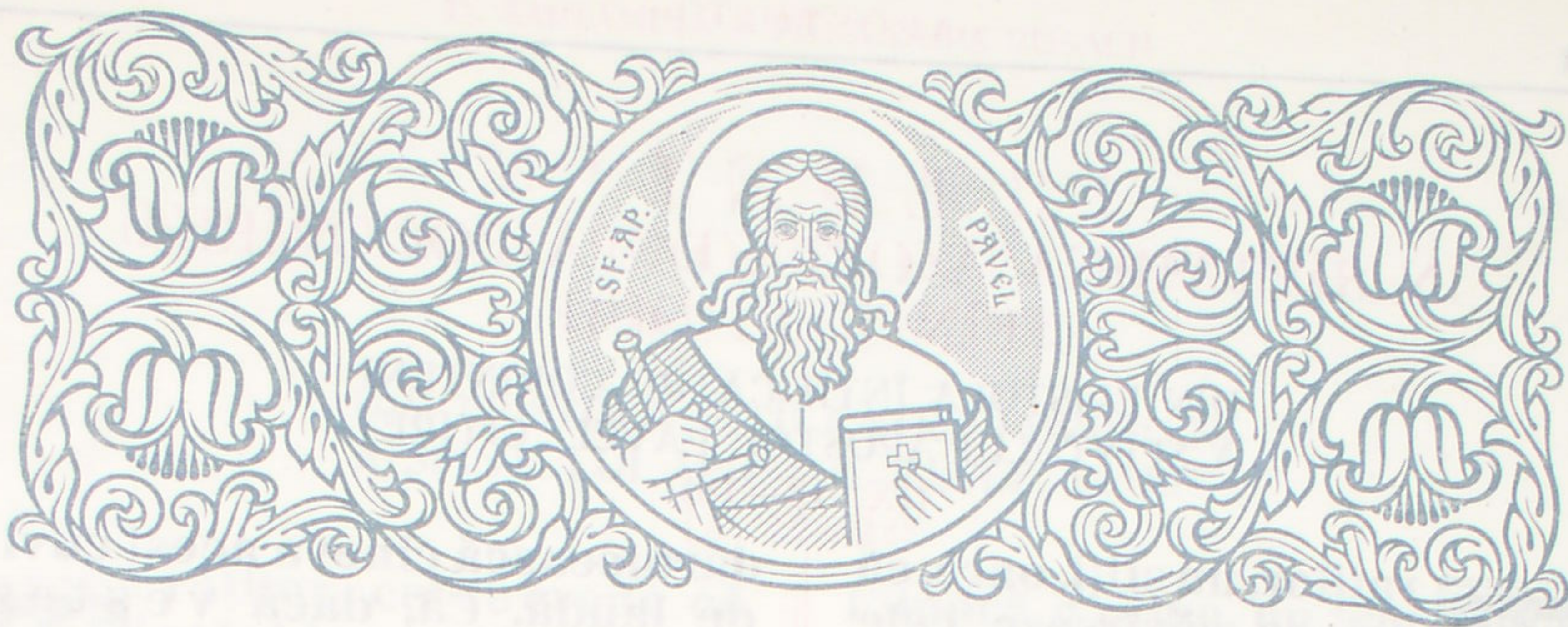
ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 1—3)

Fraților, îndemnu-vă pe voi, pentru îndurările lui Dumnezeu, să înfățișați trupurile voastre ca pe o jertfă vie, sfântă, Domnului bineplăcută, și ca o înțeleaptă închinăciune a voastră. Să nu vă asemenați chipului acestui veac, ci să vă schimbați, prin înnoirea minții,

ca să fiți în stare să deosebiți care este voia lui Dumnezeu, ce este bun și plăcut și desăvârșit. Căci, în puterea harului ce mi s-a dat, spun fiecăruia din voi să nu năzuiască mai sus decât i se cuvine să năzuiască, ci să cugete cumpănit, fiecare precum Dumnezeu i-a împărțit măsura credinței.

DUMINICA A ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 7-a.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeuul meu pomeneste-mă.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(XV, 1—7)

raților, datori sîntem noi cei tari să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și să nu căutăm plăcerea noastră; ci fiecare dintre noi să fie aproapelui său pe plac, la ce e bine, pentru zidirea lui. Căci și Hristos n-a căutat plăcerea Sa, ci, precum este scris: Ocările celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea. Căci toate cîte s-au scris mai înainte, s-au scris spre învățătura noas-

tră ca, prin răbdarea și mîngîierea care vin din Scripturi, nădejde să avem. Și Dumnezeuul răbdării și al mîngîierii să vă dăruiască vouă, unul față cu altul, același cuget după Iisus Hristos, pentru ca toți laolaltă și cu o singură gură, să prea-slăviți pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos. Drept aceea, primiți-vă unii pe alții, precum și Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Cel ce locuiește în ajutorul Celui preaînalt.

Stih: Va zice Domnului: Sprijinatorul meu ești și scăparea mea, Dumnezeuul meu.

L U N I ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 13—18)

Fraților, nu știți, oare, că cei ce săvârșesc cele sfinte mănincă de la Templu și cei ce slujesc altarului au parte de la altar? Tot așa a rînduit și Domnul pentru cei ce propovăduiesc Evanghelia, ca să se hrănească din Evanghelie. Eu unul nu m-am folosit de nici unul din aceste drepturi și nu v-am scris acestea cu gând să mi se facă și mie tot așa. Căci ar fi de dorit, pentru mine, mai degrabă să mor decît să-mi ză-

dărnicească cineva acest cuvînt de laudă. Că, dacă vestesc Evanghelia, n-am cuvînt de laudă, întrucît poruncă mare stă deasupra mea. Vai mie, dacă nu binevestesc! Negreșit, lucrînd de bunăvoie, ar fi să am răsplată însă, fiindcă lucrez din poruncă, am numai o dregătorie dată în grijă. Atunci care este plata mea? Aceasta este că, propovăduind, pun Evanghelia înaintea oamenilor, fără plată, fără să mă folosesc de dreptul meu din Evanghelie.

M A R T I ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 5—12)

Fraților, cu cei mai mulți dintre părinții noștri nu a binevoit Dumnezeu, căci au căzut în pustie. Acestea au fost pilde pentru noi, ca să nu poftim la cele rele, cum au poftit aceia; nici să fiți slujitori idoloilor, ca unii dintre ei, precum este scris: A șezut poporul să mănince și să bea și s-a sculat la joc; nici să facem desfrînare, cum au făcut unii dintre ei, și au căzut, într-o zi, douăzeci

și trei de mii; nici să ispitim pe Domnul, precum L-au ispitit unii dintre ei, și au pierit mușcați de șerpi; nici să cîrțiți, după cum au cîrtit unii din ei, și au pierit prin pierzătorul. Toate acestea li s-au întîmplat acestora ca pilde cu tîlc în viitor și au fost scrise ca să luăm învățătură noi, pe care ne-a ajuns sfîrșitul veacurilor. Drept aceea, cel ce crede că stă bine să ia seama să nu cadă.

M I E R C U R I ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 12—22)

Fraților, cel ce crede că stă bine să ia seama să nu cadă. Nu v-a cuprins ispită care să fi fost peste puterea omenească. Dumnezeu e credincios! El nu va îngădui ca să fiți încercați mai mult decât puteți, ci, o dată cu ispita, va aduce și scăparea din ea, ca să puteți răbda. Drept aceea, iubiții mei, fugiți de slujirea idolilor. Vă vorbesc ca unor înțelepți. Judecați voi ce vă spun: Paharul binecuvântării, pe care-l binecuvântăm, nu este, oare, împărtășirea cu singele lui Hristos? Pîinea pe care o frîngem nu este, oare, împărtășirea cu trupul lui Hristos?

Fiindcă o pîine, un trup sîntem cei mulți, căci toți ne împărtășim dintr-o pîine. Priviți la Israel după trup: cei care mănîncă jertfele nu sînt ei, oare, părtași altarului? Deci, ce spun eu? Că ce s-a jertfit pentru idol e ceva? Sau că idolul este ceva? Nicidecum. Ci spun că cele ce jertfesc păgînii jertfesc demonilor și nu lui Dumnezeu, și nu voiesc ca voi să fiți părtași cu demonii. Nu puteți să beți paharul Domnului și paharul demonilor; nu puteți să vă împărtășiți din masa Domnului și din masa demonilor. Oare, vrem să întărim mînia lui Dumnezeu? Nu cumva sîntem mai tari ca El?

J O I ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 28 — XI, 8)

Fraților, dacă vă spune cineva: aceasta e carne care a fost jertfită idolilor, să nu mîncăți, pentru cel care v-a spus și pentru cugetul vostru, căci al Domnului este pămîntul și plinirea lui. Dar zic cuget,

nu al tău, ci al altuia. Și de ce să dau prilej ca libertatea mea să fie judecată de un cuget străin? Dacă eu sînt părtaș harului, de ce să fiu hulit pentru ceea ce eu aduc mulțumire? De aceea, ori de mîncăți, ori de beți, ori altceva de faceți, toate

spre slava lui Dumnezeu să le faceți. Nu fiți piatră de poticnire nici iudeilor, nici elinilor, nici Bisericii lui Dumnezeu, precum și eu, tuturor, în toate, mă străduiesc să plac, căutînd nu folosul meu, ci folosul celor mulți, ca să se mîntuiască. Fiți următori mie, precum și eu sînt lui Hristos. Fraților, vă laud că în toate vă aduceți aminte de mine și țineți predaniile așa cum vi le-am dat. Dar voiesc ca voi să știți că Hristos este capul oricărui bărbat, iar capul femeii este bărbatul; iar capul lui Hristos: Dumnezeu. Orice bărbat care se roagă sau proo-

rocește, avînd capul acoperit, necinstește capul său. Iar orice femeie care se roagă sau proo-rocește cu capul neacoperit își necinstește capul, căci tot una este ca și cum ar fi rasă. Iar dacă o femeie nu-și pune vâl pe cap, atunci să se și tundă. Dacă însă pentru o femeie e rușine să se tundă ori să se radă, să-și pună vâl. Bărbatul nu trebuie să-și acopere capul, fiind chipul și slava lui Dumnezeu, pe cînd femeia este mărirea bărbatului. Căci n-a fost luat bărbatul din femeie, ci femeia din bărbat.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(XI, 8—23)

raților, n-a fost luat bărbatul din femeie, ci femeia din bărbat, și nici n-a fost zidit bărbatul pentru femeie, ci femeia pentru bărbat. Pentru aceea, femeia trebuie, din pricina îngerilor care sînt de față, să aibă pe cap un semn de supunere. Totuși, în Domnul, nici femeia nu este fără de bărbat, nici bărbatul nu este fără de femeie; căci precum femeia este din bărbat, așa și bărbatul este prin femeie și toate sînt de la Dumnezeu. Judecați voi singuri: cuviincios este ca o feme-

ie să se roage lui Dumnezeu cu capul neacoperit? Nu vă învăța, oare, însăși firea, că bărbatul, dacă își lasă părul lung, e de ocară; pe cînd femeia, dacă poartă părul lung, este de cinste? Căci părul i-a fost dat ca acoperămînt. Iar dacă se pare cuiva că aici poate să ne găsească pricină, un astfel de obicei noi nu avem, nici Bisericile lui Dumnezeu. Și aceasta poruncindu-vă, nu vă laud, că vă adunați nu spre mai bine, ci spre mai rău. Căci mai întîi aud că, la adunările voastre din biserică, între voi sînt dez-

binări și în parte o și cred, pentru că trebuie să fie între voi și eresuri, ca să iasă la lumină cei lămurii. Când vă adunați deci laolaltă, nu e chip ca să mâncați Cina Domnului; căci, șezînd la masă, fiecare se grăbește să ia mîncarea sa, așa încît pe cînd unuia îi este foame, al-

tul este beat. N-aveți, oare, case, ca să mâncați și să beți? Ori disprețuiți Biserica lui Dumnezeu și vreți să rușinați pe cei ce n-au? Ce să vă zic? Să vă laud? Într-aceasta nu vă laud. Căci eu am primit de la Domnul ceea ce v-am dat și vouă.

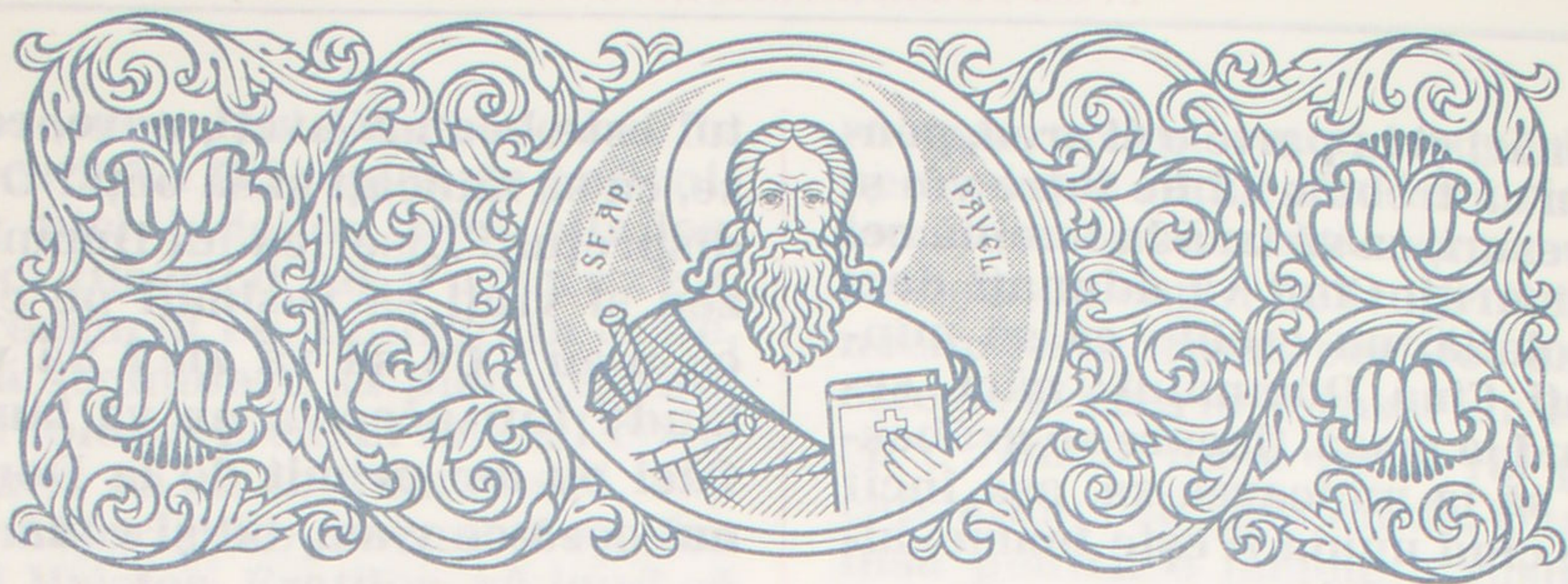
S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIII, 1—10)

Fraților, tot sufletul să se supună înaltelor stăpîniri, căci nu este stăpînire decît de la Dumnezeu; iar cele ce sînt, de Dumnezeu sînt rînduite. Pentru aceea, cel ce se împotrivește stăpînirii, se împotrivește rînduiei lui Dumnezeu, iar cei ce se împotrivesc vor lua osîndă a s u p r a lor. Dregătorii nu sînt spaimă pentru fapta b u n ă, ci pentru cea rea. Voiești deci să nu-ți fie frică de stăpînire? Fă binele și vei avea laudă de la ea. Căci dregătorul este slujitorul lui Dumnezeu spre binele tău. Iar dacă faci rău, teme-te; căci nu în zadar poartă sabia, pentru că este slujitorul lui Dumnezeu și răzbunătorul miniei Lui, asupra celui ce săvîrșește răul. De aceea este nevoie să vă su-

puneți, nu numai de frica pedepsei, dar și pentru cugetul vostru. Că pentru aceasta plătiți și dăjdii; căci dregătorii sînt slujitorii lui Dumnezeu, stăruind în slujba lor neîncetat. Dați tuturor cele ce sînteți datori: celui cu dajdia, dajdie; celui cu vama, vamă; celui cu teama, teamă; celui cu cinstea, cinste. Nimănui cu nimic să nu fiți datori, fără numai să vă iubiți unii pe alții; că cel ce iubeste pe aproapele a împlinit Legea. Pentru că poruncile: să nu săvîrșești adulter; să nu ucizi; să nu furi; să nu mărturisești strîmb; să nu poștești... și orice altă poruncă ar mai fi, se cuprind în acest cuvînt: Să iubești pe aproapele tău ca însuși pe tine. Iubirea nu face rău aproapelui; drept aceea, iubirea este împlinirea Legii.

D U M I N I C A

A OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 8-a.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvînta pe poporul Său cu pace.

Stih: Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului slavă și cinste.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 10—17)

Fraților, vă îndemn, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toți să graiți la fel și să nu fie dezbinări în sînul vostru; ci să fiți cu totul uniți în același cuget și în aceeași înțelegere. Căci, fraților, prin oameni de la Hloe din casă, mi-a venit știre că la voi sînt certuri; adică vreau să spun că fiecare dintre voi zice: eu sînt al lui Pavel, iar eu sînt al lui Apollo; și eu sînt al lui Chefa, iar eu sînt al lui Hristos! Oare, S-a împărțit Hristos? Nu

cumva s-a răstignit Pavel pentru voi? Sau ați fost botezați în numele lui Pavel? Mulțumesc lui Dumnezeu că pe nici unul din voi n-am botezat, fără numai pe Crisp și pe Gaiu, ca să nu zică nimeni că ați fost botezați în numele meu. Am botezat și casa lui Ștefana; afară de aceștia nu știu să mai fi botezat pe altcineva. Căci Hristos nu m-a trimis ca să botez, ci să binevestesc, dar nu cu înțelepciunea cuvîntării, ca să nu rămînă stearpă crucea lui Hristos.

Aliluia, glasul al 7-lea:

Bine este a lăuda pe Domnul și a cînta numelui Tău, Preaînalte.

Stih: A vesti dimineața mila Ta.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 31 — XII, 6)

Fraților, dacă ne-am fi judecat noi înșine, n-am mai fi judecați. Dar Domnul ne judecă și ne pedepsește, ca să fim osîndiți împreună cu lumea. De aceea, frații mei, când vă adunați ca să mâncați, așteptați-vă unii pe alții. Iar dacă îi este cuiva foame, să mănânce acasă, ca să nu vă adunați spre osîndă. Celelalte pricini le voi rîndui când voi veni. Iar despre darurile duhovnicești, nu vreau, fraților, să fiți în necunoștință. Știți că, pe cînd

erați păgîni, vă duceați la idoli cei fără de glas, ca și cum ați fi fost mînați. Pentru aceea, vă spun vouă că precum nimeni, grăind în Duhul lui Dumnezeu, nu zice: anatema fie Iisus!, tot așa nimeni nu poate să zică: Domn este Iisus, fără numai întru Duhul Sfînt. Darurile sînt felurite, dar Duhul este același. Și felurite slujiri sînt, dar e același Domn. Și lucrările sînt iarăși felurite, dar este același Dumnezeu, Care lucrează toate, în toți.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 12—26)

Fraților, precum trupul unul este, deși are mădulare multe, iar toate mădularele trupului, cu toată mulțimea lor, alcătuiesc un singur trup, așa este și Hristos. Într-adevăr, noi toți într-un singur Duh ne-am botezat, ca să fim un singur

trup, fie iudei, fie elini, fie robi, fie liberi, și toți la un singur Duh ne-am adăpat. Dar și trupul nu este un singur mădular, ci mai multe. Dacă piciorul ar zice: fiindcă nu sînt mînă, nu fac parte din trup, nu este el, cu toate acestea, mădularul trupului? Și urechea dacă ar

zice : fiindcă nu sînt ochi, nu fac parte din trup, nu este ea, cu t o a t e acestea, mădularul trupului ? Dacă tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul ? Dacă tot ar fi auz, unde ar fi mirosul ? Astfel, Dumnezeu a pus în trup aceste mădulare, pe fiecare din ele, cum a voit. Dacă toate ar fi un singur mădular, unde ar fi trupul ? Dar acum sînt multe mădulare, însă un singur trup. Nu poate ochiul să zică mîinii : N-am trebuință de tine ; sau, iarăși, capul să zică picioarelor : N-am trebuință de voi. Ci, cu mult mai vîrtos, mădularele trupului socotite a fi mai slabe

sînt mai trebuincioase. Părțile trupului pe care le socotim mai de necinste, pe acelea cu m a i multă cinste le îmbrăcăm ; și cele necuviincioase ale noastre au mai multă cuviință ; pe cînd cele cuviincioase ale noastre n-au nevoie de ea. Dar Dumnezeu a întocmit astfel trupul, dînd mai multă cinste acolo unde ea lipsește, ca să nu fie dezbinare în trup, ci mădularele să îngrijească deopotrivă unele de altele. Căci dacă un mădular suferă, toate mădularele suferă împreună, iar dacă un mădular este cinstit, toate mădularele se bucură împreună.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIII, 4 — XIV, 5)

Lraților, dragostea îndelung rabdă ; dragostea este plină de bunătate ; dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mînie, nu pune la socoteală răul ; nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată. Cît d e s p r e proorociei, se vor desființa ; darul limbilor va înceta ; știința se va sfîrși, pen-

tru că în parte cunoaștem și în parte proorocim. Cînd însă va veni ceea ce este desăvîrșit, atunci ceea ce este în parte se va desființa. Cînd eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, judecam ca un copil ; cînd m-am făcut bărbat, am lepădat chipul copilăresc. Acum vedem ca prin oglindă, în ghicitură, atunci însă față către față ; acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaște pe deplin, precum am fost cunoscut și eu. Și acum rămîn aceste trei : credința, nădejdea, dragostea. Iar mai mare dintre a-

cestea este dragostea. Străduiți-vă să aveți dragoste. Rîvniți și celelalte daruri duhovnicești, dar mai vîrtos ca să proorociți; pentru că cel ce vorbește în limbă însuflată nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu, căci nimeni nu-l înțelege, ci el, în duh grăiește taine. Cel ce proorocește vorbește oamenilor, spre zidire, îndemn și mîn-

gîiere. Cel ce grăiește în limbi pe sine singur se zidește, pe cînd cel ce proorocește zidește Biserica. Eu doresc ca voi toți să grăiți în limbi, dar mai cu seamă să proorociți. Cel ce proorocește este mai mare decît cel ce grăiește în limbi, afară numai dacă tălmăcește ce spune, ca Biserica să se zidească.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIV, 6—19)

Fraților, dacă aș veni la voi, grăind în limbi, de ce folos v-aș fi, dacă nu vă vorbesc sau în descoperire, sau în cunoștință, sau în proorocie, sau în învățătură? Că, precum cele neînsuflețite care dau sunet, fie fluier, fie chitară, de nu vor da sunete deosebite, cum se va cunoaște ce este din fluier, ori ce este din chitară! Și, dacă trâmbița va da un sunet nelămurit, cine se va pregăti de luptă? Așa și voi: dacă prin limbi nu veți da cuvînt lesne de înțeles, cum se va cunoaște ce ați grăit? Veți fi niște oameni care vorbesc în vînt. Sînt în lume cine știe cîte feluri de limbi, dar nici unul nu este fără de înțeles. Așadar, dacă nu știu rostul limbii, voi fi străin

pentru cel care vorbește, și cel care vorbește iarăși străin pentru mine; așa și voi, de vreme ce rîvniți după daruri duhovnicești: căutați să prisosiți în ele, spre zidirea Bisericii. Drept aceea, cel ce grăiește în limbi să se roage ca să aibă și darul să tălmăcească, fiindcă, dacă mă rog în limbi, duhul meu se roagă, dar mintea mea este neroditoare. Atunci ce voi face? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cînta cu duhul, dar voi cînta și cu mintea. Altfel, dacă binecuvîntezi cu duhul, cel ce ține locul omului de rînd cum va zice: Amin, după mulțumirea ta, cîtă vreme el nu știe ce zici? Negreșit, cuvîntul tău de mulțumire e frumos, dar celălalt nu se zidește. Mulțumesc lui Dum-

nezeu, că vorbesc în limbi mai mult decît voi toți; dar în Biserică vreau mai bine să rostesc

cinci cuvinte cu înțeles, ca să învăț și pe alții, decît zece mii de cuvinte în limbi.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIV, 26—40)

Fraților, cînd vă adunați împreună, unul are o cîntare, unul o învățătură, unul o descoperire, altul de grație în limbi, altul o tălmăcire: toate să se facă spre zidirea tuturor. Dacă grăiește cineva în limbi, să fie cîte doi, sau cel mult trei, și pe rînd să grăiască, și unul să tălmăcească; iar dacă nu e tălmăcitor, să tacă în biserică și numai sie să-și grăiască și lui Dumnezeu. Iar proorocii să vorbească doi sau trei, iar ceilalți să judece. Dacă însă unul care șade are o descoperire, cel dintîi să tacă. Unul cîte unul puteți să vorbiți toți profetic, ca toți să primească învățătură și toți să se mîngîie. Iar duhurile proorocilor se supun proo-

rocilor, pentru că Dumnezeu nu este al neorînduiei, ci al păcii. Ca în toate Bisericile sfinților, femeile voastre să tacă în biserică, căci lor nu le este îngăduit să vorbească, ci să fie plecate, precum zice și Legea; iar dacă voiesc să învețe ceva, să întreb e acasă pe bărbații lor, căci este rușinos ca femeile să vorbească în biserică. Au cuvîntul lui Dumnezeu a ieșit de la voi? Sau ajuns-a numai pînă la voi? Dacă socotește cineva că e prooroc sau om duhovnicesc, să cunoască bine ce vă scriu, că sînt poruncile Domnului. Iar cine nu înțelege să nu înțeleagă. Așadar, frații mei, rîvniți să vorbiți ca proorocii și graiul în limbi nu-l opriți, dar toate să se facă cu bunăcuviință și după rînduială.

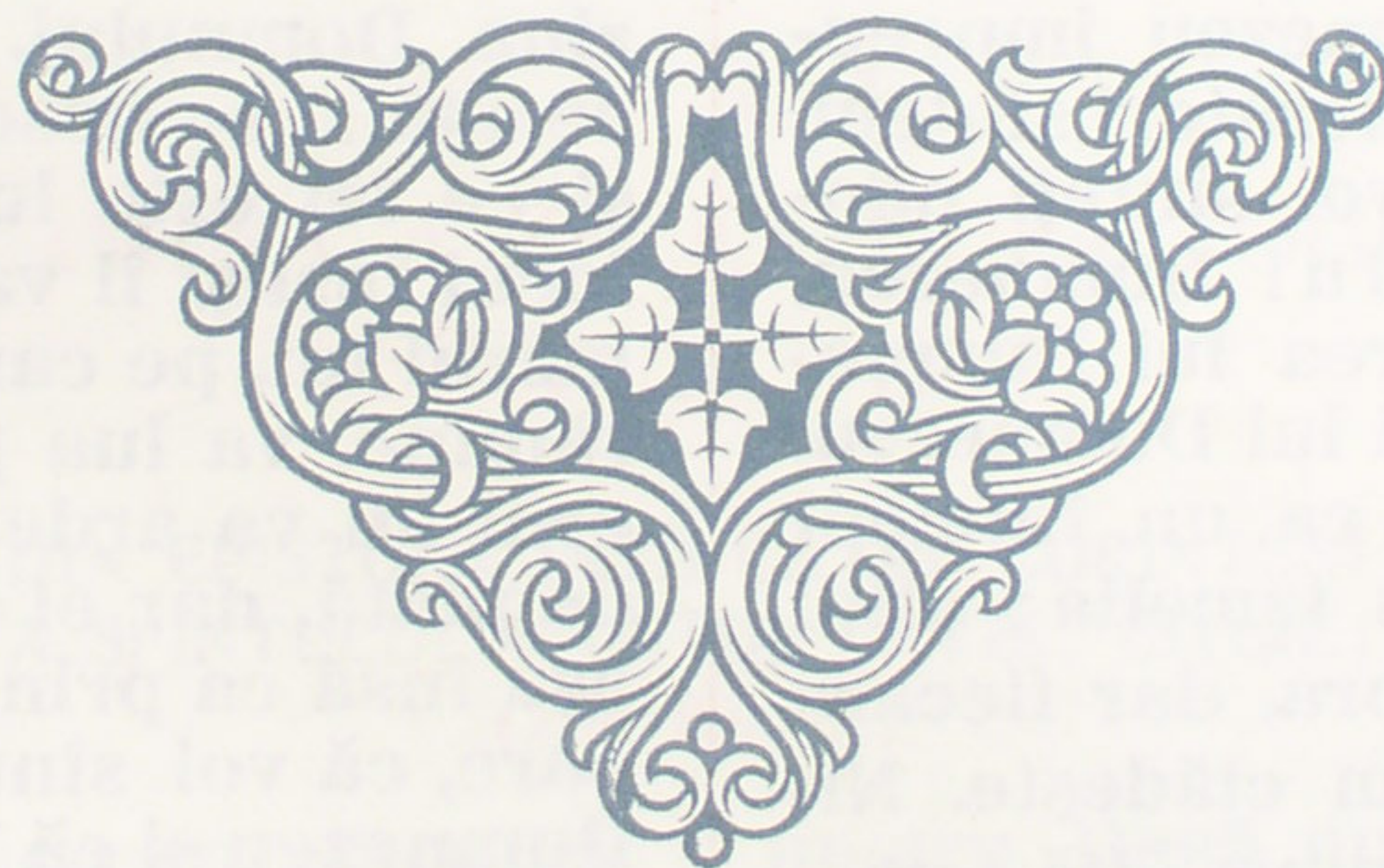
S Î M B Ă T Ă

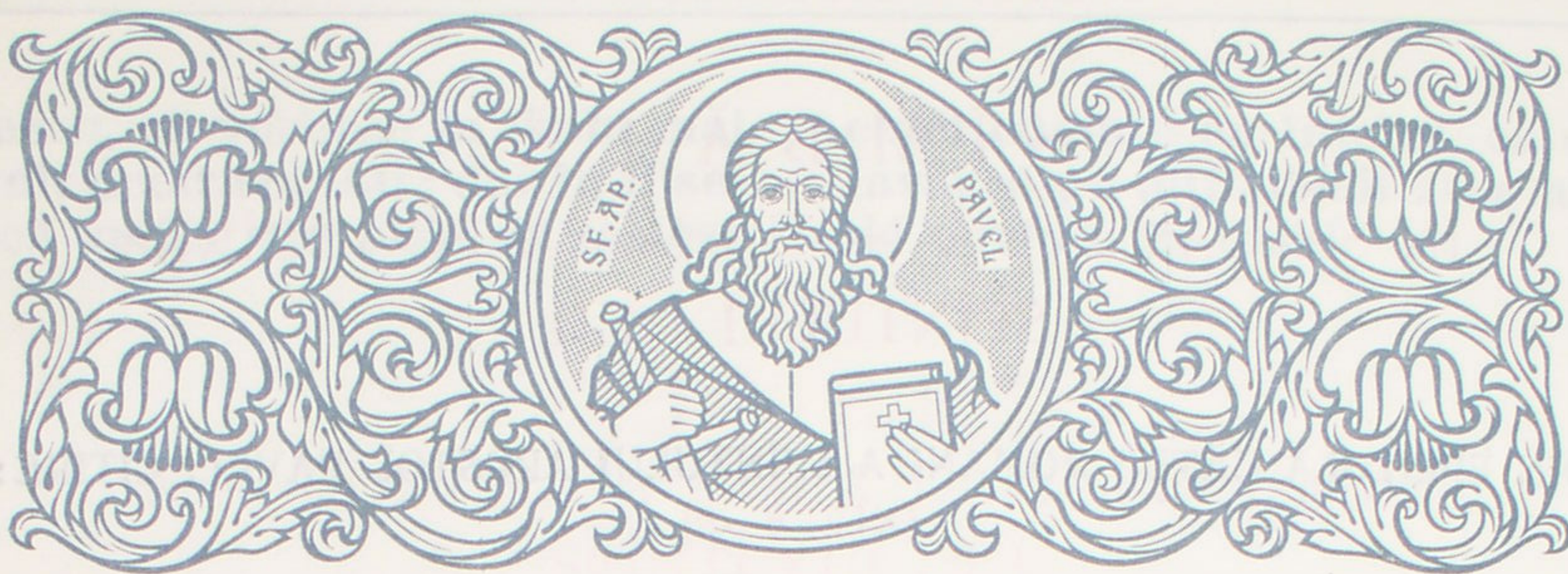
ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIV, 6—9)

Fraților, cel ce ține ziua, o ține pentru Domnul; și cel ce nu o ține, nu o ține pentru Domnul; cel ce mănîncă, pentru Domnul mănîncă, căci mulțumește lui Dumnezeu; și cel ce nu mănîncă, pentru Domnul nu mănîncă, și mulțumește lui Dumnezeu. Căci nimeni dintre

noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine; că, dacă trăim, pentru Domnul trăim și, dacă murim, pentru Domnul murim. Deci, fie că trăim, fie că murim, sîntem ai Domnului. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Hristos, ca să stăpînească și peste morți și peste vii.

DUMINICA

A NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 9-a.

Prochimen, glasul al 8-lea:

Faceți juruințe și le împliniți Domnului Dumnezeuului vostru.

Stih: Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele Lui.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(III, 9—17)

raților, noi ai lui Dumnezeu împreună lucrători sîntem, iar voi sînteți ogorul lui Dumnezeu, zidirea lui Dumnezeu. După harul lui Dumnezeu, cel dat mie, eu, ca un înțelept meșter, am pus temelia; altul clădește deasupra, dar fiecare să ia seama cum clădește. Nimeni nu poate pune altă temelie, decît cea pusă, care e Iisus Hristos. Iar de zidește cineva pe această temelie: aur, argint, pietre scumpe, lemne, fîn ori trestie, lucrul fiecăruia se va

face cunoscut; îl va da pe față ziua Domnului. Pentru că această zi se descoperă prin foc și ce fel este lucrul fiecăruia, focul însuși îl va lămuri. Dacă lucrul lui, pe care l-a clădit, va rămîne, va lua plată. Dacă lucrul lui va arde, va fi păgubit de plată, dar el se va mîntui, așa însă ca prin foc. Nu știți, oare, că voi sînteți locașul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu sălășluiește în voi? De va strica cineva locașul lui Dumnezeu, strica-l va Dumnezeu pe el, pentru că sfînt este locașul lui Dumnezeu, care sînteți voi.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru.

Stih: Să întîmpinăm fața Lui întru laudă și în psalmi să-I strigăm Lui.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 12—19)

Fraților, de vreme ce se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este înviere a morților? Dacă nu este înviere a morților, nici Hristos n-a înviat. Și dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră; ba încă ne dovedim și martori mincinoși față de Dumnezeu, căci am mărturisit împotriva

lui Dumnezeu că a înviat pe Hristos, pe Care nu L-a înviat, dacă, cu adevărat, morții nu înviază. Căci, dacă morții nu înviază, nici Hristos n-a înviat, iar dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este credința voastră. Sînteți și acum în păcatele voastre; și atunci pierduți sînt și cei ce au adormit întru Hristos. Și, dacă nădejdea noastră în Hristos este numai pentru viața aceasta, sîntem mai de plîns decît toți oamenii.

M A R T Î

ÎN SĂPTĂMÎNA A ZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 29—38)

Fraților, ce vor face cei care se botează pentru morți? Dacă morții nu înviază nicidecum, pentru ce se mai botează pentru ei? De ce mai sîntem și noi în primejdie în fiecare ceas? Zilnic îmi stă moartea în față! V-o spun, fraților, pe slava pe care o am pentru voi în Hristos Iisus, Domnul

nostru. Dacă numai din încredințare omenească m-am luptat în Efes cu fiarele sălbatice, care îmi este folosul? Dacă morții nu înviază, să bem și să mîncăm, căci mîne vom muri! Nu vă lăsați înșelați: tovarășii-le rele strică obiceiurile bune. Treziți-vă cum se cuvine și nu păcătuiți. Căci sînt unii între

voi, care nu au cunoștință de Dumnezeu. O spun spre rușinea voastră. Dar va zice cineva: Cum înviază morții? Și cu ce trup au să vină? Nebun ce ești! Ce semeni tu nu dă viață, dacă nu va fi murit. Și ceea ce

semeni nu este trupul ce va să fie, ci numai grăuntele gol, de se întâmplă de grâu, sau de altceva din celelalte. Iar Dumnezeu îi dă un trup, după a Sa voință, fiecărei semințe un trup al ei.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(XVI, 5—12)

Raților, voi veni la voi, când voi trece prin Macedonia, fiindcă vreau să trec prin Macedonia. La voi, poate că voi rămîne mai mult, sau voi și ierna, ca să mă petreceți în călătoria ce voi face. Căci nu vreau să vă văd acum numai în treacăt, ci am nădejde să rămîn la voi cîtăva vreme, dacă va îngădui Domnul. Voi rămîne însă în Efes pînă la Praznicul Cincizecimii, căci mi s-a deschis o

ușă mare, spre lucru mult și sînt mulți potrivnici. Când va veni Timotei, luați seama să fie la voi fără de teamă, căci lucrul Domnului lucrează, ca și mine. Nimeni deci să nu-l disprețuiască; ci să-l petreceți cu pace ca să vină la mine, că îl aștept împreună cu frații. Cît despre frațele Apollo, l-am îndemnat foarte mult să vină la voi, împreună cu frații, dar nicidecum nu i-a fost voia să vină acum. Ci va veni cînd va găsi prilej.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 1—7)

avel, Apostol al lui Hristos Iisus, prin voiața lui Dumnezeu, și Timotei, fratele: Bisericii lui Dumnezeu celei din Corint, împreună cu toți sfinții care sînt în toată Ahaia: har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos! Binecuvîntat este Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeul a toată mîngîierea, Cel ce ne mîngîie pe noi în tot necazul nostru, ca să putem să mîngîiem și noi, prin mîngîierea cu care în-

șine sîntem mîngîiați de Dumnezeu, pe cei care se află în orice suferință. Că, precum prisosesc patimile lui Hristos întru noi, așa, prin Hristos, prisosește și mîngîierea noastră. Deci, ori de sîntem strîmtorați, este pentru a voastră mîngîiere și mîntuire, ori de sîntem mîngîiați, este pentru a voastră mîngîiere care vă dă putere să îndurați cu răbdare aceleași suferințe pe care le suferim și noi. Și nădejdea noastră este tare pentru voi, știind că precum sînteți părtași suferințelor așa și mîngîierii.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 12—20)

raților, lauda noastră aceasta este: mărturia cugetului nostru că ne-am purtat în lume, și mai ales la voi, în sfințenie și în curăția cea dumnezeiască, nu în înțelepciunea trupească, ci în harul lui Dumnezeu. Nu vă scriem vouă alt-

ceva fără numai cele ce citiți și înțelegeți. Și am nădejde că pînă la sfîrșit veți înțelege, după cum ne-ați și înțeles în parte: că noi sîntem lauda voastră, precum și voi lauda noastră, în ziua Domnului nostru Iisus. Cu această încredințare, aveam de gînd să vin mai întîi la voi, ca

să aveți îndoit har; să trec pe la voi, să mă duc în Macedonia și din Macedonia iarăși să vin la voi și să fiu petrecut de voi în Iudeea. Deci, când mi-am pus în minte acestea, m-am purtat, oare, cu ușurință? Sau cele ce hotărăsc le hotărăsc trupește, ca să fie vorba mea și da și nu? Credincios este Dumnezeu că n-a fost cuvântul nos-

tru către voi da și nu. Căci Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, Cel propovăduit întru voi de mine, de Silvan și de Timotei, nu a fost da și nu, ci a fost, întru El, numai da. Căci ori câte sînt făgăduințele lui Dumnezeu, în Iisus Hristos, sînt da; de aceea tot prin El este Amin, rostit de noi lui Dumnezeu întru slavă.

S Î M B Ă T Ă

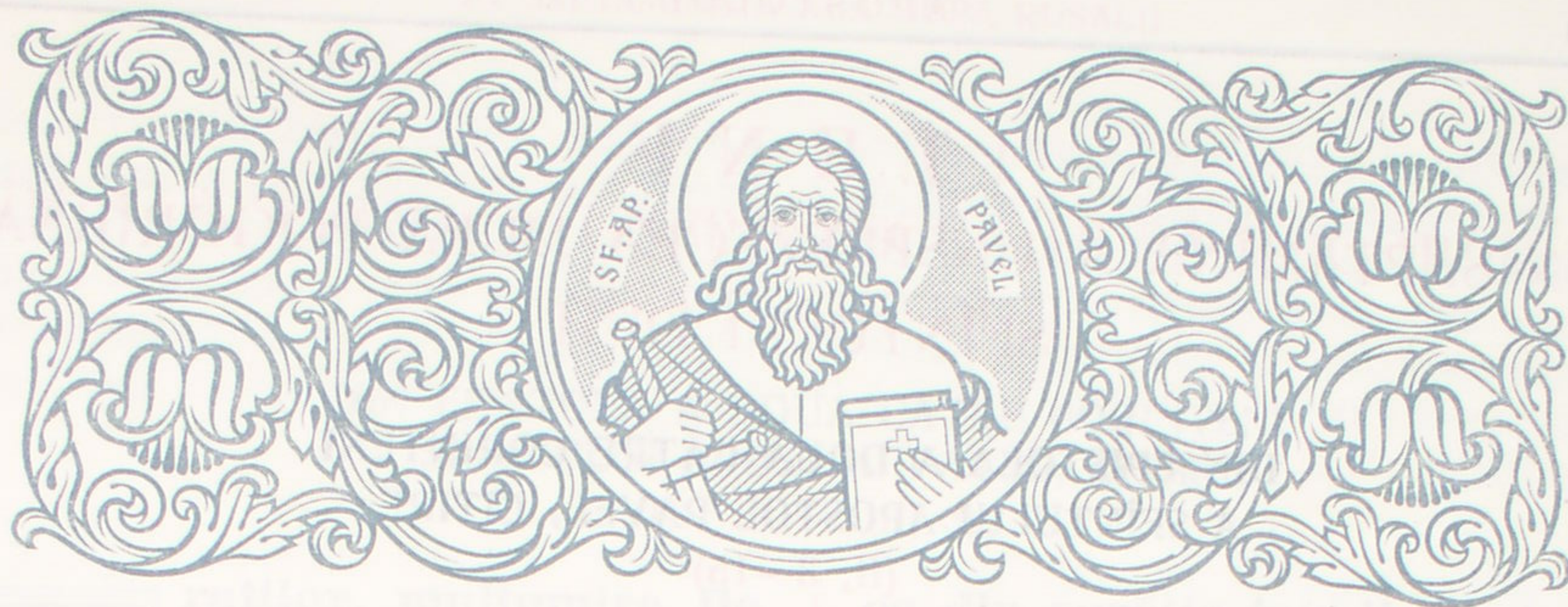
ÎN SĂPTĂMÎNA A ZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(XV, 30—33)

Fraților, vă rog pe voi, pentru Domnul nostru Iisus Hristos și pentru iubirea Duhului Sfînt, ca împreună cu mine să luptați în rugăciunile voastre către Dumnezeu p e n t r u mine, ca să scap de necredin-

cioșii din Iudeea și ca darul pe care-l duc la Ierusalim să fie bineprimit de către sfinți, așa încît, cu voia lui Dumnezeu, să sosesc la voi cu b u c u r i e și să-mi găsesc liniștea împreună cu voi. Iar Dumnezeuul păcii să fie cu voi toți. Amin.

DUMINICA

A ZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 10-a.

Prochimen, glasul 1:

Fie mila Ta, Doamne, spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Stih: Bucurați-vă, dreptilor; celor drepti li se cuvine laudă.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IV, 9—16)

Lraților, socotesc că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă oameni, ca pe niște osîndiți la moarte, fiindcă ne-am făcut priveriște lumii și îngerilor și oamenilor. Noi sîntem nebuni pentru Hristos; voi însă înțelepți întru Hristos. Noi sîntem slabi; voi sînteți tari. Voi sînteți plini de slavă, iar noi sîntem de necinste! Pînă în ceasul de acum îndurăm foame și sete; umblăm goi și primim bătaie; sîntem pribegi și ne tru-

dim, muncind cu mîinile noastre. Ocăriți fiind, noi binecuvîntăm. Prigoniți, noi răbdăm. Huliți, noi mîngîiem. Ca mătura lumii ne-am făcut, ca gunoiul tuturor, pînă astăzi! Nu ca să vă rușinez vă scriu acestea, dar ca să vă dojenesc, ca pe niște copii ai mei iubiți. Căci zece mii de învățători de-ați avea în Hristos, totuși nu aveți mulți părinți, pentru că eu v-am născut pe voi întru Hristos Iisus, prin Evanghelie. Deci vă rog să-mi fiți mie următori, precum și eu lui Hristos.

[Aliluia, glasul 1:

Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat răzbunare și mi-ai supus popoare.

Stih: Cel ce mărești mîntuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 3—15)

Fraților, bucuria mea este și a voastră a tuturor, căci, cu multă mîhnire, și cu inima strînsă de durere v-am scris cu multe lacrimi, nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți dragostea pe care o am cu prisosință către voi. Și dacă m-a întristat ceva, nu pe mine m-a întristat, ci, în parte, ca să nu spun prea mult, pe voi, pe toți. Destul este, pentru unul ca acesta, pedeapsa ce i s-a dat de către cei mai mulți. Așa încît voi, dimpotrivă, mai bine să-l iertați și să-l mîngîiați, ca să nu fie copleșit de prea multă mîhnire. Drept aceea, vă îndemn să întăriți în el dragostea, căci pentru aceasta am și scris, ca să cunosc credincioșia voastră, dacă sînteți ascultători în toa-

te. Iar cui îi iertați ceva, îi iert și eu; pentru că și eu, dacă am iertat ceva, am iertat pentru voi, în fața lui Hristos, ca să nu dăm Satanei cîștig asupra noastră, căci gîndurile lui nu ne sînt necunoscute. Cînd am ajuns la Troia p e n t r u Evanghelia lui Hristos, deși îmi era deschisă o ușă întru Domnul, n-am avut o-dihnă în d u h u l meu, fiindcă n-am găsit pe Tit, fratele meu, ci, luîndu-mi ziua bună de la ei, am plecat în Macedonia. Mulțumire fie adusă deci lui Dumnezeu, Celui ce ne face pururea biruitori în Hristos și, prin noi, răspîndește în tot locul mireasma cunoștinței Lui! Căci noi sîntem lui Dumnezeu buna mireasmă a lui Hristos și între cei ce se mîntuiesc și între cei ce pier.

M A R T I ÎN SĂPTĂMÎNA A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(II, 14 — III, 3)

Fraților, mulțumire fie adusă lui Dumnezeu, Celui ce ne face pururea biruitori în Hristos și, prin noi, răspîndește în tot locul mireasma cunoștinței Lui! Căci noi sîntem lui Dumnezeu buna mireasmă a lui Hristos și între cei ce se mîntuiesc și între cei ce pier: unora, adică, mireasmă a morții spre moarte, iar altora, mireasmă a vieții spre viață. Dar, pentru aceasta, cine e destoinic? Căci noi nu sîntem la fel cu cei mulți, care amestecă cuvîntul lui Dumnezeu, ci grăim

ca din curăția inimii, ca de la Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, în Hristos. Începem, încă o dată, să spunem cine sîntem? Sau nu cumva avem nevoie, cum au unii, de epistole de laudă către voi sau de la voi? Epistola noastră sînteți voi, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii, dovedindu-vă că sînteți epistola lui Hristos, slujită de către noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu, nu pe table de piatră, ci pe tablele de carne ale inimii.

M I E R C U R I ÎN SĂPTĂMÎNA A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(III, 4—11)

Fraților, încredere ca aceasta avem noi prin Hristos către Dumnezeu; nu că, prin noi înșine, sîntem vrednici să cugetăm ceva, ca venind de la noi, ci vrednicia noastră este de la Dumnezeu, Cel ce ne-a și învrednicit să fim slujitori ai Noului Testament, nu ai literei, ci ai duhului; pentru că litera ucide, iar duhul face viu. Iar dacă slujirea cea de moarte aducătoare, săpată în litere, pe lespezi de piatră, s-a făcut într-
tru slavă, așa încît fiii lui Israel nu puteau să privească fața lui Moise, din pricina slavei celei

torii ai Noului Testament, nu ai literei, ci ai duhului; pentru că litera ucide, iar duhul face viu. Iar dacă slujirea cea de moarte aducătoare, săpată în litere, pe lespezi de piatră, s-a făcut într-
tru slavă, așa încît fiii lui Israel nu puteau să privească fața lui Moise, din pricina slavei celei

trecătoare a feței lui, cum nu va fi, mai virtuos, slujirea Duhului plină de slavă? Căci, de a avut parte de slavă slujirea care aduce osînda, cu mult mai mult prisosește în slavă slujirea dreptății. Ba încă, în privința

aceasta, ce-a fost slăvit odinioară a fost fără de slavă, față cu această slavă covîrșitoare. Iar dacă ce este trecător s-a săvîrșit cu slavă, cu atît mai virtuos ce e netrecător va rămîne în slavă.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IV, 1—12)

Lraților, avînd această slujire, după mila cu care am fost miluiți, nu ne pierdem nădejdea, ci, lepădîndu-ne de cele ascunse și rușinoase, nu umblăm întru viclenie, nici nu prefacem cuvîntul lui Dumnezeu, dar, prin arătarea adevărului, ne facem pe noi înșine cunoscuți, în fața lui Dumnezeu, cugetului tuturor oamenilor. Iar dacă Evanghelia noastră este încă acoperită, e s t e pentru fiii pierzării, în care, dumnezeul veacului acestuia a orbit mințile necredincioșilor, ca să nu le lumineze lumina Evangheliei slavei lui Hristos, Cel ce este chipul lui Dumnezeu. Căci nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Hristos Iisus, D o m n u l, iar noi înșine sîntem slujitorii voștri, pentru

Iisus. Căci Dumnezeu care a zis: Să strălucească, din întuneric, lumina, El a luminat inimile noastre, ca să strălucească în noi cunoștința slavei lui Dumnezeu, în fața lui Hristos. Avem însă comoara aceasta în vase de lut, ca să se învedereze că puterea covîrșitoare este a lui Dumnezeu, și nu de la noi, cei ce sîntem obijduiți din toate părțile, dar nu striviți; în mare cumpănă, dar nu deznădăjduiți; prigoniți, dar nu părăsiți; doborîți, dar nu nimiciți; purtînd totdeauna în trup moartea lui Iisus, ca și viața lui Iisus să se arate în trupurile noastre. Căci pururea noi cei vii sîntem dați spre moarte pentru Iisus, ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru cel muritor, astfel că în noi lucrează moartea, iar în voi viața.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 13—18)

Fraților, avînd același duh al credinței, precum este scris: crezut-am, pentru aceea am și grăit, și noi credem, pentru aceea și grăim, știind că Cel ce a înviat pe Domnul Iisus ne va învia și pe noi cu Iisus și ne va înfățișa împreună cu voi. Căci toate sînt spre folosul vostru, ca harul, revărsîndu-se cu belșug, să sporească prin cei mulți mulțumirea întru slava lui Dumnezeu. De

aceea, nu ne descurajăm și, chiar dacă omul nostru cel din afară s-ar strica, omul nostru cel dinăuntru se înnoiește din zi în zi; pentru că suferința noastră, ușoară și de o clipă, ne agonisește nouă, mai presus de orice măsură, o cumpănă veșnică de slavă, ca unora care n-avem în vedere cele ce se văd, ci cele ce nu se văd, fiindcă cele ce se văd sînt vremelnice, pe cînd cele ce nu se văd sînt veșnice.

S Î M B Ă T Ă

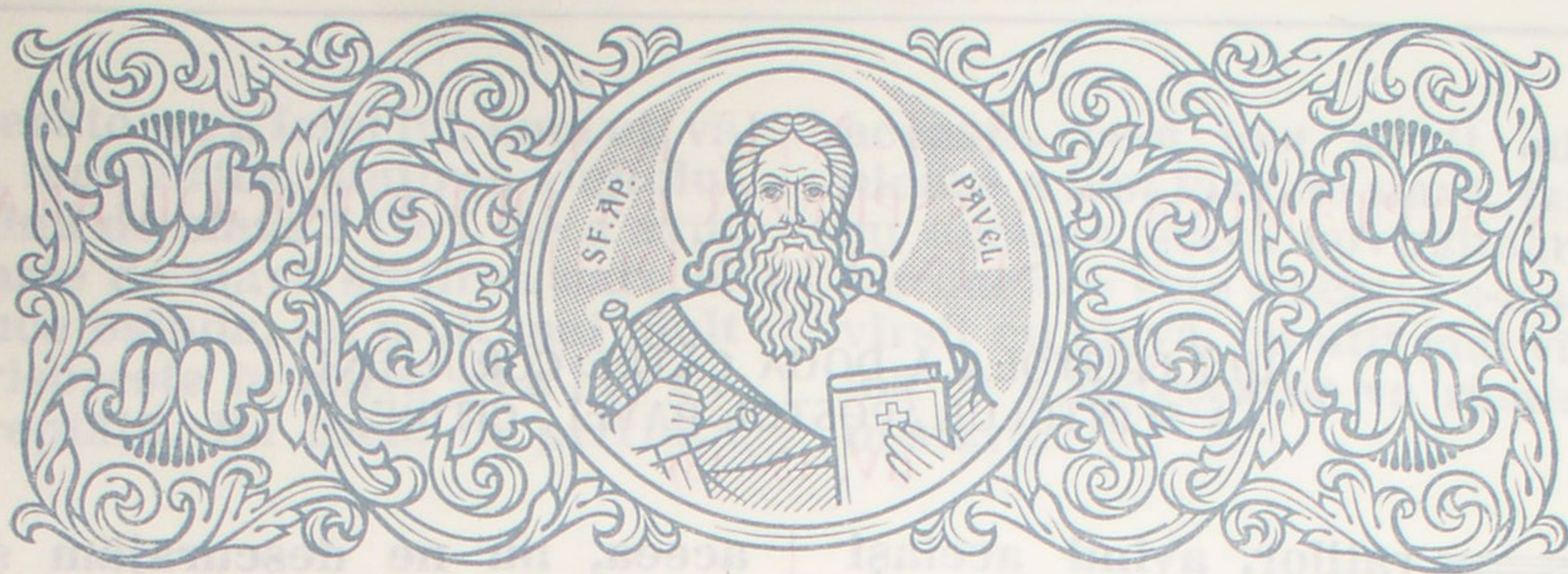
ÎN SĂPTĂMÎNA A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 3—9)

Fraților, har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos. Mulțumesc Dumnezeului meu, în privința voastră, pururea, pentru harul lui Dumnezeu, pe care vi l-a dat în Hristos Iisus; căci, prin El, v-ați îmbogățit deplin, în orice învățătură și în orice cunoștință, precum mărturisirea lui

Hristos s-a adeverit întru voi; așa încît să nu vă lipsească nici un fel de dar, a c u m cînd așteptați a r ă t a r e a Domnului nostru Iisus Hristos. El vă va și întări pînă la urmă, ca să fiți fără de vină în ziua Domnului nostru Iisus Hristos. Credincios este Dumnezeu, prin Care ați fost chemați la împărtășirea cu Fiul Său Iisus Hristos, Domnul nostru.

DUMINICA

A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 11-a. Prochimen, glasul al 2-lea:

Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mîntuire.

Stih: Certînd, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IX, 2—12)

raților, voi sînteți pecetea apostoliei mele în Domnul. Apărarea mea către cei ce mă iau la cercetare aceasta este:

N-avem, oare, dreptul și noi să mîncăm și să bem? N-avem, oare, dreptul și noi să purtăm cu noi o femeie soră, ca și ceilalți Apostoli, ca și frații Domnului, ca și Chefa? Sau numai eu și Varnava nu avem dreptul să nu lucrăm? Cine slujește vreodată, în oaste, pe cheltuiala lui? Cine sădește vie și nu mănîncă din roada ei? Sau cine paște o turmă și nu mănîncă din laptele turmei? Spun, oare, acestea numai după mintea ome-

nească? Nu le spune și Legea? Căci în Legea lui Moise este scris: Să nu legi gura bouului care treieră. Oare, aici, de boi îi este aminte lui Dumnezeu? Nu vorbește, într-adins, pentru noi? Că pentru noi s-a scris: Cel ce ară trebuie să are cu nădejde și cel ce treieră, cu nădejdea că va avea parte de roade. Dacă am semănat la voi cele duhovnicești, mare lucru este să secerăm din ale voastre cele pămîntești? Dacă alții se bucură de acest drept asupra voastră, oare, nu cu atît mai mult noi? Dar nu ne-am folosit de dreptul acesta, ci toate le răbdăm ca să nu facem împiedicare Evangheliei lui Hristos.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Auză-te Domnul în ziua necazului.

Stih: Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 10—15)

Fraților, noi toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, ca fiecare, după faptele sale cele săvârșite în trup, să primească ori bine ori rău. Pentru aceea, cunoscînd frica de Domnul, căutăm să înduplecăm pe oameni. Lui Dumnezeu îi sîntem bine cunoscuți, dar nădăjduiesc că și în cugetele voastre ne arătăm cum sîntem. Căci nu vă spunem iarăși cine sîntem, ci voim să vă dăm pri-

lej de laudă, pentru noi, ca să-l aveți către aceia care se laudă în față și nu în inimă. Căci, dacă ne-am ieșit din minte, cum zic ei, este pentru Dumnezeu, iar dacă sîntem cu mintea întreagă, este pentru voi. Că dragostea lui Hristos ne strînge cu putere, ca pe unii care socotim că unul a murit pentru toți; așadar, toți au murit. Și Hristos a murit pentru toți, ca cei ce viază să nu mai vieze loruși, ci Aceluia Care, pentru ei, a murit și a înviat.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 15—21)

Fraților, Hristos a murit pentru toți, ca cei ce viază să nu mai vieze loruși, ci Aceluia Care, pentru ei, a murit și a înviat. De aceea noi nu mai știm de acum pe nimeni după trup; chiar dacă am cunoscut pe Hristos după trup, acum nu-L mai cunoaștem. Deci, dacă este cineva în Hristos, este

făptură nouă; cele vechi au trecut, iată toate s-au făcut noi. Și toate sînt de la Dumnezeu, Care ne-a împăcat cu Sine prin Hristos și Care ne-a dat nouă slujirea împăcării; pentru că Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine, nemaiținînd în socoteală greșelile lor și încredințîndu-ne nouă cuvîn-

tul împăcării. Așadar, propovăduim în numele lui Hristos, ca și cum Dumnezeu v-ar îndemna prin noi. Rugămu-vă deci în numele lui Hristos, împăcați-vă

cu Dumnezeu ! Căci pe El, Care n-a cunoscut păcatul, pentru noi L-a făcut păcat, ca să dobîndim întru El dreptatea lui Dumnezeu.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 11—16)

Irațiilor, gura noastră s-a deschis către voi, corintenilor, și inima noastră s-a lărgit. În inima noastră nu sînteți la strîmtorare ; dar strîmtoare este pentru noi, în inimile voastre. Plătiți-mă cu aceeași plată, vă vorbesc ca unor copii ai mei, lărgiți și voi inimile voastre ! Nu vă înjugați la jug

străin cu cei necredincioși, căci ce însoțire are dreptatea cu fărădelegea ? Sau ce împărtășire are lumina cu întunericul ? Și ce învoire este între Hristos și Veliar, sau ce parte are un credincios cu un necredincios ? Ce legătură are Biserica lui Dumnezeu cu idoli ? Căci noi sîntem Biserica Dumnezeului celui viu, precum a zis Domnul.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 1—10)

Irațiilor, să ne curățim pe noi de toată întinarea trupului și a duhului, desăvîrșind sfințenia noastră în frica lui Dumnezeu. Faceți-ne loc în inimile voastre ! N-am nedreptățit pe nimeni ; n-am vătămat pe nimeni, n-am înșelat pe ni-

meni. Nu o spun ca să vă osîndesc, căci v-am spus mai înainte că sînteți în inimile noastre, ca împreună să murim și împreună să trăim. Multă îmi este încrederea în voi ! Multă îmi este lauda pentru voi ! Umplutu-m-am de mîngîiere ! Cu toată întristarea mea, sînt co-

vîrșit de bucurie ! Căci, după ce am sosit în Macedonia, trupul nostru n-a avut nici o odihnă, necăjiți fiind în toate chipurile : dinafară lupte ; dinăuntru temeri. Dar Dumnezeu cel ce mîngîie pe cei s m e r i ț i, ne-a mîngîiat pe noi cu venirea lui Tit, și nu numai cu venirea lui, ci și cu mîngîierea cu care el a fost mîngîiat de către voi, spunîndu-ne nouă dorința voastră, plînsul vostru, rîvna voastră pentru mine, încît eu f o a r t e m-am bucurat. Că, chiar d a c ă v-am î n t r i s t a t prin epistola

mea, nu-mi pare rău ; și, măcar că mi-a părut rău, văd că epistola aceea, fie și numai pentru un timp, v-a întristat ; acum mă bucur, nu pentru că ați fost întristați, ci pentru că întristarea voastră a fost spre pocăință. Întristați ați fost după voia lui Dumnezeu, ca să nu fiți întru nimic păgubiți de către noi. Căci întristarea cea după Dumnezeu lucrează pocăință spre mîntuire, fără părere de rău ; pe cînd întristarea lumii lucrează moarte.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :

(VII, 10—15)

 raților, întristarea cea după Dumnezeu lucrează pocăință spre mîntuire, fără părere de rău ; pe cînd întristarea lumii lucrează moarte. Că, iată, cîtă sîrguință n-a săvîrșit întru voi tocmai această întristare după voia lui Dumnezeu : ce dezvinovățire, ce mîhnire, ce teamă, ce dorință, ce rîvnă, ce ispășire ! În tot chipul ați dovedit că voi înșivă sînteți curați în această pricină. Așadar, și dacă v-am scris, nu v-am scris pentru cel ce a făcut strîmbătate, nici pentru cel ce a suferit strîmbătate, ci ca să se dea pe față, la voi, îna-

intea lui Dumnezeu, sîrguința voastră cea pentru noi. De aceea, ne-am mîngîiat ; dar, pe lîngă mîngîierea noastră, ne-am bucurat peste măsură mai ales de bucuria lui Tit, căci duhul lui s-a liniștit din partea voastră a tuturor. Căci, dacă m-am lăudat întru cîtva cu voi, față de el, n-am fost dat de rușine, ci, precum toate întru adevăr le-am grăit vouă, tot așa și lauda noastră către Tit adevăr s-a făcut. Și inima lui este cu atît mai mult plină de voi, cînd își a d u c e aminte de ascultarea voastră a tuturor, cum l-ați primit cu temere și cu frică mare.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 26 — II, 5)

Fraților, uitați-vă la voi cei chemați, că nu mulți sînt înțelepți după trup, nu mulți sînt puternici, nu mulți sînt de bun neam ; ci Dumnezeu și-a ales pe cele bune ale lumii, ca să rușineze pe cei înțelepți ; Dumnezeu și-a ales pe cele slabe ale lumii, ca să rușineze pe cele tari ; Dumnezeu și-a ales pe cele de neam de jos ale lumii, pe cele nebăgate în seamă, pe cele ce nu sînt, ca să nimicască pe cele ce sînt, așa încît nici un trup să nu se laude înaintea lui Dumnezeu. De la El, dar, sînteți voi în Hristos Iisus, Care pentru noi S-a făcut înțelepciune de la Dumnezeu și dreptate și sfințire și răscum-

părare, pentru ca, după cum este scris : Cine se laudă, în Domnul să se laude. Fraților, eu însumi, cînd am venit la voi, și v-am vestit taina lui Dumnezeu, n-am venit strălucind în cuvînt sau în înțelepciune. Căci am judecat să nu știu între voi altceva decît pe Iisus Hristos și pe Acesta răstignit. Și întru slăbiciune și cu frică și cu cutremur mare am fost la voi. Iar cuvîntul meu și propovăduirea mea nu stăteau în dovezi meșteșugite ale înțelepciunii omenești, ci în dovedirea Duhului și a Puterii, așa încît credința voastră să nu-și aibă temeiul în înțelepciunea oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu.

DUMINICA A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna 1. Prochimen, glasul al 3-lea:

Cîntați Dumnezeu nostru, cîntați; cîntați Împăratului nostru, cîntați.

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(XV, 1—11)

Fraților, vă aduc aminte de Evanghelia pe care v-am binevestit-o, pe care ați primit-o, întru care și stați, prin care și sînteți mîntuiți; vă aduc aminte cu ce cuvinte v-am propovăduit-o, dacă o țineți cu tărie, afară numai dacă n-ați crezut în zadar. Căci v-am dat, întîi de toate, să știți ceea ce am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; și că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi; și S-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece; în urmă, S-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre

care cei mai mulți trăiesc pînă astăzi, iar cîțiva au adormit; după aceea, S-a arătat lui Iacov, apoi tuturor Apostolilor; iar la urma tuturor, ca unui născut fără de vreme, mi S-a arătat și mie. Căci eu sînt cel mai mic dintre Apostoli, ca unul care nu sînt vrednic să mă numesc Apostol, pentru că am prigonit Biserica lui Dumnezeu. Dar prin harul lui Dumnezeu sînt ceea ce sînt; și harul Lui care este în mine n-a fost zadarnic; ci m-am ostenit mai mult decît ei toți. Dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine. Deci ori eu, ori aceia, așa propovăduim și voi așa ați crezut.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinezi în veac.

Stih: Fii mie Dumnezeu apărător și loc întărit ca să mă mîntuiești.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 7—15)

Fraților, precum prisosiți întru toate cu credința, cu cuvîntul, cu cunoștința, cu toată sîrguința și cu dragostea voastră către noi, așa și în acest dar să prisosiți. Nu vă dau poruncă, spunîndu-vă aceasta, ci pun la încercare, prin pilda rîvnei altora, și curăția iubirii voastre. Căci cunoașteți harul Domnului nostru Iisus Hristos, că El, bogat fiind, pentru voi S-a făcut sărac, ca voi cu sărăcia Lui să vă îmbogățiți. Și aici vă dau un sfat, spre folosul vostru, care, încă de anul trecut, ați început nu numai să făp-

tuiți, dar mai întîi să voiți; duceți acum pînă la capăt și îndeplinirea ca, precum ați fost gata să voiți, tot așa și să desăvîrșiți, după puterile voastre. Căci, dacă e la mijloc bunăvoință, bineprimit este darul, după cît are fiecare, nu după cît nu are. Nu doar ca altora să le fie ușurare, iar vouă să vă fie greu, ci ca să fiți deopotrivă. În ceasul de acum, prisosința voastră să îplinească lipsa aceloră. Ca prisosința lor să îplinească lipsa voastră, așa încît să fie potrivire, precum este scris: celui cu mult nu i-a prisosit și celui cu puțin nu i-a lipsit.

M A R Ţ I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 16 — IX, 5)

Fraților, mulțumim lui Dumnezeu, celui care a dat în inima lui Tit aceeași rîvnă pentru voi. Căci, pe de o parte, a primit îndemnul nostru, iar, pe de altă parte, făcîndu-se și mai sîrguitor, de bunăvoie a

plecat către voi. Și am trimis împreună cu el și pe fratele a cărui laudă, întru Evanghelie, este răspîndită în toate Bisericiile; dar nu numai atît, ci este și ales de Biserici ca să mă însoțească în călătorie, cu darul acesta, slujit de noi, spre slava

Domnului și spre dovedirea oșirdiei noastre. Prin aceasta, ne ferim ca să nu ne defăimeze cineva, în această îmbelșugată strângere de daruri, slujită de către noi; pentru că ne îngrijim de cele bune, nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor. Trimis-am, împreună cu ei, și pe fratele nostru, pe care l-au încercat de multe ori, întru multe dovedindu-se sîrguitor, iar acum este și mai sîrguitor, prin multa încredere ce are în voi. Astfel, dacă e vorba de Tit, el este tovarășul meu și cu mine împreună-lucrător la voi; dacă e vorba despre frații noștri, ei sînt trimișii Bisericii și slava lui Hristos. Arătați deci către ei, în fața Bisericii, dovada dragostei voastre ca și a laudei noastre pentru voi. Despre această strângere

de ajutoare pentru sfinți este de prisos să vă mai scriu. Căci știu bunăvoința voastră, cu care, pentru voi, mă laud către macedoneni; că Ahaia s-a pregătit din anul trecut; și rîvna voastră a însuflețit pe foarte mulți. Am trimis, dar, pe frați, ca lauda noastră despre voi, în privința aceasta, să nu fie zadarnică, ci să fiți gata, precum ziceam, ca nu cumva, cînd macedonenii vor veni cu mine și vă vor găsi nepregătiți, noi, ca să nu zicem voi, să rămînem de rușine în privința aceasta a laudei. Drept aceea, am socotit că e trebuincios să îndemn pe frați să vină mai din vreme la voi și să pregătească darul vostru, cel dinainte făgăduit, ca el să fie gata, dar așa ca un dar, nu ca o faptă de zgîrcenie.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 12 — X, 7)

Fraților, slujirea acestui dar nu numai că împlinește lipsurile sfinților, dar revarsă și prisos de mulțumiri în fața lui Dumnezeu; căci prin mărturia acestei binefaceri ei preaslăvesc pe Dumnezeu, pentru supunerea voastră la mărturisirea Evangheliei lui Hristos și pentru dărnicia cu care

îi împărtășiți pe ei și pe toți. Și se roagă pentru voi și vă poartă iubire, pentru harul lui Dumnezeu care a prisosit întru voi, mulțumind lui Dumnezeu pentru darul Său cel negrăit. Însumi eu, Pavel, vă îndemn cu blîndețea și cu bunătatea lui Hristos, eu care, fiind de față, sînt smerit între voi, dar, în lipsă, îndrăznesc față de voi. Vă

rog, dar, să nu mă siliți, cînd voi fi de față, să îndrăznesc cu încrederea cu care gîndesc că voi îndrăzni împotriva unora care ne socotesc că umblăm după trup. Căci, deși umblăm în trup, nu ne luptăm trupește. Armele cu care ne luptăm nu sînt trupești, ci puternice înaintea lui Dumnezeu, ca să dărîme întăriturile; noi surpăm izvoarele minții și toată trufia care se ridică împotriva cunoașterii

lui Dumnezeu, și tot gîndul îl robim, spre ascultarea lui Hristos, și gata sîntem să pedepsim orice nesupunere, atunci cînd supunerea voastră va fi deplină. Judecați lucrurile așa cum se arată; dacă cineva are încredere în sine că este al lui Hristos, să gîndească de la sine și aceasta că, precum este el al lui Hristos, tot așa și noi ai lui Hristos sîntem.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 7—18)

Fraților, dacă cineva are încredere în sine că este al lui Hristos, să gîndească de la sine și aceasta că, precum este el al lui Hristos, tot așa și noi ai lui Hristos sîntem. Și chiar de mă voi lăuda ceva mai mult cu puterea noastră, pe care ne-a dat-o Domnul spre zidirea iar nu spre dărîmarea voastră, nu mă voi rușina, ca să nu par că aș vrea să vă înfricoșez cu scrisorile mele, căci scrisorile lui, zic unii, sînt cu greutate și puternice, dar înfățișarea trupului lui este slabă și cuvîntul lui e de nimic. Cel ce vorbește astfel să-și dea seama că, așa cum sîntem cu cuvîntul în epistolele noastre, cînd ne găsim departe, tot așa sîntem și

în faptă, cînd stăm de față. Nu cutezăm să ne numărăm sau să ne asemănăm cu unii care se laudă singuri, că aceștia care măsoară cu însăși măsura lor și se aseamănă pe ei cu ei înșiși, se dovedesc nepricepuți. Iar noi nu ne vom lăuda întru cele ce sînt peste măsură, ci după dreptarul a cărui măsură ne-a împărțit-o nouă Dumnezeu, ca să ajungem și pînă la voi. Nu ne întindem peste hotarul nostru, ca și cum n-am fi ajuns la voi, căci și pînă la voi am ajuns cu Evanghelia lui Hristos. Nu ne lăudăm întru cele ce sînt peste măsură, adică cu osteneala altora, ci avem nădejde că, tot crescînd credința voastră, ne vom mări în voi din

ce în ce mai mult, dar în marginile hotărîte nouă, ca să propovăduim și în ținuturile de dincolo de voi, dar fără să ne lăudăm cu lucrurile făcute de-a

gata în rînduială străină. Iar cel ce se laudă, în Domnul să se laude. Căci nu cel ce se laudă singur este dovedit bun, ci acela pe care Domnul îl laudă.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI

A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(XI, 5—21)

Iraților, socotesc că întru nimic n-am rămas mai prejos decît cei mai de frunte dintre Apostoli; căci, deși în vorbire sînt lipsit de meșteșug, nu sînt lipsit de cunoștință, ci v-am dovedit-o întru toate, în fața tuturor. Sau am făcut păcat că v-am propovăduit în dar Evanghelia lui Dumnezeu, smerindu-mă pe mine însumi, pentru ca voi să vă înălțați? Alte Biserici am prădat, luînd de cheltuială, ca să vă slujesc pe voi și, fiind la voi și în lipsă aflîndu-mă, n-am fost sarcină nimănui, pentru că frații veniți din Macedonia au împlinit lipsa mea. Și în toate m-am păzit și mă voi păzi, să nu vă fiu povară. Pe adevărul lui Hristos care este în mine; lauda aceasta nu-mi va fi tăgăduită în ținuturile Ahaei. Pentru ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu știe! Dar ceea ce fac, voi face și în viitor, ca să tai pricina celor ce poftesc pricină, așa încît în cele ce se laudă să fie dove-

diți că sînt ca și noi. Căci unii ca aceștia sînt apostoli mincinoși, lucrători vicleni, care iau chip de apostoli ai lui Hristos. Și nu este de mirare, deoarece însuși Satana se preface în înger al luminii. Nu este, dar, lucru mare dacă și slujitorii lui iau chip de slujitori ai dreptății, al căror sfîrșit va fi după faptele lor. Iarăși zic, să nu mă socotească cineva că sînt fără minte, iar de nu, primiți-mă măcar ca pe un fără de minte, ca să mă laud și eu puțin. Ceea ce spun în aceasă privință a laudei, nu o spun după Domnul, ci ca întru neînțelepție; de vreme ce mulți se laudă după trup, mă voi lauda și eu. Căci voi, înțelepți fiind, îngăduiți bucuros pe cei neînțelepți. De vă robește cineva, de vă mănîncă bucata voastră, de vă ia ce e al vostru, de vă privește cu mîndrie, de vă lovește peste obraz, voi răbdați. Spre rușinea mea, mărturisesc că noi, aici, ne-am arătat slabi.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(II, (6—9))

Iraților, noi propovăduim înțelepciunea la cei ce sînt desăvîrșiți, dar nu înțelepciunea acestui veac, nici a stăpînitorilor acestui veac, porniți să piară, ci propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea din taină și ascunsă, pe care Dumnezeu, mai înainte de toți vecii, a rînduit-o spre mărirea

noastră, pe care nici unul dintre stăpînitorii acestui veac n-a cunoscut-o, căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei. Dar, precum este scris : Cele ce ochiul n-a văzut și urechea n-a auzit și la inima omului nu s-au suit, acestea le-a gătît Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc pe El.

DUMINICA A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 2-a. Prochimen, glasul al 4-lea:

Cît s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut.

Stih: Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeuul meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XVI, 13—24)

raților, priveghiați, fiți statornici în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă! Toate ale voastre întru dragoste să fie. Vă rog însă fraților, știți casa lui Ștefana, că este pîrga Ahaei și că spre slujirea sfinților s-au rînduit pe ei înșiși, ca și voi să fiți supuși unora ca aceștia și oricui lucrează împreună și se ostenește. Mă bucur de venirea lui Ștefana, a lui Fortunat și a lui Ahaic, pentru că aceștia au împlinit lipsa voastră și au făcut să se odihnească

duhul meu și al vostru. Cunoașteți bine deci pe unii ca aceștia. Vă îmbrățișează Biserica Asiiei. Vă îmbrățișează, în Domnul, cu tărie, Acvila și Priscila, împreună cu Biserica din casa lor. Vă îmbrățișează frații toți. Îmbrățișați-vă unii pe alții cu sărutare sfîntă. Îmbrățișarea mea v-o scriu cu mîna mea, eu, Pavel. Cel ce nu iubește pe Domnul să fie anatema. Maran Atha! (Domnul vine). Harul Domnului Iisus Hristos cu voi! Dragostea mea cu voi cu toți, în Hristos Iisus! Amin.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Sporește și împărățește întru adevăr.

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urît fărădelegea.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUHDIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(XII, 10—19)

Fraților, mă bucur în neputințe, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strîmtorări pentru Hristos, căci cînd sînt slab, atunci sînt tare. M-am lăudat ca unul fără minte: voi m-ați silit! Căci se cuvenea ca lauda mea să vină de la voi, pentru că întru nimic n-am rămas mai prejos decît cei mai de frunte dintre Apostoli, măcar că eu nu sînt nimic. Și dovezele mele de Apostol s-au săvîrșit în mijlocul vostru, în toată răbdarea, prin semne, prin minuni și prin puteri. Prin ce lucru fost-ați voi mai prejos decît celelalte Biserici, decît numai prin aceea că eu nu v-am fost povară? Iertați-mă de neajunsul acesta. Iată, acum, a treia oară gata sînt să vin la voi și nu voi fi povară, căci nu caut

ale voastre, ci pe voi; pentru că nu copiii sînt datori să agonisească pentru părinți, ci părinții pentru copii. Deci eu foarte bucuros voi cheltui și mă voi jertfi pentru sufletele voastre, măcar că, iubindu-vă cu prisosință, eu sînt iubit mai puțin. Ci fie! Eu nu v-am împovărat, dar, fiind om iscusit, v-am prins cu meșteșug; tras-am eu foloase de la voi, prin vreunul din aceia pe care i-am trimis? L-am rugat pe Tit și am trimis, împreună cu el, pe celălalt frate. V-a supărat Tit cu ceva? N-am umblat noi întru același duh? N-am călcat noi pe același șir? Voi socotiți mereu că ne apărăm înaintea voastră, dar noi grăim întru Hristos, în fața lui Dumnezeu. Și toate acestea, iubiții mei, pentru zidirea voastră.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(XII, 20 — XIII, 2)

Fraților, mă tem ca nu cumva, dacă voi veni, să nu vă găsesc pe voi așa precum voiesc, iar eu să fiu găsit de voi așa precum nu voiți; mă tem adică de certuri, de pizmă, de întărîtări, de zavistii, de clevertiri, de șoapte la ureche, de îngîmfări, de tulburări; mă tem ca nu cumva iarăși, dacă voi veni la voi, să mă umilească Dumnezeu meu înainte a voastră, și să nu plîng pe mulți dintre cei ce au păcătuit mai

înainte și nu s-au pocăit de necurăția, de desfrînarea și de necumpătarea pe care le-au făptuit. Vin acum, la voi, a treia oară. Pe temeiul spuselor a doi sau trei martori să se statornicească orice pricină. Am spus mai dinainte atunci cînd eram de față a doua oară, și acum, cînd sînt departe, o spun mai dinainte celor ce au păcătuit și tuturor celorlalți că, venind încă o dată, voi fi necruțător.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(XIII, 3—13)

Fraților, voi căutați dovada lui Hristos, Care grăiește întru mine, Cel ce nu este neputincios ci puternic întru voi; căci, deși a fost răstignit din slăbiciune, prin puterea lui Dumnezeu este însă viu. Așa și noi, sîntem neputincioși întru El, dar, prin p u t e r e a lui

Dumnezeu, vii vom fi cu El în inimile voastre. Cercetați-vă pe voi înșivă, dacă sînteți în credință; puneți-vă la încercare pe voi înșivă. Sau voi singuri nu vă cunoașteți bine că Hristos Iisus este întru voi? Afară numai dacă nu sînteți netrebnici. Nădăjduiesc însă că veți cunoaște, că noi nu sîntem ne-

trebnici. Ne rugăm lui Dumnezeu ca să nu săvârșiți nici un rău, nu ca să ne arătăm noi lămurii, ci pentru ca voi să faceți binele, iar noi să fim ca niște netrebnici. Împotriva adevărului n-avem nici o putere, ci pentru adevăr. Căci ne bucurăm când noi sîntem slabi, iar voi sînteți puternici. Aceasta și cerem în rugăciunea noastră: desăvîrșirea voastră. Pentru aceea, vă scriu acestea, fiind departe, ca atunci când voi fi de față, să nu lucrez cu asprime,

potrivit puterii pe care mi-a dat-o Domnul, nu spre dărîmare, ci spre zidire. Încolo, fraților, fiți sănătoși! Căutați desăvîrșirea, mîngîiați-vă, fiți uniți în cuget, trăiți în pace și Dumnezeul dragostei și al păcii va fi cu voi. Îmbrățișați-vă unii pe alții cu sărutare sfîntă. Sfinții toți vă îmbrățișează. H a r u l Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Sfîntului Duh, să fie cu voi cu toți.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—3, 20 — II, 5)

Pavel, Apostol nu de la oameni, nici prin om, ci prin Iisus Hristos și prin Dumnezeu Tatăl, Care L-a înviat pe El din morți, și toți frații care sînt împreună cu mine, Bisericii Galatiei: har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru Iisus Hristos. Despre cele ce vă scriu, iată, spun înaintea lui Dumnezeu că nu vă mint. Am venit, după aceea, în ținuturile Siriei și ale Ciliciei. Și, după față eram necunoscut Bisericii Iudeii, celor întru Hristos, ci numai auziseră că cel ce ne prigonea pe noi odinioară, acum binevestește credința pe care altădată o nimicea; și, pentru mine, slăveau pe

Dumnezeu. Apoi, după paisprezece ani, m-am suit iarăși la Ierusalim împreună cu Varnava și am luat cu mine și pe Tit. M-am suit, potrivit unei descoperiri, și am arătat Evanghelia pe care o propovăduiesc între neamuri, și îndeosebi celor cu vază, ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zadar. Dar nici Tit, care era cu mine și care era elin, n-a fost silit să se taie împrejur. Aceasta din pricina fraților mincinoși, care veniseră pe furiș să iscodească libertatea noastră, ce avem întru Hristos Iisus, și să ne facă robii lor. Acestora nici măcar un ceas nu ne-am plecat cu supunere, pentru ca adevărul Evangheliei să rămîna neclintit la voi.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 6—10)

Rărilor, cu privire la cei ce se socotesc a fi ceva, orice erau ei altădată, eu nu fac nici o deosebire: Dumnezeu nu caută la fața omului, căci acești binevăzuți n-au adăugat nimic la Evanghelia mea, ci dimpotrivă: văzînd că mie mi-a fost încredințată Evanghelia pentru cei netăiați împrejur, după cum lui Petru i-a fost încredințată Evanghelia pentru cei tăiați împrejur, căci Cel ce

l-a mînat pe Petru la apostolia tăierii împrejur, m-a mînat și pe mine la apostolia către neamuri; și, cunoscînd harul ce mi-a fost dat mie, Iacov și Chefa și Ioan, care sînt socotiți ca stîlpi ai Bisericii, mi-au dat mie și lui Varnava mîna dreaptă spre unire cu ei, ca noi să binevestim între neamuri, iar ei între cei tăiați împrejur. Atît numai că ne-au cerut să ne aducem aminte de săraci, ceea ce mi-am și dat toată silința să fac.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 1—5)

Rărilor, așa să ne socotească pe noi orice om: ca slujitori ai lui Hristos și ca iconomi ai tainelor lui Dumnezeu; la iconomi, mai ales se caută ca să fie cineva dovedit credincios. Dar pentru mine este lucrul cel mai mic ca să fiu judecat de voi sau de vreo judecată omenească; ba nici eu singur nu mă judec. Căci, deși

nu mă știu vinovat cu nimic, nu întru aceasta m-am îndreptat. Cel care mă judecă pe mine este Dumnezeu. Drept aceea, nu judecați nimic mai înainte de vreme, adică pînă ce nu va veni Domnul, Care va aduce la lumină cele ascunse în întuneric și va da pe față gîndurile inimilor. Atunci fiecare va avea de la Dumnezeu lauda cuvenită.

DUMINICA

A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 3-a.

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta, în veac.

Stih: Mîntuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI

A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 21—II, 4)

raților, Cel ce ne în-
tărește pe noi îm-
preună cu voi, întru
Hristos, și Cel ce
ne-a uns pe noi este
Dumnezeu, Care
ne-a și pecetluit pe noi și a dat
arvuna Duhului în inimile noas-
tre. Și eu chem pe Dumnezeu
mărturie asupra sufletului meu,
că din crutare pentru voi n-am
mai venit pînă acum în Corint.
Nu, doar, că avem stăpînire
peste credința voastră, dar
sîntem împreună-lucrători ai
bucuriei voastre; căci în cre-
dință nu șovăiți. Am judecat

asa, în mintea mea, să nu vin
din nou la voi cu întristare;
căci, dacă eu vă întristez, cine
este cel care să mă înveseleas-
că, dacă nu cel întristat de mi-
ne? Și v-am scris vouă aceasta,
ca nu cumva la venirea mea să
am întristare de la aceia care
trebuie să mă bucure, fiind în-
credințat despre voi toți că bu-
curia mea este și a voastră a tu-
tutor. Căci, cu multă mîhnire,
și cu inima strînsă de durere,
v-am scris cu multe lacrimi, nu
ca să vă întristați, ci ca să cu-
noașteți dragostea pe care o am
cu prisosință către voi.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.

Stih: În veac mila se va zidi, în ceruri se va întări adevărul Tău.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 11—16)

Fraților, când Petru a venit în Antiohia, pe față i-am stat împotrivă, căci era vrednic de înfruntare; fiindcă înainte de a veni unii trimiși de Iacov, el mânca împreună cu păgînii; dar când au sosit, se ferea și se osebea, temîndu-se de cei din tăierea împrejur. Și, împreună cu el, și-au schimbat purtarea și ceilalți iudei, așa încît chiar Varnava a fost atras în fățarnicia lor. Cînd am văzut că ei nu calcă drept, potrivit cu adevărul Evangheliei, am zis

lui Petru, înaintea tuturor: Dacă tu, care ești iudeu, trăiești ca păgînii și nu ca iudeii, de ce silești pe păgîni să trăiască după datinile iudaice? Noi sîntem din fire iudei, iar nu păcătoși dintre păgîni. Dar, pentru că știm că omul nu se îndreaptă din faptele Legii, ci numai prin credința în Hristos Iisus, am crezut și noi în Hristos Iisus, ca să ne îndreptăm din credința în Hristos, iar nu din faptele Legii, căci din faptele Legii nimeni nu se va îndrepta.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 21 — III, 7)

Fraților, nu lepăd harul lui Dumnezeu; căci dacă dreptatea vine prin Lege, atunci Hristos a murit în zadar. O, galateni fără de minte, cine v-a ademenit pe voi să nu vă plecați adevărului, pe voi, cărora Iisus Hristos cel răstignit v-a fost înfățișat ca și cum ar sta de față? Numai aceasta voiesc să aflu de la voi: Din faptele Legii primiți-ați voi Duhul, sau din ascultarea credinței? Atît de fără de

minte sînteți? După ce ați început în Duh, căutați acum desăvîrșirea în trup? În zadar ați suferit voi atît de multe? De ar fi numai în zadar! Deci Cel care vă dă vouă Duhul și lucrează între voi minuni le face, oare, din faptele Legii sau din ascultarea credinței? Precum și Avraam a crezut lui Dumnezeu și i s-a socotit lui ca dreptate. Să știți, dar, că cei ce sînt din credință, aceștia sînt fiii lui Avraam.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUHDIN EPISTOLA CATRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 15—22)

Fraților, ca un om grăiesc ; că și testamentul întărit al unui om nimeni nu-l strică sau îi mai adaugă ceva. Făgăduințele au fost rostite lui Avraam și urmașului său. Nu zice : și urmașilor, ca și cum ar grăi de mai mulți, ci ca de unul singur : și urmașului tău, Care este Hristos. Iată, dar, ce zic : Legea, care vine după patru sute și treizeci de ani, nu desființează așezămîntul întărit mai înainte de Dumnezeu în Hristos, așa încît să desființeze făgăduința. Căci dacă moștenirea este din Lege, nu mai este din făgăduință ; dar Dumnezeu i-a

dăruit lui Avraam moștenirea prin făgăduință. Atunci ce rost are Legea ? Ea a fost adăugată pentru călcările de lege, pînă cînd era să vină Urmașul, Căruia I s-a dat făgăduința, și a fost rînduită prin îngeri, în mîna unui Mijlocitor ; iar Mijlocitorul nu este al unuia singur, iar Dumnezeu este unul. Este deci Legea împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu ? Să nu fie ! Căci dacă s-ar fi dat o lege care să poată da viață, cu adevărat dreptatea ar veni din Lege. Dar Scriptura a închis toate sub păcat, pentru ca făgăduința din credința în Iisus Hristos să se dea celor ce cred.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUHDIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 23 — IV, 2)

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege, fiind închiși p e n t r u credința care avea să se descopere. Pentru aceea Legea ne-a fost c ă l ă u z ă spre Hristos, ca să ne îndreptăm din credință. Iar dacă a venit credința, nu mai sîntem sub călă-

uză. Căci toți sînteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Iisus Hristos. Cîți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat. Nu mai este iudeu, nici elin ; nu mai este rob, nici slobod ; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască, pentru că voi toți una sînteți, în Hristos Iisus. Iar dacă voi sînteți ai lui

Hristos, sînteți deci urmașii lui Avraam, moștenitori după făgăduință. Ce zic eu acum? Atîta vreme cît moștenitorul e copil, nu se deosebește cu nimic de rob, deși este stăpîn peste toate, ci este sub epitropi și îngrijitori, pînă la vremea rîndu-

ită de tatăl său. Tot așa și noi, cînd eram copii, eram robiți sub stihiiile lumii, iar cînd a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca pe cei de sub Lege să-i răscumpe-
re, ca să dobîndim înfierea.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 8—21)

Fraților, cînd nu cunoșteați pe Dumnezeu, slujeați celor ce din fire nu sînt dumnezei. Acum însă, după ce ați cunoscut pe Dumnezeu, sau mai degrabă după ce ați fost cunoscuți de Dumnezeu, cum vă întoarceți iarăși la stihiiile cele slabe și sărace, căroră vo-iți din nou să le slujiți ca înainte? Țineți zile și luni și răstimpuri și ani? Mă tem, în privința voastră, să nu mă fi ostenit la voi în zadar. Fiți, vă rog, fraților, precum sînt eu, că și eu am fost precum sînteți voi. Nu mi-ați făcut nici un rău. Dar știți că eram bolnav cu trupul cînd v-am binevestit întîia oară, iar voi nu ați disprețuit suferința din trupul meu, nici nu m-ați alungat cu scîrbă, ci m-ați primit ca pe un înger al lui

Dumnezeu, ca pe însuși Hristos Iisus. Care era deci fericirea voastră? Căci vă mărturisesc că, dacă ar fi fost cu puțință, ochii voștri i-ați fi scos și mi i-ați fi dat mie. M-am făcut, prin urmare, vrăjmașul vostru, fiindcă v-am spus adevărul? Aceia umblă după iubirea voastră, dar nu în chip cinstit; ci vor să vă despartă de mine, ca să-i iubiți pe ei. Rîvna pentru lucruri bune e bună totdeauna și nu numai atunci cînd sînt la voi, de față. O, copiii mei, pentru care sufăr din nou durerile nașterii, pînă ce Hristos va prinde chip în voi! Aș vrea acum să mă găsesc la voi și glasul să mi-l schimb, căci mare e nedumerirea mea, în privința voastră! Spuneți-mi voi, care vreți să fiți sub Lege, n-auziți Legea?

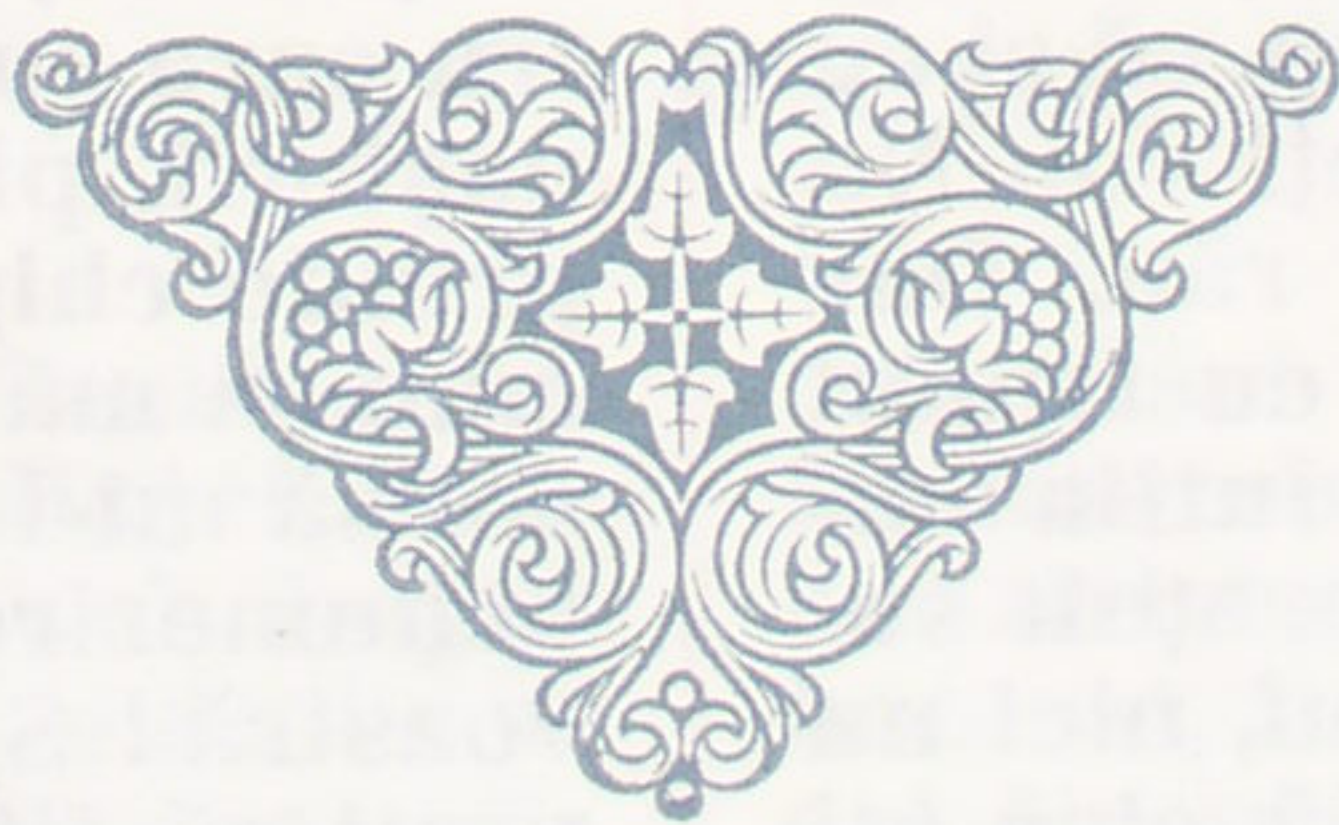
S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 17—21 și V, 1—5)

Fraților, pentru aceasta am trimis la voi pe Timotei, care este fiul meu iubit și credincios în Domnul. El vă va aduce aminte care sînt căile mele în Hristos Iisus, cum învăț pretutindeni, în orice biserică. Unii, crezînd că n-am să mai vin la voi, s-au semețit. Dar voi veni la voi degrabă, dacă Domnul va voi, și voi cunoaște atunci nu cuvîntul acestor semeți, ci puterea lor; căci împărăția lui Dumnezeu nu stă în cuvînt, ci în putere. Ce voiți? Să vin la voi cu toiagul, sau să vin cu dragoste și cu duhul blîndeții? Îndeobște, se aude că la voi

e desfrîinare și o astfel de desfrîinare cum nici între păgîni nu s-a văzut, ca unul să trăiască cu femeia tatălui său. Și voi v-ați semețit, în loc, mai degrabă, să fi plîns, ca să fie scos din mijlocul vostru cel ce a săvîrșit această faptă. Ci eu, deși departe cu trupul, însă de față cu duhul, am și judecat, ca și cum aș fi de față, pe cel ce a făcut una ca aceasta: în numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunîndu-vă voi și duhul meu, cu puterea Domnului nostru Iisus Hristos, să dați pe unul ca acesta Satanei, spre pieirea trupului, ca sufletul să se mîntuiască în ziua Domnului Iisus.

DUMINICA A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 4-a. Prochimen, glasul al 6-lea:

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeuul meu pomeneste-mă.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IV, 6—15)

Răților, Dumnezeu care a zis: Să strălucească din întuneric lumina!, El a luminat inimile noastre, ca să strălucească în noi cunoștința slavei lui Dumnezeu, pe fața lui Hristos. Și avem comoara aceasta în vase de lut, ca să se învedereze că puterea covârșitoare este a lui Dumnezeu, și nu de la noi, cei ce sîntem obijduiți din toate părțile, dar nu striviți; în mare cumpănă, dar nu deznădăjduiți; prigoniți, dar nu părăsiți; doborîți, dar nu nimiciți; purtînd totdeauna în trup moartea lui Iisus, ca și viața lui Iisus să se arate în

trupurile noastre. Căci pururea noi cei vii sîntem dați spre moarte pentru Iisus, ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru cel muritor; astfel că în noi lucrează moartea, iar în voi viața. Dar avînd același duh al credinței, după cum este scris: crezut-am, pentru aceea am și grăit; și noi credem, pentru aceea și grăim, știind că Cel ce a înviat pe Domnul Iisus ne va învia și pe noi cu Iisus și ne va înfățișa împreună cu voi. Căci toate sînt spre folosul vostru, ca harul, revărsîndu-se cu belșug, să sporească prin cei mulți mulțumirea întru slava lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Cel ce locuiește în ajutorul Celui prea înalt.

Stih: Va zice Domnului: Sprijinitorul meu ești și scăparea mea, Dumnezeuul meu.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 28 — V, 10)

Fraților, noi sîntem fiii făgăduinței, după Isaac. Și precum atunci cel ce se născuse după trup prigonea pe cel ce se născuse după duh, tot așa și acum. Dar ce zice Scriptura? Izgonește pe roabă și pe fiul ei, căci nu va moșteni fiul roabei împreună cu fiul celei libere. Drept aceea, fraților, nu sîntem copiii roabei, ci copiii celei libere. Stați deci tari în libertatea cu care Hristos ne-a făcut liberi și nu vă prindeți iarăși în jugul robiei. Iată eu, Pavel, vă spun vouă că, de vă veți tăia împrejur, Hristos nu vă va folosi la nimic. Și mărturisesc încă o dată oricui primește tăierea împrejur că este

dator să îplinească toată Legea. Cei ce voiți să vă îndreptați prin Lege v-ați îndepărtat de Hristos, ați căzut din har; iar noi așteptăm în Duh, prin credință, nădejdea îndreptării. Căci în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu poate ceva, nici netăierea împrejur, ci credința, care este lucrătoare prin iubire. Era bine cum alergați; cine v-a oprit ca să nu vă supuneți adevărului? S f a t u l a c e s t a nu este de la cel care v-a chemat pe voi. Puțin aluat doștește toată frămîntătura. Eu am încredere în voi, întru Domnul, că nu veți cugeta într-altfel; iar cel ce vă tulbură pe voi își va purta osînda, oricine ar fi el.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 11—21)

Fraților, dacă propovăduiesc încă tăierea împrejur pentru ce mai sînt prigonit? Deci sminteala crucii a încetat! O, de s-ar tăia de tot cei ce vă răzvrătesc pe voi! Că voi, fraților, ați fost chemați la

libertate; numai să nu vă folosiți libertatea ca prilej de a sluji trupului, ci slujiți-vă, prin iubire, unul pe altul. Căci toată Legea se cuprinde într-un singur cuvînt, în acesta: Iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși. Iar dacă vă mușcați și vă

mîncăți unul pe altul, luați seama să nu vă nimiciți voi între voi. Zic dar : Cu Duhul să umblați și să nu împliniți pofta trupului ; fiindcă poftele trupului sînt potrivnice Duhului, și ale Duhului, potrivnice trupului ; trup și Duh, sînt dușmani între sine, ca să nu faceți cele ce ați voi. De vă purtați în Duh, nu sînteți sub lege. Iar faptele trupului sînt cunoscute, ca une-

le ce sînt : adulter, desfrîinare, necurăție, destrăbălare, închinare la idoli, fermecătorie, vrajbe, certuri, zavistii, mîinii, gîlcevi, dezbinări, eresuri, pizmuri, ucideri, beții, chefuri și cele asemenea acestora, despre care vă spun dinainte, precum dinainte am și spus, că cei ce fac unele ca a c e s t e a nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DŪH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(VI, 2—10)

Fraților, purtați sarcinile unii altora și veți împlini a s t f e l Legea lui Hristos. Căci, de se socotește vreunul că este ceva, deși nu este nimic, se amăgește pe sine î n s u ș i. Să-și cerceteze fiecare faptele și atunci va avea cuvînt de laudă, dar numai în inima sa și nu prin asemănare cu altul. Fiecare își va purta sarcina sa. Cel care primește cuvîntul învățaturii să facă parte învățătorului său din toate cîte are. Nu vă a-

măgiți : Dumnezeu nu se lasă batjocorit, c ă c i ce va semăna omul, aceea va și secera. Cel ce seamănă în t r u p u l său, din trup va secera stricăciune, iar cel ce seamănă în Duhul, din Duh va secera viață veșnică. Să facem mereu binele, fără să ne lenevim, căci, dacă nu ne lenevim, vom secera la timpul potrivit. Deci, dar, pînă c î n d avem vreme, să facem binele către toți, dar mai ales către cei de o credință cu noi.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—9)

avel, Apostol al lui Iisus Hristos prin voința lui Dumnezeu, sfinților care sînt în Efes și credincioșilor întru Hristos Iisus: har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos! Binecuvîntat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Cel ce, întru Hristos, ne-a binecuvîntat pe noi, în cereștile locașuri, cu tot felul de binecuvîntări duhovnicești; precum, întru El ne-a și ales, mai înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără de prihană

înaintea Lui, mai înainte rînduindu-ne, în a Sa iubire, să ne înfieze, prin Iisus Hristos, după bunăvoința voii Sale, spre lauda slavei harului Său, cu care ne-a dăruit pe noi, prin Fiul Său iubit. Întru Care, prin sîngele Lui, avem răscumpărarea și iertarea păcatelor, după bogăția harului Lui, pe care l-a făcut să prisosească în noi, întru toată înțelepciunea și priceperea, făcîndu-ne cunoscută taina voii Sale, după bunăvoința Sa, așa cum hotărîse în Sine mai înainte.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 7—17)

raților, în Iisus Hristos, prin sîngele Lui, avem răscumpărarea și iertarea păcatelor, după bogăția harului Lui, pe care l-a făcut să prisosească în noi, întru toată înțelepciunea și priceperea, făcîndu-ne cunoscută taina voii Sale, după bunăvoința Sa, așa cum hotărîse în Sine mai înainte, spre iconomia

plinirii vremilor, ca pe toate cele din ceruri și cele de pe pămînt să le unească iarăși în Hristos, Care și moșteni ne-a făcut, rînduiți fiind mai înainte, după rînduiala Celui ce toate le lucrează, potrivit sfatului voii Sale, ca să fim spre lauda slavei Sale, noi cei ce mai înainte am nădăjduit în Hristos. Întru Hristos și voi, după ce ați

auzit cuvîntul adevărului, Evanghelia mîntuirii voastre, și ați crezut în El, ați fost pecetluiți cu Sfîntul Duh cel făgăduit, Care este arvuna moștenirii noastre, spre răscumpărarea celor dobîndiți de El și spre lauda slavei Sale. Drept aceea și eu, auzind de credința voas-

tră în Domnul Iisus și de dragostea cea către toți sfinții, nu încetez a mulțumi pentru voi, pomenindu-vă în rugăciunile mele, ca Dumnezeuul Domnului nostru Iisus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea vouă duhul înțelepciunii și al descoperirii, spre cunoștința Lui.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 23—28)

Fraților, toate îmi sînt îngăduite, dar nu toate îmi folosesc. Toate îmi sînt îngăduite, dar nu toate zidesc. Nimeni să nu caute ale sale, ci fiecare pe ale aproapelui. Mîncăți tot ce se vinde în măcelărie, fără să întrebați nimic pentru cugetul vostru; căci al Domnului este pămîntul și plinirea lui. Dacă cineva dintre

necredincioși vă cheamă pe voi la masă și voiți să vă duceți, mîncăți orice vă este pus înaintea, fără să întrebați nimic pentru cugetul vostru. Dar, de vă spune cineva: Aceasta e carne care a fost jertfită idolilor, nu mîncăți, pentru cel care v-a spus și pentru cugetul vostru, căci al Domnului este pămîntul și plinirea lui.

DUMINICA

A ȘAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 5-a. Prochimen, glasul al 7-lea:

Domnul, tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvînta pe poporul Său cu pace.

Stih: Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului slavă și cinste.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(VI, 1—10)

raților, fiind împreună-lucrători cu Hristos, vă îndemnăm să nu primiți în zadar harul lui Dumnezeu, căci zice: La vreme potrivită te-am ascultat și în ziua mîntuirii te-am ajutat. Iată acum este vreme potrivită, iată acum este ziua mîntuirii. Noi întru nimic nu dăm nici o sminteală, ca să nu fie slujirea noastră defăimată, ci în toate ne facem cunoscuți ca slujitorii lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strîmtorări, în bătăi, în temnițe, în tulburări, în osteneli, în privegheri, în posturi; prin curăție,

prin cunoștință, prin îndelungă răbdare, prin bunătate, prin Duhul Sfînt, prin dragoste nefățarnică; în cuvîntul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele cele de-a dreapta și cele de-a stînga ale dreptății; prin mărire și înjosire, prin defăimare și laudă; ca amăgitori, deși iubitori de adevăr; ca niște necunoscuți, deși bine cunoscuți; ca fiind pe pragul morții, deși iată că trăim; ca niște pedepsiți, dar nu uciși; ca niște întristați, dar pururea bucurîndu-ne; ca niște săraci, dar pe mulți îmbogățind; ca unii care n-au nimic, deși toate sînt în stăpînirea noastră.

Aliluia, glasul al 7-lea:

Bine este a lăuda pe Domnul și a cînta numelui Tău, Preaînalte.

Stih: A vesti, dimineața, mila Ta și adevărul Tău, toată noaptea.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 22 — II, 4)

Lraților, toate le-a supus Dumnezeu sub picioarele Fiului Său și, mai presus de toate, L-a dat pe El cap Bisericii, Care este trupul Lui, plinirea Celui ce plinește toate întru toți. Iar pe voi v-a făcut vii, cei ce erați morți, prin greșelile și prin păcatele voastre, în care ați umblat mai înainte, potrivit veacului lumii acesteia, potrivit stăpînitorului puterilor văzdu-

hului, adică duhului care lucrează acum în fiii neascultării. Printre care și noi toți am petrecut odinioară, după porțile trupului nostru, făcînd voile trupului și ale simțurilor și, din fire, eram fiii mîniei ca și ceilalți. Dar Dumnezeu, bogat fiind în milă, pentru multa Sa dragoste cu care ne-a iubit pe noi, pe cei ce eram morți prin păcatele noastre, ne-a înviat împreună în Hristos.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 19 — III, 7)

Lraților, de acum nu mai sînteți străini și locuitori vremelnici, ci împreună cetățeni cu sfinții și casnici ai lui Dumnezeu, zidiți fiind pe temelia Apostolilor și a proorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind Însuși Iisus Hristos. Întru El, orice zidire bine alcătuită crește ca să ajungă un locaș sfînt în Domnul; întru El și voi împreună sînteți zidiți, spre a fi locaș al lui Dumnezeu în Duh.

Pentru aceasta, eu, Pavel, sînt întemnițatul lui Iisus Hristos, pentru voi păgîinii, dacă în adevăr ați auzit de economia harului lui Dumnezeu, care mi-a fost dat mie pentru voi. Că prin descoperire mi s-a dat în cunoștință această taină, precum v-am scris mai înainte pe scurt, de unde, citind, puteți să înțelegeți cunoștința mea în taina lui Hristos, care, în alte veacuri, nu s-a făcut cunoscută fiilor

oamenilor, cum s-a descoperit a cum sfinților Săi Apostoli și prooroci, prin Duhul; că păgînii sînt împreună moștenitori cu iudeii și mădulare ale aceleiași trup și împreună părtași

ai făgăduinței, în Hristos Iisus, prin Evanghelie, căreia slujitor m-am făcut, după dăruirea harului lui Dumnezeu, ce mi-a fost dat mie, prin lucrarea puterii Sale.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 8—21)

Fraților, mie celui mai mic decît toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta, ca să binevestesc neamurilor bogăția lui Hristos cea nepătrunsă, și să luminez pe toți care este iconomia tainei celei din veci ascunsă în Dumnezeu, Ziditorul a toate, prin Iisus Hristos, pentru ca înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri să se facă cunoscută acum, prin Biserică, domniilor și stăpîniilor, în cereștile locașuri, după hotărîrea cea din veci, pe care a desăvîrșit-o în Hristos Iisus, Domnul nostru, întru Care avem, prin credința în El, îndrăzneală să ne apropiem de Dumnezeu, cu deplină încredere. De aceea, vă rog să nu vă pierdeți cumpătul, din pricina suferințelor mele pentru voi; ele sînt mărirea voastră. Pentru aceasta, îmi plec genunchii înaintea Ta-

tălui Domnului nostru Iisus Hristos, din Care își trage numele orice neam în cer și pe pămînt, ca să vă dăruiască, după bogăția slavei Sale, să fiți puternic întăriți, prin Duhul Său, în omul dinlăuntru, și Hristos să Se sălăsluiască prin credință în inimile voastre; așa încît, înrădăcinați și întemeiați fiind în iubire, să puteți să înțelegeți împreună cu toți sfinții, care este lărgimea și lungimea și adîncimea și înălțimea și să cunoașteți iubirea lui Hristos, cea mai presus de cunoștință, ca plini să fiți de toată plinătatea lui Dumnezeu. Iar Celui ce poate să facă, cu mult mai presus decît toate cîte cerem sau pricepem, prin puterea cea lucrătoare în noi, Aceluia fie slava în Biserică și întru Hristos Iisus, în toate neamurile și în veacul veacului. Amin.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 14—17)

Fraților, să nu mai fim copii și jucăria valurilor purtați încoace și încolo de orice vînt de învățătură, prin înșelăciunea oamenilor, prin viclesugul lor, spre uneltirea rătăcirii, ci, fiind credincioși adevărului, prin iubire, să sporim întru toate, pentru El, Care este capul, Hristos. Din El tot trupul

bine alcătuit și bine încheiat, prin toate legăturile care îi dau tărie, își săvîrșește creșterea, potrivit lucrării măsurate fiecăruia din mădulare, spre zidirea lui întru dragoste. Așadar, aceasta vă spun și vă încredințez în Domnul, ca voi să nu mai umblați de acum după cum umblă păgînii, în deșertăciunea minții lor.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 17—25)

Fraților, aceasta vă spun și vă încredințez în Domnul, ca voi să nu mai umblați de acum după cum umblă păgînii, în deșertăciunea minții lor, întunecați fiind la cuget, înstrăinați fiind de viața lui Dumnezeu, din pricina necunoștinței care zace în ei și din pricina împietririi inimii lor. Aceștia petrec în nesimțire, și s-au dat pe ei desfrînării, săvîrșind cu nesaț toate faptele necurăției. Voi însă n-ați cunoscut așa pe Hristos; dacă, într-adevăr,

L-ați ascultat și ați primit învățătura Lui, așa cum este adevărul întru Iisus, să vă dezbrăcați, față cu viețuirea voastră de mai înainte, de omul cel vechi, care se strică prin poftete amăgitoare, și să vă înnoiți în duhul cugetului vostru, îmbrăcîndu-vă în omul cel nou, care este făcut după chipul lui Dumnezeu, în dreptatea și în sfințenia adevărului. Pentru aceea, lepădînd minciuna, grațiți adevărul fiecare cu aproapele său, căci unul altuia sîntem mădulare.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

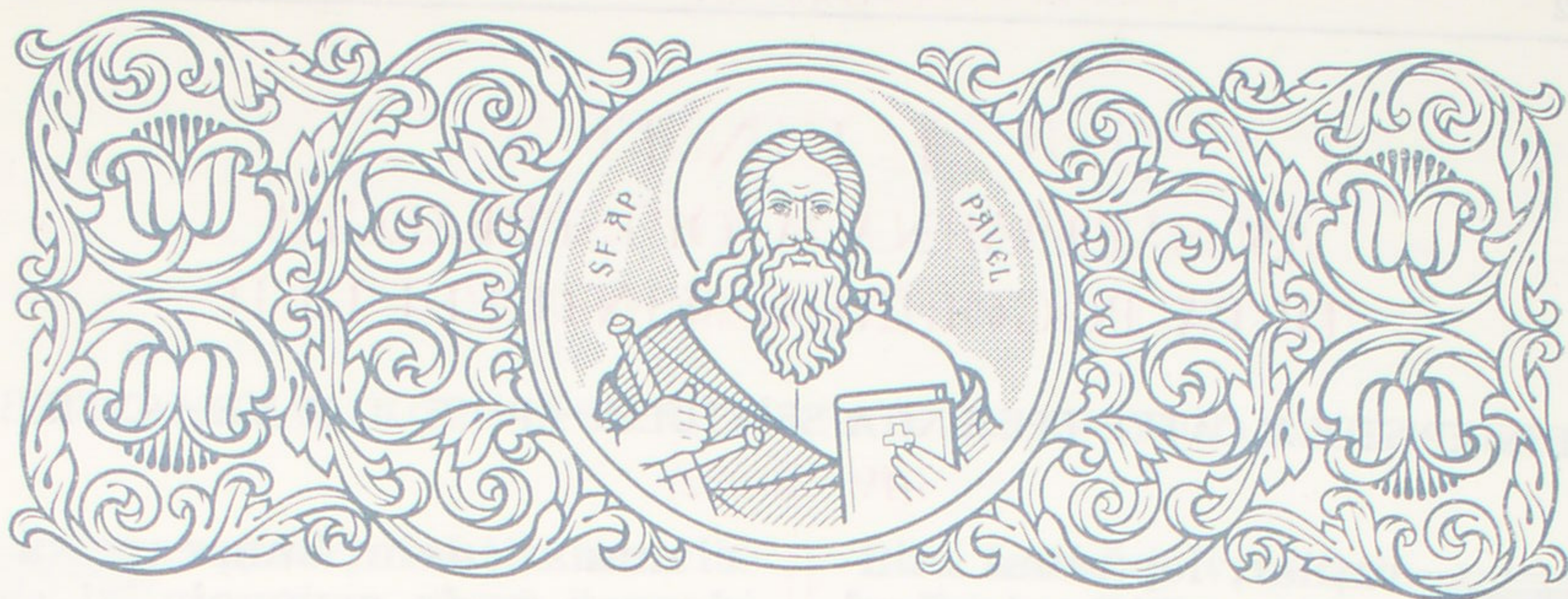
DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIV, 20—25)

Fraților, nu fiți copii la minte. Fiți copii când e vorba de răutate. La minte însă fiți desăvârșiți. În Lege este scris : Grăi-voi către acest popor în alte limbi și prin buzele altora ; și nici așa nu vor asculta de Mine, zice Domnul. Așadar, limbile sînt spre semn nu credincioșilor, ci necredincioșilor; iar vorbirea profetică, nu necredincioșilor, ci credincioșilor. Deci, dacă s-ar aduna Biserica

toată laolaltă și toți ar vorbi în limbi și ar intra înăuntru neștiutori sau necredincioși, nu vor zice, oare, că v-ați ieșit din minți? Pe cînd, dacă toți ar prooroci și ar intra vreun necredincios sau vreun neștiutor, ar fi muștrat de toți și judecat de toți ; cele ascunse ale inimii lui ar fi învederate și astfel, căzînd cu fața la pămînt, se va închina lui Dumnezeu și va mărturisi că, într-adevăr, Dumnezeu este în mijlocul vostru.

DUMINICA A ȘAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 6-a.

Prochimen, glasul al 8-lea:

Faceți juruințe și le împliniți Domnului Dumnezeuului vostru.

Stih: Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele Lui.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 16 — VII, 1)

Fraților, noi sîntem Biserica Dumnezeului celui viu, precum Domnul a zis că: Voi locui în ei și voi umbla și voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu. De aceea ieșiți din mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și de ce este necurat

să nu vă atingeți și Eu vă voi primi pe voi; și voi fi vouă tată și voi Îmi veți fi Mie fii și fiice, zice Domnul atotțiitorul. Deci, avînd aceste făgăduințe, iubiților, să ne curățim pe noi de toată întinarea trupului și a duhului, desăvîrșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru.

Stih: Să întîmpinăm fața Lui întru laudă, și în psalmi să strigăm Lui.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IV, 25—32)

Fraților, lepădînd minciuna, grați adevărul fiecare cu aproapele său, căci unul altuia sîntem mădulare. Mîniați-vă, dar nu păcătuiți; soarele să nu apună peste mînia voastră, nici nu dați loc diavolului. Cine a furat să nu mai fure, ci mai vîrtos să se ostenească lucrînd cu mîinile sale, lucru cinstit, ca să aibă să dea și celui ce nu are. Din gura voastră să nu iasă nici un cuvînt rău,

ci numai cuvînt bun, care să zidească unde e nevoie, și care să dea har celor ce ascultă. Să nu întristați Duhul cel Sfînt al lui Dumnezeu, întru Care ați fost pecetluiți pentru ziua rîscumpărării. Orice amărăciune și supărare și mînie și izbucnire și defăimare să piară de la voi, împreună cu orice răutate. Și să fiți buni între voi și milostivi, iertînd unul altuia, precum și Dumnezeu v-a iertat vouă, întru Hristos.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(V, 20—25)

Fraților, mulțumiți pururea pentru toate, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatălui, și supuneți-vă unul altuia, întru frica lui Hristos. Femeile să se supună bărbaților lor ca Domnului, pentru că bărbatul

este cap femeii, precum și Hristos este capul Bisericii, trupul Său, al cărui mîntuitor și este. Ci, precum Biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbaților lor, întru toate. Bărbaților, iubiți femeile voastre, după cum și Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 25—33)

Fraților, iubiți femeile voastre, după cum și Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca să o sfințească, curățind-o cu baia apei prin cuvânt, și ca s-o înfățișeze Sieși, Biserică mărită, neavînd pată sau zbîrcitură, ori altceva de felul acesta, ci ca să fie sfîntă și fără de prihană. Așadar, bărbații sînt d a t o r i să-și iubească femeile lor, ca pe înseși trupurile lor. Cel ce-și iubește femeia sa pe sine se iubește.

Căci nimeni, vreodată, nu și-a urît trupul său, ci fiecare îl hrănește și îl încălzește, precum și Hristos Biserica ; pentru că sîntem mădulare ale trupului Lui, din carnea Lui și din oasele Lui. Pentru aceea, va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de femeia sa și vor fi amîndoi un trup. Taina aceasta mare este ; iar eu zic în Hristos și în Biserică. Deci, dar, și voi, fiecare așa să-și iubească femeia sa, ca pe sine însuși ; iar femeia să cinstească pe bărbat.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 33 — VI, 9)

Fraților, fiecare din voi așa să-și iubească femeia sa ca pe sine însuși ; iar femeia să cinstească pe bărbat. Fiiilor, ascultați pe părinții voștri, întru Domnul, căci aceasta este cu dreptate. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta este porunca cea dintîi care are făgăduința : Ca să-ți fie ție bine și să trăiești ani mulți pe pămînt. Și voi, pă-

rinților, nu întăritați la minie pe copiii voștri, ci creșteți-i întru învățătura și certarea Domnului. Cei ce slujiți, ascultați pe conducătorii voștri după trup, cu frică și cu cutremur, întru curăția inimii voastre, ca și pe Hristos, nu slujind numai în față, ca unii care caută să placă oamenilor, ci ca slugile lui Hristos, făcînd din suflet voia lui Dumnezeu. Slujiți cu bună-

voință, ca și cum ați sluji Domnului și nu oamenilor, știind fiecare, fie cel ce slujește, fie cel de sine stăpîn, că faptele bune pe care le va face, pe acelea le va lua ca plată de la

Domnul. Iar voi, conducătorilor, faceți tot așa față de slujitori, și încetați cu amenințarea, ca unii care știți că Domnul lor și al vostru este în ceruri și că la El nu încapă părtinire.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(VI, 18—24)

Fraților, faceți în toată vremea, întru Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri, și întru aceasta priveghiați cu toată stăruința, rugîndu-vă pentru toți sfinții. Rugați-vă și pentru mine, ca să mi se dea cuvînt, cînd voi deschide gura mea să arăt cu îndrăzneală taina Evangheliei, al cărei sol, legat în lanțuri, sînt, ca să vorbesc despre Evanghelie fără sfială, precum mi se cuvine să

vorbesc. Și ca să știți și voi de mine ce fac, Tihic, iubitul frate și credinciosul slujitor întru Domnul, vi le va aduce la cunoștință pe toate. L-am trimis pe el la voi, pentru aceasta, ca să aflați cele despre noi și să mîngîie inimile voastre. Pace, fraților, și dragoste, cu credință de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul Iisus Hristos. Harul fie cu toți care iubesc pe Domnul nostru Iisus Hristos în curăție.

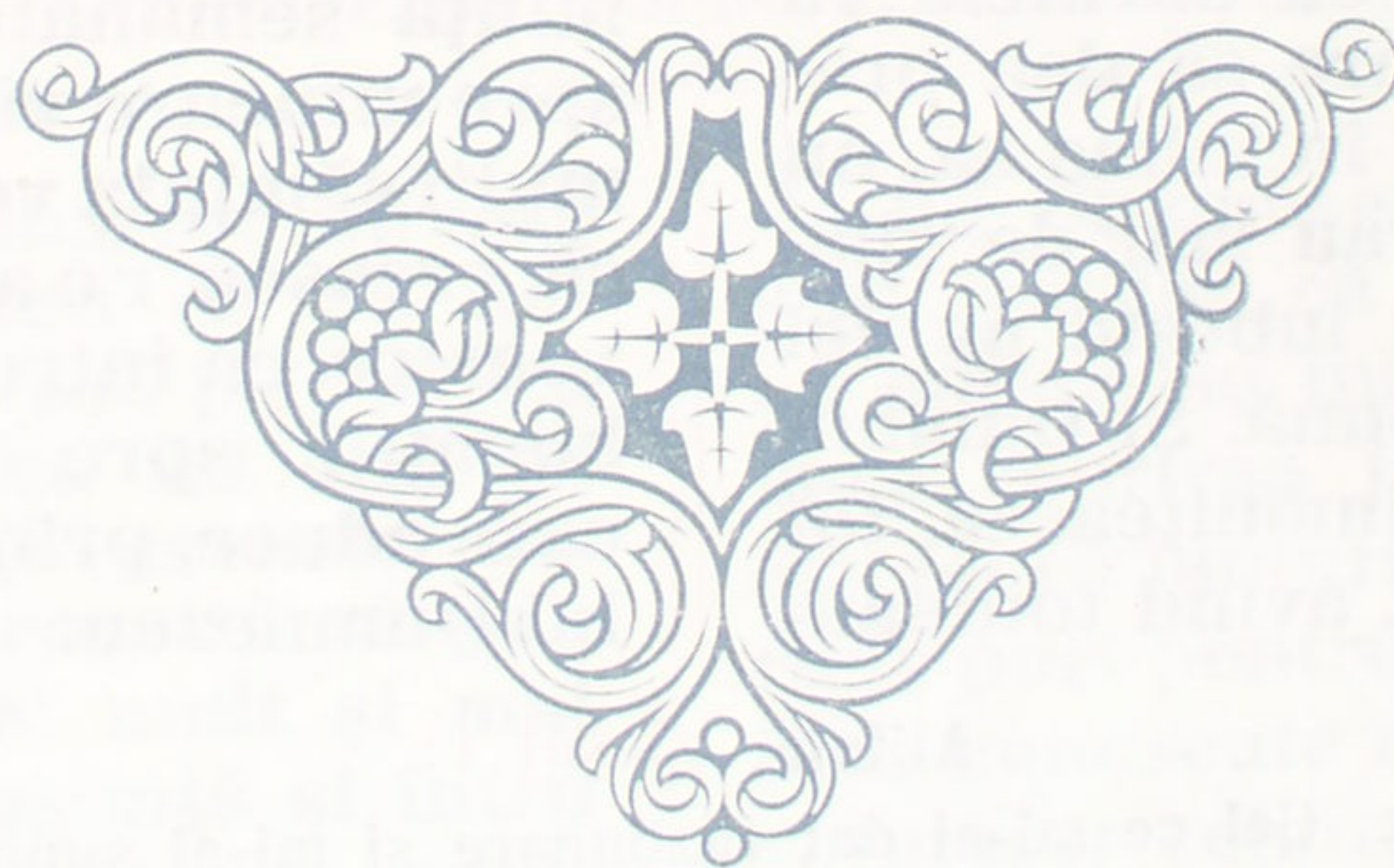
S Î M B Ă T Ă

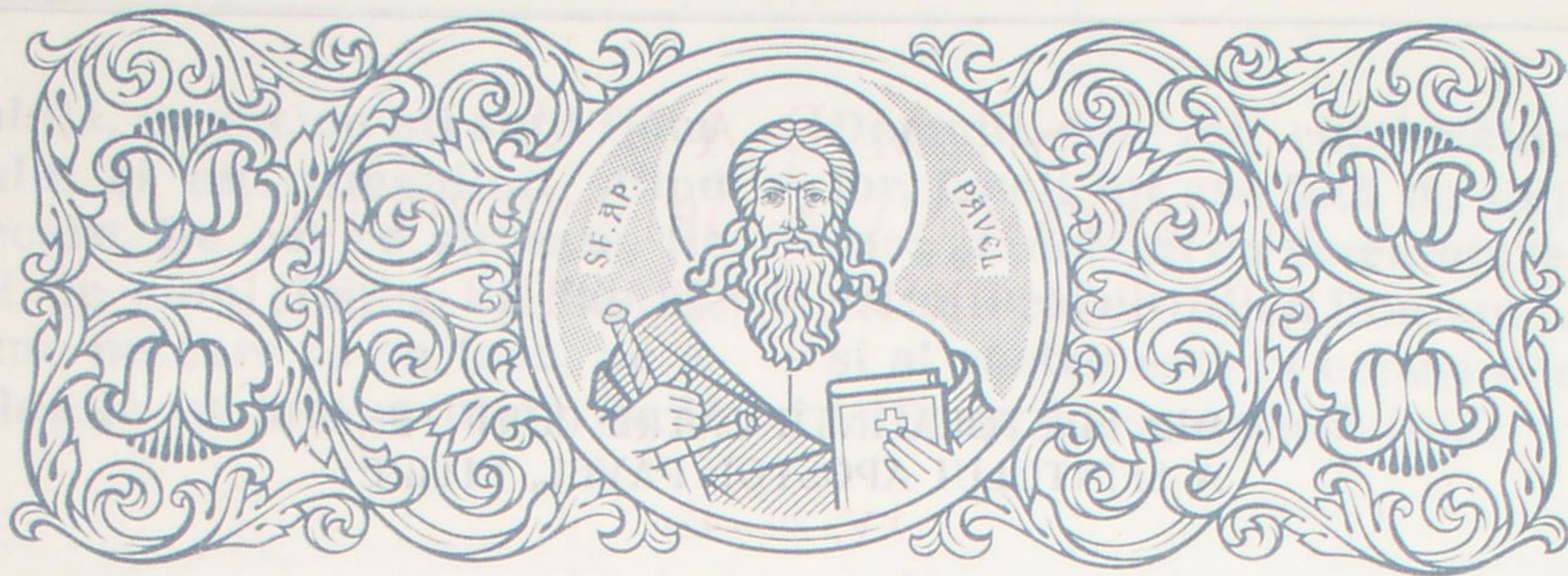
ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 39—45)

Traților, nu toate trupurile sînt același trup, ci unul este trupul oamenilor și altul este trupul dobitoacelor și altul este trupul păsărilor și altul este trupul peștilor. Sînt apoi trupuri cerești și trupuri pămîntești; dar alta este slava celor cerești, și alta a celor pămîntești; alta este strălucirea soarelui și alta strălucirea lunii și alta strălucirea stelelor; iar stea de stea se deosebește în strălucire. Așa este și învie-

rea morților: se seamănă trupul întru stricăciune, înviază întru nestricăciune; se seamănă întru necinste, înviază întru slavă; se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere; se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc. Că, dacă este un trup firesc, este și un trup duhovnicesc, precum și scris este: Făcutu-s-a o m u l dintîi, Adam, cu suflet viu; iar Adam cel de pe urmă, cu duh dătător de viață.

DUMINICA A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 7-a.

Prochimen, glasul 1:

Fie mila Ta, Doamne, spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Stih: Bucurați-vă, dreptilor; celor drepti li se cuvine laudă.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 6—11)

Fraților, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va și secera, iar cel ce seamănă cu dărnicie, cu dărnicie va și secera. Fiecare să dea precum s-a hotărît în inima sa, nu cu părere de rău sau de silă, căci Dumnezeu iubește pe cel ce dă cu voie bună. Și Dumnezeu poate să înmulțească tot harul la voi, ca, avînd totdeau-

na toată îndestularea în toate, să prisosiți spre tot lucrul bun, precum este scris: Împărțit-a, dat-a săracilor; dreptatea lui rămîne în veac. Iar cel ce dă sămînță semănătorului și pîine spre mîncare vă va da și va înmulți sămînța voastră și va face să crească roadele dreptății voastre, ca întru toate să vă îmbogățiți, spre toată dărnicia, care aduce, prin noi, mulțumire lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul 1:

Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat răzbunare și mi-ai supus popoare.

Stih: Cel ce mărești mîntuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—7)

Pavel și Timotei, slujitori ai lui Hristos Iisus, tuturor sfinților întru Hristos Iisus, celor ce sînt în Filipi, împreună cu episcopii și diaconii: har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos. Mulțumesc Dumnezeului meu, ori de cîte ori îmi amintesc de voi, pururea rugîndu-mă, în toate rugăciunile mele, pentru voi toți, cu bucurie,

pentru împărtășirea voastră întru Evanghelie, din ziua dintîi pînă acum. Și sînt încredințat de aceasta că cel ce a început în voi lucrul cel bun, îl va duce la capăt, pînă în ziua lui Hristos Iisus, precum este cu dreptate să gîndesc astfel despre voi toți; căci vă port în inima mea, atît în lanțurile mele, cît și în apărarea și întărirea Evangheliei, pe voi toți care pătași sînteți la același har cu mine.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 8—14)

Fraților, martor îmi este Dumnezeu că vă doresc pe voi, pe toți, cu dragostea lui Hristos Iisus. Și aceasta mă rog, ca iubirea voastră să prisoască tot mai mult și mai mult, întru cunoștință și întru orice pricepere, ca să puteți prețui cele ce sînt mai de folos și ca să fiți curați și fără poticnire în ziua lui Hristos, plini de roadele dreptății, care sînt prin Iisus Hristos, spre slava și lau-

da lui Dumnezeu. Voi eșc să știți, fraților, că cele petrecute cu mine s-au întors mai vîrtos spre sporirea Evangheliei, în așa fel că lanțurile mele, pe care le port pentru Hristos, au ajuns cunoscute în tot pretoriul și tuturor celorlalți; și cei mai mulți dintre frații întru Domnul, îmbărbătați prin lanțurile mele, au mai multă îndrăzneală să propovăduiască fără teamă cuvîntul lui Dumnezeu.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 12—19)

Fraților, voiesc să știți că cele petrecute cu mine s-au întors mai virtos spre sporirea Evangheliei, în așa fel ca lanțurile mele, pe care le port pentru Hristos, au ajuns cunoscute în tot pretoriul și tuturor celorlalți; și cei mai mulți dintre frații întru Domnul, îmbărbătați prin lanțurile mele, au mai multă îndrăzneală să propovăduiască fără teamă cuvântul lui Dumnezeu. Unii, e drept, vestesc pe Hristos din pizmă și din duh de ceartă, alții însă din bunăvoință. Unii o fac din iubire către mi-

ne, știind că stau aici pentru a părărea Evangheliei; ceilalți însă din zavistie vestesc pe Hristos, nu cu gânduri curate, ci socotind să-mi sporească suferința în lanțurile mele. Dar ce este? Nimic altceva decât că, în tot chipul, fie din cuvânt de fățarnicie, fie din cuvânt de adevăr, Hristos se propovăduiește și întru aceasta mă bucur. Și mereu mă voi bucura, pentru că știu că aceasta îmi va fi mie spre mîntuire, prin rugăciunile voastre și cu ajutorul Duhului lui Iisus Hristos.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 20—27)

Fraților, potrivit cu așteptarea mea stăruitoare și cu nădejdea mea, că întru nimic nu voi fi rușinat, ci, întru toată îndrăzneala, precum totdeauna, așa și acum, Hristos va fi preaslăvit în trupul meu, fie prin viață, fie prin moarte;

căci, mie, a vieții este Hristos, și a muri, câștig. Dacă însă a vieții în trup înseamnă pentru mine să lucrez și să am roadă, atunci nu știu să spun ce voi alege. Mi-e inima prinsă din două părți: doresc să mă despart de trup și să fiu împreună cu Hristos și aceasta e cu mult mai

bine; de altă parte însă este mai de folos, pentru voi să zăbovesc în trup. Și avînd această încredințare, știu că voi rămîne și împreună voi petrece cu voi cu toți, spre sporirea voastră și spre bucuria credin-

ței, pentru ca lauda voastră să prisosească în Hristos I i s u s prin mine, atunci cînd voi veni iarăși între voi. În petrecerea voastră în lume, purtați-vă numai în c h i p vrednic de Evanghelia lui Hristos.

V I N E R I ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 27 — II, 4)

Fraților, purtați-vă numai în chip vrednic de Evanghelia lui Hristos, așa încît, fie că vin și vă văd, fie că sînt de parte și aud vești despre voi, să știu că sînteți statornici într-un duh, împreună luptîndu-vă într-un duh, pentru credința Evangheliei, fără să vă înfricoșați întru nimic de cei potrivnici, ceea ce pentru ei este un semn de pierzare, iar pentru voi de mîntuire. Aceasta este de la Dumnezeu; căci vouă vi s-a dăruit, pentru Hristos, nu numai să credeți întru El, ci să și pătimiți pentru El, ducînd a-

ceeasi luptă pe care ați văzut-o altădată la mine și pe care ați auzit că o duc și acum. Deci cu orice îndemn care este în Hristos, cu orice mîngîiere a dragostei, cu orice împărtășire a Duhului, cu orice milostivire și îndurare: împliniți b u c u r i a mea, ca să gîndiți la fel, avînd aceeași iubire, un suflet, aceeași cugetare. Nu faceți nimic din duh de ceartă, nici din mărire deșartă ci, cu smerenie, fiecare să socotească pe altul mai de cinste ca pe sine. Să nu caute nimeni numai de ale sale, ci fiecare, și de ale altuia.

S Î M B Ă T Ă

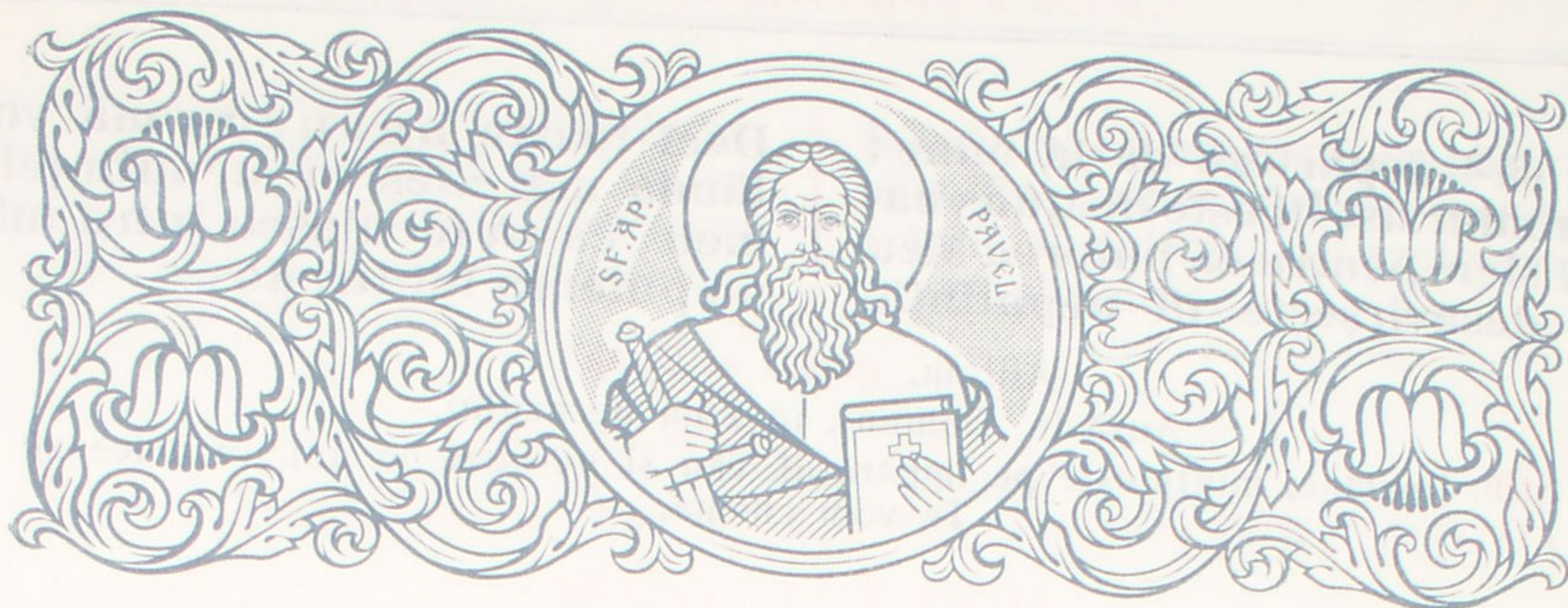
ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 58 — XVI, 3)

Fraților, fiți tari, neclintiiți, sporind în lucrul Domnului pururea, bine știind că osteneala voastră nu este zadarnică în Domnul. În privința strîngerii de ajutoare pentru sfinți, precum am poruncit Bisericii Galatiei, așa să faceți

și voi. În ziua întîi a săptămîinii (adică Duminică), fiecare dintre voi să-și pună de o parte, strîngînd cît poate, ca să nu se facă strîngerile abia atunci cînd voi veni. Și cînd voi veni, pe care îi veți socoti, pe aceia îi voi trimite cu scrisori, să ducă darul vostru la Ierusalim.

DUMINICA A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 8-a. Prochimen, glasul al 2-lea:

Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mîntuire.

Stih: Certînd, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(XI, 31—33 și XII, 1—9)

Lraților, Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus, Cel ce este binecuvîntat în veci, știe că nu mint! În Damasc, dregătorul regelui Areta păzea cetatea Damascului, ca să mă prindă; dar, printr-o fereastră, am fost lăsat în jos, peste zid, într-un coș și am scăpat din mîinile lui. Însă a mă lăuda nu-mi este de folos. Căci voi veni la vedenii și la descoperiri ale Domnului. Cunosce un om în Hristos, care, acum paisprezece ani, a fost răpit pînă în al treilea cer: dacă a fost cu trupul, nu știu; dacă a fost afară din trup, nu știu; Dumnezeu știe. Și știu despre acest om, dacă a fost cu trupul, dacă a

fost afară din trup, nu știu, Dumnezeu știe, că a fost răpit în rai și a auzit cuvinte de ne-spuse, pe care nu se cuvine omului să le rostească. Pentru unul ca acesta mă voi lăuda; cît pentru mine însumi nu mă voi lăuda decît numai în neputințele mele. Chiar de mi-ar fi voia să mă laud, nu voi fi fără de minte, pentru că voi spune adevărul; dar mă feresc de aceasta, ca să nu mă socotească nimeni mai presus decît mă vede sau decît aude de la mine. Și, pentru ca să nu mă trufesc cu măreția acestor descoperiri, datu-mi-s-a mie un ghimpe în trup, un înger al Satanei, ca să mă bată peste obraz și să nu mă trufesc. Pentru aceasta, de trei ori am rugat pe Domnul,

ca să-l depărteze de la mine; dar mi-a zis: Îți este deajuns harul Meu, pentru că puterea Mea se desăvârșește în neputință.

Deci foarte bucuros mă voi lăuda mai ales în neputințele mele, ca să locuiască întru mine puterea lui Hristos.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Auză-te, Domnul, în ziua necazului.

Stih: Doamne, mîntuiește pe împăratul Tău și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 12—16)

Fraților, precum totdeauna m-ați ascultat, nu numai fiind eu de față, ci cu mult mai virtuos acum cînd sînt departe, cu frică și cu cutremur lucrați la mîntuirea voastră; căci Dumnezeu este cel ce lucrează întru voi și ca să voiți și ca să săvîrșiți, după a Lui bunăvoin-

ță. Toate să le faceți fără de cîrtiri și fără de îndoială, ca să fiți fără prihană și curați, fii ai lui Dumnezeu, neîntinați, în mijlocul unui neam îndărătnic și răzvrătit, întru care străluciți ca niște luminători în lume, ținînd cu putere cuvîntul vieții, ca să mă pot lăuda, în ziua lui Hristos.

M A R Ţ I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 16—23)

Fraților, nu în deșert am alergat, nici în deșert m-am ostenit. Și chiar dacă ar fi să vărs sîngele meu peste jertfa voastră, la slujba credinței voastre, mă bucur și vă fericesc pe voi, pe toți. Asemenea și voi, bucurați-vă și fericiți-mă. Nă-

dăjduiesc întru Domnul Iisus, că voi trimite pe Timotei la voi, fără de zăbavă, ca și eu să fiu cu inima bună, aflînd vești despre voi. Căci nu am pe nimeni altul, la un gînd cu mine și care să vă poarte grijă cu tot dinadinsul, fiindcă toți caută

ale lor, nu ale lui Iisus Hristos. Dar dovezile rîvnei lui le cunoașteți, căci împreună cu mine a slujit la sporul Evangheliei,

întocmai ca un copil lîngă tatăl său. Pe el deci nădăjduiesc să-l trimit, îndată ce voi vedea cum merg ale mele.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 24—30)

Fraților, sînt încredințat în Domnul că eu însumi voi veni în curînd la voi. Am socotit de grabnică nevoie să vă trimit pe Epafrodit, fratele și împreună lucrătorul și împreună luptătorul meu, cum și trimisul vostru și slujitorul nevoilor mele, pentru că avea mare dor de voi toți și era mîhnit că ați auzit că a fost bolnav. Într-adevăr, bolnav a fost aproape de moarte, dar Dumnezeu a a-

vut milă de el și nu numai de el, ci și de mine, ca să nu am întristare peste întristare. Deci l-am trimis mai degrabă, ca, văzîndu-l, voi iarăși să vă bucurați, iar eu să fiu mai puțin mîhnit. Primiți-l, dar, întru Domnul, cu toată bucuria și pe unii ca aceștia întru cinste să-i aveți, căci pentru lucrul lui Hristos a trecut pe lîngă moarte, punîndu-și viața în primejdie, ca să împlinească l i p s a voastră în slujirea mea.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 1—8)

Fraților, bucurați-vă întru Domnul. Ca să vă scriu aceleași lucruri, mie nu-mi este anevoie, dar vouă vă este de folos. Păziți-vă de cîini! Păziți-vă de lucrătorii cei răi! Păziți-vă de cei cu tăierea împrejur, pentru că noi sîntem tăierea

împrejur, noi cei ce slujim în Duhul lui Dumnezeu și ne lăudăm întru Hristos Iisus și nu ne bizuim pe trup, deși eu aș putea să mă bizui și pe trup. Dacă vreun altul socotește că se poate bizui pe trup, eu cu atît mai mult! La opt zile, am fost tăiat împrejur; sînt din neamul

lui Israel, din seminția lui Veniamin, evreu din evrei; în ce privește Legea, fariseu; în ce privește rîvna, prigonitor al Bisericii; în ce privește dreptatea cea din Lege, fără de prihană în viețuirea mea. Dar cele ce îmi erau mie cîștig, acestea

le-am socotit pentru Hristos pagubă. Ci, mai vîrtos pe toate le socotesc că sînt pagubă, față de înălțimea cunoașterii lui Hristos Iisus, Domnul meu, pentru Care m-am păgubit de toate și le privesc drept gunoaie, ca pe Hristos să dobîndesc.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 8—19)

Fraților, toate le socotesc că sînt pagubă, față de înălțimea cunoașterii lui Hristos Iisus, Domnul meu, pentru care m-am păgubit de toate și le privesc drept gunoaie, ca pe Hristos să dobîndesc, și să mă aflu întru El, nu avînd îndreptarea mea, cea din Lege, ci pe aceea care este prin credința lui Hristos, dreptatea cea de la Dumnezeu, pe temeiul credinței: ca să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și să fiu primit pîrtaș la patimile Lui, și asemenea să fiu cu El, în moartea Lui, ca, doar-doar, să pot ajunge la învierea cea din morți. Nu că am și luat răsplata, ori că sînt desăvîrșit; dar alerg după ea s-o cuceresc, întrucît cucerit am fost și eu de către Hristos Iisus. Fraților, eu încă

nu socotesc să o fi cucerit; dar una fac: uitînd cele ce sînt în urma mea, și tinzînd la cele dinainte, alerg la țintă, la răsplata dumnezeieștii chemări de sus, întru Hristos Iisus. Așadar, cîți sîntem desăvîrșiți, aceasta să gîndim; și dacă gîndiți ceva într-altfel, Dumnezeu vă va descoperi și aceea. Dar, de acolo unde am ajuns, să urmărim același dreptar, să gîndim la fel. **Fraților**, faceți-vă următorii mei și uitați-vă la aceia care umblă astfel precum aveți pildă de la noi. Căci mulți, despre care v-am vorbit adeseori, iar acum vă spun, și plîngînd, se poartă ca dușmani ai crucii lui Hristos. Sfîrșitul acestora este pieirea. **Pîntecele** este dumnezeul lor, iar mărirea lor este întru rușinea lor, ca unii care au în gînd cele pămîntești.

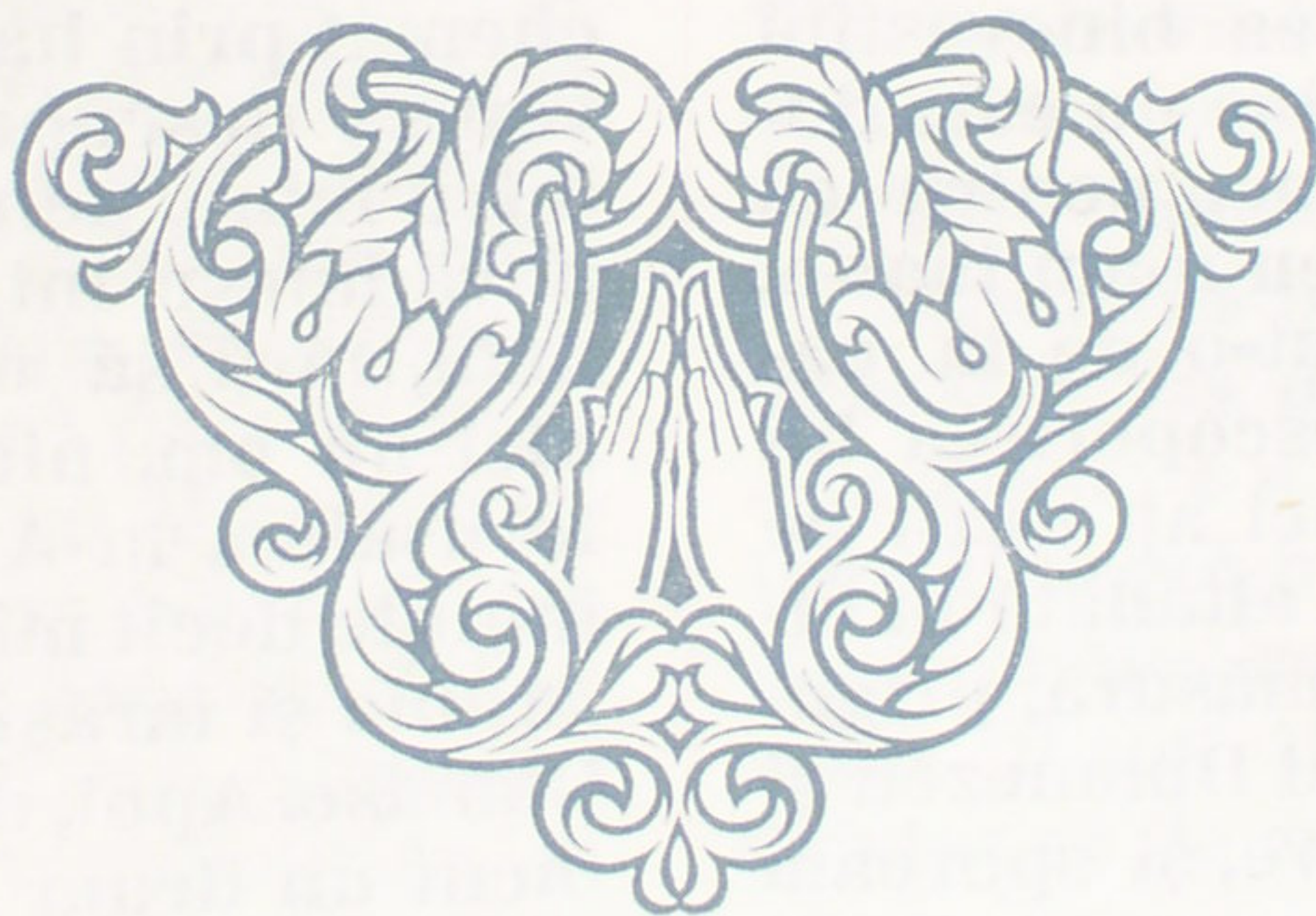
S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 8—11)

Fraților, nu voim ca voi să nu știți de necazul nostru, care ni s-a făcut în Asia, că peste măsură, peste puteri, am fost îngreuiți, încît nu mai nădăjduiam să mai scăpăm cu viață. Ci noi, în noi înșine, ne socoteam ca osîndiți la moarte, ca să nu ne punem încrederea în noi, ci în Dumnezeu, Cel

ce înviază pe cei morți, Care ne-a izbăvit pe noi dintr-o moarte ca aceasta și ne izbăvește, și în Care nădăjduim că ne va mai izbăvi, ajutîndu-ne și voi cu rugăciunea voastră pentru noi, așa încît darul acesta făcut nouă, prin rugăciunea multora, să fie prilej de mulțumire, adusă de către mulți, pentru noi.

DUMINICA

A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 9-a.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Cîntați Dumnezeului nostru, cîntați; cîntați Împăratului nostru, cîntați.

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu, cu glas de bucurie.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 11—19)

raților, vă fac cunoscut că Evanghelia cea binevestită de mine nu este după om; pentru că nici eu n-am luat-o, nici n-am învățat-o de la oameni, ci prin descoperirea lui Iisus Hristos. Căci ați auzit de purtarea mea de altădată în iudaism că, peste măsură, prigoneam Biserica lui Dumnezeu și o duceam la pieire, și spoream în iudaism mai presus decît mulți din neamul meu, care erau de vîrsta mea, și aveam fierbinte rîvnă pentru datinele mele strămoșești. Dar, cînd

Dumnezeu, Cel ce m-a ales din pîntecele maicii mele și m-a chemat prin harul Său, a binevoit să descopere pe Fiul Său întru mine, pentru ca să-L propovăduiesc între neamuri, îndată, fără să mă sfătuiesc cu nici un om, nici să mă duc la Ierusalim, la Apostolii cei mai înainte decît mine, m-am dus în Arabia și iarăși m-am întors în Damasc. Apoi, după trei ani, am făcut un drum la Ierusalim, ca să-l cercetez pe Chefa și am rămas la el cincisprezece zile. Iar pe altul dintre Apostoli n-am văzut, fără numai pe Iacov, fratele Domnului.

Aliluia, glasul al 3-lea:

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinezi în veac.

Stih: Fii mie Dumnezeu apărător și loc întărit, ca să mă mîntuiești. Că întărirea mea și scăparea mea ești Tu.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(IV, 10—23)

Fraților, m-am bucurat, întru Domnul, cu bucurie mare, că purtarea voastră de grijă pentru mine a dat acum floare încă o dată. La aceasta vă și gîndeați, dar nu aveți timp prielnic. N-o spun, doar, ca unul ce e în lipsă, fiindcă eu m-am deprins să fiu îndestulat cu ce am; știu să fiu și smerit, știu să am și de prisos; în orice și în toate, m-am învățat să fiu și sătul și flămînd, și în belșug și în nevoie. Toate le pot întru Hristos, Cel ce mă îmbracă cu putere. Dar bine ați făcut că ați luat parte împreună cu mine la strîmtorarea mea. Doar și voi o știți, filipenilor, că, la începutul Evangheliei, cînd am plecat din Macedonia, nici o Biserică nu s-a unit cu mine, cînd era vorba de dat și de primit, decît voi singuri; pentru că și în Tesalonic, o

dată și a doua oară, mi-ați trimis ca să am cele trebuincioase; nu pentru că umblu după darul vostru, dar umblu după dobînda care tot sporește la socoteala voastră cea din ceruri. Acum am de toate și am și de prisos; m-am îndestulat, după ce am primit de la Epafrodit cele ce mi-ați trimis, miros cu bună mireasmă, jertfă primită, bineplăcută lui Dumnezeu. Dumnezeul meu să împlinească toate de cîte aveți lipsă, după bogăția Sa, cu slavă, întru Hristos Iisus, iar lui Dumnezeu și Tatăl nostru, slavă în vecii vecilor! Amin. Îmbrățișați în Hristos Iisus pe toți sfinții. Vă îmbrățișează pe voi frații care sînt împreună cu mine. Vă îmbrățișează pe voi toți sfinții, dar mai ales cei din casa Cezarului. Harul Domnului Iisus Hristos să fie cu Duhul vostru.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—11)

Pavel, Apostol al lui Hristos Iisus prin voia lui Dumnezeu, și Timotei, fratele nostru, sfinților și credincioșilor frați întru Hristos, care sînt în Colose: har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos. Mulțumim lui Dumnezeu și Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos, și ne rugăm pururea pentru voi. Căci am auzit despre credința voastră în Hristos Iisus și despre dragostea ce aveți către toți sfinții, pentru nădejdea cea gătită vouă în ceruri, pe care ați auzit-o mai înainte în cuvîntul adevărului Evangheliei, care, ajungînd la voi, precum și în toată lumea, aduce roadă și sporește întocmai ca și la voi, din ziua în care

ați auzit și ați cunoscut, cu adevărat, harul lui Dumnezeu. Astfel ați primit învățătură de la Epafraș, împreună slujitorul nostru preaiubit, care este pentru voi credincios slujitor al lui Hristos, și care ne-a dezvăluit iubirea voastră cea întru Duhul. Drept aceea și noi, din ziua în care am aflat, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să cerem să vă umpleți de cunoașterea voii Lui, întru toată înțelepciunea și priceperea duhovnicească, umblînd cu vrednicie înaintea Domnului, plăcuți Lui întru toate, aducînd roadă în orice lucru bun și sporind în cunoștința lui Dumnezeu, și întăriți fiind, cu toată virtutea, prin puterea slavei Lui, spre orice stăruință și îndelungă răbdare cu bucurie.

M I E R C U R I ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DŬH

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 18—23)

Fraților, Hristos este capul trupului Bisericii, Cel ce este începutul, întâiul-născut din morți, ca să fie, întru toate, El, Cel dintîi. Căci în El a binevoit Dumnezeu să sălășluiească toată plinătatea și printr-Însul toate cu Sine să le împace, fie cele de pe pămînt, fie cele din ceruri, făcînd pace printr-Însul, prin sîngele crucii Sale. Dar pe voi, care oarecînd erați înstrăinați și vrăjmași cu

mintea voastră către lucrurile rele, de acum v-a împăcat, prin moartea Fiului Său în trupul cărnii Lui, ca să vă pună înaintea Sa: sfinți, fără de prihană și nevinovați, dacă, într-adevăr, rămîneți întemeiați în credință, întăriți și neclintiți de la nădejdea Evangheliei pe care ați auzit-o, care a fost propovăduită la toată făptura de sub cer și căreia eu, Pavel, m-am făcut slujitor.

J O I ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DŬH

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 24—II, 1)

Fraților, mă bucur acum de suferințele mele pentru voi și împlinesc, în trupul meu, lipsurile necazurilor lui Hristos, pentru trupul Lui, care este Biserica, al cărei slujitor m-am făcut, potrivit economiei lui Dumnezeu, ce mi-a fost dată mie pentru voi, ca să aduc la îndeplinire cuvîntul lui Dumnezeu: taina cea ascunsă din veacuri și din neamuri, iar acum dată pe față sfinților Săi. Acestora a voit Dumnezeu să le

arate care este bogăția slavei acestei taine între neamuri, adică Hristos cel dintru voi, nădejdea slavei, pe Care noi Îl vestim, sfătuind și învățînd pe orice om, întru toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe tot omul, desăvîrșit în Hristos Iisus. Spre aceasta mă și ostenesc și mă lupt, potrivit lucrării Lui, care se săvîrșește, cu putere în mine. Căci voiesc ca voi să știți cît de mare nevoință am pentru voi.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 1—7)

Fraților, voiesc ca voi să știți cât de mare nevoie am pentru voi și pentru cei din Laodiceia și pentru toți cîți n-au văzut fața mea în trup, ca să se mîngîie inimile lor, să fie strîns uniți în iubire și bogați să fie în deplina încredințare a priceperii și a cunoștinței tainei lui Dumnezeu, adică a lui Hristos, întru Care sînt ascunse toate vistieriile înțelepciunii și ale cunoștinței. Vă spun a-

ceasta, ca nimeni să nu vă înșele prin cuvinte amăgitoare; căci, deși cu trupul sînt departe, cu duhul însă sînt împreună cu voi, bucurîndu-mă și văzînd buna voastră rînduială și tăria credinței voastre în Hristos. Deci, precum ați primit pe Hristos Iisus, Domnul, așa să umblați întru El, înrădăcinați și zidiți fiind într-Însul, întăriți în credință, după cum ați învățat, și prisosind în ea cu mulțumire.

S Î M B Ă T Ă

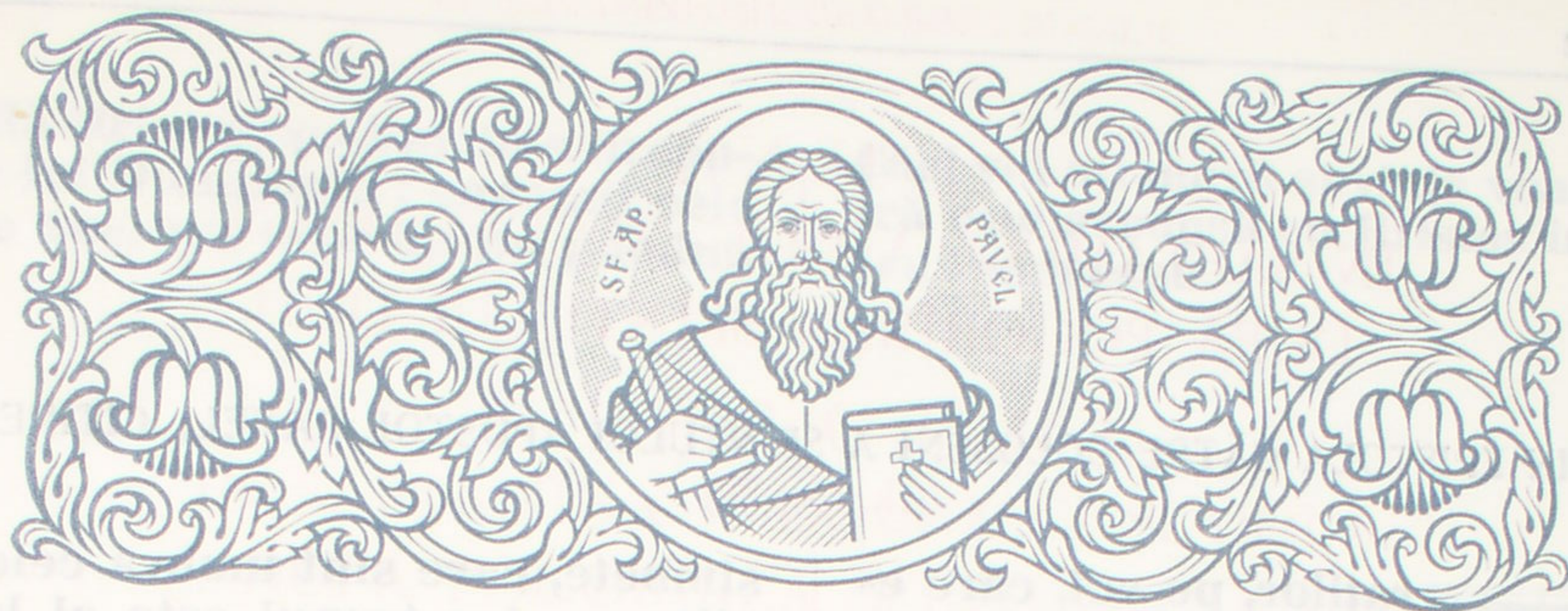
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(III, 12—18)

Fraților, avînd nădejde ca aceasta, noi lucrăm cu multă îndrăzneală, și nu facem ca Moise, care pune a un vîl pe fața sa, pentru ca fiii lui Israel să nu vadă sfîrșitul strălucirii celei trecătoare. Dar mințile lor s-au învățat, căci pînă în ziua de azi, la citirea Vechiului Testament, dăinuiește același zăbranic, fără să fie ridicat, căci el se desființează prin

Hristos; pînă astăzi, cînd se citește Moise, stă un vîl pe inimile lor; iar cînd se vor întoarce către Domnul, vîlul se va ridica. Dar Domnul este Duh și, unde este Duhul Domnului, acolo este libertate. Iar noi toți, cu fața descoperită, răsfrîngînd ca o oglindă slava Domnului, ne prefacem întru același chip, trecînd din slavă în slavă, precum ni se dă de Duhul Domnului.

DUMINICA

A DOUĂZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 10-a.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cît s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut.

Stih: Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeuul meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 16—20)

Fraților, știind că nu se îndreptează omul din faptele Legii, ci numai prin credința în Hristos Iisus, am crezut și noi în Hristos Iisus, ca să ne îndreptăm din credința în Hristos, iar nu din faptele Legii, căci din faptele Legii nimeni nu se va îndrepta. Iar dacă, în căutarea noastră să ne îndreptăm întru Hristos, ne aflăm și noi înșine păcătoși, este, oare, Hris-

tos, slujitor al păcatului? Să nu fie! Căci dacă zidesc iarăși ceea ce am dărîmat, mă adevăresc pe mine însumi călcător de poruncă. Ci eu, prin Lege, am murit față de Lege, ca să trăiesc lui Dumnezeu. M-am răstignit împreună cu Hristos și de acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața mea de acum, în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, Cel ce m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Propășește și împărățește pentru adevăr.

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urît fărădelegea.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI DOUA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUHDIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 13—20)

Lraților, pe voi, care erați morți în fărâdelegile și în netăierea împrejur a trupului vostru, Hristos v-a făcut vii, împreună cu Sine, iertându-vă toate greșelile. El a șters cu poruncile Evangheliei zapisul ce era asupra noastră, care era potrivnic nouă, și l-a luat din mijloc, pironindu-l pe cruce. El a dezbrăcat domniile și puterile și le-a dat pe față cu hotărîre, biruind a s u p r a lor prin cruce. Nimeni deci să nu vă judece pentru mîncare sau băutură, sau cu privire la vreo sărbătoare sau lună nouă sau

sîmbete, care sînt umbra celor viitoare, iar trupul este al lui Hristos. Nimeni să nu vă smulgă cununa biruinței cu prefăcută smerenie și cu slujiri de îngeri, umblînd cu vedeniile lui și îngîmfîndu-se zadarnic în închipuirea lui trupească, în loc să țină cu putere la capul de la care trupul tot, prin încheieturi și legături, îndestulîndu-se și întocmindu-se, sporește în creșterea lui Dumnezeu. Deci, dacă ați murit împreună cu Hristos față de stihile lumii, pentru ce atunci, ca și cum ați fi viețuind în lume, primiți porunci ca acestea?

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI DOUA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUHDIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 20 — III, 3)

Lraților, dacă ați murit împreună cu Hristos față de stihile lumii, pentru ce atunci, ca și cum ați fi viețuind în lume, primiți porunci ca acestea: Nu te atinge! nu gusta! nu pune mîna!, lucruri menite toate să piară prin întrebuintare, potrivit unor rînduieli și învă-

țături omenești? Toate acestea au oarecare înfățișare de înțelepciune, ca fiind cucernicie de bunăvoie, smerenie și necruțarea trupului, dar n-au nici un preț și sînt tot spre măgulirea omului pămîntesc. Așadar, dacă ați înviat împreună cu Hristos, căutați cele de sus, unde se

află Hristos, șezînd de-a dreapta lui Dumnezeu ; cugetați cele de sus, nu cele de pe pămînt.

Căci voi ați murit și viața voastră este ascunsă cu Hristos întru Dumnezeu.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 17 — IV, 2)

Fraților, orice faceți, cu cuvîntul sau cu lucrul, toate să le faceți în numele Domnului Iisus și prin El să mulțumiți lui Dumnezeu și Tatălui. Femeilor, fiți supuse bărbaților voștri, precum se cuvine, în Domnul. Bărbaților, iubiți pe femeile voastre și nu fiți silnici față de ele. Copiilor, ascultați pe părinții voștri întru toate, căci aceasta este bineplăcut Domnului. Părinților, nu întăriți pe copiii voștri, ca să nu se deznădăduiască. Cei ce slujiți ascultați întru toate pe stăpînii voștri cei trupești, nu slujindu-le

numai în față, ca unii care caută să placă oamenilor, ci în curăția inimii, temîndu-vă de Domnul. Orice lucrați, lucrați din toată inima, ca pentru Domnul și nu ca pentru oameni, bine știind că de la Domnul veți primi răsplata moștenirii ; căci Domnului Hristos slujiți. Iar cel ce umblă cu strîmbătate își va lua plata strîmbătății, întrucît nu este părtinire. Stăpînilor, dați celor ce vă slujesc ce este drept și potrivit, căci știți că și voi aveți Stăpîn în ceruri. Stăruiți, în rugăciune ; fiți treji în ea și mulțumiți lui Dumnezeu.

J O I ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 2—9)

Fraților, stăruiiți în rugăciune ; fiți treji în ea și mulțumiți lui Dumnezeu, rugându-vă totodată și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă ușa cuvîntului, spre a vesti taina lui Hristos, pentru care mă găsesc în lanțuri, și s-o fac deobște cunoscută, grăind cum se cuvine. Umblați cu înțelepciune față de cei dinafară, răscumpărînd vremea. Vorbirea voastră să fie totdeauna plăcută, cu sare dreasă, ca să știți

cum trebuie să răspundeți fiecăruia. Despre toate cîte mă privesc pe mine vă va lămuri Tihic, fratele meu preaiubit, slujitorul credincios și tovarășul de muncă întru Domnul. L-am trimis pe el la voi tocmai pentru aceasta, ca să știți cum ne aflăm și ca să mîngîie inimile voastre. L-am trimis împreună cu Onisim, credinciosul și iubitul nostru frate, care este dintre voi ; ei vă vor spune toate cele de aici.

V I N E R I ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 10—18)

Fraților, vă îmbrățișează Aristarh, tovarășul meu de închisoare, cum și Marcu, nepotul lui Varnava, în privința căruia ați primit porunci ; cînd va veni la voi, cu bine să-l primiți ; asemenea și Isus, cel ce se numește Iustus. Dintre cei tăiați împrejur numai aceștia au lucrat împreună cu mine pentru împărăția lui Dumne-

zeu ; ei au fost cei ce mi-au adus mîngîiere. Vă îmbrățișează Epafra care este dintre voi, slujitor al lui Iisus Hristos, pururea luptînd pentru voi în rugăciunile sale, ca să stați desăvîrșiți și să fiți deplin întemeiați în tot ce voiește Dumnezeu ; căci martor îi sînt că are multă rîvnă pentru voi și pentru cei din Laodiceea, și pentru cei din Ierapole. Vă îmbrăți-

șează Luca, doctorul preaiubit, precum și Dima. Îmbrățișați pe frații din Laodiceea și pe Niman și Biserica din casa lor. Și după ce scrisoarea aceasta se va citi de către voi, orînduiți să se citească și în Biserica laodicienilor, iar pe cea din Laodi-

ceea să o citiți și voi. Și spuneți lui Arhip: Vezi de slujba pe care ai primit-o întru Domnul, ca să o duci la bun liman. Îmbrățișarea mea v-o scriu cu mîna mea, eu, Pavel. Aduceți-vă aminte de lanțurile mele. Harul să fie cu voi! Amin.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(V, 1—10)

raților, știm că, dacă acest cort, locuința noastră pămîntească, se va strica, avem în ceruri zidire de la Dumnezeu, casă veșnică, nefăcută de mîna. Căci de aceea și suspinăm în acest trup, dorind să ne îmbrăcăm cu locuința noastră cea din cer; numai dacă vom fi găsiți îmbrăcați și nu ne vom afla goi. Că noi, cei ce sîntem în cortul acesta, suspinăm îngreuiți, de vreme ce dorim nu să scoatem haina noastră, ci să ne îmbrăcăm cu cealaltă, pe deasupra, așa încît ceea ce este muritor să fie înghițit de viață. Iar Cel ce ne-a

desăvîrșit spre aceasta este Dumnezeu, Care ne-a dat nouă arvuna Duhului. Îndrăznind deci pururea și știind că atîta vreme cît sălășluim în trup sîntem departe de Domnul, căci azi umblăm prin credință, nu prin vedere față către față, noi avem bună încredere și sîntem bucuroși mai bine să nu locuim în trup, ci să ne sălășluim la Domnul. Drept aceea, fie că petrecem în trup, fie că ne despărțim de el, să ne străduim să fim bineplăcuți Domnului, pentru că noi toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.

DUMINICA

A DOUĂZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 11-a.

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi pe noi și ne vei feri de neamul acesta în veci.

Stih: Doamne, Dumnezeu nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 11—18)

Fraților, vedeți cu ce fel de l i t e r e v-am scris, cu însăși mîna mea. Cîți vor să se fălească în trup, aceia vă silesc să vă tăiați împrejur, numai ca să nu pătimească prigoană pentru crucea lui Hristos. Pentru că nici ei singuri, cei tăiați împrejur, nu păzesc Legea, ci voiesc ca voi să vă tăiați împrejur, ca să se laude ei în trupul vostru. Iar mie, să nu-mi fie a mă lăuda, fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos,

prin care lumea este răstignită pentru mine și eu pentru lume! Căci în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu prețuiește ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă. Și cîți vor umbla după dreptarul acesta, pace și milă asupra lor și asupra Israelului lui Dumnezeu! De aici înainte, nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci port pe trupul meu semnele Domnului Iisus. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu duhul vostru, fraților! Amin.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.

Stih: Că pe veci ai întemeiat mila și ai așezat în ceruri adevărul Tău.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—5)

Fraților, Pavel și Silvan și Timotei, Bisericii tesalonicenilor întru Dumnezeu Tatăl și Domnul Iisus Hristos: har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos! Mulțumim lui Dumnezeu pururea pentru voi toți și vă pomenim în rugăciunile noastre, aducându-ne aminte neîncetat, înaintea lui Dumnezeu și Tatăl nostru, de lucrul

credinței voastre și de osteneala iubirii voastre și de stăruința nădejzii voastre în Domnul nostru Iisus Hristos. Fraților de Dumnezeu preaiubiți, noi știm cum ați fost aleși, căci Evanghelia noastră nu s-a vestit la voi numai în cuvânt ci și întru putere și în Duhul Sfânt și în deplină bună încredințare, precum bine știți ce fel am fost între voi, pentru folosul vostru.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 6—10)

Fraților, voi v-ați făcut următori ai noștri și ai Domnului și ați primit cuvântul cu bucuria Duhului Sfânt, măcar că ați avut multe necazuri. Așa încât v-ați făcut pildă tuturor celor ce cred, din Macedonia și din Ahaia, pentru că, de la voi, cuvântul Domnului a răsunat nu numai în Macedonia și în Ahaia, ci credința voastră în Dum-

nezeu a pătruns în tot locul, astfel că nu e nevoie să mai spunem noi ceva. Căci toți povestesc despre noi cum am fost primiți la voi și cum v-ați întors la Dumnezeu de la idoli, ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat și să așteptați pe Fiul Său din ceruri, pe Care L-a înviat din morți, pe Iisus, Cel ce ne izbăvește de mânia cea viitoare.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 1—8)

raților, voi înșivă știți că venirea noastră la voi n-a fost fără de roadă, ci, după ce am suferit și am fost, precum știți, ocăriți în Filipi, am îndrăznit întru Dumnezeu nostru, să grăim în fața voastră, cu multă nevoință, Evanghelia lui Dumnezeu. Pentru că îndemnarea noastră nu venea din rătăcire, nici din gânduri necurate, nici din înșelăciune, ci, după cum am fost socotiți vrednici de Dumnezeu ca să ni se încredințeze Evanghelia, așa vorbim, nu căutînd să plăcem oamenilor, ci lui Dumne-

zeu, Care ne încearcă inimile. Căci niciodată nu ne-am arătat cu cuvinte de măgulire, după cum bine știți, nici cu ascunse porniri de lăcomie. Dumnezeu îmi este martor. Nici n-am căutat mărire de la oameni, nici de la voi, nici de la alții, deși puteam să fim vouă cu greutate, ca Apostoli ai lui Hristos. Noi însă am fost blînzi, în mijlocul vostru, așa precum o doică îngrijește pe fiii săi; așa plini de iubire pentru voi, eram bucuroși să vă dăm nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, ci și sufletele noastre, într-atît ne erați de dragi.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 9—14)

raților, vă aduceți aminte de osteneala și de nevoința noastră; căci lucrînd zi și noapte, ca să nu fim povară nici unuia din voi, așa v-am propovăduit Evanghelia lui

Dumnezeu. Voi sînteți martori și Dumnezeu de asemenea, cît de sfînt și cît de drept și fără de prihană ne-am purtat față de voi, cei ce ați crezut: ca un părinte pe copiii săi, precum știți, așa v-am îndemnat și v-am

povățuit pe fiecare dintre voi, și v-am rugat cu stăruință să umblați cum se cuvine înaintea lui Dumnezeu, Celui ce vă cheamă la împărăția și la slava Sa. Drept aceea și noi mulțumim lui Dumnezeu neîncetat, că luînd voi cuvîntul ascultării de Dumnezeu de la noi, nu ați primit cuvînt omenesc, ci, precum

este adevărat, cuvîntul lui Dumnezeu, care și lucrează întru voi cei ce credeți. Căci voi, fraților, v-ați făcut următori ai Bisericii lui Dumnezeu care sînt în Iudeea, întru Hristos Iisus, pentru că ați suferit și voi aceleași, de la cei de un neam cu voi, după cum și ele de la iudei.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(II, 14—20)

Fraților, voi v-ați făcut următori ai Bisericii lui Dumnezeu care sînt în Iudeea, întru Hristos Iisus, pentru că ați suferit și voi aceleași, de la cei de un neam cu voi, după cum și ele de la iudei, care pe Domnul Iisus L-au omorît ca și pe prooroci; și pe noi ne-au prigonit și sînt neplăcuți lui Dumnezeu și tuturor oamenilor sînt potrivnici, fiindcă ne opresc să propovăduim neamurilor ca să se mîntuiască; așa încît ei împlinesc pururea măsura păcatelor lor. Și pînă la urmă, mînia

lui Dumnezeu a ajuns asupra lor. Iar noi, fraților, o bucată de vreme despărțiți fiind de voi, cu fața nu cu inima, ne-am sîrguit din răspuțeri, cu mare dor, să vedem iarăși fața voastră. Pentru aceea, am voit să venim la voi, îndeosebi eu Pavel, o dată și încă altădată, dar ne-a împiedicat Satana. Căci care este nădejdea noastră, bucuria noastră sau cununa laudei noastre, dacă nu voi, înaintea Domnului nostru Iisus, întru a Lui venire? Pentru că voi sînteți mărirea noastră și bucuria noastră.

S Î M B Ă T Ă

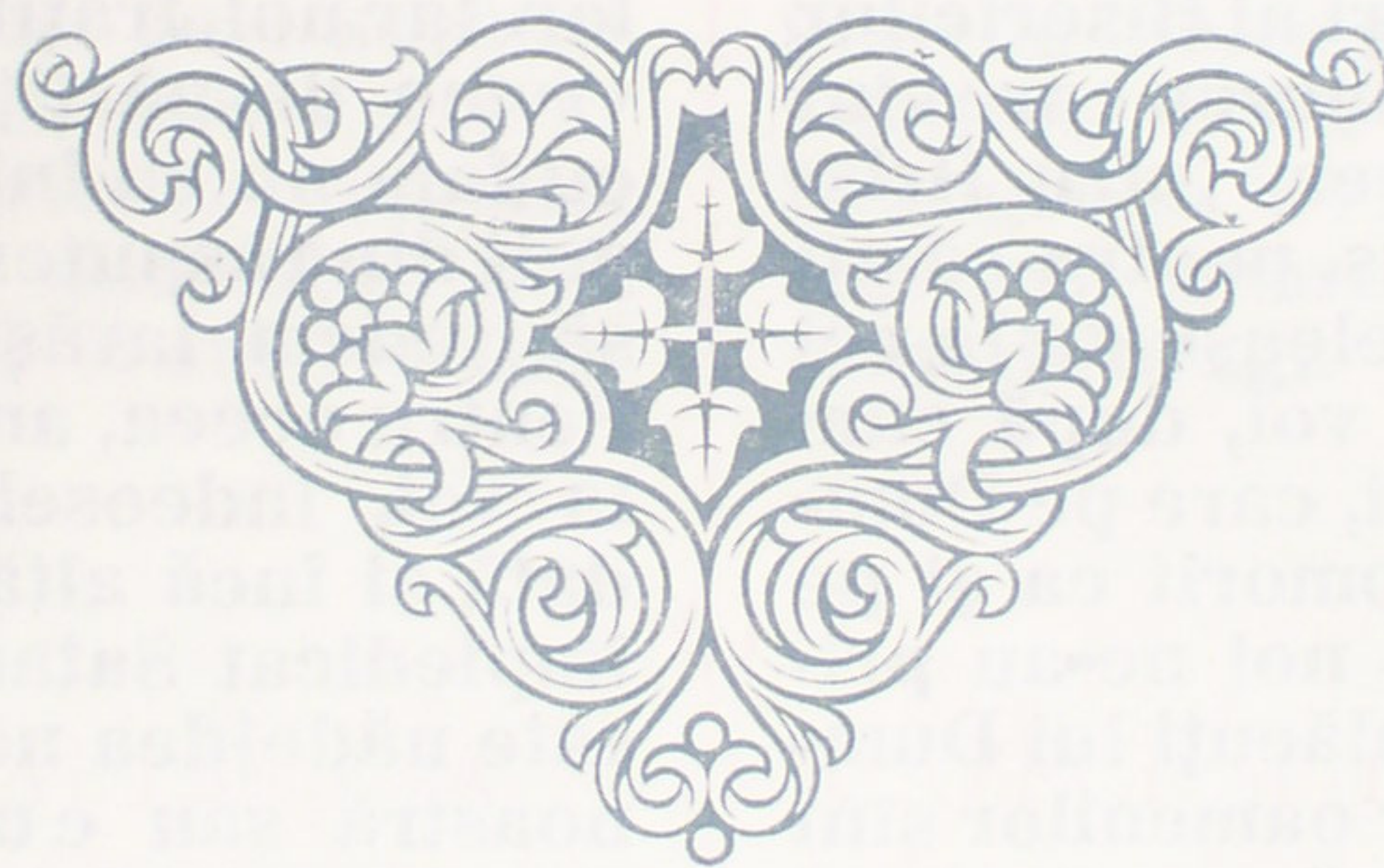
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(VIII, 1—5)

Fraților, vă fac cunoscut **h a r u l** lui Dumnezeu dăruit Bisericii Macedoniei; cum, adică, întru multă ispitire de necazuri, prisosința bucuriei lor și sărăcia lor cea adâncă au rodit cu prisos în bogăția dărnicei lor. Că au dat după pute-

rile lor, ba mărturisesc că și peste **p u t e r i**, rugându-ne cu multă stăruință, să le dăruim și lor ca să fie părtași la strângerea de ajutoare ce este pentru sfinți. Și au făcut nu după cum am nădăjduit, ci s-au dat pe ei înșiși întâi Domnului, și apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu.

D U M I N I C A

A DOUĂZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna 1.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat: Tăria mea, nu mă lăsa fără răspuns.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 4—10)

Fraților, Dumnezeu bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire cu care ne-a iubit, pe noi cei ce eram morți prin păcatele noastre, ne-a făcut vii împreună cu Hristos: prin har sînteți mîntuiți! Și împreună cu El ne-a sculat și împreună ne-a așezat întru cele cerești, în Hristos Iisus, ca să arate, în veacurile viitoare, bogăția cea

mare a harului Său, prin bună-tatea ce a avut către noi, întru Hristos Iisus. Căci în har sînteți mîntuiți, prin credință, și aceasta nu de la voi: este darul lui Dumnezeu; nu din fapte, ca să nu se laude cineva. Pentru că a Lui făptură sîntem, zidiți în Hristos Iisus spre fapte bune, pe care Dumnezeu le-a gătit mai înainte, ca să umblăm întru ele.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Cel ce locuiește sub acoperămîntul Celui preaînalt.

Stih: Zi către Domnul: Tu ești scăparea mea, Tu ești apărătorul și Dumnezeul meu.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 20 — III, 8)

Fraților, voi sînteți mărirea noastră și bucuria noastră. Drept aceea, nemiaputînd răbda, am hotărît să rămînem singuri la Atena. Și am trimis pe Timotei, fratele nostru și slujitorul lui Dumnezeu și împreună lucrător cu noi în Evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească și să vă îndemne în credința voastră, ca nimeni să nu se clatine în necazuri, căci singuri știți că spre aceasta sîntem puși. Pentru că și cînd am fost la voi, v-am spus de mai înainte că vom avea de suferit necazuri, precum s-a și întîmplat și știți prea bine. Pen-

tru aceea și eu, fiind nerăbdător, am trimis ca să cunosc credința voastră, ca nu cumva să vă fi ispitit ispititorul și în deșert să fie osteneala noastră. Acum însă fiindcă Timotei a venit la noi de la voi, și ne-a binevestit despre credința și dragostea voastră și că aveți de noi bună amintire pururea, dorind ca să ne vedeți, după cum și noi pe voi, pentru acest cuvînt, fraților, ne-am simțit mîngîiați de voi, prin credința voastră, în toată nevoia și strîmtorarea noastră. Căci acum noi sîntem vii, dacă voi stați neclintiți întru Domnul.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 8—13)

Fraților, acum noi sîntem vii, dacă voi stați neclintiți întru Domnul. Și ce mulțumire, pentru voi, putem să dăm în schimb lui Dumnezeu, în toată bucuria cu care ne bu-

curăm pentru voi, înainte a Dumnezeului nostru? Noaptea și ziua cu multă stăruință ne rugăm, ca să ajungem să vedem fața voastră și să împlinim lipsurile credinței voastre. Dar Însuși Dumnezeu și Tatăl nos-

tru și Domnul nostru Iisus Hristos să îndrepteze calea noastră către voi! Iar pe voi, Domnul să vă înmulțească și să vă facă să prisosiți în dragostea unuia către altul și către toți, precum prisosim și noi fa-

ță de voi, spre întărirea inimilor voastre, ca să fiți fără de prihană întru sfințenie, înaintea lui Dumnezeu și Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Iisus Hristos, cu toți sfinții Săi. Amin.

M I E R C U R I

ÎN SAPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 1—12)

Fraților, vă rugăm și vă îndemnăm, în Domnul Iisus, ca după cum ați luat de la noi dreptar de cum se cuvine să umblați și să plăceți lui Dumnezeu, în care chip și umblați, așa să sporiiți tot mai mult. Știți ce porunci v-am dat, de la Domnul Iisus. Căci voia lui Dumnezeu aceasta este: sfințirea voastră, ca să vă feriți de desfrânare, ca să știe fiecare dintre voi să-și stăpânească vasul său în sfințenie și cinste, nu în patima poftelor, cum fac păgînii, care nu cunosc pe Dumnezeu. În acest lucru, nimeni să nu nedreptățească și să nu ia mai mult de la fratele său, căci Domnul este răzbunător pentru toate acestea, după cum v-am și spus mai înainte și v-am

mărturisit; pentru că Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire. Drept aceea, cel ce defăimează cuvîntul meu, nu defăimează un om, ci pe Dumnezeu, Care v-a dat pe Duhul Său cel Sfînt. Despre iubirea frățească nu aveți trebuință să vă scriu, pentru că voi înșivă sînteți învățați de Dumnezeu ca să vă iubiți unul pe altul. Aceasta o și faceți, față de toți frații din Macedonia. Dar vă îndemnăm, fraților, să sporiiți și mai mult și să vă puneți toată rîvna ca să trăiți în liniște, să faceți fiecare cele ale sale și să lucrați cu mîinile voastre, precum am poruncit vouă, ca să umblați cuviincios față de cei dinafară și să nu aveți trebuință de nimeni.

J O I ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IV, 18 — V, 10)

raților, mîngîiați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte. Iar despre ani și despre vremi, fraților, n-aveți trebuință să vă scriem, căci singuri știți prea bine, că ziua Domnului vine așa, ca un fur, în puterea nopții. Atunci cînd vor zice: pace și liniște, atunci, fără de veste, va veni peste ei pieirea, ca și durerile peste cea însărcinată, și scăpare nu vor avea. Voi însă, fraților, nu sînteți în întuneric, ca să vă apuce ziua aceea ca un fur. Căci voi toți sînteți fii ai luminii și fii ai zilei; nu sîntem ai nopții, nici ai

întunericului. Drept aceea, să nu dormim ca și ceilalți, ci să priveghem și să fim treji. Că cei ce dorm, noaptea dorm; și cei ce se îmbată, noaptea se îmbată. Dar noi, fiind ai zilei, să fim treji, îmbrăcîndu-ne în platoșa credinței și a dragostei și punînd coiful nădejzii de mîntuire; că Dumnezeu nu ne-a rînduit spre mînie, ci spre dobîndirea mîntuirii, prin Domnul nostru Iisus Hristos, Cel ce a murit pentru noi, pentru ca noi, ori că veghem, ori că dormim, cu El împreună să viețuim.

V I N E R I ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(V, 9—13, 24—28)

raților, Dumnezeu nu ne-a rînduit spre mînie, ci spre dobîndirea mîntuirii, prin Domnul nostru Iisus Hristos, Cel ce a murit pentru noi, pentru ca noi, ori că veghem, ori că

dormim, cu El împreună să viețuim. De aceea îndemnați-vă și zidiți-vă unul pe altul, așa precum și faceți. Vă mai rugăm, fraților, să aveți luare aminte pentru cei ce se ostenesc între voi, pentru cei ce vă cîrmuiesc

întru Domnul și bine vă sfătuiesc ; și, pentru munca lor, să-i socotiți pe ei vrednici de prisoselnică dragoste. Trăiți între voi în bună p a c e. Credincios este Cel care vă cheamă. El va și îndeplini. Fraților, rugați-vă

pentru noi. Îmbrățișați pe toți frații, cu sărutare sfântă. Vă îndemn stăruiitor pe voi, întru Domnul, ca să citiți epistola aceasta tuturor sfinților frați. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi ! Amin.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

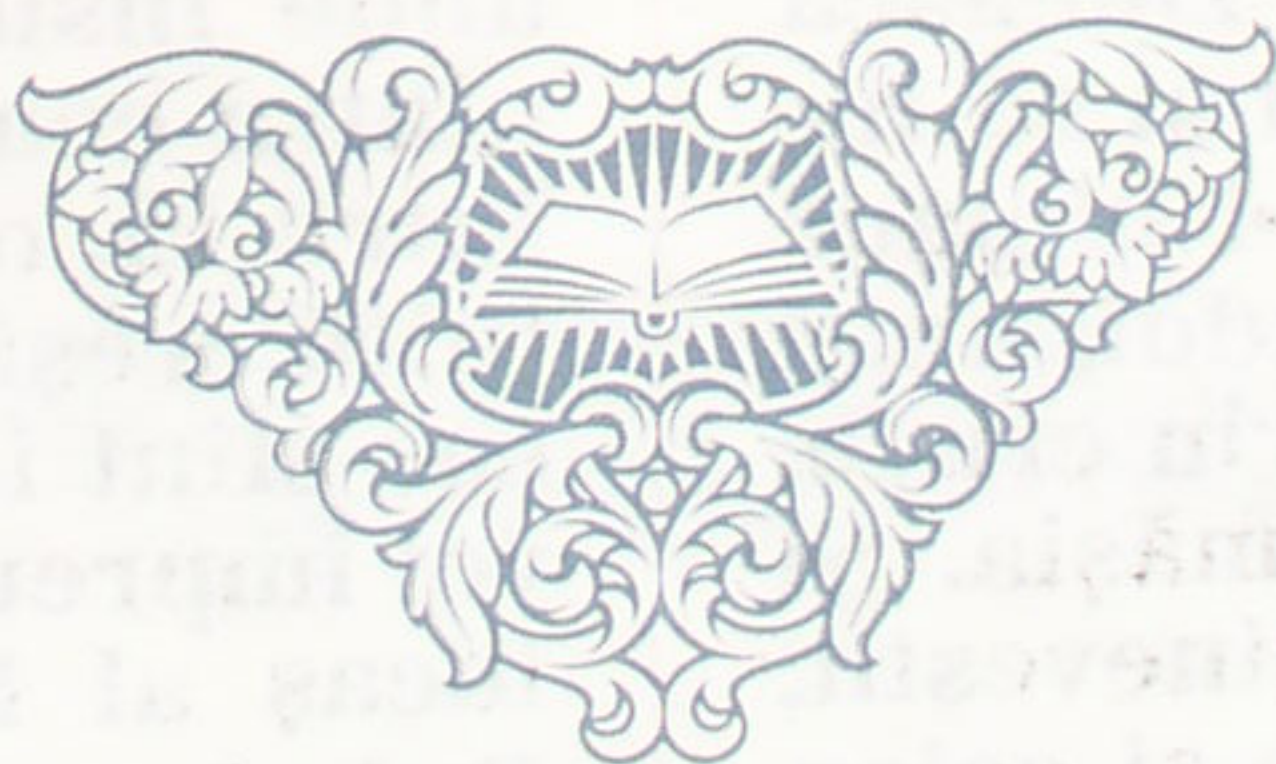
DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(XI, 1—6)

Fraților, de mi-ați îngădui puțină neînțelepție ! Dar îmi și îngăduiți. Căci vă rîvnesc pe voi cu rîva lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit unui singur bărbat, ca să vă înfățișez lui Hristos, ca pe o fecioară neprihănită. Dar mă tem, ca nu cumva, precum șarpele a amăgit pe Eva cu viclenia lui, tot așa să nu se abată și cugetele voastre de la curăția și nevinovăția cea întru Hristos. Căci dacă ar veni cineva să vă

propovăduiască un alt Iisus decît Acela pe Care vi L-am propovăduit noi, sau să luați un alt Duh decît Acela pe Care L-ați luat, sau altă Evanghelie decît aceea pe care ați primit-o, voi l-ați îngădui foarte bine. Dar eu socotesc că nu sînt întru nimic mai prejos decît cei mai de frunte d i n t r e Apostoli. Căci, deși în vorbire sînt l i p s i t de meșteșug, nu sînt însă lipsit de cunoștință, ci v-am dovedit-o întru toate, în fața tuturor.

D U M I N I C A

A DOUĂZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreana a 2-a.

va da

Prochimen, glasul al 7-lea.

Domnul ^{va da} dă tărie poporului Său. Domnul va binecuvînta pe poporul Său cu pace.

Stih: Dați Domnului, fiii lui Dumnezeu, dați Domnului slavă și cinste.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(II, 14—22)

raților, Hristos este pacea noastră: Cel ce a făcut din cele două lumi una, adică a surpat peretele din mijloc al despărțiturii, desființînd vrăjmășia, în trupul Său, Legea poruncilor și învățăturile ei, ca, întru Sine, pe cei doi să-i zidească într-un singur om nou și să întemeieze pacea. Și să-i împace cu Dumnezeu pe amîndoi, uniți într-un singur trup, prin cruce, omorînd prin ea vrăjmășia. Și a venit și pace a binevestit, vouă celor de departe și celor

de aproape; căci printr-Însul avem, și unii și alții, apropierea către Tatăl, într-unul și același Duh. Pentru aceea dar, nu mai sînteți străini și locuitori vremelnici, ci sînteți împreună cetățeni cu sfinții și casnici ai lui Dumnezeu, zidiți fiind pe temelia Apostolilor și a proorocilor, unde însuși Iisus Hristos este piatra cea din capul unghiului. Întru El, orice zidire bine alcătuită crește ca să ajungă un locaș sfînt în Domnul. Întru El și voi împreună sînteți zidiți, spre locaș al lui Dumnezeu, în Duhul.

Aliluia, glasul al 7-lea:

Bine este a lăuda pe Domnul și a cînta numele Tău, Preaînalte.

Stih: A vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—10)

Pavel și Silvan și Timotei, Bisericii Tesalonicenilor întru Dumnezeu Tatăl nostru și întru Domnul Iisus Hristos: Har vouă și pace, de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos. Fraților, datori sîntem să mulțumim pentru voi pururea lui Dumnezeu, cum se cuvine, că mult crește credința voastră și dragostea fiecăruia din voi se înmulțește față de fiecare; încît noi înșine ne lăudăm cu voi, în Bisericile lui Dumnezeu, pentru statornicia și credința voastră, în toate prigonirile voastre și în strîmtorările pe care le suferiți, ca dovadă a dreptei judecăți a lui Dumnezeu, spre învrednicirea voastră de împă-

răția lui Dumnezeu, pentru care și pătimiți. De vreme ce drept este înaintea lui Dumnezeu să răsplătească cu necaz celor ce vă necăjesc pe voi, iar vouă celor necăjiți, să vă dea odihnă, împreună cu noi, cînd Domnul Iisus Se va arăta din cer, cu îngerii puterii Sale, în văpaie de foc, și va osîndi pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă Evanghelia Domnului nostru Iisus. Unii ca aceștia vor lua ca pedeapsă pieirea veșnică de la fața Domnului și de la slava puterii Lui, în ziua aceea, cînd va veni să Se preaslăvească întru sfinții Săi și să Se arate minunat întru toți cei ce au crezut, pentru că mărturia noastră către voi a găsit crezămînt.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 10 — II, 2)

raților, mărturia noastră către voi a găsit crezământ. Pentru aceasta, ne și rugăm puterea pentru voi, ca Dumnezeu nostru să vă facă vrednici de chemarea Sa și să împlinească, cu putere, toată bunăvoința voastră spre bunătate și lucrul credinței voastre, ca să se preaslăvească în voi numele Domnului nostru Iisus și voi într-Însul, prin harul

Dumnezeului nostru și al Domnului Iisus Hristos. În privința venirii Domnului nostru Iisus Hristos și a adunării noastre împreună cu El, vă rugăm, fraților, să nu vă lăsați prea degrabă zguduiți în cugetul vostru, nici să vă spăimîntați, nici de duh proorocesc, nici de vorbă, nici de vreo scrisoare ca pornită de la noi, cum că ziua Domnului a și sosit.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 1—12)

raților, în privința venirii Domnului nostru Iisus Hristos și a adunării noastre împreună cu El, vă rugăm, să nu vă lăsați prea degrabă zguduiți în cugetul vostru, nici să vă spăimîntați, nici de duh proorocesc, nici de vorbă, nici de vreo scrisoare ca pornită de la noi, cum că ziua Domnului a și sosit. Să nu vă amăgească nimeni, cu nici un chip. Căci ziua

Domnului nu va sosi pînă ce mai întîi nu va veni lepădarea de credință și nu se va arăta omul nelegiurii, fiul pierzării, potrivnicul, care, înălțîndu-se mai presus de tot ce se numește Dumnezeu sau e făcut pentru închinare, să se așeze pe sine ca dumnezeu în Biserica lui Dumnezeu și să se dea pe sine drept Dumnezeu. Nu vă aduceți aminte că, pe cînd eram încă la voi, vă spuneam acestea? Și a-

cum știți bine ce-l oprește, ca să nu se arate decît la vremea lui. Căci taina fărădelegii se și lucrează, numai că este unul care o ține acum pe loc, pînă ce va fi dat la o parte. Și atunci se va arăta cel fără de lege, pe care Domnul Iisus îl va ucide cu suflarea gurii Sale și-l va nimici cu strălucirea venirii Sale. Iar ivirea aceluia va fi prin lucrarea lui Satan, însoțită de tot

felul de puteri și de semne și de minuni mincinoase, și de amăgiri nelegiuite, pentru fiii pierzării, fiindcă n-au primit iubirea adevărului, ca să se mîntuiască. Pentru aceea, Dumnezeu le trimite lucrarea amăgirii, ca să dea ei crezămînt minciunii și ca să cadă sub osîndă toți cei ce n-au crezut adevărul, ci le-a plăcut nedreptatea.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(II, 13 — III, 5)

Praților, datori sîntem totdeauna să mulțumim lui Dumnezeu pentru voi, frați iubiți de Domnul, că v-a ales Dumnezeu dintru început, spre mîntuire, întru sfințirea Duhului și întru credința adevărului, la care v-a chemat prin Evanghelia noastră, spre dobîndirea slavei Domnului nostru Iisus Hristos. Drept aceea, fraților, stați neclintiți și țineți predaniile pe care le-ați învățat, fie prin cuvînt, fie prin epistola noastră. Iar însuși Domnul nostru Iisus Hristos și Dumnezeu, Tatăl nostru, Care ne-a iubit pe noi și ne-a dat, prin harul Său, veșnică mîngîiere și

bună nădejde, să mîngîie inimile voastre și să vă întărească, în tot cuvîntul și fapta bună! Pe lîngă acestea, fraților, rugați-vă pentru noi, ca cuvîntul Domnului să se răspîndească grabnic și să se preamărească, întocmai ca și la voi, și ca să ne izbăvim de oamenii cei răi și vicleni. Căci credința nu este a tuturor; dar credincios este Domnul, care vă va întări și vă va păzi de cel viclean. Despre voi, încredințați sîntem în Domnul că cele ce vă poruncim, le faceți și le veți face. Iar Domnul să îndrepteze inimile voastre spre dragostea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Hristos!

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 6—18)

Fraților, vă poruncim în numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriți de orice frațe care umblă fără de rînduială și nu după învățătura primită de la noi, căci singuri știți cum trebuie să urmați nouă, că noi n-am fost fără de rînduială, cînd am fost la voi, nici n-am mîncat de la cineva pîine în dar, ci cu muncă și cu trudă, am lucrat noaptea și ziua, ca să nu împovărăm pe nimeni dintre voi. Nu doar că n-aveam puterea aceasta, ci ca să vă dăm o pildă cu noi înșine, ca să faceți ca noi. Căci și cînd ne aflam la voi, v-am dat porunca aceasta: cine nu vrea să lucreze, acela să nu mănînce. Pentru că auzim că unii de la voi umblă fără nici o rînduială,

nu lucrează nimic, ci se amestecă în treburile altora; unora ca acestora le poruncim și-i îndemnăm, în Domnul Iisus Hristos, ca să muncească în liniște și să-și mănînce pîinea lor. Iar voi, fraților, nu pregetați să faceți ce este bine. Și dacă cineva nu ascultă de cuvîntul nostru din epistola aceasta, pe acela să-l însemnați și să nu vă însoțiți cu el, ca să se rușineze. Dar să nu-l socotiți ca pe un vrăjmaș, ci povățuiți-l ca pe un frațe. Și însuși Domnul păcii să vă dăruiască vouă pace totdeauna și în tot chipul! Domnul fie cu voi cu toți! Îmbrățișarea mea cu mîna mea, a lui Pavel; aceasta este semnul meu în orice epistolă. Așa scriu. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți! Amin.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 3—10)

Fraților, har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru Iisus Hristos, Cel ce S-a dat pe Sine pentru păcatele noastre, ca să ne scoată pe noi din acest veac viclean de acum, după voia lui Dumnezeu și a Tatălui nostru, Căruia să-I fie slava în vecii vecilor. Amin! Mă mir că așa degrabă vă întoarceți cu inima, de la cel ce v-a chemat pe voi, prin harul lui Hristos, la altă Evanghelie; nu doar că este altă Evanghelie, ci sînt unii care vă

tulbură pe voi și voiesc să schimbe Evanghelia lui Hristos. Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar vesti altă Evanghelie decît aceea pe care v-am vestit-o, să fie anatema! Precum v-am spus mai înainte, și acum vă spun iarăși: dacă vă propovăduiește cineva altfel decît ați primit, să fie anatema! Umblu eu, acum, să cîștig pe oameni, ori pe Dumnezeu? Sau caut eu să plac oamenilor? Căci dacă aș fi pe placul oamenilor, n-aș mai fi robul lui Hristos.

D U M I N I C A

A DOUĂZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 3-a. Prochimen, glasul al 8-lea:

Faceți ^{jurăminte} Domnului Dumnezeuului vostru și le împliniți.

Stih: Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele Lui.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 1—7)

raților, eu cel întemnițat pentru Domnul, vă rog pe voi să umblați cu vrednicie, după chemarea cu care ați fost chemați, cu toată smerenia și blîndețea, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții, în iubire, silindu-vă să păziți unitatea Duhului, întru legătu-

ra păcii. Este un singur trup și un singur Duh, precum și chemați ați fost la o singură nădejde a chemării voastre; un Domn, o credință, un Botez, un Dumnezeu și Tatăl tuturor, care este peste toate și prin toate și întru noi toți. Iar fiecare dintre noi, datu-i-s-a harul după măsura darului lui Hristos.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Veniți să cîntăm cu veselie Domnului și să strigăm cu bucurie către Dumnezeu.

Stih: Să întîmpinăm fața Lui întru laudă și în psalmi să-I strigăm Lui.

L U N I ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—7)

Pavel, Apostol al lui Iisus Hristos, după porunca lui Dumnezeu Mîntuitorul nostru și a lui Iisus Hristos, nădejdea noastră, lui Timotei, adevăratului fiu în credință: har, milă, pace, de la Dumnezeu Tatăl și de la Hristos Iisus, Domnul nostru. Cînd am plecat în Macedonia, te-am rugat să rămii în Efes, ca să poruncești unora să nu învețe învățături străine, nici să ia aminte la basme și la

înșirări de neamuri fără de sfîrșit, care aduc mai degrabă certuri, decît lucrarea mîntuitoare a lui Dumnezeu, cea întru credință; iar ținta poruncii Domnului este dragostea din inimă curată, din cuget bun și din credință nefățarnică; de la care unii, rătăcind, s-au întors spre deșartă vorbire. Ei vor să fie învățători ai Legii, dar nu înțeleg nici cele ce spun, nici cele pentru care dau adevărire.

M A R T I ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 8—14)

Leașilor, noi știm că Legea este bună, dacă se folosește cineva de ea potrivit Legii; știind aceasta, că Legea nu este pusă pentru cel drept, ci pentru cei fără de lege și nesupuși, pentru necredincioși și păcătoși, pentru necuvioși și spurcați, pentru ucigași de

tată și ucigași de mamă, pentru omorîtorii de oameni, pentru desfrînați, pentru sodomiți, pentru vînzătorii de oameni, pentru mincinoși, pentru cei care jură strîmb și pentru tot ce stă împotriva învățaturii sănătoase, după Evanghelia slavei fericitului Dumnezeu, care mi-a fost încredințată mie. Mul-

țumesc Celui ce m-a întărit, lui Hristos Iisus, Domnul nostru, că m-a socotit credincios și m-a pus să-I slujesc, pe mine, care mai înainte huleam, prigo-neam și batjocoream. Totuși

am fost miluit, căci, în necre-dința mea, am lucrat din nești-ință. Și a prisosit cu bogăție harul Domnului nostru, împre-ună cu credința și cu dragos-tea cea întru Hristos Iisus.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOĂZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 18—20 și II, 8—15)

Fiule Timotei, această poruncă îți încredin-țez ție, ca, potrivit proorociilor făcute mai înainte asupra ta, să te lupți lupta cea bună, după cuvîntul lor, avînd credință și cuget bun, pe care unii, lepă-dîndu-le, au căzut din credință; dintre aceștia sînt Imeneu și Alexandru, pe care i-am dat Sa-tanei, ca să se învețe să nu hu-lească. Vreau, așadar, ca băr-bații să se roage în tot locul, ridicînd mîini curate, fără de mînie și fără de gîlceavă. Ase-menea și femeile să se poarte cu îmbrăcăminte cuviincioasă, făcîndu-și lor podoabă din sfia-lă și din cumințenie, nu cu îm-

pletituri de păr și cu aur, sau cu mărgăritare, sau cu haine scumpe; ci precum se cuvine unor femei care se făgăduiesc temerii de Dumnezeu, făcîndu-și lor podoabă din fapte bu-ne. Femeia să învețe în tăcere, cu toată ascultarea. Nu îngădu-iesc femeii nici să învețe pe al-tul, nici să stăpînească pe băr-bat, ci să stea liniștită. Că Adam s-a zidit întîi, apoi Eva. Și nu Adam a fost amăgit, ci femeia amăgită fiind, s-a făcut călcă-toare de poruncă. Dar se va mîntui prin naștere de fii, dacă stăruiește, cu deplină înțelep-ciune, în credință, în iubire și în sfințenie.

J O I ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 1—13)

Fiule Timotei, vrednic de credință este cuvîntul : de pofteste cineva episcopie, bun lucru dorește. Se cuvine însă episcopului să fie : fără de prihană, bărbat al unei femei, treaz, întreg la minte, cucernic, primitor de străini, destoinic să învețe pe alții, nebețiv, nedepins să bată, neagonisitor de câștig urît, ci blînd, pașnic, ne-iubitor de argint, bun chivernisitor în casa lui, avînd copii ascultători, întru desăvîrșită bunăcuviință. Căci dacă cineva nu știe să-și rînduiască a sa casă, cum va purta grijă de Biserica lui Dumnezeu ? Episcopul să nu fie de curînd botezat, ca nu cumva trufindu-se, să cadă în

osînda diavolului. Mai trebuie să aibă mărturie bună de la cei dinafară, ca să nu cadă în ocară și în cursa diavolului. De asemenea, diaconii să fie cucernici, nu îndoielnici la cuvînt, nebăutori de vin mult, neagonisitori de câștig urît, păstrînd taina credinței întru cuget curat. Dar și aceștia să fie mai întîi puși la încercare, apoi, dacă se dovedesc fără prihană, să se diaconească. Femeile lor să fie cucernice, neclevetitoare, cumpătate, credincioase în toate. Diaconii să fie bărbați ai unei femei, să-și chivernisească bine casele și pe copiii lor. Că cei ce slujesc bine rang bun dobîndesc și mult curaj în credința cea în Hristos Iisus.

V I N E R I ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 4—8, 16)

Fiule Timotei, toată făptura lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulțumire, căci se sfințește prin cuvîntul lui Dumnezeu și prin rugăciu-

ne. Acestea toate de le vei spune fraților, vei fi bun slujitor al lui Hristos Iisus, hrănit fiind cu cuvintele credinței și ale bune învățături căreia ai urmat. Iar de basmele cele lumești și băbești, ferește-te și deprinde-te

cu credința cea adevărată. Căci deprinderea trupească la puțin folosește, dar evlavia spre toate este de folos, avînd făgăduința vieții de acum și a celei ce va

să vină. Păzește-te pe tine însuși și învățătura; stăruiește în ea, căci făcînd aceasta și pe tine te vei mîntui și pe cei care te ascultă.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 8—12)

Lraților, văzînd Scriptura dinainte, că Dumnezeu îndreptează neamurile din credință, dinainte a binevestit lui Avraam: Binecuvînta-se-vor întru tine toate neamurile. Drept aceea, cei ce sînt din credință se binecuvîntează împreună cu credinciosul Avraam. Căci toți cîți sînt din faptele

Legii sub blestem sînt, că scris este: Blestemat este tot cel ce nu stăruie întru toate cele scrise în cartea Legii, ca să le facă. Iar cum că, prin Lege, nu se îndreptează nimeni înaintea lui Dumnezeu, este lucru învederat, deoarece: dreptul din credință va fi viu. Legea însă nu este din credință, dar cel ce va face acestea, va fi viu prin ele.

D U M I N I C A

A DOUĂZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 4-a.
Prochimen, glasul 1:

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Stih: Bucurați-vă, dreptilor; celor drepti li se cuvine laudă.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 8—19)

Fraților, ca fiii luminii să umblați, pentru că roada Duhului este în orice bunătațe, dreptate și adevăr. Încercați ce este bineplăcut Domnului. Și nu fiți părtași la faptele cele sterpe ale întunericului, ci mai degrabă osîndiți-le pe față. Căci cele ce se fac întru ascuns de ei rușine este a le și grăi. Iar tot ce este osîndit pe față se învederează prin lumină, căci tot ce se învederează e lumină. Pentru aceea zice : Deșteaptă-te

cel ce dormi și te scoală din morți și te va lumina Hristos. Drept aceea, socotiți cum umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți, răscumpărînd vremea, căci zilele sînt rele. Pentru aceea, nu fiți fără de minte, ci înțelegeți care este voia Domnului. Și nu vă îmbătați de vin, întru care este desfrînare, ci vă umpleți de Duhul. Vorbiți între voi în psalmi și în laude și în cîntări duhovnicești, lăudînd și cîntînd Domnului, în inimile voastre.

Aliluia, glasul 1:

Dumnezeu este Cel ce mă răzbună, Care supune popoarele sub mine.

Stih: Cel ce mîntuiești în chip minunat pe împăratul și faci milă cu David.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 1—10)

Fiule Timotei, pe cel bătrîn să nu-l înfrunți, ci să-l îndemni ca pe un părinte; pe cei mai tineri, ca pe frați. Pe femeile bătrîne îndeamnă-le ca pe niște mame, pe cele tinere ca pe surori, în toată curăția. Pe cele văduve cinstește-le, dar pe cele cu adevărat văduve. Dacă vreo văduvă are copii sau nepoți, aceștia să se învețe să cinstească mai întîi casa lor și să dea răsplătire părinților, pentru că lucrul acesta este bun și primit înaintea lui Dumnezeu. Cea cu adevărat văduvă și rămasă singură are nădejdea în Dumnezeu și stăruiește în cereri și în rugăciuni, noaptea

și ziua. Iar cea care trăiește în desfătări, deși vie, este moartă. Și acestea poruncește, ca să fie fără de prihană. Dacă însă cineva nu poartă de grijă de ai săi și mai ales de ai casei sale, s-a lepădat de credință și este mai rău decît un necredincios. Văduva care are mai puțin de șaizeci de ani, să nu fie înscrisă între văduve, și numai dacă a fost femeia unui singur bărbat: bine cunoscută pentru faptele ei bune, dacă adică și-a crescut copiii, dacă a fost primitoare de străini, dacă a spălat picioarele sfinților, dacă a venit în ajutorul celor strîmto-rați, dacă s-a ținut stăruitor de tot ce este lucru bun.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 11—21)

Fiule Timotei, de văduvele cele tinere te ferește. Căci, atunci cînd poftesc împotriva lui Hristos, vor să se mărite. Și își agonisesc osîndă, fiindcă și-au călcat legămîntul

dintîi. Dar în același timp se învață să fie leneșe, umblînd din casă în casă, și nu numai leneșe, ci și guralive și iscoditoare, grăind cele ce nu se cuvine. Drept aceea, voiesc ca văduvele tinere să se mărite, să aibă

copii, să-și vadă de case, și să nu dea potrivnicului nici un prilej de ocară. Căci unele s-au și abătut, ca să se ducă după Satana. Dacă vreun credincios sau vreo credincioasă are în casă văduve, să aibă grija lor, ca Biserica să nu fie împovărată, ci să poată ajuta pe cele cu adevărat văduve. Preoții, care își țin bine dregătoria, să se învrednicească de îndoită cinste, mai ales cei ce se ostenesc în cuvânt și în învățătură. Pentru

că Scriptura zice: Să nu legi gura boului care treieră, și: Vrednic este lucrătorul de plata sa. Pîră împotriva preotului să nu primești, fără numai din gura a doi sau trei martori. Pe cei ce păcătuiesc muștră-i de față cu toți, ca și ceilalți să aibă teamă. Te îndemn stăruitor înaintea lui Dumnezeu și a lui Iisus Hristos și a îngerilor Lui celor aleși, ca să păzești acestea, fără a lua o hotărîre dinainte, nefăcînd nimic cu părtinire.

M I E R C U R I

ÎN SAPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 22 — VI, 11)

Fiule Timotei, nu pune, prea degrabă, mîinile peste nimeni, nici nu te face părtaș la păcatele altora. Păstrează-te curat. De acum nu bea numai apă, ci folosește-te de puțin vin, pentru stomacul tău și pentru desele tale slăbiciuni. Păcatele unor oameni sînt învederate și merg de mai înainte la judecată, ale altora însă se arată mai pe urmă. Tot așa și faptele cele bune sînt învederate, și cele ce sînt astfel nu se pot ascunde. Cei ce se găsesc sub jugul robiei, să-și socotească pe stăpînii lor vrednici de toată cinstea, ca să nu fie hulite numele și învățătura lui Dumnezeu. Iar cei ce au stăpîni credincioși, să

nu-i disprețuiască, sub cuvînt că sînt frați în credință; ci și mai mult să-i slujească, tocmai fiindcă primitorii bunei lor slujiri sînt credincioși și iubiți. Acestea să-i înveți și să le poruncești. Iar de învață cineva într-alt chip și nu se ține de cuvintele cele sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos și de învățătura cea bună după credință, acela e un îngîmfat, care nu știe nimic, suferind de boala discuțiilor și certurilor de cuvinte, din care pornesc: ceartă, pizmă, defăimări, bănuieli nedrepte, gîlce vile necurmăte ale oamenilor stricați la minte și lipsiți de adevăr, care socotesc că evlavie este un mijloc de cîștig. Depărtează-te

de unii ca aceștia. Și într-adevăr, evlavia este mare câștig, dar atunci când se îndestulează cu ce are. Pentru că noi n-am adus nimic în lume, tot așa precum nici nu putem să scoatem ceva din ea afară. Ci avînd hrană și îmbrăcăminte, cu acestea vom fi îndestulați. Cei ce vor să se îmbogățească, cad în ispită și în cursă și în multe pofte nebanești și vătămătoare, ca une-

le care cufundă pe oameni în pierzare și în osîndă. Căci iubirea de argint este rădăcina tuturor răutăților și cei ce au poftit-o cu înfocare au rătăcit de la credință și s-au pătruns cu mulțime de dureri. Dar tu, o, omule al lui Dumnezeu, fugi de acestea și urmează dreptatea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea și blîndețea.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 17—21)

Fiule Timotei, celor bogați în veacul de acum poruncește-le să nu-și facă închipuiri trufașe, nici să-și pună nădejdea în bogăția cea nestatornică, ci în Dumnezeu cel viu, Care ne dă cu belșug toate, spre îndulcirea noastră. Poruncește-le să facă ce e bine, să se înavuțească în fapte bune, să fie

darnici, să fie cu inimă largă, agonisindu-și lor bună temelie în veacul viitor, ca să dobîndească viața veșnică. O, Timotei, păzește ceea ce ți s-a încredințat, depărtîndu-te de vorbiri deșarte și lumești și de împotrivirile științei mincinoase, pe care unii, mărturisind-o, au rătăcit de la credință. Harul fie cu tine! Amin.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—2, 8—10)

Pavel, Apostol al lui Hristos Iisus, prin voia lui Dumnezeu, ca să vestesc făgăduința vieții care este în Hristos Iisus, lui Timotei, iubitului fiu: har, milă, pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Hristos Iisus, Domnul nostru! Nu te rușina de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine, care sînt în temniță pentru El, ci, cu puterea lui Dumnezeu, fii părtaș cu mine necazurilor Evangheliei. El ne-a mîntuit și ne-a chemat cu chemare sfîntă, nu după faptele noastre, ci după a Sa hotărîre și după harul ce ne-a fost dat în Hristos Iisus, mai înainte de începutul veacurilor, iar acum s-a dat pe față prin arătarea Mîntuitorului nostru Hristos Iisus, Cel ce a stricat moartea și a adus la lumină viața și nemurirea, prin Evanghelia Sa. Spre aceasta am fost pus propovăduitor și Apostol și în-

vățător al neamurilor. Din această pricină și pătimesc toate acestea, dar nu mă rușinez, că știu cui am crezut și sînt încredințat că puternic este să păzească ceea ce mi-a încredințat, pînă la ziua cea mare. Ține dreptarul învățăturilor sănătoase pe care le-ai auzit de la mine, cu credința și cu iubirea ce este în Hristos Iisus. Lucrul cel bun ce ți s-a încredințat, păzește-l, cu ajutorul Sfîntului Duh, Care sălășluiește întru noi. Știi că toți cei din Asia s-au lepădat de mine, printre care Fighele și Ermoghen. Domnul să aibă milă de casa lui Onisifor, căci de multe ori mi-a înviorat sufletul și de lanțurile mele nu s-a rușinat, ci, venind în Roma, cu multă osîrdie m-a căutat și m-a găsit. Dăruiește Domnul ca în ziua cea mare să găsească milă de la Domnul. Iar cîtă slujbă mi-a făcut el în Efes, tu știi mai bine ca oricine.

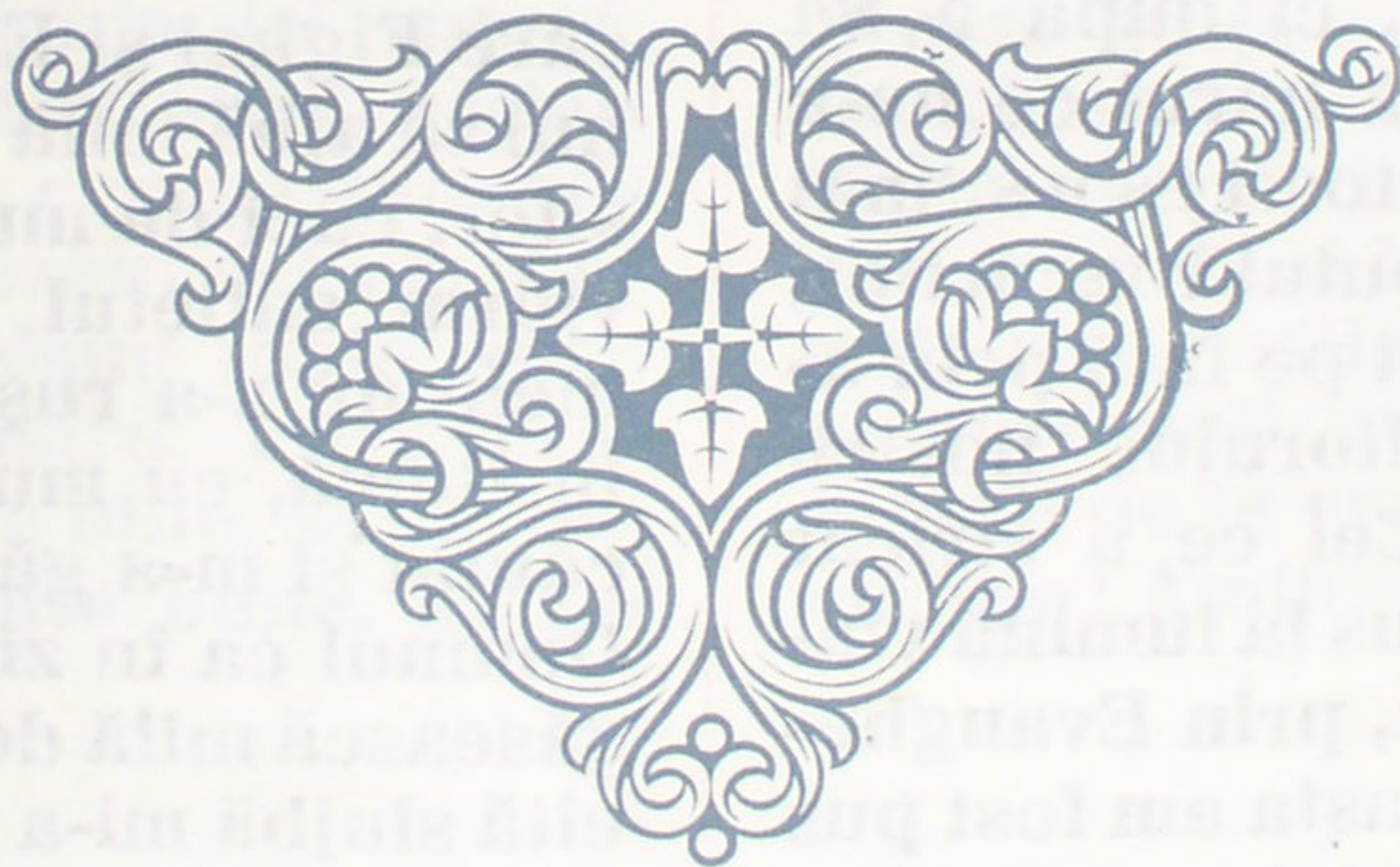
S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE GALATENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 22 — VI, 2)

Fraților, roada Duhului este: dragoste, bucurie, pace, îndelungă-răbdare, bunătate, facere de bine, credință, blîndețe, înfrînare, curăție; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sînt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele lui. Dacă trăim cu Duhul, cu Duhul să și umblăm. Să

nu fim iubitori de mărire deșartă, întărîtîndu-ne unii pe alții și pizmuindu-ne între noi. Fraților, chiar de va cădea cineva în vreo greșală, voi cei duhovnicești îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blîndeții, luînd seama la tine însuși, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți plini legea lui Hristos.

D U M I N I C A

A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 5-a.

Prochimen, glasul al 2-lea:

Domnul este tăria și lauda mea, și mi-a fost mie spre mîntuire.

Stih: Certînd, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 10—17)

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului. Căci lupta noastră nu este împotriva trupului și a sîngelui, ci împotriva domniilor, împotriva stăpîniilor, împotriva stăpînitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății, răspîndite în văzduhuri. Pentru aceea, luați toate armele lui Dumnezeu, ca să pu-

teți sta împotriva în ziua cea rea, și, toate biruindu-le, să rămîneți în picioare. Stați deci t a r i, încingîndu-vă mijlocul vostru cu adevărul și îmbrăcîndu-vă cu platoșa dreptății, și încălțîndu-vă picioarele voastre, ca să fiți gata pentru Evanghelia păcii. Peste toate, luați păvăza credinței, cu care veți putea să stingeți toate săgețile cele arzătoare ale vicleanului. Luați și coiful mîntuirii și sabia Duhului, care este cuvîntul lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Auză-te Domnul în ziua necazului.

Stih: Doamne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi,
Te vom chema.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI OPTA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUHDIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(II, 20—26)

Fiule Timotei, într-o casă mare nu sînt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut; și unele sînt spre cinste, iar altele spre necinste. Deci, de se va curăți cineva pe sine de acestea, va fi vas de cinste, sfințit, de bună treabă stăpînului, gătit spre orice lucru bun. Iar, de poftele tinereților fugi și urmează dreptatea, credința, dragostea, pacea cu toți cei ce cheamă pe Domnul din inimă curată. Ține-te de-

parte de întrebările nebunești și neînțelepte, bine știind că dau prilej de ceartă. Și unui slujitor al Domnului nu i se cade să se certe, ci să fie blînd față de toți, destoinic să dea învățătură, răbdător la necazuri, să dojenească cu blîndețe pe cei ce stau împotriva, ca doar le va da Dumnezeu pocăință spre cunoașterea adevărului, și să se trezească din cursa diavolului, de care au fost prinși, pentru a face voia lui.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI OPTA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUHDIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(III, 16—IV, 4)

Fiule Timotei, toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos spre învățătură, spre mustrare, spre îndreptare, spre înțeleptirea întru dreptate, ca omul lui

Dumnezeu să fie desăvîrșit, bine pregătit pentru orice lucru bun. În fața lui Dumnezeu și a lui Hristos Iisus, Care va să judece viii și morții, la arătarea Lui și în Împărăția Lui, te în-

demn stăruitor : propovăduiește cuvîntul, stăruiește cu timp și fără de timp, muștră, ceartă, îndeamnă, cu toată îndelungă-răbdarea și învățătura. Căci va veni o vreme cînd nu vor mai

primi învățătura sănătoasă, ci, dornici să-și gîdile auzul, își vor aduna învățători după poftele lor, și-și vor întoarce urechile de la adevăr și se vor abate către basme.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IV, 9—22)

iule Timotei, silește-te să vii curînd la mine. Căci D i m a s, iubind veacul de acum, m-a lăsat și s-a dus la Tesalonic; Crescent în Galatia, Tit în Dalmația. Numai Luca este cu mine. Ia pe Marcu și adu-l cu tine, căci îmi este de mare folos în slujire. Pe Tihic l-am trimis la Efes. Cînd vei veni, adu-mi felonul pe care l-am lăsat în Troada, la Carp, precum și cărțile, mai ales cele de pergament. Alexandru, arămarul, mi-a făcut multe rele; Domnul să-i răsplătească după faptele lui. Păzește-te și tu de el, căci s-a împotrivit foarte mult cuvîntărilor noastre. La întîia mea apărare, nimeni n-a fost cu mine, ci toți m-au părăsit. Să nu

li se țină în socoteală! Dar Domnul mi-a stat într-ajutor și m-a întărit, pentru ca, prin mine, Evanghelia să fie pe deplin vestită și s-o audă toate neamurile; și m-a izbăvit din gura leului. Domnul mă va izbăvi de tot lucrul rău și mă va mîntui, în împărăția Sa cea cerească. Lui fie slava în vecii vecilor! A m i n. Îmbrățișează pe Prisca și pe Acvila și casa lui Onisifor. Erast a rămas în Corint; pe Trofim l-am lăsat în Milet, fiind bolnav. Silește-te să vii mai înainte de începutul iernii. Te îmbrățișează Eubul și Pudențiu și Linos și Claudia și frații toți. Domnul Iisus Hristos să fie cu duhul tău! Harul să fie cu voi! Amin.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI OPTA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE TIT A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 5—14)

Fiule Tit, pentru aceasta te-am lăsat în Creta, ca să îndreptezi cele ce mai lipsesc și să așezi preoți prin cetăți, precum ți-am poruncit: de este cineva fără de prihană, bărbat al unei femei, avînd fii credincioși, nu sub învinuire de desfrîinare sau neascultători. Căci se cuvine episcopului să fie fără de prihană, ca un iconom al lui Dumnezeu, neîngîmfat, nu grabnic la mînie, nu dat la băutură, pașnic, nepoftitor de cîștig urît, ci primitor de străini, iubitor de bine, treaz la minte, drept, cuvios, înfrînat, ținîndu-se de cuvîntul cel credincios al învățaturii, ca destoinic să fie și să îndemne la învățatura cea

sănătoasă și să mustre pe cei potrivnici. Pentru că sînt mulți nesupuși, grăitori în deșert și înșelători, mai ales cei din tăierea împrejur, cărora trebuie să li se închidă gura, ca unora care răzvrătesc case întregi, învățînd, pentru cîștig urît, cele ce nu se cuvine. Unul dintre ei, chiar un prooroc al lor, a rostit: Cretanii sînt pururea mincinoși, fiare rele, pîntece leneșe. Mărturia aceasta este adevărată; pentru care pricină, muștră-i cu asprime, ca să fie sănătoși în credință, și să nu dea ascultare basmelor iudaicești și poruncilor unor oameni, care își întorc fața de la adevăr.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI OPTA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE TIT A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 15—II, 10)

Fiule Tit, toate sînt curate pentru cei curați; iar pentru cei întinați și necredincioși nimic nu este curat, ci li s-au întinat lor și mintea și cugetul. Ei mărturisesc că îl cunosc pe

Dumnezeu, dar cu faptele lor, îl tăgăduiesc, fiind urîcioși, nesupuși și la orice lucru bun, netrebniți. Ci tu grăiește cele ce se cuvine învățaturii sănătoase. Bătrînii să fie treji, cinstiți, întregi la mînt, sănătoși în

credință, în dragoste, în răbdare; de asemenea bătrînele să aibă în înfățișarea lor sfințită cuviință, să nu fie clevetitoare, să nu fie r o b i t e de vin prea mult, să învețe de bine, ca să înțeleptească pe cele tinere să-și iubească bărbații și copiii, și să fie cumpătate, curate, gospodine, cu inimă bună, plecate bărbaților lor, ca să nu fie defăimat cuvîntul lui Dumnezeu. Povățuiește, de asemenea pe cei tineri să fie cuminți. Întru toate arată-te pe tine pildă de fapte

bune, dovedind în învățătură neschimbare, cuviință, cuvînt sănătos și fără prihană, pentru ca cel potrivit să se rușineze, neavînd de zis nimic rău despre noi. Cei ce slujesc să se supună stăpînilor lor, să le fie bineplăcuți întru toate, să nu le întoarcă vorba, să nu fure nimic, ci să le arate desăvîrșită bună credință, ca să facă de c i n s t e întru toate învățătura Mîntuitorului nostru Dumnezeu.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 16—23)

Raților, nu încetez a mulțumi pentru voi, pomenindu-vă în rugăciunile mele, ca Dumnezeu Domnului nostru Iisus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea vouă duhul înțelepciunii și al descoperirii, întru cunoașterea Lui și să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui, care este bogăția slavei moștenirii Lui, întru sfinți, și care este covîrșitoarea mărimii a p u t e r i i Lui, după lucrarea tăriei virtuții Lui, pentru

noi cei ce credem. Puterea aceasta Dumnezeu a arătat-o în Hristos, sculîndu-L pe El din morți și așezîndu-L de-a dreapta Sa, î n t r u cele cerești, mai presus decît toată domnia și stăpînia și puterea și dregătoria, și decît tot numele ce se numește, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor. Și toate le-a supus sub picioarele Lui și, mai presus de toate, L-a dat pe El cap Bisericii, care este trupul Lui, împlinirea Celui ce plinește toate întru toți.

D U M I N I C A

A DOUĂZECI ȘI OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 6-a. Prochimen, glasul al 3-lea :

Cîntați Dumnezeu, nostru, cîntați; cîntați Împăratului nostru, cîntați.

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 12—18)

Fraților, mulțumim cu bucurie Tatălui celui ce ne-a învrednicit pe noi să luăm parte la moștenirea sfinților, întru lumină. El ne-a scos de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii Sale, întru Care avem răscumpărarea prin sîngele Lui, adică iertarea păcatelor, și Care este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut, mai întîi născut

decît toată făptura. Pentru că într-Însul au fost făcute toate, cele din ceruri și cele de pe pămînt, cele văzute și cele nevăzute, fie tronuri, fie domnii, fie căpetenii, fie stăpîniri. Toate s-au făcut prin El și pentru El. El este mai înainte de toate, și toate într-Însul sînt așezate; și El este capul trupului, adică al Bisericii, Cel ce este începutul, întîiul-născut din morți, ca să fie întru toate cel dintîi.

Aliluia, glasul al 3-lea:

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinezi în veac.

Stih: Fii mie Dumnezeu apărător și loc întărit, ca să mă mîntuiești.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 5—11, 17—19)

Fraților, Moise a fost credincios în toată casa lui Dumnezeu, ca o slugă, spre mărturia celor ce erau să fie descoperite în viitor, iar Hristos, ca Fiu, a fost credincios peste casa Sa. Și casa Lui sîntem noi, numai dacă ținem pînă la sfîrșit, cu neclintire, îndrăzneala mărturisirii și lauda nădejzii noastre. **Drept** aceea, precum zice Duhul Sfînt: Dacă veți auzi astăzi glasul Lui, nu vă învîrtoșați inimile voastre, ca la răzvrătire, în ziua ispitirii din pustie, unde M-au ispitit părinții voștri, ca să Mă încer-

ce, și au văzut **faptele** Mele, timp de patruzeci de ani. De aceea M-am mîniat pe neamul acesta și am zis: Pururea ei rătăcesc cu inima și căile Mele nu le-au cunoscut. Că M-am jurat în mînia Mea: Nu vor intra întru odihna Mea! Și împotriva cui a ținut mînia timp de patruzeci de ani? Au nu împotriva celor ce au păcătuit, ale căror oase au căzut în pustie? Și cui S-a jurat că nu vor intra întru odihna Sa, decît numai celor ce n-au crezut? **Vedem**, dar, că n-au putut să intre, din pricina necredinței lor.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 1—13)

Fraților, să ne temem ca nu cumva, cîtă vreme ni se lasă făgăduința să intrăm în odihna Lui, să pară că a rămas pe urmă cineva dintre voi. Pentru că și nouă ni s-a binevestit ca și acelora, dar cuvîntul propovăduirii nu le-a fost lor de folos, întrucît nu s-a unit cu

credința celor ce l-au auzit. Pe cînd noi, fiindcă am crezut, intrăm în odihnă, după cuvîntul grăit: M-am jurat întru mînia Mea: Nu vor intra întru odihna Mea, măcar că lucrurile erau săvîrșite de la întemeierea lumii. Căci undeva, despre ziua a șaptea, a zis astfel: Și S-a odihnit Dumnezeu în ziua a șaptea

de toate lucrurile Sale. Iar aici, încă o dată : Nu vor intra întru odihna Mea! Deci, de vreme ce rămîne ca unii să intre în odihnă, iar aceia cărora mai dinainte li s-a binevestit, pentru nesupunerea lor, n-au intrat, Dumnezeu hotărăște din nou o zi, astăzi, rostind prin gura lui David, după atîta vreme, precum s-a zis mai sus: Dacă veți auzi astăzi glasul Lui, nu vă învîrtoșați inimile voastre. Căci dacă Iosua i-ar fi dus la odihnă, Dumnezeu n-ar mai fi vorbit, după acestea, de altă zi de odihnă. Drept aceea, s-a lăsat altă sărbătoare de odihnă poporului lui Dumnezeu. Că cine

a intrat în odihna lui Dumnezeu, s-a odihnit și el de lucrurile lui, precum Dumnezeu de ale Sale. Să ne sîrguim, dar, ca să intrăm în acea odihnă, ca nimeni să nu cadă în aceeași pildă a neascultării, căci cuvîntul lui Dumnezeu e viu și lucrător și mai ascuțit decît orice sabie cu două tăișuri, și pătrunde pînă la despărțitura sufletului și Duhului, dintre încheieturi și măduvă, și destoinic este să judece simțirile și cugețările inimii, și nu este nici o faptură ascunsă înaintea Lui, ci toate sînt goale și descoperite, pentru ochii Celui în fața Căruia vom da seamă.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 11 — VI, 8)

Fraților, despre Melchisedec avem mult de vorbit și lucruri grele de lămurit, de vreme ce v-ați făcut neputincioși la pricepere. Căci voi, care de multă vreme s-ar fi convenit să fiți învățători, aveți iarăși trebuință ca cineva să vă învețe cele dintîi începuturi ale cuvintelor lui Dumnezeu și ați ajuns să aveți nevoie nu de hrană vîrtoasă, ci de lapte. Pentru că oricine se hrănește cu lapte este nepriceput în cuvîntul dreptății, în vreme ce

este prunc. Iar hrana tare este pentru cei desăvîrșiți care au, prin obișnuință, simțurile învățate să deosebească binele și răul. De aceea, lăsînd începuturile cuvîntului despre Hristos, să ne ridicăm spre cele desăvîrșite, fără să mai punem din nou temelia învățăturii despre pocăința de faptele moarte, și despre credința în Dumnezeu, a învățăturii despre botez, a punerii mîinilor, a învierii morților și a judecății veșnice. Și aceasta o vom face de va voi Dumnezeu. Căci pentru cei ce

s-au luminat odată și au gustat darul cel ceresc și părtăși s-au făcut Duhului Sfânt, și au gustat cuvîntul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor, este cu neputință, dacă au căzut, să se înnoiască iarăși spre pocăință, fiindcă ei răstignesc loruși, a doua oară, pe Fiul lui Dumnezeu și-L fac de batjocu-

ră. Țarina, cînd soarbe ploaia ce se pogoară adeseori asupra ei și rodește iarba folositoare celor pentru care a fost muncită, primește binecuvîntare de la Dumnezeu. Dar dacă aduce spini și pălămidă, se face netrebnică și blestemul îi stă aproape, iar la urmă focul o așteaptă.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DŪH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 1—6)

Fraților, Melchisedec, regele Salemului, preotul Dumnezeului Celui preaînalt, cel ce a întîmpinat pe Avraam, care se întorcea de la înfrîngerea regilor, și l-a binecuvîntat; căruia Avraam i-a dat zeciuială din toate, se tîlcuiește mai întîi: rege al dreptății, apoi el este rege al Salemului, adică împărat al păcii. Fără tată, fără mamă, fără spiță de neam, neavînd nici început al zilelor, nici sfîrșit al vieții, ci făcut fiind asemenea Fi-

lui lui Dumnezeu, el rămîne preot pururea. Vedeți, dar, cît de mare e acesta, căruia chiar patriarhul Avraam i-a dat zeciuială din prada de război. Cei din fiii lui Levi, care primesc preoția, au poruncă după Lege, ca să ia zeciuială de la popor, adică de la frații lor, măcar că și aceștia au ieșit din coapsele lui Avraam. Iar Melchisedec, care nu-și trage neamul din ei, a luat zeciuială de la Avraam și pe Avraam, cel ce avea făgăduințele, l-a binecuvîntat.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 18—25)

Fraților, porunca dată întâi se desființează, pentru neputința și ne folosul ei; căci Legea n-a desăvârșit nimic, ci ea este aducerea unei mai bune nădejdi, prin care ne apropiem de Dumnezeu. Ci încă a fost la mijloc și un jurământ, căci pe cînd aceia s-au făcut preoți fără de jurământ, acesta s-a făcut cu jurământul Celui ce i-a grăit: Juratu-s-a Domnul și nu-i va părea rău: Tu ești preot

în veac, după rînduiala lui Melchisedec. Cu aceasta, Iisus S-a făcut chezașul unui mai bun testament. Apoi acolo s-a ridicat un șir de preoți, fiindcă moartea îi împiedica să dăinuiască. Aci însă Iisus, prin aceea că rămîne în veac, are preoție care nu mai trece la altul. Pentru aceasta și poate să mîntuiască desăvârșit pe cei ce se apropie, printr-Însul, de Dumnezeu, căci pururea e viu ca să mijlocească pentru ei.

S Î M B Ă T Ă

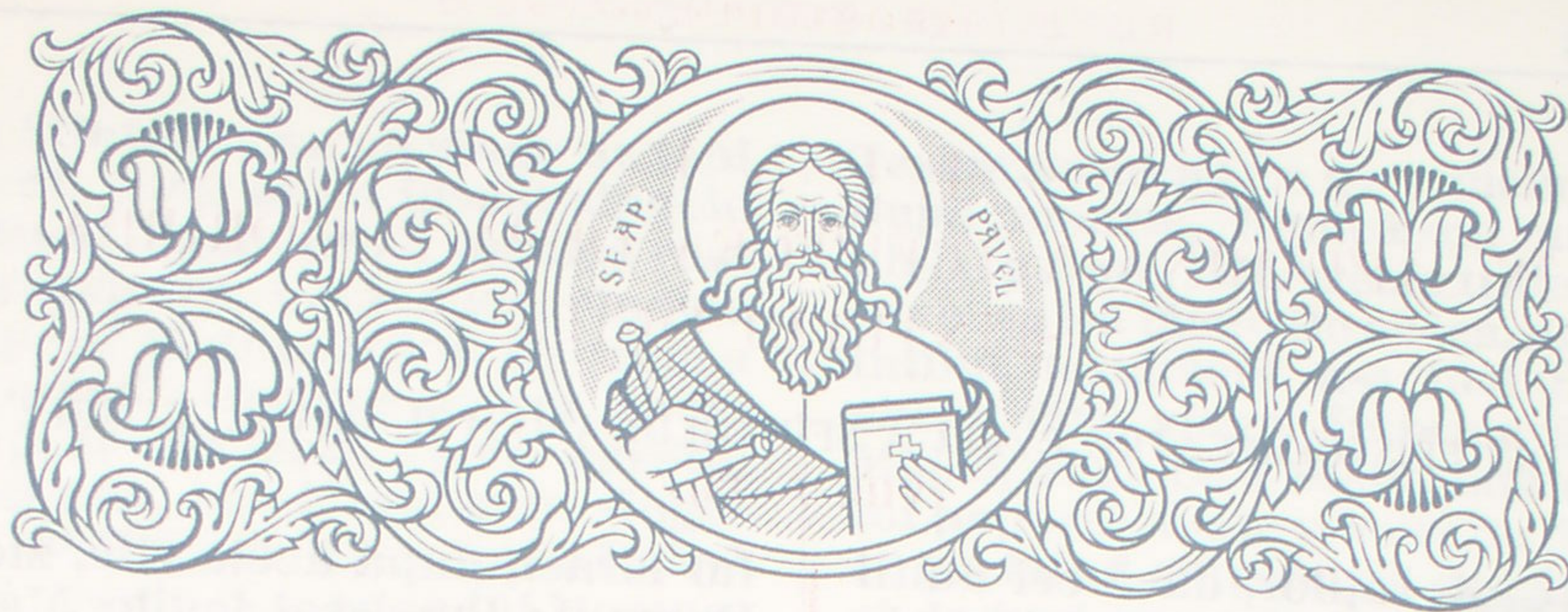
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 11—13)

Fraților, aduceți-vă aminte că odinioară, voi păgînii cu trupul, numiți ne tăiere împrejur, de către cei numiți tăiere împrejur, făcută de mînă în trup, erați, în vremea aceea, fără de Hristos, osebiți de ce-

tățenia lui Israel și străini de așezămintele făgăduinței, lipsiți de nădejde și fără de Dumnezeu, în lume. Acum însă fiind în Hristos Iisus, voi care altă dată erați departe, aproape v-ați făcut, prin sîngele lui Hristos.

DUMINICA A DOUĂZECI ȘI NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 7-a. Prochimen, glasul al 4-lea:

Cît s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut.

Stih: Binecuvîntează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeuul meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 4—11)

Fraților, cînd se va arăta Hristos, viața voastră, a tunc și voi, împreună cu El, vă veți arăta întru mărire. Drept aceea, omoriți mădularele voastre, ale omului pămîntesc: desfrîul, necurăția, patima, pofta cea rea și lăcomia, care este o închinare la idoli. Pentru unele ca acestea se pornește mînia lui Dumnezeu peste fiii neascultării. În asemenea păcate ați umblat și voi odinioară, pe cînd

trăiați în ele. Acum deci lepădați și voi toate acestea: mînia, iușimea, răutatea, defăimarea, cu vîntul de rușine din gura voastră. Nu vă mințiți unul pe altul, fiindcă v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, dimpreună cu faptele lui, și v-ați îmbrăcat în cel nou, care se înnoiește, spre deplină cunoștință, după chipul Celui ce l-a zidit. Aici nu mai este elin și iudeu, tăiere împrejur și netăiere împrejur, barbar, scit, rob sau liber, ci toate și întru toți este Hristos.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Propășește și împărățește, pentru adevăr, blîndețe și dreptate.

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urît fărădelegea

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 7—13)

Fraților, dacă cel dintîi așezămînt era fără de prihană, nu se mai căuta loc pentru al doilea; ci Dumnezeu, muștrîndu-i, le zice: Iată vin zile, zice Domnul, cînd voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda, testament nou, nu ca testamentul pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua cînd i-am apucat de mîna ca să-i scot din pămîntul Egiptului; căci ei n-au stăruit în testamentul Meu, de aceea și Eu i-am părăsit, zice Domnul. Că acesta e testamentul pe care îl voi întocmi casei

lui Israel, după acele zile, zice Domnul: Pune-voi legile Mele în cugetul lor și în inima lor le voi scrie, și voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu. Și nu va mai învăța fiecare pe vecinul său și fiecare pe fratele său, zicînd: Cunoaște pe Domnul! căci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic pînă la cel mai mare al lor; căci voi fi milostiv cu nedreptățile lor și păcatele lor nu le voi mai pomeni. Și, zicînd un nou testament, Domnul a învechit pe cel dintîi. Iar ce se învechește și îmbătrînește aproape este de pieire.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 8—23)

Fraților, p r i n aceasta, Duhul Sfînt ne lămu-rește că drumul către Sfînta Sfintelor nu era să fie arătat, cîtă vreme cortul întîi mai sta în picioare, ca unul care era o pil-dă pentru timpul de față și în-semna că darurile și jertfele ce se aduceau n-aveau putere să desăvîrșească cugetul închină-

torului. Acestea sînt numai le-giuri pămîntești: despre mîncări, despre băuturi, despre fe-lurite spălări, și sînt puse pînă la vremea îndreptării. Iar Hris-tos, venind Arhiereu al bunătă-ților celor viitoare, a trecut prin cortul cel mai mare și mai desăvîrșit, nu făcut de mîna, a-dică nu din zidirea aceasta; El a intrat o singură dată, în Sfîn-

ta Sfintelor, nu cu sînge de țapi și de viței, ci cu însuși sîngele Său, și a dobîndit o veșnică răscumpărare. Căci dacă sîngele țăpilor și al taurilor și cenușa junincii stropind pe cei spurcați, îi sfințește spre curăția trupului, cu cît mai mult sîngele lui Hristos, Care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus lui Dumnezeu pe Sine jertfă fără de prihană, va curăți cugetul vostru de faptele cele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu? Și pentru aceasta El este Mijlocitorul unui nou testament, ca, prin moartea care s-a făcut spre răscumpărarea greșelilor de sub întîiul testament, cei chemați să ia făgăduința moștenirii veșnice. Căci acolo unde este testament, trebuie neapărat să fie vorba despre moartea celui ce a făcut testamentul.

Testamentul a june temeinic după moarte, fiindcă nu are nici o putere, cîtă vreme trăiește cel ce l-a făcut. De aceea, nici întîiul testament n-a fost încheiat fără sînge. Într-adevăr, Moise, după ce a rostit, față cu tot poporul, toate poruncile din Lege, luînd sîngele cel de viței și de țapi, cu apă și cu lînă roșie și cu isop, a stropit și cartea și pe tot poporul, și a zis: Acesta este sîngele testamentului pe care l-a poruncit vouă Dumnezeu. Și a stropit, la fel, cu sînge, cortul și toate vasele pentru slujba dumnezeiască. După Lege, aproape toate se curătesc cu sînge și fără vărsare de sînge nu se dă iertare. Trebuie, dar, ca chipurile celor din ceruri să se curătească prin aceasta, iar cele cerești înseși, cu mai bune jertfe decît acestea.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 1—18)

Fraților, Legea, avînd umbra bunătăților viitoare, iar nu însuși chipul lucrurilor, nu poate niciodată, cu aceleași jertfe, aduse neîncetat în fiecare an, să facă desăvîrșiți pe cei ce se apropie. Altfel, n-ar fi încetat, oare, jertfele aduse, dacă cei ce le săvîrșesc, fiind odată curățiți, n-ar mai avea nici o conștiință a păcate-

lor? Dar prin ele, în fiecare an, se face amintirea păcatelor. Că este cu neputință ca sîngele de tauri și de țapi să înlătore păcatele. Drept aceea, intrînd în lume, zice: Jertfă și prinos n-ai voit, dar mi-ai întocmit un trup. Arderi de tot și jertfe pentru păcat nu ai binevoit; atunci am zis: Iată vin! În sulul cărții scris este pentru mine, ca să fac voia Ta, Dumnezeule. Zicînd

mai sus că : jertfă și prinoase și arderile de tot și jertfele pentru păcat n-ai voit, nici nu Ți-au plăcut, și acestea se aduc după Lege, adaugă după aceea : Iată vin ca să fac voia Ta, Dumnezeu. Desființează deci rostul întâi ca să statornicească rostul al doilea. Și întru această voință sîntem sfințiți, prin jertfa trupului lui Iisus Hristos, odată pentru totdeauna. Într-adevăr, pe cînd orice preot stă și slujește în fiecare zi și aceleași jertfe aduce de multe ori, ca unele care niciodată nu pot să înlătore păcatele, Acesta însă aducînd o singură jertfă pentru păcate, a șezut în vecii vecilor

la dreapta lui Dumnezeu, și așteaptă pînă ce vrăjmașii Lui vor fi puși așternut picioarelor Lui. Căci, printr-o singură jertfă adusă, a adus la veșnică desăvîrșire pe cei ce se sfințesc ; dar și Duhul cel Sfînt ne mărturisește aceasta, fiindcă după ce a zis : Acesta este testamentul pe care îl voi întocmi cu ei, după acele zile, zice Domnul : Davoi legile Mele în inimile lor și le voi scrie în cugetele lor, apoi adaugă : Iar păcatele lor și fărădelegile lor nu le voi mai pomeni. Unde este, dar, iertarea acestora, nu mai este jertfă pentru păcate.

J O I ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :

(X, 35—XI, 7)

Raților, nu lepădați, dar, încrederea voastră, care are mare răsplătire. Căci aveți trebuință de răbdare, ca, după ce ați făcut voia lui Dumnezeu, să puteți dobîndi ce v-a fost făgăduit. Căci mai este puțin timp, prea puțin, și Cel ce e să vină, va veni și nu va întârzia ; iar dreptul din credință va fi viu ; și de se va îndoi cineva, nu va binevoi sufletul Meu întru dînsul. Noi nu sîntem fiii îndoielii ca să pierim, ci fiii credinței ca să ne cîștigăm sufletul. Iar credința e s t e adevărarea

celor nădăjduite, dovedirea lucrurilor celor nevăzute. Prin ea, cei din vechime au dat buna lor mărturie. Prin credință pricepem că s-au întemeiat veacurile cu cuvîntul lui Dumnezeu, de s-au făcut din nimic cele ce se văd. Prin credință, Abel a adus lui Dumnezeu mai bună jertfă decît Cain, pentru care a luat mărturie că este drept, mărturisind Dumnezeu despre darurile lui ; și prin credință grăiește și azi, măcar că a murit. Prin credință, Enoh a fost luat de pe pămînt ca să nu vadă moartea, și nu s-a mai aflat, pentru că

Dumnezeu îl strămutase, ci mai înainte ca să-l strămute, el a avut mărturie că a bineplăcut lui Dumnezeu. Fără credință, dar, nu este cu putință să fim plăcuți lui Dumnezeu, căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că se face răsplătitor celor care îl

caută. Prin credință, luînd Noe înștiințare de la Dumnezeu despre cele ce nu se vedeau încă, a gătit, cu bună cucernicie, o corabie spre mîntuirea casei sale; prin credință el a osîndit lumea și îndreptării celei din credință s-a făcut moștenitor.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 8—16)

Fraților, prin credință, Avraam, cînd a fost chemat, a ascultat de a ieși la locul pe care era să-l ia spre moștenire și a ieșit, neștiind unde merge. Prin credință, a sălășluit vremelnice în pămîntul făgăduinței, ca într-un pămînt străin, locuind în corturi cu Isaac și cu Iacov, cei dimpreună moștenitori ai aceleiași făgăduințe, căci aștepta cetatea cu temelii puternice, al cărei meșter și lucrător este Dumnezeu. Prin credință, însăși Sara a primit putere să zămislească fiu, măcar că trecuse de vîrsta cuvenită, pentru că l-a socotit vrednic de credință pe Cel ce făgăduise. Pentru aceea, dintr-un

singur om, și acela ca și mort, s-au născut atîția urmași, mulți ca stelele cerului și ca nisipul cel fără de număr de pe țărmul mării. Toți aceștia au murit într-o credință, fără să apuce făgăduințele, ci văzîndu-le de departe și iubindu-le cu dor și mărturisind că pe pămînt ei sînt străini și călători. Iar cei ce grăiesc unele ca acestea arată că ei își caută lor patrie. Într-adevăr, dacă ar fi avut în minte pe aceea din care ieșiseră, aveau vreme să se întoarcă. Dar acum ei doresc una mai bună, adică pe cea cerească. Pentru aceea Dumnezeu nu se rușinează de ei, ca să Se numească Dumnezeul lor, căci le-a gătit lor cetate.

S Î M B Ă T Ă ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(V, 1—8)

Lraților, fiți următori lui Dumnezeu, ca niște fii iubiți, și umblați întru iubire, precum și Hristos ne-a iubit pe noi și S-a dat pe Sine pentru noi, pri-nos și jertfă lui Dumnezeu, în-tru miros cu b u n ă mireasmă. Iar desfrînarea și orice necu-răție și lăcomia, nici să se po-menească între voi, precum se cuvine sfinților; nici vorbe de rușine, nici v o r b e nebunești, nici glume care nu se cuvin, ci mai degrabă mulțumire. Căci

aceasta s-o știți bine, că nici desfrînat, sau necurat, sau la-com, care este un închinător la idoli, nu are moștenire în îm-părăția lui Hristos și a lui Dum-nezeu. Nimeni să nu vă amă-gească cu cuvinte deșarte, căci pentru acestea vine mînia lui Dumnezeu peste fiii neascu-lării. Deci să nu vă faceți păr-tași cu ei. Altădată erați întune-ric, iar acum sînteți lumină în-tru Domnul; umblați ca fii ai luminii!

DUMINICA A TREIZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 8-a. Prochimen, glasul al 5-lea.

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta, în veac.

Stih: Doamne, Dumnezeu nostru, cât de minunat este numele Tău
în tot pământul.

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 12—16)

Lraților, îmbrăcați-vă dar, ca aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, cu milostivirile îndurării, cu bunătate, cu smerenie, cu blîndețe, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unul pe altul și iertînd unul altuia, dacă are cineva vreo plîngere împotriva cuiva; precum și Hristos a iertat vouă, așa și voi. Iar peste toate acestea, îmbrăcați-vă întru dragoste, care

este legătura desăvîrșirii. Și pacea lui Hristos, întru care ați fost chemați, ca să fiți un singur trup, să stăpînească în inimile voastre; și să fiți mulțumitori. Cuvîntul lui Hristos să locuiască întru voi cu bogăție. Învățați-vă și povățuiți-vă între voi, cu toată înțelepciunea. Cîntați în inimile voastre lui Dumnezeu, mulțumindu-I, în psalmi, în laude și în cîntări duhovnicești.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.

Stih: Că ai zis: În veac mila se va zidi; în ceruri se va întări adevărul Tău.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 17—31)

Fraților, prin credință, Avraam, cînd a fost încercat, a adus pe Isaac. Cel ce primise făgăduințele a ducе a jertfă pe fiul său unul-născut, căci către el grăise Dumnezeu: Întru Isaac se va socoti sămînța ta. Ci Avraam a socotit că Dumnezeu este puternic să-l învieze și din morți; drept aceea l-a dobîndit înapoi ca un fel de pildă a învierii lui. Prin credința despre cele viitoare, a binecuvîntat Isaac pe Iacov și pe Esau. Prin credință, Iacov, cînd a fost să moară, a binecuvîntat pe fiecare dintre fiii lui Iosif și s-a închinat, rezemîndu-se pe vîrful toiagului său. Prin credință, Iosif, la sfîrșitul vieții, a pomenit despre ieșirea fiilor lui Israel și a dat porunci cu privire la oasele sale. Prin credință, cînd s-a născut Moise, a fost ascuns de părinții lui trei luni, căci l-au văzut prunc frumos și nu s-au temut de porunca regelui. Prin credință,

Moise, cînd s-a făcut mare, s-a lepădat a se numi fiu al fetei lui Faraon, ci a ales mai bine să pătimească cu poporul lui Dumnezeu, decît să aibă desfătarea păcatului cea trecătoare, socotind că batjocorirea pentru Hristos este mai mare bogăție decît comorile Egiptului, fiindcă se uita la răsplătire. Prin credință, a părăsit Egiptul, fără să se teamă de urgia regelui, căci a rămas neclintit, ca unul care a văzut pe nevăzutul Împărat. Prin credință, a rînduit Paștile și stropirea cu sînge, ca îngerul nimicitor să nu se atingă de întîii lor născuți. Prin credință, au trecut israeliții Marea Roșie, ca pe uscat, pe cînd egiptenii, încercînd și ei s-o treacă, s-au înecat. Prin credință, zidurile Ierihonului au căzut, după ce au fost înconjugate șapte zile. Prin credință, Rahav, desfrîната, n-a pierit împreună cu cei neascultători, fiindcă primise cu pace iscoadele.

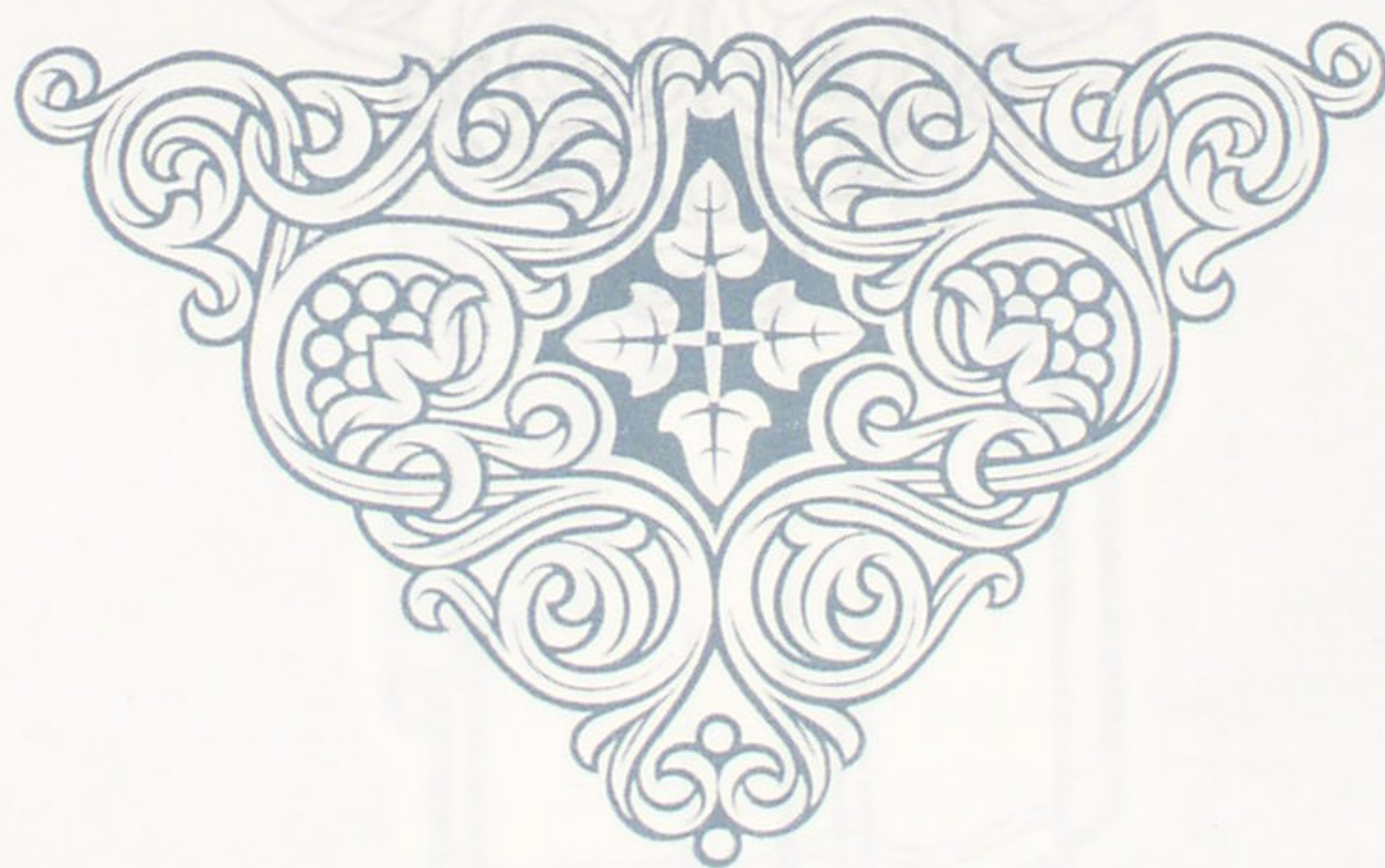

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI UNA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUHDIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 25—29)

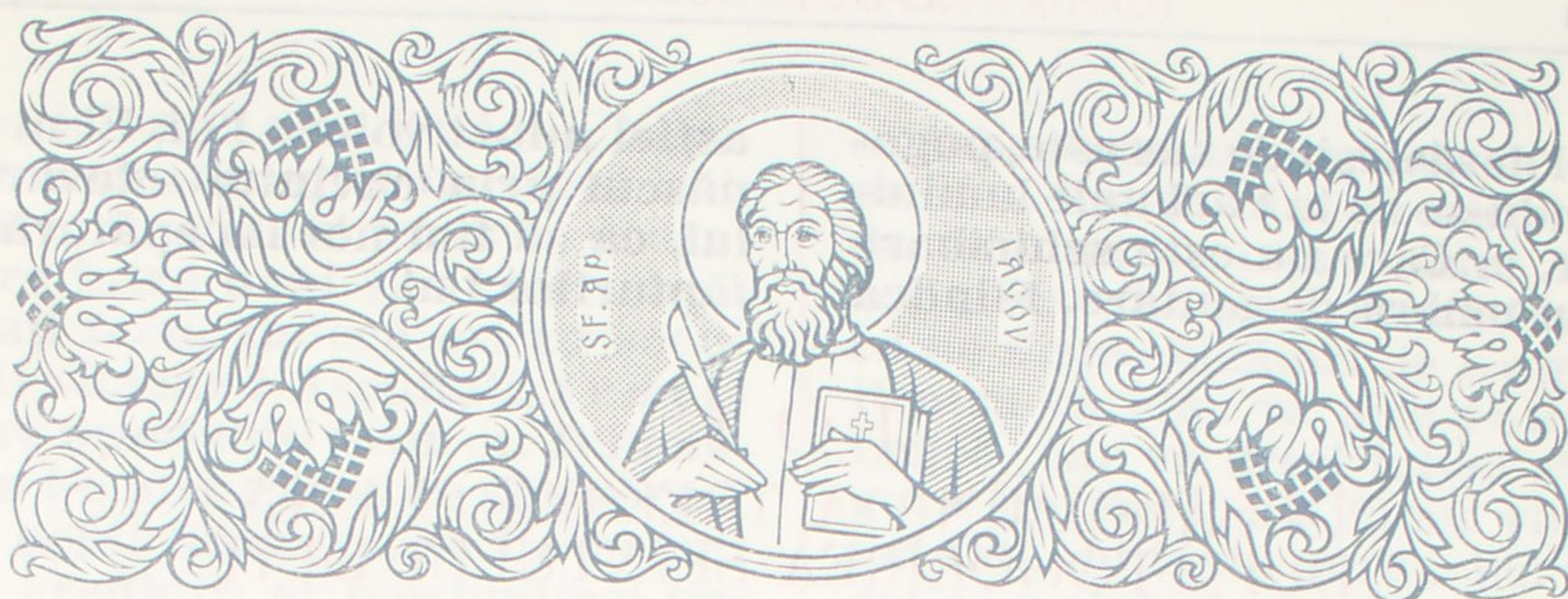
Fraților, luați seama să nu nesocotiți pe Cel ce vorbește. Căci dacă aceia n-au scăpat de pedeapsă, nevoind să asculte pe cel ce le grăia pe pământ, cu atât mai virtuos noi, îndepărtându-ne de Cel ce ne grăiește din ceruri. Glasul Lui, odinioară, a cutremurat pământul, iar acum a făgăduit, rostind: Încă o dată clătina-voi

nu numai pământul ci și cerul, iar prin aceea că zice «încă o dată», arată schimbarea celor clătinate, ca a unor lucruri făcute, ca să rămână cele neclintite. Drept aceea, fiindcă primim o împărăție neclintită, să fim mulțumitori, și așa să-i aducem lui Dumnezeu închinare plăcută, cu bună cucernicie și cu sfială. Căci Dumnezeuul nostru este și foc mistuitor.

SFÎNTUL APOSTOL IACOB

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(I, 1—18)

Iacov, robul lui Dumnezeu și al Domnului Iisus Hristos, celor douăsprezece seminții, care sînt în împrăștiere, salutare ! Drept mare bucurie să socotiți, fraților, feluritele ispite în care cădeți, știind că încercarea credinței voastre lucrează răbdare ; iar răbdarea să-și aibă lucrul ei desăvîrșit, ca să fiți desăvîrșiți și întregi, fără nici un fel de lipsă. Și de este cineva din voi lipsit de înțelepciune, să ceară de la Dumnezeu, Care dă tuturor din destul și nu înfruntă ; și se va da lui. Să ceară însă cu credință, fără să aibă nici o îndoială, pentru că cine se îndoiește este asemenea cu valul mării, mișcat de vînt, și aruncat înapoi și încolo. Să nu gîndească omul acela că va lua ceva de la Dumnezeu. Bărbatul îndoielnic este nestatornic în toate căile sale.

Iar fratele cel smerit să se laude întru înălțimea sa, pe cînd cel bogat, întru smerenia sa, pentru că va trece ca floarea ierbii. Căci a răsărit soarele arzător și a uscat iarba și floarea ei a căzut și frumusețea feței ei a pierit ; așa se va vesteji și bogatul în alergăturile sale. Fericit este bărbatul care rabdă isпита, căci, lămurit făcîndu-se, va lua cununa vieții, pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce Îl iubesc pe El. Nimeni să nu zică atunci cînd este ispitit : De la Dumnezeu sînt ispitit, pentru că Dumnezeu nu poate să fie ispitit de rele și El însuși nu ispitește pe nimeni. Ci fiecare este ispitit cînd este tras și amăgit de însăși pofta sa. După aceea, pofta, zămislind, naște păcatul, iar păcatul, odată săvîrșit, aduce moarte. Nu vă înșelați, frații mei preaiubiți : toată darea cea bună și tot da-

rul desăvârșit de sus este, pogorându-se de la Părintele luminiilor, la Care nu este schimbare sau umbră de mutare. Fiindcă

astfel a fost voința Lui, El ne-a născut prin cuvîntul adevărului, ca să fim noi începătură a fapturilor Lui.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(I, 19—27)

Fraților, orice om să fie grabnic să asculte, zăbavnic să vorbească, zăbavnic la mînie, căci mînia omului nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu. Pentru a c e e a, lepădînd toată întinăciunea și prisosința răutății, primiți cu blîndețe cuvîntul sădit în voi, care poate să mîntuiască sufletele voastre. Faceți-vă împlinitori ai cuvîntului, nu numai ascultători ai lui, amăgindu-vă pe voi înșivă. Căci dacă cineva este ascultător al cuvîntului, iar nu împlinitor, el se aseamănă cu omul care privește în oglindă fața sa firească: s-a privit pe

sine și s-a dus și îndată a uitat ce fel era. Cine s-a uitat însă de-aproape în Legea cea desăvîrșită a libertății și a stăruit în ea, făcîndu-se nu ascultător care uită, ci împlinitor al lucrului, acela fericit va fi în faptele sale. Dacă cineva socotește că e cucernic, dar nu își ține limba în frîu, ci își amăgește inima, cucernicia acestuia este zadarnică. Cucernicia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu și Tatăl, aceasta este: să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor, și să ne păzim pe noi fără de pată din partea lumii.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(II, 1—13)

Fraților, să nu căutați la fața omului, odată ce aveți credință în Domnul Iisus Hristos, Domnul slavei. Căci, de va intra în adunarea voastră un om cu inele de aur în degete și

îmbrăcat în haină strălucită și va intra și un om sărac, în haină proastă, iar voi veți pune ochii pe cel care poartă haina strălucită și-i veți zice: Tu șezi aici, în toată voia, pe cînd săracului îi veți zice: Tu stai acolo,

în picioare, sau: Şezi jos, la picioarele mele, n-aţi făcut voi, oare, în gândul vostru, deosebire între unul şi altul şi nu v-aţi făcut judecători cu socoteli viclene? Ascultaţi, fraţii mei preaiubiţi: Au nu Dumnezeu i-a ales pe cei ce sînt săraci în ochii lumii, ca să fie bogaţi în credinţă şi moştenitori împărăţiei pe care a făgăduit-o celor ce Îl iubesc? Iar voi aţi necinstit pe cel sărac! Oare, nu bogaţii vă asupresc pe voi şi nu ei vă tîrăsc la judecăţi? Nu sînt ei cei ce hulesc numele cel bun cu care vă chemaţi? Dacă, într-adevăr, împliniţi Legea împărătească, potrivit Scripturii:

să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi, bine faceţi; iar de vă uitaţi la faţa omului, faceţi păcat şi Legea vă osîndeşte ca pe nişte călcători de Lege. Pentru că cine va păzi toată Legea, dar va greşi într-o singură poruncă, s-a făcut vinovat faţă de toate poruncile. Că cel ce a zis: Să nu săvîrşeşti adulter a zis şi: Să nu ucizi. Şi de nu săvîrşeşti adulter, dar ucizi, te-ai făcut călcător Legii. Aşa să grăiţi şi aşa să lucraţi, ca unii care veţi fi judecaţi prin Legea libertăţii. Căci judecata este fără milă pentru cel ce n-a dovedit milă. Şi mila biruieşte în faţa judecăţii.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—6)

Pavel, Apostol al lui Hristos Iisus, prin voia lui Dumnezeu, şi Timotei, fratele nostru, sfinţilor şi credincioşilor fraţi întru Hristos, care sînt în Colose: har vouă şi pace de la Dumnezeu Tatăl nostru şi de la Domnul nostru Iisus Hristos. Mulţumim lui Dumnezeu şi Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, şi ne rugăm pururea pentru voi, căci am auzit de credinţa

voastră în Hristos Iisus şi de dragostea ce aveţi către toţi sfinţii, pentru nădejdea cea gătită vouă în ceruri, pe care aţi auzit-o mai înainte, în cuvîntul adevărului Evangheliei, care, ajungînd la voi, precum şi în toată lumea, aduce roadă şi sporeşte întocmai ca la voi, din ziua în care aţi auzit şi aţi cunoscut cu adevărat, harul lui Dumnezeu.

D U M I N I C A

A TREIZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 9-a. Prochimen, glasul al 6-lea.

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeuul meu, ia aminte.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 15—17)

Lraților, vrednic de credință și de toată primirea e cuvîntul că Iisus Hristos a venit în lume ca să mîntuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintîi sînt eu. Și tocmai pentru aceea am fost miluit, ca Iisus Hristos

să arate mai întîi în mine, toată îndelunga Sa răbdare, drept pildă celor ce vor să creadă în-
tr-Însul spre dobîndirea vieții veșnice. Iar Împăratului veacurilor, nemuritorului, nevăzutului, singurul Dumnezeu : fie cinste și slavă în vecii vecilor !
Amin.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Cel ce locuiește în ajutorul Celui preaînalt, întru acoperămîntul Dumnezeuului cerului se va sălășlui.

Stih: Va zice Domnului: sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeuul meu și voi nădăjdui spre Dînsul.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI DOUA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUHDIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(II, 14—26)

Fraților, ce folos, dacă zice cineva că are credință, iar fapte nu are? Oare credința poate să-l mintuiască? Dacă un frate sau o soră sînt goi și lipsiți de hrana cea de toate zilele, și cineva dintre voi le-ar zice: mergeți în pace! Încălziți-vă și vă săturați, dar fără să le dați cele trebuincioase trupului, care ar fi folosul? Așa și cu credința: dacă nu are fapte, este moartă în ea însăși. Dar va zice cineva: Tu ai credință, iar eu am fapte; arată-mi credința ta fără fapte și eu îți voi arăta, din faptele mele, credința mea. Tu crezi că unul este Dumnezeu? Bine faci; și demonii cred și se cutremură. Vrei însă să înțelegi, omule ușu-

ratic, că credința fără de fapte este moartă? Avraam, părintele nostru, au nu din fapte a fost socotit drept, cînd a adus pe Isaac, fiul său, jertfă la altar? Vezi, credința lucra împreună cu faptele lui și din fapte credința s-a desăvîrșit. Și s-a împlinit Scriptura care zice: Și a crezut Avraam lui Dumnezeu și i s-a socotit lui spre dreptate și prietenul lui Dumnezeu s-a chemat. Vedeți, dar, că din fapte este îndreptat omul, iar nu numai din credință. Asemenea și Rahav, desfrîната, au nu din fapte s-a îndreptat, cînd a primit pe iscoade și le-a scos afară, pe altă cale? Căci precum trupul fără de suflet este mort, așa și credința fără de fapte moartă este.

M A R Ţ I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI DOUA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUHDIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(III, 1—10)

Fraților, nu vă faceți mulți învățători, știind că noi învățătorii mai mare osîndă vom lua, pentru că toți greșim în multe chipuri; dacă nu greșește cineva în cuvînt, acela

este bărbat desăvîrșit în stare să se înfrîneze în întregime. Iată, noi punem frîul în gura cailor, ca să ni-i supunem și ducem după noi și trupul lor întreg. Iată și corăbiile, deși sînt atît de mari și împinse de vîin-

turi aprige, sînt totuși purtate de o cîrmă foarte mică încotro hotărăște vrerea cîrmaciului. Așa și limba : mic mădular este, dar cu mari foloase se fălește ! Iată, puțin foc și cît codru aprinde ! Foc este și limba, lume a fărădelegii ! Limba își are locul ei între măduarele noastre, dar spurcă tot trupul și aprinde tot cursul vieții, dacă ea însăși a fost aprinsă de flăcările gheenei. Pentru că toată firea, a fiarelor și a păsărilor, a tîrî-

toarelor și a vietăților din mare, se domolește și s-a domolit de firea omenească, dar limba nimeni dintre oameni nu poate s-o domolească ! Ea este rău fără astîmpăr ; ea este plină de venin aducător de moarte. Cu ea binecuvîntăm pe Domnul și Tatăl, și cu ea blestemăm pe oameni, care sînt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu. Din aceeași gură ies binecuvîntarea și blestemul. Nu trebuie, frații mei, să fie așa.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(III, 11—18 și IV, 1—6)

Fraților, oare, izvorul aruncă, din aceeași vîină, și apa dulce și pe cea amară ? Au poate smochinul, fraților, să facă măslina, sau vița de vie să facă smochine ? Tot așa, izvorul sărat nu poate să dea apă dulce. Cine este, între voi, înțelept și priceput ? Să arate, din buna-i purtare, faptele lui, făcute întru blîndețea înțelepciunii. Iar dacă aveți rîvnire amară și zavistie, în inimile voastre, nu vă lăudați nici nu mințiți împotriva adevărului. Înțelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pămîntească, trupească, diavolească. Pentru că unde este pizmă și zavistie, acolo este neorînduială și orice lucru rău. Iar înțelepciunea cea de

sus, întîi este curată, apoi pașnică, îngăduitoare, ascultătoare, plină de milă și de roade bune, neîndoielnică și nefățarnică. Și roada dreptății este semănată întru pace celor ce lucrează pacea. De unde vin războaiele și de unde certurile dintre voi ? Nu, oare, de aici : din poftele voastre care se luptă în măduarele voastre ? Pofțiți și nu aveți ce pofțiți ; uci-deți și pizmuiți și nu puteți să dobîndiți ce doriți ; vă sfădiți și vă războiți, și nu aveți ce rîvniți, pentru că nu cereți. Cereți și nu primiți, pentru că cereți rău, cu gînd să risipiți pe plăcerile voastre. Desfrînaților și desfrînatelor ! Nu știți, oare, că prietenia lumii este dușmănie față de Dumnezeu ? Așadar, cine

va voi să fie prieten cu lumea, se face vrăjmaș lui Dumnezeu. Sau, vi se pare că Scriptura grăiește în deșert? Duhul, Care sălășluiește întru noi, ne po-

tește spre zavistie? Nu, ci dă mai mare dar. Pentru aceea zice: Dumnezeu celor mândri le stă împotriva, iar celor smeriți le dă har.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(IV, 7—V, 9)

Fraților, supuneți-vă lui Dumnezeu. Stați împotriva diavolului și el va fugi de la voi. Apropiați-vă de Dumnezeu și Se va apropia și El de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor, și sfințiți-vă inimile, voi cei îndoielnici. Pătrundeți-vă de durere. Întristați-vă și vă jeliți. Rîsul vostru întoarcă-se în plîns și bucuria voastră întru tînguire. Smeriți-vă înaintea Domnului și El vă va înălța. Nu vă grăiți de rău unul pe altul, fraților. Cel ce grăiește de rău pe fratele său, ori judecă pe fratele său, grăiește de rău Legea și judecă Legea; iar dacă judeci Legea nu ești împlinitor al Legii, ci judecător. Unul este dătorul Legii și Judecătorul: Cel ce poate să mîntuiască și să piardă. Iar tu, cine ești, care judeci pe aproapele? Veniți acum cei care ziceți: Astăzi sau mâine, vom merge într-acel oraș și vom sta acolo un an și vom face negoț și vom câștiga: voi,

care nu știți ce se va întîmpla mâine! Căci ce este viața voastră? Abur sînteți, care se arată o clipă și după aceea piere; în loc ca voi să ziceți: Dacă Domnul voiește, vom trăi și vom face aceasta sau aceea. Dar acum vă lăudați în trufia voastră. Orice laudă de felul acesta este rea. Drept aceea, cine știe să facă ce e bine și nu face păcat are. Veniți acum, voi, bogaților, plîngeți și vă tînguiți de necazurile care au să vină asupra voastră. Bogația voastră a putrezit și hainele voastre le-au mîncat moliile. Aurul vostru și argintul au ruginit și rugina lor va fi mărturie asupra voastră și vă va mânca trupurile, ca focul. Strîns-ați comori în zilele cele de apoi! Iată, plata lucrătorilor care au secerat țarinile voastre și care e oprită de voi, strigă; și strigătele secerătorilor au intrat în urechile Domnului Savaot. Desfătatu-v-ați pe pământ și v-ați dezmiardat;

hrănit-ați inimile voastre, ca în ziua înjunghierii. Osîndit-ați, omorît-ați pe cel drept; el nu vi se împotrivese. Drept aceea, fiți îndelung răbdători, fraților, pînă la venirea Domnului. Iată, plugarul așteaptă roada cea scumpă a pămîntului, îndelung

răbdînd, pînă ce primește ploaia timpurie și tîrzie. Răbdați, dar, și voi; întăriți inimile voastre, căci venirea Domnului s-a apropiat. Nu vă plîngeți, fraților, unul împotriva celui-lalt, ca să nu fiți judecați; iată Judecătorul stă înaintea ușilor.

SFÎNTUL APOSTOL PETRU

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(I, 1—II, 10)

Petru, Apostol al lui Iisus Hristos, către cei ce trăiesc împrăștiați printre străini, în Pont, în Galatia, în Capadocia, în Asia și în Bitinia, aleși după cea mai dinainte știință a lui Dumnezeu-Tatăl, și sfințiți de către Duhul, ca să asculte de credință și să fie părtași la stropirea cu sîngele lui Iisus Hristos: Har vouă și pacea să se înmulțească! Binecuvîntat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care, după mare mila Sa, prin învierea lui Iisus Hristos din morți, ne-a născut pe noi din nou, spre nădejde vie, spre moștenire neștricăcioasă și neîntinată și nevestejită, păstrată în ceruri pentru voi, cei ce sînteți păziți cu puterea lui Dumnezeu, prin credință, ca să dobîndiți mîntuirea, gata să se dea pe față în

vremea de apoi. Întru aceasta vă bucurați, măcar că ar trebui să fiți triști, încercați fiind de multe feluri de ispite, pentru ca încercarea credinței voastre, cea cu mult mai scumpă decît aurul cel pieritor, dar lămurit prin foc, să vă fie spre laudă, spre mărire și spre cinste, la arătarea lui Iisus Hristos. Pe El, fără să-L fi văzut, Îl iubiți; întru El, deși acum nu-L vedeți, voi credeți și vă bucurați cu bucurie negrăită și preamărită, căci dobîndiți prețul credinței voastre, adică mîntuirea sufletelor voastre. Această mîntuire au căutat-o cu stăruință și au cercetat-o cu de-amănuntul proorocii, care au proorocit despre harul cel hotărît vouă, cercetînd vremea și împrejurările arătate lor de Duhul lui Hristos, lucrător întru ei, cînd le mărturisea de mai înainte

despre patimile lui Hristos și despre măririle cele de după ele. Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi slujeau ei aceste lucruri, care acum vi s-au vestit, prin cei ce, întru Duhul Sfânt trimis din cer, v-au propovăduit Evanghelia, spre care și îngerii doresc să privească. Pentru aceea, încingînd mijloacele cugetului vostru și trezindu-vă, nădăjduiți desăvîrșit în harul care se aduce vouă, la arătarea lui Iisus Hristos. Ca fii ai ascultării, nu vă potriviți poftelor de mai înainte, din timpul neștiinței voastre, ci, după Sfîntul care v-a chemat pe voi, fiți și voi sfinți, întru toată petrecerea vieții. Căci scris este: Fiți sfinți, pentru că Sfînt sînt Eu. Și dacă chemați Tată pe Cel ce judecă cu nepărtinire, după lucrul fiecăruia, petreceți în frică zilele vremelniceii voastre, știind că nu cu lucruri stricăcioase, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din viața voastră deșartă, lăsată de la părinți, ci cu scumpul Sînge al lui Hristos, ca al unui miel nevinovat și neprihănit, Care într-adevăr a fost orînduit mai înainte de întemeierea lumii, dar Care S-a arătat, în anii cei mai de pe urmă, pentru voi. Printr-Însul, voi ați crezut în Dumnezeu, Cel ce L-a înviat pe El din morți, I-a dat Lui slavă, astfel ca credința voastră și nădejdea să vă fie în Dumnezeu. De vreme ce, ascultînd de adevăr, ați curățit sufletele voastre, ca să aveți nefățarnică iubire frățească, iubiți-vă unul

pe altul, din toată inima, cu toată stăruința, fiind născuți a doua oară nu din sămînță stricăcioasă, ci nestricăcioasă, prin cuvîntul cel viu și care rămîne în veac al lui Dumnezeu. Pentru că toată făptura este ca iarba, și toată mărirea ei ca floarea ierbii: uscatu-s-a iarba și floarea a căzut, iar cuvîntul Domnului rămîne în veac. Și acesta este cuvîntul, cel ce bine s-a vestit întru voi. Deci, lepădînd toată răutatea și tot vicleșugul și fățarniciile și pizmele și toate clevetirile, ca niște prunci de curînd născuți, să doriți laptele cel duhovnicesc și neprefăcut, ca prin el să creșteți spre mîntuire, de vreme ce ați gustat și ați văzut că bun este Domnul. Apropiați-vă de El, piatra cea vie, de oameni într-adevăr neluată în seamă, dar la Dumnezeu aleasă și de preț; și voi înșivă clădiți-vă, ca pietre vii, în casă duhovnicească, în preoție sfîntă, ca să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos; pentru că scris este în Scriptură: Iată, pun în Sion Piatra din capul unghiului, aleasă, de mare preț, și cel ce va crede în ea nu se va rușina. Pentru voi deci care credeți, Piatra e de mare preț; pentru cei ce nu cred însă este: piatra care n-au băgat-o în seamă ziditorii; aceasta a ajuns să fie capul unghiului, și piatră de poticnire și stîncă de smintea-lă. Ei se poticnesc de ea, fiindcă n-au dat ascultare cuvîntu-

lui, spre care au și fost puși. Iar voi sînteți seminție aleasă, preoție împărătească, neam sfînt, popor agonisit de Dumnezeu, ca să vestiți în lume bunățile Celui ce v-a chemat din

întuneric la lumina Sa cea minunată, voi, care odinioară nu erați popor ales, iar acum sînteți poporul lui Dumnezeu ; voi, care odinioară n-aveați parte de milă, iar acum sînteți miluiți.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(V, 14—23)

raților, vă rugăm : Dojeniți pe cei fără de rînduială, îmbărbătați pe cei slabi la suflet, sprijiniți pe cei neputincioși, fiți îndelung răbdători față de toți. Luați seama să nu răsplătească cineva cuiva răul cu rău, ci pururea cele bune să urmați, unul față cu altul și față cu toată lumea. Bucurați-vă pururea. Rugați-vă neîncetat. Dați mulțumire pentru toate,

căci aceasta este voia lui Dumnezeu, pentru voi, întru Hristos Iisus. Duhul să nu-l stingeți. Proorociile să nu le disprețuiți. Toate puneți-le la încercare ; țineți ce este bine ; feriți-vă de tot felul de lucru rău. Și însuși Dumnezeuul păcii să vă sfințească pe voi desăvîrșit și duhul vostru și sufletul și trupul păzească-se în întregime, fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

D U M I N I C A

A TREIZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 10-a. Prochimen, glasul al 7-lea:

Domnul dă tărie poporului Său, Domnul va binecuvînta pe poporul Său cu pace.

Stih: Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului slavă și cinste.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IV, 9—15)

Fiule Timotei, vrednic de credință este acest cuvînt și vrednic de toată primirea. Fiindcă pentru aceasta ne și ostenim și sîntem ocăriți, căci ne-am pus nădejdea în Dumnezeu cel viu, Care este Mîntuitorul tuturor oamenilor, și îndeosebi al credincioșilor. Poruncește acestea și învață. Nimeni să nu disprețuiască tinerețile tale, ci

te fă pildă credincioșilor cu cuvîntul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curăția. Pînă la venirea mea, ia aminte la citit, la îndemnat, la învățatură. Nu fii nepăsător față de harul ce este întru tine, care ți s-a dat prin proorocie, cu punerea mîinilor preoției. Cugetă la acestea, ține-te de acestea, ca propășirea ta să fie învederată pentru toți.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Bine este a lăuda pe Domnul și a cînta numele Tău, Preaînalte.

Stih: A vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(II, 21—III, 9)

Iubiților, Hristos a pătimit pentru voi, lăsându-vă pildă, ca să pășiți pe urmele Lui, Care n-a săvârșit nici un păcat, nici s-a aflat vicleșug în gura Lui, și Care, ocărit fiind, nu răspundea cu ocară; dat la chinuri, nu amenința, ci se lăsa în știrea Celui ce judecă cu dreptate. El a purtat păcatele noastre, în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, murind față de păcate, să viețuim dreptății. Cu rănilor Lui v-ați vindecat, pentru că erați ca niște oi rătăcite, dar v-ați întors la Păstorul și la Păzitorul sufletelor voastre. Asemenea și voi, femeilor, supuneți-vă bărbaților voștri, așa încât, chiar dacă sînt unii care nu se pleacă cuvîntului, să fie cîștigați, fără propovăduire, prin purtarea femeilor lor, văzînd de aproape viața voastră curată și plină de sfială. Podoaba voastră să fie nu cea din afară: cu împletirea părului, cu podoabele de aur și cu îmbrăca-

rea hainelor scumpe, ci să fie omul cel tainic al inimii, întru nestricăcioasa podoabă a duhului blînd și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. Pentru că așa se împodobeau, odinioară și sfintele femei, care nădăjduiau în Dumnezeu, supunîndu-se bărbaților lor, precum Sara asculta de Avraam și-l numea pe el domn. Voi sînteți fiicele ei, dacă faceți ce e bine și nu vă temeți de nimic. Voi, bărbaților, de asemenea, trăiți înțelepțește cu femeile voastre, ca fiind făpturi mai slabe, și faceți-le parte de cinste, ca unora care, împreună cu voi, sînt moștenitoare ale harului vieții, așa încît rugăciunile voastre să nu fie împiedicate. În sfîrșit, să fiți toți într-un gînd, împreună pătimitori, iubitori de frați, milostivi, smeriți. Nu răsplătiți răul cu rău, sau ocară cu ocară, ci dimpotrivă binecuvîntați, căci spre aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvîntarea.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:

(III, 10—22)

Iubiților, cel ce voiește să iubească viața și să vadă zile bune, să-și oprească limba de la rău și buzele sale să nu grăiască vicleșug; să se ferească de rău și să facă bine; să caute pacea și s-o urmeze; căci ochii Domnului sînt spre cei drepti și urechile Lui spre rugăciunile lor, iar fața Domnului este împotriva celor ce fac rele. Și cine vă va face vouă rău, dacă sînteți plini de rîvnă pentru bine? Dar de veți și pătimi pentru dreptate, fericiți veți fi. Iar de frica lor să nu vă temeți, nici să vă tulburați; ci pe Domnul, pe Hristos, să-L sfințiți în inimile voastre și să fiți gata totdeauna să răspundeți oricui vă cere socoteală despre nădejdea voastră, însă cu blîndețe și cu cuviință și cu bună credință, avînd cuget curat, ca, tocmai în ceea ce sînteți clevețiți, să iasă de rușine cei ce grăiesc de rău purtarea voastră cea bună întru Hristos. Căci e mai bi-

ne, dacă așa este voia lui Dumnezeu, să pătimiți făcînd cele bune, decît făcînd cele rele. Pentru că și Hristos a suferit odată moartea pentru păcate, El cel drept pentru cei nedrepți, ca să ne aducă pe noi la Dumnezeu, omorît fiind cu trupul, dar viu făcut cu duhul. Cu duhul El a purces și a propovăduit și duhurilor ținute în temniță, adică duhurilor neascultătoare altă dată, cînd îndelunga răbdare a lui Dumnezeu tot aștepta, în zilele lui Noe, și se pregătea corabia în care puține suflete, anume opt, s-au mîntuit prin apă. Iar această mîntuire prin apă închipuia botezul, care vă mîntuiește astăzi și pe voi, nu ca ștergere a necurăției trupului, ci ca deschidere a cugetului bun către Dumnezeu, prin învierea lui Iisus Hristos, Care după ce S-a suit la cer, este de-a dreapta lui Dumnezeu, și se supun Lui îngerii și stăpînirile și puterile.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:

(IV, 1—11)

Iubiților, fiindcă Hristos a pățimit cu trupul, înarmați-vă și voi cu gândul acesta : că cine a suferit cu trupul a isprăvit cu păcatul, ca să nu mai viețuiască, timpul ce mai are de trăit, în trup, după poftele oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu. Destul este că, în vremurile trecute, ați făcut cu desăvârșire voia păgînilor, umblînd în desfrînări, în poște, în beții, în ospete fără măsură, în petreceri cu vin mult și în neiertate slujiri idolești. De aceea ei se miră că voi nu mai alergați cu ei în aceeași revărsare a desfrîului și vă hulesc. Ei își vor da seama înaintea Celui ce este gata să judece viii și morții. Că spre aceasta s-a binevestit și morților, ca să fie judecați la fel cu oamenii care sînt în

trup, dar să aibă, după Dumnezeu, viață, cu duhul. Iar sfîrșitul tuturor s-a apropiat ; fiți dar cu mintea întreagă și privegheați în rugăciuni. Dar mai presus de toate, țineți din răputeri la dragostea dintre voi, pentru că dragostea acopere mulțime de păcate. Fiți, între voi, primitori de oaspeți, fără de cîrtire. După harul pe care l-a primit fiecare, slujiți-vă de el spre folosul tuturor, ca niște buni iconomi ai harului celui de multe feluri al lui Dumnezeu. Dacă vorbește cineva, cuvintele lui să fie ca ale lui Dumnezeu ; dacă slujește cineva, slujba lui să fie ca din puterea pe care o dă Dumnezeu, pentru ca întru toate Dumnezeu să Se slăvească prin Iisus Hristos, Căruia Îi este slava și stăpînirea în vecii vecilor ! Amin.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI TREIA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(IV, 12—V, 5)

Lubiților, nu vă mirați de focul aprins între voi, spre ispitire, ca și cum vi s-ar întâmpla ceva străin, ci, întrucît sînteți părtași la suferințele lui Hristos, bucurați-vă, ca și la arătarea slavei Lui să vă bucurați cu bucurie mare. De sînteți ocăriți pentru numele lui Hristos, fericiți sînteți, căci duhul slavei și al lui Dumnezeu se odihnește asupra voastră; de către aceia El se hulește, iar de voi se preaslăvește. Nimeni dintre voi să nu sufere ca ucigaș, sau fur, sau făcător de rele, sau ca un rîvnitor de lucruri străine. Iar de suferă ca creștin, să nu se rușineze, ci să preaslăvească pe Dumnezeu, pentru numele acesta, căci vremea este ca să înceapă judecata de la casa lui Dumnezeu; și dacă începe întîi de la noi, care va fi sfîrșitul celor care nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu? Și dacă dreptul abia se mîntu-

iește, ce va fi cu cel necredincios și păcătos? Pentru aceea și cei ce sufăr după voia lui Dumnezeu să-și încredințeze Lui, credinciosului Ziditor, sufletele lor, lucrînd fapte bune. Pe preoții cei dintre voi îi rog, ca unul ce sînt împreună preot și martor al patimilor lui Hristos și părtaș al slavei celei ce va să se descopere: Păstoriți turma lui Dumnezeu, dată în paza voastră, cercetînd-o nu cu silnicie, ci cu voie bună, după Dumnezeu, nu pentru cîștig urît, ci din dragoste, nu ca și cum ați fi stăpîni peste Biserici, ci pilde făcîndu-vă turmei. Iar cînd se va arăta Mai-marele păstorilor, veți lua cununa măriri cea neveștejită. Tot așa și voi, fiilor duhovnicești, supuneți-vă preoților; și toți, unii față cu alții, îmbrăcați-vă întru smerenie, pentru că Dumnezeu celor mîndri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă har.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(I, 1—10)

Simon Petru, slujitor și Apostol al lui Iisus Hristos, celor ce, prin dreptatea Dumnezeu-lui nostru și a Mîntuitorului Iisus Hristos, au dobîndit o credință de același preț cu a noastră: Har vouă și pacea să se înmulțească, întru cunoștința lui Dumnezeu și a lui Iisus, Domnul nostru. Dumnezeuiasca Lui putere ne-a dăruit toate cele ce sînt spre viață și spre bună cucernicie, făcîndu-ne să cunoaștem pe Cel ce ne-a chemat prin slava Sa și prin puterea Sa. Cu aceasta, El ne-a hărăzit făgăduințe mari și de mare preț, ca prin ele să vă faceți părtași dumnezeieștii firi și să scăpați de stricăciunea poștei celei din lume. Pentru a-

ceasta puneți și din partea voastră toată sîrguința și adăugați la credința voastră: fapta bună, iar la fapta bună: cunoștința, la cunoștință: înfrînarea, la înfrînare: răbdarea, la răbdare: evlavia, la evlavie: iubirea frățească, iar la iubirea frățească: dragostea. Căci dacă aceste lucruri sînt în voi și tot sporesc, ele nu vă vor lăsa nici trîndavi, nici necunoscători în cunoașterea Domnului nostru Iisus Hristos. Iar cel ce nu are acestea este cu vederea micșorată și stinsă și a uitat de curățirea păcatelor lui de demult. Pentru aceea, fraților, siliți-vă cu atît mai vîrtos să faceți temeinică chemarea și alegerea voastră, căci, făcînd acestea, nu veți greși niciodată.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 11—19)

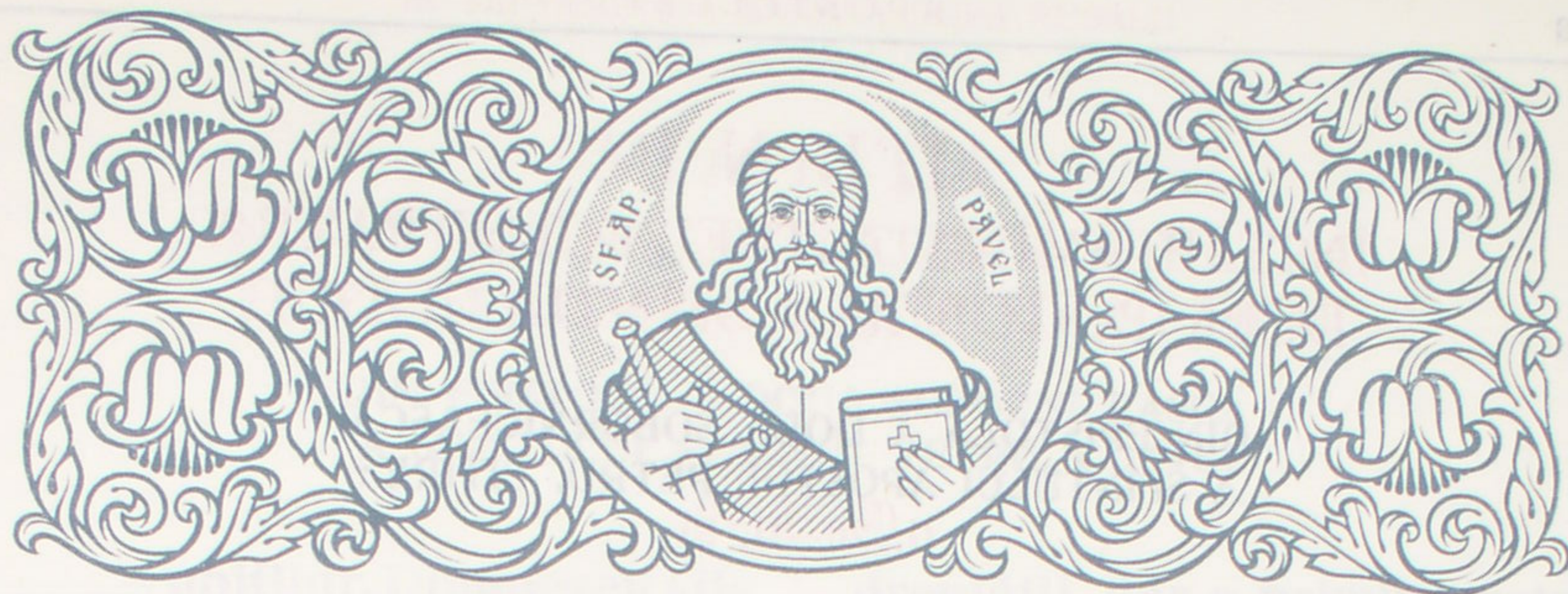
Fiule Timotei, vrednic de credință este cuvîntul: dacă am murit împreună cu Hristos, vom și învia împreună cu El. Dacă stăruim în răbdare, vom și împărăți împreună cu

El; de-L vom tăgădui, și El ne va tăgădui; dacă Îi sîntem necredincioși, El rămîne credincios, căci nu poate să Se tăgăduiască pe Sine însuși. Amintește-le de acestea și îndeamnă-i stăruitor înaintea lui Dumne-

zeu să nu se certe pentru cuvinte, ceea ce nu folosește la nimic, fără numai la surparea celor ce-i ascultă. Nevoiește-te să te arăți pe tine însuși lămurit înaintea lui Dumnezeu, lucrător cu față curată, drept învățând cuvântul adevărului. Iar de deșartele vorbiri lumești fereste-te. Căci ele vor spori neglegiuirea tot mai mult, și cuvântul lor va roade ca o cangrenă.

Dintre aceștia sînt Imeneu și Filet, care au rătăcit de la adevăr, zicînd că învierea s-a și petrecut, și răstoarnă credința unora. Însă **t e m e l i a** pusă de Dumnezeu stă neclintită, avînd pecetea aceasta: cunoscut-a Domnul pe cei ce sînt ai Săi; și să se depărteze de la nedreptate oricine **n u m e ș t e** numele Domnului.

ÎNCEPUTUL TRIODULUI

D U M I N I C A

A TREIZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

A VAMEȘULUI ȘI A FARISEULUI

Voscreasna a 11-a. Prochimen, glasul al 8-lea:

Faceți juruințe Domnului Dumnezeuului vostru și le împliniți.

Stih: Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu; în Israel mare este numele Lui.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(III, 10—15)

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea, credința mea, îndelunga mea răbdare, dragostea mea, îngăduința mea; prigonirile și suferințele care mi s-au făcut în Antiohia, în Iconiu, în Listra; câte prigoniri am răbdat! și din toate m-a izbăvit Domnul. Și toți care voiesc să trăiască cucernic în

Hristos Iisus vor fi prigoniți. Iar oamenii vicleni și amăgitori vor merge din rău în mai rău, rătăcind pe alții și rătăciți fiind ei înșiși. Tu însă rămâi în cele ce ai învățat și de care ești încredințat, deoarece știi de la cine ai învățat; și fiindcă de mic copil cunoști Sfintele Scripturi, care pot să te înțeleptească spre mîntuire, prin credința cea întru Hristos Iisus.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mîntuitorului nostru.

Stih: Să întîmpinăm fața Lui întru laude și în psalmi să-I strigăm Lui.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE :
(I, 20—II, 9)

Iubiților, mai înainte de toate, trebuie să știți că nici o proorocie a Scripturii nu se tâlcuiește după socotința fiecăruia ; pentru că niciodată proorocia nu s-a făcut din voia omului, ci oamenii cei sfinți ai lui Dumnezeu au grăit, purtați fiind de Duhul Sfânt. Dar au fost în popor și prooroci mincinoși, după cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura eresuri pierzătoare și, tăgăduind chiar pe Stăpînul, Cel ce i-a răscumpărat, își vor aduce lor o grabnică pieire. Mulți vor urma învățăturile lor rătăcite și, din pricina lor calea adevărului va fi hulită. Din poftă de avere și cu cuvinte amăgitoare, ei vă vor momi pe voi. Dar osînda lor, de mult pregătită, nu zăbovește și pierzarea lor nu dormitează. Căci, dacă

Dumnezeu n-a cruțat pe îngerii care au păcătuit, ci i-a aruncat în iad și i-a dat lanțurilor întunericii, ținându-i spre judecată ; și n-a cruțat lumea veche, ci a păstrat numai pe Noe, ca al optulea propovăduitor al dreptății, când a adus potopul peste cei fără de credință ; și cetățile Sodomei și Gomorei, osîndindu-le la nimicire, le-a prefăcut în cenușă, ca o pildă nelegiuiților din viitor, iar pe dreptul Lot, chinuit de petrecerea desfrînată a celor nelegiuiți, l-a izbăvit, pentru că dreptul acesta, locuind între ei, prin ce vedea și auzea zi de zi din faptele lor fără de lege, chinuia sufletul său cel drept. Aceasta ne învață că Dumnezeu știe să scape din ispite pe cei binecredincioși, iar pe cei nedrepți să-i păstreze, ca să fie pedepsiți în ziua judecății.

M A R Ț I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:

(II, 9—22)

Iubiților, Dumnezeu știe să scape din ispite pe cei binecredincioși, iar pe cei nedrepti să-i păstreze, ca să fie pedepsiți în ziua judecății; și mai virtos pe cei ce se lasă, după îmboldirile trupului, întru poftes spurcate și disprețuiesc domnia cerească. Cutezători, îngîmfați, ei nu se cutremură să hulească măririle îngerești din cer; pe cînd îngerii, deși sînt mai mari în tărie și în putere, nu aduc în fața Domnului judecată defăimătoare împotriva lor. Aceștia însă, ca niște dobitoace fără minte, din fire făcute să fie prinse și nimicite, hulind cele ce nu cunosc, vor pieri întru stricăciunea lor, și vor lua astfel plata nedreptății. Ei socotesc drept fericire să se îmbuibeze în fiecare zi; sînt pete și ocară, iar cînd ospătează cu voi, ei se dezmiardă întru înșelăciunile lor. Ochii lor sînt plini de desfrînare și nesățioși de păcat; ei amăgesc sufletele cele nestatornice; inima lor e deprinsă la lăcomie și sînt fiii blestemului. Părăsind calea cea dreaptă, au rătăcit și au apucat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata ne-

dreptății, dar a primit muștrare pentru călcarea lui de lege; căci dobitocul fără de grai, pe care era călare, grăind cu glas omenesc, a oprit nebunia proorocului. Aceștia sînt izvoare fără de apă și nori purtați de furtună, cărora li se păstrează întunericul cel nepătruns în veac, pentru că spunînd vorbe trufașe și deșarte, ei amăgesc întru poftele trupului și întru desfrînări, pe cei care de-abia au scăpat de cei ce viețuiesc în rătăcire. Ei le făgăduiesc libertate, fiind ei înșiși robii stricăciunii, fiindcă ceea ce te biruiește, aceea te și stăpînește. Dacă ei, după ce au scăpat de întinăciunile lumii, prin cunoașterea Domnului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos, iarăși se încurcă în acestea și sînt învinși, li s-au făcut cele de pe urmă mai rele decît cele dintîi. Căci mai bine era pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății, decît, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la sfînta poruncă încredințată lor. Cu ei s-a întîmplat adevărul din zicală: Cîinele se întoarce la vîrsătura lui; și porcul scaldat vine să se tăvălească în mocirlă.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI PATRA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUHDIN EPISTOLA A DOUA SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:

(III, 1—18)

Iubiților, aceasta e s t e acum a doua epistolă pe care v-o scriu; în amîndouă caut să trezesc, în a m i n t i r e a voastră, dreapta voastră judecată, ca să vă aduceți aminte de cuvintele cele mai înainte grăite de sfinții prooroci și de porunca Domnului și Mîntuitorului, dată prin apostolii voștri. Întîi trebuie să știți că, în zilele cele de apoi, veni-vor cu batjocură, batjocoritori care vor umbla după poftele lor și vor zice: Unde este făgăduința venirii Lui? Că de cînd au adormit părinții, toate așa rămîn, ca de la începutul f ă p t u r i i. Căci ei în chip voit ascund faptul că cerurile erau de demult și că pămîntul s-a închegat, la cuvîntul Domnului, din apă și prin apă, și că prin apă lumea de atunci a pierit înecată; iar cerurile de acum și pămîntul sînt ținute prin același cuvînt și păstrate pentru focul din ziua judecății și a pieirii oamenilor necredincioși. Și aceasta una să nu vă rămînă ascunsă, iubiților, că o singură zi, înaintea

D o m n u l u i, este ca o mie de ani și o mie de ani, ca o singură zi. D o m n u l nu întîrzie cu făgăduința Sa, d u p ă cum socotesc unii că e întîrziere, ci îndelung rabdă pentru voi, nevrînd să piară cineva, ci ca toți să vină la pocăință. Iar ziua Domnului va veni ca un fur: atunci cerurile vor pieri cu vuiet mare; stihile, arzînd, se vor desface, și pămîntul și lucrurile de pe el vor arde cu totul. Deci, dacă toate acestea se vor desființa, cît de mult vi se cuvine vouă să u m b l a ț i întru viață sfîntă și în cucernicie, așteptînd și grăbind venirea zilei Domnului, din pricina căreia cerurile, luînd foc, se vor nimici, iar stihile, aprinse, se vor topi. Că noi așteptăm, potrivit făgăduințelor Lui, ceruri noi și pămînt nou, în care locuiește dreptatea. Pentru aceea, iubiților, așteptînd acestea, sîrguiți-vă să fiți aflați de El în pace, fără prihană și fără vină. Și îndelunga răbdare a Domnului nostru socotiți-o drept mîntuire, precum v-a scris și iubitul

nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui, cum face în toate epistolele lui, unde vă vorbește despre acestea. În ele sînt unele lucruri cu anevoie de înțeles, pe care cei neștiutori și neîntăriți le răstălmăcesc, ca și pe celelalte Scripturi, spre a lor pierzare. Deci voi, iubiților, cu-

noscînd acestea de mai înainte, păziți-vă, ca nu cumva, lăsîndu-vă tîrîți de rătăcirea celor fără de lege, să cădeți din întărirea voastră. Și creșteți întru harul și cunoștința Domnului nostru și Mîntuitorului Iisus Hristos. A Lui este slava, acum și în ziua veacului ! Amin.

SFÎNTUL APOSTOL ȘI EVANGHELIST IOAN

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:

(I, 8—II, 6)

Fraților, dacă zicem că păcat nu avem, ne amăgim pe noi înșine și adevărul nu este întru noi. Dacă mărturisim păcatele noastre, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească pe noi de toată nedreptatea. Dacă zicem că n-am păcătuît, îl facem mincinos și cuvîntul Lui nu este întru noi. Fiii mei, acestea vi le scriu, ca să nu păcătuiți. Și dacă a păcătuît cineva, avem mijlocitor către Tatăl, pe Iisus Hristos cel drept. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noas-

tre, dar nu numai pentru ale noastre, ci și pentru ale lumii întregi. Și întru aceasta știm că L-am cunoscut, dacă păzim poruncile Lui. Cel ce zice: L-am cunoscut, dar poruncile Lui nu le păzește, mincinos este și întru el nu se află adevărul. Iar cine păzește cuvîntul Lui, întru acela, cu adevărat, dragostea lui Dumnezeu este desăvîrșită. După aceasta cunoaștem că sîntem întru El. Cine zice că pe trece întru El dator este, precum Acela a umblat, și el așa să umble.

V I N E R I

N SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(II, 7—17)

raților, nu vă scriu poruncă nouă, ci o poruncă veche pe care o aveți de la început; **p o r u n c a** cea veche este cuvîntul pe care l-ați auzit. Ci totuși vă scriu poruncă nouă, ceea ce este adevărat întru El și întru voi, pentru că întunericul se duce și lumina cea adevărată începe să răsară. Cine zice că este în lumină și pe fratele său îl urăște, acela este în întuneric pînă acum. Cine iubește pe fratele său rămîne în lumină și sminteală nu se află în el. Iar cel ce urăște pe fratele său este în întuneric și umblă în întuneric și nu știe încotro se duce, pentru că întunericul a orbit ochii lui. Vă scriu vouă, fiilor, pentru că iertate v-au fost păcatele, pentru numele

Lui. Vă scriu vouă părinților, pentru că ați cunoscut pe Cel ce este de la început. Vă scriu vouă, tinerilor, fiindcă ați biruit pe cel viclean. Scrisu-v-am, fiilor, pentru că ați cunoscut pe Tatăl. Scris-am vouă, părinților, fiindcă ați cunoscut pe Cel ce este de la început. Scris-am vouă, tinerilor, căci sînteți tari și cuvîntul lui Dumnezeu rămîne întru voi și ați biruit pe cel viclean. Nu iubiți lumea, nici cele ce sînt în lume. Dacă iubește cineva lumea, iubirea Tatălui nu este întru el; pentru că tot ce este în lume, **a d i c ă** pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții, nu sînt de la Tatăl, ci sînt din lume. Iar lumea trece și pofta ei, dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămîne în veac.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

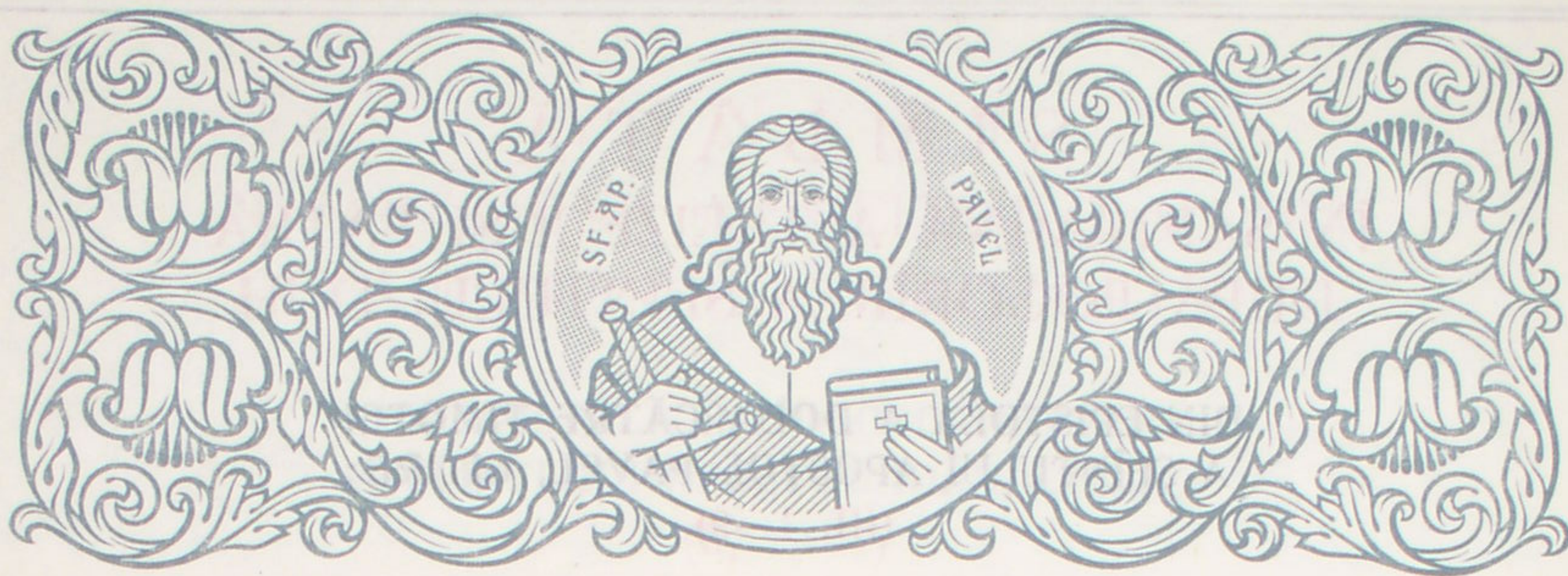
DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(III, 1—9)

Iiule Timotei, aceasta să știi că, în zilele din urmă, vor veni vremuri cumplite. Că vor fi oameni iubitori de sine, iubitori de argint, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără cucernicie, lipsiți de dragoste, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, cruzi, neiubitori de bine, trădători, necuviincioși, îngîmfați, iubitori de desfătări mai mult decît iubitori de Dumnezeu, avînd înfățișarea adevăratei credințe, dar tăgăduind puterea ei. Depărtează-te și de a-

ceștia. Căci dintre aceștia sînt cei ce se vîră prin case și ro-besc femeiuște împovărate de păcate și purtate de multe feluri de poște, pururea învățînd și neputînd niciodată să ajungă la deplina cunoștință a adevărului. Și după cum Iannes și Iambres s-au împotrivit lui Moise, așa și aceștia stau împotriva adevărului, oameni stricați la minte și netrebnici pentru credință. Dar nu vor merge mai departe, pentru că nebunia lor va fi vădită tuturor, precum a fost și a aceloră.

D U M I N I C A

A TREIZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH A FIULUI RISIPITOR

Voscreasna 1

Prochimen, glasul 1:

Fie Doamne, mila Ta spre noi, cum am nădăjduit și noi întru Tine.

Stih: Bucurați-vă dreptilor; celor drepti li se cuvine laudă.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(VI, 12—20)

Fraților, t o a t e îmi sînt îngăduite, dar nu toate îmi sînt de folos. Toate îmi sînt îngăduite, d a r nu mă voi lăsa biruit de nimic. Bucatele sînt pentru pîntece și pîntecele pentru bucate și Dumnezeu va nimici și pe unul și pe celelalte. Trupul însă nu e pentru desfrînare, ci pentru Domnul și Domnul este p e n t r u trup. Iar Dumnezeu, Care a înviat pe Domnul, și pe noi ne va învia, p r i n puterea Sa. Au nu știți că t r u p u r i l e v o a s t r e sînt mădulele lui

Hristos? Lua-voi deci mădulele lui Hristos și voi face din ele mădule de desfrînată? Să nu fie! Nu știți, apoi, că cine se alipește de desfrînată este un singur trup cu ea? Căci vor fi, zice Scriptura, amîndoi un singur t r u p. Pe c î n d cel ce se unește cu Domnul este un singur Duh cu El. Fugiți de desfrînare! Orice păcat, pe care-l va săvîrși omul, este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrînării păcătuiește în însuși trupul său. Sau nu știți că trupul vostru este l o c a ș u l Duhului Sfînt, Care locuiește întru voi și

pe Care-l aveți de la Dumnezeu și că voi nu sînteți ai voștri? Căci răscumpărați ați fost cu preț mare! Prea-

slăviți, dar, pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, ca unele care sînt ale lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul 1:

Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat izbîndire și mi-ai supus popoarele; Izbăvitorul meu de vrăjmașii mei cei furioși.

Stih: Cel ce mîntuiești în chip minunat pe împăratul și faci milă cu David, unsul Tău și cu urmașii lui pînă în veac.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(II, 18—III, 8)

Fiilor, e s t e ceasul de pe urmă și, precum ați auzit că vine antihrist, iar acum mulți antihriști s-au arătat, de aici cunoaștem că este ceasul de pe urmă. Dintre noi au ieșit, dar nu erau dintre ai noștri, căci de-ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi, ci ca să se arate că nu sînt toți dintre ai noștri, de aceea au ieșit. Iar voi, ungere aveți de la Cel sfînt și știți toate. V-am scris vouă, nu pentru că nu știți adevărul, ci pentru că îl știți și știți că nici o minciună nu vine din adevăr. Cine este mincinosul, fără numai cel ce tăgăduiește că Iisus este Hristos? Acesta este antihrist, care tăgăduiește pe Tatăl și pe Fiul. Oricine tăgăduiește pe Fiul nu are nici pe Tatăl; cine mărturisește pe Fiul are și pe Tatăl. Deci ceea ce ați

auzit de la început în voi să rămîna; de va rămînea în voi ceea ce ați auzit de la început, veți rămînea și voi în Fiul și în Tatăl. Și aceasta este făgăduința pe care El ne-a făgăduit-o: viața veșnică. Acestea v-am scris vouă despre cei ce vă amăgesc. Cît despre voi, ungerea pe care ați luat-o de la El rămîne întru voi și n-aveți trebuință ca să vă învețe cineva, ci precum ungerea Lui vă învață despre toate și învățătura aceasta adevărată este și nu este minciună, rămîneți întru El, așa cum v-a învățat. Deci acum, fiilor, rămîneți întru El, ca să avem îndrăzneală cînd se va arăta și să nu ne rușinăm de El, la venirea Lui. Dacă știți că este drept, cunoașteți că oricine face dreptate este născut din El. Vedeți ce fel de iubire ne-a dăruit nouă

Tatăl, ca să ne numim fii ai lui Dumnezeu ; și așa sîntem. Pentru aceea, lumea nu ne cunoaște, fiindcă nu L-a cunoscut nici pe El. Iubiților, acum sîntem fii ai lui Dumnezeu și ce vom fi nu s-a arătat pînă a c u m. Ci știm că atunci cînd El Se va arăta, vom fi asemenea Lui, fiindcă Îl vom vedea cum este. Și oricine și-a pus în El nădejdea aceasta se curățește pe s i n e, așa cum Acela este curat. Oricine făptuiește păcatul săvîrșește și călcarea Legii, căci pă-

catul este călcarea Legii. Și voi știți că El S-a arătat ca să ridice păcatele și păcat întru El nu este. Oricine rămîne întru El nu păcătuiește ; oricine păcătuiește nu L-a văzut, nici nu L-a cunoscut. Fiilor, nimeni să nu vă amăgească. Cel ce face dreptatea este drept, precum Acela este drept. Cine săvîrșește păcatul este de la diavolul, pentru că de la început diavolul păcătuiește. Pentru aceasta S-a arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să strice lucrurile diavolului.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE :

(III, 9—22)

Iubiților, oricine e s t e născut din Dumnezeu nu săvîrșește p ă c a t, pentru că sămînța lui Dumnezeu rămîne într-însul ; și nu poate să păcătuiască, fiindcă este născut din Dumnezeu. Întru aceasta cunoaștem pe fiii lui Dumnezeu și pe fiii diavolului ; oricine nu face dreptate nu este din Dumnezeu, nici cel ce nu iubește pe fratele său. Pentru că aceasta este vestirea pe care ați auzit-o de la început, ca să ne iubim unul pe altul. Nu precum Cain, care era de la cel viclean și a ucis pe fratele său. Și pentru care pricină l-a ucis ? Fiindcă faptele lui erau rele, iar ale fra-

telui său erau drepte. Nu vă mirați, fraților, d a c ă lumea vă urăște. Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim pe frați ; cine nu iubește pe fratele său rămîne în moarte. Oricine urăște pe fratele său este omorîtor de oameni și știți că orice omorîtor de oameni nu are viață veșnică, dăinuitoare în El. Într-aceasta am cunoscut iubirea, că El și-a pus sufletul Său pentru noi ; și noi datori sîntem să ne punem sufletele pentru frați. Iar cine are bogăția lumii acesteia și se uită la fratele său care este în nevoie și își închide inima față de el, cum rămîne în acela dragostea

lui Dumnezeu? Fiii mei, să nu iubim cu vorba, numai din gură, ci cu fapta și cu adevărul. Într-aceasta vom cunoaște că sîntem din adevăr și în fața lui Dumnezeu vom afla odihnă inimilor noastre, fiindcă, dacă ne osîndește inima noastră, Dum-

nezeu este mai mare decît inima noastră și știe toate. Iubiților, dacă inima noastră nu ne osîndește, avem îndrăznire către Dumnezeu. Și orice cerem, primim de la El, pentru că păzim poruncile Lui și cele plăcute înaintea Lui le facem.

M I E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(III, 21—IV, 11)

Iubiților, dacă inima noastră nu ne osîndește, avem îndrăznire către Dumnezeu. Și orice cerem, primim de la El, pentru că păzim poruncile Lui și cele plăcute înaintea Lui le facem. Și aceasta este porunca Lui, ca să credem întru numele lui Iisus Hristos, Fiul Său, și să ne iubim unul pe altul, precum ne-a dat poruncă. Cel ce păzește poruncile Lui rămîne în Dumnezeu și Dumnezeu în el; și din aceasta cunoaștem că rămîne în noi Duhul pe Care ni l-a dat. Iubiților, nu dați crezare oricărui duh, ci ispitiți duhurile de sînt de la Dumnezeu, fiindcă mulți prooroci mincinoși au ieșit în lume. Într-aceasta să cunoașteți duhul lui Dumnezeu; orice duh care mărturisește pe Iisus Hristos, venit în trup, este de la Dumnezeu. Și orice duh care nu mărturiseș-

te pe Iisus, nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui anti-hrist, despre care ați auzit că vine și acum este chiar în lume. Voi, fiilor, sînteți din Dumnezeu și l-ați biruit pe el, căci mai mare este Cel ce e în voi, decît cel ce este în lume. Aceia sînt din lume, de aceea grăiesc ca din lume și lumea îi ascultă. Noi sîntem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu ascultă de noi; cine nu este din Dumnezeu nu ascultă de noi. Din aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii. Iubiților, să ne iubim unul pe altul, pentru că dragostea este de la Dumnezeu și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cel ce nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire. Întru aceasta s-a arătat dragostea lui Dumnezeu către

noi, că pe Fiul Său cel Unul-Născut L-a trimis Dumnezeu în lume, ca prin El viață să avem. În aceasta este dragostea, nu fiindcă noi am iubit pe Dumnezeu, ci fiindcă El ne-a iubit pe

noi și a trimis pe Fiul Său jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. Iubiților, dacă Dumnezeu astfel ne-a iubit pe noi și noi datori sîntem să ne iubim unul pe altul.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:

(III, 20—21 și V, 1—21)

Iubiților, dacă cineva zice: Iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște: mincinos este! Pentru că cel ce nu iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, pe Dumnezeu, pe care nu L-a văzut, nu poate să-L iubească. Și această poruncă avem de la El: cine iubește pe Dumnezeu să iubească și pe fratele său. Oricine crede că Iisus este Hristos este născut din Dumnezeu, și oricine iubește pe Cel care a născut iubește și pe Cel ce S-a născut dintr-Însul. Din aceasta cunoaștem că iubim pe fiii lui Dumnezeu, dacă iubim pe Dumnezeu și împlinim poruncile Lui. Căci dragostea de Dumnezeu aceasta este: să păzim poruncile Lui; și poruncile Lui nu sînt grele. Pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea, și aceasta este biruința care a biruit lumea: credința noastră. Cine este cel ce biruiește lumea dacă nu cel ce crede că Iisus

este Fiul lui Dumnezeu? Acesta este Cel care a venit prin apă și prin sînge: Iisus Hristos; nu numai prin apă, ci prin apă și prin sînge; și Duhul este Cel ce mărturisește, că Duhul este adevărul. Căci trei sînt Care mărturisesc în cer: Tatăl și Cuvîntul și Sfîntul Duh și Acești trei Una sînt. Și trei sînt care mărturisesc pe pămînt: Duhul și apa și sîngele și acești trei mărturisesc la fel. Dacă primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este mai mare, căci aceasta este mărturia lui Dumnezeu: că a mărturisit pentru Fiul Său. Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are această mărturie în el însuși. Cine nu dă crezare lui Dumnezeu, L-a făcut mincinos, pentru că n-a crezut în mărturia pe care a mărturisit-o Dumnezeu pentru Fiul Său. Iar mărturia e aceasta: că Dumnezeu ne-a dat viață veșnică și această viață este întru Fiul Său. Cel ce are pe Fiul, are Viața; cel ce nu are pe

Fiul lui Dumnezeu, nu are Viața. Acestea am scris vouă, care credeți în numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viață veșnică, și aceasta este încrederea ce avem către El că, dacă cerem ceva după voința Lui, El ne ascultă. Și dacă știm că El ne ascultă orice îi cerem, atunci știm că dobîndim cererile pe care I le-am cerut. Dacă vede cineva pe fratele său păcătuiind păcat nu de moarte, să se roage și Dumnezeu va da viață acelui frate, anume celor ce nu păcătuiesc de moarte. De este însă păcat de moarte, nu zic să se roage pentru așa păcat. Orice nedreptate este pă-

cat, dar este și păcat care nu e de moarte. Știm că oricine e născut din Dumnezeu nu păcătuiește; ci Cel ce S-a născut din Dumnezeu îl păzește, și cel viclean nu se atinge de el. Știm că sîntem din Dumnezeu și lumea întreagă zace sub puterea celui viclean. Știm, iarăși, că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat nouă pricepere, ca să cunoaștem pe Dumnezeu cel adevărat; și noi sîntem în Dumnezeu cel adevărat, adică în Fiul Său Iisus Hristos. Acesta este adevăratul Dumnezeu și viața cea de veci. Fiilor, păziți-vă de idoli.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI CINEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(I, 1—13)

Bătrînul, către aleasa Doamnă și către fiii ei, pe care eu îi iubesc într-adevăr, și nu numai eu, ci și toți care au cunoscut adevărul; pentru adevărul ce rămîne întru noi și va fi cu noi în veac: Har, milă, pace fie cu voi, de la Dumnezeu Tatăl și de la Iisus Hristos, Fiul Tatălui, într-adevăr și într-iubire! Bucuratu-m-am foarte, căci am aflat pe unii din fiii tăi umblînd într-adevăr, precum am primit poruncă de la Tatăl. Și acum te rog, Doamnă, nu ca

și cum ți-aș scrie poruncă nouă, ci pe aceea pe care o aveam de la început, ca să ne iubim unul pe altul. Și aceasta este iubirea, ca să umblăm după poruncile Lui și aceasta este porunca, precum ați auzit dintru început, ca să umblați într-iubire. Pentru că mulți amăgitori au ieșit în lume, care nu mărturisesc că Iisus Hristos a venit în trup. Acesta este amăgitorul și anti-hristul. Păziți-vă pe voi înșivă, ca să nu pierdeți ceea ce ați lucrat, ci să primiți plată deplină.

Oricine apucă înainte și nu rămîne în învățătura lui Hristos nu are pe Dumnezeu; cel ce rămîne în învățătura Lui, acela are și pe Tatăl și pe Fiul. Dacă cineva vine la voi și nu aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă și să nu-i ziceți: Bun venit! Căci cel ce-i zice:

Bun venit!, se face părtaș cu faptele lui cele rele. Multe avînd a vă scrie, n-am voit să le scriu pe hîrtie și cu cerneală, ci nădăjduiesc să vin la voi și să grăiesc gură către gură, ca bucuria noastră să fie deplină. Te îmbrățișează fiii surorii tale celei alese.

S Î M B Ă T Ă

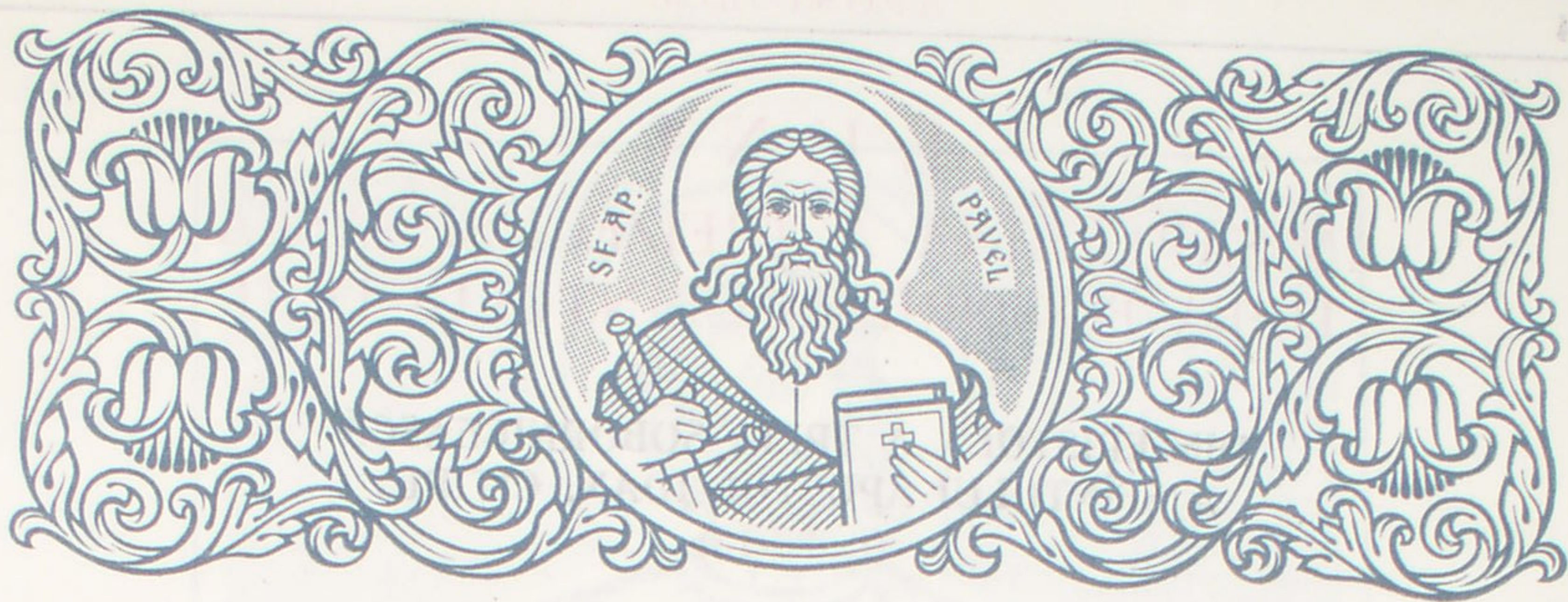
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 23—28)

Fraților, toate îmi sînt îngăduite, dar nu toate îmi folosesc. Toate îmi sînt îngăduite, dar nu toate zidesc. Nimeni să nu caute ale sale, ci fiecare pe ale aproapelui. Mîncăți orice se vinde în măcelărie, fără să întrebați nimic pentru cugetul vostru. Căci al Domnului este pămîntul și plinirea lui. Dacă

vreunul dintre necredincioși vă cheamă pe voi la masă și voiți să vă duceți, mîncăți orice vă este pus înainte, fără să întrebați nimic pentru cugetul vostru. Dar de vă spune cineva: Aceasta e carne care a fost jertfită idolilor, să nu mîncăți, pentru cel care v-a spus și pentru cugetul vostru, căci al Domnului este pămîntul și plinirea lui.

D U M I N I C A
A TREIZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA
SFÎNTULUI DUH
A LĂSATULUI SEC DE CARNE

Voscreasna a 2-a. Prochimen, glasul al 2-lea:

Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mîntuire.

Stih: Certînd, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 8—IX, 2)

raților, mîncarea nu ne face mai primiți în fața lui Dumnezeu. Că nici dacă mîncăm n-avem cîștig, nici dacă nu mîncăm, n-avem pagubă. Băgați de seamă însă ca nu cumva această libertate a voastră să ajungă poticnire pentru cei slabi. Într-adevăr, dacă pe tine, cel ce ai cunoștință, te va vedea cineva șezînd la masă în templul idolilor, oare cugetul lui, om slab fiind el, nu se va simți îmbărbătat să mănînce din jertfele idolești? Iar pentru cunoștința ta se va prăpădi fratele

tău cel slab, pentru care a murit Hristos! Și astfel păcătuiind împotriva fraților și lovind în cugetul lor cel slab, păcătuiți împotriva lui Hristos. Drept aceea, dacă o mîncare smintește pe fratele meu, nu voi mîncă în veac carne, ca să nu aduc sminteală fratelui meu. Oare, nu sînt eu liber? Nu sînt eu Apostol? N-am văzut eu pe Iisus, Domnul nostru? Nu sînteți voi lucrul meu întru Domnul? Dacă altora nu le sînt Apostol, vouă, negreșit, vă sînt. Căci voi sînteți pecetea apostoliei mele întru Domnul.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Auză-te Domnul, în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacov.

Stih: Doamne, mîntulește-ne și ne auzi pe noi, în orice zi, Te vom chema.

L U N I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

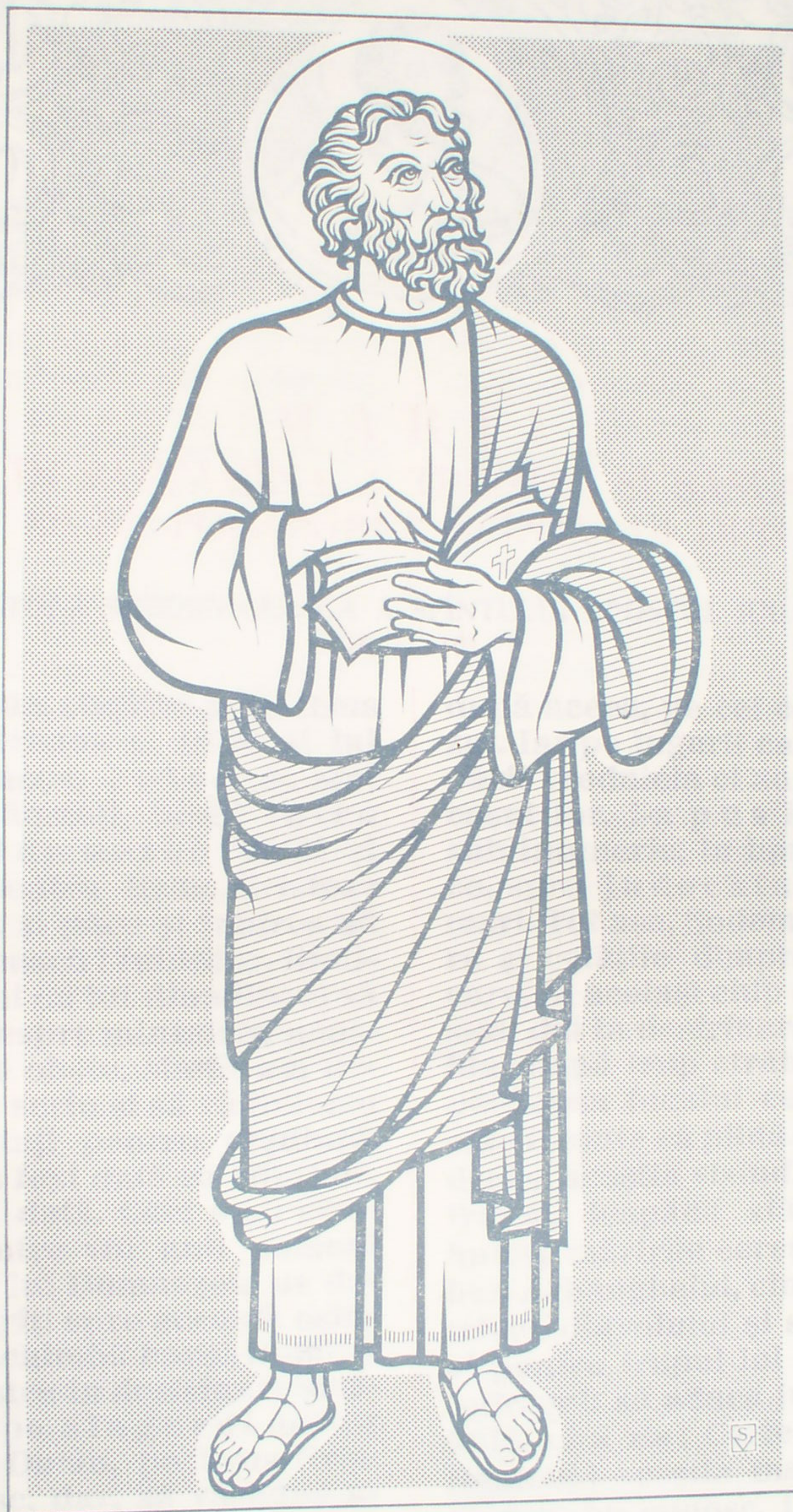
DIN EPISTOLA A TREIA SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(I, 1—15)

ătrînul, către Gaiu cel iubit, pe care îl iubesc întru adevăr. Iubitule, mă rog să ai spor în toate lucrurile și să mergi bine cu sănătatea, precum și cu sufletul sporești. M-am bucurat foarte când au venit frații și au mărturisit despre adevărul tău, așa cum umbli tu întru adevăr. Mai mare bucurie decât aceasta nu am: ca să aud că fiii mei umblă întru adevăr. Iubitule, cu credință faci oricâte lucruri pentru frați și a nune pentru frații străini, care, în fața Bisericii, au dat mărturie despre dragostea ta. Bine vei face să-i ajuți în călătoria lor, după cum se cuvine înaintea lui Dumnezeu. Căci pentru numele lui Hristos pornit-au ei la drum, fără să ia nimic de la păgîni. Noi deci datori sîntem să sprijinim pe unii ca aceștia, ca să fim împreună lucrători pentru adevăr. Am

scris ceva Bisericii, dar Diotref, care ține să fie cel dintîi între ei, nu ne primește. Pentru aceea, cînd voi veni, îi voi pomeni de faptele pe care le face, înșirînd despre noi vorbe urîte; și nemulțumit fiind cu acestea, nici el nu primește pe frați, nici pe cei care voiesc să primească nu-i lasă și-i dă afară din biserică. Iubitule, nu urma răul, ci fă binele. Cel ce face bine din Dumnezeu este; cel ce face rău n-a văzut pe Dumnezeu. Lui Dimitrie datu-i-s-a mărturie de către toți și de către adevărul însuși; mărturie îi dăm și noi și știi că mărturia noastră este adevărată. Multe lucruri aveam să-ți scriu; dar nu voiesc să ți le scriu cu cerneală și condei, ci nădăjduiesc să te văd în curînd, și atunci vom grăi gură către gură. Pace ție! Prietenii te îmbrățișează. Îmbrățișează pe prieteni, pe fiecare în parte.

SFÎNTUL APOSTOL IUDA

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IUDA, CITIRE:
(I, 1—10)

Iuda, slujitor al lui Iisus Hristos și frate al lui Iacov, celor ce sînt chemați, iubiți întru Dumnezeu Tatăl și păstrați pentru Iisus Hristos: Milă vouă și pace și iubirea să se înmulțească! Iubiților, fiindcă am ținut cu tot dinadinsul să vă scriu despre mîntuirea noastră cea de obște, simțit-am nevoie să vă scriu și să vă îndemn ca să luptați pentru credință, așa cum a fost dată ea sfinților, o singură dată. Căci s-au strecurat printre voi unii oameni fără frica lui Dumnezeu, de demult hotărîți spre această osîndă, care schimbă harul Dumnezeului nostru în desfrînare și tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpîn și Domn, pe Iisus Hristos. Voiesc, dar, să vă aduc aminte, întrucît voi ați știut odată toate acestea, că Domnul, după ce a izbăvit pe popor din pămîntul Egiptului, a pierdut,

după aceea, pe cei ce n-au crezut. Iar pe îngerii care nu și-au păzit vrednicia ci au părăsit locașul lor, i-a pus la păstrare sub întuneric, în lanțuri veșnice, spre judecata zilei celei mari. Tot așa, Sodoma și Gomo-
ra și cetățile dimprejurul lor, care, în același chip ca acestea, s-au dat la desfrînare și au umblat după trup străin, suferind pedeapsa focului celui veșnic, stau înainte ca pildă. Asemenea deci și aceștia visînd, pîngăresc trupul, leapădă stăpînirea și hulesc măririle cerești. Dar Mihail Arhanghelul, cînd se împotriva diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să aducă judecată de hulă, ci a zis: Certe-te pe tine Domnul! Aceștia însă defaimă cele ce nu cunosc, iar în cele ce, ca dobitoacele necuvîntătoare, cunosc din fire, într-acestea își găsesc pieirea.

J O I

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI ȘASEA
DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUHDIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IUDA, CITIRE:
(I, 11—25)

Fraților, vai de cei ne-credincioși ! că au umblat în calea lui Cain și, pentru plată, s-au dat cu totul în rătăcirea lui Balaam și au pierit ca în răzvrătirea lui Core. Aceștia sînt petele de necurăție de la mesele voastre obștești, ospătînd fără sfială împreună cu voi, îmbuibîndu-se pe ei înșiși, nori fără de apă, purtați de vînturi, pomi tomnatici fără rod, de două ori uscați și dezrădăcinați, valuri sălbatice ale mării, care își spumegă a lor rușine, stele rătăcitoare, cărora negura întunericului li se păstrează în veșnicie. Dar și Enoh, al șaptelea de la Adam, a proorocit despre aceștia, zicînd : Iată, a venit Domnul în zecile de mii de sfinți ai Lui, ca să facă judecată împotriva tuturor și să mustre pe toți nelegiuiții de toate faptele păgînatății lor, întru care au făcut fărădelege și de toate cuvintele de ocară, pe care ei, păcătoși, netemători de Dumnezeu, le-au rostit împotriva Lui. Aceștia sînt cîrtitori, nemulțumiți cu starea lor, umblînd cum îi poartă poftele, iar gura lor grăiește lucruri tru-

fașe, deși, pentru folos, dau unor fețe mare cinste. Voi însă iubiților, aduceți-vă aminte de cuvintele zise mai dinainte de către Apostolii Domnului nostru Iisus Hristos, că ei vă spuneau : În vremea de pe urmă vor fi batjocoritori, umblînd potrivit cu poftele lor de nelegiuii. Aceștia sînt cei ce fac dezbinări, oameni firești care nu au Duhul. Dar voi, iubiților, zidiți-vă pe voi înșivă, întru a voastră preasfîntă credință, rugîndu-vă în Duhul Sfînt. Păziți-vă întru dragostea lui Dumnezeu și așteptați mila Domnului nostru Iisus Hristos, spre viața cea veșnică. Și pe unii, șovăitori, muștrați-i ; pe alții, smulgîndu-i din foc, mîntuiți-i ; de alții însă fie-vă milă cu frică, urînd și cămașa spurcată de pe trupul lor. Iar Celui ce poate să vă păzească pe voi de orice cădere și să vă pună înaintea slavei Lui, neprihăniți, cu bucurie mare, singurului înțeleptului D u m n e z e u, Mîntuitorul nostru, prin Iisus Hristos, Domnul nostru, slavă și preaslăvire, putere și stăpînire, mai înainte de tot veacul și acum și întru toți vecii ! Amin.

S Î M B Ă T Ă ÎN SĂPTĂMÎNA BRÎNZEI

Prochimen, glasul al 4-lea:

Se vor lăuda cuvioșii întru slavă și se vor bucura în așternuturile lor.

Stih: Laudele Domnului în gura lor și săbii cu două tăișuri în mâinile lor.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(XIV, 19—23 și XVI, 25—27)

Fraților, să urmărim faptele păcii și ale înțăriri dintre noi. Nu strica, pentru mâncare, lucrul lui Dumnezeu. Toate sînt curate, dar este rău pentru omul, care, mîncînd, dă altuia prilej de poticnire. Bine este să nu mănînci carne, nici să bei vin, nici să faci ceva de care fratele tău se poticnește, se smintește, ori slăbește în credință. Credința pe care o ai, s-o ai pentru tine însuși, în fața lui Dumnezeu. Fericit este cel ce nu se judecă singur, în ceea ce încuviințează! Dar cel ce stă la

îndoială e osîndit dacă va mîncă, fiindcă n-a fost din credință. Și tot ce nu vine din credință, e păcat. Iar Celui ce poate să vă întărească, potrivit cu Evanghelia mea și cu propovăduirea despre Iisus Hristos, potrivit cu dezvăluirea tainei celei ascunse din timpuri veșnice, iar acum arătată prin Scripturile proorocilor, după porunca lui Dumnezeu și cunoscută la toate neamurile spre ascultarea credinței, Unuia înțeleptului Dumnezeu, prin Iisus Hristos, Lui fie slava în vecii vecilor. Amin.

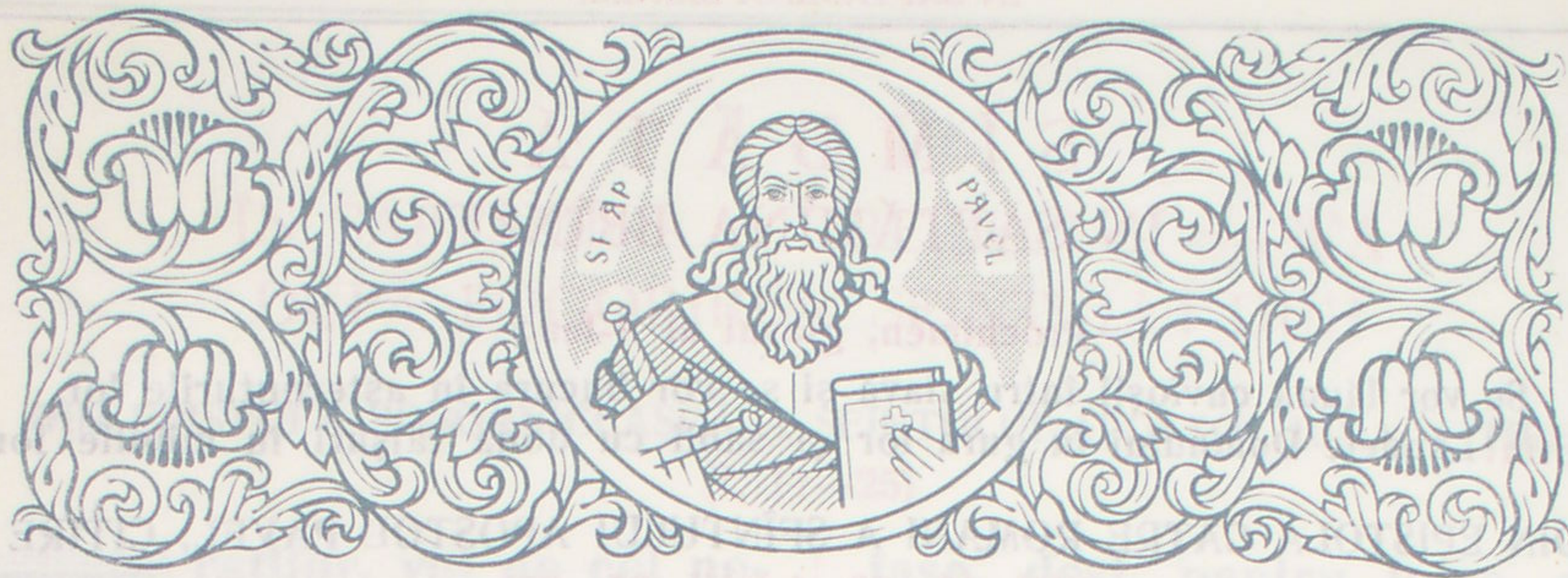
Se zice și al Cuvioșilor:

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(V, 22—VI, 2)

Fraților, roada Duhului este: dragoste, bucurie, pace, îndelungă-răbdare, bunătate, facere de bine, credință, blîndețe, înfrînare, curăție; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sînt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele lui. Dacă trăim cu Duhul, cu Duhul să și umblăm. Să nu

fim iubitori de mărire deșartă, întăritîndu-ne unii pe alții și pizmuindu-ne între noi. Fraților, chiar de va cădea cineva în vreo greșală, voi cei duhovnicești îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blîndeții, luînd seama la tine însuși, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți plini legea lui Hristos.

DUMINICA LĂSATULUI SEC DE BRÎNZĂ

Prochimen, glasul al 3-lea:

Cîntați Dumnezeu nostru, cîntați; cîntați Împăratului nostru cîntați.

Stih: Toate popoarele bateți din palme. Strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIII, 11—14 și XV, 1—4)

Fraților, acum mîntuirea este mai aproape de noi decît atunci cînd am primit credința. Noaptea e pe sfîrșite; ziua este aproape. Să lepădăm dar lucrurile întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii. Să umblăm cuviincios, ca la lumina zilei: nu în ospete și în beții, nu în desfrînări și destrăbălare, nu în ceartă și în pizmă. Ci îmbrăcați-vă în Domnul Iisus Hristos și nu purtați atîta grijă de trupul vostru, încît să-i

deșteptați poftetele. Primiți-l cu bine pe cel slab în credință, fără să stați să cerneți gîndurile lui. Unul crede că poate să mănînce de toate; cel slab însă mănîncă legume. Cel ce mănîncă să nu defăimeze pe cel ce nu mănîncă; iar cel ce nu mănîncă să nu osîndească pe cel ce mănîncă; fiindcă Dumnezeu l-a primit pe dînsul. Cine ești tu, ca să judeci pe sluga altuia? Pentru stăpînul său stă drept sau cade. Dar va sta, căci Domnul are putere ca să-l facă să stea.

Aliluia, glasul al 3-lea:

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit să nu mă rușinezi în veac.

Stih: Fii mie Dumnezeu apărător și loc întărit, ca să mă mîntuiești; că întărirea și scăparea mea ești Tu.

S Î M B Ă T Ă ÎN SĂPTĂMÎNA ÎNTÎI A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 7-lea:

Veseli-se-va cel drept de Domnul și va nădăjdui în El și se vor lăuda toți cei dreپți la inimă.

Stih: Auzi, Dumnezeuule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—12)

 raților, după ce Dumnezeu odinioară, în multe rînduri și în multe chipuri, a vorbit părinților noștri prin prooroci, în zilele acestea mai de pe urmă, ne-a g r ă i t nouă prin Fiul, pe Care L-a pus moștenitor a toate și prin care a făcut și veacurile. Acesta fiind strălucirea slavei și chipul ființei lui Dumnezeu, și ținînd toate cu cuvîntul puterii Sale, după ce a săvîrșit curățirea păcatelor noastre, a șezut de-a dreapta slavei, întru cele preainalte, făcîndu-se cu atît mai presus de îngeri, cu cît a moștenit nume mai deosebit decît ei. Căci căruia d i n t r e îngeri i-a zis Dumnezeu vreodată: Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut; și iarăși: Eu Îi voi fi Lui Tată și El Îmi va fi Mie Fiu? Și iarăși,

cînd aduce în lume pe Cel întîinăscut, El zice: Și să se închine Lui toți îngerii lui Dumnezeu. Și de îngeri zice: Cel ce face pe îngerii Săi duhuri și pe slugile Sale pară de foc; iar către Fiul: Scaunul Tău, Dumnezeuule, în veacul veacului; toiagul dreptății este toiagul împărăției Tale. Iubit-ai dreptatea și ai urît fărădelegea; pentru aceea Te-a uns pe Tine, Dumnezeuule, Dumnezeuul Tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decît pe părtașii Tăi. Și apoi: Întru început Tu, Doamne, pămîntul l-ai întemeiat și cerurile sînt lucrul mîinilor Tale; ele vor pieri, dar Tu rămîi, și toate ca o haină se vor învechi; ca pe un veșmînt le vei strînge și ca o haină vor fi schimbate. Dar Tu Același ești și anii Tăi nu se vor sfîrși.

Se zice și al Sfîntului:

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 1—10)

 iule Timotei, întărește-te în harul care e în Hristos Iisus. Și cele ce ai auzit de la mine, cu mulți martori de față, acestea le încredințează la oameni credincioși, care vor fi

destoinici să învețe și pe alții. Tu, dar, pătimește, ca un bun ostaș al lui Hristos Iisus. Nici un ostaș, cînd intră în oștire, nu se încurcă cu treburile vieții, tocmai ca să fie pe plac celui care strînge oaste. Iar cînd

se luptă cineva la jocuri, nu ia cununa, dacă nu s-a luptat după legile jocului. Cuvine-se ca plugarul ce se ostenește să mănince mai întâi din roade. Înțelege cele ce-ți g r ă i e s c. Căci Domnul îți va da pricepere în toate. Adu-ți aminte de Iisus Hristos, Care a înviat din morți și este din neamul lui David,

după Evanghelia mea. Pentru această Evangheliie sufăr pînă acolo, că sînt ținut în lanțuri, ca un făcător de rele. Dar cuvîntul lui Dumnezeu nu se leagă. De aceea toate le rabd, pentru cei aleși, ca și ei să aibă parte de mîntuirea care este întru Hristos Iisus și de mărirea veșnică.

Se zice și al morților:

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IV, 13—17)

Lraților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, aduce-i-va împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvîntul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas pînă la venirea

Domnului, nu vom lua înainte celor adormiți, pentru că însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trîmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întîi. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul, în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul din Liban se va înălța.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

DUMINICA ÎNȚÎI A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 4-lea:

Bine ești cuvîntat, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Stih: Că drept ești întru toate cîte ai făcut nouă și toate lucrurile Tale sînt adevărate.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 24—26, 32—40)

Fraților, prin credință, Moise, cînd s-a făcut mare, n-a voit să fie numit fiul fiicei lui Faraon, ci a ales mai bine să pătimească cu poporul lui Dumnezeu, decît să aibă dulceața păcatului cea trecătoare, socotind că batjocorirea ^{pentru} lui Hristos este mai mare bogăție decît comorile Egiptului, fiindcă se uita la răsplătire. Și ce voi mai zice? Căci timpul nu-mi va ajunge, ca să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftae, de David, de Samuil și de prooroci, care, prin credință, au biruit împărății, au făcut dreptate, au dobîndit făgăduințele, au astupat gurile leilor, au stins pute-

rea focului, au scăpat de ascuțișul săbiei, s-au împuternicit, din slabi ce erau s-au făcut tari în război, au întors taberile vrăjmașilor în fugă. Prin ei, unele femei și-au luat pe morții lor înviați. Unii au fost chinuiți, neprimind izbăvirea, ca să dobîndească mai bună înviere; alții au suferit batjocură și bici, ba chiar lanțuri și închisoare. Au fost uciși cu pietre, au fost puși la cazne, au fost tăiați cu fierăstrăul, au murit uciși cu sabia, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strîmtorați, rău primiți. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii și în munți și în peșteri și în crăpăturile pămîntului. Și toți

aceștia, care, pentru credința lor, au fost de pomenire, n-au primit ce le fusese făgăduit,

pentru că Dumnezeu rînduise pentru noi ceva mai bun, ca să nu ia fără de noi desăvîrșirea.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Moise și Aaron dintre preoții Lui, și Samuil dintre cei ce cheamă numele Lui.

Stih: Chemat-au pe Domnul și El i-a auzit pe ei.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 6-lea: Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți, dreptilor.

Stih: Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(III, 12—16)

Fraților, luați seama să nu fie, cumva, în vreunul din voi o inimă viclană a necredinței, ca să vă depărteze de la Dumnezeu cel viu. Ci îndemnați-vă unii pe alții, în fiecare zi, pînă ce putem să zicem: astăzi!, ca nimeni dintre voi să nu se învîrtoșeze cu înșelăciunea păcatului. Căci ne-am făcut

părtași ai lui Hristos, numai dacă vom păstra temeinic, pînă la urmă, începutul stării noastre întru El, de vreme ce se zice: Dacă veți auzi astăzi glasul Lui, nu învîrtoșați inimile voastre, ca la răzvrătire. Cine deci a făcut răzvrătirea, măcar că a auzit? Oare, nu toți care au ieșit din Egipt, cu povața lui Moise?

Se zice și al morților:

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI

A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IV, 13—17)

Fraților, despre cei ce au adormit, nu voi m să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, aduce-i-vă împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvîntul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas pînă la venirea Domnu-

lui, nu vom lua înaintea celor adormiți, pentru că însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trîmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întîi. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul, în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pămîntul.

Stih: Fericiți cei pe care i-ai ales și i-ai primit; locui-vor în curțile Tale.

D U M I N I C A

A DOUA A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta în veac.

Stih: Mîntuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 10—II, 3)

Intru început Tu, Doamne, pămîntul l-ai întemeiat și cerurile sînt lucrul mîinilor Tale; ele vor pieri, dar Tu rămîi, și toate ca o haină se vor învechi; ca pe un veșmînt le vei strînge și ca o haină vor fi schimbate. Dar Tu Același ești și anii Tăi nu se vor sfîrși. Și căruia dintre îngeri a zis Dumnezeu *v r e o d a t ă*: Șezi de-a dreapta Mea pînă cînd voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale? Îngerii, oare, nu sînt toți duhuri slujitoare,

trimiși ca să slujească, pentru cei ce vor fi moștenitorii mîntuirii? Pentru aceea se cuvine ca noi să ascultăm cu atît mai mult de cele auzite, ca nu cumva să alunecăm pe alături. Căci dacă s-a adevărit cuvîntul grăit prin îngeri și orice călcare de poruncă și orice neascultare și-a primit dreapta răsplătire, cum vom scăpa noi, dacă vom fi nepăsători la o astfel de mîntuire, care, luînd început din propovăduirea Domnului, ne-a fost adevărită de cei ce au ascultat-o.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.

Stih: Că pe veci ai întemeiat mila.

Se zice și al Sfântului:

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 26—VIII, 2)

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem: sfânt, fără de răutate, fără de pată, osebit de cei păcătoși, și mai presus decât cerurile. El nu mai are, în fiecare zi, nevoie, ca acei arhierei, să aducă jertfe, întâi pentru păcatele Sale, apoi pentru ale poporului, căci a făcut aceasta odată, aducându-Se jertfă pe Sine însuși. Legea pu-

ne ca arhierei oameni care au slăbiciuni, pe când cuvântul jurământului, venit în urma Legii, pune pe Fiul, desăvârșit în veacul veacului. Lucrul de căpetenie din cele spuse este că avem astfel de Arhiereu, Care S-a așezat de-a dreapta tronului slavei în ceruri, slujitor altarului și cortului celui adevărat, pe care l-a înfipt Dumnezeu și nu omul.

Aliluia, glasul 1:

Gura dreptului grăiește înțelepciune.

Stih: Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 6-lea:

Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți, dreptilor.

Stih: Fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 32—38)

Fraților, aduceți-vă aminte de zilele mai de demult, în care, după ce ați fost luminați, ați răbdât grea luptă de suferințe, parte făcându-vă de priveliște cu ocările și cu necazurile îndurate, parte suferind împreună cu cei ce treceau prin unele ca acestea, căci ați avut milă de cei închiși, iar răpirea averilor voastre ați primit-o cu

bucurie, bine știind că voi aveți o mai bună și statornică avere. Nu lepădați, dar, încrederea voastră, care are mare răsplătire. Voi aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați făcut voia lui Dumnezeu, să puteți dobîndi ce v-a fost făgăduit. Căci mai este puțin timp, prea puțin, și Cel ce o să vină va veni și nu va întârzia; iar dreptul din credință va fi viu.

Se zice și al morțior:

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 13—17)

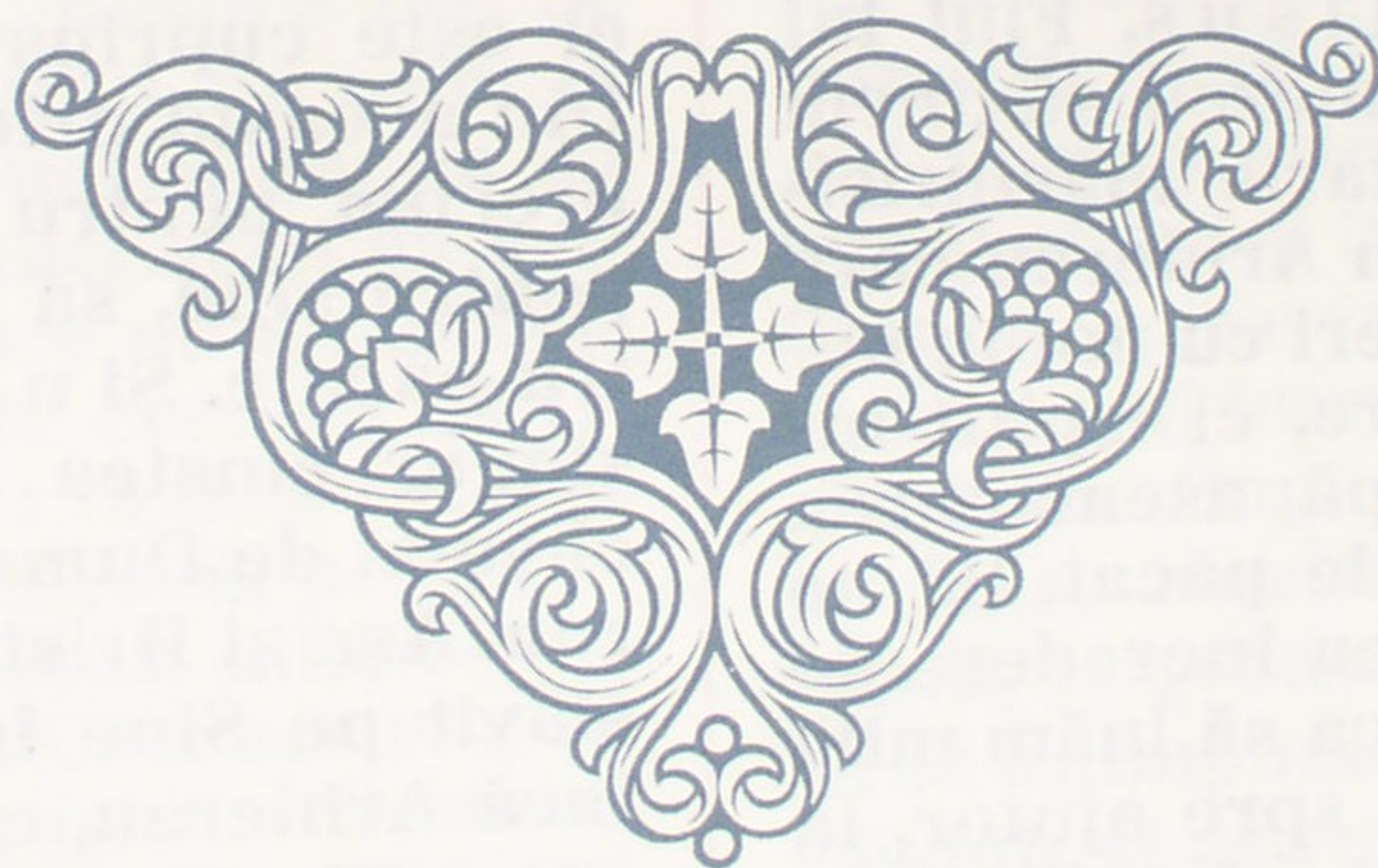
Fraților, despre cei ce au adormit, nu vom să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, aduce-i-va împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvîntul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas pînă la venirea Domnu-

lui, nu vom lua înainte celor adormiți, pentru că însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trîmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întîi. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul, în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Sufletele lor întru bunătăți se vor sălăslui și seminția lor va moșteni pămîntul.

Stih: Fericiți cei pe care i-ai ales și i-ai primit; locui-vor în curțile Tale.

DUMINICA A TREIA A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 6-lea:

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat; Dumnezeuul meu ia aminte.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 14—V, 6)

raților, avînd Arhiereu mare, Care a străbătut cerurile, pe Iisus, Fiul lui Dumnezeu, să ținem cu tărie mărturisirea. Că nu avem Arhiereu care să nu poată suferi cu noi în neputințele noastre, ci ispitit întru toate după asemănarea noastră, afară de păcat. Să ne apropiem deci cu încredere de tronul harului, ca să luăm milă și să aflăm har, spre ajutor, la vreme potrivită. Într-adevăr, orice arhiereu, fiind luat dintre oameni, este pus pentru oameni, spre cele ce privesc pe Dumnezeu, ca să aducă daruri

și jertfe pentru păcate; el poate să fie îngăduitor cu cei neștiutori și rătăciți, de vreme ce și el este cuprins de slăbiciune. Din această pricină dator este, precum pentru popor, așa și pentru sine, să jertfească pentru păcate. Și nimeni nu-și ia singur cinstea aceasta, ci cel chemat de Dumnezeu, ca și Aaron. Așa și Hristos nu S-a preaslăvit pe Sine însuși, ca să Se facă Arhiereu, ci Cel ce a grăit către El: Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut. Precum zice și în alt loc: Tu ești Preot în veac, după rînduiala lui Melchisedec.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Adu-Ți aminte de Biserica Ta, pe care ai cîștigat-o de la început.

Stih: Dumnezeu, Împăratul nostru, înainte de veac a făcut mîntuire în mijlocul pămîntului.

S Î M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 6-lea:

Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate din laț picioarele mele.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat: Dumnezeuul meu, ia aminte!

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 9—12)

raților, despre voi, chiar dacă vorbim astfel, sîntem încredințați de lucruri mai bune și aducătoare de mîntuire. Căci Dumnezeu nu este nedrept, ca să uite lucrul vostru și dragostea pe care ați arătat-o pentru numele Lui,

slujind altă dată și slujind și astăzi sfinților. Dorim dar, ca fiecare dintre voi să arate aceeași rîvnă, spre adevărarea nădejdiei, pînă la sfîrșit, ca să nu fiți leneși, ci următori ai celor ce, prin credință și îndelungă răbdare, s-au făcut moștenitori făgăduințelor.

Se zice și al morților:

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 13—17)

raților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, aduce-i-va împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvîntul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas pînă la venirea Domnu-

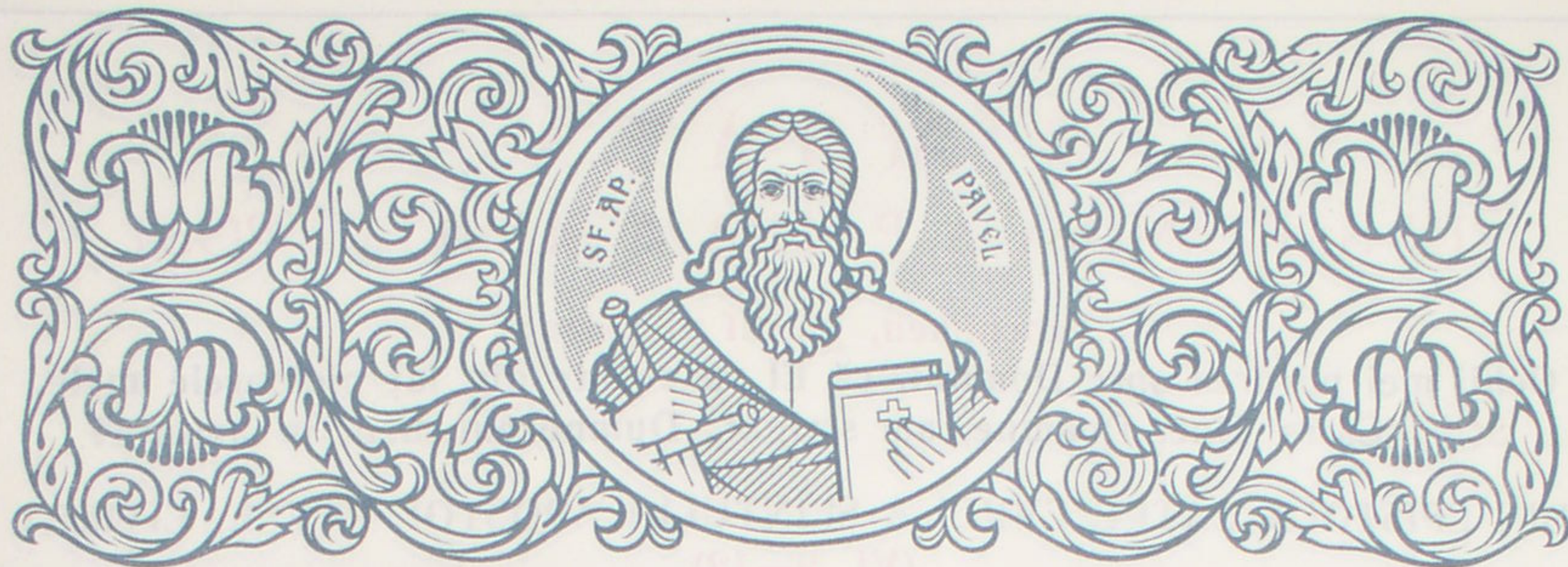
lui, nu vom lua înaintea celor adormiți, pentru că însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trîmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întîi. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul, în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Sufletele lor întru bunătăți se vor sălăslui și seminția lor va moșteni pămîntul.

Stih: Fericiți cei pe care i-ai ales și i-ai primit; locui-vor în curțile Tale.

DUMINICA A PATRA A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 7-lea:

Domnul ^{va binecuvânta pe} ^{poporul Său cu pace.} tărie poporului Său va da,

Stih: Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului slavă și cinste.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 13—20)

raților, Dumnezeu, când a dat făgăduință lui Avraam, de vreme ce n-avea pe nimeni mai mare, pe care să se jure, S-a jurat pe Sine însuși, zicînd: cu adevărat, binecuvîntînd te voi binecuvînta, și înmulțind te voi înmulți. Și așa, a vînd Avraam îndelungă-răbdare, a dobîndit făgăduința. Pentru că oamenii se jură pe cel ce e mai mare și jurămîntul e la ei o cheazășie și sfîrșitul oricărei neînțelegeri. În aceasta, Dumnezeu voind să arate și mai mult moș-

tenitorilor făgăduinței, ne-schimbarea hotărîrii Sale, a pus la mijloc jurămîntul: ca prin două fapte nestrămutate, făgăduința și jurămîntul, în care e cu neputință ca Dumnezeu să fi mințit, noi, cei ce căutăm scăpare, să avem îndemn puternic ca să ținem nădejdea pusă înainte. Nădejdea aceasta este pentru noi ca o ancoră a sufletului, neclintită și tare, pătrunzînd pînă dincolo de catapeteasmă, unde Iisus a intrat pentru noi ca Înaintemergător, fiind făcut Arhiereu în veac, după rînduiala lui Melchisedec.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Bine este a lăuda pe Domnul.

Stih: A vesti dimineața mila Ta.

Se zice și al Cuviosului:

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL, PAVEL, CITIRE:
(V, 8—19)

Fraților, ca fii ai luminii să umblați, pentru că roada Duhului e în orice bunătațe, dreptate și adevăr. Cercați ce este bineplăcut Domnului, și nu vă amestecați în faptele cele fără de roadă ale întinericului, ci mai virtos să le osîndiți pe față. Căci cele ce se fac întru ascuns de ei, rușine este a le și grăi. Toate cele ce se osîndesc pe față se învederează prin lumină, căci tot ce se învederează e lumină. Pentru aceea zice: Deșteaptă-te cel ce dormi și te

scoală din morți și te va lumina Hristos. Deci luați se a m a cu grijă cum umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți, răscumpărînd vremea, căci zilele rele sînt. Drept aceea, nu fiți fără de minte, ci înțelegeți care este voia Domnului. Și nu vă îmbătați de vin, întru care este desfrînare, ci vă umpleți de Duhul. Vorbiți între voi în psalmi și în laude și în cîntări duhovnicești, lăudînd și cîntînd D o m n u l u i, în inimile voastre.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate și cuviosii Tăi se vor bucura.

Stih: Lumină răsare El pentru cei drepti.

S Î M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA A MARELUI POST
ȘI A ACATISTULUI

Prochimen, glasul al 3-lea:

Mărește sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu,
Mîntuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre smerenia roabei sale. Că, iată, de acum, mă vor ferici toate neamurile.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 24—28)

Fraților, Hristos n-a intrat într-o S f î n t ă a Sfintelor f ă c u t ă de mîini, închipuire a celei adevărate, ci chiar în cer, ca să Se înfățișeze, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.

Și nu ca să Se aducă pe Sine însuși jertfă de mai multe ori, ca arhiereul care intră în Sfînta Sfintelor cu sînge străin, în fiecare an. Altfel, ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori, de

la întemeierea lumii; ci acum, la sfârșitul veacurilor, S-a arătat o dată, spre ștergerea păcatului, prin jertfa Sa. Și precum este rînduit oamenilor, o dată să moară, iar după aceea să fie

judecata, tot așa și Hristos, după ce a fost adus o dată jertfă, ca să se ridice păcatele multora, a doua oară fără de păcat Se va arăta celor ce cu stăruință îl așteaptă, spre mîntuire.

Aliluia, glasul al 3-lea:

Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale.

Stih: Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta, și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

Și al Născătoarei de Dumnezeu:

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 1—7)

Fraților, adevărat este că și V e c h i u l Testament a v e a orînduiri pentru slujba dumnezeiască și un altar pămîntesc, căci s-a pregătit cortul mărturie. În el se aflau, mai î n t î i, sfeșnicul și masa și pîinile punerii înaintea; partea aceasta se zicea Sfînta. Apoi, după catapeteasma a doua, era locul numit Sfînta Sfintelor, avînd altarul tămîierii de aur și chivotul Legii ferecat peste tot cu aur. În chivot era năstrapa de aur, care avea mana, era to-

iagul lui Aaron ce odrăslise și tablele Legii. Deasupra chivotului erau heruvimii măririi, care umbreau tronul împăcării, dar despre acestea nu putem acum să vorbim cu de-amănuntul. Astfel fiind întocmite aceste încăperi, preoții intrau totdeauna în cortul cel dintîi, săvîrșind slujbele dumnezeiești; în cel de al doilea însă numai arhiereul, o dată pe an, și nu fără de sînge, pe care îl aducea pentru sine însuși și p e n t r u greșelile poporului.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

Stih: Mai-marii poporului se vor pleca înaintea ta.

Se zice și al morților:

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 13—17)

Fraților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, aduce-i-va împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvîntul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas pînă la venirea Domnului, nu

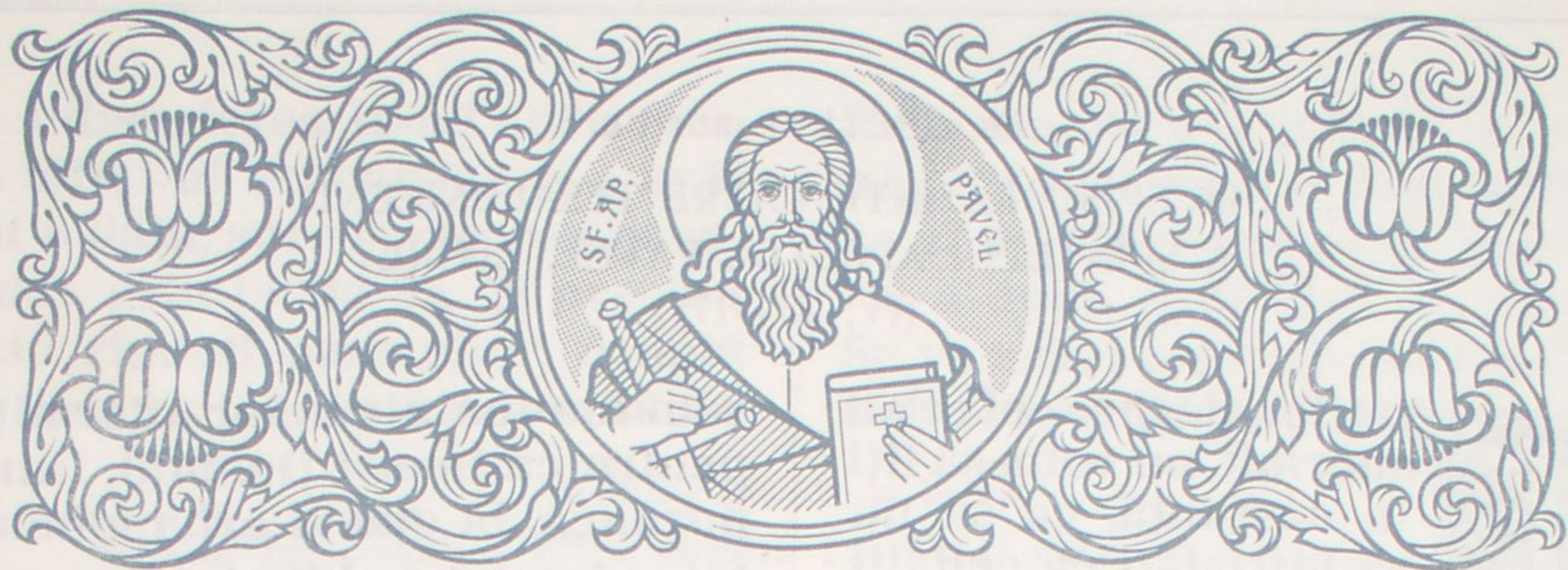
vom lua înaintea celor adormiți, pentru că însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trîmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și cei morți întru Hristos vor învia în-tîi. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să în-tîmpinăm pe Domnul în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pămîntul.

Stih: Fericiți cei pe care i-ai ales și i-ai primit; locui-vor în curțile Tale.

D U M I N I C A

A CINCEA A MARELUI POST

Faceți jurăminte Domnului
făgăduințe, Dumnezeuului vostru și le împliniți.

Faceți juruințe și le împliniți Domnului Dumnezeuului vostru.

Stih: Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele Lui.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
 (IX, 11—14)

Lraților, Hristos, venind Arhieru al bunătăților celor viitoare, a trecut prin cortul cel mai mare și mai desăvârșit, nu făcut de mână, adică nu din zidirea aceasta; El a intrat o singură dată în Sfînta Sfintelor, nu cu sînge de țapi și de viței, ci cu însuși sîngele Său, și a dobîndit o veșnică răs-

cumpărare. Căci dacă sîngele țăpilor și al taurilor și cenușa junincii, stropind pe cei spurcați, îi sfințește spre curățirea trupului, cu cît mai mult sîngele lui Hristos, Care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus lui Dumnezeu pe Sine jertfă fără de prihană, va curăți cugetul vostru de faptele cele moarte, ca să slujiți Dumnezeuului celui viu?

Se zice și al Cuvioasei:

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
 (III, 23—29)

Lraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege, fiind închiși pentru credința care avea să se descopere. Pentru aceea Legea ne-a fost călăuză spre Hristos, ca să ne îndreptăm din

credință. Iar dacă a venit credința, nu mai sîntem sub călăuză. Căci toți sînteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Iisus Hristos. Cîți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat. Nu mai este iudeu,

nici elin, nu mai este rob nici slobod; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască, pentru că voi toți una sînteți

între Hristos Iisus. Iar dacă sînteți ai lui Hristos, atunci sînteți sămînța lui Avraam și moștenitori după făgăduință.

Aliluia, **glasul al 8-lea:**

Veniți să ne bucurăm de Domnul.

Stih: Să întîmpinăm fața Lui între laude.

S Î M B Ă T A SFÎNTULUI ȘI DREPTULUI LAZĂR

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mîntuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(XII, 28 și XIII, 1—8)

Fraților, fiindcă primim o împărăție neclintită, să fim mulțumitori, și așa să-I aducem lui Dumnezeu închinare plăcută, cu bună cucernicie și cu sfială. Rămîneți între dragoste frățească. Primirea de oaspeți să n-o uitați, căci prin aceasta unii, fără ca să știe, au primit oaspeți pe îngeri. Aduceți-vă aminte de cei închiși, ca și cum ați fi închiși cu ei; aduceți-vă aminte de cei necăjiți, întrucît și voi sînteți în trup. Cinstită să fie nunta între toate și patul neîntinat. Iar pe des-

frînați și pe preadesfrînați îi va judeca Dumnezeu. Feriți-vă de iubirea de argint și vă îndestulați cu cele ce aveți, căci însuși Dumnezeu a zis: Nu te voi lăsa nici nu te voi părăsi. Pentru aceea, avînd bună îndrăzneală, să zicem: Domnul este mie ajutor, și nu mă voi teme! Ce-mi va face mie omul? Aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au grăit vouă cu vîntul lui Dumnezeu; priviți cu luare aminte cum și-au încheiat viața și le urmați credința. Iisus Hristos, ieri și azi și în veci, este Același.

Aliluia, **glasul al 5-lea:**

Domnul a împărășit, între podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul între putere și S-a încins.

Stih: Pentru că a întărit lumea care nu se va clinti.

DUMINICA STÎLPĂRILOR

Prochimen, glasul al 4-lea:

Binecuvîntat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih: Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

FILIPENI

DIN EPISTOLA CĂTRE ~~EVDEI~~ A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IV, 4—9)

raților, bucurați-vă pururea întru Domnul. Și iarăși zic: Bucurați-vă! Blîndețile voastre să se facă știute tuturor oamenilor. Domnul este aproape. Nu vă împovărați cu nici o grijă. Ci întru toate, prin închinăciune și prin rugă cu mulțumire, cererile voastre să fie arătate lui Dumnezeu. Și pacea lui Dumnezeu, care covîrșește

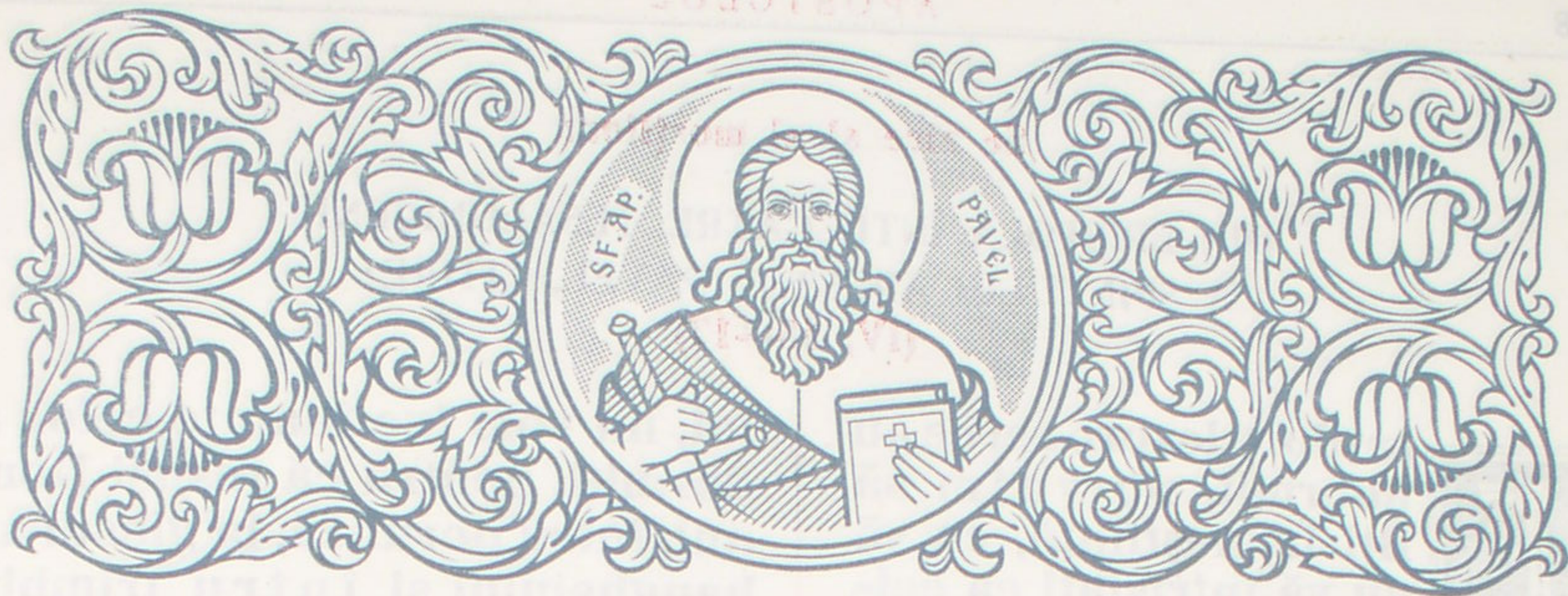
orice minți, va păzi inimile voastre și cugetele voastre, întru Hristos Iisus. Mai departe, fraților, cîte sînt adevărate, cîte sînt de cinste, cîte sînt drepte, cîte sînt curate, cîte sînt de iubit, cîte sînt de laudă, orice faptă bună și orice laudă, acestea să gîndiți. Cele ce ați învățat și ați luat și ați auzit și ați văzut la mine, acestea să le faceți și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

Aliluia, glasul 1:

Cîntați Domnului cîntare nouă.

Stih: Strigați lui Dumnezeu, tot pămîntul.

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA JOI

Prochimen, glasul al 7-lea:

Ridicatu-s-au împărații pământului, și căpeteniile s-au adunat împreună,
împotriva Domnului și a Unsului Său.

Stih: Pentru ce s-au întăritat popoarele și neamurile cugetă deșertăciuni?

DIN EPITOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 23—32)

Fraților, eu am primit de la Domnul ceea ce v-am dat și vouă: că Domnul Iisus, în noaptea în care a fost vîndut, a luat pîine și, mulțumind, a frînt și a zis: Luați, mâncați, aceasta este trupul Meu, care se frînge pentru voi. Aceasta să faceți spre pomenirea Mea. Asemenea și paharul, după cină, zicînd: Acest pahar este Legea cea nouă întru sîngele Meu. Aceasta să faceți, ori de cîte ori veți bea, spre pomenirea Mea. Pentru că, de cîte ori veți mânca această pîine și veți bea acest pahar, moartea Domnului vestiți, pînă la venirea Lui. Ast-

fel, oricine va mânca pîinea aceasta sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie vinovat va fi față de trupul și de sîngele Domnului. Să se cerceteze deci omul pe sine și numai așa să mănînce din această pîine și să bea din acest pahar. Căci cel ce mănîncă și bea cu nevrednicie, osîndă își mănîncă și bea, nescotind trupul Domnului; de aceea mulți dintre voi sînt neputincioși și bolnavi și mulți au murit. Că de ne-am fi judecat noi înșine, n-am mai fi judecați. Dar Domnul ne judecă și ne pedepsește, ca să nu fim osîndiți împreună cu lumea.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit cel care caută la sărac.

Stih: Chiar omul cu care eram în pace, în care am nădăjduit, care a mîncat pîinea mea, a ridicat împotriva mea călcîiul.

Se zice și al morților:

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 13—17)

Fraților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, aduce-i-va împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvîntul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas pînă la venirea Domnu-

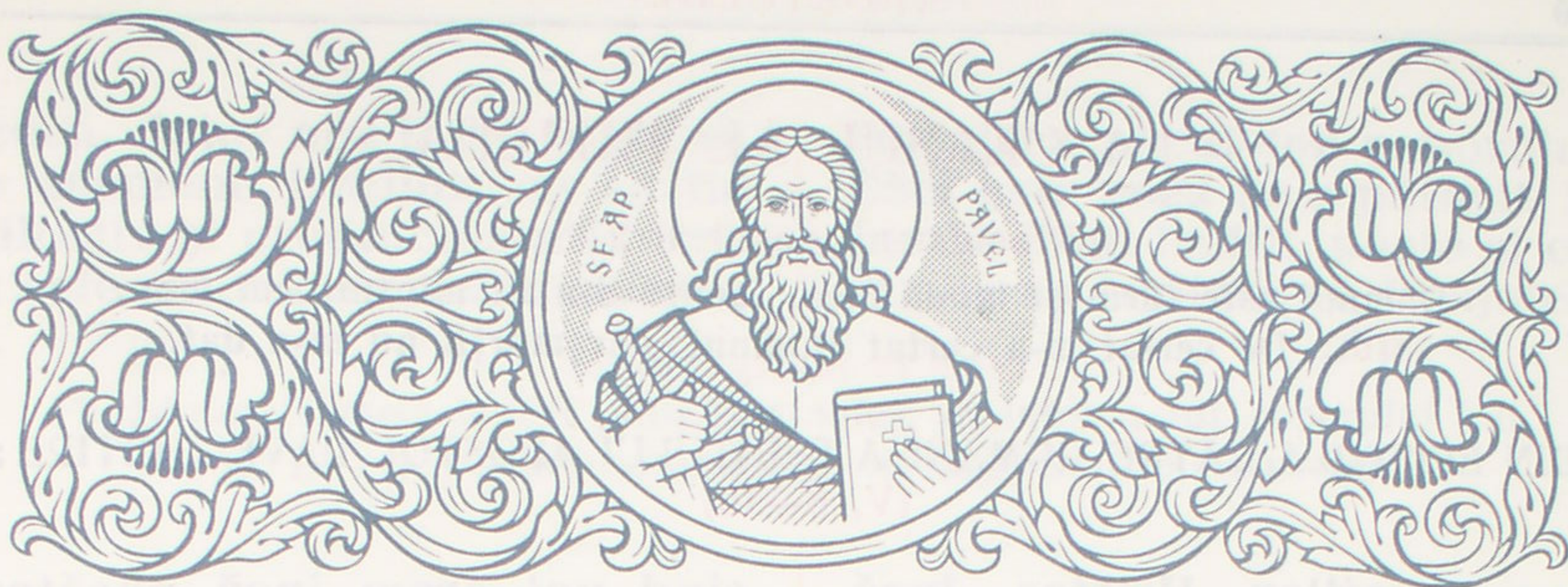
lui, nu vom lua înaintea celor adormiți, pentru că însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trîmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întîi. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul, în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți, dreptilor.

Stih: Fericiți cei cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele.

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA VINERI LA CEASUL ÎNTÎI

Prochimen, glasul al 5-lea:

Și, Tu, Doamne, Ți le vei ține și ne vei scăpa de neamul acesta în veci.

Stih: Doamne, Dumnezeuul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 14—18)

Fraților, mie să nu-mi fie a mă lăuda, fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine, și eu pentru lume. Căci în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu prețuiește ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă.

Și cîți vor umbla după dreptarul acesta, pace și milă asupra lor și a supra Israelului lui Dumnezeu! De aici înainte, nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci port pe trupul meu semnele Domnului Iisus. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu duhul vostru, fraților! Amin.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi lăuda

Stih: Că pe veci ai întemeiat mila și ai așezat în ceruri adevărul Tău.

LA CEASUL AL TREILEA

Prochimen, glasul al 2-lea:

Domnul este tăria și lauda mea, făcutu-S-a El mîntuitorul meu.

Stih: De certat m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 6—10)

Fraților, Hristos, încă fiind noi neputincioși, la timpul hotărît a murit pentru cei necredincioși. Căci pentru un drept cu greu va muri cineva, dar pentru cel bun poate se hotărăște cineva să moară. Dar Dumnezeu învederează dragostea Lui către noi, prin aceea că, pentru noi, Hristos a murit,

cînd noi eram încă păcătoși. Cu atît mai vîrtos, prin urmare, fiind acum îndreptați prin sîngele Lui, ne vom izbăvi prin El de mînie. Căci dacă, pe cînd eram vrăjmași, ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său, cu atît mai mult, împăcați fiind, ne vom mîntui prin viața Lui.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Să te audă Domnul în vreme de necaz.

Stih: Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

LA CEASUL AL ȘASELEA

Prochimen, glasul al 2-lea:

O, Doamne, eu sînt robul Tău și fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele.

Stih: Ție-Ți voi aduce jertfă de laudă și numele Domnului voi chema.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 11—18)

Fraților, cel ce sfințește și cei ce sînt sfințiți, dintr-unul sînt toți; de aceea nu se rușinează să-i numească pe ei frați, atunci cînd zice: Spune-voi fraților mei numele Tău. În mijlocul bisericii Te voi lăuda. Și iarăși: Într-Însul îmi voi pune nădejdea mea; și încă o dată: Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Deci, de

vreme ce pruncii s-au făcut părtași sîngelui și trupului, în același fel și El a împărtășit acestea, ca să surpe, prin moartea Sa, pe cel ce are stăpînirea morții, adică pe diavolul, și ca să izbăvească pe aceia pe care frica morții îi ținea în robie toată viața. Căci, nu a luat nici-cum fire de îngeri, ci sămînța lui Avraam a luat. Pentru

aceea, dator era întru toate să se asemenea fraților, ca să fie milostiv și credincios arhiereu în cele către Dumnezeu, pentru

ispășirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pățimit, El însuși fiind ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui.

Stih: În curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

LA CEASUL AL NOUĂLEA

Prochimen, glasul al 6-lea:

Cuprinsu-m-au durerile morții, primejdiile iadului m-au găsit; necaz și durere am aflat.

Stih: Și numele Domnului am chemat: O, Doamne, izbăvește sufletul meu.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(X, 19—31)

Raților, avînd, întru sîngele lui Iisus, îndrăzneala să intrăm în Sfînta Sfintelor, pe calea cea nouă și vie pe care pentru noi a înnoit-o, prin catapeteasmă, adică prin trupul Său, și avînd mare preot peste casa lui Dumnezeu, să ne apropiem cu inimă curată, întru deplinătatea credinței, curățindu-ne prin stropire inimile de orice cuget rău, și spălîndu-ne trupul în apă curată; să ținem mărturisirea nădejdi cu neclintire, pentru că credincios este Cel ce a făgăduit. Și să ne cunoaștem unul pe altul ca să ne îmbărbătăm la dragoste și la fapte bune, fără să părăsim Biserica noastră, precum le este obiceiul unora, ci îndemnători, făcîndu-ne, cu atît mai mult, cu cît vedeți că se apro-

pie ziua aceea. Căci, dacă păcătuim de voia noastră, după ce am luat cunoștință despre adevăr, nu mai rămîne, pentru păcate, nici o jertfă, ci o înfricoșată așteptare a judecății și iușimea focului care va mistui pe cei potrivnici. Cine a călcat Legea lui Moise e ucis fără de milă, pe cuvîntul a doi sau trei martori. Gîndiți-vă: cu cît mai aspră va fi pedeapsa cuvenită celui ce a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu și sîngele testamentului cu care s-a sfințit l-a necinstit și duhul harului l-a făcut de ocară. Căci cunoaștem pe Cel ce a zis: A Mea este răzbunarea; Eu voi răsplăti. Și iarăși: Domnul va judeca pe poporul Său. Înfricoșat lucru este să cădem în mîinile Dumnezeu-lui celui viu.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi și picioarele mele de la cădere.

Stih: Bine voi plăcea înaintea Domnului, în pămîntul celor vii.

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA VINERI SEARA

Prochimen, glasul al 6-lea:

Pusu-m-au în groapa cea de mai jos, întru cele întunecate și în umbra morții.

Stih: Doamne, Dumnezeul mîntuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 18—24 și II, 1—2)

Fraților, cuvîntul crucii, pentru cei ce pier, este nebunie, pentru noi însă, cei ce ne mîntuim, este puterea lui Dumnezeu. Căci scris este: Pierdevoi înțelepciunea înțelepților și știința celor învățați o voi lepăda. Unde e înțeleptul? Unde e cărturarul? Unde e cercetătorul veacului acestuia? Au n-a dovedit Dumnezeu nebună înțelepciunea lumii acesteia? Că de vreme ce lumea, prin înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu, întru înțelepciunea lui Dumnezeu, a binevoit Domnul să mîntuiască pe

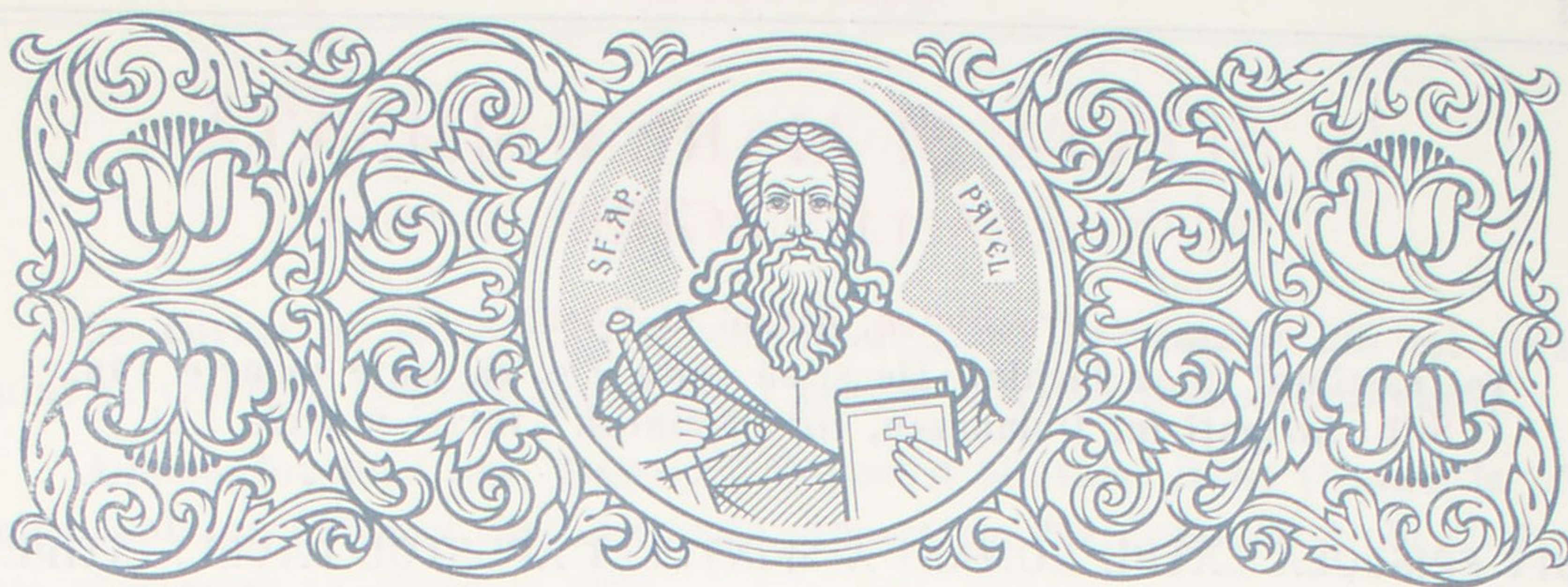
cei credincioși prin nebunia propovăduirii. Iudeii cer minuni, iar elinii caută înțelepciune. Ci noi propovăduim pe Hristos cel răstignit: pentru iudei, sminteală, pentru păgîni, nebunie. Dar pentru cei chemați, fie iudei, fie elini, pe Hristos: puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu. Fraților, eu însumi, cînd am venit la voi și v-am vestit taina lui Dumnezeu, n-am venit ca meșter cuvîntător, ori ca înțelept. Căci am judecat să nu știu între voi altceva, decît pe Iisus Hristos și pe Acesta răstignit.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Mîntuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape pînă la sufletul meu.

Stih: Zdrobit a fost sufletul meu de ocări și necaz.

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA SÎMBATĂ LA UTRENIE

Prochimen, glasul al 6-lea:

Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mîna Ta.

Stih: Lăuda-Te-voi, Doamne, din toată inima mea, spune-voi minunile Tale.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI ȘI DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I Cor. V, 6—8; Gal. III, 13—14)

Fraților, oare, nu știți că puțin aluat dospește toată frămîntătura? Curățiți altuatul cel vechi, ca să fiți frămîntătură nouă, precum și sînteți fără aluat; căci Hristos, mielul nostru de Paști, a fost înjunghiat. Drept aceea, să facem praznicul nu cu aluat vechi, nici cu aluat de răutate

și viclenie, ci cu azimile curăției și ale adevărului. Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcîndu-Se, pentru noi, blestem; pentru că scris este: Blestemat este cel spînzurat pe lemn. Ca, prin Hristos Iisus, să vină peste neamuri binecuvîntarea lui Avraam și să primim, prin credință, făgăduința Duhului.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Să se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dînsul.

Stih: Precum se stinge fumul, să se stingă, cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se bucure.

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA SÎMBĂȚĂ LA LITURGHIE

Prochimen, glasul al 7-lea:

Tot pămîntul să se închine Ție și să cînte Ție, să cînte numele Tău.

Stih: Strigați lui Dumnezeu, tot pămîntul. Cîntați numele Lui.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 3—11)

Rărilor, au nu știți că toți cîți în Hristos Iisus ne-am botezat, într-o moarte Lui ne-am botezat? Deci ne-am îngropat cu El, în moarte, prin botez; ca precum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, așa și noi să umblăm într-o înnoirea vieții; căci dacă am murit împreună cu El prin asemănarea morții Lui, atunci vom fi părtași și ai învierii Lui. Aceasta știind, că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, ca să se nimicească

trupul păcatului, pentru ca să nu mai fim robi păcatului. Că cel ce a murit este liber de păcat. Și dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și viețui împreună cu El, știind că Hristos, Care a înviat din morți, nu mai moare. Că moartea nu-L mai stăpînește. Că ce a murit, a murit păcatului o dată pentru totdeauna, iar ce viază, viază lui Dumnezeu. Așa și voi, socotiți-vă morți păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru.

Aliluia, nu se cîntă, ci îndată începe stihul pe glasul al 7-lea:

Scoală, Dumnezeule, judecă pămîntul, că toate neamurile sînt ale Tale.

Se cîntă la amîndouă stranele tot acesta, iar citețul zice:

Stih: Stătut-a Dumnezeu în adunarea puternicilor și în mijloc pe puternici va judeca.

Pînă cînd veți judeca cu nedreptate și la fețele păcătoșilor veți căuta?

Dar ei nu vor să știe, nici să priceapă, ci umblă prin întuneric.

Și iarăși:

Scoală, Doamne, judecă pămîntul, că toate popoarele sînt ale Tale.

Chinonicul, glasul al 4-lea:

Sculatu-S-a ca din somn Domnul și a înviat, ca să ne mîntuiască pe noi.

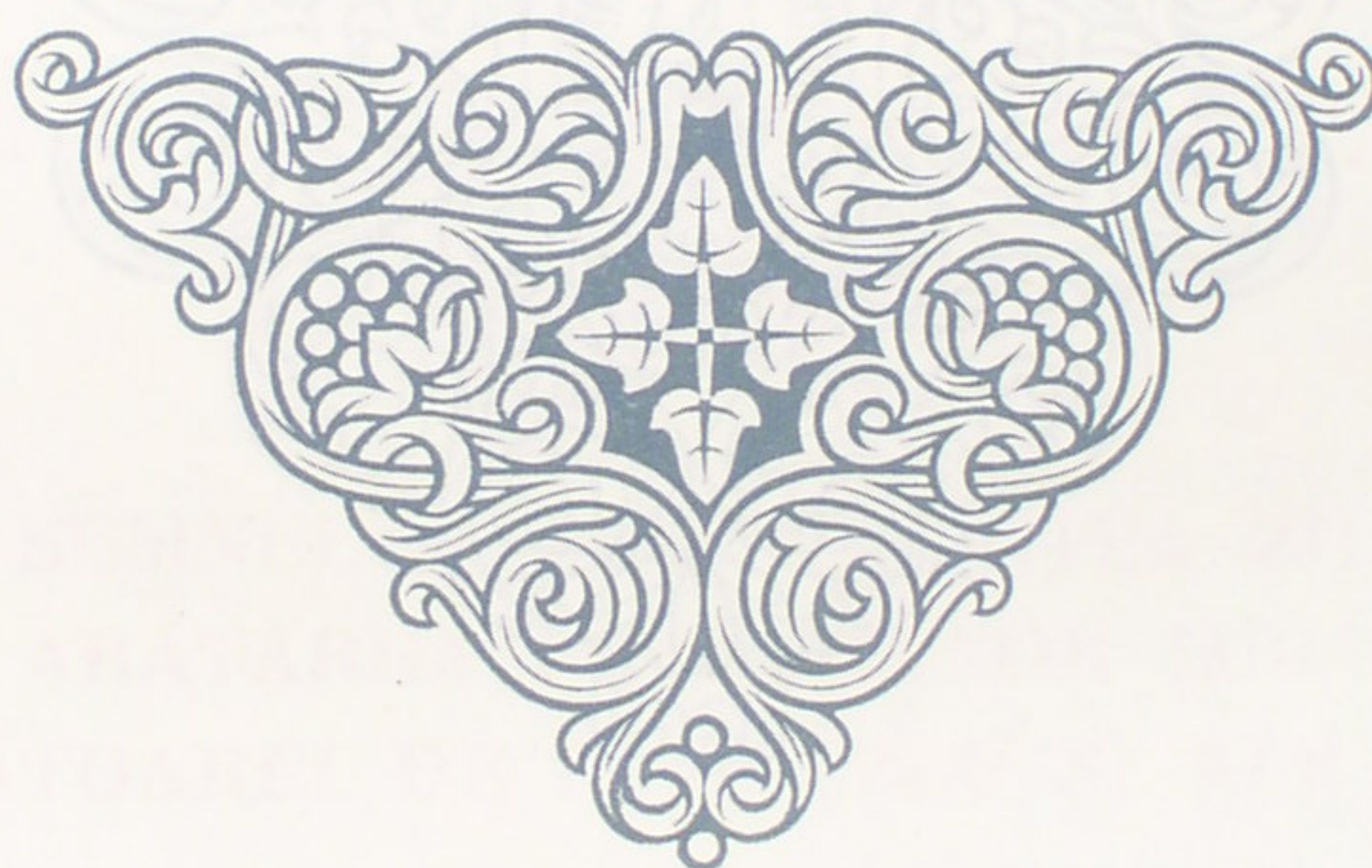
ÎNSEMNARE

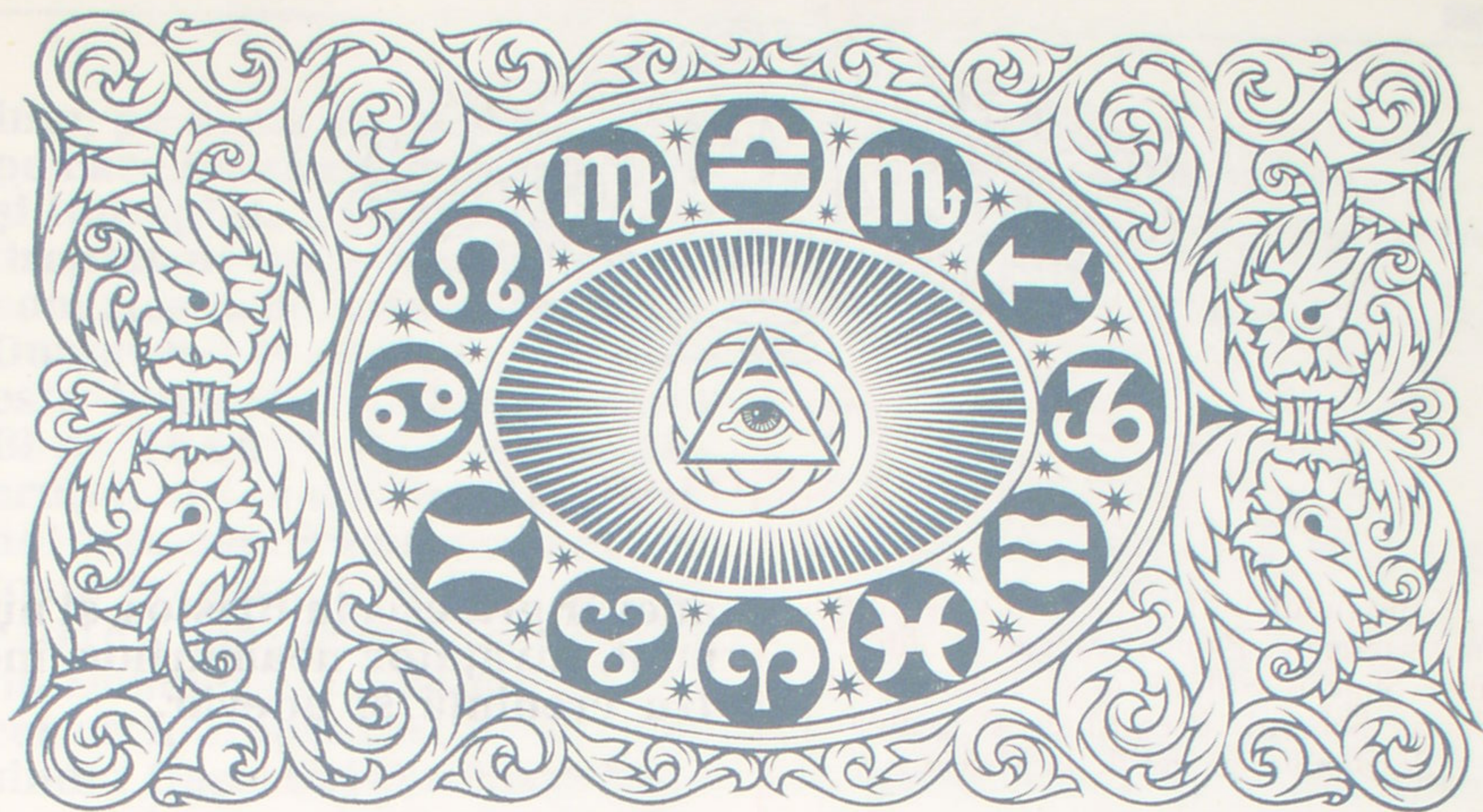
pentru rînduiala citirii Apostolelor

Se cuvine să se știe că la rînduiala citirii Apostolelor din tot cursul anului se respectă aceleași reguli ca și pentru citirea Sfintelor Evanghelii.

Anume, începînd din „Duminica Pogorîrii Sfîntului Duh“ și pînă la „Duminica înaintea Înălțării Sfintei Cruci“, Apostolele din duminici și din zilele de peste săptămîină se citesc la rînd.

Duminica ce urmează „Duminicii după Înălțarea Sfintei Cruci“ este „Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh“. De aici înainte Apostolele din duminici se citesc după rînduiala din Calendarul bisericesc de perete al fiecărui an. Iar Apostolele din zilele de peste săptămîină se citesc la rîndul lor, continuînd pe cele la care s-a rămas în săptămîina dinaintea Înălțării Sfintei Cruci.

RÎNDUIALA CITIRII APOSTOLULUI ÎN CELE DOUĂSPREZECE LUNI ALE ANULUI

EXPLICAREA SEMNELOR PUSE ÎNAINTEA ZILELOR ANULUI
PENTRU ARĂTAREA PRAZNICELOR ÎMPĂRĂTEȘTI,
ALE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU ȘI ALE SFINȚILOR

Praznicele sînt împărțite în : Praznice mari, de mijloc și mici.

(†) – arată praznicele mari închinat : Sfintei Treimi, Mîntuitorului, Sfîntului Duh, Născătoarei de Dumnezeu; sărbătorile în cinstea Înaintemergătorului : Nașterea și Tăierea Capului, și a Sfinților Apostoli Petru și Pavel, la care se face priveghere mare ;

†) – arată praznicele de mijloc ale sfinților, la care se face priveghere ;

† – arată praznicele de mijloc, la care nu se face priveghere, ci se cîntă numai polieleu ;

×) – arată praznicele mici, care au doxologie mare ;

× – arată praznicele mici, care au slujba pe șase.

LUNA SEPTEMBRIE

1. † Începutul indictului, adică al anului nou bisericesc. Pomenirea Cuviosului Părinte Simeon Stîlpnicul și a maicii sale, Maria. Soborul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, cel de la Measine.

Prochimen, glasul al 3-lea :

Mare este Domnul nostru și mare este tăria Lui și priceperea Lui nu are hotar.

Stih : Lăudați pe Domnul, că bine este a cînta ; Dumnezeuului nostru plăcută Ți este cîntarea.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(II, 1—7)

Fiule Timotei, vă îndemn, înainte de toate, să faceți cereri, rugăciuni, mijlociri, mulțumiri, pentru toți oamenii, pentru conducători și pentru toți care sînt în înalte dregătorii, ca să petrecem viață pașnică și liniștită, întru toată cuvioșia și buna-cuviință. Că acesta este lucru bun și primit înaintea lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, Care voiește ca toți oamenii să se mîntuiască și la cunoștința adevărului să vină. Căci unul este Dumnezeu, unul este și Mijlocitorul între Dumnezeu și oameni : omul Hristos Iisus, Care S-a dat pe Sine preț de răscumpărare pentru toți, precum s-a dovedit la timpul cuvenit. Spre aceasta pus am fost propovăduitor și Apostol,

adevăr grăiesc, în Hristos, și nu mint, învățător neamurilor, întru credință și adevăr.

Și al Cuviosului :

Fraților, îmbrăcați-vă, dar, ca aleși ai lui Dumnezeu...

(Vezi : Duminica a treizecea după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 219).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Ție se cuvine laudă, Dumnezeule, în Sion.

Stih : Binecuvintează cununa anului bunătății Tale.

2. Pomenirea Sfîntului Mucenic Mamant și cel între sfinți Părintele nostru Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih : Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(VIII, 28—39)

Fraților, știm că Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce-L iubesc, celor care sînt chemați după voia Lui; căci pe cei pe care i-a cunoscut mai înainte, pe aceia mai înainte i-a și hotărît să fie asemenea chipului Fiului Său, ca El să fie întîi-născut între mulți frați. Iar pe care i-a hotărît mai în-

inte, pe aceia i-a și chemat; și pe care i-a chemat, pe aceia i-a și îndreptat, iar pe care i-a îndreptat, pe aceia i-a și mărit. Ce vom zice deci la acestea? Dacă Dumnezeu e pentru noi, cine este împotriva noastră? Când El pe Însuși Fiul Său nu L-a cruțat, ci L-a dat morții pentru noi toți, cum nu ne va da, oare, toate împreună cu El? Cine va ridica pîră împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel ce îndreptează; cine va osîndi? Oare, Hristos? Dar Hristos, Cel ce a murit și mai ales Cel ce a înviat, Care și este dreapta lui Dumnezeu, El mijlocește pentru noi. Cine ne va despărți pe noi de iubirea lui Hristos? Oare necazul? Ori strîmtorarea, ori prigoana, ori foametea, ori goliciunea, ori primejdia, ori sabia? Căci, precum este scris: Pentru Tine sîntem omorîți toată ziua; socotitu-ne-am ca niște oi de înjunghiere. Ci în toate acestea sîntem mai mult decît biruitori prin Acela care ne-a iubit. Pentru că sînt încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpîniile, nici ce este acum, nici ce va să fie, nici puterile, nici înălțimea, nici puterile adîncului și nici o altă făptură nu va putea să ne despartă pe noi de dragostea lui Dumnezeu, cea întru Iisus Hristos, Domnul nostru.

Și al Ierarhului:

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi 13 noiembrie, pag. 321)

Aliluia, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

3. Sfîntul Sfințitul Mucenic Antim, episcopul Nicomidiei și Cuviosul Părinte Teoctist.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate câte mi-a dat mie?

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIII, 7—16)

raților, aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au grăit vouă cuvîntul lui Dumnezeu; și privind la săvîrșirea vieții lor, să le urmați credința. Iisus Hristos, ieri și azi și în veci, este același. Nu vă lăsați furați de învățăturile străine cele de multe feluri; căci bine este să vă întăriți prin har inimile voastre, nu cu mincări de la care n-au avut nici un folos cei ce au umblat cu ele. Avem altar dintru care nu au dreptul să mănînce cei ce slujesc cortului. Într-adevăr, trupurile dobitoacelor, al căror sînge e adus de arhiereu, pentru împăcare, în Sfînta Sfintelor, sînt arse afară din tabără. Pentru aceea și Iisus, ca să sfințească poporul cu sîngele Său, a pătimit afară din poartă. Deci, dar, să ieșim la El, afară din tabără, luînd asupra noastră ocară Lui. Căci nu avem aici cetate stătătoare, ci o căutăm pe aceea ce va să fie. Așadar, printr-Însul să aducem pururea lui

Dumnezeu jertfă de laudă, adică roada buzelor, care preaslăvesc numele Lui. Iar facerea de bine și dărnicia să nu le uitați, căci la jertfe ca acestea Dumnezeu privește cu plăcere.

Aliluia, glasul al 2-lea :

Preoții Tăi, Doamne, cu dreptatea se vor îmbrăca.
Stih Fericit e bărbatul care se teme de Domnul.

Și al Cuviosului :

(II Timotei I, 8—18)

Fiule Timotei, nu te rușina de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine, care sînt în temniță pentru El, ci, cu puterea lui Dumnezeu, fii părtaș cu mine necazurilor Evangheliei. El ne-a mîntuit și ne-a chemat cu chemare sfîntă, nu după faptele noastre, ci după a Sa hotărîre și după harul ce ne-a fost dat în Hristos Iisus, mai înainte de începutul veacurilor, iar acum s-a dat pe față prin arătarea Mîntuitorului nostru Hristos Iisus, Cel ce a nimicit moartea și a adus la lumină viața și nemurirea, prin Evanghelia Sa. Spre aceasta am fost pus propovăduitor și Apostol și învățător al neamurilor. Din această pricină și sufăr toate acestea, dar nu mă rușinez, că știu cui am crezut și sînt încredințat că puternic este să păzească ceea ce mi-a încredințat, pînă la ziua cea mare. Ține dreptarul învățăturilor sănătoase pe care le-ai auzit de la mine, cu credința și cu iubirea ce este în Hristos Iisus. Lucrul cel bun ce ți s-a încredințat, păzește-l cu

ajutorul Sfîntului Duh, Care sălășluiește întru noi. Știți că toți cei din Asia s-au lepădat de mine, între care : Figel și Ermo-gen. Domnul să aibă milă de casa lui Onisifor, căci de multe ori mi-a înviorat sufletul și de lanțurile mele nu s-a rușinat, ci, sosind în Roma, cu multă osîrdie m-a căutat și m-a găsit. Dăruiască-i Domnul, ca în ziua cea mare, milă să găsească de la Domnul, iar cîtă slujbă mi-a făcut el în Efes, tu știi mai bine ca oricine.

4. Sfîntul sfințitul Mucenic Vavila, episcopul Antiohiei și Sfîntul Prooroc Moise, văzătorul de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Prin sfinții care sînt pe pămîntul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Stih : Văzut-am mai înainte pe Domnul, înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

Fraților, proorocii, prin credință au biruit împărății...

(Vezi : Duminica Tuturor Sfinților, pag. 63).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Cînd strigă dreptii, Domnul îi aude și-i izbăvește din toate necazurile lor.

Stih : Multe sînt necazurile, și din toate îi va izbăvi Domnul.

5. × Sfîntul Prooroc Zaharia, tatăl Înaintemergătorului și Cuvioasa Elisabeta.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Veseli-se-va cel drept de Domnul și va nădăjdui în El.

Stih : Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

Fraților, Dumnezeu, cînd a dat făgăduința lui Avraam...

(Vezi : Duminica a patra a Marelui Post, p. 280).

Aliluia, glasul 1 :

Preoții Tăi, Doamne, cu dreptatea se vor îmbrăca, și credincioșii Tăi vor scoate strigăte de bucurie.

Stih Lumină răsare El pentru cei drepti și bucurie pentru cei cu inimă dreaptă.

6. X Pomenirea minunii ce s-a făcut în Colose, adică în Hones, de Arhanghelul Mihail.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc.

Stih Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(II, 2—10)

Fraților, dacă s-a adevărit cuvântul grăit prin îngeri și orice călcare de poruncă și orice neascultare și-a primit dreapta răsplătire, cum vom scăpa noi, dacă vom fi nepăsători la o astfel de mîntuire care, luînd început din propovăduirea Domnului, ne-a fost adevărită de cei ce au ascultat-o, pe cînd Dumnezeu întărea mărturia lor, cu semne și cu minuni și cu multe feluri de puteri și cu darurile Duhului Sfînt, împărțite după a Sa voință? Pentru că nu îngerilor a supus Dumnezeu lumea viitoare, despre care vorbim. Iar oarecine a mărturisit undeva, zicînd: Ce este omul, că-l pomenesti pe el, sau fiul omului, că-l cercetezi pe el? Micșoratu-l-ai pe dînsul cu puțin față de îngeri, cu mărire și cu cinste l-ai încununat și l-ai pus peste

lucrurile mîinilor Tale. Toate le-ai supus sub picioarele lui. Dar prin aceea că a supus lui toate, înțelegem că nimic n-a lăsat nesupus. Acum însă încă nu vedem cum că toate i-au fost supuse. Iar mai micșorat cu puțin față de îngeri vedem pe Iisus, încununat cu slavă și cu cinste, din pricina morții pe care a suferit-o, astfel că, prin harul lui Dumnezeu, El a gustat moartea pentru fiecare om. Căci, ducînd pe mulți fii la mărire, I se cădea Aceluia, pentru Care sînt toate și prin Care sînt toate, să desăvîrșească prin suferință pe începătorul mîntuirii lor.

Aliluia, glasul al 2-lea :

Lăudați pe Domnul cel din ceruri. Lăudați-L pe El întru cele înalte.

Stih: Lăudați-L toți îngerii Lui.

7. Înainteprăznuirea Nașterii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei și Sfîntul Mucenic Sozont.

Fraților, scăpați fiind din robia păcatului, v-ați făcut robi dreptății...

(Vezi : Duminica a patra după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 81).

8. (†) Nașterea Preasfintei, Stăpînei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria.

Prochimen, glasul al 3-lea :

Mărește sufletul meu pe Domnul, și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mîntuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(II, 5—11)

Fraților, cugetați în voi la fel ca și Hristos Iisus, Care, în chipul lui Dumnezeu fiind, nu răpire a socotit a fi El întocmai cu Dumnezeu, ci S-a deșertat pe Sine, chip de rob luînd, făcîndu-Se oamenilor asemenea, și la înfățișare aflîndu-Se ca un om, S-a smerit pe Sine, ascultător făcîndu-Se pînă la moarte, și încă moarte pe cruce. Pentru aceea, și Dumnezeu L-a preaînălțat și I-a dăruit Lui numele care este mai presus de orice nume: ca, întru numele lui Iisus, tot genunchiul să se plece, al celor cerești și al celor pămîntești și al celor dedesubt. Și să mărturisească toată limba că Domn este Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl.

Aliluia, glasul al 6-lea :
Ascultă fiică și vezi.

Stih: Mai-marii poporului se vor pleca înaintea ta.

9. × Pomenirea sfinților și dreptilor Dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și Sfîntul Mucenic Severian.

Prochimen, glasul al 4-lea :
Înfricoșător este Dumnezeu în locașul Său cel sfînt.

Stih: În adunări, binecuvîntați pe Dumnezeu.
Fraților, Avraam a avut doi fii...
(Vezi 23 septembrie, pag. 306).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Cînd strigă dreptii, Domnul îi aude.

Stih: Mîntuirea dreptilor vine de la Domnul.

10. Închinarea cinstitei Cruci și Sfintele Mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora.

Se citește Apostolul din Sîmbăta sau Duminica dinaintea Înălțării cinstitei Cruci.

11. Închinarea cinstitei Cruci, Cuvioasa maica Teodora cea din Alexandria și Cuviosul Eufrosin.

Se citește Apostolul din sîmbăta sau duminica dinaintea Înălțării cinstitei Cruci.

12. Închinarea cinstitei Cruci și Sfîntul Mucenic Autonom.

Slujba lui se cîntă în ziua de 11 septembrie, pentru că în această zi se odovăiește praznicul Nașterii Născătoarei de Dumnezeu.

13. ×) Închinarea cinstitei Cruci, pomenirea înnoirii Învierii lui Hristos, Dumnezeuul nostru, Sfîntul sfințitul mucenic Corneliu sutașul și Înainteprăznuirea Înălțării cinstitei și de viață făcătoarei Cruci.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Legea Ta, Doamne, este nestrămutată și casa Ta sfîntă, pentru toate timpurile.

Stih: Domnul împărătește și e îmbrăcat cu slavă.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(III, 1—4)

Fraților sfinți, care sinteți părtași chemării celei cerești, îndreptați privirea voastră la trimisul și Arhiereul mărturisirii noastre, la Iisus Hristos, Care credincios a fost Celui ce L-a rînduit, precum și Moise în toată casa Domnului. Pentru că Iisus S-a învrednicit

de mai multă slavă decât Moise, după cum are mai multă cinste decât casa cel ce a clădit-o. Căci orice casă e zidită de către cineva, iar ziditorul a toate este Dumnezeu.

Aliluia, glasul 1:

Temeliile Sionului pe munții cei sfinți.

Stih: Lucruri slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu.

S Î M B Ă T Ă

Înaintea Înălțării Cinstitei Cruci

Prochimen, glasul al 3-lea:

Cîntați lui Dumnezeu, cîntați. Cîntați Împăratului nostru, cîntați.

Stih: Toate popoarele bateți din palme. Înălțați lui Dumnezeu strigăte de bucurie.

DIN EPISTOLA ÎNTII CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 6—9)

Fraților, propovăduim și noi o înțelepciune celor ce sînt desăvîrșiți, dar nu înțelepciunea acestui veac, nici a stăpînitorilor acestui veac, care sînt pieritori, ci propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea din taină și ascunsă, pe care Dumnezeu, mai înainte de veci, a rînduit-o spre mărirea noastră, și pe care nici unul din stăpînitorii acestui veac n-a cunoscut-o, căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei. Dar, precum este scris: Cele ce ochiul n-a văzut și urechea n-a auzit și la inima omului nu s-au suit, acestea le-a gătit Dumnezeu celor ce-L iubesc pe El.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta; din neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea.

D U M I N I C Ă

Înaintea Înălțării Cinstitei Cruci

Prochimen, glasul al 6-lea:

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvîntează moștenirea Ta.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeul meu, ia aminte.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 11—18)

raților, vedeți cu ce fel de litere v-am scris cu însăși mîna mea. Cîți vor să se fălească în trup, aceia vă silesc să vă tăiați împrejur, numai ca să nu pătimească prigoană pentru crucea lui Hristos. Pentru că nici ei singuri, cei tăiați împrejur, nu păzesc Legea, ci voiesc ca voi să vă tăiați împrejur, ca să se laude ei în trupul vostru. Iar mie, să nu-mi fie a mă lăuda, fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine și eu pentru lume! Căci în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu prețuiește ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă. Și cîți vor umbla după dreptarul acesta, pace și milă asupra lor și asupra Israelului lui Dumnezeu! De aici înainte, nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci port pe trupul meu semnele Domnului Iisus. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu duhul vostru, fraților! Amin.

Aliluia, glasul 1 :

Am înălțat pe Cel ales din poporul Meu.

Stih Pentru că mîna Mea Îl va ajuta și brațul Meu Îl va întări.

~~~~~

14. †) *Cea a toată lumea Înălțare a cinstitei și de viață făcătoarei Cruci.*

Prochimen, glasul al 7-lea :

Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru și vă închinați la așternutul picioarelor Lui, că sfînt este.

Stih Domnul împărătește. Să tremure popoarele.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :

(I, 18—24)

Fraților, cuvîntul crucii, pentru cei ce pier, este ne**bu**nie, iar pentru noi, cei ce ne mîntuim, este puterea lui Dumnezeu. Căci scris este : Pierde-voi înțelepciunea înțelepților și știința celor învățați o voi lepăda. Unde e înțeleptul ? Unde e cărturarul ? Unde e cercetătorul veacului acestuia ? Au n-a dovedit Dumnezeu ne**bu**nă înțelepciunea lumii acesteia ? Că de vreme ce lumea, prin înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu, întru înțelepciunea lui Dumnezeu a binevoit Domnul să mîntuiască pe cei ce cred, prin ne**bu**nia propovăduirii. Iudeii cer minuni, iar elinii caută înțelepciune. Ci noi propovăduim pe Hristos cel răstignit : pentru iudei, sminteală ; pentru păgîni, ne**bu**nie. Dar pentru cei chemați, fie iudei, fie elini, pe Hristos : puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul 1 :

Adu-Ți aminte de Biserica Ta, pe care ai cîștigat-o de la început.

Stih Dumnezeule, Împăratul nostru de veacuri, ne lucrezi mîntuire în mijlocul pămîntului.

S Î M B Ă T Ă

după Înălțarea Cinstitei Cruci

Prochimen, glasul al 7-lea :

Bucurați-vă și vă veseliți, dreptilor.

Stih Fericiți cei cărora s-au iertat fărădelegile și cărora li s-au acoperit păcatele.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :

(I, 26 — II, 2)

Fraților, uitați-vă la voi cei chemați, că nu mulți sînt înțelepți omeneste, nu mulți sînt puternici, nu mulți sînt de bun neam ; ci Dumnezeu și-a ales pe cele nebune ale lumii, ca să rușineze pe cei înțelepți ; Dumnezeu și-a ales pe cele slabe ale lumii ca să rușineze pe cele tari ; Dumnezeu și-a ales pe cele de neam prost ale lumii, pe cele nebăgate în seamă, pe cele ce nu sînt, ca să dea jos pe cele ce sînt. Așa încît nici un trup să nu se laude în fața lui Dumnezeu. Din El, dar, sînteți voi în Hristos Iisus, Care pentru noi S-a făcut înțelepciune de la Dumnezeu, și dreptate și sfințire și răscumpărare, pentru ca, după cum este scris : Cel ce se laudă, în Domnul să se laude. Fraților, eu însumi, cînd am venit la voi, și v-am vestit taina lui Dumnezeu, n-am venit ca meșter cuvîntător, ori ca înțelept. Căci am judecat să nu știu între voi altceva, decît pe Iisus Hristos, și pe Acesta răstignit.

Aliluia, glasul al 7-lea :

Stih Fericiți cei pe care i-ai ales și i-ai primit, Doamne.

DUMINICĂ

după Înălțarea Cinstitei Cruci și pomenirea Sfântului Simeon, ruda după trup a Domnului

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea
cuvioșilor Lui.

Stih : Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate
câte mi-a dat mie ?

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(II, 16—20)

Fraților, știind că nu se îndreptează omul din faptele Legii ci numai prin credința în Hristos Iisus, am crezut și noi în Hristos Iisus, ca să ne îndreptăm din credința în Hristos, iar nu din faptele Legii, căci din faptele Legii nimeni nu se va îndrepta. Dacă însă, căutînd să ne îndreptăm în Hristos, ne aflăm și noi înșine păcătoși, este, oare, Hristos, slujitor al păcatului ? Să nu fie ! Căci dacă zidesc iarăși ceea ce am dărîmat, mă adevăresc pe mine însumi călcător de poruncă. Ci eu, prin Lege, am murit față de Lege, ca să trăiesc lui Dumnezeu. M-am răstignit împreună cu Hristos și de acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața mea de acum, în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, Cel ce m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.

Aliluia, glasul al 2-lea :

Preoții Tăi, Doamne, cu dreptatea se vor îmbrăca.

Stih : Gura mea va rosti înțelepciune.

15. † Sfântul Mucenic Nichita Romanul și pomenirea Părintelui Visarion, Arhiepiscopul Larisei.

†) *Sfântul Ierarh Iosif de la Partoș.*

Apostolul Sfântului Mucenic :

Prochimen, glasul al 7-lea :

Iar dreptii se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih : Auzi, Dumnezeu, glasul meu, cînd mă rog Ție.

Fraților, mă bucur acum de suferințele mele pentru voi...

(Vezi : Joi în săptămîna a douăzeci și una după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 169).

Al Sfântului Ierarh Iosif de la Partoș :

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(VII, 26 — VIII, 2)

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem : sfînt, fără de răutate, fără de pată, osebit de cei păcătoși, și mai presus decît cerurile. El nu mai are, în fiecare zi, nevoie, ca acei arhierei, să aducă jertfe, întîi pentru păcatele Sale, apoi pentru ale poporului, căci a făcut aceasta odată, aducîndu-Se jertfă pe Sine însuși. Legea pune ca arhierei oameni care au slăbiciuni, pe cînd cuvîntul jurămîntului, venit în urma Legii, pune pe Fiul, desăvîrșit în veacul veacului. Lucrul de căpetenie din cele spuse este că avem astfel de Arhiereu, care S-a așezat de-a dreapta tronului slavei în ceruri, slujitor altarului și cortului celui adevărat, pe care l-a înfipt Dumnezeu și nu omul.

Aliluia, glasul al 2-lea :

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih : Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

16. X Pomenirea Sfintei Marii Mucenițe Eufimia.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Înfricoșător este Dumnezeu în locașul Său cel sfânt.

Stih în adunări, binecuvîntați pe Dumnezeu.

Fraților, fiind împreună-lucrători cu Hristos, vă îndemnăm...

(Vezi : Duminica a șaisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 146).

Aliluia, glasul 1 :

Așteptînd, am așteptat pe Domnul și S-a plecat spre mine.

Stih Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei.

17. Sfînta Muceniță Sofia și cele trei fiice ale ei : Pistis, Agapis și Elpis.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

18. Cuviosul părintele Eumenie, episcopul Gortinei, făcătorul de minuni.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 15 septembrie, pag. 305).

19. Sfinții Mucenici Trofim, Savatie și Dorimedont.

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

20. X Sfîntul Mare Mucenic Eustatie și soția sa Teopista cu cei doi fii ai lor : Agapie și Teopist.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Prin sfinții care sînt pe pămîntul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Stih : Văzut-am mai înainte pe Domnul, înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...

(Vezi : Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Cînd strigă dreptii, Domnul îi aude și îi izbăvește.

Stih : Multe sînt necazurile dreptilor și din toate îi va izbăvi Domnul.

21. Sfîrșitul Praznicului Înălțării Cinstitei Cruci ; Sfîntul Apostol Codrat și Sfîntul prooroc Iona.

† Pomenirea celui întru sfinți Părintele nostru Dimitrie, mitropolitul Rostovului

Al Apostolului :

Pavel, întemnițatul lui Iisus Hristos, și fratele Timotei...

(Vezi : 22 noiembrie 323).

Al Proorocului :

Fraților, încredere ca aceasta avem noi prin Hristos către Dumnezeu...

(Vezi : Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

Al Ierarhului :

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 15 septembrie, pag. 305).

22. Sfîntul sfințitul Mucenic Foca.

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea...

(Vezi : Duminica a treizeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 245).

23. X) Zămislirea cinstului, măritului Prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Iar dreptii se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih : Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(IV, 22—27)

Fraților, Avraam a avut doi fii : unul din femeia roabă și altul din femeia liberă. Dar cel din femeia roabă s-a născut după trup, pe cînd cel din femeia liberă s-a născut prin făgăduință. Unele ca acestea au altă înțelegere decît arată vorba, căci aceste femei sînt două testamente : unul de la Muntele Sinai, care naște spre robie, este Agar; căci Agar este numele Muntelui Sinai, în Arabia și stă în același rînd cu cetatea Ierusalimului de acum, care zace în robie, împreună cu copiii ei ; iar cea liberă este Ierusalimul cel de sus, care este mama noastră. Căci scris este : Veselește-te, tu, cea stearpă, care n-ai născut ! Izbucnește de bucurie și strigă tare, tu care nu știai de durerile facerii, căci mulți sînt copiii celei părăsite, mai mulți decît ai celei care are bărbat.

Aliluia, glasul al 4-lea :

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul din Liban se va înălța.

Stih : Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

~~~~~

24. X Sfînta întîia Muceniță și întocmai cu Apostolii, Tecla.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Dați slavă lui Dumnezeu în locașul cel sfînt.

Stih : În adunări, binecuvîntați pe Dumnezeu.

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea...

(Vezi : Duminica a treizeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 245).

Aliluia, glasul 1 :

Așteptînd am așteptat pe Domnul și S-a plecat spre mine.

Stih : Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei.

~~~~~

25. Cuvioasa maica noastră Eufrosina.

Pavel, Apostol al lui Iisus Hristos, prin voința lui Dumnezeu...

(Vezi : Marți în săptămîna a douăzeci și una după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 168).

~~~~~

26. †) Mutarea Sfîntului, întru tot lăudatului Apostol și Evanghelist Ioan, de Dumnezeu cuvîntătorul.

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginele lumii răsună cuvintele lor.

Stih : Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

DIN EPISTOLA ÎNȚII SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE :
(IV, 12—19)

Fraților, pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată, dar de ne iubim unul pe altul, Dumnezeu rămîne întru noi și dragostea Lui în noi este desăvîrșită. Din aceasta cunoaștem că rămînem într-Însul și El întru noi, fiindcă ne-a dat din Duhul Său. Și noi am văzut cu ochii noștri și mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul, Mîntuitor al lumii. Cine mărturisește că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămîne întru el și el în Dumnezeu. Și noi am cunoscut și am crezut iubirea, pe care Dumnezeu o are către noi. Dumnezeu este iubire și cel ce rămîne în iubire rămîne în Dumnezeu și Dumnezeu rămîne întru el. Într-aceasta e desăvîrșită la noi iubirea, ca să avem îndrăznire în ziua judecării, fiindcă, precum este Acela, așa sîntem și noi, în lumea a-

ceasta. În iubire nu este frică, ci iubirea desăvârșită alungă frica, pentru că frica merge alături cu pedeapsa, iar cel ce se teme nu este desăvârșit în iubire. Noi iubim pe Dumnezeu, fiindcă El ne-a iubit cel dintâi.

Aliluia, glasul 1 :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.
Stih : Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

27. Sfântul Mucenic Calistrat și cei împreună cu el patruzeci și nouă de Mucenici.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...

(Vezi : Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 203).

28. † Cuviosul părinte Hariton mărturisorul.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții să se bucure de izbînda lor.

Stih : Cîntați Domnului cîntare nouă, lauda Lui în biserica celor cuvioși.

Fraților, Dumnezeu, Care a zis : Să strălucească din întuneric lumina...

Vezi : Duminica a cincisprezecea după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 141).

Aliluia, glasul al 6-lea :

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

29. × Cuviosul părinte Chiriac Sihastrul.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții să se bucure de izbînda lor.

Stih : Cîntați Domnului cîntare nouă, lauda Lui în biserica celor cuvioși.

Fraților, roada duhului este : dragoste, bucurie, pace...

(Vezi : Sîmbătă în săptămîna a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 202).

Aliluia, glasul al 6-lea :

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih : Bogăție și slavă în casa lui.

30. × Sfîntul sfințitul Mucenic Grigorie, episcopul Armeniei celei mari.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih : Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie ?

Fraților, priveghiați, fiți statornici în credință, îmbărbătați-vă...

(Vezi : Duminica a treisprezecea după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 131).

Aliluia, glasul al 2-lea.

Preoții Tăi, Doamne, cu dreptatea se vor îmbrăca, și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Stih : Căci Domnul a ales Sionul, și l-a ales ca locuință Lui.

LUNA OCTOMBRIE

1. (†) *Acoperămîntul Preasfintei, Stăpînei noastre, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioarei Măria.*

Tot în această zi prăznuim pomenirea Sfîntului Apostol Anania, unul din cei șapte-

zeci, și a Cuviosului Părinte Roman, făcătorul de cîntări.

Apostolul Maicii Domnului :

Fraților, cugetați în voi la fel ca și Hristos Iisus...

(Vezi : 8 septembrie, pag. 301)

Al Apostolului :

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pământul a ieșit vestirea lor și la margi-
nile lumii cuvintele lor.

Stih : Cerurile spun slava lui Dumnezeu și fa-
cerea mâinilor Lui o vestește tăria.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI,
CITIRE :

(IX, 10—19)

In zilele acelea, în Da-
masc era un ucenic,
anume **Anania**, și
Domnul i-a zis, în ve-
denie : **Anania !** Și el a
răspuns : **Iată-mă, Doamne !** Iar
Domnul a zis către el : **Scoală-
te, mergi pe ulița care se chea-
mă Dreaptă și la casa lui Iuda
întreabă de un om din Tars, cu
numele Saul ; căci, iată, este în
rugăciune. Și Saul a văzut, în
vedenie, pe un bărbat anume
Anania, intrînd la el și punîndu-
și mâinile peste el, ca să-și
capete iar vederea. Iar Anania
a răspuns : Doamne, despre o-
mul acesta am auzit de la mulți,
cîte rele a făcut sfinților Tăi,
în Ierusalim. Și aici chiar are
putere de la arhieriei să lege
pe toți care cheamă numele
Tău. Și Domnul a zis către el :
Mergi, fiindcă acesta Îmi este
vas ales, ca să poarte numele
Meu înaintea neamurilor și a
împăraților și a fiilor lui Israel.
Căci Eu îi vor arăta cîte trebuie
el să pătimească pentru nume-
le Meu. Deci s-a dus Anania și
a intrat în casă și, punîndu-și
mâinile peste el, a grăit : **Frate
Saul, Domnul Iisus, Cel ce ți
S-a arătat pe calea pe care tu
veneai, m-a trimis ca să-ți pri-
mești vederea și să te umpli de
Duh Sfînt. Și îndată au căzut de****

**pe ochii lui ca niște solzi ; și
iarăși a văzut și sculîndu-se, a
fost botezat. Apoi, luînd de
mîncare, s-a întărit. Și a stat cu
ucenicii din Damasc cîteva
zile.**

Aliluia, glasul al 7-lea :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih : Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

2. × Pomenirea Sfîntului sfințitului Muce-
nic Ciprian și Sfînta Muceniță Justina
fecioara.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea
cuvioșilor Lui.

Stih : Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate
cîte mi-a dat mie ?

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(I, 12—17)

Iiule Timotei, mulțu-
mesc Celui ce m-a în-
tărit, lui Hristos Iisus,
Domnul nostru, că m-a
s o c o t i t credincios și
m-a pus să-I slujesc, pe mine,
care mai înainte huleam, pri-
goneam și înfruntam. Totuși am
fost miluit, căci în necredința
mea, am lucrat din neștiință. Și
a prisosit cu bogăție harul
Domnului nostru, împreună cu
credința și cu dragostea cea în-
tru Hristos Iisus. Vrednic de
credință și de toată primirea e
cuvîntul că Iisus Hristos a ve-
nit în lume ca să mîntuiască pe
cei păcătoși, dintre care cel
dintîi sînt eu. Și tocmai pentru
aceea am fost miluit, ca Iisus
Hristos să arate mai întîi în mi-
ne, toată îndelunga Sa răbda-
re, spre pildă celor ce vor să
creadă într-Însul, spre dobîn-
direa vieții veșnice. Iar Împă-
raturii veacurilor, nemuritoru-

lui, nevăzutului, singurul Dumnezeu, fie cinstea și slava în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, glasul al 2-lea :

Preoții Tăi, Doamne, cu dreptatea se vor îmbrăca și credincioșii Tăi, vor scoate strigăte de bucurie.

Stih: Căci Domnul a ales Sionul și l-a ales ca locuință Lui.

XX

3. X Pomenirea Sfântului sfințitului Mucenic Dionisie Areopagitul.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții să se bucure de izbînda lor.

Stih: Cîntați Domnului cîntare nouă, lauda Lui în biserica celor cuvioși.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI,
CITIRE :

(XVII, 16—34)

In zilele acelea, așteptîndu-i Pavel în Atena, duhul lui era îndîrjit cînd privea acest oraș plin de idoli. Și stătea de vorbă în sinagogă cu iudeii și cu cei credincioși, iar în piață, în fiecare zi, cu cine se întâlnea. Iar unii dintre filozofii epicurei și stoici discutau cu el și unii ziceau: Ce vrea să ne spună acest semănător de vorbe? Alții ziceau: Se pare că este vestitorul unor dumnezei străini, fiindcă binevestea pe Iisus și Învierea. Atunci l-au luat cu ei și, ducîndu-l în Areopag, i-au zis: Putem să știm și noi, care este această învățătură nouă, pe care o înveți tu? Căci tu aduci la auzul nostru ceva străin; voim deci să știm ce poate fi aceasta? Fiindcă toți Atenienii, ca și străinii care stăteau în Atena, cu nimic nu-și petreceau vremea, decît să spu-

nă ori să audă ce mai este nou. Și Pavel, stînd în mijlocul Areopagului, a zis: Bărbați atenieni, voi sînteți în ochii mei, după toate cîte văd, osebit de cucernici. Căci străbătînd orașul vostru și privind la ce vă închinați voi, am aflat și un altar, pe care este scris: Necunoscutul lui Dumnezeu. Deci eu vă vestesc vouă pe Acela, pe Care voi Îl cinstiți, fără să-L cunoașteți. Dumnezeu, Care a făcut lumea aceasta și toate cele ce sînt într-însa, fiind Domnul cerului și al pămîntului, nu locuiește în temple făcute de mînă omenască, și nici nu-L slujesc mîini omenești, căci n-are nevoie de nimic, de vreme ce El dă tuturor viață și suflare și toate. El a făcut, dintr-un sînge, tot neamul omenesc, ca să locuiască peste toată fața pămîntului, și a așezat de mai înainte vremurile și hotarele așezării lor, făcîndu-i să caute pe Dumnezeu și să stăruiască pînă cînd Îl vor găsi, măcar că nu e departe de fiecare dintre noi. Căci întru El viem și ne mișcăm și sîntem, precum au zis și unii dintre poeții voștri: Din neamul Lui sîntem și noi. Deci, dacă sîntem neam al lui Dumnezeu, nu trebuie să credem că Dumnezeu este asemenea cu aurul, sau cu argintul, sau cu marmora cioplită de meșteșugul și de închipuirea omului. Dar Dumnezeu, trecînd cu vederea veacurile neștiinței, vestește acum pe oameni ca toți, de pretutindeni, să se pocăiască, întrucît a hotărît o zi cînd va să judece lumea cu drep-

tate, prin **Bărbatul**, pe Care L-a rînduit spre aceasta, după ce a pus credința la îndemîna tuturor, înviindu-L pe El din morți. Auzind ei despre învierea morților, unii l-au luat în rîs, alții i-au spus: Te vom asculta despre aceasta și altădată. Astfel Pavel a ieșit din mijlocul lor. Dar unii bărbați alipindu-se de el, au crezut, între care și Dionisie Areopagitul și o femeie cu numele Damaris și alții împreună cu ei.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Preoții Tăi, Doamne, cu dreptatea se vor îmbrăca și credincioșii Tăi vor scoate strigăte de bucurie.

Stih: Căci Domnul a ales Sionul și l-a ales ca locuință Lui.

4. Sfîntul sfîntul Mucenic Ierotei, episcopul Atenei.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

5. Sfînta Muceniță Haritina.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

6. X) Pomenirea Sfîntului Apostol Toma.
Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tîrîia.

Fraților, socotesc că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca cei mai de pe urmă...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

Aliluia, glasul 1:

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

7. Pomenirea Sfinților Mucenici Serghie și Vah.

Fraților, proorocii, prin credință au biruit împărății, au făcut dreptate...

(Vezi: Duminica întâi după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 63).

8. Cuvioasa maica noastră Pelaghia.

Pavel, Apostol al lui Hristos Iisus, prin voința lui Dumnezeu...

(Vezi: Marți în săptămîna a douăzeci și una după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 168).

9. X) Sfîntul Apostol Iacov al lui Alfeu și Cuviosul părinte Andronic și Anastasia, soția lui.

Al Apostolului:

Pavel, întemnițatul lui Iisus Hristos, și fratele Timotei, prea iubitului Filimon...

(Vezi: 22 noiembrie, pag. 323).

Al Cuviosului:

Fraților, avînd Arhiereu mare, Care a străbătut cerurile, pe Iisus...

(Vezi: Duminica a treia a Marelui Post, p. 278).

10. Sfinții Mucenici Evlampie și Evlampia.

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

11. Sfîntul Apostol Filip, unul din cei șapte diaconi.

Fraților, știm că toată făptura suspină laolaltă și este pînă acum...

(Vezi: Joi în săptămîna a treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 72).

POMENIREA SFINȚILOR PĂRINȚI de la al șaptelea sobor ecumenic

În Duminica ce cade după 11 zile ale acestei luni.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Binecuvîntat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Stih : Că drept ești în toate cele ce ai făcut nouă.

DIN EPISTOLA CĂTRE TIT
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(III, 8—15)

Fiule Tit, vrednic de crezare este cuvîntul și voiesc să adeverești acestea cu tărie, pentru ca acei ce au crezut în Dumnezeu să aibă grijă, să se nevoiască la fapte bune. Că acestea sînt cele bune și de folos oamenilor. Iar de întrebările nebunești și de înșirări de neamuri și de certuri și de sfădirile pentru Lege, ferește-te, căci sînt nefolositoare și deșarte. De omul eretic, după înțîia și a doua mustrare, depărtează-te, deoarece știi că unul ca acesta s-a abătut și a căzut în păcat, fiind singur de sine osîndit. Cînd voi trimite pe Artemas la tine sau pe Tihic, sîrguiește-te să vii la mine la Nicopole, căci acolo am socotit să iernez. Pe Zenas, cunosătorul Legii și pe Apolos trimite-i mai înainte, cu bună grijă, ca nimic să nu le lipsească. Și să se învețe și ai noștri să poarte grijă de lucrurile bune, spre treburile cele de folos, ca să nu fie fără de roadă. Te îmbrățișează toți care sînt cu mine. Îmbrăți-

șează pe cei ce ne iubesc întru credință. Harul fie cu voi, cu toți. Amin.

Aliluia, glasul al 4-lea :

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit.

Stih : Dar Tu ne izbăvești de vrăjmașii noștri.

12. Sfinții Mucenici Prov, Tarah și Andronic și Cuviosul părinte Cosma Aghio-politul.

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea, credința mea...

(Vezi : Duminica a treizeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 245).

13. Sfinții Mucenici Carp și Papil.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...

(Vezi : Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

14. †) *Cuvioasa maica noastră Paraschiva, ale cărei sfinte moaște se află în Catedrala Mitropolitană din Iași*

Tot în această zi prăznuim Sfinții Mucenici Nazarie, Ghervasie, Protasie și Chelsie.

Apostolul Cuvioasei :

Prochimen, glasul al 4-lea :

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Stih : Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie ?

DIN EPISTOLA ÎNȚII CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(IX, 2—12)

Fraților, voi sînteți pecetea apostoliei mele în Domnul. Apărarea mea către cei ce mă iau la cercetare aceasta este : N-avem, oare, dreptul și noi să mîncăm și să bem ? N-avem, oare, dreptul și noi să

purtăm cu noi o femeie soră, ca și ceilalți Apostoli, ca și frații Domnului, ca și Chefa? Sau numai eu și Varnava nu avem dreptul să nu lucrăm? Cine slujește vreodată, în oaste, pe cheltuiala lui? Cine sădește vie și nu mănincă din roada ei? Sau cine paște o turmă și nu mănincă din laptele turmei? Spun, oare, acestea numai după mintea omenească? Nu le spune și Legea? Căci în Legea lui Moise este scris: Să nu legi gura bouului care treieră. Oare, aici, de boi îi este aminte lui Dumnezeu? Nu vorbește, într-adins, pentru noi? Că pentru noi s-a scris: Cel ce ară trebuie să are cu nădejde și cel ce treieră cu nădejdea va avea parte de roade. Dacă am semănat la voi cele duhovnicești, mare lucru este să secerăm din ale voastre cele pămîntești? Dacă alții se bucură de acest drept asupra voastră, oare, nu cu atît mai mult noi? Dar nu ne-am folosit de dreptul acesta, ci toate le răbdăm, ca să nu facem împiedicare Evangheliei lui Hristos.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Auză-te Domnul în ziua necazului.

Stih Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvîntează moștenirea Ta.

Apostolul Sfinților:

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea, credința mea...

(Vezi: Duminica a treizeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 245).

15. Cuviosul părinte Eftimie cel nou și Sfîntul Mucenic Luchian, preotul Antiohiei.

Fraților, avînd Arhiereu mare, Care a străbătut cerurile, pe Iisus...

(Vezi: Duminica a treia a Marelui Post, p. 278)

16. Sfîntul Mucenic Longhin sutașul.

Fiule Timotei, întărește-te în harul care e în Hristos Iisus...

(Vezi: 26 octombrie, pag. 315).

17. Sfîntul prooroc Osie și Cuviosul Mucenic Andrei Criteanul.

Al Proorocului:

Fraților, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi: Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

Al Sfîntului Cuviosului Mucenic:

Fraților, avînd Arhiereu mare, Care a străbătut cerurile...

(Vezi: Duminica a treia a Marelui Post, p. 278).

18. X) Sfîntul Apostol și Evanghelist Luca.

Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvîntecele lor.

Stih Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facearea mîinilor Lui o vestește tăria.

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 5—11, 14—18)

raților, umblați cu înțelepciune față de cei dinafară; folosiți-vă de prilejuri cînd se ivesc. Fraților, vorbirea voastră să fie totdeauna plăcută, ca să știți cum trebuie

să răspundeți fiecăruia. Despre toate câte mă privesc pe mine vă va lămuri Tihic, fratele meu preaiubit, slujitorul credincios și robul dimpreună cu mine întru Domnul. L-am trimis pe el la voi, tocmai pentru aceasta, ca să știți cum ne aflăm și ca să mîngîie inimile voastre. L-am trimis împreună cu Onisim credinciosul și iubitul nostru frate, care este dintre voi; ei vă vor aduce la cunoștință toate cele de aici. Vă îmbrățișează Aristarh, tovarășul meu de închisoare, cum și Marcu, nepotul lui Varnava, în privința căruia ați primit porunci. Când va veni la voi, cu bine să-l primiți. Asemenea și Isus, cel ce se numește Iustus. Din tăierea împrejur numai aceștia au lucrat împreună cu mine pentru împărăția lui Dumnezeu. Ei au fost cei ce mi-au adus mîngîiere. Vă îmbrățișează Luca, doctorul preaiubit, precum și Dima. Îmbrățișați pe frații din Laodiceea și pe Nimfan și Biserica din casa lor. Și după ce scrisoarea aceasta se va citi de către voi, orînduiți să se citească și în Biserica laodicienilor, iar pe cea din Laodiceea să o citiți și voi. Și spuneți lui Arhip: Vezi de slujba pe care ai primit-o întru Domnul, ca să o duci la bun liman. Îmbrățișarea mea v-o scriu cu mîna mea, eu Pavel. Aduceți-vă aminte de lanțurile mele. Harul fie cu voi! Amin.

Aliluia, glasul 1 :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

19. Sfîntul prooroc Ioil și Sfîntul Mucenic Uar.

Al Proorocului :

Fraților, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi : Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

Al Mucenicului :

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

20. × Sfîntul Mare Mucenic Artemie.

Fiule Timotei, întărește-te în harul care e în Hristos Iisus...

(Vezi : 26 octombrie, pag. 315).

21. × Cuviosul Părinte Ilarion cel mare. În această zi, în Biserica Ortodoxă Română se prăznuiește pomenirea Cuvioșilor mărturisitori ai drepte credințe Visarion Sarai și Sofronie de la Cioara și a Mucenicului Oprea din Săliște.

Apostolul Cuviosului :

Fraților, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va și seceră...

(Vezi : Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

Al Cuvioșilor Mărturisitori Visarion, Sofronie și Oprea :

Prochimen, glasul al 2-lea :

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie ?

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(VI, 10—17)

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului. Căci lupta noas-

tră nu este împotriva trupului și a singelui, ci împotriva domniilor, împotriva stăpîniilor, împotriva stăpînitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății, răspîndite în văzduhuri. Pentru aceea, luați toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva în ziua cea rea, și, toate biruindu-le, să rămîneți în picioare. Stați deci tari, încingîndu-vă mijlocul vostru cu adevărul și îmbrăcîndu-vă cu platoșa dreptății, și încălțîndu-vă picioarele voastre, ca să fiți gata pentru Evanghelia păcii. Peste toate, luați pavăza credinței, cu care veți putea să stingeți toate săgețile cele arzătoare ale vicleanului. Luați și coiful mîntuirii și sabia Duhului, care este cuvîntul lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 2-lea :

Auză-te Domnul în ziua necazului.

Stih Mîntuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvîntează moștenirea Ta.

22. Sfîntul și întocmai cu Apostolii Averchie, episcopul Ierapolei, făcătorul de minuni și sfinții șapte tineri din Efes.

Fraților, un astfel de Arhiepiscop se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

23. X) Sfîntul Apostol Iacov, ruda Domnului.

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor, și la marginele lumii cuvintele lor.

Stih Cerurile spun slava lui Dumnezeu și face-rea mîinilor Lui o vestește tăria.

Fraților, vă fac cunoscut că Evanghelia cea binevestită de mine...

(Vezi : Duminica a douăzecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 166).

Aliluia, glasul 1 :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih Preoții Tăi, Doamne, cu dreptatea se vor îmbrăca și credincioșii Tăi vor scoate strigăte de bucurie.

24. Sfîntul Mucenic Areta și cei împreună cu el.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Prin sfinții care sînt pe pămîntul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Stih Văzut-am pe Domnul înaintea mea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

Fraților, proorocii, prin credință, au biruit împărății...

(Vezi : Duminica întâi după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 63).

25. Sfinții Mucenici Marchian și Martirie.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Prin sfinții care sînt pe pămîntul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Stih Văzut-am pe Domnul înaintea mea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

Fraților, cînd se va arăta Hristos, viața noastră...

(Vezi : Duminica a douăzeci și noua după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 213).

Aliluia, glasul al 2-lea :

Cît este de bine și cît e de frumos să locuiască frații în unire.

Stih Că unde e unire, Dumnezeu trimite viață.

26. †) Sfîntul mare Mucenic Dimitrie, Izvorîtorul de mir și pomenirea înfricoșătorului cutremur.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Veseli-se-va cel drept de Domnul și va nădăjdui în El.

Stih Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(II, 1-10)

Fiule Timotei, întărește-te în harul care e în Hristos Iisus. Și cele ce ai auzit de la mine, cu mulți martori de față, acestea le încredințează la oameni credincioși, care vor fi destoinici să învețe și pe alții. Tu, dar, pătimește, ca un bun ostaș al lui Hristos Iisus. Nici un ostaș, cînd intră în oștire, nu se încurcă cu treburile vieții tocmai ca să fie pe plac celui care strînge oaste. Iar cînd se luptă cineva la jocuri, nu ia cununa, dacă nu s-a luptat după legile jocului. Cuvine-se ca plugarul ce se ostenește să mănînce mai întîi din roade. Înțelege cele ce-ți grăiesc. Căci Domnul îți va da pricepere în toate. Adu-ți aminte de Iisus Hristos, Care a înviat din morți și este din neamul lui David, după Evanghelia mea. Pentru această Evanghelie sufăr pînă acolo, că sînt ținut în lanțuri, ca un făcător de rele. Dar cuvîntul lui Dumnezeu nu se leagă. De aceea toate le rabd, pentru cei aleși, ca și ei să aibă parte de mîntuirea care este întru Hristos Iisus și de mărirea veșnică.

Se zice și al cutremurului :

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(XII, 11-13, 25-27)

Fraților, orice mustrare, la început, nu pare că e de bucurie, ci de întristare, dar mai pe urmă dă celor încercați cu ea roadele păcii și ale dreptății. Pentru aceea, îndreptați mîinile cele ostenite și genunchii cei slăbănogiți. Faceți cărări drepte pentru picioarele voastre, așa încît cine este schiop să nu se abată, ci mai virtos să se vindece. Luați seama să nu vă lepădați de cel care vorbește. Căci dacă aceia n-au scăpat de pedeapsă, nevoind să asculte pe cel ce le grăia pe pămînt, cu atît mai mult noi, îndepărtîndu-ne de Cel ce ne grăiește din ceruri. Glasul Lui, odinioară, a zguduit pămîntul, iar acum făgăduit-a, rostind : Încă o dată clătina-voi nu numai pămîntul ci și cerul, iar prin aceea că zice «încă o dată», arată schimbarea celor clătinate, ca a unor lucruri făcute, ca să rămîna cele neclintite.

Aliluia, glasul al 4-lea :

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

27. Sfântul Mucenic Nestor.
† Tot în această zi prăznuim pe Cuviosul
Părinte Dimitrie de la Basarabov, ale cărui
sfinte moaște se află în catedrala Patriar-
hiei din București.

Al Mucenicului :

**În vremea aceea, regele Irod
a pus mîna pe cîțiva dintre
fruntașii Bisericii...**

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

Al Cuviosului Dimitrie Basarabov :

Prochimen, glasul al 7-lea :

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvio-
șilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului pentru toate
cîte mi-a dat mie.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(IV, 7—13)

Fraților, fiecăruia din-
tre noi, i s-a dat harul,
după măsura darului
lui Hristos. Pentru a-
ceea zice: Suindu-Se la
înălțime, a robît robime, și a dat
daruri oamenilor. Iar aceea că:
S-a suit, ce înseamnă fără nu-
mai că S-a și pogorît în părțile
cele mai de jos ale pămîntului?
Cel ce S-a pogorît, Acela este
care S-a suit mai presus de toa-
te cerurile, ca pe toate să le
umple. Și El a dat pe unii ca să
fie Apostoli, pe alții prooroci,
pe alții binevestitori, pe alții
păstori și învățători, spre de-
săvîrșirea sfinților, la lucrul
slujbei, spre zidirea trupului
lui Hristos, pînă cînd vom ajun-
ge toți la unitatea credinței și
a cunoașterii Fiului lui Dumne-
zeu, la starea bărbatului desă-
vîrșit, la măsura vîrstei depli-
nătății lui Hristos.

Aliluia, glasul al 6-lea :

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.

Stih Că ai zis : În veac mila se va zidi, în
ceruri se va întări adevărul Tău.

28. Sfinții Mucenici Terentie și Neonila,
soția lui, cu cei șapte copii ai lor, și Cuvio-
sul Părinte Ștefan Savaitul, făcătorul de
canoane.

Al Mucenicilor :

**Fraților, a vînd împrejurul
nostru atîta nor de mărturii...**

(Vezi : 9 martie, pag. 349).

Al Părintelui :

**Fraților, fiecăruia dintre noi
i s-a dat harul, după măsura da-
rului lui Hristos...**

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

29. Sfînta Cuvioasa Muceniță Anastasia
Romana și Cuviosul Părinte Avramie.

Al Muceniței :

**Fraților, mai înainte de veni-
rea credinței, noi eram păziți
sub Lege...**

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după
Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

Al Părintelui :

**Fraților, fiecăruia dintre noi
i s-a dat harul după măsura
darului lui Hristos...**

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

30. Sfinții Mucenici Zenovie și Zenovia,
sora sa.

**Fraților, a vînd împrejurul
nostru atîta nor de mărturii...**

(Vezi : 9 martie, pag. 349).

31. Sfinții apostoli Stahie și Amplie, și cei împreună cu ei și Sfântul Mucenic Epimah.

Al Apostolilor :

Fraților, socotesc că Dumnezeu, pe noi, Apostolii...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

Al Mucenicului :

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349).

LUNA NOIEMBRIE

1. × Sfinții doctori cei fără de arginți, Cosma și Damian, făcătorii de minuni, din Asia.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Prin sfinții care sînt pe pămîntul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Stih Văzut-am mai înainte pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :

(XII, 27 — XIII, 8)

Fraților, voi sînteți trupul lui Hristos și mădulare fiecare în parte. Și pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserică, mai întîi Apostoli, al doilea a profeți, al treilea învățători, apoi pe cei cu darul de a face minuni, apoi pe cei cu darul tămăduirilor, milosteniilor, cîrmuirii, felurimii limbilor. Oare, toți sînt Apostoli? Oare, toți sînt prooroci? Oare, toți învățători? Oare, toți au putere să săvîrșească minuni? Oare, toți au darul vindecărilor? Oare, toți vorbesc în limbi? Oare, toți pot să tîlmăcească? Rîvniți la

darurile cele mai desăvîrșite. Și eu vă arăt încă o cale mai presus de orice altă cale. De aș grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător. Și de aș avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de aș avea atîta credință încît să mut și munții, dacă nu am dragoste, nimic nu sînt. Și toată averea mea de-aș face-o milostenii și trupul mi-l-aș da să fie ars, dacă nu am dragoste, nimic nu-mi folosește. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este plină de bună-tate; dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mînie, nu pune la socoteală răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.

Aliluia, glasul 1 :

Cît este de bine și cît e de frumos să locuiască frații în unire.

Stih Că unde e unire, Domnul trimite viață și binecuvîntări nesfîrșite.

~~~~~

2. Sfinții Mucenici Achindin, Pigasie, Afonie, Elpidifor și Anempodist.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349).

~~~~~

3. Sfinții Mucenici Achepsima, Iosif și Aitala și sfințirea bisericii din Lida, a sfîntului marelui Mucenic Gheorghe.

Fraților, Dumnezeu bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire...

(Vezi : Duminica a douăzeci și treia după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 181).

~~~~~

4. Cuviosul Părinte Ioanichie cel Mare, Sfîntul Mucenic Nicandru, episcopul Mirelor și Ermia, preotul.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții să se bucure de izbînda lor.

Stih Cîntați Domnului cîntare nouă, lauda Lui în biserica credincioșilor.

Fraților, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va și secera...

(Vezi : Duminica a optsprezecea după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 156).

Aliluia, glasul al 6-lea :

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih Întru poruncile Lui va voi foarte.

~~~~~

5. Sfinții Mucenici Galaction și Epistimia

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii....

(Vezi : 9 martie, pag. 349).

~~~~~

6. X Cel între sfinți Părintele nostru Pavel mărturisitorul, Patriarhul Constantinopolului.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie ?

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(VIII, 1—6)

Fraților, noi avem un Arhiereu care S-a așezat de-a dreapta tronului slavei în ceruri, Slujitor altarului și cortului celui adevărat, pe care l-a făcut Dumnezeu și nu omul. Apoi, orice arhiereu este pus ca să aducă daruri și jertfe ; de aceea trebuincios era ca și acest Arhiereu să fi avut ceva ce să aducă. Dacă ar fi pe pămînt, nici n-ar fi preot, fiindcă aici sînt aceia care aduc darurile potrivit Legii, și care slujesc închipuirii și umbrei celor cerești, precum a primit poruncă Moise, cînd era să facă cortul : Ia seama, zice Domnul, să faci toate după chipul ce ți-a fost arătat în munte. Acum însă Arhiereul nostru a dobîndit o slujire cu atît mai osebită, cu cît este și Mijlocitorul unui testament mai bun, ca unul care este întemeiat pe mai bune făgăduințe.

Aliluia, glasul al 2-lea :

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptatea și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Stih Căci Domnul a ales Sionul și l-a ales ca locuință Lui.

~~~~~

7. Sfinții treizeci și trei de Mucenici din Melitina și Cuviosul Lazăr, care a sihăstrit în Muntele Galisiei.

Al Mucenicilor :

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349).

Al Părintelui :

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

8. †) *Soborul mai-marilor Voievozi Mihail și Gavriil și al tuturor puterilor cerești.*

Fraților, dacă s-a adevărit cuvîntul grăit prin îngeri...

(Vezi : 6 septembrie, pag. 301).

9. Sfinții Mucenici Onisifor și Porfirie și Cuvioasele maici Matrona și Teoctista cea din Lesbos.

Al Mucenicilor :

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349).

Al Cuvioaselor Maici :

Pavel, Apostol al lui Hristos Iisus, prin voința lui Dumnezeu...

(Vezi : Marți în săptămîna a douăzeci și una după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 168).

10. Sfinții Apostoli Erast, Olimp, Rodion, Sosipatru și cei împreună cu ei.

Fraților, socotesc că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca cei mai de pe urmă...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

11. Sfinții Mucenici Mina, Victor și Vichentie.

×) Cuviosul Părinte Teodor Studitul și Sfînta Muceniță Ștefanida.

Al Mucenicilor :

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349).

Al Părintelui :

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

12. × Cel între sfinți Părintele nostru Ioan cel milostiv, patriarhul Alexandriei și cuviosul părintele nostru Nil Sinaitul.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie ?

Fraților, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va și secera...

(Vezi : Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

Aliluia, glasul 1 :

Lumină a răsărit dreptului și celor drepi cu inima, veselie.

Stih Împarte, dă la săraci.

13. †) Cel între sfinți Părintele nostru Ioan Gură de Aur, patriarhul Constantinopolului.

Prochimen, glasul 1 :

Gura mea va rosti înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Stih Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(VII, 26 — VIII, 2)

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem: sfânt, fără de răutate, fără de pată, osebit de cei păcătoși, și mai presus decât cerurile. El nu mai are, în fiecare zi, nevoie, ca acei arhierei, să aducă jertfe, întâi pentru păcatele Sale, apoi pentru ale poporului, căci a făcut aceasta odată, aducându-Se jertfă pe Sine însuși. Legea pune ca arhierei oameni care au slăbiciuni, pe când cuvântul jurământului, venit în urma Legii, pune pe Fiul, desăvârșit în veacul veacului. Lucrul de căpetenie din cele spuse este că avem astfel de Arhiereu, Care S-a așezat de-a dreapta tronului slavei în ceruri, slujitor altarului și cortului celui adevărat, pe care l-a înfipt Dumnezeu și nu omul.

Aliluia, glasul 1 :

Gura dreptului grăiește înțelepciune.

Stih Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor.

14. † Sfântul și întru tot laudatul Apostol Filip.

În această zi se lasă sec pentru postul Nașterii Domnului.

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginele lumii cuvintele lor.

Stih Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și facearea mâinilor Lui o vestește tăria.

Fraților, socotesc, că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat cei mai de pe urmă...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 115).

Aliluia, glasul al 2-lea :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

15. Sfinții Mucenici și mărturisitori : Gurie, Samona și Aviv.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...

(Vezi : Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 203).

16. ×) Sfântul Apostol și Evanghelist Matei.

Fraților, socotesc, că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat cei mai de pe urmă...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 115).

17. × Cel între sfinți Părintele nostru Grigorie, episcopul Neocezareii, făcătorul de minuni.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului, moartea cuvioșilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate câte mi-a dat mie ?

DIN EPISTOLA ÎNTÂI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(X, 7—11)

Fraților, fiecăruia Duhul, în arătarea Lui, îi dă spre folosul tuturor. Unuia, prin Duhul Sfânt, i se dă cuvânt de înțelepciune ; altuia, după același Duh, cuvânt de înțelegere. Într-același Duh, unuia i se dă credință, iar altuia darul vindecărilor într-unul și același Duh ; unuia puterea să lucreze minuni ; altuia proorocie ; unuia darul să deosebească duhurile ; altuia felurimea limbilor și al-

tuia tălmăcirea limbilor. Toate acestea însă le lucrează unul și același Duh, împărțind fiecăruia deosebi, după cum voiește.

Aliluia, glasul al 2-lea :

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptatea și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Stih Căci Domnul a ales Sionul și l-a ales ca locuință Lui.

18. Sfinții Mucenici Platon și Roman.

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349).

19. Sfîntul Prooroc Avdie și Sfîntul Mucenic Varlaam.

Al Proorocului :

Fraților, încredere ca aceasta avem noi prin Hristos către Dumnezeu...

(Vezi : Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

Al Mucenicului :

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

20. Înainte-prăznuirea Intrării în Biserică a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei și cel între sfinți părintele nostru Proclu, patriarhul Constantinopolului.

†) Tot în această zi prăznuim pe Cuviosul Părinte Grigorie Decapolitul, ale cărui sfinte moaște se află în mînăstirea Bistrița Uîlcea.

Al Sfîntului Proclu :

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

Al Cuviosului Grigorie Decapolitul :

Prochimen, glasul al 2-lea :

Domnul este tăria mea și lauda mea, și mi-a fost mie spre mîntuire.

Stih Certînd, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(VI, 10—17)

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului. Căci lupta noastră nu este împotriva trupului și a singelui, ci împotriva domniilor, împotriva stăpîniilor, împotriva stăpînitorilor întinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății, răspîndite în văzduhuri. Pentru aceea, luați toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva în ziua cea rea, și, toate biruindu-le, să rămîneți în picioare. Stați deci tari, încingîndu-vă mijlocul vostru cu adevărul și îmbrăcîndu-vă cu platoșa dreptății, și încălțîndu-vă picioarele voastre, ca să fiți gata pentru Evanghelia păcii. Peste toate, luați pavăza credinței, cu care veți putea să stingeți toate săgețile cele arzătoare ale vicleanului. Luați și coiful mîntuirii și sabia Duhului, care este cuvîntul lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 2-lea :

Auză-te Domnul în ziua necazului.

Stih Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvîntează moștenirea Ta.

21. †) *Intrarea în Biserică a Preasfintei Stăpînei noastre de Dumnezeu Născătoare și Pururea Fecioara Maria.*

Prochimen, glasul al 3-lea :

Mărește suflete al meu pe Domnul și s-a bucurat Duhul meu, de Dumnezeu, Mintuitorul meu.

Stih Că a căutat spre smerenia roabei Sale ;
că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(IX, 1—7)

Praților, adevărat este că și Vechiul Testament avea orînduiri pentru slujba dumnezeiască și un altar pămîntesc, căci s-a pregătit cortul mărturiei. În el se aflau, mai întîi, sfeșnicul și masa și pîinile punerii înainte ; partea aceasta se zicea Sfînta. Apoi, după catapeteasma a doua, era locul numit Sfînta Sfintelor, avînd altarul tămîierii de aur și chivotul Legii ferecat peste tot cu aur. În chivot era năstrapa de aur, care avea mana, era toiagul lui Aaron ce odrăslise și tablele Legii. Deasupra chivotului erau heruvimii măririi, care umbreau tronul împăcării, dar despre acestea nu putem acum să vorbim cu de-amănuntul. Astfel fiind întocmite aceste încăperi, preoții intrau întotdeauna în cortul cel dintîi, săvîrșind slujbele dumnezeiești ; în cel de al doilea însă numai arhiereul, odată pe an, și nu fără de sînge, pe care îl aducea pentru sine însuși și pentru greșelile poporului.

Afiluia, glasul al 8-lea :

Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

Stih Mai-marii poporului se vor pleca înaintea ta.

22. Sfîntul Apostol Filimon și cei împreună cu el.

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIMON
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(I, 1—27)

Pavel, întemnițatul lui Hristos, și fratele Timotei, preaiubitului Filimon, însoțitorul nostru de lucru și soarei Apia și lui Arhip, cel împreună oștean cu noi, și Bisericii din casa ta : Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos ! Mulțumesc pururea Dumnezeu-lui meu, cînd te pomenesc în rugăciunile mele, căci am auzit despre dragostea ta și despre credința pe care o ai către Domnul Iisus și către toți sfinții. Și mă rog ca părășia ta la credință să se facă lucrătoare în deplina cunoștință a oricărei fapte bune, pe care o faceți pentru Hristos Iisus, căci am avut multă bucurie și mîngîiere, din dragostea ta, întrucît inimile sfinților, frate, s-au odihnit prin tine. Drept aceea, deși avînd, întru Hristos, tot dreptul să-ți poruncesc ce se cuvine, pentru cuvîntul dragostei însă îți fac mai degrabă o rugăminte. Așa cum sînt, eu bătrînul Pavel, iar acum și întemnițatul lui Iisus Hristos, te

rog pentru fiul meu Onisim, pe care l-am născut fiind în lanțuri, cel ce altădată nu-ți era de nici un folos, dar acum și ție și mie este de folos, și pe care l-am trimis înapoi la tine, primește-l ca și pe inima mea. Eu vream să-l țin la mine, ca, în locul tău, să-mi slujească în lanțurile mele pentru Evanghelie, dar fără de încuviințarea ta n-am voit să fac nimic, ca fapta ta cea bună să nu fie ca de silă, ci de bunăvoie. Căci poate pentru aceea a fost despărțit de tine cîtva timp, ca veșnic să fie al tău, de acum nu ca rob, ci mai presus de rob, ca frate preaiubit, mai ales pentru mine, dar cu atît mai vîrtos pentru tine, și după trup și în Domnul. Deci, dacă mă socotești părtaș cu tine, primește-l, cum m-ai primi pe mine. Iar de te-a păgubit cu ceva, sau îți este dator ceva, pune aceasta în socoteala mea. Eu, Pavel, îți scriu cu mîna mea; eu îți voi plăti, ca să nu-ți spun că tu, cu tine însuși, ești datornicul meu. Așa, frate! Să mă bucur și eu de tine întru Domnul! Odihnește în Hristos inima mea! Bine încredințat de ascultarea ta, scris-am ție, știind că și mai presus decît grăiesc vei face. Ci o dată cu aceasta, îmi și pregătesc loc de găzduit, fiindcă nădăjduiesc că, prin rugăciunile voastre, voi fi dăruit vouă. Te îmbrățișează Epafra, tovarășul meu de lanțuri întru Hristos Iisus, cum și Marcu, Aristarh, Dimas, Luca, însoțitorii mei de lucru. Harul

Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu duhul vostru! Amin.

Aliluia, glasul 1:

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

~~~~~

23. Cei între sfinți Părinții noștri: Amfilohie, episcopul Iconiei și Grigorie, episcopul Acragandei.

Fraților, aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au grăit vouă cuvîntul lui Dumnezeu...

(Vezi: 3 septembrie, pag. 299).

~~~~~

24. Cei între sfinți Părinții noștri și Mucenici Clement, papa al Romei și Petru al Alexandriei.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie?

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 20 — IV, 3)

Fraților, cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm Mîntuitor, pe Domnul Iisus Hristos, Care va schimba la înfățișare trupul smereniei noastre, întru asemănarea trupului slavei Sale, lucrînd cu puterea ce are să supună Sieși toate. Deci, frații mei iubiți și mult doriți, bucuria și cununa mea, stați așa statornici întru Domnul, preaiubiților! Rog pe Evodia și rog pe Sintihi, să aibă aceleași gînduri întru Domnul. Încă te rog și pe tine, credincios tovarăș, ajută-le lor, ca pe unele care au

luptat pentru Evanghelie, împreună cu mine și cu Clement și cu ceilalți însoțitori ai mei de lucru, ale căror nume scrise sînt în cartea vieții.

Aliluia, glasul al 6-lea :

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptatea și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Stih Căci Domnul a ales Sionul și l-a ales ca locuință Lui.

25. × Sfînta Marea Muceniță Ecaterina și sfîntul Mare Mucenic Mercurie.

Al Muceniței :

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

Al Mucenicului :

Fiule Timotei, nu te rușina de mărturisirea Domnului nostru...

(Vezi : 10 februarie, pag. 346).

26. Cuviosul părinte Alipie Stîlpnicul și Cuviosul Stelian Paflagonul

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

27. × Sfîntul Mucenic Iacob Persul.
Fiule Timotei, nu te rușina de mărturisirea Domnului nostru..
(Vezi : 10 februarie, pag. 346).

28. × Sfinții Cuvioși Mucenici Ștefan cel Nou și Irinarh.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Cerurile mărturisesc minunile Tale, Doamne.

Stih Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

Fiule Timotei, întărește-te în harul care e în Hristos Iisus...
(Vezi : 26 octombrie, pag. 315).

29. Sfinții Mucenici Paramon și Filumen și Cuviosul Acachie cel de la scară.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...
(Vezi : 9 martie, pag. 349).

30. † Pomenirea sfîntului, măritului Apostol Andrei, cel întîi chemat.

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

Fraților, socotesc, că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat cei mai de pe urmă...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

Aliluia, glasul 1 :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

LUNA DECEMBRIE

1. Sfântul Prooroc Naum.

Fraților, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi : Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

2. Sfântul Prooroc Avacum.

Fraților, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi : Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

3. Sfântul Prooroc Sofonie.

Fraților, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi : Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

4. † Sfînta Marea Muceniță Varvara și Cuviosul părintele nostru Ioan Damaschin.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Dați slavă lui Dumnezeu în locașul cel sfînt,
Dumnezeul părinților noștri.

Stih În adunări, binecuvîntați pe Dumnezeu.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

Aliluia, glasul 1 :

Așteptat-am cu nerăbdare pe Domnul.

Stih Picioarele mele le-a pus pe stîncă.

5. † Pomenirea Cuviosului părintelui nostru Sava cel sfînt.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții să se bucure de izbînda lor.

Stih Cîntați Domnului cîntare nouă. Cîntați laudele în adunarea credincioșilor.

Fraților, roada duhului este : dragoste, bucurie, pace...

(Vezi : Sîmbătă în săptămîna a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 202).

Aliluia, glasul 1 :

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih De la răsăritul soarelui pînă la apus, lăudat este numele Domnul.

6. †) *Cel între sfinți Părintele nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, făcătorul de minuni.*

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie ?

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(XIII, 17—21)

Fraților, ascultați pe conducătorii voștri și vă supuneți lor, fiindcă ei priveghează pentru sufletele voastre, avînd să dea de ele seamă, ca să facă aceasta cu bucurie și nu suspinînd, că aceasta nu vă

mai ma

este vouă de folos. Rugați-vă pentru noi; căci noi sîntem încredințați că avem un cuget bun, dorind ca întru toate cu cinste să trăim. Și vă mai rog iar să faceți așa, ca să mă întorc la voi cît mai degrabă. Iar Dumnezeuul păcii, cel ce prin sîngele veșnicului testament a sculat din morți pe Păstorul cel mare al oilor, pe Domnul nostru Iisus, să vă întărească în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui, și să lucreze în noi ceea ce este bine plăcut în fața Lui, prin Iisus Hristos, Căruia fie slava în vecii vecilor! Amin.

Aliluia, glasul al 2-lea :

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptatea și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Stih Căci Domnul a ales Sionul și l-a ales ca locuință Lui.

7. Cel între sfinți părintele nostru Ambrozie, episcopul Mediolanului.

†) *Tot în această zi prăznuim și pe Sfînta Muceniță Filofteia fecioara, ale cărei sfinte moaște se află la Curtea de Argeș.*

Al Părintelui :

Prochimen, glasul 1 :

Gura mea va vesti înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Stih Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

Al Muceniței Filofteia :

Prochimen, glasul al 4-lea :

Dați slavă lui Dumnezeu în locașul cel sfînt, Dumnezeuul părinților noștri.

Stih În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(III, 23 — IV, 2)

raților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege, fiind închiși pentru credința care avea să se descopere. Pentru aceea Legea n-a fost călăuză spre Hristos, ca să ne îndreptăm din credință. Iar dacă a venit credința, nu mai sîntem sub călăuză. Căci toți sînteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Iisus Hristos. Cîți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat. Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este rob, nici slobod; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască, pentru că voi toți una sînteți, în Hristos Iisus. Iar dacă voi sînteți ai lui Hristos, sînteți deci urmașii lui Avraam, moștenitori după făgăduință. Ce zic eu acum? Atîta vreme cît moștenitorul e copil, nu se deosebește cu nimic de rob, deși este stăpîn peste toate, ci este sub epitropi și îngrijitori, pînă la vremea rînduită de tatăl său. Tot așa și noi, cînd eram copii, eram robiți sub stihile lumii, iar cînd a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca pe cei de sub Lege să-i răscumpe-re, ca să dobîndim înfierea.

Aliluia, glasul 1 :

Așteptat-am cu nerăbdare pe Domnul.

Stih Picioarele mele le-a pus pe stîncă.

8. Cuviosul părintele nostru Patapie.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

9. ×) Zămislirea Sfintei Ana, Maica Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Fraților, Avraam a avut doi fii : unul dintr-o roabă și altul dintr-o femeie liberă...

(Vezi : 23 septembrie, pag. 306).

10. Sfinții Mucenici Mina, Ermoghen și Eugraf.

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349).

11. Cuviosul părintele nostru Daniil Stîlpticul

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

12. † Cel între sfinți Părintele nostru Spiridon, făcătorul de minuni.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții să se bucure de izbînda lor.

Stih Cîntați Domnului cîntare nouă, lauda Lui în biserica celor cuvioși.

Fraților, ca fii ai luminii să umblați, pentru că roada Duhului...

(Vezi : Luni în săptămîna întîi după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 57).

Aliluia, glasul al 2-lea :

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptatea și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Stih Lumină răsare El, pentru cei drepți.

13. † Sfinții mucenici : Evstratie, Avxentie, Evghenie, Mardarie și Orest și Sfînta Muceniță Lucia fecioara.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...

(Vezi : Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

14. Sfinții mucenici : Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie și Arian.

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349).

15. † Sfîntul sfințit Mucenic Elefterie și Cuviosul părintele nostru Pavel cel din Latro.

Al Mucenicului :

Fiule Timotei, nu te rușina de mărturisirea Domnului nostru...

(Vezi : 10 februarie, pag. 346).

Al Părintelui :

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

16. Sfîntul Prooroc Agheu.

Fraților, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi : Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

17. × Sfîntul Prooroc Daniil și sfinții trei tineri : Anania, Azaria și Misail.

Fraților, proorocii prin credință au biruit împărății, au făcut dreptate...

(Vezi : Duminica întîi după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 63).

18. Sfîntul Mucenic Sevastian, Sfînta Muceniță Zoe și cei împreună cu dîșii.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349).

~~~~~

19. Sfîntul Mucenic Bonifatie.

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

~~~~~

20. × Înainteprăznuirea Nașterii celei după trup a Domnului Dumnezeuului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos și Sfîntul sfințitul Mucenic Ignatie de Dumnezeu purtătorul.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului, moartea cuviorilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie ?

Fraților, aduceți-vă aminte de zilele mai de demult...

(Vezi : Sîmbătă în săptămîna a treia a Marelui Post, pag. 276).

Aliluia, glasul al 2-lea :

Preoții Tăi Doamne, se vor îmbrăca cu dreptatea.

Stih Căci Domnul a ales Sionul și l-a ales ca locuință Lui.

DUMINICA Sfinților Strămoși

Prochimen, glasul al 4-lea :

Binecuvîntat ești Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Stih Că drept ești întru toate cîte ai făcut nouă.

DIN EPISTOLA CATRE COLOSENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(III, 4—11)

Fraților, cînd se va arăta Hristos, viața voastră, atunci și voi, împreună cu El, vă veți arăta întru mărire. Drept aceea, omoriți mădularele voastre, ale omului pămîntesc : desfrîul, necurăția, pati-

ma, pofta cea rea și lăcomia, care este o închinare la idoli. Pentru unele ca acestea se pornește mînia lui Dumnezeu peste fiii neascultării. În asemenea păcate ați umblat și voi odinioară, pe cînd trăiați în ele. Acum deci lepădați și voi toate acestea : mînia, iușimea, răutatea, defăimarea, cuvîntul de rușine din gura voastră. Nu vă mințiți unul pe altul, fiindcă v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, dimpreună cu faptele lui, și v-ați îmbrăcat în cel nou, care se înnoiește, spre deplină cunoștință, după chipul Celui ce l-a zidit. Aici nu mai este elin și iudeu, tăiere împrejur și netăiere împrejur, barbar, scit, rob sau liber, ci toate și întru toți este Hristos.

Aliluia, glasul al 4-lea :

Moise și Aaron, dintre preoții Lui și Samuel dintre cei ce cheamă numele Lui.

Stih Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit.

SÎMBĂTĂ înaintea Nașterii Domnului

Prochimenul zilei

DIN EPISTOLA CATRE GALATENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(III, 8—12)

Fraților, văzînd Scriptura dinainte că Dumnezeu îndreptează neamurile din credință, dinainte a binevestit lui Avraam : Binecuvînta-se vor întru tine toate neamurile. Drept aceea, cei ce sînt din credință se binecuvîntează împreună cu credinciosul Avraam. Căci toți cîți sînt din faptele Le-

gii sub blestem sînt, că scrie este: Blestemat este tot cel ce nu stăruie întru toate cele scrise în cartea Legii, ca să le facă. Iar cum că, prin Lege, nu se îndreptează nimeni înaintea lui Dumnezeu, este lucru învederat, deoarece: dreptul din credin  va fi viu. Legea însă nu este din credin , dar cel ce va face acestea va fi viu prin ele.

Aliluia, **al zilei.**

D U M I N I C  

 naintea Nașterii Domnului

Prochimen, glasul al 4-lea:

Binecuvîntat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Stih Că drept ești întru toate c te ai făcut nouă.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SF INTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 9—10, 32—40)

Fraților, Avraam, prin credin , a s l sluit vremelnice în p m ntul făgăduinței, ca într-un p m nt străin, locuind în corturi cu Isaac  i cu Iacov, cei dimpreună mo tenitori ai aceleia i făgăduințe, căci a tepta cetatea cu temelii puternice al cărei me ter  i lucrător este Dumnezeu.  i ce voi mai zice? Căci timpul nu-mi va ajunge, ca să vorbesc de Ghedon, de Barac, de Samson, de Ieftae, de David, de Samuil  i de prooroci, care prin credin , au b r it împărății, au făcut dreptate, au dobîndit făgăduințele, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascu i ul săbiei, s-au

 mputernicit, din slabi ce erau s-au făcut tari în război, au întors taberile vr jma ilor în fugă. Prin ei, unele femei  i-au luat pe mor ii lor  nvia i. Unii au fost chinui i, neprimind izbăvirea, ca să dob ndeasc  mai bună învie; alții au suferit batjocură  i bici, ba chiar lan uri  i închisoare. Au fost u i i cu pietre, au fost pu i la cazne, au fost tăiați cu fierăstrăul, au murit u i i cu sabia, au pribegit în piei de oaie  i în piei de capră, lipsiți, str mtora i, r u primiți. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii  i în mun i  i în pe teri  i în crăpăturile p m ntului.  i toți aceștia, care, p ntr  credința lor, au fost de pomenire, n-au primit ce le fusese făgăduit, pentru că Dumnezeu r nduise pentru noi ceva mai bun, ca ei să nu ia fără noi des v r irea.

Aliluia, **glasul al 4-lea:**

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit.

Stih C nd strigă dreptii, Domnul  i aude.

21. Sf nta Mare Muceniță Iuliana cea din Nicomidia  i Sf ntul Temistocle.

Al Muceniței:

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămina a cincisprezecea după Pogorîrea Sf ntului Duh, pag. 138).

Al Sf ntului:

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

22. Sfânta Marea Muceniță Anastasia, vindecătoarea de otravă.

Fraților mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

23. X Sfinții zece Mucenici din Creta.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349).

24. Ajunul Nașterii lui Hristos și Sfînta Cuvioasa Muceniță Eugenia.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Domnul a zis către Mine: «Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut».

Stih Cere de la Mine și-Ți voi da neamurile moștenirea Ta.

Fraților, după ce Dumnezeu odinioară, în mai multe rînduri și în multe chipuri a vorbit părinților noștri...

(Vezi: Sîmbătă în săptămîna întii a Marelui Post, pag. 272).

Aliluia, glasul al 8-lea:

Zis-a Domnul Domnului meu: «Șezi de-a dreapta mea».

Stih Toiagul puterii Ți-l va trimite Domnul, din Sion.

25. (†) *Nașterea cea după trup a Domnului Dumnezeuului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos.*

Prochimen, glasul al 8-lea:

Tot pămîntul să se închine Ție și să-Ți cînte Ție.

Stih Strigați către Dumnezeu toți locuitorii pămîntului, dați slavă numelui Său.

DIN EPISTOLA CATRE GALATENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 4—7)

raților, dacă a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca pe cei de sub Lege să-i răscum-pere, ca să dobîndim înfierea. Și pentru că sînteți fii, a trimis Dumnezeu pe Duhul Fiului Său în inimile voastre, care strigă: Avva, Părinte! Astfel dar, nu mai ești rob, ci fiu; iar de ești fiu, ești și moștenitor al lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos.

Aliluia, glasul 1:

Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

Stih Ziua spune slava Lui altei zile.

26. X) *Soborul Preasfintei Stăpînei noastre de Dumnezeu Născătoarei și Pururea Fecioarei Maria și Sfîntul Mucenic Eftimie, episcopul Sardelor.*

† *Tot în această zi se pomenește și Preacuviosul și de Dumnezeu purtătorul Părintele Nicodim cel sfințit, din ale cărui sfinte moaște o parte se află la Mînăstirea Tismana din județul Gorj.*

Prochimen, glasul al 3-lea:

Mărește suflete al meu pe Domnul, și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mîntuitorul meu.

Stih Că a căutat spre smerenia roabei Sale; că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

DIN EPISTOLA CATRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 11—18)

raților, Cel ce sfințește și cei ce sînt sfințiți, dintr-unul sînt toți; de aceea nu se rușinează să-i numească pe ei frați, atunci cînd zice: Spune-voi fraților mei numele Tău. În

mijlocul bisericii Te voi lăuda. Și iarăși : Într-Însul îmi voi pune nădejdea mea ; și încă o dată : Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtași singelui și trupului, în același fel și El a împărtășit acestea, ca să surpe, prin moartea Sa, pe cel ce are stăpînirea morții, adică pe diavolul, și ca să izbăvească pe aceia pe care frica morții îi ținea în robie toată viața. Căci, nu a luat nici cum fire de îngeri, ci sămînța lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era întru toate să se asemene fraților, ca să fie milostiv și credincios arhiereu în cele către Dumnezeu, pentru ispășirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pătimit, El însuși fiind ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Al Preacuviosului Nicodim cel sfințit :

Prochimen, glasul al 7-lea :

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(V, 22 — VI, 2)

Fraților, roada Duhului este : dragoste, bucurie, pace, îndelungă-răbdare, bunătate, facere de bine, credință, blîndețe, înfrînare, curăție ; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sînt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftetele lui. Dacă trăim cu Duhul, cu Duhul să și umblăm. Să

nu fim iubitori de mărire deșartă, întăritîndu-ne unii pe alții și pizmuindu-ne între noi. Fraților, chiar de va cădea cineva în vreo greșală, voi cei duhovnicești îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blîndeții, luînd seama la tine însuși, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți plini legea lui Hristos.

Aliluia, glasul al 8-lea :

Scoală, Doamne, și vino la odihna Ta.

Stih Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău, și casa părintelui tău.

27. X) *Sfîntul Arhidiacon și întîiul mucenic Ștefan, și Cuviosul părintele nostru mărturisitorul Teodor cel însemnat.*

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

DIN FAPTELE SFÎNȚILOR APOSTOLI,
CITIRE :

(VI, 8—15 ; VII, 1—5, 47—60)

In zilele acelea, Ștefan, fiind plin de dar și de putere, făcea minuni și semne mari în popor. Atunci, din sinagoga ce se zice a libertinilor și a cirenenilor și a alexandrinelor și a celor din Cilicia și din Asia, s-au sculat unii și au început să se sfădească cu Ștefan. Dar nu puteau să se măsore cu înțelepciunea și cu duhul cu care el vorbea. Atunci au pus la cale pe niște oameni, care să zică : Noi l-am auzit spunînd cuvinte de hulă împo-

triva lui Moise și a lui Dumnezeu. Și au întăritat poporul și pe bătrâni și pe cărturari, și, năvălind asupra-i, l-au luat pe sus și l-au dus la sinedriu. Acolo, au pus martori mincinoși, care au zis: Acest om nu conținește cu vorbele lui de hulă împotriva locului celui sfânt și împotriva Legii. Căci l-am auzit zicând despre Iisus Nazarineanul că El va strica locul acesta și va schimba datinile pe care le avem predanie de la Moise. Și ațintindu-și ochii asupra lui Ștefan, toți cei ce ședeau în sinedriu au văzut fața lui, ca fața unui înger. Atunci arhiereul a întrebat: Adevărate sînt acestea? Iar Ștefan a grăit: Bărbați frați și părinți, ascultați! Dumnezeul slavei S-a arătat părintelui nostru Avraam, cînd era în Mesopotamia, mai înainte ca să locuiască în Haran. Și i-a poruncit: Ieși din pămîntul tău și din rudeniile tale și vino în pămîntul pe care ți-l voi arăta. Atunci a ieșit din pămîntul caldeilor și a locuit în Haran. Iar de acolo, după moartea tatălui său, l-a strămutat în această țară, în care locuiți voi acum. Dar aici nu i-a dat să stăpînească nici un picior de pămînt, iar Solomon l-a zidit Lui casă. Dar Cel preaînalt nu locuiește în clădiri făcute de mîini omenești, precum zice proorocul: Cerul este tronul Meu și pămîntul așternutul picioarelor Mele. Ce fel de casă veți clădi pentru Mine? — zice Domnul — sau care este locul

odihnei Mele? Au nu mîna Mea a făcut toate acestea? Voi cei tari în cerbice și netăiați împrejur la inimă și la urechi, voi pururea stați împotriva Duhului Sfînt, precum părinții voștri, așa și voi! Pe care dintre prooroci nu l-au prigonit părinții voștri? Omorît-au pe cei ce au vestit de mai înainte sosirea Celui drept, Căruia vînzători și ucigași v-ați făcut acum voi, care ați primit Legea cu rînduială de la îngerii și n-ați păzit-o. Auzind ei acestea, fremătau de furie și scrișneau din dinți împotriva lui. Dar Ștefan, fiind plin de Duh Sfînt și căutînd la cer, a văzut slava lui Dumnezeu și pe Iisus, stînd de-a dreapta lui Dumnezeu. Atunci a zis: Iată văd cerurile deschise și pe Fiul Omului stînd de-a dreapta lui Dumnezeu! Iar ei, strigînd cu glas mare, și-au astupat urechile și au năvălit asupra lui toți într-un cuget. Și după ce l-au scos afară din cetate, au început să-l bată cu pietre. Și martorii și-au pus jos veșmintele, la picioarele unui tînăr, numit Saul. Și pe cînd ucideau cu pietre pe Ștefan, acesta se ruga și zicea: Doamne Iisuse, primește duhul meu! Apoi în-genunchind, a strigat cu voce tare: Doamne, nu le socoti lor acest păcat! Și grăind acestea a adormit. Iar Saul se învoise la uciderea lui Ștefan.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

28. Sfinții douăzeci de mii de Mucenici, arși în Nicomidia.

Fraților, legea duhului vieții lui Iisus Hristos m-a liberat de legea păcatului...

(Vezi: Miercuri în săptămîna a treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 71).

29. Sfinții patrusprezece mii de prunci uciși de Irod, și pomenirea Cuviosului Marcel, egumenul Mînăstirii Neadormiților (Achi-miților).

Prochimen, glasul al 4-lea :

Dați slavă lui Dumnezeu în locașul cel sfînt, Dumnezeuul părinților noștri.

Stih În adunări, lăudați pe Dumnezeu.

Fraților, Cel ce sfințește și cei ce sînt sfințiți dintr-unul sînt toți...

(Vezi: Vineri în Postul Mare, la Ceasul al șaselea, pag. 290).

30. Sfînta Muceniță Anisia și Cuviosul Zotic.

Al Muceniței :

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

Al Părintelui :

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi: Duminica după botez, pag. 339).

31. Preacuvioasa Melania Romana.

Pavel, Apostol al lui Hristos Iisus prin voința lui Dumnezeu...

(Vezi: Marți în săptămîna a douăzeci și una după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 168).

SÎMBĂȚĂ

după Nașterea Domnului

Prochimen, glasul al 4-lea :

Pomeni-voi numele Tău, în tot neamul și neamul.

Stih Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

Fiule Timotei, aceasta să știți că în zilele din urmă vor veni vremuri cumplite...

(Vezi: Sîmbătă în săptămîna a treizeci și patra după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 255).

Aliluia, glasul 1 :

Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta.

Stih Jurat-a Domnul, lui David, adevărul și nu-l va lepăda.

DUMINICĂ

după Nașterea Domnului

Prochimen, glasul al 4-lea :

Dați slavă lui Dumnezeu, în locașul cel sfînt, Dumnezeuul părinților noștri.

Stih În adunări, binecuvîntați pe Dumnezeu.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(I, 11—19)

Fraților, vă fac cunoscut că Evanghelia cea binevestită de mine nu este după om ; pentru că nici eu n-am luat-o, nici n-am învățat-o de la oameni, ci prin descoperirea lui Iisus Hristos. Căci ați auzit de purtarea mea de altădată în iudaism că, peste măsură, prigoneam Biserica lui Dumnezeu și o duceam la pieire, și spoream în iudaism mai presus decît mulți din neamul meu,

care erau de vîrsta mea, și a-veam fierbinte rîvnă pentru dătinile mele strămoșești. Dar cînd Dumnezeu, Cel ce m-a ales din pîntecele maicii mele și m-a chemat prin harul Său, a binevoit să descopere pe Fiul Său întru mine, pentru ca să-L propovăduiesc între neamuri, îndată, fără să mă sfătuiesc cu nici un om, nici să mă duc la Ierusalim, la Apostolii cei mai înainte decît mine, m-am dus

în Arabia și iarăși m-am întors în Damasc. Apoi, după trei ani, am făcut un drum la Ierusalim, ca să-l cercetez pe Chefa și am rămas la el cincisprezece zile. Iar pe altul dintre Apostoli n-am văzut, fără numai pe Iacov, fratele Domnului.

Aliluia, glasul al 2-lea :

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blîndețile lui.

Stih Jurat-a Domnul, lui David, adevărul și nu-l va lepăda.

LUNA IANUARIE

1. (†) *Tăierea împrejur cea după trup a Domnului Dumnezeuului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos. Și pomenirea celui între sfinți Părintele nostru Vasile cel Mare, Arhiepiscopul Cezareii Capadociei.*

Prochimen, glasul 1 :

Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Stih Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOȘENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(II, 8—12)

raților, luați aminte să nu vă fure mințile cineva cu filozofia și cu deșarta înșelăciune din predania omenească, după stihiiile lumii și nu după Hristos, căci întru El locu-

iește, trupește, toată plinătatea Dumnezeirii, și sînteți deplini întru El, Care este cap a toată domnia și stăpînirea. Tot în El ați fost tăiați împrejur, cu tăiere împrejur nefăcută de mîna, prin dezbrăcarea de trupul păcatelor cărnii, întru tăierea împrejur a lui Hristos. Îngropați fiind împreună cu El, prin botez, cu El ați și înviat prin credința în puterea lui Dumnezeu, Cel ce L-a înviat pe El din morți.

Aliluia, glasul al 8-lea :

Cel ce paști pe Israel, ia aminte.

Stih Gura dreptului va deprinde înțelepciunea.

Al Ierarhului :

Fraților, ascultați pe conducătorii voștri...

(Vezi : 6 dec. pag. 326).

2. Înainte-prăznuirea dumnezeiescului Botez și pomenirea celui între sfinți Părintele nostru Silvestru, Papa al Romei.

Fraților, nimeni nu-și ia singur cinstea aceasta, ci dacă este chemat de Dumnezeu...

(Vezi : 14 iunie, pag. 365).

3. Sfântul Prooroc Maleahi și Sfântul Mucenic Gordie.

În zilele acelea, stînd Petru cu cei unsprezece, a ridicat glasul și le-a zis...

(Vezi : Marți în Săptămîna Luminată, pag. 9).

S Î M B Ă T Ă

Înainte Botezului Domnului

Prochimen, glasul al 7-lea :

Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți dreptilor.

Stih Fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(III, 13 — IV, 5)

Iule Timotei, cei ce slujesc bine, rang bun dobîndesc și mult curaj în credința cea întru Hristos Iisus. Îți scriu acestea, deși am nădejde că voi veni la tine fără întîrziere ; dacă însă zăbovesc, să știi cum trebuie să petreci în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stîlp și temelie adevărului. Și cu adevărat, mare este taina creștinătății : Dumnezeu S-a arătat în trup, S-a îndreptat în Duhul, a

fost văzut de îngeri, S-a propovăduit între neamuri, a fost crezut în lume, S-a înălțat întru slavă. Dar Duhul grăiește lămurit că, în vremile cele de apoi, unii se vor depărta de la credință, luînd aminte la duhurile cele înșelătoare și la învățăturile cele diavolești, prin fățarnicia unor mincinoși, care sînt înfierați în cugetele lor. Aceștia opresc de la căsătorie și de la unele bucate, pe care Dumnezeu le-a făcut spre gustare cu mulțumire, pentru cei credincioși și pentru cei ce au cunoscut adevărul. De vreme ce orice faptură a lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulțumire, căci se sfințește prin cuvîntul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

Aliluia, glasul al 7-lea :

Fericiți cei pe care i-ai ales și i-ai primit, Doamne.

DUMINICĂ

Înainte Botezului Domnului

Prochimen, glasul al 6-lea :

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvîntează moștenirea Ta.

Stih Către Tine, Doamne, am strigat : Dumnezeul meu, ia aminte !

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(IV, 5—8)

Iule Timotei, fii treaz în toate, suferă răul, fă lucru de binevestitor, slujba ta fă-o deplin ! Că eu de-acum sînt gata pentru jertfă și vremea despărțirii mele s-a apropiat. Lupta cea bună m-am luptat, călă-

toria am săvârșit, credința am păzit; de acum mi s-a gătit cununa dreptății, pe care Domnul îmi va da-o în ziua aceea, El, Dreptul Judecător, și nu numai mie, ci și tuturor celor ce au iubit arătarea Lui.

Aliluia, glasul al 4-lea :

Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvintează.

4. Soborul sfinților șaptezeci de Apostoli și Cuviosul părinte Teoctist.

Prochimen, glasul 1 :

În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih Cerurile spun slava lui Dumnezeu și face-rea mâinilor Lui o vestește tăria.

Al Apostolilor :

Fraților, socotesc că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca cei mai de pe urmă...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

Al Cuviosului :

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

Aliluia, glasul 1 :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

5. Ajunul Botezului Domnului nostru Iisus Hristos. Sfinții Mucenici Teopempt și Teona și Cuvioasa Sinclitichia.

Prochimen, glasul al 3-lea :

Domnul este lumina mea și Mîntuitorul meu, de cine mă voi teme ?

Stih Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa ?

DIN EPISTOLA ÎNTII CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(IX, 19—27)

raților, deși sînt liber față de toți, m-am făcut rob tuturor, ca pe cei mai mulți să-i dobîndesc. Cu iudeii am fost ca un iudeu, ca să dobîndesc pe iudei. Cu cei de sub Lege, ca unul de sub Lege, deși eu nu sînt sub Lege, ca să dobîndesc pe cei de sub Lege. Cu cei ce n-au Legea m-am făcut ca unul fără Lege, deși, avînd Legea lui Hristos, nu sînt fără Legea lui Dumnezeu, ca să dobîndesc pe cei ce nu au Legea. Cu cei slabi m-am făcut slab, ca pe cei slabi să-i dobîndesc. Tuturor m-am făcut toate ca, în orice chip, să mîntuiesc măcar pe unii. Și toate le fac pentru Evanghelie, ca să fiu părtaș la ea. Nu știți voi, că aceia care aleargă în stadion, toți aleargă, dar numai unul ia premiul ? Alergați așa, ca să-l luați. Și oricine se luptă se înfrînează de la toate. Și aceia, ca să ia o cunună stricăcioasă. Cu atît mai mult noi, pentru una nestricăcioasă. Eu deci așa alerg, nu ca la întîmplare ; așa mă lupt cu pumnul, fără să lovesc în aer. Ci îmi chinuiesc trupul meu și îl supun robiei, ca nu cumva, altora propovăduind, eu însumi să mă fac netrebnic.

Aliluia, glasul al 6-lea :

Cuvînt bun răspuns-a inima mea, grăi-voi cîntarea mea Împăratului.

Stih Împodobit ești cu frumusețe, mai mult decît fiii oamenilor.

LA SFÎNȚIREA CEA MARE A APEI

Prochimen, glasul al 3-lea :

Domnul este luminarea mea și Mîntuitorul meu,
de cine mă voi teme ?

Stih Domnul este apărătorul vieții mele, de
cine mă voi înfricoșa ?

DIN EPISTOLA ÎNȚII CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(X, 1—4)

Fraților, nu voiesc ca
voi să nu știți că pă-
rinții noștri au fost toți
sub nor și că toți au
trecut prin mare. Și
toți, prin Moise, s-au botezat în
nor și în mare ; și toți au mîn-
cat aceeași mîncare duhovni-
cească ; și toți, aceeași băutură
duhovnicească au băut, pentru
că beau din piatra duhovni-
cească, ce avea să vină. Iar pia-
tra era Hristos.

Aliluia, glasul al 2-lea :

Cuvînt bun răspuns-a inima mea ; grăi-voi cîn-
tarea mea Împăratului.

Stih Împodobiți ești cu frumusețe, mai mult
decît fiii oamenilor.

6. (†) *Sfîntul și Dumnezeiescul Botez al
Domnului Dumnezeului și Mîntuitorului
nostru Iisus Hristos.*

Prochimen, glasul al 4-lea :

Binecuvîntat este cel ce vine în numele
Domnului.

Stih Lăudați pe Domnul că este bun, că în
veac este mila Lui.

DIN EPISTOLA CĂTRE TIT
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(II, 11—14 și III, 4—7)

Fiule Tit, harul mîntui-
tor al lui Dumnezeu s-a
arătat tuturor oamenii-
lor, învățîndu-ne pe
noi să lepădăm fără-
delegea și poftele lumești și, în
veacul de acum, să trăim cu în-

treagă înțelepciune, cu drepta-
te și cu cucernicie ; și să aștep-
tăm fericita nădejde și arătarea
slavei marelui Dumnezeu și
Mîntuitorului nostru Hristos
Iisus, Care S-a dat pe Sine pen-
tru noi, ca să ne izbăvească de
toată fărădelegea și să-Și cură-
țească Lui popor ales, rîvnitor
de fapte bune. Iar cînd bunăta-
tea și iubirea de oameni a Mîn-
tuitorului nostru Dumnezeu
s-au arătat, El ne-a mîntuit, nu
din faptele cele întru îndrepta-
re, săvîrșite de noi, ci după a
Lui îndurare, prin baia nașterii
celei de a doua și prin înnoirea
Duhului Sfînt, pe Care L-a văr-
sat peste noi, din belșug, prin
Iisus Hristos, Mîntuitorul nos-
tru, ca îndreptîndu-ne prin ha-
rul Lui, să ne facem, potrivit
nădejdi, moștenitorii vieții
celei veșnice.

Aliluia, glasul 1 :

Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți
Domnului slavă și cinste.

Stih Glasul Domnului peste ape ; Dumnezeuul
slavei a tunat.

7. ×) *Soborul cinstului măritului Proo-
roc, Înaintemergătorului și Botezătorului
Ioan.*

Prochimen, glasul al 7-lea :

Dreptii să se bucure de izbînda lor.

Stih Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă
rog Ție.

DIN FAPTELE SFÎNȚILOR APOSTOLI,
CITIRE :
(XIX, 1—8)

Fe cînd Apollo era în
Corint, Pavel, după ce
a străbătut părțile de
sus ale Asiei, a coborît
la Efes. Și găsind cîți-
va ucenici, i-a întrebă : Pri-
mit-ați voi Duhul Sfînt, cînd ați

crezut? Ei însă i-au răspuns: Nici n-am auzit măcar că este Duh Sfânt. Zis-a Pavel: Dar cu ce botez v-ați botezat? Ei au spus: Cu botezul lui Ioan. Atunci Pavel a grăit: Ioan a botezat cu botezul pocăinței, spunând poporului să creadă în Cel ce avea să vină după el, adică în Iisus Hristos. Și auzind ei așa, s-au botezat în numele Domnului Iisus. Iar când Pavel și-a pus mâinile peste ei, Duhul Sfânt a venit asupra lor și vorbeau în limbi și prooroceau. Și erau cu toți ca la doisprezece bărbați. Apoi a intrat în sinagogă și a propovăduit cu îndrăzneală timp de trei luni, vorbind cu ei și căutând să-i ^{*}convină despre împărăția lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul 1:

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih Răsădiți fiind, în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

8. După-prăznuirea Botezului Domnului și Cuviosul părinte Gheorghe Hozevitul, Cuvioasa Domnica și Emilian Mărturisitorul.

Al Părintelui:

Fraților, ascultați pe conducătorii voștri și vă supuneți lor...

(Vezi: 6 decembrie, pag. 326).

Al Mărturisitorului:

Fraților, noi avem un Arhiepiscop, Care S-a așezat de-a dreapta scaunului...

(Vezi: 6 noiembrie, pag. 319).

SÎMBĂTĂ DUPĂ BOTEZ

Prochimen, glasul al 2-lea:

Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți, dreptilor!

Stih Fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...

(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 203).

Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit e cel pe care l-ai ales și l-ai primit să locuiască în curțile Tale!

DUMINICĂ DUPĂ BOTEZ

Prochimen, glasul 1:

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, cum am nădăduit și noi întru Tine.

Stih Bucurați-vă dreptilor de Domnul. Celor drepti se cuvine laudă.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 7—13)

Fraților, fiecăruia dintre noi, i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos. Pentru aceea zice: Suindu-Se la înălțime, a robii robimă și a dat daruri oamenilor. Iar aceea că: S-a suit, ce înseamnă fără numai că S-a și pogorît în părțile cele mai de jos ale pământului? Cel ce S-a pogorît, Acela este care S-a suit mai presus de toate cerurile, ca pe toate să le umple. Și El a dat pe unii ca să fie Apostoli, pe alții prooroci, pe alții binevestitori, pe alții păstori și învățători, spre desăvârșirea sfinților, la lucrul slujbei, spre zidirea trupului lui Hristos, pînă cînd vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la starea bărbatului desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.

Stih Că ai zis: În veac mila se va zidi, în ceruri se va întări adevărul Tău.

9. După-prăznuirea Botezului Domnului și Sfântul Mucenic Polieuct.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Dați slavă lui Dumnezeu în locașul cel sfânt,
Dumnezeul părinților noștri.

Stih În adunări, binecuvîntați pe Dumnezeu.

Fiule Timotei, întărește-te în harul care e în Hristos Iisus...

(Vezi, 26 octombrie, p. 315).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Cînd strigă dreptii, Domnul îi aude și îi izbăvește.

10. După-prăznuirea Botezului Domnului și cel între sfinți Părintele nostru Grigore, episcopul Nisei și cuvioșii Dometian și Marchian.

Fraților, fecăruia din noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

11. † După-prăznuirea Botezului Domnului și Cuviosul părinte Teodosie, începătorul vieții călugărești de obște.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate câte mi-a dat mie ?

Fraților, aduceți-vă aminte de mai-marii voștri...

(Vezi : 3 septembrie, pag. 299).

Aliluia, glasul al 6-lea :

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.

12. După-prăznuirea Botezului Domnului și Sfînta Muceniță Tatiana diaconița.

Fraților, toate îmi sînt îngăduite, dar nu toate îmi folosesc...

(Vezi : Sîmbătă în săptămîna a șaisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 145).

13. După-prăznuirea Botezului Domnului și Sfinții Mucenici Ermil și Stratonice.

Pavel, Apostol al lui Hristos Iisus, prin voia lui Dumnezeu ca să vestesc făgăduința vieții...

(Vezi : Vineri în săptămîna a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 201).

14. Sfinții părinți uciși în Sinai și în Rait.

Fraților, despre voi, chiar dacă vorbim astfel, sîntem încredințați de lucruri bune...

(Vezi : Sîmbăta a patra a Marelui Post, p. 279).

15. × Cuvioșii părinți Pavel Tebeul și Ioan Colibașul.

Fraților, întăriți-vă în Domnul, și în puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toate armele lui Dumnezeu...

(Vezi : Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

16. × Închinarea cinstului lanț al sfîntului și întru tot lăudatului Apostol Petru.

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea miinilor Lui o vestește tăria.

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

Aliluia, glasul 1 :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

17. †) Pomenirea Cuviosului și purtătorului de Dumnezeu Părintele nostru Antonie cel Mare.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Fraților, ascultați pe conducătorii voștri și vă supuneți lor, fiindcă ei priveghează pentru sufletele voastre....

(Vezi : 6 decembrie, pag. 326).

Aliluia, glasul al 2-lea :

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih Dreptatea Lui va dăinui în veac.

18. † Pomenirea celor între sfinți părinți Atanasie și Chiril patriarhii Alexandriei.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Binecuvîntat ești Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Stih Că drept ești în toate cele ce ai făcut nouă.

Fraților, ascultați pe conducătorii voștri și vă supuneți lor, fiindcă ei priveghează pentru sufletele voastre...

(Vezi : 6 decembrie, pag. 326).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit.

Stih Dar Tu ne izbăvești de vrăjmașii noștri.

19. × Cuviosul Părintele nostru Macarie Egipteanul.

Fraților, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va și se-cera...

(Vezi : Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

20. † Preacuviosul și de Dumnezeu purtătorul Părintele Eftimie cel Mare.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Dreptii să se bucure de izbînda lor.

Stih Cîntați Domnului cîntare nouă, lauda Lui în biserica celor cuvioși.

Fraților, aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au grăit vouă cuvîntul lui Dumnezeu...

(Vezi : 3 septembrie, pag. 299).

Aliluia, glasul al 6-lea :

Fericit bărbatul care se teme de Domnul și dorește să păzească poruncile Lui.

Stih Neamul lui va fi puternic pe pămînt.

21. Cuviosul Părinte Maxim Mărturisitorul, Sfîntul Mucenic Neofit și Sfinții Mucenici Evghenie, Candid, Valerian și Achila.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate câte mi-a dat mie?

Fraților, ascultați pe conducătorii voștri și vă supuneți lor, fiindcă ei priveghează pentru sufletele voastre...

(Vezi : 6 decembrie, pag. 326).

Aliluia, glasul 1 :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

22. × Sfîntul Apostol Timotei și Sfîntul Cuvios Mucenic Anastasie Persul.

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii, cuvintele lor.

Stih Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(1, 3—9)

Fiule Timotei, mulțumesc lui Dumnezeu, pe Care Îl slujesc, ca și strămoșii mei, într-un cuget curat, că te po-menesc neîncetat, zi și noapte, în rugăciunile mele. Căci îmi aduc aminte de lacrimile tale și am dor mare să te văd, ca să mă umplu de bucurie. Îmi aduc ia-

răși aminte de credința ta neprefăcută, care, precum s-a sălășluit, întâi, în bunica ta Loida și în mama ta Eunichi, tot așa sînt încredințat, că și întru tine. Pentru care cuvînt, te îndemn să ții aprins harul lui Dumnezeu, cel ce este în tine, prin punerea mîinilor mele. Căci Dumnezeu nu ne-a dat duhul temerii, ci al puterii și al dragostei și al înțelepciunii. Deci nu te rușina de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine, care sînt în temniță pentru El, ci, cu puterea lui Dumnezeu, fii părtaș cu mine necazurilor Evangheliei. El ne-a mîntuit și ne-a chemat cu chemare sfîntă, nu după faptele noastre, ci după a Sa hotărîre și după harul ce ne-a fost dat în Hristos Iisus, mai înainte de începutul veacurilor.

Aliluia, glasul 1 :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

23. × Sfîntul sfințitul Mucenic Climent, episcopul Ancirei și Sfîntul Mucenic Agatanghel.

Fraților, cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm Mîntuitor...

(Vezi : 24 noiembrie, pag. 324).

24. Cuvioasa Maica noastră Xenia.

Pavel, Apostol al lui Hristos Iisus, prin voința lui Dumnezeu, și fratele Timotei, scriem vouă...

(Vezi : Marți în săptămîna a douăzeci și una după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 168).

25. †) Pomenirea celui între sfinți Părințele Grigorie de Dumnezeu cuvîntătorul, Patriarhul Constantinopolului.

Prochimen, glasul 1 :

Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Stih Ascultați acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

Fraților, fiecăruia Duhul, în arătarea Lui, îi dă spre folosul tuturor...

(Vezi : 17 noiembrie, pag. 321).

Aliluia, glasul al 2-lea :

Luați aminte, poporul meu, la Legea mea.

Stih : Deschide-voi, în pilde, gura mea.

26. Cuviosul Părinte Xenofont, soția sa Maria și fiii lor Arcadie și Ioan.

Fraților, cel ce se amănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va și se-cera...

(Vezi : Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

27. † Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru Ioan Gură de aur.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

28. × Cuviosul Părinte Efrem Sirul.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie ?

Fiule Timotei, toată Scriptura este însoflată de Dumnezeu...

(Vezi : Marți în săptămîna a douăzeci și opta după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 204).

29. × Aducerea moaștelor Sfîntului sfințitului Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu.

Fraților, Hristos n-a intrat într-o Sfântă a Sfintelor făcută de mâini, închipuire a celei adevărate...

(Vezi : Sîmbătă a cincea săptămînă a Marelui Post, pag. 281).

~~~~~

30. †) *Sfinții Trei Ierarhi și ai lumii mari dascăli, Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur și Sfîntul sfințitul Mucenic Ipolit, papă al Romei.*

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(XII, 7—16)

Fraților, aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au grăit vouă cuvîntul lui Dumnezeu ; și privind la săvîrșirea vieții lor, să le urmați credința. Iisus Hristos, ieri și azi și în veci, este același. Nu vă lăsați furați de învățăturile străine cele de multe feluri ; căci bine este să vă întăriți prin har inimile voastre, nu cu mincări de la care n-au avut nici un

folos cei ce au umblat cu ele. Avem altar dintru care nu au dreptul să mănînce cei ce slujesc cortului. Într-adevăr, trupurile dobitoacelor, al căror sînge e adus de arhiereu, pentru împăcare, în Sfînta Sfintelor, sînt arse afară din tabără. Pentru aceea și Iisus, ca să sfințească poporul cu sîngele Său, a pătimit afară din poartă. Deci dar, să ieșim la El, afară din tabără, luînd asupra noastră ocară Lui. Căci nu avem aici cetate stătătoare, ci o căutăm pe aceea ce va să fie. Așadar, printr-Însul să aducem pururea lui Dumnezeu jertfă de laudă, adică roada buzelor, care preaslăvesc numele Lui. Iar facerea de bine și dărnicia să nu le uitați, căci la jertfe ca acestea Dumnezeu privește cu plăcere.

Aliluia, glasul 1 :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih : Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

~~~~~

31. × *Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Chir și Ioan.*

Fraților, voi sînteți trupul lui Hristos și mădulare fiecare în parte...

(Vezi : 1 noiembrie, pag. 318).

LUNA FEBRUARIE

1. Înainte-prăznuirea Întîmpinării Domnului nostru Iisus Hristos și Sfîntul Mucenic Trifon.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Prin sfinții care sînt pe pămîntul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Stih În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu.

Apostolul Înainte-prăznuirii :

Fraților, știm că Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce-L iubesc...

(Vezi : 2 septembrie, pag. 298).

Apostolul Mucenicului :

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

2. (†) Întîmpinarea Domnului Dumnezeu-lui și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos.

Prochimen, glasul 1 :

Mărește sufletul meu pe Domnul, și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mîntuitorul meu.

Stih Că a căutat spre smerenia roabei sale ; că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(VII, 7—17)

Fraților, fără de nici o îndoială, cel mai mic se binecuvîntează de cel mai mare. Și aici iau zeciuală niște oameni muritori, pe cînd dincolo, unul mărturisit că este viu. Apoi, trebuie să spunem, că, prin Avraam, a dat zeciuală și Levi, zeciuitorul, fiindcă el era încă în coapsele lui Avraam, cînd l-a întîmpinat Melchisedec. Dacă deci desăvîrșirea ar fi fost prin preoția leviților, căci Legea s-a dat poporului pe temeiul preoției lor, ce nevoie mai era să se ridice un alt preot după rînduiala lui Melchisedec, și nu după rînduiala lui Aaron ? Iar dacă preoția s-a schimbat, urmează numaidecît și schimbarea Legii. Fiindcă acela despre care se spun acestea este dintr-o altă seminție, de unde nimeni n-a slujit altarului, prea știut fiind că Domnul nostru a răsărit din Iuda, iar despre seminția aceasta, cu privire la preoți, Moise n-a vorbit nimic. Apoi este lucru și mai lămurit că, dacă se ridică un alt preot

după asemănarea lui Melchisedec, El s-a făcut nu după legea unei porunci trupesti, ci cu puterea unei vieți nepieritoare, căci mărturisește despre El : Tu ești Preot în veac, după rînduiala lui Melchisedec.

Aliluia, glasul al 4-lea :

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpîne, după cuvîntul Tău, în pace.

Stih : Lumină spre descoperirea neamurilor.

3. × Sfîntul și dreptul Simeon, primitorul de Dumnezeu și Sfînta Ana proorocița.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Iar dreptii se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih : Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

Fraților, Hristos, venind Arhiereu al bunătăților celor viitoare...

(Vezi: Duminica a cincea a Marelui Post, p. 284)

Aliluia, glasul al 5-lea :

Lumină răsare El pentru cei drepti.

Stih : Cînd strigă dreptii, Domnul îi aude.

4. Cuviosul Părinte Isidor Pelusiotul.

Fraților, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va și seceră...

(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

5. Sfînta Muceniță Agata.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

6. Cuviosul Părinte Vucol, episcopul Smirnei.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

7. Cuviosul Părinte Partenie, episcopul Lampsacului și Cuviosul Luca.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

8. × Sfîntul Marele Mucenic Teodor Strilat și Sfîntul Prooroc Zaharia.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Dați slavă lui Dumnezeu în locașul cel sfînt, Dumnezeu părinților noștri.

Stih : În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu.

Fraților, Dumnezeu bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire...

(Vezi: Duminica a douăzeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 181).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Cînd strigă dreptii, Domnul îi aude.

Stih : Multe sînt necazurile dreptilor.

9. Sfîntul Mucenic Nichifor.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Dați slavă lui Dumnezeu, în locașul cel sfînt, Dumnezeu părinților noștri.

Stih : În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu.

Fraților, ca fii ai luminii să umblați pentru că roada Duhului e în orice bunătate...

(Vezi: Luni în săptămîna întîi după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 57).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih : Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

10. † Sfântul sfințitul Mucenic Haralambie.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosilor Lui.

Stih : Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie ?

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(I, 8—18)

Fiule Timotei, nu te rușina de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine, care sînt în temniță pentru El, ci, cu puterea lui Dumnezeu, fii p ă r t a ș cu mine necazurilor Evangheliei. El ne-a mîntuit și ne-a chemat cu chemare sfîntă, nu după faptele noastre, ci după a Sa hotărîre și după harul ce ne-a fost dat în Hristos Iisus, mai înainte de începutul veacurilor, iar acum s-a dat pe față prin arătarea Mîntuitorului nostru Hristos Iisus, Cel ce a nimicit moartea și a adus la lumină viața și nemurirea, prin a Sa Evanghelie. Spre aceasta am fost pus propovăduitor și Apostol și învățător al neamurilor. Din această pricină și sufăr toate acestea, dar nu mă rușinez, că știu Cui am crezut și sînt încredințat că puternic este să păzească ceea ce mi-a încredințat, pînă la ziua cea mare. Ține dreptarul învățăturilor sănătoase pe care le-ai auzit de la mine, cu credința și cu iubirea ce este în Hristos Iisus. Lucrul cel bun ce ți s-a încredințat, păzește-l, cu ajutorul Sfîntului Duh, Care sălășluiește întru noi. Știi că toți cei din Asia s-au lepădat de mine, în-

tre care : Fighel și Ermoghen. Domnul să aibă milă de casa lui Onisifor, căci de multe ori mi-a înviorat sufletul și de lanțurile mele nu s-a rușinat, ci, sosind în Roma, cu multă osîrdie m-a căutat și m-a găsit. Dăruiască-i Domnul ca, în ziua cea mare, milă să găsească de la Domnul. Iar cîtă slujbă mi-a făcut el în Efes, tu știi mai bine ca oricine.

Aliluia, glasul al 2-lea :

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.

Stih : Căci Domnul a ales Sionul, și l-a ales ca locuință Lui.

11. Sfântul sfințitul Mucenic Vlasie, episcopul Sevastei.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosilor Lui.

Stih : Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate câte mi-a dat mie ?

Fraților, Hristos venind Arhiereu al bunătăților celor viitoare...

(Vezi : Duminica a cincea a Marelui Post, p. 284).

Aliluia, glasul al 2-lea :

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.

Stih : Căci Domnul a ales Sionul, și l-a ales ca locuință Lui.

12. Cel între sfinți Părintele nostru Meletie, arhiepiscopul Antiohiei celei mari.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

13. Cuviosul Părinte Martinian.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

14. Cuviosul Părinte Auxentie.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

15. Sfântul Apostol Onisim.

Fraților, socotesc că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 115).

16. Sfântul Mucenic Pamfil și cei împreună cu dînsul.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349).

17. × Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih : Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

Fiule Timotei, întărește-te în harul care e în Hristos Iisus...

(Vezi : 26 octombrie, pag. 315).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih : Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

18. Sfântul părinte Leon, papa al Romei.

Fraților, cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm Mîntuitor...

(Vezi : 24 noiembrie, pag. 324).

19. Sfântul Apostol Arhip.

Fraților, socotesc că Dumnezeu, pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 115).

20. Sfântul Părinte Leon, episcopul Cantaniei.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

21. Cuviosul Părinte Timotei din Simvoli și Sfântul Eustatie, episcopul Antiohiei.

Al Cuviosului :

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

Al Sfîntului :

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

22. Aflarea cinstitelor moaște ale Sfinților Mucenici din Evghenia.

Fraților, Dumnezeu, Care a zis : Să strălucească din întuneric lumina !...

(Vezi : Duminica a cincisprezecea după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 141).

23. † Sfântul sfințitul Mucenic Policarp, episcopul Smirnei.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosilor Lui.

Stih : Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie ?

Fiule Timotei, mulțumesc lui Dumnezeu, pe Care Îl slujesc...

(Vezi : 22 ianuarie, pag. 341).

Aliluia, glasul 1 :

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.

Stih : Căci Domnul a ales Sionul, și l-a ales ca locuință Lui.

24. †) *Întîia și a doua Aflare a cinstului cap al Înaintemergătorului și botezătorului Ioan.*

Prochimen, glasul al 4-lea :

Drepții se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih : Auzi, Doamne, glasul meu, cînd mă rog Ție.

Fraților, Dumnezeu, Care a zis : Să strălucească din întuneric lumina !...

(Vezi : Duminica a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 141).

Aliluia, glasul al 8-lea :

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih : Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

25. Sfîntul Tarasie, arhiepiscopul Constantinopolului.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

26. Sfîntul Porfirie, episcopul Gazei.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

27. Cuviosul părinte Procopie Decapolitul și mărturisitorul

Fraților, Dumnezeu, Care a zis : Să strălucească din întuneric lumina !...

(Vezi : Duminica a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 141).

28. Cuviosul, părintele și mărturisitorul Vasilie, cel care a pustnicit împreună cu Sfîntul Procopie.

Fraților, Dumnezeu, Care a zis : Să strălucească din întuneric lumina !...

(Vezi : Duminica a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 141).

29. Cuviosul părinte Casian Romanul.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

LUNA MARTIE

1. Cuvioasa Muceniță Evdochia.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

2. Sfîntul sfîntitul Mucenic Teodot, episcopul Cirinei și Sfîntul Mucenic Isihie.

Al Episcopului :

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

Al Mucenicului :

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

3. Sfinții Mucenici Eutropie, Cleonic și Vasilisc.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

4. Precuviosul părinte Gherasim cel de la Iordan.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

5. Sfîntul Mucenic Conon.

Fiule Timotei, nu te rușina de mărturisirea Domnului nostru Iisus Hristos...

(Vezi : 10 februarie, pag. 346).

6. Sfinții 42 Mucenici din Amoreea.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

7. Sfinții Mucenici din Herson : Vasile, Efrem, Evghenie, Capiton, Eterie, Agatodor și Elpidie.

Fraților, aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au grăit vouă cuvîntul lui Dumnezeu...

(Vezi : 3 septembrie, pag. 299).

8. Cuviosul părinte și mărturisitor Teofilact, episcopul Nicomidiei.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

9. † Sfinții patruzeci de Mucenici, cei ce s-au chinuit în lacul Sevastiei.

Prochimen, glasul al 5-lea :

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta, în veac.

Stih : Mîntuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(XII, 1—10)

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii, să lepădăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară și să alergăm cu stăruință în lupta care ne stă înaintea, cu ochii ațintiți asupra lui Iisus, începătorul și plinitorul credinței, Care, pentru bucuria pusă înaintea-I, a suferit crucea, n-a ținut seama de ocară ei și a șezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu. Luați bine aminte, dar, la Cel ce a răbdător de la păcătoși, asupra Sa, o atît de mare împotrivire ca să nu vă lăsați osteniți, slăbind în sufletele voastre. În lupta voastră cu păcatul, nu v-ați împotrivit încă pînă la sînge. Și ați uitat îndemnul care vă grăiește ca unor fii: Fiul meu, nu disprețui certarea Domnului, nici nu slăbi, cînd ești tratat de El. Căci pe cine îl iubește Domnul, îl ceartă, și pe fiul pe care îl primește îl bate. Răbdați spre înțeleptirea voastră. Dumnezeu vă ia pe voi ca pe niște fii. Și care este fiul pe care tatăl său nu-l ceartă? Iar dacă sînteți iară de certare, de care toți au parte, atunci sînteți feciori din desfrînare și nu fii adevărați. Apoi, dacă am avut pe părinții noștri după trup, care să ne certe, și ne sfiam de ei, oare, nu ne vom supune cu atît mai vîrtos Tatălui duhurilor, ca să fim vii? Pentru că ei, precum găseau cu cale, ne pedepseau pentru puține zile, iar

Acesta, spre folosul nostru, ca să ne împărtășim de sfințenia Lui.

Aliluia, glasul al 4-lea :

Strigați Domnului tot pămîntul, cîntați numelui Lui, dați mărire laudei Lui.

Stih : Că ne-ai cercat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămurește argintul.

10. Sfîntul Mucenic Codrat și cei împreună cu dînsul.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

11. Cel între sfinți Părintele Sofronie, patriarhul Ierusalimului.

Fraților, noi avem un Arhiepiscop, Care S-a așezat de-a dreapta tronului slavei în ceruri...

(Vezi : 6 noiembrie, pag. 319).

12. Cuviosul părinte și mărturisitor Teofan Sigrianul.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminică după Botez, pag. 339).

13. Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru Nichifor, patriarhul Constantinopolului.

Fraților, Dumnezeu, Care a zis : Să strălucească din întuneric lumina !...

(Vezi : Duminică a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 141).

14. Cuviosul părinte Benedict și Sfîntul Mucenic Alexandru preotul.

Al Cuviosului :

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

Al Mucenicului :

În vremea aceea regele Irod a pus mâna pe câțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

15. Sfântul Mucenic Agapie și cei împreună cu dînsul șase mucenici.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

16. Sfinții Mucenici Savin și Papa.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

17. Sfântul Alexie, omul lui Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosilor Lui.

Stih : Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie ?

Fraților, roada Duhului este : dragoste, bucurie, pace...

(Vezi : Sîmbătă în săptămîna a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 202).

Aliluia, glasul al 8-lea :

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih : Puternică va fi pe pămînt seminția lui.

18. Cel între sfinți părintele Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

19. Sfinții mucenici Hrisant și Daria.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

20. Cuvioșii părinți cei uciși în mînăstirea Sfîntului Sava cel sfințit.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

21. Cuviosul și mărturisitorul Iacob episcopul.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

22. Sfântul sfințitul Mucenic Vasile preotul.

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea...

(Vezi : Duminica a treizeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 245).

23. Sfântul Cuvios Mucenic Nikon și cei două sute de ucenici ai lui, care au mărturisit împreună cu el.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

24. × Înainteprăznuirea Bunevestiri a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei și Cuviosul părinte Zaharia.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

25. (†) *Bunavestire a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei și Pururea Fecioarei Maria.*

Prochimen, glasul al 3-lea :

Mărește sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu, de Dumnezeu, Mîntuitorul meu.

Stih : Că a căutat spre smerenia roabei sale ;
că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Fraților, Cel ce sfințește și cei ce sînt sfințiți dintr-unul sînt toți...

(Vezi : În Sfînta și Marea Vineri, la Ceasul al șaselea, pag. 290).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Pogorî-se-va ca ploaia pe lînă și ca picăturile
ce cad pe pămînt.

Stih : Binecuvîntat va fi numele Lui în veac.

26. × Soborul Arhanghelului Gavriil.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile
Tale pară de foc.

Stih : Binecuvîntează, suflete al meu, pe Domnul.
Doamne, Dumnezeuul meu, mare și minunat ești Tu.

Fraților, dacă s-a adevărit cuvîntul prin îngerii...

(Vezi : 6 septembrie, pag. 301).

Aliluia, glasul al 5-lea :

Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El
întru cele înalte.

Stih : Lăudați-L toți îngerii Lui.

27. Sfînta Muceniță Matrona, cea din Tesalonic.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

28. Cuvioșii Ilarion cel Nou și Ștefan, făcătorul de minuni.

Fraților, ca fii ai luminii să umblați, pentru că roada Duhului e în orice bunătate...

(Vezi : Luni în săptămîna întii după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 57).

29. Cuviosul părinte Marcu, episcopul Aretuselor, Chiril diaconul și cei împreună cu dîșii.

Fraților, fiecăruia din noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

30. Cuviosul părinte Ioan Scărarul.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih : Ce voi răsplăti Domnului pentru toate
cîte mi-a dat mie ?

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...

(Vezi : Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

Aliluia, glasul 1 :

Cînd strigă dreptii, Domnul îi aude.

Stih : Ferice de omul care se teme de Domnul.

31. Cuviosul părinte Ipatie, făcătorul de minuni.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

LUNA APRILIE

1. Cuvioasa maică Maria Egipteanca.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Dați slavă lui Dumnezeu. Peste Israel măreția
Lui și puterea Lui în nori.

Stih : În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu.

**Fraților, ca fii ai luminii să
umblați, pentru că roada Duhu-
lui e în orice bunătate...**

(Vezi : Luni în săptămîna întii după Pogorîrea
Sfîntului Duh, pag. 57).

Aliluia, glasul 1 :

Așteptînd, am așteptat pe Domnul.

Stih : Picioarele mele le-a pus pe piatră.

2. Cuviosul părinte Tit, făcătorul de mi-
nuni.

**Fraților, cel ce seamănă cu
zgîrcenie, cu zgîrcenie va și se-
cera...**

(Vezi : Duminica a optsprezecea după Pogorî-
rea Sfîntului Duh, pag. 156).

3. Cuviosul părinte Nichita mărturisitorul.

**Fraților, Dumnezeu, C a r e a
zis : Să strălucească din întu-
neric lumina !...**

(Vezi : Duminica a cincisprezecea după Pogo-
rîrea Sfîntului Duh, pag. 141).

4. Cuvioșii părinți Iosif, scriitorul de cîn-
tări și Gheorghe cel de la Maleon.

**Fraților, fiecăruia dintre noi
i s-a dat harul, după măsura
darului lui Hristos...**

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

5. Sfinții Mucenici Teodul, Agatopod și
cei împreună cu dîșii.

**Fraților, a v î n d împrejurul
nostru atîta nor de mărturii...**

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

6. Cel între sfinți părintele Eutihie, patri-
arhul Constantinopolului.

**Fraților, un astfel de Arhiereu
se cuvenea să avem...**

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

7. Cuviosul părinte Gheorghe mărturisito-
rul, episcopul Melitinei și Sfîntul Mucenic
Caliopie.

Al Părintelui :

**Fraților, un astfel de Arhiereu
se cuvenea să avem...**

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

Al Mucenicului :

**În vremea aceea, regele Irod
a pus mîna pe cîțiva dintre
fruntașii Bisericii...**

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

8. Sfinții Apostoli Irodion, Agav, Ruf și cei împreună cu dînșii.

Fraților, socotesc că Dumnezeu, pe noi, Apostolii, ne-a arătat cei mai de pe urmă...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

9. Sfîntul Mucenic Evpsihie din Cezareea.

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva d i n t r e fruntașii Bisericii...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

10. Sfinții Mucenici Terentie, Pombie și cei împreună cu dînșii.

Fraților, a v î n d împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

11. Sfîntul sfințitul Mucenic Antipa, episcopul Pergamului din Asia.

În Biserica Ortodoxă Română în această zi se pomeneste și Sfîntul Ierarh Calinic, ale cărui sfinte moaște se află la Mînăstirea Cernica, județul Ilfov.

Apostolul Mucenicului :

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

Apostolul Ierarhului :

Prochimen, glasul 1 :

Gura mea va rosti înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Stih : Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(VII, 26 — VIII, 2)

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem : s f î n t, fără de răutate, fără de pată, osebit de cei păcătoși, și mai presus decît cerurile. El nu mai are, în fiecare zi, nevo-

ie, ca acei arhierei, să aducă jertfe, întîi pentru păcatele Sale, apoi pentru ale poporului, căci a făcut aceasta odată, aducîndu-Se jertfă pe Sine însuși. Legea pune ca arhierei oameni care au slăbiciuni, pe cînd cuvîntul jurămîntului, venit în urma Legii, pune pe Fiul, desăvîrșit în veacul veacului. Lucrul de căpetenie din cele s p u s e este că avem a s t f e l de Arhiereu, Care S-a așezat de-a dreapta tronului slavei în ceruri, slujitor altarului și cortului celui a d e v ă r a t, pe care l-a înfipt Dumnezeu și nu omul.

Aliluia, glasul 1 :

Gura dreptului grăiește înțelepciune.

Stih : Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor.

12. Cuviosul părinte și mărturisitor Vasile, episcopul Patrei.

Fraților, fiecăruia dintre noi se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

13. Sfîntul sfințitul Mucenic Artemon.

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea...

(Vezi : Duminica a treizeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 245).

14. Cel între sfinți părintele nostru și mărturisitorul Martin, papa al Romei.

Fraților, cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm Mîntuitor...

(Vezi, 24 noiembrie, pag. 324).

15. Sfinții Apostoli Aristarh, Pud și Trofim.

Fraților, socotesc că Dumnezeu, pe noi, Apostolii, ne-a arătat cei mai de pe urmă...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

16. Sfintele Mucenite Agapia, Irina și Hionia.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

17. Cuvioșii părinți Simeon cel din Persida și Acachie, episcopul Melitinei.

Al Cuviosului :

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

Al Episcopului :

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

18. Cuviosul părinte Ioan, ucenicul Sfîntului Grigorie Decapolitul și Sfîntul Ioan, arhiepiscopul Antiohiei.

Al Cuviosului :

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

Al Părintelui :

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

19. Cuviosul părinte Ioan cel de la Lavra Veche.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

20. Cuviosul părinte Teodor Trihina.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

21. Sfîntul sfințitul Mucenic Ianuarie și cei împreună cu dînsul și Sfîntul mucenic Teodor cel din Perga.

Al Episcopului :

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

Al Mucenicului :

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea...

(Vezi : Duminica a treisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 145).

22. Cuviosul părinte Teodor Sicheotul.

Fraților, voiesc să știți voi, că cele petrecute cu mine...

(Vezi : Miercuri în săptămîna a nouăsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 158).

23. †) Sfîntul Mare Mucenic Gheorghe.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții se vor bucura și vor nădăjdi în Domnul.

Stih : Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog către Tine.

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI,
CITIRE :
(XII, 1—11)

In vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîţiva din fruntaşii Bisericii, ca să-i piardă. Şi a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. Şi văzînd că este pe placul iudeilor, a mai luat şi pe Petru. Şi erau tocmai zilele Azimilor. Deci, prinzîndu-l, l-a băgat în temniţă, dîndu-l la patru străji de cîte patru ostaşi, ca să-l păzească, vrînd ca după Paşti să-l aducă înaintea poporului. Deci Petru era păzit în temniţă, pe cînd, de către Biserică, neconţinut se făcea pentru el rugăciuni la Dumnezeu. Dar cînd Irod era să-l scoată afară, Petru dormea, în noaptea aceea, între doi ostaşi, legat cu două lanţuri, iar înaintea uşii paznicii păzeau temniţa. Şi iată îngerul Domnului a venit deodată, iar în casă a strălucit lumină. Şi lovind pe Petru în coastă, îngerul l-a deşteptat şi i-a zis : Scoală-te degrabă ! Iar lanţurile i-au căzut de la mîini. Apoi îngerul a rostit către el : Încinge-te şi încălţă-te cu sandalele. Şi Petru a făcut aşa. I-a mai zis : Pune haina pe tine şi vino după mine. Şi ieşind a mers după înger, dar nu ştia că fapta îngerului este adevărată, ci i se părea că are o vedenie. Şi după ce a trecut de straja întîi şi de a doua, au ajuns la poarta cea de fier, care duce în cetate, şi poarta s-a deschis singură. Apoi, ieşind, au mers înainte cît a ţinut o uliţă şi îndată îngerul a pierit de

îngă el. Atunci Petru, venindu-şi în sine, s-a gîndit : Acum ştiu, cu adevărat, că Domnul a trimis pe îngerul Său şi m-a scos din mîna lui Irod şi din toate cîte aştepta poporul iudeilor.

Aliluia, glasul al 4-lea :

Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înălţa.

Stih : Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflori.

24. Sfîntul Mucenic Sava Stratilat şi Cuvioasa Elisabeta, făcătoarea de minuni.

Tot în această zi pomenirea Sfinţilor Ierarhi, Iorest şi Sava.

Al Mucenicului :

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîţiva dintre fruntaşii Bisericii...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

Al Cuvioasei Maici :

Fraţilor, voi sînteţi pecetea apostoliei mele în Domnul...

(Vezi : Duminica a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 120).

Al Sfinţilor Ierarhi :

Fraţilor, întăriţi-vă în Domnul...

(Vezi : Duminica a douăzeci şi şaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

25. X) Sfîntul Apostol şi Evanghelist Marcu.

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pămîntul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Stih : Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi făcerea mîinilor Lui o vesteşte tăria.

DIN EPISTOLA ÎNTII SOBORNICEASCA
A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE :

(V, 6—14)

Iubiților, smeriți-vă sub
mîna cea tare a lui
Dumnezeu, ca să vă
înalțe la timpul cuve-
nit. Lăsați-I Lui toată
grija voastră, căci El are grija
de voi. Fiți treji, privegheați.
Potrivnicul vostru, diavolul,
răcnind ca un leu, umblă, cău-
tînd pe cine să înghită, căruia
să-i stați împotrivă, tari în cre-
dință, știind că aceleași sufe-
rințe îndură și frații voștri îm-
prăștiați în lume. Iar Dumne-
zeul a tot harul, care v-a che-
mat la slava Sa cea veșnică, în-
tru Hristos Iisus, El însuși, după
ce veți suferi puțină vreme, vă
va duce la desăvîrșire, vă va în-
tări, vă va imputernici, vă va
întemeia. A lui fie slava și pute-
rea în vecii vecilor. Amin ! V-am
scris aceste puține lucruri, prin
Silvan pe care îl socotesc frate
credincios, ca să vă îndemn și
să vă mărturisesc, că adevăra-
tul har al lui Dumnezeu este a-
cesta, în care stați. Biserica cea
aleasă din Babilon și Marcu,
fiul meu, vă îmbrățișează. Îm-
brățișați-vă unul pe altul cu să-
rutarea dragostei. Pace vouă
tuturor, celor întru Hristos
Iisus. Amin.

Aliluia, **glasul 1 :**

Mărturisi-vor cerurile minunile Tale, Doamne, și
adevărul Tău în adunarea sfinților.

Stih : Dumnezeu cel preaslăvit în sfatul sfin-
ților, mare și înfricoșat este peste toți cei din
jurul Lui.

26. Sfîntul sfințitul Mucenic Vasile, epis-
copul Amasiei.

**Fraților, un astfel de Arhiereu
se cuvenea să avem...**

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

27. × Sfîntul sfințitul Mucenic Simeon,
ruda Domnului.

**Fiule Timotei, tu ai urmat în-
vățătura mea, strădania mea,
năzuința mea...**

(Vezi : Duminica a treizeci și treia după Pogo-
rea Sfîntului Duh, pag. 245).

28. Sfinții Apostoli Iason și Sosipatru și
sfinții Mucenici Maxim, Dada și Cvintilian.

Al Apostolilor :

**Fraților, socot că Dumnezeu
pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca
pe cei din urmă...**

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorîrea Sfin-
tului Duh, pag. 115).

Al Mucenicului :

**Fraților, a vînd împrejurul
nostru atîta nor de mărturii...**

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

29. Sfinții nouă Mucenici cei din Cizic și
Cuviosul Memnon, făcătorul de minuni.

Al Mucenicilor :

**Fraților, a vînd împrejurul
nostru atîta nor de mărturii...**

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

Al Cuviosului :

**Fraților, ca fii ai luminii să
umblați, pentru că roada Duhu-
lui e în orice bunătate...**

(Vezi : Luni în săptămîna întii după Pogorîrea
Sfîntului Duh, pag. 57).

30. X) Sfântul Apostol Iacob, fratele Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan.

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih : Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

În vremea aceea, regele Irod a pus mâna pe câțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

Aliluia, glasul 1 :

Cerurile mărturisesc minunile Tale, Doamne.

Stih : Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

LUNA MAI

1. Sfântul prooroc Ieremia.

Fraților, voi v-ați făcut următori ai Bisericii lui Dumnezeu în Iudeea...

(Vezi : Vineri în săptămîna a douăzeci și treia după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 179).

2. X) Aducerea moaștelor celui între sfinți părintelui Atanasie cel Mare, patriarhul Alexandriei.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Binecuvîntat ești Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Stih : Că drept ești în toate cele ce ai făcut nouă.

Fraților, aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au grăit vouă cuvîntul lui Dumnezeu...

(Vezi : 3 septembrie, pag. 299).

Aliluia, glasul al 3-lea :

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.

Stih : Că Domnul a ales Sionul, și l-a ales ca locuință a Lui.

3. Sfinții Mucenici Timotei și Mavra.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

4. Sfînta Muceniță Pelaghia.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 138).

5. Sfînta și mărita Muceniță Irina.

Fraților, fiind împreună-lucrători cu Hristos, vă îndemnăm...

(Vezi : Duminica a șaisprezecea după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 146).

6. Sfîntul și dreptul Iov, mult-pătîmîtorul.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...

(Vezi : Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 203).

7. × Pomenirea semnului Cinstitei Cruci ce s-a arătat pe cer în cetatea Ierusalimului, și pomenirea Sfântului Mucenic Acachie.

Prochimen, glasul 1 :

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

Stih : Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeu meu, ia aminte !

Apostolul Cinstitei Cruci :

În zilele acelea, Agripa a zis către Pavel : Îți este îngăduit să vorbești...

(Vezi : 21 mai, pag. 361).

Al Mucenicului :

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

8. †) Sfîntul slăvitul și întru tot lăudatul Apostol Ioan teologul și Cuviosul părinte Arsenie cel Mare.

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih : Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE :
(I, 1—7)

Fraților, ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mîinile noastre au pipăit, despre Cuvîntul vieții, aceea vă vestim. Pentru că Viața s-a arătat și am văzut-o și mărturisim și vă vestim viața de veci, care era la Tatăl și s-a arătat nouă. Ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți împărtășire cu noi. Iar împărtășirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Iisus Hristos. Și acestea vi le scriem, ca

bucuria noastră să fie deplină. Și aceasta e vestirea pe care am auzit-o de la El și pe care v-o vestim, că Dumnezeu este lumină și nici un întuneric nu este întru El. Dacă zicem că avem împărtășire cu El și umblăm în întuneric, mințim și nu săvîrșim adevărul. Iar dacă umblăm întru lumină, precum El este în lumină, atunci avem împărtășire unul cu altul, și sîngele lui Iisus, Fiul Lui, ne curățește pe noi de orice păcat.

Aliluia, glasul 1 :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih : Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

Apostolul Cuviosului :

Fraților, fiecăruiă dintre noi i s-a dat harul...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

9. Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui Nicolae, făcătorul de minuni; Sfîntul Prooroc Isaia și Sfîntul Mucenic Hristofor.

Al Ierarhului :

Fraților, ascultați de învățătorii voștri și vă supuneți lor...

(Vezi : 6 decembrie, pag. 326).

Al Proorocului :

Fraților, luați pildă de suferință și de îndelungată răbdare pe proorocii care au grăit...

(Vezi : 20 iulie, pag. 373).

Al Sfîntului Mucenic :

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

10. ×) Sfîntul Apostol Simon Zilotul.

Fraților, socotesc că Dumnezeu pe noi, Apostolii...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

11. Înnoirea Constantinopolului și Sfântul sfințitul Mucenic Mochie.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvior Lui.

Stih : Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie ?

Fraților, îmbrăcați-vă dar, ca aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, cu milostivirile îndurării...

(Vezi : Duminica a treizecea după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 219).

Aliluia, glasul al 6-lea :

Ferice de omul care se teme de Domnul.

Stih : Neamul lui va fi puternic pe pământ.

12. × Cei între sfinți părinții noștri Epifanie, episcopul Ciprului și Gherman, patriarhul Constantinopolului.

†) *În Biserica Ortodoxă Română, în această zi, se pomenește și Sfântul Mucenic Ioan Valahul, care a pățimit pentru credința creștină la Constantinopol, în anul mîntuirii una mie șase sute șazeci și doi.*

Al Sfinților Părinți :

Fraților, aduceți-vă aminte de mai-marii voștri...

(Vezi : 13 septembrie, pag. 302).

Al Sfântului Mucenic Ioan Valahul :

Prochimen, glasul al 7-lea :

Prin Sfinții care sînt în pămîntul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale.

Stih : Văzut-am pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(VIII, 28—39)

Fraților, știm că Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce-L iubesc, celor care sînt chemați după voia Lui ; **căci pe cei pe care i-a cunoscut mai înainte, pe aceia mai înainte i-a și hotărît să fie asemenea**

chipului Fiului Său, ca El să fie întîi-născut între mulți frați. Iar pe care i-a hotărît mai înainte, pe aceia i-a și chemat ; și pe care i-a chemat, pe aceia i-a și îndreptat, iar pe care i-a îndreptat, pe aceia i-a și mărit. Ce vom zice deci la acestea ? Dacă Dumnezeu e pentru noi, cine este împotriva noastră ? Cînd El pe Însuși Fiul Său nu L-a cruciat, ci L-a dat morții pentru noi toți, cum nu ne va da, oare, toate împreună cu El ? Cine va ridica pîră împotriva aleșilor lui Dumnezeu ? Dumnezeu este Cel ce îndreptează ; cine va osîndi ? Oare, Hristos ? Dar Hristos, Cel ce a murit și mai ales Cel ce a înviat, Care și este de-a dreapta lui Dumnezeu, El mijlocește pentru noi. Cine ne va despărți pe noi de iubirea lui Hristos ? Oare, necazul ? Ori strîmtora-rea, ori prigoana, ori foametea, ori goliciunea, ori primejdia, ori sabia ? Căci, precum este scris : Pentru Tine sîntem omorîți toată ziua ; socotitu-ne-am ca niște oi de înjunghiere. Ci în toate acestea sîntem mai mult decît biruitori prin Acela care ne-a iubit. Pentru că sînt încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpîniile, nici ce este acum, nici ce va să fie, nici puterile, nici înălțimea, nici puterile adîncului și nici o altă faptură nu va putea să ne despartă pe noi de dragostea lui Dumnezeu, cea întru Iisus Hristos, Domnul nostru.

Aliluia, glasul al 4-lea :

Dreptul ca finicul va înflori.

Stih : Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

13. Sfânta Muceniță Glicheria.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

14. Sfîntul Mucenic Isidor.

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

15. X Cuviosul părinte Pahomie cel Mare și Sfîntul Ahile, arhiepiscopul Larisei.

Al Cuviosului:

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepții să se bucure de izbînda lor.

Stih: Cîntați Domnului cîntare nouă.

Fraților, roada duhului este dragoste, bucurie, pace...

(Vezi: Sîmbătă în săptămîna a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 202).

Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih: Neamul lui va fi puternic, pe pămînt.

Al Ierarhului:

Fraților, un astfel de Arhieru se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

16. Cuviosul părinte Teodor cel sfințit, ucenicul cuviosului Pahomie cel Mare.

Fraților, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va și se-cera...

(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

17. Sfîntul Apostol Andronic și cei împreună cu dînsul.

Fraților, socotesc că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

18. Sfîntul sfințitul Mucenic Teodot cel din Ancira, sfinții mucenici Petru, Dionisie și cei împreună cu dîșii, și sfintele șapte fecioare.

Al Sfîntului Mucenic:

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

Al Mucenicilor:

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

19. Sfîntul sfințitul Mucenic Patrachie, episcopul Brusei și cei împreună cu dînsul.

Fraților, un astfel de Arhieru se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

20. Sfîntul Mucenic Talaleu.

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

21. †) *Sfinții de Dumnezeu încoronați și întocmai cu Apostolii împărații Constantin și maica sa Elena.*

Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tîria.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI,
CITIRE:

(XXVI, 1 și 12—20)

In zilele acelea, Agripa a zis către Pavel: Îți este îngăduit să vorbești pentru tine. Atunci Pavel, întinzînd mîna, a vorbit întru apărarea sa: Ducîndu-mă la Damasc, cu

putere și cu însărcinare de la arhieriei, am văzut, o, rege, la amiază, în calea mea, o lumină din cer, mai puternică decât strălucirea soarelui, și care m-a învăluit în strălucirea ei, ca și pe cei ce călătoreau cu mine. Atunci, noi am căzut cu toții la pământ, iar eu am auzit un glas care-mi zicea în limba evreiască: Saule, Saule, de ce Mă prigonești? Greu îți este să lovești în țepușă cu piciorul. Iar eu am grăit: Cine ești Tu, Doamne? Domnul a răspuns: Eu sunt Iisus, pe Care tu Îl prigonești. Scoală-te dar și stai în picioare. Căci spre aceasta M-am arătat ție, ca să te rânduiesc slujitor și martor, atât celor ce ai văzut, cât și celor pentru care va fi să Mă arăt ție. Te-am scos pe tine din acest popor și dintre neamurile către care te trimit, ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină și de la stăpânirea lui Satan la Dumnezeu, și prin credința întru Mine să primească iertarea păcatelor și parte cu cei ce s-au sfințit. Drept aceea, rege Agripa, n-am fost neascultător cereștei arătări. Ci mai întâi, celor din Damasc și din Ierusalim, apoi în tot ținutul Iudeii, apoi neamurilor, le-am vestit să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, făcând lucruri vrednice de pocăință.

Aliluia, glasul 1:

Am înălțat pe alesul poporului Meu.

Stih: Fi-va mîna Mea cu el.

22. Sfîntul Mucenic Vasilisc.

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

23. Cuviosul părinte și mărturisitor Mihail, episcopul Sinadei.

Fraților, Dumnezeu, Care a zis: Să strălucească din întuneric lumina!...

(Vezi: Duminica a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 141).

24. × Cuviosul părinte Simeon cel din Muntele Minunat.

Fraților, roada duhului este: dragoste, bucurie, pace...

(Vezi: Sîmbătă în săptămîna a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 202).

25. † A treia Aflare a cinstului cap al Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan.

Fraților, Dumnezeu, Care a zis: Să strălucească din întuneric lumina!...

(Vezi: Duminica a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 141).

26. Sfîntul Apostol Iuda și Sfîntul Apostol Carp, unul din cei șaptezeci.

Fraților, socotesc că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

27. Sfîntul sfințitul Mucenic Terapont.

Fraților, un astfel de Arhieriu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

28. Cuviosul Nichita, episcopul Calcedonului și Sfântul sfințitul Mucenic Eladie.

Al Cuviosului :

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

Al Mucenicului :

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

29. Sfînta Cuvioasa Muceniță Teodosia Fecioara.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

30. Cuviosul părinte Isachie mărturisorul.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

31. Sfîntul Apostol Ermia și Sfîntul sfințitul Mucenic Ermei.

Al Apostolului :

Fraților, socotesc că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

Al Mucenicului :

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

LUNA IUNIE

1. Sfîntul Mucenic Iustin filozoful și alt Mucenic Iustin și cei împreună cu dîșii.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

2. Cel între sfinți părintele Nichifor mărturisorul, patriarhul Constantinopolului.

†) *Tot în această zi, Sfîntul Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava, care a pătimit în Cetatea Albă.*

Al Părintelui :

Prochimen, glasul 1 :

Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Stih : Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

Al Mucenicului Ioan cel Nou de la Suceava.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih : Auzi, Dumnezeule, glasul meu când mă rog către Tine.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :

(II, 1—10).

Fiule Timotei, întărește-te în harul care e în Hristos Iisus. Și cele ce ai auzit de la mine, cu mulți martori de față, acestea le încredințează la oameni credincioși, care vor fi destoinici să învețe și pe alții. Tu, dar, pătimește, ca un bun ostaș al lui Hristos Iisus. Nici un ostaș, când intră în oștire, nu se încurcă cu treburile vieții, tocmai ca să fie pe plac celui care strânge oaste. Iar când se luptă cineva la jocuri, nu ia cununa, dacă nu s-a luptat după legile jocului. Cuvine-se ca plugarul ce se ostenește să mănânce mai întâi din roade. Înțelege cele ce-ți grăiesc. Căci Domnul îți va da pricepere în toate. Adu-ți aminte de Iisus Hristos, Care a înviat din morți și este din neamul lui David, după Evanghelia mea. Pentru această Evanghelie sufăr pînă acolo, că sînt ținut în lanțuri, ca un făcător de rele. Dar cuvîntul lui Dumnezeu nu se leagă. De aceea toate le rabd, pentru cei a leși, ca și ei să aibă parte de mîntuirea care este întru Hristos Iisus și de mărirea veșnică.

Aliluia, glasul al 4-lea :

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

3. Sfîntul Mucenic Lucian și cei împreună cu dînsul.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

~~~~~

4. Cel între sfinți părintele Mitrofan, patriarhul Constantinopolului.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosilor Lui.

Stih : Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie ?

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

~~~~~

5. Sfîntul sfințit Mucenic Dorotei, episcopul Tirului.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

~~~~~

6. Cuviosul părinte Visarion, făcătorul de minuni și cei împreună cu dînsul.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

~~~~~

7. Sfîntul sfințitul Mucenic Teodot, episcopul Anghirei.

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea...

(Vezi : Duminica a treizeci și treia după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 245).

~~~~~

8. × Sfîntul Mare Mucenic Teodor Stratilat.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih : Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

Fraților, Dumnezeu bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire...

(Vezi : Duminica a douăzeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 181).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih : Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

9. X Cel între sfinți părintele Chiril, patriarhul Alexandriei.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

10. Sfîntul sfințitul Mucenic Timotei, episcopul Brusei.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

11. X) Sfinții Apostoli Vartolomeu și Barnaba.

În zilele acelea, Apostolii, cei ce se risipiseră din tulburarea întîmplată...

(Vezi : Duminica a cincea după Paști, a Samariencii, pag. 33).

Aliluia, glasul 1 :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih : Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

12. X Cuvioșii părinți Onufrie cel Mare și Petru al Atonului.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții să se bucure de izbînda lor.

Stih : Cîntați Domnului cîntare nouă.

Fraților, toți cîți sînt mînați de Duhul lui Dumnezeu...

(Vezi : Sîmbătă în săptămîna a cincea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 86).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Fericit bărbatul, care se teme de Domnul și dorește să păzească poruncile Lui.

13. Sfînta Muceniță Achilina și Sfîntul Trifilie, episcopul Leucusiei din Cipru.

Al Muceniței :

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

Al Sfîntului :

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

14. Sfîntul Prooroc Elisei și cel între sfinți Părintele Metodie, Patriarhul Constantinopolului.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Tu ești preot în veac, după rînduiala lui Melchisedec.

Stih : Zis-a Domnul, Domnului meu : Șezi de-a dreapta Mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.

Al Proorocului :

Fraților, luați pildă de suferință și de îndelungă răbdare pe proorocii care au grăit...

(Vezi : 20 iulie, pag. 373).

Al Sfîntului :

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(V, 4—10)

Fraților, nimeni nu-și ia singur cinstea aceasta, ci dacă este chemat de Dumnezeu, ca și Aaron. Așa și Hristos nu S-a preaslăvit pe Sine însuși, ca să Se facă Arhiereu, ci Cel ce a grăit către El: Fiul Meu ești

Tu, Eu astăzi Te-am născut. Precum zice și în alt loc: Tu ești Preot în veac după rînduiala lui Melchisedec. În zilele trupului Său, El a dus, cu strigăt tare și cu lacrimi, cereri și rugăciuni către Cel ce putea să-L mîntuiască din moarte și auzit a fost pentru buna Sa cucernicie; și, deși era Fiu, a învățat ascultarea din cele ce a pătimit. Și făcîndu-Se desăvîrșit, S-a făcut tuturor celor ce-L ascultă pricină de mîntuire veșnică. Iar de Dumnezeu a fost numit: Arhiereu, după rînduiala lui Melchisedec.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Lumină a răsărit dreptului și celor drepti cu inima, veselie.

15. Sfîntul Prooroc Amos.

Fraților, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi: Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

16. Sfîntul Tihon, făcătorul de minuni.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

17. Sfinții Mucenici Manuil, Savel, Ismail, Inochentie, Isavru și cei împreună cu dînșii.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Dați slavă lui Dumnezeu. Peste Israel măreția Lui și puterea Lui în nori.

Stih: În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...

(Vezi: Duminică a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Cînd strigă dreptii, Domnul îi aude și-i izbăvește.

Stih: Multe sînt necazurile dreptilor.

18. Sfîntul Mucenic Leontie.

Fraților, ca fii ai luminii să umblați, pentru că roada Duhului e în orice bunătate...

(Vezi: Luni în săptămîna întii după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 57).

19. X) Sfîntul Apostol Iuda, rudenia Domnului după trup.

Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ
A SFINTULUI APOSTOL IUDA, CITIRE:
(I, 1—25)

Iuda, slujitor al lui Iisus Hristos și frate al lui Iacov, celor ce sînt chemați, iubiți în Dumnezeu Tatăl și păstrați pentru Iisus Hristos: Milă vouă și pace și iubirea să se înmulțească! Iubiților, fiindcă am ținut cu tot dinadinsul să vă scriu despre mîntuirea noastră cea de obște, simțit-am nevoie să vă scriu și să vă îndemn ca să luptați pentru credință, așa cum a fost dată ea sfinților, o singură dată. Căci s-au strecurat printre voi unii oameni, fără frica lui Dumnezeu, de demult hotărîți spre această osîndă, care schimbă harul Dumnezeului nostru în desfrîinare și tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpîn și Domn, pe Iisus Hristos. Voiesc, dar, să

vă aduc aminte, întrucît voi ați știut odată toate acestea, că Domnul după ce a izbăvit pe popor din pămîntul Egiptului, a pierdut, după aceea, pe cei ce n-au crezut. Iar pe îngerii care nu și-au păzit vrednicia, ci au părăsit locașul lor, i-a pus la păstrare sub întuneric, în lanțuri veșnice, spre judecata zilei celei mari. Tot așa, Sodoma și Gomora și cetățile dimprejurul lor, care, în același chip ca acestea, s-au dat la desfrînare și au umblat după trup străin, stau înaintea ca pildă, suferind pedeapsa focului celui veșnic. Asemenea deci și aceștia visînd, pîngăresc trupul, leapădă stăpînirea și h u l e s c mărirea c e r e ș t i. Dar Mihail Arhanghelul, cînd se împotriva diavolului și se certa cu el, pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să aducă judecată de hulă, ci a zis: Ceartă-te pe tine Domnul! Aceștia însă defaimă cele ce nu cunosc, iar cele ce, ca dobitoacele necuvîntătoare, știu din fire, într-acestea își găsesc pieirea. Vai lor! Că au umblat în calea lui Cain și, pentru plată, s-au dat cu totul în rătăcirea lui Balaam și au pierit ca în răzvrătirea lui Core. Aceștia sînt petele de necurăție de la mesele voastre obștești, ospătînd fără sfială împreună cu voi, îmbuibîndu-se pe ei înșiși, nori fără de apă, purtați de vînturi, pomi tomnatici fără rod, de două ori uscați și dezrădăcinați; valuri sălbatice ale mării, care își spumegă a lor rușine, stele rătăcitoare, cărora întunericul întunericului li se

păstrează în veșnicie. Dar și Enoh, al șaptelea de la Adam, a proorocit despre aceștia, zicînd: Iată, a venit Domnul în zecile de mii de sfinți ai Lui, ca să facă judecată împotriva tuturor și să mustre pe toți nelegiuiții de toate faptele păgînătății lor, întru care au făcut fărădelege și de toate cuvintele de ocară, pe care ei, păcătoși, netemători de Dumnezeu, le-au rostit împotriva Lui. Aceștia sînt cîrtitori, nemulțumiți cu starea lor, umblînd cum îi poartă poftele, iar gura lor grăiește lucruri trufașe, deși, pentru folos, dau unor fețe mare cinste. Voi însă, iubiților, aduceți-vă aminte de cuvintele zise mai dinainte de către Apostolii Domnului n o s t r u Iisus Hristos, că ei vă spuneau: În vremea de pe urmă fi-vor batjocoritori, umblînd potrivit cu poftele lor de nelegiuiri. Aceștia sînt cei ce fac dezbinări, oameni firești, care nu au Duhul. Dar voi, iubiților, zidiți-vă pe voi înșivă, întru a voastră preasfîntă credință, rugîndu-vă în Duhul Sfînt. Păziți-vă întru dragostea lui Dumnezeu și așteptați mila Domnului nostru Iisus Hristos, spre viața cea veșnică. Și pe unii, șovăitori, muștrați-i; pe alții, smulgîndu-i din foc, mîntuiți-i; de alții însă fie-vă milă cu frică, urînd și cămașa spurcată de pe trupul lor. Iar Celui ce poate să vă păzească pe voi de orice cădere și să vă pună înaintea slavei Lui, neprihăniți, cu bucurie mare, singurului Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, prin Iisus Hristos,

Domnul nostru, slavă, preaslăvire, putere și stăpînire, mai înainte de tot veacul și acum și întru toți vecii. Amin!

Aliluia, glasul al 2-lea :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih : Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

20. Sfîntul sfințitul Mucenic Metodie, episcopul Patarelor.

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea...

(Vezi : Duminica a treizeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 245).

21. Sfîntul sfințitul Mucenic Iulian Tersineanul.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Dați slavă lui Dumnezeu ! Peste Israel măreția Lui și puterea Lui în nori.

Stih : În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu.

Fraților, ca fii ai luminii să umblați, pentru că roada Duhului...

(Vezi : Luni în săptămîna întii după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 57).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih : Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

22. Sfîntul sfințitul Mucenic Evsevie, episcopul Samosatei.

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea...

(Vezi : Duminica a treizeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 245).

23. Sfînta Muceniță Agripina.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

24. (†) *Nașterea cinstului, măritului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan.*

Prochimen, glasul al 7-lea :

Iar dreptii se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih : Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

Fraților, acum mîntuirea este mai aproape de noi, decît atunci cînd am primit credința...

(Vezi : Duminica Lăsatului sec de brînză, pagina 270).

Aliluia, glasul al 2-lea :

Binecuvîntat este Domnul, Dumnezeul părinților noștri.

Stih : Iar tu, Pruncule, prooroc al Celui preaînalt, te vei chema.

25. Sfînta Cuvioasa Muceniță Fevronia.

Fraților, ca fii ai luminii să umblați, pentru că roada Duhului...

(Vezi : Luni în săptămîna întii după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 57).

26. Cuviosul părinte David de la Tesalonic.

Fraților, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va și se-cera...

(Vezi : Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

27. Cuviosul părinte Samson, primitorul de străini.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este, înaintea Domnului, moartea cuviosilor Lui.

Stih : Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate câte mi-a dat mie?

Fraților, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va și se-cera...

(Vezi : Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 156).

Aliluia, glasul al 8-lea :

Fericit bărbatul care se teme de Domnul și dorește să păzească poruncile Lui.

Stih : Imparte, dă la săraci.

28. X Aducerea moaștelor Sfinților doctori fără de arginți și făcători de minuni, Chir și Ioan.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Prin sfinții, care sînt pe pămîntul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Stih : Văzut-am pe Domnul, înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

Fraților, fiecăruia Duhul, în arătarea Lui, îi dă spre folosul tuturor...

(Vezi : 17 noiembrie, pag. 321).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Cît este de bine și cît este de frumos să locuiască frații împreună.

Stih : Că unde e unire, Dumnezeu trimite viață și binecuvîntări nesfîrșite.

29. (†) Sfinții măriții și întru tot lăudații Apostoli Petru și Pavel.

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih : Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(XI, 21 — XII, 9)

raților, în orice ar cuteza cineva să se laude, întru neînțelepție vorbesc, întru aceea cutez și eu ! Sînt ei evrei ? Evreu sînt și eu. Sînt ei israeliți ? Israelit sînt și eu. Sînt

ei sămînța lui Avraam ? Sînt și eu. Sînt ei slujitori ai lui Hristos ? Nebunește fie spus : Eu sînt mai mult ca ei ! În osteneli mai mult, în bătaii mai mult, în temnițe peste măsură, în primejdii de mai multe ori. De la iudei, de cinci ori am luat patruzeci de bice, fără unul. De trei ori am fost bătut cu vergi, odată am fost improșcat cu pietre ; de trei ori s-a sfărîmat corabia cu mine ; o noapte și o zi m-am zbatut în mijlocul mării. În călătorii, de multe ori, în primejdii pe rîuri, în primejdii din partea tîlharilor, în primejdii din partea neamului meu, în primejdii din partea păgînilor, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între frații mincinoși ; în osteneală și în trudă, în privegheri adeseori, în foame și în sete, în posturi de multe ori, în frig și în golă-tate. Pe lîngă cele dinafară, ceea ce mă împresoară în toate zilele este grija de toate Bisericele. Cine este slab și eu să nu mă simt slab cu el ? Cine se zdruncină din credință și eu să nu mă aprind de focul lui ? Dacă trebuință este să mă laud, cu ale mele neputințe mă voi lăuda ! Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus, Cel ce este binecuvîntat în veci, știe că nu mint ! În Damasc, dregătorul regelui Areta păzea cetatea Damascului, ca să mă prindă ; și printr-o fereastră am fost lăsat în jos, peste zid, într-un coș, și am scăpat din mîinile lui. În-să a mă lăuda nu-mi este de folos. Căci voi veni la vedenii și

la descoperiri ale Domnului. Cunoscut un om în Hristos, care acum paisprezece ani - dacă a fost cu trupul, nu știu; dacă a fost afară din trup, nu știu, Dumnezeu știe - a fost răpit pînă în al treilea cer; și știu despre acest om - dacă a fost cu trupul, dacă a fost fără de trup, nu știu, Dumnezeu știe - că a fost răpit în rai și a auzit cuvinte de nespuse, pe care nu se cuvine omului să le rostească. Pentru unul ca acesta mă voi lăuda; cît pentru mine însumi nu mă voi lăuda, decît numai în neputințele mele. Chiar de mi-ar fi voia să mă laud, nu voi fi fără de minte, pentru că voi spune adevărul; dar mă feresc de aceasta, ca să nu mă socotească nimeni mai presus decît mă vede sau decît aude de la mine. Și pentru ca să nu mă trufesc cu măreția acestor des-

coperiri, dătu-mi-s-a mie un ghimpe în trup, un înger al Satanei, ca să mă bată peste obraz și să nu mă trufesc. Asupra lui, de trei ori am rugat pe Domnul, ca să-l depărteze de la mine; dar mi-a zis: Îți este de ajuns harul Meu, pentru că puterea Mea se săvîrșește în neputință. Deci foarte bucuros mă voi lăuda mai ales în neputințele mele, ca să locuiesc întru mine puterea lui Hristos.

Aliluia, glasul 1:

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

30. † Soborul sfinților și întru tot lăudaților doisprezece Apostoli.

Fraților, întristarea cea după Dumnezeu lucrează pocăință spre mîntuire...

(Vezi: Vineri în săptămîna a douăsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 123).

LUNA IULIE

1. × Sfinții doctori fără de arginți, Cosma și Damian, cei din Roma, făcătorii de minuni.

Fraților, voi sînteți trupul lui Hristos și mădulare fiecare în parte...

(Vezi: 1 noiembrie, pag. 318).

2. ×) Punerea cinstului veșmînt al Preasfintei, Stăpînei noastre de Dumnezeu Născătoarei și Pururea Fecioarei Maria, în Vlaherne din Constantinopol.

Fraților, adevărat este că și Vechiul Testament are orînduiri pentru slujba dumnezeiască...

(Vezi: 21 noiembrie, pag. 323).

Aliluia, glasul al 2-lea :

Doamne, vino la odihna Ta.

Stih : Jurat-a Domnul credincioșie lui David și nu se va lepăda de jurământul Său.

3. Sfântul Mucenic Iachint și Sfântul Anatolie.

Al Mucenicului :

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

Al Părintelui :

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

4. Cel între sfinți Părintele Andrei Ierusalimiteanul, arhiepiscopul Critului și Preacuvioasa Marta.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Se vor lăuda cuvioșii întru slavă și se vor bucura în așternuturile lor.

Stih : Cîntați Domnului cîntare nouă, lauda Lui în biserica celor cuvioși.

Fraților, roada duhului este : dragoste, bucurie, pace...

(Vezi : Sîmbătă în săptămîna a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 202).

Aliluia, glasul al 6-lea :

Fericit e omul care se teme de Domnul.

Stih : Neamul lui va fi puternic pe pămînt.

5. † Cuvioșii părinți Atanasie al Atonului și Lampadie.

Fraților, ascultați de conducătorii voștri și vă supuneți lor...

(Vezi : 6 decembrie, pag. 326).

6. Sfîntul Sisoe cel Mare.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

7. Cuvioșii părinți Toma, cel din Maleon, Acachie, cel de la Scara și Sfînta Marea Muceniță Chiriachi.

Fraților, roada duhului este : dragoste, bucurie, pace...

(Vezi : Sîmbătă în săptămîna a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 202).

8. × Sfîntul Mare Mucenic Procopie.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih : Auzi, Dumnezeuule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

Fiule Timotei, vrednic de credință este acest cuvînt și vrednic de toată primirea...

(Vezi : Duminica a treizeci și doua după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 238).

Aliluia, glasul 1 :

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih : Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

9. Sfîntul sfințitul Mucenic Pangratie, episcopul Tauromenei din Sicilia.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

10. Sfinții 45 de Mucenici din Nicopolea Armeniei.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

11. × Sfînta și lăudata Muceniță Eufimia.

Fraților, fiind împreună-lucrători cu Hristos, vă îndemnăm...

(Vezi: Duminica a șaisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 146).

12. Sfînții Mucenici Proclu și Ilarie și Cuviosul Părinte Mihail Maleinul.

Al Mucenicilor:

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

Al Părintelui:

Fraților, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va și secera...

(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

13. × Soborul Sfîntului Arhanghel Gavriil și Cuviosul Ștefan Savaitul.

Fraților, dacă s-a adevărit cuvîntul grăit prin îngeri și orice călcare de poruncă...

(Vezi: 6 septembrie, pag. 301).

14. Sfîntul Apostol Achila.

Fraților, socotesc că Dumnezeu, pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

15. × Sfînții Mucenici Chiric și Iulita.

Prochimen, glasul' al 4-lea:

Infricoșat este Dumnezeu în locașul Său cel sfînt, Dumnezeul părinților noștri.

Stih: În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu.

DIN EPISTOLA ÎNTII CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIII, 11 — XIV, 4)

Fraților, cînd eram copil vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, judecam ca un copil; cînd m-am făcut bărbat, am lepădat cele ale copilului. Acum vedem ca prin oglindă, în ghicitură, atunci însă față către față; acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaște pe deplin, precum cunoscut am fost și eu. Și acum rămîn aceste trei: credința, nădejdea, dragostea. Iar mai mare dintre acestea este dragostea. Căutați dragostea. Rîvniți cele duhovnicești, dar mai ales ca să proorociți. Pentru că cine vorbește în limbi nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu, căci nimeni nu-l înțelege, ci el, în duh, grăiește taine. Cine prooroceste însă vorbește oamenilor, spre zidire și îndemn și mîngîiere. Cel ce grăiește în limbi pe sine singur se zidește, pe cînd cel ce prooroceste zidește Biserica.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Cînd strigă drepții, Domnul îi aude.

Stih: Multe sînt necazurile drepților și din toate îi va izbăvi Domnul.

16. Sfintele și a toată lumea șase soboare, iar mai ales al patrilea și pomenirea sfîntului sfîntului Mucenic Antinogen.

În știință să fie că, în ziua de 16 a lunii iulie, de se va întîmpla duminică, săvîrșim pomenirea Sfînților Părinți de la cele șase soboare a toată lumea. De se va întîmpla însă, această zi, luni, marți, miercuri, se cîntă slujba lor în duminica dinainte; iar de se va întîmpla joi, vineri, sîmbătă, se cîntă slujba lor în duminica următoare.

Al Soboarelor :

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih : Fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele.

Fiule Tit, vrednic de crezare este cuvîntul și voiesc să adeverești acestea cu tărie...

(Vezi : 11 octombrie, pag. 312).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Cînd strigă drepții, Domnul îi aude.

Stih : Dumnezeuule, cu urechile noastre am auzit.

Al Mucenicului :

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

17. × Sfînta Mare Muceniță Marina ; Sfinții Părinți de la Sinodul al IV-lea Eumenic.

Al Muceniței :

Prochimen, glasul al 4-lea :

Înfricoșat este Dumnezeu în locașul Său cel sfînt, Dumnezeul părinților noștri.

Stih : În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

Aliluia, glasul 1 :

Așteptînd, am așteptat pe Domnul.

Stih : Picioarele mele le-a pus pe piatră. Și se citește și Apostolul Sinodului, cel din ziua precedentă.

18. Sfîntul Mucenic Iachint cel din Amastrida și Sfîntul Mucenic Emilian.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

19. Cuvioasa maica noastră Macrina, sora Marelui Vasile și Cuviosul Dia.

Al Cuviosului :

Fraților, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va și secera...

(Vezi : Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

Al Cuvioasei Maici :

Pavel, prin voința lui Dumnezeu, Apostol al lui Hristos Iisus...

(Vezi : Marți, în săptămîna a douăzeci și una după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 168).

20. †) Sfîntul măritul Prooroc Ilie.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Tu ești preot în veac, după rînduiala lui Melchisedec.

Stih : Zis-a Domnul, Domnului meu : Șezi de-a dreapta Mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ
A SFINTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE :
(V, 10—20)

Fraților, luați ca pildă de suferință și de îndelungă răbdare pe proorocii care au grăit în numele Domnului. Iată, fericiți pe cei ce au răbdat ; ați auzit de răbdarea lui Iov și ați văzut sfîrșitul hărăzit lui de Domnul ; căci mult milostiv este Domnul și plin de îndurare. Iar mai înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pămînt, nici cu orice alt jurămint, ci să vă fie vouă ce este așa, așa, și ce este nu, nu, ca să nu cădeți în judecată. Este vreunul din voi în suferință ? Să se roage. Este cineva cu inimă bună ? Să cînte psalmi. Este cineva bolnav între voi ? Să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungîndu-l

cu untdelemn, în numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mîntui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica și de va fi făcut păcate se vor ierta lui. Mărturisiti-vă unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului. Ilie era om, asemenea cu noi în slăbiciuni, și cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă și nu a plouat trei ani și șase luni. Și iarăși s-a rugat și cerul a dat ploaie și pămîntul a odrăslit roada sa. Frații mei, dacă vreunul dintre voi va rătăci de la adevăr și-l va întoarce cineva, să știe că cel ce a întors pe păcătos de la rătăcirea căii lui, își va mîntui sufletul din moarte și va acoperi mulțime de păcate.

Aliluia, glasul al 5-lea :

Moise și Aaron dintre preoții Lui și Samuil dintre cei ce cheamă numele Lui.

Stih : Strigat-au către Domnul și El i-a auzit pe ei.

21. Cuvioșii părinți : Simeon, cel ce s-a făcut nebun pentru Hristos, Ioan cel ce a sihăstrit împreună cu dînsul și Sfîntul Prooroc Iezechil.

Al Cuvioșilor :

Fraților, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va și secera...

(Vezi : Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

Al Proorocului :

Fraților, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi : Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

22. × Sfînta Mironosiță și întocmai cu Apostolii Maria Magdalena.

Prochimen, glasul al 4-lea :
Înfricoșat este Dumnezeu în locașul Său cel sfînt, Dumnezeuul lui Israel.

Stih : În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu.

Fraților, voi sînteți pecetea Apostoliei mele întru Domnul...

(Vezi : Duminica a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 120).

Aliluia, glasul al 2-lea :

Așteptînd, am așteptat pe Domnul.

Stih : Cînd strigă dreptii, Domnul îi aude.

23. Aducerea moaștelor sfîntului sfințitului Mucenic Foca și sfinții Mucenici : Trofim, Teofil și cei împreună cu dîșii.

Fraților, ascultați de învățătorii voștri și vă supuneți lor...

(Vezi : 6 decembrie, pag. 326).

24. × Sfînta Mare Muceniță Hristina.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți de Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 118).

25. ×) Adormirea Sfintei Ana, mama Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Fraților, Avraam a avut doi fii...

(Vezi : 23 septembrie, pag. 306).

Aliluia, glasul al 2-lea :

Așteptînd, am așteptat pe Domnul.

Stih : Cînd strigă dreptii, Domnul îi aude.

26. Sfântul sfințitul Mucenic Ermolae și cei împreună cu dînsul și Cuvioasa Muceniță Paraschevi.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie.

Stih : Împlini-voi făgăduințele date Domnului, înaintea a tot poporul Lui.

Al Mucenicului :

Fiule Timotei, cei ce slujesc bine, rang bun dobîndesc...

(Vezi : Sîmbătă înaintea Botezului, pag. 336).

Al Cuvioasei :

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți de Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

Aliluia, glasul al 2-lea :

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.

Stih : Căci Domnul a ales Sionul, și l-a ales ca locuință Lui.

27. † Sfântul Mare Mucenic și tămăduitor Pantelimon.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Drepții se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih : Auzi, Dumnezeule, glasul meu cînd mă rog Ție.

Fiule Timotei, întărește-te în harul care e în Hristos Iisus...

(Vezi : 26 octombrie, pag. 315).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih : Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

28. Sfinții Apostoli și diaconi Prohor, Nicanor, Timon și Parmena.

Fraților, știm că toată făptura suspină laolaltă și este pînă acum ca în dureri de naștere...

(Vezi : Joi în săptămîna a treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 72).

29. Sfântul Mucenic Calinic și Sfînta Muceniță Teodota.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

30. Sfinții Apostoli Sila și Silvan și cei împreună cu dînșii.

Fraților, socotesc că Dumnezeu, pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

31. ✕ Înainteprăznuirea scoaterii cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și Sfîntul și Dreptul Evdochim.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Infrișat este Dumnezeu în locașul Său cel sfînt, Dumnezeul părinților noștri.

Stih : În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu.

Fraților, toți cîți sînt mînați de Duhul lui Dumnezeu...

(Vezi : Sîmbătă în săptămîna a cincea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 86).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Cînd strigă drepții, Domnul îi aude.

Stih : Multe sînt necazurile drepților și din toate îi va izbăvi Domnul.

LUNA AUGUST

1. ×) Închinarea cinstitului lemn al cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și Sfinții șapte Mucenici Macabei, cu mama lor Solomon și dascălul lor Eliazar.

În zilele acelea, Pavel hotărîse să treacă pe apă pe lângă Efes...

(Vezi: Duminica a șaptea după Paști, pag. 45).

2. × Aducerea moaștelor Sfîntului întîi Mucenic și Arhidiacon Ștefan.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepții se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

În zilele acelea, Ștefan fiind plin de dar și de putere făcea minuni și semne mari...

(Vezi: Luni în săptămîna a treia după Paști, pag. 20).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

3. Cuvioșii părinți Isachie, Dalmat și Faust.

Fraților, ascultați de învățătorii voștri și vă supuneți lor...

(Vezi: 6 decembrie, pag. 326).

4. Sfinții șapte tineri din Efes și Sfînta Cuvioasa Muceniță Evdochia.

Al Sfinților șapte tineri:

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

Al Muceniței:

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

5. × Înainteprăznuirea Schimbării la față a Domnului Dumnezeuului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos și sfîntul Mucenic Eusignie.

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

6. (†) Schimbarea la față a Domnului Dumnezeuului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cît de minunate sînt lucrurile Tale, Doamne! Toate cu înțelepciune le-ai făcut.

Stih: Binecuvîntează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, mare și minunat ești Tu.

DIN EPISTOLA A DOUA SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(I, 10—17)

Fraților, siliți-vă cu atît mai vîrtos să faceți temeinică chemarea și alegerea voastră, căci, făcînd acestea, nu veți greși niciodată, ci astfel vi se va da cu bogăție intrarea în

veșnica împărăție a Domnului nostru și Mîntuitorului Iisus Hristos. Drept aceea, voi avea grijă pururea, să vă aduc aminte de acestea, măcar că le știți și sînteți întăriți întru adevărul în care stați. Socotesc că este drept, cîtă vreme sînt în acest cort, să vă țin treji, prin aducerea aminte, fiindcă știu că degrabă voi lepăda cortul acesta, precum mi-a arătat Domnul nostru Iisus Hristos. Dar mă voi nevoi ca să puteți, în orice timp, după plecarea mea, să țineți minte aceste lucruri, pentru că noi v-am adus la cunoștință puterea Domnului nostru Iisus Hristos și venirea Lui, nu luîndu-ne după basme meșteșugite, ci vă zînd slava Lui, cu ochii noștri. Într-adevăr, El a primit de la Dumnezeu-Tatăl cinste și slavă, atunci cînd, din înălțimea slavei, un glas ca acesta a venit către El: Acesta este Fiul Meu cel iubit întru Care am binevoit. Și acest glas, noi l-am auzit, pogorîndu-se din cer, pe cînd eram cu Domnul, în muntele cel sfînt. Avem astfel întărirea cuvîntului proorocesc, la care bine faceți luînd aminte, ca la o făclie ce strălucește în loc întunecos, pînă cînd se va lumina de ziuă și luceafărul va răsări în inimile voastre.

Aliluia, glasul al 8-lea :

Ale Tale sînt cerurile și pămîntul este al Tău.

Stih : Fericit este poporul care cunoaște strigăt de bucurie !

~~~~~

7. Sfîntul preacuviosul Mucenic Dometie Persul.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Domnul cel tare și puternic.

Stih : Al Domnului este pămîntul și toate de pe el.

Fraților, Dumnezeu bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire, cu care ne-a iubit...

(Vezi : Duminica a douăzeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 181).

Aliluia, glasul 1 :

Cîntați Domnului cîntare nouă ; lauda Lui în biserica cuvioșilor.

~~~~~

8. Sfîntul Emilian mărturisitorul, episcopul Cizicului.

Fraților, noi avem un Arhiepiscop, Care S-a așezat...

(Vezi : 6 noiembrie, pag. 319).

~~~~~

9. X) Sfîntul Apostol Matia.

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih : Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea minilor Lui o vestește tăria.

În zilele acelea, de la muntele ce se cheamă al Măslinilor...

(Vezi : Luni în Săptămîna Luminată, pag. 8).

Aliluia, glasul 1 :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih : Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

~~~~~

10. Sfîntul Mucenic și Arhidiacon Lavrentie.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih : Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

Fiule Timotei, întărește-te în harul care e în Hristos Iisus...

(Vezi : 26 octombrie, pag. 315).

~~~~~

11. Sfîntul Mucenic și Arhidiacon Euplu și Sfîntul părinte Nifon.

Al Mucenicului :

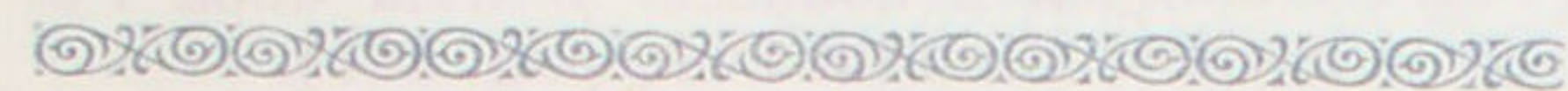
Fiule Timotei, întărește-te în harul care e în Hristos Iisus...

(Vezi : 26 octombrie, pag. 315).

Al Părintelui :

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

12. Sfinții mucenici Fotie și Anichit.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

13. Cuviosul părinte Maxim mărturisitorul.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții să se bucure de izbînda lor.

Stih : Cîntați Domnului cîntare nouă ; lauda Lui în biserica celor cuvioși.

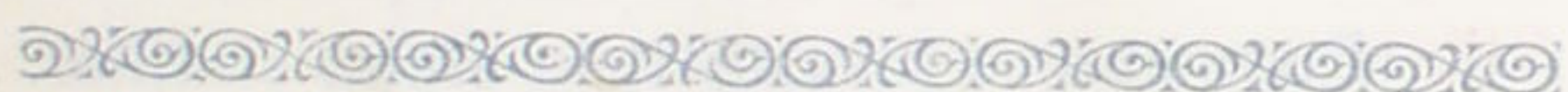
Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...

(Vezi : Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

Aliluia, glasul al 6-lea :

Fericit bărbatul, care se teme de Domnul și dorește să păzească poruncile Lui.

Stih : Neamul lui va fi puternic pe pămînt, că neamul celor drepți se binecuvîntează.

14. × Înainteprăznuirea Adormirii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei și Sfîntul Prooroc Miheea.

Fraților, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi : Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

15. (†) Adormirea Preasfintei, Stăpînei noastre de Dumnezeu Născătoarei și Pururea Fecioarei Maria.

Prochimen, glasul al 3-lea :

Mărește sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu, de Dumnezeu, Mîntuitorul meu.

Stih : Că a căutat spre smerenia roabei Sale ; că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(II, 5—11).

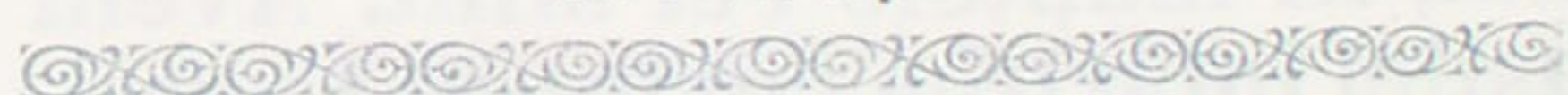

Fraților, cugetați în voi la fel ca și Hristos Iisus, Care, în chipul lui Dumnezeu fiind, nu răpire a socotit a fi El întocmai cu Dumnezeu, ci S-a deșertat pe Sine, chip de rob luînd, făcîndu-Se oamenilor asemenea, și la înfățișare aflîndu-Se ca un om, S-a smerit pe Sine, ascultător făcîndu-Se pînă la moarte, și încă moarte de cruce. Pentru aceea, și Dumnezeu L-a preînălțat și I-a dăruit Lui numele care este mai presus de orice nume : Ca, întru numele lui Iisus, tot genunchiul să se plece, al celor cerești și al celor pămîntești și al celor dedesubt. Și să mărturisească toată limba că Domn este Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu-Tatăl.

Aliluia, glasul al 8-lea :

Scoală, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale.

Stih : Jurat-a Domnul, lui Davil, adevărul și nu-l va lepăda.

16. ×) Aducerea din Edesa la Constantinopol a chipului cel nefăcut de mîna al Domnului nostru Iisus Hristos (Sfînta Mahramă) și Sfîntul Mucenic Diomid.

Prochimen, glasul al 8-lea :

Să nu-Ți întorci fața Ta, de la sluga Ta.

Stih : Mîntuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

Fiule Timotei, cei ce slujesc bine, rang bun dobîndesc...

(Vezi : Sîmbătă înaintea Botezului, pag. 336).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Ție se cuvine laudă, Dumnezeule, în Sion.

17. Sfântul sfințitul Mucenic Miron.

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea...

(Vezi : Duminica a treizeci și treia după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 245).

18. Sfinții Mucenici Flor și Lavru.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Infricoșat este Dumnezeu în locașul Său cel Sfânt, Dumnezeul părinților noștri.

Stih : În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu !

Fraților, mă bucur acum de suferințele mele pentru voi...

(Vezi : Joi în săptămîna a douăzeci și una după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 169).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Cînd strigă dreptii, Domnul îi aude.

Stih : Multe sînt necazurile dreptilor și din toate îi va izbăvi Domnul.

19. Sfântul Mucenic Andrei Stratilat și cei împreună cu dînsul.

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dîntre fruntașii Bisericii...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

20. Sfântul Prooroc Samuil.

Fraților, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi : Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 117).

21. Sfântul Apostol Tadeu și Sfînta Muceniță Vasa.

Al Apostolului :

În zilele acelea, de la muntele ce se cheamă al Măslinilor...

(Vezi : Luni în Săptămîna Luminată, pag. 8).

Al Muceniței :

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 138).

22. Sfântul Mucenic Agatonic și cei împreună cu dînsul.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

23. Sfântul Mucenic Lup.

În această zi se sfîrșește Praznicul Adormirii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioarei Maria.

Fraților, proorocii, prin credință, au biruit împărății...

(Vezi : Duminica întâi după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 63).

24. Sfântul sfințit Mucenic Eutihie ucenicul Sfântului Ioan teologul.

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea...

(Vezi : Duminica a treizeci și treia după Pogorîrea Sfântului Duh, pag. 245).

25. × Întoarcerea moaștelor Sfîntului Apostol Vartolomeu și Sfîntul Apostol Tit.

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih : Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

DIN EPISTOLA CĂTRE TIT
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(I, 1—5 ; II, 15 ; III, 1—3, 12—15)

Pavel, slujitor al lui Dumnezeu și Apostol al lui Iisus Hristos, pentru credința aleșilor lui Dumnezeu și pentru cunoștința adevărului celui întocmai cu buna cucernicie, întru nădejdea vieții veșnice, făgăduite mai înainte de

anii vecilor de Dumnezeu, Care nu minte, și Care, la timpul cuvenit, Și-a făcut cunoscut cuvântul Său, prin propovăduirea încredințată mie, după porunca Mîntuitorului nostru Dumnezeu, lui Tit, adevăratul meu fiu, din credința cea de obște: har, milă și pace, de la Dumnezeu-Tatăl și de la Domnul Iisus Hristos, Mîntuitorul nostru. Pentru aceasta te-am lăsat în Creta, ca să îndreptezi cele ce mai lipsesc și să așezi preoți prin cetăți, precum ți-am rînduit: Acestea grăiește și îndeamnă și ceartă cu toată tăria. Nimeni să nu te disprețuiască. Adu-le aminte să se supună stăpînirilor și dregătorilor, să asculte, să fie gata spre orice lucru bun, să nu defaime pe nimeni, să fie pașnici, să fie îngăduitori, să arate către toți oamenii deplină blîndețe. Pentru că și noi eram altădată fără de minte, neascultători, amăgiți, slujind poftelor și multor feluri de desfătări, petrecînd viața în răutate și pizmuire, urîți fiind și urîndu-ne unul pe altul. Cînd voi trimite pe Artemas la tine sau pe Tihic, sîrguiește-te să vii la mine, la Nicopole, căci acolo m-am hotărît să iernez. Pe Zenas, cunosătorul de pravili, și pe Apolos trimite-i mai înainte, cu bună grijă, ca nimic să nu le lipsească. Și să se învețe și ai noștri să poarte grijă de lucrurile bune, spre treburile cele de neapărată nevoie, ca să nu fie fără de roadă. Te îmbrățișează toți care sînt cu mine. Îmbrățișează pe cei ce ne iubesc întru cre-

dință. Harul fie cu voi cu toți! Amin.

Aliluia, glasul 1 :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih : Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

26. Sfinții Mucenici Adrian și soția sa Natalia.

Fraților, a vînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

27. Cuviosul părintele nostru Pimen.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții să se bucure de izbînda lor.

Stih : Cîntați Domnului cîntare nouă.

Fraților, roada Duhului este : dragoste, bucurie, pace...

(Vezi : Sîmbătă în săptămîna a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 202).

Aliluia, glasul 1 :

Fericit bărbatul, care se teme de Domnul.

Stih : Dreptatea Lui rămîne în veacul veacului !

28. Cuviosul părintele nostru Moise Arapul.

Fraților, roada duhului este : dragoste bucurie, pace...

(Vezi : Sîmbătă în săptămîna a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 202).

29. (†) *Tăierea cinstului cap al Sfîntului măritului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan.*

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții se vor bucura și vor nădăjdi în Domnul.

Stih : Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI,
CITIRE :

(XIII, 25—32)

In zilele acelea, cînd și-a împlinit Ioan calea sa, zicea : Ce bănuți voi că sînt, nu sînt eu. Dar iată-L vine după mine. Lui nu sînt vrednic să-I dezleg încălțăminteă picioarelor. Bărbați frați, fii din neamul lui Avraam și cei dintre voi străini, care vă temeți de Dumnezeu, vouă vi s-a trimis cuvîntul acestei mîntuiri. Căci cei ce locuiesc în Ierusalim și mai-marii lor, necunoscîndu-L și osîndindu-L, au împlinit glasurile proorocilor, cele ce se citesc în fiecare sîmbătă. Și măcar că n-au aflat în ele nici o vină de moarte, au cerut de la Pilat să-L omoare. Iar cînd au săvîrșit toate cele scrise despre El, L-au pogorît de pe cruce și L-au pus în mormînt. Dar Dumnezeu L-a înviat din morți. Și mai multe zile, El S-a arătat celor ce împreună cu El veniseră din Galileea sus, la Ierusalim, și care sînt acum martorii Lui către popor. Deci noi vă binevestim vouă că făgăduința dată părinților, Dumnezeu a îndeplinit-o față de copiii lor, înviindu-L pe Iisus.

Aliluia, glasul al 4-lea :

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih : Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

~~~~~

30. Cei între sfinți părinții patriarhi ai Constantinopolului Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou.

Fraților, aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au grăit vouă cuvîntul lui Dumnezeu...

(Vezi : 3 septembrie, pag. 299).

~~~~~

31. X) Punerea cinstului Brîu al Preasfinței, Stăpînei noastre, de Dumnezeu Născătoare și Pururea Fecioarei Maria.

Prochimen, glasul al 3-lea :

Mărește sufletul meu pe Domnul, și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mîntuitorul meu.

Stih : Că a căutat spre smerenia roabei Sale ; că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.

Fraților, adevărat este că și Vechiul Testament avea orînduiri pentru slujba dumnezeiască...

(Vezi : 21 noiembrie, pag. 323).

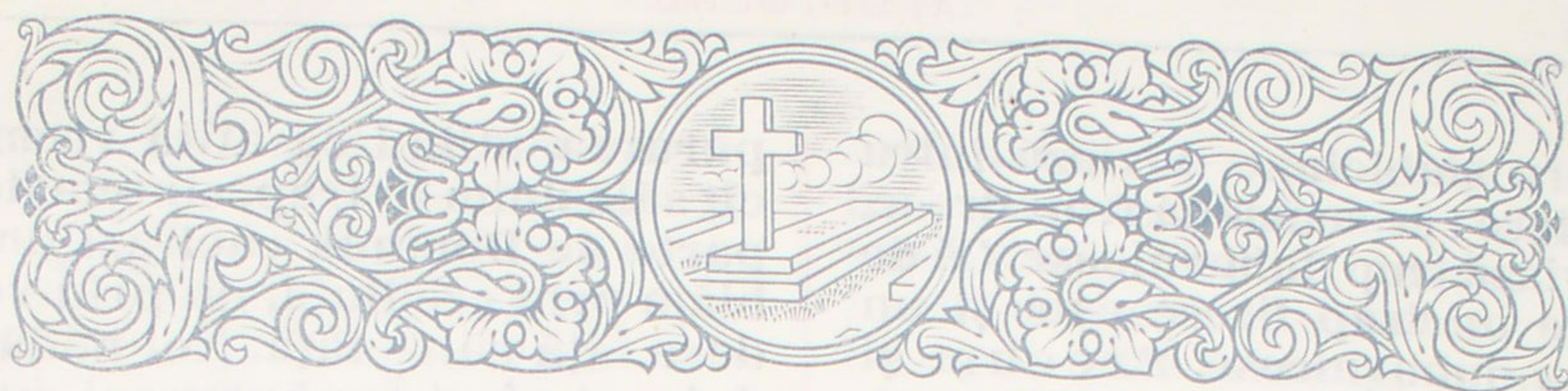
Aliluia, glasul al 8-lea :

Scoală Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale.

Stih : Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta, și uită poporul tău și casa părintelui tău.

SFÎRȘITUL RÎNDUIELII CITIRII APOSTOLULUI ÎN CELE
DOUĂSPREZECE LUNI ALE ANULUI

CITIREA APOSTOLULUI PENTRU MORȚI

L U N I

Prochimen, glasul al 8-lea :

Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți, dreptilor.

Stih : Fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :

(XIV, 5—9)

Fraților, unul deosebește o zi de alta, iar altul judecă toate zilele la fel. Fiecare să fie deplin încredințat în mintea lui : Cel ce ține ziua, o ține pentru Domnul, și cel ce nu o ține, nu o ține pentru Domnul. Cel ce mănâncă pentru Domnul mănâncă, căci mulțumește lui Dumnezeu, și cine nu mănâncă pentru Domnul nu mănâncă și mulțumește lui Dumnezeu. Căci nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. Că dacă trăim, pentru Domnul trăim și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci, și dacă trăim, și dacă murim, suntem ai Domnului. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Hristos, ca să stăpânească și peste morți și peste vii.

Aliluia, glasul al 8-lea :

Stih : Fericiți sînt cei pe care i-ai ales și i-ai primit, Doamne.

M A R Ț I

Prochimen, glasul al 6-lea :

Sufletul lor întru bunătați se va sălășlui și seminția lor va moșteni pămîntul.

Stih : Fericiți sînt cei pe care i-ai ales și i-ai primit ; locui-vor în curțile Tale.

DIN EPISTOLA ÎNTII CĂTRE CORINTENI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :

(XV, 39—45)

Fraților, nu toate trupurile sînt la fel, ci unul este trupul oamenilor, altul este trupul dobitoacelor, altul este trupul păsărilor, altul este trupul peștilor. Sînt apoi trupuri cerești și trupuri pămîntești ; dar alta este mărirea celor cerești, și alta a celor pămîntești. Alta este strălucirea soarelui, alta strălucirea lunii și alta strălucirea stelelor. Iar stea de stea se deosebește în strălucire. Așa este și cu învierea morților : Se seamănă trupul întru stricăciune, înviază întru nestricăciune ; se seamănă întru necinste, înviază întru mărire ; se seamănă

întru slăbiciune, înviază întru putere; se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc. Că de este un trup firesc este și un trup duhovnicesc. Precum și este scris: Făcutu-s-a Adam, omul dintîi, cu suflet viu; iar Adam cel de pe urmă cu duh dătător de viață.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Stih: Fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele.

M I E R C U R I

Prochimen, glasul al 8-lea:

Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți, dreptilor.

Stih: Fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 1—10).

raților, știm că, dacă pămînteasca noastră locuință, cortul acesta, se va strica, avem în ceruri zidire de la Dumnezeu, casă veșnică, nefăcută de mîină. De aceea și suspinăm în acest trup, dorind să ne îmbrăcăm întru locuința noastră cea din cer, dacă totuși vom fi găsiți îmbrăcați, iar nu goi. Că noi, cei ce sîntem în cortul acesta, suspinăm îngreuiți, de vreme ce dorim nu să scoatem haina noastră, ci să ne îmbrăcăm cu cealaltă, pe deasupra, așa încît ce este muritor să fie înghițit de viață. Iar Cel ce ne-a făcut spre aceasta e Dumnezeu, Care ne-a dat nouă arvuna Duhului. Îndrăznim deci,

pururea, știind că atîta vreme cît sălășluim în trup, sîntem departe de Domnul, căci azi umblăm prin credință, nu prin vedere față către față. Noi nădăjduim și sîntem bucuroși mai bine să nu locuim în trup, ci să ne sălășluim la Domnul. Pentru aceea ne și nevoim, ca ori petrecînd în trup, ori depărtați de el, să fim bine plăcuți Domnului. Pentru că noi toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, ca fiecare, după faptele sale, cele săvîrșite în trup, să primească ori bine ori rău.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Stih: Și pomenirea lor din neam și pînă în neam.

J O I

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepții se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

DIN EPISTOLA INTII CĂTRE CORINTENI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 20—28).

raților, Hristos a înviat din morți, fiind început învierii celor adormiți. Că de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om și învierea morților. Și precum întru Adam toți mor, așa și întru Hristos toți vor învia. Ci fiecare în rîndul cetei sale: început este Hristos; apoi cei ai lui Hristos, la venirea Lui. După aceea, fi-va sfîrșitul, cînd Domnul va da împărăția lui Dumne-

zeu și Tatăl, cînd va nimici orice domnie și orice stăpînire și orice putere. Căci El se cuvine să împărătească pînă ce va pune pe toți vrăjmașii Săi, sub picioarele Sale. Vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimicit, este moartea. Căci toate le-a supus sub picioarele Lui. Dar cînd zice Scriptura, că toate I-au fost supuse Lui, învederat este că afară de Cel care I-a supus Lui toate. Iar cînd toate se vor supune Lui, atunci și Fiul însuși Se va supune Celui ce I-a supus Lui toate, ca Dumnezeu să fie totul întru toate.

Aliluia, glasul al 7-lea :

Stih : Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

V I N E R I

Prochimen, glasul al 8-lea :

Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți, drepților.

Stih : Fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele.

DIN EPISTOLA ÎNTII CĂTRE CORINTENI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(VI, 47—57).

fraților, omul cel dintîi, luat din pămînt, e pămîntesc ; omul cel de-al doilea este din cer. Cum este cel pămîntesc, așa sînt și cei pămîntești ; și cum este cel ceresc, așa sînt și cei cerești. Și după cum am purtat chipul celui pămîntesc, purta-vom și chipul celui ceresc. Aceasta însă o zic, fraților : carnea și sîngele nu pot să moștenească împărăția lui Dumnezeu, nici stricăciunea nu moștenește nestricăciunea.

Iată, taină vă spun vouă : Nu toți vom adormi, dar toți vom fi schimbați, deodată, într-o clipă de ochi, la trîmbița cea de apoi. Căci trîmbița va suna și morții se vor scula fără stricăciune, iar noi ne vom schimba. Căci trebuie ca acest trup stricăcios să se îmbrace întru nestricăciune și acest trup muritor să se îmbrace întru nemurire. Iar cînd acest trup stricăcios se va îmbrăca întru nestricăciune și acest trup muritor se va îmbrăca întru nemurire, atunci va fi cuvîntul care este scris : Moartea a fost înghițită de biruință. Iadule, unde este biruința ta ? Moarte, unde este boldul tău ? Și boldul morții este păcatul, iar puterea păcatului este Legea. Dar să dăm mulțumire lui Dumnezeu, Care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos !

Aliluia, glasul al 8-lea :

Stih : Părtaș sînt cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc poruncile Tale.

S Î M B Ă T Ă

Prochimen, glasul al 6-lea :

Sufletul lor întru bunătăți se va sălăslui și seminția lor va moșteni pămîntul.

Stih : Fericiți cei pe care i-ai ales și i-ai primit ; locui-vor în curțile Tale.

DIN EPISTOLA ÎNTII CĂTRE TESALONICENI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(IV, 13—17).

fraților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa

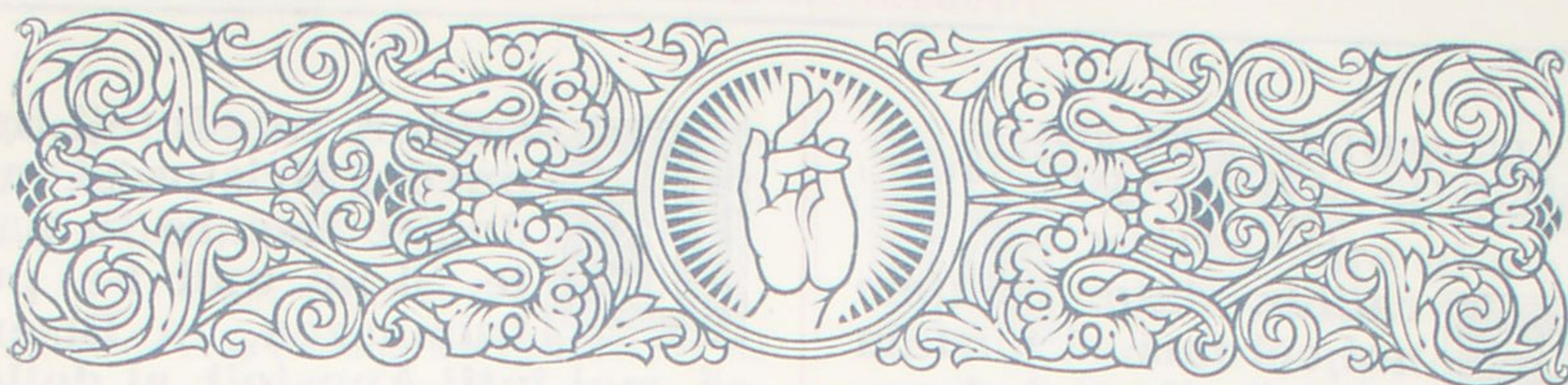
creдем că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, aduce-i-va împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvîntul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas pînă la venirea Domnului, nu vom lua înaintea celor adormiți, pentru că însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trîmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din

cer, și cei morți întru Hristos vor învia întîi. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul, în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Aliluia, glasul al 6-lea :

Stih : Mîinile Tale ne-au făcut și ne-au zidit, înțelepțește-ne și vom învăța poruncile Tale.

CITIREA APOSTOLULUI LA FELURITE TREBUINȚE

LA SFÎNTUL MASLŪ

1

Prochimen, glasul 1 :

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăruit întru Tine.

Stih : Bucurați-vă dreptilor întru Domnul.

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE :
(V, 10—20).

Fraților, luați ca pildă de suferință și de îndelungată răbdare pe proorocii care au grăit în numele Domnului. Iată, fericiți pe cei ce au răbdat; ați auzit de răbdarea lui Iov și ați văzut sfârșitul hărăzit lui de Domnul; căci mult-milostiv este Domnul și plin de îndurare. Iar mai înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu orice alt jurământ, ci să vă fie vouă ce este așa, așa, și ce este nu, nu, ca să nu cădeți în judecată. Este vreunul dintre voi în suferință? Să se roage. Este cineva cu inimă bună? Să cînte psalmi. Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții

Bisericii și să se roage pentru el, ungîndu-l cu untdelemn, în numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mîntui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica și de va fi făcut păcate se vor ierta lui. Mărturisiți-vă unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului. Ilie era om, asemenea cu noi în slăbiciuni, și cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă și nu a plouat trei ani și șase luni. Și iarăși s-a rugat și cerul a dat ploaie și pământul a odrăslit roada sa. Frații mei, dacă vreunul dintre voi va rătăci de la adevăr și-l va întoarce cineva, să știe că cel ce a întors pe păcătos de la rătăcirea căii lui, își va mîntui sufletul din moarte și va acoperi mulțime de păcate.

Aliluia, glasul al 8-lea :

Stih : Milă și judecată voi cînta Ție, Doamne.

2

Prochimen, glasul al 2-lea :

Tăria mea și cîntarea mea este Domnul și s-au făcut mie spre mîntuire.

Stih : Certîndu-mă, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(XV, 1—7).

Fraților, datori sîntem noi cei tari să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și să nu căutăm plăcerea noastră ; ci fiecare dintre noi să fie aproape lui sau pe plac, la ce e bine, pentru zidirea lui. Căci și Hristos n-a căutat plăcerea Sa, ci, precum este scris : Ocările celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea. Căci toate cîte s-au scris mai înainte, s-au scris spre învățătura noastră ca, prin răbdarea și mîngîierea care vin din Scripturi, nădejde să avem. Și Dumnezeuul răbdării și al mîngîierii să vă dăruiască vouă, unul față cu altul, același cuget după Iisus Hristos, pentru ca toți laolaltă și cu o singură gură, voi să preaslăviți pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos. Drept aceea, primiți-vă unii pe alții, precum și Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 5-lea :

Stih : Milele Tale, Doamne, în veac voi cînta.

3

Prochimen, glasul al 3-lea :

Domnul este luminarea mea și Mîntuitorul meu,
de cine mă voi teme ?

Stih : Domnul este păzitorul vieții mele, de cine
mă voi înfricoșa ?

DIN EPISTOLA ÎNȚII CĂTRE CORINTENI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(XII, 27—XIII, 8).

Fraților, voi sînteți trupul lui Hristos și mădulare fiecare în parte. Și pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserică, mai întîi Apostoli, al doilea profeți, al treilea învățători, apoi pe cei cu darul de a face minuni ; apoi pe cei cu darul tămăduirilor, milosteniilor, cîrmuirii, felurimii limbilor. Oare, toți sînt Apostoli ? Oare, toți sînt prooroci ? Oare, toți învățători ? Oare, toți au putere să săvîrșească minuni ? Oare, toți au darul vindecărilor ? Oare, toți vorbesc în limbi ? Oare, toți pot să tîlmăcească ? Rîvniți la darurile cele mai desăvîrșite. Și eu vă arăt încă o cale mai presus de orice altă cale. De aș grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător. Și de aș avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de aș avea atîta credință încă să mut și munții, dacă nu am dragoste, nimic nu sînt. Și toată averea mea de-aș face-o milostenii și trupul mi-l-aș da să fie ars, dacă nu am dragoste, nimic nu-mi folosește. Dragostea îndelung rabdă ; dragostea este plină de bună-tate ; dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mînie, nu pune la socoteală răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le

crede, toate le nădăjduiește, toate le răbdă. Dragostea nu cade niciodată.

Aliluia, glasul al 2-lea :

Stih : Întru Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac.

4

Prochimen, glasul al 4-lea :

În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi.

Stih : Doamne, auzi rugăciunea mea.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(VI, 16—VII, 1).

Fraților, noi sîntem Biserica Dumnezeului celui viu, precum Domnul a zis : că voi locui în ei și voi umbla și voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu. De aceea ieșiți din mijlocul lor și vă separați, zice Domnul, și de ce este necurat să nu vă atingeți și Eu vă voi primi pe voi ; și voi fi vouă tată și voi Îmi veți fi Mie fii și fiice, zice Domnul atotîitorul. Deci, avînd aceste făgăduințe, iubitorilor, să ne curățim pe noi de toată întinarea trupului și a duhului, desăvîrșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 2-lea :

Stih : Așteptînd am așteptat pe Domnul.

5

Prochimen, glasul al 5-lea :

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta în veac.

Stih : Miluiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(I, 8—11).

raților, nu voim ca voi să nu știți de necazul nostru, care ni s-a făcut în Asia, că peste măsură, peste puteri, am fost îngreuiți, încît nu mai nădăjduiam să mai scăpăm cu viață. Ci noi, în noi înșine, ne socoteam ca osîndiți la moarte, ca să nu ne punem încrederea în noi, ci în Dumnezeu, Cel ce înviază pe cei morți, Care ne-a izbăvit pe noi dintr-o moarte ca aceasta și ne izbăvește, și în Care nădăjduim că ne va mai izbăvi, ajutîndu-ne și voi cu rugăciunea voastră pentru noi, așa încît darul acesta făcut nouă, prin rugăciunea multora, să fie prilej de mulțumire, adusă de către mulți, pentru noi.

Aliluia, glasul al 5-lea :

Stih : Milele Tale, Doamne, în veci le voi cînta.

6

Prochimen, glasul al 6-lea :

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Stih : Inimă curată zidește întru mine Dumnezeule...

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(V, 22—VI, 2).

raților, roada Duhului este : dragoste, bucurie, pace, îndelungă-răbdare, bunătate, facere de bine, credință, blîndețe, înfrînare, curăție ; împotriva unor a ca acestea nu este lege. Iar cei ce sînt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftetele lui. Dacă trăim cu Duhul, cu Duhul să și umblăm. Să

nu fim iubitori de mărire deșartă, întărîtîndu-ne unii pe alții și pizmuindu-ne între noi. Fraților, chiar de va cădea cineva în vreo greșală, voi cei duhovnicești îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blîndeții, luînd seama la tine însuși, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți plini legea lui Hristos.

Aliluia, glasul al 6-lea :

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

7

Prochimen, glasul al 7-lea :

Doamne, nu cu mînia Ta să mă mustri, nici cu iușimea Ta să mă cerți.

Stih : Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sînt.

DIN EPISTOLA ÎNTII CĂTRE TESALONICENI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(V, 14—23).

Fraților, vă rugăm : dojeniți pe cei fără de rînduială, îmbărbătați pe cei slabi la suflet, sprijiniți pe cei neputincioși, fiți îndelung-răbdători față de toți. Luați seama să nu răsplătească cineva cuiva răul cu rău, ci pururea cele bune să urmați, unul față cu altul și față cu toată lumea. Bucurați-vă pururea. Rugați-vă neîncetat. Dați mulțumire pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, pentru voi, întru Hristos Iisus. Duhul să nu-l stingeți. Proorociile să nu le disprețuiți. Toate puneți-le la încercare ; țineți ce este bine ; feriți-vă de tot felul de lucru rău. Și însuși Dumnezeuul păcii să vă sfințească pe voi de-

săvîrșit și duhul vostru și sufletul și trupul păzească-se în întregime, fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

Aliluia, glasul al 2-lea :

Stih : Auză-te Domnul în ziua necazului.

LA SFÎNTUL BOTEZ

Prochimen, glasul al 7-lea :

Domnul este lumina mea și Mîntuitorul meu, de cine mă voi teme ?

Stih : Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa ?

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(VI, 3—11).

Fraților, au nu știți că toți cîți în Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat ? Deci ne-am îngropat cu El, în moarte, prin botez ; ca, precum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, așa și noi să umblăm întru înnoirea vieții ; căci dacă am murit împreună cu El prin asemănarea morții Lui, atunci vom fi părtași și ai învierii Lui. Aceasta știind, că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, ca să se nimicească trupul păcatului pentru ca să nu mai fim robi păcatului. Că cel ce a murit este liber de păcat. Și dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și viețui împreună cu El, știind că Hristos, Care a înviat din morți, nu mai moare. Că moartea nu-L mai stăpînește. Că ce a murit, a murit păcatului odată pentru

totdeauna ; iar ce viază, viază lui Dumnezeu. Aşa şi voi, socotiţi-vă morţi păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru.

Aliluia, glasul al 4-lea :

Stih : Grăit-a inima mea cuvînt bun.

LA CUNUNIE

Prochimen, glasul al 8-lea :

Pus-ai pe capetele lor cununi de pietre scumpe.

Stih : Viaţă au cerut de la Tine şi le-ai dat lor.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(V, 20—33).

Fraţilor, mulţumiţi pururea pentru toate, în numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu şi Tatălui, şi supuneţi-vă unul altuia, întru frica lui Hristos. Femeile să se supună bărbaţilor lor ca Domnului, pentru că bărbatul este cap femeii, precum şi Hristos este cap Bisericii, trupul Său, al cărui mîntuitor El este. Ci, precum Biserica se supune lui Hristos, aşa şi femeile bărbaţilor lor, întru toate. Bărbaţilor, iubiţi femeile voastre, după cum şi Hristos a iubit Biserica şi S-a dat pe Sine pentru ea, ca să o sfinţească, curăţînd-o cu baia apei prin cuvînt, şi ca s-o înfăţişeze Său Biserică slăvită, neavînd pată sau întinăciune, ori altceva de felul acesta, ci ca să fie sfîntă şi fără de prihană. Aşadar, bărbaţii sînt dator să-şi iubească femeile lor, ca pe înseşi trupurile lor. Cel ce-şi

iubeşte femeia sa, pe sine se iubeşte. Căci nimeni, vreodată, nu şi-a urît trupul său, ci fiecare îl hrăneşte şi îl încălzeşte, precum şi Hristos, Biserica ; pentru că sîntem mădulare ale trupului Lui, din carnea Lui şi din oasele Lui. Pentru aceea, va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa şi se va uni cu femeia sa şi vor fi amîndoi un trup. Taina aceasta mare este ; iar eu zic în Hristos şi în Biserică. Deci, dar, şi voi, fiecare aşa să-şi iubească femeia sa, ca pe sine însuşi ; iar femeia să se teamă de bărbat.

Aliluia, glasul al 5-lea :

Stih : Tu, Doamne, ne vei păzi şi ne vei apăra de neamul acesta în veac.

LA SFINŢIREA CEA MICĂ A APEI

Prochimen, glasul al 3-lea :

Domnul este luminarea mea şi Mîntuitorul meu, de cine mă voi teme ?

Stih : Domnul este păzitorul vieţii mele, de cine mă voi înfricoşa ?

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(II, 11—18).

Fraţilor, cel ce sfinţeşte şi cei ce sînt sfinţiţi, dintr-unul sînt toţi ; de aceea nu se ruşinează să-i numească pe ei fraţi, atunci cînd zice : Spune-voi fraţilor mei numele Tău. În mijlocul bisericii Te voi lăuda. Şi iarăşi : Într-însul îmi voi pune nădejdea mea ; şi încă o dată : Iată eu şi pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut

părtași singelui și trupului, în același fel și El a împărțit acestea, ca să surpe, prin moartea Sa, pe cel ce are stăpînirea morții, adică pe diavolul, și ca să izbăvească pe aceia pe care frica morții îi ținea în robie toată viața. Căci, nu a luat nicicum fire de îngeri, ci sămînța lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era întru toate să se aseme-ne fraților, ca să fie milostiv și credincios arhiereu în cele către Dumnezeu, pentru ispășirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pățimit, El însuși fiind ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Aliluia, glasul 1 :

Stih : Răspuns-a inima mea cuvînt bun.

LA SFINȚIREA BISERICII

1

Prochimen, glasul al 3-lea :

Domnul este lumina mea și Mîntuitorul meu, de cine mă voi teme ?

Stih : Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa ?

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(II, 11—18)

raților, cel ce sfințește și cei ce sînt sfințiți, dintr-unul sînt toți ; de aceea nu se rușinează să-i numească pe ei frați, atunci cînd zice : Spune-voi fraților mei numele Tău. În mijlocul bisericii Te voi lăuda. Și iarăși : Într-însul îmi voi pune nădejdea mea ; și încă o dată : Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Deci, de vreme

ce pruncii s-au făcut părtași singelui și trupului, în același fel și El a împărțit acestea, ca să surpe, prin moartea Sa, pe cel ce are stăpînirea morții, adică pe diavolul, și ca să izbăvească pe aceia pe care frica morții îi ținea în robie toată viața. Căci, nu a luat nicicum fire de îngeri, ci sămînța lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era întru toate să se aseme-ne fraților, ca să fie milostiv și credincios arhiereu în cele către Dumnezeu, pentru ispășirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pățimit, El însuși fiind ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Aliluia, glasul al 3-lea :

Stih : Iar eu către Domnul am strigat.

2

Prochimen, glasul al 3-lea :

Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei.

Stih : Cele de aproape ale ei se vor aduce Ție.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(IX, 1—7)

raților, adevărat este că și Vechiul Testament avea orînduiri pentru slujba dumnezeiască și un altar pămîntesc, căci s-a pregătit cortul mărturie. În el se aflau, mai întîi, sfeșnicul și masa și pîinile punerii înainte ; partea aceasta se zicea Sfînta. Apoi, după catapetasma a doua, era locul numit Sfînta Sfintelor, avînd altarul tămîierii de aur și chivotul Legii ferecat peste tot cu aur. În chivot era năstrapa de aur, care avea mana, era toiagul lui

Aaron ce odrăslise și tablele Legii. Deasupra chivotului erau heruvimii măririi, care umbreau tronul împăcării, dar despre acestea nu putem acum să vorbim cu de-amănuntul. Astfel fiind întocmite aceste încăperi, preoții intrau întotdeauna în cortul cel dintâi, săvârșind slujbele dumnezeiești; în cel de-al doilea însă numai arhiereul, odată pe an, și nu fără de sânge, pe care îl aducea pentru sine însuși și pentru greșelile poporului.

Aliluia, glasul al 3-lea :

Stih : Temeliile lui sînt munții cei sfinți.

3

Prochimen, glasul al 3-lea :

Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Stih : Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(III, 1—4).

Fraților sfinți, care sînteți părtași chemării celei cerești, îndreptați privirea voastră la trimisul și Arhiereul mărturisirii noastre, la Iisus Hristos, Care credincios a fost Celui ce L-a rînduit, precum și Moise în toată casa Domnului. Pentru că Iisus S-a învrednicit de mai multă slavă decît Moise, după cum are mai multă cinste decît casa cel ce a clădit-o. Căci orice casă e zidită de către cineva, iar ziditorul a toate este Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 3-lea :

Stih : Lucruri preamărite s-au grăit de tine, cetatea lui Dumnezeu.

LA MULTA PLOUARE

Prochimen, glasul al 4-lea :

Mîntuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape pînă la sufletul meu.

Stih : Afundatu-m-am în noroiul adîncului, care n-are fund.

Fraților, știm că toată făptura suspină laolaltă și este pînă acum în dureri ca de naștere...

(Vezi : Joi în săptămîna a treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 72).

LA NEPLOUARE

Prochimen, glasul al 4-lea :

Adîncurile Tale, Doamne, sînt pline de apă ; cu ele faci roditor pămîntul.

Stih : Potolești setea lui și verși peste ei belșug de bogăție.

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ
A SFINTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE :
(V, 7—9, 17—18).

Fraților, fiți îndelung-răbdători, pînă la venirea Domnului. Iată, plugarul așteaptă roada cea scumpă a pămîntului, în delung-răbdînd pentru dînsa, pînă ce primește ploaia timpurie și tîrzie. Răbdați, dar, și voi ; întăriți inimile voastre, căci venirea Domnului s-a apropiat. Nu vă plîngeți fraților, unul împotriva celuilalt, ca să nu fiți osîndiți ; iată judecătorul stă înaintea ușilor. Ilie era om, asemenea cu noi în slăbiciuni, și cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă și nu a plo-

uat pe pământ trei ani și șase luni. Și iarăși s-a rugat și cerul a dat ploaie și pământul a odrăslit roada sa.

Aliluia, glasul al 4-lea :

Vei binecuvînta cununa anului bunătății Tale și cîmpiile Tale se vor umple de roade grase.

Stih : Îngrășa-se-vor pășunile pustiei și cu bucurie dealurile se vor încinge. Imbrăcatu-s-au pășunile cu oi și văile vor înmulți grîul; vor striga și vor cînta.

LA TUNDEREA ÎN MONAHISM

Prochimen, glasul al 3-lea :

Domnul este lumina mea și Mîntuitorul meu, de cine mă voi teme ?

Stih : Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa ?

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...

(Vezi : Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

LA BOLNAVI ȘI BOLNAVE

Fraților, luați ca pildă de suferință și de îndelungată răbdare pe proorocii care...

(Vezi : 20 iulie, pag. 373).

LA NĂVĂLIREA BARBARILOR ȘI LA PRIMEJDII DE OBȘTE

Prochimen, glasul 1.

Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război.

Stih : Al Domnului este pământul și plinirea lui.

Fraților, Dumnezeu bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire...

(Vezi : Duminica a douăzeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 181).

LA CUTREMUR

Prochimen, glasul al 3-lea :

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvîntează moștenirea Ta.

Stih : Către Tine, Doamne, am strigat : Dumnezeuul meu, ia aminte !

Fraților, orice mustrare, la început, nu pare că e de bucurie...

(Vezi : 26 octombrie, la Cutremur, pag. 315).

LA FOC ȘI MORȚI GRABNICE

Prochimen, glasul al 4-lea :

Ridică-ne iar, Dumnezeul mîntuirii noastre, și-Ți abate mînia Ta de la noi.

Stih : Au, doară, pururea va fi mînios pe noi ?

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(XII, 14—24).

Fraților, căutați pacea cu toată lumea și sfințenia, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul. Vegheați cu luare aminte ca nimeni să nu rămîna lipsit de harul lui Dumnezeu și ca nu cumva, odrăslind vreo rădăcină de amărăciune, să vă tulbure și prin ea mulți să se molipsească. Și să nu fie vreunul desfrînat sau înținat ca Isav, care pentru o mîncare și-a vîndut dreptul de înțîi-născut. Știți că, mai pe urmă, cînd a dorit să moștenească binecuvîntarea, nu a fost luat în seamă, căci, deși cu lacrimi cerea aceasta, n-a mai avut cum să schimbe hotărîrea tatălui său. Voi nu v-ați apropiat nici de muntele ce putea fi pipăit,

nici de focul care ardea cu flacăra, nici de nor, nici de întuneric, nici de vijelie, nici de glasul trâmbiței, nici de răsunetul cuvintelor despre care cei ce îl auzeau s-au rugat să nu li se mai grăiască. Deoarece nu puteau să sufere porunca: chiar dacă și fiară s-ar a t i n g e de munte, să fie ucisă cu p i e t r e sau să fie străpunsă cu săgeata, și atât de înfricoșătoare era arătarea, încât Moise a zis: Sînt înspăimîntat și mă cutremur! Ci v-ați apropiat de Muntele Sionului și de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul cel ceresc și de zeci de mii de îngeri slăvitori, și de adunarea celor întîi-născuți, c a r e sînt scriși în ceruri și de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, și de duhurile dreptilor celor desăvîrșiți, și de Iisus, Mijlocitorul Noului Testament, și de sîngele stropirii, care grăiește mai bine decît al lui Abel.

Aliluia, glasul al 4-lea :

Miinile Tale ne-au făcut și ne-au zidit, înțelepțește-ne și vom învăța poruncile Tale.

LA ORICE CERERE

Prochimen, glasul al 4-lea :

Cînta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine!

Stih : Bucura-se-va inima mea, de mîntuirea Ta.

Fraților, ca fii ai luminii să umblați...

(Vezi : Luni în săptămîna întîi după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 57).

LA BIRUINȚA OȘTIRII

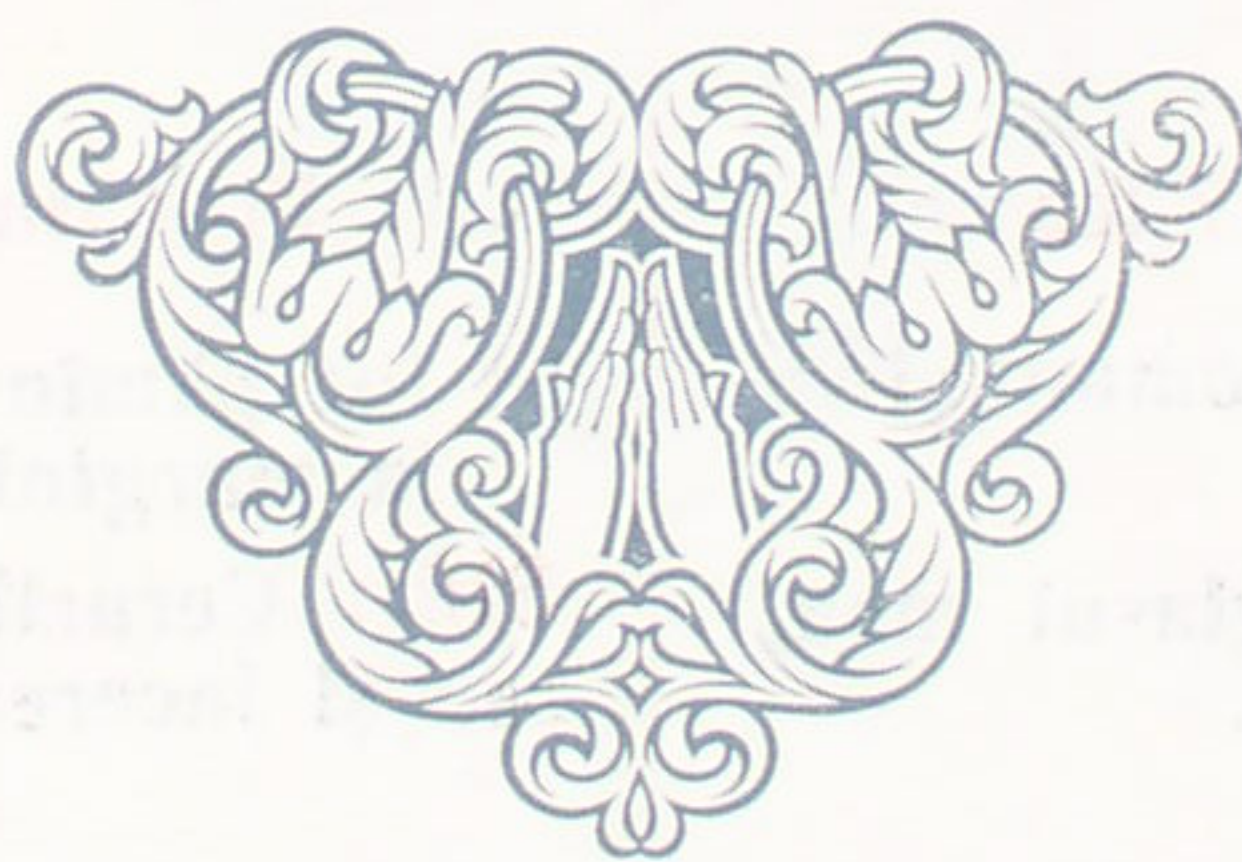
Prochimen, glasul al 2-lea :

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mîntuirea Ta se va bucura foarte.

Stih : După pofta inimii lui, i-ai dat lui.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...

(Vezi : Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

PROCHIMENE, ALILUIA ȘI CHINONICE PESTE TOATĂ SĂPTĂMÎNA

L U N I

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc.

Stih: Binecuvintează suflete al meu pe Domnul. Doamne, Dumnezeuul meu, măritu-Te-ai foarte.

Aliluia.

Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte.

Chinonicul:

Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc.

M A R Ț I

Prochimen, glasul al 7-lea:

Veseli-se-va cel drept de Domnul și va nădăjdui în El.

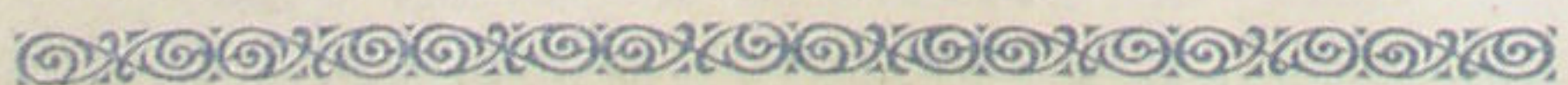
Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog Ție.

Aliluia.

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Chinonicul:

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

M I E R C U R I

Prochimen, glasul al 3-lea:

Mărește sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mîntuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Aliluia.

Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale.

Chinonicul:

Paharul mîntuirii voi lua și numele Domnului voi chema.

J O I

Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

Aliluia.

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Chinonicul:

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

V I N E R I

Prochimen, glasul al 8-lea:

Înălțați pe Domnul, Dumnezeu nostru
și vă închinați așternutului picioarelor
Lui, că sfânt este.

Stih: Domnul împărățește, să tremure
popoarele.

Aliluia.

Adu-Ți aminte de Biserica Ta, pe care
ai câștigat-o de la început.

Chinonicul:

Mîntuire ai lucrat în mijlocul pămîn-
tului Hristoase Dumnezeule.

S Î M B Ă T Ă

Prochimen, glasul al 7-lea:

Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți,
dreptilor.

Stih: Fericiți căroră s-au iertat fără-
delegile și căroră s-au acoperit păcatele.

Aliluia.

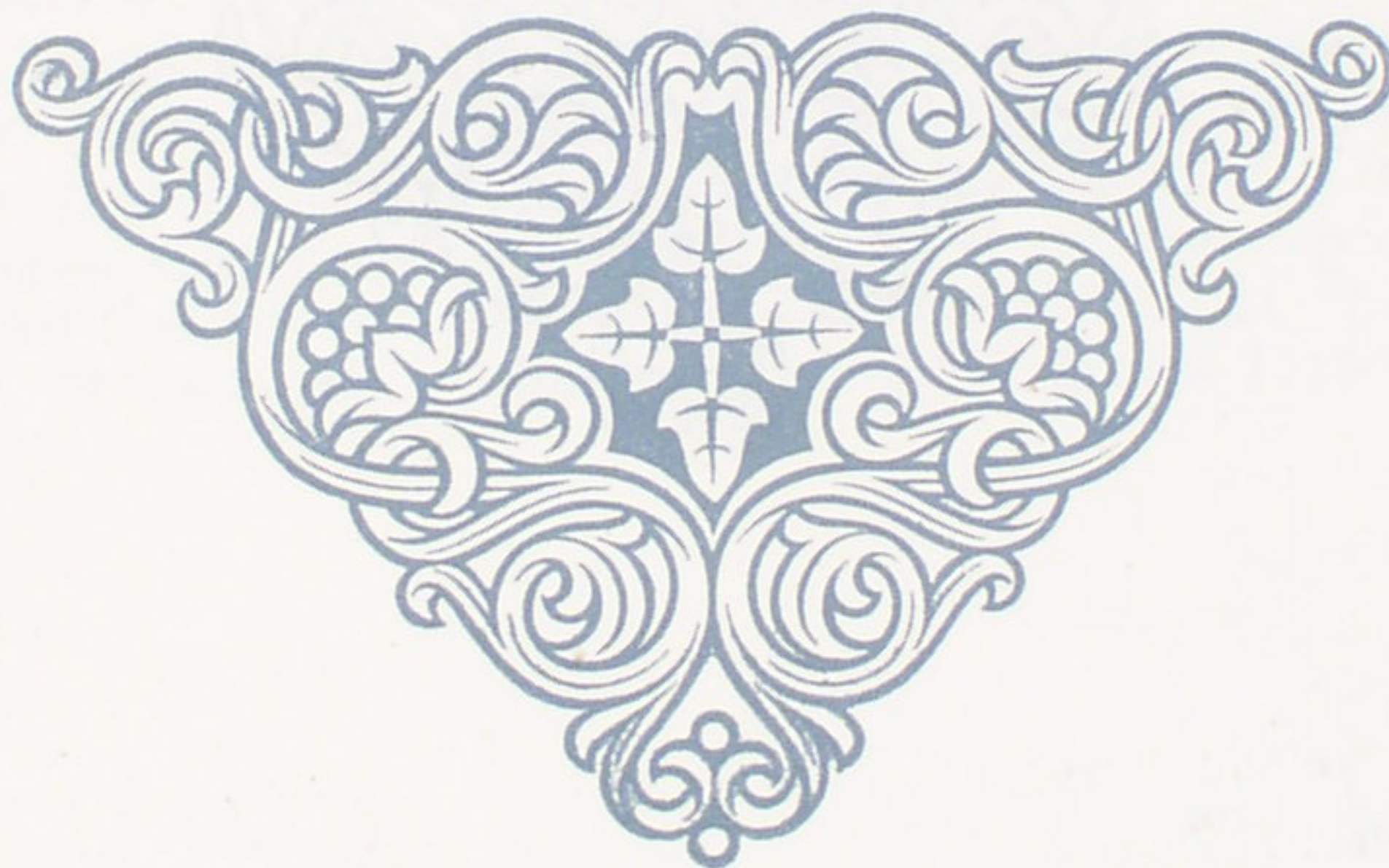
Fericit e cel pe care l-ai ales și l-ai
primit, Doamne.

Chinonicul:

Bucurați-vă dreptilor de Domnul. Celor
drepti se cuvine laudă.

Stih: Fericit e cel pe care l-ai ales și
l-ai primit să locuiască în curțile Tale.

SFÎRȘITUL APOSTOLULUI ȘI LUI DUMNEZEU,
CELUI ÎN TREIME SLĂVIT, LAUDĂ

Cu vrerea Bunului Dumnezeu, Celui în Treime preaslăvit, săvârșitu-s-a tipărirea acestei noi ediții revăzute a cărții de slujbă, care se cheamă APOSTOL, într-al XXVI-lea an de la alegerea și întronizarea

Prea Fericitului Părintelui nostru

J U S T I N I A N

ca Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române

Din îndemnul și sub supravegherea Prea Fericitului Părinte Patriarh, cu urmărirea și îndreptarea textului, după Biblia din 1968, s-a sîrguit P. C. Pr. Ioan G a g i u, Directorul Administrației Patriarhale și al Editurii Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă.

Pentru unele îndreptări și rînduieli de tipic a fost cerută și părerea P. C. Arhim. Teofil N i c o l e s c u, de la Schitul Ialomicioara.

Împodobirea textului a fost făcută de Dl. Vladimir S t o i a n o v.

Tehnoredactarea cărții a fost făcută de Dl. Ion V. G e o r g e s c u; iar cu corectarea tipăririi s-au ostenit: Pr. Constantin V o i c e s c u și Diac. Ștefan Gh. M i l e a, de la Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă.

APOSTOL 400 DE PAGINI. FORMAT 8
DIN 70×100. DAT ÎN LUCRU
LA 6 Iunie 1972. BUN DE TIPAR 6 Iunie 1973.
TERMINAT LA 2 AUGUST 1974. TIRAJ 5000
EXEMPLARE. COMANDA Nr. 372/972.
EDITURA ȘI TIPOGRAFIA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ